

ახალი

აღთქუმაჲ

სახარებაჲ მათეს თავისაჲ

1

1. წიგნი შობისა იესუ ქრისტესი, ძისა დავითისი, ძისა აბრაჰამისი.
2. აბრაჰამ შვა ისაკ; ისაკ შვა იაკობ; იაკობ შვა იუდა და ძმანი მისნი;
3. ხოლო იუდა შვა ფარეზ და ზარა თამარისაგან; ფარეზ შვა ესრომ; ესრომ შვა არამ;
4. არამ შვა ამინადაბ; ამინადაბ შვა ნასონ; ნასონ შვა სალმონ;
5. სალმონ შვა ბოს რექაბისგან; ბოს შვა იობედ რუთისგან; იობედ შვა იესე;
6. იესე შვა დავით მეფე; დავით მეფემან შვა სოლომონ ურიაჲს ცოლისაგან;
7. სოლომონ შვა რობოამ; რობოამ შვა აბია; აბია შვა ასა;
8. ასა შვა იოსაფატ; იოსაფატ შვა იორამ; იორამ შვა ოზია; ოზია შვა იოათამ;
9. იოათამ შვა აქაზ; აქაზ შვა ეზეკია;
10. ეზეკია შვა მანასე; მანასე შვა ამონ; ამონ შვა იოსია;
11. იოსია შვა იეჟონია და ძმანი მისნი ტყუეობასა მას ბაბილონელთასა.
12. შემდგომად ტყუეობისა მის ბაბილონისა იეჟონია შვა სალათიელ; სალათიელ შვა ზორობაბელ; ზორობაბელ შვა აბიუდ;
13. აბიუდ შვა ელიაკიმ; ელიაკიმ შვა აზორ;
14. აზორ შვა სადუკ; სადუკ შვა აქიმ; აქიმ შვა ელიუდ;
15. ელიუდ შვა ელევზარ; ელევზარ შვა მატათან; მატათან შვა იაკობ;
16. იაკობ შვა იოსებ, ქმარი მარიამისი, რომლისაგან იშვა იესუ, რომელსა ჰრქჳან ქრისტე.
17. ყოველი ნათესავი აბრაჰამისთგან ვიდრე დავითისადმე ნათესავი ათოთხმეტ; და დავითისითგან ვიდრე ტყუენვადმდე ბაბილონისა ნათესავი ათოთხმეტ; და ტყუენვითგან ბაბილონისადთ ვიდრე ქრისტესამდე ნათესავი ათოთხმეტ.
18. ხოლო იესუ ქრისტეს შობაჲ ესრეთ იყო, რამეთუ: თხოვილ იყო დედაჲ მისი მარიამ იოსებისა და ვიდრე შერთვადმდე მათა იპოვა იგი მიდგომილ სულისაგან წმიდისა.
19. ხოლო იოსებ, ქმარი ამისი, მართალი იყო, და არა უნდა განმხილებაჲ მისი, იზრახა ფარულად განტევებაჲ მისი.
20. და ვითარ იგი ამას განიზრახვიდა ოდენ, აჰა ანგელოზი უფლისაჲ ჩუენებით გამოუჩნდა მას და ჰრქჳა: იოსებ, ძეო დავითისო, ნუ გეშინინ მიყვანებაჲ მარიამისა, ცოლისა შენისა, რამეთუ რომელი-იგი მისგან იშვეს, სულისაგან წმიდისა არს.
21. შვეს ძე, და უწოდინ სახელი მისი იესუ, რამეთუ მან იჴსნეს ერი თვისი ცოდვათა მათთაგან.

22. ესე ყოველი იქმნა, რადთა აღესრულოს სიტყუად იგი უფლისად პირითა წინაწარმეტყუელისადთა თქუმული:
23. აჰა ქალწული მიუდგეს და შვეს მე, და უწოდიან სახელი მისი ემმანუელ, რომელ არს თარგმანებით: ჩუენ თანა ღმერთი.
24. განიღვძა იოსებ ძილისა მისგან, და ყო ეგრე, ვითარცა უბრძანა მას ანგელოზმან უფლისამან, და წარიყვანა ცოლი თვისი.
25. და არა იცოდა იგი, ვიდრემდე შვა მე იგი მისი პირმშოდ და უწოდა სახელი მისი იესუ.

2

1. ხოლო იესუმს შობასა ბეთლემს ჰურიასტანისასა, დღეთა ჰეროდე მეფისათა, აჰა მოგუნი აღმოსავალით მოვიდეს იერუსალმად და იტყოდეს:
2. სად არს, რომელი-იგი იშვა მეუფე ჰურიათად? რამეთუ ვიხილეთ ვარსკულავი მისი აღმოსავალით და მოვედით თაყუანის-ცემად მისა.
3. ვითარცა ესმა ესე ჰეროდეს მეფესა, შეძრწუნდა, და ყოველი იერუსალმში მის თანა.
4. და შეკრიბნა ყოველნი მღდელთ-მოდღუარნი და მწიგნობარნი ერისანი და იკითხვიდა მათგან: სადა უკუე შობად არს ქრისტე?
5. ხოლო მათ ჰრქუეს მას: ბეთლემს ჰურიასტანისასა, რამეთუ ესრეთ წერილ არს წინაწარმეტყუელისა მიერ:
6. და შენ, ბეთლემ, ქვეყანად ეგე იუდაისი, არასადა უმრწემეს ხარ მთავართა შორის იუდაისთა, რამეთუ შენგან გამოვიდეს წინამძღუარი, რომელმან დამწყოსოს ერი ჩემი ისრაჴლი.
7. მაშინ ჰეროდე იღუმალ მოუწოდა მოგუთა მათ და გამოიკითხა მათგან ჟამი იგი გამოჩინებულისა მის ვარსკულავისად.
8. და წარავლინნა იგინი ბეთლემდ და ჰრქუა: მივედით და გამოიკითხეთ ჴემმარიტად ყრმისა მისთვის, და რაჟამს ჰპოოთ იგი, მითხართ მე, რადთა მეცა მივიდე და თაყუანის - ვცე მას.
9. ხოლო მათ ვითარცა ესმა ესე მეფისა მისგან, წარვიდეს. და აჰა ვარსკულავი იგი, რომელი იხილეს აღმოსავალით, წინა-უძლოდა მათ, ვიდრემდე მოვიდა და დაადგრა ადგილსა მას, რომელსა იყო ყრმად იგი.
10. ხოლო მათ ვითარცა იხილეს ვარსკულავი იგი, განიხარეს სიხარულითა დიდითა ფრიად.
11. და ვითარცა შევიდეს სახლსა მას, იხილეს ყრმად იგი მარიამის თანა, დედისა თვისისა, და დავარდეს და თაყუანის-სცეს მას; და აღაღეს საუნჯეთა მათთა და შეწირეს მისა ძლუენი: ოქროდ, გუნდრუკი და მური.
12. და მოიღეს ბრძანებად ჩუენებით, რადთა არა მიაქციონ ჰეროდესა, არამედ სხვთ გზით წარვიდენ სოფლად თვისა.
13. და ვითარცა განემორნეს იგინი, აჰა ანგელოზი უფლისად გამოუჩნდა ჩუენებით იოსებს და ჰრქუა; აღდეგ და წარიყვანე ყრმად ეგე და დედად მაგისი და ივლტოდე ეგვპტედ და იყავ მუნ, ვიდრემდე გრქუა შენ, რამეთუ ეგულების ჰეროდეს მოძიებად ყრმისა მაგის და წარწყმედად ეგე.
14. ხოლო იგი აღდგა და წარიყვანა ყრმად იგი და დედად მისი ღამე და წარვიდა ეგვპტედ და იყო მუნ, ვიდრე აღსრულებადმდე ჰეროდესა.
15. რადთა აღესრულოს სიტყუად იგი უფლისად, თქმული წინაწარმეტყუელისა მიერ: ეგვპტით უწოდი ძესა ჩემსა.

16. მაშინ ვითარცა იხილა ჰეროდე, რამეთუ მოიკიცხა მოგუთა მათგან, განრისხნა ფრიად, წარავლინნა და მოსწყვდა ყოველი ყრმები, რომელნი იყვნეს ბეთლემს და ყოველთა საზღვართა მისთა ორით წლითგანი და უდარესი, მსგავსად მის ჟამისა, ვითარცა გამოიკითხა მოგუთა მათგან.
17. მაშინ აღესრულა თქუმული იგი იერემია წინაწარმეტყუელისაჲ, რომელსა იტყვს:
18. ჳმად ჰრამადთ ისმა გოდებისაჲ და ტირილისაჲ და ტყეებისაჲ მრავალი; რაქელ სტიროდა შვილთა თვსთა და არა უნდა ნუგეშის-ცემის, რამეთუ არა არიან.
19. ხოლო რაჟამს აღესრულა ჰეროდე, აჰა ანგელოზი უფლისაჲ გამოეცხადა ჩუენებით იოსებს ეგვიპტეს
20. და ჰრქუა: აღდეგ და წარიყვანე ყრმაჲ ეგე და დედაჲ მაგისი და წარვედ ქუეყანად ისრაჴლისა, რამეთუ მოსწყდეს, რომელნი ეძიებდეს სულსა მაგის ყრმისასა.
21. ხოლო იგი აღდგა და წარმოიყვანა ყრმაჲ იგი და დედაჲ მისი და მოვიდა ქუეყანად ისრაჴლისა.
22. და ვითარცა ესმა, რამეთუ არქელაოს მეფობს ჰურიასტანს ჰეროდეს წილ, მამისა თვსისა, შეეშინა მისლვად მუნ და ბრძანებაჲ მოიღო ჩუენებით და წარვიდა კერძოთა გალილეადსათა.
23. და მივიდა და დაემენა ქალაქსა შინა, რომელსა ჰრქვან ნაზერეთ, რადთა აღესრულოს თქუმული წინაწარმეტყუელისა მიერ, ვითარმედ: ნაზარეველ ეწოდოს.

3

1. მათ დღეთა შინა მოვიდა იოვანე ნათლის-მცემელი ქადაგებად უდაბნოსა მას ჰურიასტანისასა
2. და იტყოდა: შეინანეთ, რამეთუ მოახლებულ არს სასუფეველი ცათაჲ.
3. რამეთუ ესე არს, რომელ-იგი თქმულ არს ესაია წინაწარმეტყუელისა მიერ და იტყვს: ჳმად ღაღადებისაჲ უდაბნოსა ზედა: განჰმზადენით გზანი უფლისანი და წრფელ ყვენით ალაგნი მისნი.
4. ხოლო თავადსა იოვანეს ემოსა სამოსლად მისა თმისაგან აქლემისა და სარტყელი ტყავისაჲ წელთა მისთა; ხოლო საზრდელად მისა იყო მკალი და თაფლი ველური.
5. მაშინ განვიდოდა მისა იერუსალიმი და ყოველი ჰურიასტანი და გარემო სოფლები იორდანისაჲ.
6. და ნეთელ-იღებდეს იორდანესა შინა მისგან და აღუვარებდეს ცოდვათა მათთა.
7. და ვითარცა იხილნა მრავალნი ფარისევლნი და სადუკეველნი, მომავალნი ნათლის-ღებად მისგან, ჰრქუა მათ: ნაშობნო იქედნეთანო, ვინ გიჩუენა თქუენ სივლტოლად მერმისა მისგან რისხვისა?
8. ყავთ უკუე ნაყოფი, ღირსი სინანულისაჲ,
9. და ნუ ჰგონებთ და იტყვთ თავით თვსით: მამად გვვის ჩუენ აბრაჴამი, რამეთუ გეტყვ თქუენ, ვითარმედ შემძლებელ არს ღმერთი აღდგინებად ქვათა ამათგან შვილად აბრაჴამისა.
10. რამეთუ აწვე ესერა ცული ძირთა თანა ხეთასა ძეს. ყოველმან ხემან რომელმან არა გამოიღოს ნაყოფი კეთილი, მოეკუეთოს და ცეცხლსა დაედვას.
11. მე უკუე ნათელ-გცემ თქუენ წყლითა სინანულად, ხოლო რომელი შემდგომად ჩემსა მოვალს, უძლიერეს ჩემსა არს, რომლისა ვერ შემძლებელ ვარ ჳამლთა მისთა ტვრთვად. მან ნათელ-გცეს თქუენ სულითა წმიდითა და ცეცხლითა.

12. რომლისა ნიჩაბი კელთა მისთა, განწმიდოს კალოდ თვისი და შეკრიბოს იფქლი საუნჯესა, ხოლო ბზე დაწუას ცეხლითა მით უშრეტითა.
13. მაშინ მოვიდა იესუ გალილეადთ იორდანედ იოვანესა ნათლის-ღებად მისგან.
14. ხოლო იოვანე აყენებდა მას და ეტყოდა: მე მივმს შენ მიერ ნათლის-ღებად, და შენ ჩემდა მოხუალა?
15. მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: აცადე აწ, რამეთუ ესრეთ შეუენის ჩუენდა აღსრულებად ყოველი სიმართლე. მაშინა მიუშუა მას.
16. და ნეთელ-ილო იესუ, და მეყსეულად აღმოვიდა რად წყლისა მისგან, და აჰა განეხუნეს მას ცანი, და იხილა სული ღმრთისაჲ, გარდამომავალი, ვითარცა ტრედი, მოვიდა და დაადგრა მას ზედა.
17. და ჳმად იყო ზეცით და თქუა: ესე არს ძე ჩემი საყუარელი, რომელი მე სათნო-ვიყავ.

4

1. მაშინ იესუ აღმოიყვანა უდაბნოდ სულისაგან გამოცდად ეშმაკისაგან.
2. და იმარხა ორმეოცი დღე და ორმეოცი ღამე და მერმე შეეშია.
3. მოუჭდა მას გამომცდელი იგი და ჰრქუა: უკუეთუ შენ ხარ ძე ღმრთისაჲ, თქუ, რადთა ქვანი ესე პურ იქმნენ.
4. ხოლო იესუ მიუგო და ჰრქუა: წერილ არს, რამეთუ არა პურითა ხოლო ცხოვნდების კაცი, არამედ ყოვლითა სიტყვთა, რომელი გამოვალს პირისაგან ღმრთისა.
5. მაშინ წარიყვანა იგი ეშმაკმან მან წმიდასა ქალაქსა და დაადგინა იგი სართულსა მას ზედა ტაძრისას
6. და ჰრქუა მას: უკუეთუ ძე ხარ ღმრთისაჲ, გარდაიგდე თავი შენი ამიერ ქუეყანად, რამეთუ წერილ არს, ვითარმედ: ანგელოზთა მისთადა უბრძანებებს შენთვს, და კელთა მათთა ზედა აღვიპყრან შენ, ნუსადა წარსცე ქვასა ფერჯი შენი.
7. ჰრქუა მას იესუ: კუალად წერილ არს: არა განსცადო უფალი ღმერთი შენი.
8. კუალად წარიყვანა იგი ეშმაკმან მთასა ფრიად მაღალსა და უჩუენნა მას ყოველნი სუფევანი სოფლისანი და დიდებად მათი
9. და ჰრქუა მას: ესე ყოველი მიგცე შენ, უკუეთუ დაჰვარდე და თაყუანის-მცე მე.
10. მაშინ ჰრქუა მას იესუ: წარვედ ჩემგან მართლუკუნ, სატანა, რამეთუ წერილ არს: უფალსა ღმერთსა შენსა თაყუანის-სცე და მას მხოლოსა ჰმსახურებდე.
11. მაშინ დაუტევა იგი ეშმაკმან მან, და ანგელოზნი მოვიდეს და ჰმსახურებდეს მას.
12. ხოლო ესმა რად იესუს, ვითარმედ იოანე მიეცა, განეშორა და წარვიდა გალილეად.
13. და დაუტევა ნაზარეთი და მოვიდა და დაემკვდრა კაპერნაუმს, საზღვართა ზაბულონისთა და ნეფთალემისთა,
14. რადთა აღსრულოს თქუმული იგი ესაია წინაწარმეტყუელისაჲ, რომელსა იტყვს:
15. ქუეყანად ზაბულონისი და ქუეყანად ნეფთალემისი, გზად ზღვსად წიად-იორდანესა, გალილეად წარმართთაჲ.
16. ერი რომელი სხდა ბნელსა, იხილა ნათელი დიდი, და რომელნი სხდეს სოფელსა და აჩრდილთა სიკუდილისათა, ნათელი აღმოუბრწყინდა მათ.
17. მიერიტგან იწყო იესუ ქადაგებად და სიტყუად: შეინანეთ, რამეთუ მოახლებულ არს სასუფეველი ცათაჲ.

18. და იქცეოდა რად იესუ ზღვსკიდესა მას გალილეადსასა, იხილნა ორნი ძმანი: სიმონ, რომელსა ეწოდა პეტრე, და ანდრეა, ძმა მისი, ითხვევლიდეს რად სათხვევლითა ზღუასა მას, რამეთუ იყვნეს მესათხვევლე.
19. და რჰქუა მათ: მოვედით და შემომიდევით მე, და გყვნე თქუენ მესათხვევლე კაცთა.
20. ხოლო მათ მეყსეულად დაუტევეს ზადე მათი და შეუდგეს მას.
21. და წარმოვიდა მიერ და იხილნა სხუანი ორნი ძმანი: იაკობ ზებედესი და იოვანე, ძმა მისი, ნავსა შინა ზებედეს თანა, მამისა მათისა, გან-რად-აგებდეს ზადეთა მათთა, და უწოდა მათ.
22. ხოლო მათ მეყსეულად დაუტევეს ნავი იგი და მამად მათი და მისდევდეს მას.
23. და მოჰვლიდა იესუ ყოველსა გალილეასა და ასწავებდა შესაკრებელთა შორის მათთა და ქადაგებდა სახარებასა სასუფეველისასა და განჰკურნებდა ყოველსა სენსა და ყოველსა უძლურებასა ერსა შორის.
24. და განითქუა ჰამზავი მისი ყოველსა ქუეყანასა ასურასტანისასა. და მოჰგურიდეს მას ყოველთა ბოროტად სნეულთა თითო-სახეთაგან სენტა და გუემითა შეჰყრობილთა და ემმაკეულთა და ცისად-ცისად გუემულთა და განრლუეულთა, და განკურნნა იგინი.
25. და მისდევდა მას ერი მრავალი გალილეადთ და ათქალაქით და იერუსალჴმით და ჰურისტანით და წიად-იორდანით.

5

1. და ვითარცა იხილა იესუ ერი იგი, აღვიდა მთასა და დაჯდა იგი მუნ. და მოუჰდეს მას მოწაფენი მისნი.
2. და აღალო პირი თვისი, ასწავებდა მათ და ეტყოდა:
3. ნეტარ იყვნენ გლახაკნი სულითა, რამეთუ მათი არს სასუფეველი ცათად.
4. ნეტარ იყვნენ მგლოვარენი გულითა, რამეთუ იგინი ნუგეშინის-ცემულ იქმნენ.
5. ნეტარ იყვნენ მშვიდნი, რამეთუ მათ დაიმკვდრონ ქუეყანად.
6. ნეტარ იყვნენ, რომელთა ჰშიოდის და სწყუროდის სიმართლისათვის, რამეთუ იგინი განძღვენ.
7. ნეტარ იყვნენ მოწყალენი, რამეთუ იგინი შეიწყალნენ.
8. ნეტარ იყვნენ წმიდანი გულითა, რამეთუ მათ ღმერთი იხილონ.
9. ნეტარ იყვნენ მშვიდობის-მყოფელნი, რამეთუ იგინი ძედ ღმრთისად იწოდნენ.
10. ნეტარ იყვნენ დევნულნი სიმართლისათვის, რამეთუ მათი არს სასუფეველი ცათად.
11. ნეტარ იყვნეთ თქუენ, რაჟამს გყუედრიდენ და გდევნიდენ, და თქუან ყოველი სიტყუად ბოროტი თქუენდა მომართ სიცრუით ჩემთვის.
12. გიხაროდენ და მხიარულ იყვენით, რამეთუ სასყიდელი თქუენი ფრიად არს ცათა შინა, რამეთუ ეგრევე დევნეს წინაწარმეტყუელნი უწინარეს თქუენსა.
13. თქუენ ხართ მარილნი ქუეყანისანი. უკუეთუ მარილი იგი განქარდეს, რადთა - მე დაიმარილოს? არღარა შემძლელებელ არნ მერმე, არამედ განგებად გარე და დათრგუნვად კაცთა მიერ.
14. თქუენ ხართ ნათელი სოფლისად. ვერ ჰელ-ეწიფების ქალაქსა დაფარვად მთასა ზედა დაშენებულსა.
15. არცა აღანთიან სანთელი და დადგიან ქუეშე ჰვმირსა, არამედ სასანთლესა ზედა, და ჰმნათობნ იგი ყოველთა, რომელნი იყვიან სახლსა შინა.

16. ეგრეთ ბრწყინვედინ ნათელი თქუენი წინაშე კაცთა, რადთა იხილნენ საქმენი თქუენნი კეთილნი და ადიდებდენ მამასა თქუენსა ზეცათასა.
17. ნუ ჰგონებთ, ვითარმედ მოვედ დაქსნად სჯულისა, გინა წინაწარმეტყუელთა; არა მოვედ დაქსნად, არამედ აღსრულებად.
18. ამინ გეტყვ თქუენ: ვიდრემდე წარჯდეს ცაჲ და ქუეყანაჲ, იოტაჲ ერთი გინა რქაჲ ერთი არა წარჯდეს სჯულისაგან და წინაწარმეტყუელთა, ვიდრემდის ყოველივე იქმნეს.
19. უკუეთუ ვინმე დაქსნეს ერთი მცნებათა ამათგანი უმცირესთაჲ და ასწავოს ესრეთ კაცთა, უმცირეს ეწოდოს მას სასუფეველსა ცათასა; ხოლო რომელმან ყოს და ასწავოს, ამას დიდ ერქუას სასუფეველსა ცათასა.
20. ხოლო გეტყვ თქუენ: უკუეთუ არა აღემატოს სიმართლე თქუენი უფროდს მწიგნობართა და ფარისეველთა, ვერ შეხვდეთ სასუფეველსა ცათასა.
21. გესმა, რამეთუ ითქუა პირველთა მათ მიმართ: არა კაც-ჰკლა; ხოლო რომელმან მოკლას, თანა-მდებ არს სასჯელისა.
22. ხოლო მე გეტყვ თქუენ, რამეთუ რომელი განურისხნეს ძმასა თვისსა ცუდად, თანა-მდებ არს სასჯელისა; და რომელმან ჰრქუას ძმასა თვისსა რაკა, თანა-მდებ არს იგი კრებულისაგან განსლვად; და რომელმან ჰრქუას ძმასა თვისსა ცოფ, თანა-მდებ არს იგი გეჰენიასა მას ცეცხლისასა.
23. უკეთუ შესწირვიდე შესაწირავსა საკურთხეველსა ზედა და მუნ მოგეკსენოს შენ, ვითარმედ ძმაჲ შენი გულ-ძვრ რადმე არს შენთვის,
24. დაუტევე შესაწირავი იგი წინაშე საკურთხეველსა მას და მივედ და დაეგე პარველად ძმასა შენსა და მაშინ მოვედ და შეწირე შესაწირავი შენი.
25. იყავ კეთილად მცნობელ წინამოსაჯულისა მის შენისა ადრე, ვიდრემდე ხარ მის თანა გზასა ზედა, ნუუკუე მიგცეს შენ წინამოსაჯულმან მან შენმან მსაჯულსა და მსაჯულმან- მსახურსა, და საპყრობილედ შეჰვარდე.
26. ამენ გეტყვ შენ: ვერ გამოხვდე მიერ, ვიდრე არა მისცე უკუანადსკნელი კოდრატი.
27. გესმა, რამეთუ ითქუა: არა იმრუშო.
28. ხოლო მე გეტყვ თქუენ, რამეთუ ყოველნი რომელი ხედვიდეს დედაკაცსა გულის-თქუმად მას, მუნვე იმრუშა მის თანა გულსა შინა თვისსა.
29. უკუეთუ თუალი შენი მარჯუენე გაცთუნებდეს შენ, აღმოიღე იგი და განაგდე შენგან, რამეთუ უმჯობეს არს შენდა, რადთა წარწყმდეს ერთი ასოთა შენთაგანი, ვიდრე არა ყოველი გუამი შენი შთავრდომად გეჰენიასა.
30. და უკუეთუ მარჯუენე კელი შენი გაცთუნებდეს შენ, მოიკუეთე იგი და განაგდე შენგან, რამეთუ უმჯობეს არს შენდა, რადთა წარწყმდეს ერთი ასოთა შენთაგანი, და არა ყოველი გუამი შენი შთავარდეს გეჰენიასა.
31. თქმულ არს, რამეთუ რომელმან განუტევოს ცოლი თვისი, მიეცინ მას განსატევებელი.
32. ხოლო მე გეტყვ თქუენ, რამეთუ ყოველმან რომელმან განუტეოს ცოლი თვისი თვნიერ სიტყვსა სიძვისა, მან ამრუშა იგი; რომელმან განტევებული შეირთოს, მანცა იმრუშა.
33. კუალად გესმა, რამეთუ ითქუა პირველთა მათ მიმართ: არა ცილი ჰფუცო, არამედ მისცე უფალსა ფიცი შენი.
34. ხოლო მე გეტყვ თქუენ: არა ფუცვად ყოვლადვე, ნუცა ცასა, რამეთუ საყდარი არს ღმრთისაჲ;
35. ნუცა ქუეყანასა, რამეთუ კუარცხლბეკი არს ფერჯთა მისთაჲ; ნუცა იერუსალჴმსა, რამეთუ ქალაქი არს მეუფისა დიდისაჲ.
36. ნუცა თავსა შენსა ჰფუცავ, რამეთუ ვერ ძალ-გიც ერთისაცა თმისა განსჰეტაკებად გინა დაშავებად.

37. არამედ იყავნ სიტყუად თქუენი: ჰედ ჰე და არად არა. ხოლო უმეტესი ამთსა უკეთურისაგან არს.
38. გესმა, რამეთუ თქმულ არს: თუალი თუალისა წილ და კბილი კბილისა წილ.
39. ხოლო მე გეტყვ თქუენ: არა წინა-აღდგომად ბოროტისა, არამედ რომელმან გცეს შენ ყურიმალსა შენსა მარჯუენესა, მიუპყარ მას ერთკერძოდაცა.
40. და რომელსა უნდეს სასჯელად და მიღებად კუართი შენი, მიუტევე მას სამოსელიცა შენი.
41. და რომელი წარგიქცევდეს შენ მილიონ ერთ, მივლე მის თანა ორიცა.
42. და რომელი გთხოვდეს შენ, მიეც; და რომელსა უნდეს სესხებ შენგან, ნუ გარემიიქცევი.
43. გესმა, რამეთუ თქმულ არს: შეიყუარო მოყუასი შენი და მოიძულო მტერი შენი.
44. ხოლო მე გეტყვ თქუენ: გიყუარდედ მტერნი თქუენნი და აკურთხევდით მწყევართა თქუენთა და კეთილსა უყოფდით მოძულეთა თქუენთა და ულოცევდით მათ, რომელნი გამძლავრობდენ თქუენ და გდევნიდენ თქუენ.
45. რადთა იყვნეთ თქუენ შვილ მამისა თქუენისა ზეცათადასა, რამეთუ მზე მისი აღმოვალს ბოროტთა ზედა და კეთილთა, და წჳმს მართალთა ზედა და ცრუთა.
46. უკუეთუ გიყუარდენ მოყუარენი ხოლო თქუენნი, რად სასყიდელი გაქუს? რამეთუ მეზუერეთაცა ეგრეთვე ყვიან.
47. და უკუეთუ მოიკითხვიდეთ მეგობართა ხოლო თქუენთა, რასა უმეტეს იქმთ? ანუ არა მეზუერეთაცა ეგრეთვე ყვიანა?
48. იყვნით თქუენ სრულ, ვითარცა მამად თქუენი ზეცათადა სრულ არს.

6

1. ეკრძალენით ქველის-საქმესა თქუენსა, რადთა არა ჰყოთ წინაშე კაცთა სახილველად მათა; უკუეთუ არა, სასყიდელი არა გაქუნდეს მამისა თქუენისაგან ზეცათადასა.
2. ხოლო რაჟამს იქმოდე ქველის-საქმესა, ნუ ჰქადაგებ წინაშე შენსა, ვითარცა-იგი ორგულთა ყვიან შესაკრებელთა მათთა და უბანთა ზედა, რადთა იდიდნენ კაცთაგან. ამენ გეტყვ თქუენ: მიუღებიეს სასყიდელი მათი.
3. ხოლო შენ რაჟამს ჰყოფდე ქველის-საქმესა, ნუ სცნობნ მარცხენად შენი, რასა იქმოდის მარჯუენად შენი.
4. რადთა იყოს ქველის-საქმე შენი ფარულად; და მამამან შენმან, რომელი ჰხედავს დაფარულთა, მოგაგოს შენ ცხადად.
5. და რაჟამს ილოცვიდე, არა იყო ეგრე, ვითარცა-იგი ორგულნი, რამეთუ უყუარნ შესაკრებელთა შორის და უბანთა ზედა დგომად და ლოცვად, რადთა უჩუენონ კაცთა. ამენ გეტყვ თქუენ: მიუღებიეს სასყიდელი მათი.
6. ხოლო შენ რაჟამს ილოცვიდე, შევედ საუნჯესა შენსა და დაჰჳაშ კარი შენი და ილოცე მამისა შენისა მიმართ ფარულად; და მამად შენი რომელი ჰხედავს დაფარულთა, მოგაგოს შენ ცხადად.
7. და რაჟამს ილოცვიდეთ, ნუ მრავალსა იტყვთ, ვითარცა-იგი წარმართთაგანნი, რამეთუ ჰგონებედ, ვითარმედ მრავლის-მეტყუელეებითა მათითა ისმინოს მათი.
8. ხოლო თქუენ ნუ ემსგავსებით მათ, რამეთუ იცის მამამან თქუენმან, რად-იგი გიჳმს თქუენ, ვიდრე თხოვადმდე თქუენდა მისგან.
9. ხოლო თქუენ ესრეთ ილოცევდით: მამაო ჩუენო, რომელი ხარ ცათა შინა, წმიდა იყავნ სახელი შენი,

10. მოვედინ სუფევად შენი, იყავნ ნებად შენი, ვითარცა ცათა შინა, ეგრეცა ქუეყანასა ზედა.
11. პური ჩუენი არსობისაჲ მომეც ჩუენ დღეს
12. და მომიტევენ ჩუენ თანა-ნადებნი ჩუენნი, ვითარცა ჩუენ მიუტევებთ თანა-მდებთა მათ ჩუენთა,
13. და ნუ შემიყვანებ ჩუენ განსაცდელსა, არამედ მიჰსნენ ჩუენ ბოროტისაგან, რამეთუ შენი არს სუფევად და ძალი და დიდებაჲ საუკუნეთა მიმართ. ამენ.
14. რამეთუ უკეთუ მიუტევენთ თქუენ კაცთა შეცოდებანი მათნი, მოგიტევენს თქუენცა მამამან თქუენმან ზეცათამან.
15. ხოლო უკეთუ არა მიუტევენთ კაცთა შეცოდებანი მათნი, არცა მამამან თქუენმან მოიგიტევენს თქუენ შეცოდებანი თქუენნი.
16. და რაჟამს იმარხვიდეთ, ნუ იყოფით, ვითარცა-იგი ორგულნი, მწუხარე, რამეთუ განირყუნიაჲ პირნი მათნი, რადთა ეჩუენნენ კაცთა მმარხველად. ამენ გეტყვ თქუენ: მიუღებთ სასყიდელი მათი.
17. ხოლო შენ რაჟამს იმარხვიდე, იცხე თავი შენი და დაიბანე პირი შენი,
18. რადთა არა ეჩუენო კაცთა მმარხველად, არამედ მამასა შენსა დაფარულად; და მამამან შენმან რომელი ჰხედავს დაფარულთა, მოგაგოს შენ.
19. ნუ იუნჯებთ თქუენ საუნჯეთა ქუეყანასა ზედა, სადა მღილმან და მჭამელმან განრყუნის, და სად მპარავთა დათხარიან და განიპარიან.
20. ხოლო თქუენ იუნჯებდით საუნჯეთა ცათა შინა, სადა არცა მღილმან, არცა მჭამელმან განრყუნის, და სად არცა მპარავთა დათხარიან და განიპარიან.
21. რამეთუ სადაცა არს საუნჯე თქუენი, მუნცა იყოს გული თქუენი.
22. სანთელი გუამისაჲ არს თუალი. უკეთუ თუალი შენი განმარტებულ იყოს, ყოველი გუამი შენი ნათელ იყოს.
23. უკეთუ თუალი შენი ბოროტ იყოს, ყოველი გუამი შენი ბნელ იყოს. უკეთუ ნათელი იგი შენ შორის ბნელ არს, ბნელი იგი რაოდენ-მე?
24. ვერვის ჳელ-ეწიფების ორთა უფალთა მონებად: ანუ ერთი იგი მოიძულოს და სხუად იგი შეიყუაროს, ანუ ერთისაჲ მის თავს-იდვას, და ერთი იგი შეურაც-ყოს. ვერ ჳელ-ეწიფების ღმრთისა მონებად და მამონაჲსა.
25. ამისთვის გეტყვ თქუენ: ნუ ჰზრუნავთ სულისა თქუენისათვის, რაჲ სჭამოთ და რაჲ ჰსუათ, ნუცა ჳორცთა თქუენთათვის, რაჲ შეიმოსოთ. ანუ არა სული უფროდს არს საზრდელისა და გუამი - სამოსლისა?
26. მიჰხედენით მფრინველთა ცისათა, რამეთუ არა სთესვენ, არცა მკიან, არცა შეიკრებენ საუნჯეთა, და მამად თქუენი ზეცათად ზრდის მათ. არა-მე უფროდს თქუენ უმჯობეს ხართა მფრინველთა?
27. ანუ ვინ-მე თქუენგანი ზრუნვიდეს და შეუძლოს შეძინებად ჰასაკსა თვისსა წყრთა ერთ?
28. და სამოსლისათვის რაჲსა ჰზრუნავთ? განიცადენით შრომანი ველისანი, ვითარ-იგი აღორძნდის! არა შურებინ, არცა სთავნ.
29. ხოლო გეტყვ თქუენ, რამეთუ არცაღა სოლომონ ყოველსა მას დიდებასა მისსა შეიმოსა, ვითარცა ერთი ამათგანი.
30. უკეთუ თივად იგი ველისაჲ, რომელი დღეს არს და ხვალე თორნესა შთაეგზნის, ღმერთმან ესრეთ შემოსის, არა-მე უფროდს თქუენა, მცირედ-მორწმუნენო?
31. ნუ ჰზრუნავთ და იტყვთ: რაჲ ვჭამოთ, ანუ რაჲ ვსუათ, ანუ რაჲ შევიმოსოთ?
32. რამეთუ ამას ყოველსა წარმართნი ეძიებენ, რამეთუ იცის მამამან თქუენმან, ზეცა რაჲ გიჰმს ამათ ყოველთაგან.

33. ხოლო თქვენ ეძიებდით პირველად სასუფეველსა ღმრთისასა და სიმართლესა მისსა, და ესე ყოველი შეგეძინოს თქვენ.
34. ნუ ჰზრუნავთ ხვალისათვის, რამეთუ ხვალემან იზრუნოს თავისა თვისისა. კმა არს დღისა მის სიბოროტე თვისი.

7

1. ნუ განიკითხავთ, რადთა არა განიკითხნეთ,
2. რამეთუ რომელითა განკითხვითა განიკითხვიდეთ, განიკითხნეთ, და რომლითა საწყაულითა მიუწყოთ, მოგეწყოს თქვენ.
3. ანუ რაღა ჰხედავ წუელსა თუალსა შინა ძმისა შენისასა და დვრესა თუალსა შინა შენსა არა განიცდი?
4. ანუ ვითარ ჰრქუა ძმასა შენსა: მაცადე, და აღმოგიღო წუელი თუალისაგან შენისა, და აჰა ეგერა დვრე თუალსა შინა შენსა!
5. ორგულო! აღმოიღე პირველად დვრე თუალისაგან შენისა, და მაშინ იხილო აღმოღებად წუელი თუალისაგან ძმისა შენისა.
6. ნუ მისცემთ სიწმიდესა ძალღათა, ნუცა დაუფნეთ მარგალიტსა თქუენსა წინაშე ღოროთა, ნუუკუე დათრგუნონ იგი ფერჯითა მათითა და მოიქცენ და განგხეთქნენ თქვენ.
7. ითხოვდით, და მოგეცეს თქვენ; ეძიებდით, და ჰპოოთ; ირეკდით, და განგეღოს თქვენ.
8. რამეთუ ყოველი რომელი ითხოვდეს, მოიღოს; და რომელი ეძიებდეს, პოვოს; და რომელი ირეკდეს, განგეღოს.
9. ანუ ვინ არს თქუენგანი კაცი, რომელსა სთხოვდეს ძე თვისი პურსა, ნუ ქვაბ მისცეს მას?
10. გინა თუ თევზსა სთხოვდეს, ნუ გუელი მიცეს მას?
11. უკუეთუ თქვენ, უკეთურთა, იცით მისაცემელი კეთილი მიცემად შვილთა თქუენთა, რაოდენ უფროდსა მამამან თქუენმან ზეცათამან მოსცეს კეთილი, რომელნი სთხოვდენ მას!
12. ყოველი, რომელი გინდეს თქუენ, რადთა გიყონ კაცთა, ეგრეცა თქუენ ჰყვით მათა მიმართ, რამეთუ ესრეთ არს სჯული და წინაწარმეტყუელნი.
13. შევედით იწროდსაგან ბჭისა, რამეთუ ვრცელ არს ბჭე და ფართო არს გზად, რომელსა მიჰყავს წარსაწყმედელად, და მრავალნი ვლენან მას ზედა.
14. ვითარ-იგი იწრო არს ბჭე და საჭირველ გზად, რომელი მიიყვანებს ცხოვრებასა, და მცირედნი არიან, რომელნი ჰპოებენ მას.
15. ეკრძალენით ცრუ-წინაწარმეტყუელთაგან, რომელნი მოვიდოდნენ თქუნდა სამოსლითა ცხოვართადთა, ხოლო შინაგან იყვნენ მგელ მტაცებელ.
16. ნაყოფთა მათთაგან იცნეთ იგინი. ნუუკუე შეკრიბიან ეკალთაგან ყურძენი ანუ კუროდსთავთაგან ლელვ?
17. ესრეთ ყოველმან ხემან კეთილმან ნაყოფი კეთილი გამოიღოს, ხოლო ხემან ხენეშმან ნაყოფი ხენეში გამოიღოს.
18. ვერ ჰელ-ეწიფების ხესა კეთილსა ნაყოფისა ხენეშისა გამოღებად, და არცა ხესა ხენეშსა ნაყოფი კეთილი ყოფად.
19. ყოველმან ხემან რომელმან არა ყოს ნაყოფი კეთილი, მოეკუეთოს და ცეცხლსა დაედვას.
20. ნაყოფთა სამე მათთაგან იცნეთ იგინი.
21. არა ყოველმან რომელმან მრქუას მე: უფალო, უფალო, და შევიდეს იგი სასუფეველსა ცათასა, არამედ რომელმან ყოს ნებად მამისა ჩემისა ზეცათადსად.

22. მრავალთა მრქუან მე მას დღესა შინა: უფალო, უფალო, არა სახელითა შენითა ვწინაწარმეტყულებდითა და სახელითა შენითა ეშმაკნი განვასხენით და სახელითა შენითა ძალნი მრავალნი ვქმნენით?
23. მას ჟამსა ვჰრქუა მათ, ვითარმედ: არა გიცნი თქუენ, განმეშორენით ჩემგან ყოველნი მოქმედნი უსჯულოებისანი.
24. ყოველმან რომელმან ისიმნეს სიტყუანი ესე ჩემნი და ყვნეს იგინი, ვამსგავსო იგი კაცსა გონიერსა, რომელმან აღაშენა სახლი თვისი კლდესა ზედა.
25. და გარადმოვცა წვამად, მოვიდეს მდინარენი, ქროდეს ქარნი და ეკუეთნეს სახლსა მას, და არა დაეცა, რამეთუ დაფუძნებულ იყო კლდესა ზედა.
26. და ყოველმან რომელმან ისიმნეს სიტყუანი ესე ჩემნი და არა ყვნეს იგინი, ემსგავსოს იგი კაცსა ცოფსა, რომელმან აღაშენა სახლი თვისი ქვშასა ზედა.
27. და გარადმოვცა წვამად, მოვიდეს მდინარენი, ქროდეს ქარნი და ეკუეთნეს სახლსა მას, და დაეცა. და იყო დაცემად იგი მისი დიდ ფრიად.
28. და იყო რაჟამს დაასრულნა იესუ სიტყუანი ესე, განუკვრდებოდა ერსა მას მოძღურებად იგი მისი,
29. რამეთუ იყო სწავლად იგი მისი მათა მიმართ, ვითარცა-იგი ვის ჳელ-მწიფებად აქუნ, და არა ვითარ-იგი მწიგნობარნი მათნი და ფარისევლნი.

8

1. და გარადმოვიდოდა რად იგი მიერ მთით, მოსდევდა მას ერი მრავალი.
2. და აჰა ესერა კეთროვანი ვინმე მოუჭდა, თაყუანის-სცემდა მას და ეტყოდა: უფალო, უკუეთუ გინდეს, ძალ-გიც გაწმენდა ჩემი.
3. და მიყო ჳელი თვისი იესუ, შეახო მას და ჰრქუა: მნებავს, განწმიდენი. და მეყსეულად განწმიდნა იგი კეთროვნებისა მისგან.
4. და ჰრქუა მას იესო: იხილე, ნუვის უთხრობ, არამედ წარვედ და უჩუენე თავი შენი მღდელსა და შეწირე შესაწირავი შენი, რომელი ბრძანა მოსე საწამებელად მათა.
5. და შე-რად-ვიდა იგი კაპერნაუმდ, მოუჭდა მას ასისთავი, ევედრებოდა მას
6. და ეტყოდა: უფალი, მონად ჩემი დაცემულ არს სახლსა შინა ჩემსა განრღუეული და ფრიად იგუემების.
7. ჰრქვა მას იესუ: მე მოვიდე და განვკურნო იგი.
8. მიუგო ასისთავმან მან და ჰრქუა: უფალო, არა ღირს ვარ მე, რადთამცა სართულსა ჩემსა ქუეშე შემოხუედ, არამედ სიტყვთ ხოლო თქუ, და განიკურნოს მონად იგი ჩემი.
9. რამეთუ მეცა კაცი ვარ ჳელმწიფებასა ქუეშე, და მქონან ჩემ ქუეშე, და მქონან ჩემ ქუეშე ერისაგანნი; და ვჰრქვ ამას: წარვედ! და წარვიდის; და სხუასა: მოვედ! და მოვიდის; და მონასა ჩემსა: ქმენ ესე! და ქმნის.
10. ესმა რად ესე იესუს, დაუკვრდა და ჰრქუა ერსა მას, რომელნი მისდევდეს მას: ამენ გეტყვ თქუენ: არცაღა ისრაჴლსა შორის ესოდენი სარწმუნოებად ვპოვე.
11. ხოლო გეტყვ თქუენ, რამეთუ: მრავალნი მზისა-აღმოსავალით და დასავალით მოვიდოდნან და ინაჳ-იდგმიდენ აბრაჳამის თანა და ისააკის თანა და იაკობის თანა სასუფეველსა ცათასა.
12. ხოლო ძენი იგი სასუფეველისანი განითხინენ ბნელსა მას გარესკნელსა. მუნ იყოს ტირილი და ღრჴენად კბილთად.
13. და ჰრქუა იესუ ასისთავსა მას: წარვედ და, ვითარცა გრწმენა, გეყავნ შენ და განიკურნა მონად იგი მას ჟამსა შინა.

14. და მოვიდა იესუ სახლსა პეტრესსა და იხილა სიდედრი იგი მისი, დავრდომილი მჭურვალეებითა.
15. და შეახო კელსა მისსა, და დაუტევა იგი მჭურვალეებამან, აღდგა. და ჰმსახურებდა მას.
16. და ვითარცა შემწუხრდა, მოჰგვარეს მას ეშმაკეულები მრავალი, და განასხა სულელები იგი სიტყვითა და ყოველნი. რომელნი ბოროტად სნეულ იყვნეს, განკურნნა.
17. რადთა აღესრულოს თქუმული იგი ესაია წინაწარმეტყუელისაჲ, რომელ თქუა: მან უძღურებანი ჩუენნი მიიხუნა და სნეულეებანი ჩუენნი იტვრთნა.
18. ვითარცა იხილა იესუ ერთი მრავალი გარემო მისა, უბრძანა წიაღსლვად მიერ კერძო.
19. და მოუტდა მას ერთი მწიგნობარი და ჰრქუა: მოძღუარ, მიგდევედ შენ, ვიდრეცა ხვდოდნი.
20. ჰრქუა მას იესუ: მელთა ჯურელი უჩნს და მფრინველთა ცისათა საყოფელი, ხოლო ძესა კაცისასა არა აქუს, სადა თავი მიიდრიკოს.
21. და სხუამან მოწაფეთა მისთაგანმან ჰრქუა მას: უფალო, მიბრძანე მე პირველად მისლვად და დაფლვად მამისა ჩემისა.
22. ხოლო იესუ ჰრქუა მას: შენ მომდევედი მე და აცადენ მკუდარნი დაფლვად თვსთა მკუდართა.
23. და აღვიდა იგი ნავსა, და მისდევედეს მას მოწაფენი მისნი.
24. და აჰა ესრა აღძრვად იყო დიდი ზღუასა შინა, ვიდრე დაფარვადმდე ნავისა ღელვათაგან. ხოლო თავადსა ეძინა.
25. და მოუტდეს მას მოწაფენი მისნი და აღადგინეს იგი და ეტყოდეს: უფალო, მივსნენ ჩუენ, რამეთუ წარვწყმდებით.
26. და თავადმან ჰრქუა მათ: რაჲსა შეშინდით, მცირედ-მორწმუნენო? მაშინ აღდგა და შეჰრისხნა ქართა მათ და ზღუასა. და იქმნა მეყსეულად დაყუდება დიდ.
27. ხოლო კაცთა მათ უკვრდა და იტყოდეს: რაბამ ვინმე არს ესე, რამეთუ ქარნიცა და ზღუად ერჩიან მას?
28. და ვითარცა მოვიდა იგი მიერ კერძო სოფელსა მას გერგესველთასა, შეემთხვნეს მას ორნი ეშმაკეულნი, რომელნი გამოვიდოდეს საფლავებისაგან, ფრიად ბოროტნი, ვიდრელა ვერვის კელ-ეწიფებოდა წარსლვად მიერ გზით.
29. და ღალად-ყვეს და იტყოდეს: რაჲ ძეს ჩუენი და შენი, იესუ, ძეო ღმრთისაო? რამეთუ მოხუედ აქა უწინერეს ჟამისა ტანჯვად ჩუენდა.
30. და იყო შორს მათგან კოლტი ღორთაჲ მძოვარი.
31. ხოლო ეშმაკნი იგი ევედრებოდეს მას და ეტყოდეს: უკუეთუ განგუასხამ ჩუენ, მიბრძანე ჩუენ მისლვად კოლტსა იმას ღორთასა.
32. და ჰრქუა მათ: მივედით! ხოლო იგინი, განვიდეს კაცთა მათგან და მიიმართეს კოლტსა მას ღორთასა. და მიიმართა ყოველმან კოლტმან კბოდესა მას ზღვსასა და მოსწყდეს იგინი წყალთა მათ შინა.
33. ხოლო მწყემსნი იგი ივლტოდეს და წარვიდეს ქალაქად და უთხრეს ყოველივე ეშმაკეულთა მათთვის.
34. მაშინ ყოველი იგი ქალაქი გამოვიდა შემთხუევად იესუმსა. და იხილეს იგი და ევედრებოდეს, რადთა წარვიდეს საზღვართა მათთაგან.

1. და შევიდა ნავსა და წაიღვდა და მოვიდა თვსად ქალაქად.
2. მაშინ მოართუეს მას განრლუეული ცხედარსა ზედა მდებარე. და იხილა იესუ

- სარწმუნოებად მათი და ჰრქუა განრლუეულსა მას: ნუ გეშინინ, შვილო, მოგეტევენენ შენ ცოდვანი შენნი.
3. და აჰა ესერა მწიგნობართაგანთა ვიეთმე თქუეს გულთა შინა მათთა, ვითარმედ: ესე გმობს.
 4. იცნოდა იესუ ზრახვანი მათნი და ჰრქუა მათ: რადას თქუენ ბოროტსა ჰზრახავთ გულთა შინა თქუენთა?
 5. რად უადივილეს არს სიტყუად: მიგეტევენენ შენ ცოდვანი შენნი, ანუ სიტყუად: აღდეგ და ვიდოდე?
 6. ხოლო რადთა უწყოდით, რამეთუ კელმწიფებად აქუს ძესა კაცისასა ქუეყანასა ზედა მიტევებად ცოდვათა, მაშინ ჰრქუა განრლუეულსა მას: აღდეგ, აღილე ცხედარი შენი და წარვედ სახედ შენდა!
 7. და იგი მეყსეულად აღდგა, და წარვიდა სახედ თჳსა.
 8. იხილა რად ესე ერმან მან, დაუკვრდა და ადიდებდეს ღმერთსა, რომელმან მოსცა ესევითარი კელმწიფებად კაცთა.
 9. და წარვიდოდა მიერ იესუ, იხილა კაცი, რომელი ჯდა საზუერესა, მატთეოს სახელი მისი, და ჰრქუა მას: მომდევიდე მე. და აღდგა და მისდევიდა მას.
 10. და იყო ჯდა რად იგი ინაწით სახლსა შინა, და მრავალნი მეზუერენი და ცოდვილნი თანა-სხდეს ინაწით იესუმს თანა და მოწაფეთა მისთა თანა.
 11. და ვითარცა იხილეს ფარისეველთა მათ, ჰრქუეს მოწაფეთა მისთა: რადასათჳს მეზუერთა და ცოდვილთა თანა ჭამს მოძღუარი თქუენი?
 12. ხოლო იესუს ვითარცა ესმა, ჰრქუა მას: არა უკმს ცოცხალთა მკურნალი, არამედ სნეულთა.
 13. ხოლო თქუენ წარვედით და ისწავეთ, რად არს: წყალობად მნებავს და არა მსხუერპლი, რამეთუ არა მოვედ წოდებად მართალთა, არამედ ცოდვილთა.
 14. მაშინ მოუკდეს მას მოწაფენი იოვანესნი და ეტყოდეს: რადასათჳს ჩუენ და ფარისეველნი ვიმარხავთ ფრიად, ხოლო მოწაფენი შენნი არა იმარხვენ?
 15. ჰრქუა მათ იესუ: კელ-მე-ეწიფეებისა ძეთა სიძისათა გლოვად, ვიდრემდე მათ თანა არს სიძე? მოვლენან დღენი, რაჟამს ამალდდეს მათგან სიძე იგი, და მაშინ იმარხვიდენ.
 16. არავინ დაადგის სადგმელი უმურკნველი სამოსელსა ძუელსა, რამეთუ აღილის სავსებად სამოსლისა მისგან, და უფროდსი განხეთქილებად იქმნის.
 17. არცა შთაასხიან ღვწოდ ახალი თხიერთა ძუელთა, რადთა არა განსქდენ თხიერნი, და ღვწოდ დაითხიოს, და თხიერნი წარწყმდენ. არამედ შთაასხიან ღვწოდ ახალი თხიერთა ახალთა, და ორნივე დაიმარხნიან.
 18. და ვითარცა-იგი ამას ეტყოდა მათ, მაშინ მოუკდა მას მთავარი ერთი, თაყვანის-სცემდა მას და ეტყოდა, ვითარმედ: ასული ჩემი აწლა აღესრულა; არამედ მოვედ. და დასდევ კელი შენი მას ზედა, და ცხოვნდეს.
 19. და აღდგა იესუ და შეუდგა მას, და მოწაფენი მისნი მის თანა.
 20. და აჰა ესერა დედაკაცი ვინმე, რომელი იყო სისხლისა დინებასა ათორმეტ წელ, მოუკდა ზურგით და შეახო ფესუსა სამოსლისა მისისასა.
 21. რამეთუ იტყოდა გულსა თჳსსა, ვითარმედ: შე-ხოლო თუ-ვახო სამოსელსა მისსა, ვცხოვნდე.
 22. ხოლო იესუ მიექცა, იხილა იგი და ჰრქუა მას: ნუ გეშინინ, ასულო, სარწმუნოებამან შენმან გაცხოვნა შენ. და განიკურნა დედაკაცი იგი მიერ ჟამითგან.
 23. და მოვიდა იესუ სახლსა მის მთავრისასა და იხილა მუნ მგოსნები და ერი კრებული და შფოთი

24. და ჰრქუა მათ: განეშორებით, რამეთუ არა მომკუდარ არს ეგე, არამედ სძინავს. ხოლო იგინი ეკიცხევდეს მას.
25. და რაჟამს გამოასხა ერი იგი, შევიდა და უპყრა კელი მისი და აღადგინა ქალი იგი.
26. და განჴდა ჰამბავი მისი ყოველსა მას ქუეყანასა.
27. და წარმო–რაჲ-ვიდოდა მიერ იესუ, მოსდევდეს მას ორნი ბრმანი, ღაღადებდეს და იტყოდეს: შემიწყალენ ჩუენ, ძეო დავითსაო!
28. და ვითარცა შევიდა იესუ სახლსა, მოუჴდეს მას ბრმანი იგი, და ჰრქუა მათ იესუ: გრწამსა, ვითარმედ ძალ–მიც ესე ყოფად? ჰრქუეს მათ: ჰე, უფალო.
29. მაშინ შეახო თუალთა მათთა და ჰრქუა მათ: სარწმუნოებისა თქუენისაებრ გეყავნ თქუენ!
30. და მეყსეულად აღეხუნეს თუალნი მათნი. და შეჴრისხნა მათ იესუ და ჰრქუა: იხილეთ, ნუმცა ვინ უწყის.
31. ხოლო იგინი გამოვიდეს და მიმოდადვეს იგი ყოველსა მას ქუეყანასა.
32. და ვითარცა–იგი გამო–ოდენ–ვიდეს, მოჴუარეს მას კაცი ყრუი და ეშმაკეული.
33. და ვითარცა განჴდა ეშმაკი იგი, იტყოდა ყრუი იგი, და დაუკვრდებოდა ერსა მას და იტყოდეს: ვითარმედ: არასადა ისრაჴლსა შორის ესრეთ გამოჩნდა.
34. ხოლო ფარისევლნი იტყოდეს: მთავრითა ეშმაკთაითა განასხამს ეშმაკთა.
35. და მოჴვლიდა იესუ ქალაქებსა ყოველსა და დაბნებსა და ასწავებდა შესაკრებელსა შორის მათთა და ქადაგებდა სახარებასა სასუფეველისასა და განჴკურნებდა ყოველთა სენთა და ყოველთა უძღურებათა ერსა შორის.
36. და ვითარცა იხილა ერი იგი, შეეწყალნეს იგინი, რამეთუ იყვნეს დამაშურალ და დაცვვნებულ, ვითარცა ცხოვარნი, რომელთა არა აქუნ მწყემსი.
37. მაშინ ჰრქუა მოწაფეთა თჳსთა, ვითარმედ: სამკალი ფრიად არს, ხოლო მუშაკნი – მცირედ.
38. ევედრენით უფალსა სამკალისასა, რადთა გამოავლინნეს მოქმედნი სამკალსა თჳსსა.

10

1. და მოუწოდა ათორმეტთა მოწაფეთა თჳსთა და მისცა მათ ჴელმწიფებაჲ სულთა ზედა არაწმიდათა, რადთა განასხმიდენ მათ და განჴკურნებდენ ყოველთა სენთა და ყოველთა უძღურებათა.
2. ხოლო ათორმეტთა მათ მოციქულთა სახელები ესე არს: პირველად სიმონ, რომელსა ეწოდა პეტრე, და ანდრია, ძმად მისი, იაკობ ზებედესი და იოვანე, ძმად მისი,
3. ფილიპე და ბართლომე, თომა და მატთეოს მეზუერე, იაკობ ალფესი და ლებეოს, რომელსა ეწოდა თადეოს,
4. სიმონ კანანელი და იუდა ისკარიოტელი, რომელმანცა განსცა იგი.
5. ესე ათორმეტნი წარავლინნა იესუ, ამცნო მათ და ჰრქუა: გზასა წარმართთასა ნუ მიხუალთ და ქალაქსა სამარიტელთასა ნუ შეხუალთ,
6. არამედ მივედით უფროდს ხოლო ცხოვართა მათ წარწყმედულთა სახლისა ისრაჴლისათა.
7. და მი–რაჲ-ხჴდეთ, ქადაგებდით და იტყოდეთ, ვითარმედ მოახლებულ არს სასუფეველი ცათად.
8. უძღურთა განჴკურნებდით, მკუდართა აღადგინებდით, კეთროვანთა განსწმედდით, ეშმაკთა განასხემდით; უსასყიდლოდ მიგიღებთ და უსასყიდლოდ მისცემდით.
9. ნუ მოიგებთ ოქროსა, ნუცა ვეცხლსა, ნუცა რვალსა სარტყელთა თქუენტა,

10. ნუცა ვაშკარანსა გზასა ზედა, ნუცა ორსა სამოსელსა, ნუცა ჯამლთა, ნუცა კუერთხსა, რამეთუ ღირს არს მუშაკი სასყიდლისა თვისისა.
11. რომელსა ქალაქსა ანუ დაბასა შეხვდეთ, გამოიკითხეთ; ვინ ღირს იყოს, მუნ დაადგერით ვიდრე გამოსლვადმდე.
12. და შე–რად–ხვდოდით სახლსა მას, მოიკითხეთ იგი და თქუთ: მშვდობად სახლსა ამასა!
13. და უკუეთუ სახლი იგი ღირს იყოს, მოვედინ მშვდობად თქუენი მას ზედა: უკუეთუ არა ღირს იყოს, მშვიდობად თქუენი თქუენდავე მოიქეცინ.
14. და უკუეთუ არავინ შეგიწყნარნეს თქუენ და არცა ისმინნეს სიტყუანი თქუენნი, გამო–რად–ხვდოდით მიერ სახლით, გინა მიერ ქალაქით, განიყარეთ მტუერი ფერჯთა თქუენთა.
15. ამენ გეტყვ თქუენ: უმოლხინეს იყოს ქუეყანად იგი სოდომისად და გომორისად დღესა მას სასჯელისასა, ვიდრე ქალაქი იგი.
16. აჰა მე მიგავლინებ თქუენ, ვითარცა ცხოვართა შორის მგელთა. იყვენით უკუე მეცნიერ, ვითარცა გუელნი, და უმანკო, ვითარცა ტრედნი.
17. ეკრძალებოდეთ კაცთაგან, რამეთუ მიგცემდენ თქუენ კრებულსა. და შორის შესაკრებელთა მათთა გტანჯვიდენ თქუენ.
18. და წინაშე მთავართა და მეფეთა მიგიყვანნენ თქუენ ჩემთვის. საწამებელად მათდა და წარმართთა.
19. და რაჟამს მიგცნენ თქუენ, ნუ ჰზრუნავთ, ვითარ ანუ რასა იტყოდით, რამეთუ მოგეცეს თქუენ მას ჟამსა შინა, რასა–იგი იტყოდით.
20. რამეთუ არა თქუენ იყვნეთ მეტყუელნი, არამედ სული მამისა თქუენისად, რომელი იტყოდის თქუენ შორის.
21. რამეთუ მისცეს ძმამან ძმად სიკუდილდ და მამამან შვილი; და აღდგენ შვილნი მამა–დედათა ზედა და მოჰკლვიდენ მათ.
22. და იყვნეთ თქუენ მოძულეებულ ყოველთაგან სახელისა ჩემისათვს. ხოლო რომელმან დაითმინოს სრულიად, იგი ცხოვნდეს.
23. რაჟამს გდევნიდენ თქუენ ამიერ ქალაქით, მიივლტოდეთ სხუად. ამინ გეტყვ თქუენ: ვერ დაასრულოთ ქალაქები ისრაელისად, ვიდრემდის მე კაცისად მოვიდეს.
24. არა არს მოწაფე უფროდს მოძღურისა თვისისა, არცა მონად უფროდს უფლისა თვისისა.
25. კმა არს მოწაფისა მის, უკეთუ იყოს, ვითარცა მოძღუარი თვისი, და მონად იგი, ვითარცა უფალი თვისი. უკუეთუ სახლისა უფალსა ბელზებულთა ჰხადოდეს, რაოდენ უფროდს სახლეულთა მისთა?
26. ნუუკუე გეშინინ მათგან, რამეთუ არა არს დაფარული, რომელი არა გამოჩნდეს, და არცა საიდუმლოდ, რომელი არა გამოცხადნეს.
27. რომელი გარქუ თქუენ ბნელსა შინა, თქუენ თქუთ ნათელსა შინა, და რომელი ყურთა გესმა, ქადაგებდით ერდოთა ზედა.
28. და ნუ გეშინინ მათგან, რომელთა მოწყვდნენ ჯორცნი, ხოლო სულისა ვერ ჯელ–ეწიფების მოკლვად. არამედ გეშინოდენ მისა უფროდს, რომელი შემძლებელ არს სულისა და ჯორცთა წარწყმედად გეჰენიასა შინა.
29. ანუ არა ორი სირი ასარის განისყიდების ? და ერთიცა მათგანი არა დავარდების ქუეყანასა ზედა თჳნიერ მამისა თქუენისა.
30. ხოლო თქუენნი თავისა თმანიცა ყოველნი განრაცხილ არიან.
31. ნუ გეშინინ, რამეთუ მრავალთა სირთა უმჯობეს ხართ თქუენ.
32. ყოველმან, რომელმან აღიაროს ჩემდამო წინაშე კაცთა, მეცა აღვიარო იგი წინაშე მამისა ჩემისა ზეცათადასა.

33. და რომელმან უვარ–მყოს მე წინაშე კაცთა, უვარ–ვყო იგი მეცა წინაშე მამისა ჩემისა ზეცათაჲსა.
34. ნუ ჰგონებთ, ვითარმედ მოვედ მე მიფენად მშჯდობისა ქუეყანასა ზედა; არა მოვედ მიფენად მშჯდობისა, არამედ მახზლსა.
35. რამეთუ მოვედ განყოფად კაცისა მამისაგან თვისისა და ასული - დედისაგან თვისისა და სძალი - დედამთილისაგან თვისისა.
36. და მტერ იყვნენ კაცისა სახლეულნი თვისნი.
37. რომელსა უყუარდეს მამად ანუ დედად უფროდს ჩემსა, არა არს იგი ჩემდა ღირს; და რომელსა უყუარდეს მე ანუ ასული უფროდს ჩემსა, იგი არა არს ჩემდა ღირს.
38. და რომელმან არა აღიღოს ჯუარი თვისი და შემომიდგეს მე, იგი არა არს ჩემდა ღირს.
39. რომელმან მოიპოვოს სული თვისი, წარიწყმიდოს იგი; და რომელმან წარიწყმიდოს სული თვისი ჩემთვის, მან პოვოს იგი.
40. რომელმან შეგიწყნარნეს თქვენ, მე შემიწყნარა; და რომელმან მე შემიწყნაროს, შემიწყნაროს მომავლინებელი ჩემი.
41. რომელმან შეიწყნაროს წინაწარმეტყუელი სახელად წინაწარმეტყუელისა, სასყიდელი წინაწარმეტყუელისაჲ მიიღოს; და რომელმან შეიწყნაროს მართალი სახელად მართლისა, სასყიდელი მართლისაჲ მიიღოს.
42. და რომელმან ასუას ერთსა მცირეთაგანსა სასუმელი ერთი წყალი გრილი სახელად მოწფისა, ამენ გეტყვ თქვენ, არა წარუწყმდეს სასყიდელი მისი.

11

1. და იყო რაჟამს დაასრულნა იესუ ბრძანებანი ესე ათორმეტთა მიმართ მოწაფეთა მისთა, წარვიდა მიერ ქადაგებად და სწავლად ქალაქებსა მათსა.
2. ხოლო იოვანეს რად ესმნეს საპყრობილესა შინა საქმენი ქრიტესნი, მიავლინნა ორნი მოწაფენი თვისნი.
3. და ჰრქუა: შენ ხარა მომავალი იგი ანუ სხუასა მოველოდით?
4. ხოლო იესუ მიუგო და ჰრქუა მათ: მივედით და უთხართ იოვანეს, რომელი გესმის და ჰხედავთ:
5. ბრძანი აღიხილვენ, მკელობელნი ვლენან, კეთროვანნი განწმდებიან და ყურთა ესმის, მკუდარნი აღდგებიან და გლახაკთა ეხარების.
6. და ნეტარ არს, რომელი არა დაბრკოლდეს ჩემდა მომართ.
7. და ვითარცა ესენი წარვიდეს, იწყო იესუ სიტყუად ერსა მას იოვანესთვის: რაჲსა გამოხუედით უდაბნოდ ხილვად? ლერწმისა, ქარისაგან შერყეულისა?
8. არამედ რაჲსა გამოხუედით ხილვად? კაცისა, ჩჩვლითა სამოსლითა შემოსილისა? აჰა ესერა რომელნი ჩჩვლითა სამოსელითა შემოსილ არიან, სახლთა შინა სამეუფოთა არიან.
9. არამედ რაჲსა გამოხუედით ხილვად? წინაწარმეტყუელისა? ჰე, გეტყვ თქვენ, და უმეტეს წინაწარმეტყუელისა.
10. რამეთუ ესე არს, რომლისათვის წერილ არს: აჰა ესერა წარვავლინო ანგელოზი ჩემი წინაშე შენსა, რომელმან განჰმზადნეს გზანი შენნი წინაშე პირსა შენსა.
11. ამენ გეტყვ თქვენ: არა აღდგომილ არს ნაშობთაგანი დედათად უფროდს იოვანე ნათლის-მცემელისა; ხოლო უმცირესი სასუფეველსა ცათასა უფროდს მისსა არს.
12. რამეთუ დღითგან იოვანე ნათლის-მცემელისაჲდთ ვიდრე აჰამომდე სასუფეველი ცათად იძულებობს, და რომელნი აიძულებდენ მათ მიიტაცონ იგი.

13. რამეთუ ყოველნი წინაწარმეტყუელნი და სჯული ვიდრე იოვანესამდე წინაწარმეტყუელებდეს.
14. და უკუეთუ გნებავს შეწყნარების, იგი არს ელია, რომელი მოვალს.
15. რომელსა ასხენ ყურნი სმენად, ისმინენ!
16. აწ ვის ვამსგავსო ნათესავი ესე? მსგავს არს ყრმათა, რომელნი სხენედ უბანთა და მოუწესედ მოყუასთა თვსთა.
17. და ეტყვედ მათ: გისტვნივდით თქუენ, და არა ჰროკევდით; გიგოდებდით, და არა იტყებდით.
18. რამეთუ მოვიდა იოვანე, არცა ჭამადა, არცა სუმიდა, და იტყვან, ვითარმედ: ეშმაკეულ არს.
19. მოვიდა მე კაცისაჲ. ჭამს და სუამს, და იტყვან: აჰა კაცი მჭამელი და ღვინის მსუმელი, მეგობარი მეზუერეთა და ცოდვილთაჲ. და განმართლდა სიბრძნე შვილთაგან თვსთა.
20. მაშინ იწყო იესუ ყუედრებად ქალაქებისა მის, სადა-იგი იქმნეს უმრავლესნი ძალნი მისნი, რამეთუ არა შეინანეს:
21. ვად შენდა, ქორაზინ, და ვად შენდა, ბეთსაიდა! რამეთუ ტვროსს თუმცა და სიდონს იქმნეს ძალნი, რომელნი იქმნეს თქუენ შორის, მაშინვე სამემცა ძაძითა ნაცარსა ზედა მსხდომარეთა შეინანეს.
22. ხოლო გეტყვ თქუენ, რამეთუ ტვროსი და სიდონი უმოლხინეს იყოს დღესა მას სასჯელისასა, ვიდრე თქუენ.
23. ხოლო შენ, კაპერნაუმ, ნუ ცადმდე აჰმადლდები, არამედ ჯოჯოხეთადმდე შთაჰყდე; რამეთუ სოდომს თუმცა იქმნეს ძალნი, რომელნი იქმნეს შენ შორის, ჰგიანმცა დღენდელად დღედმდე.
24. ხოლო გეტყვ თქუენ, რამეთუ ქუეყანაჲ იგი სოდომისაჲ უმოლხინეს იყოს დღესა მას სასჯელისასა, ვიდრე შენ.
25. მას ჟამსა შინა იტყოდა იესუ და თქუა: აღგიარებ შენ, მამაო, უფალო ცისა და ქუეყანისაო, რამეთუ დაჰფარე ესე ბრძენთაგან და მეცნიერთა და გამოუცხადე ესე ჩჩვლთა.
26. ჰე, მამაო, რამეთუ ესრეთ სათნო - იყო შენ წინაშე.
27. ყოველივე მომეცა მე მამისა ჩემისა მიერ, და არავინ იცის მე, გარნა მამამან; არცა მამად ვინ იცის, გარნა ძემან, და რომლისა უნდეს მესა გამოცხადების.
28. მოვედით ჩემდა ყოველნი მაშურალნი და ტვრთმძიმენი, და მე განგისუენო თქუენ.
29. აღიღეთ უღელი ჩემი თქუენ ზედა და ისწავეთ ჩემგან, რამეთუ მშვდ ვარ და მდაბალ გულითა, და ჰპოოთ განსუენებაჲ სულთა თქუენთაჲ.
30. რამეთუ უღელი ჩემი ტკბილ არს, და ტვრთი ჩემი სუბუქ არს.

12

1. მას ჟამსა შინა წარვიდოდა იესუ დღესა შაბათსა ყანობირსა მათსა. ხოლო მოწაფეთა მისთა შეემშია და იწყეს მუსრვად თავსა ჯუვილისასა და ჭამად.
2. ხოლო ფარისეველთა მათ იხილეს რად ჰრქუეს მას: აჰა მოწაფენი შენნი იქმან, რომელი არა ჯერ-არს შაბათსა შინა საქმედ.
3. ხოლო თავადმან ჰრქუა მათ: არა აღმოგიკითხავსა, რად-იგი ყო დავით, ოდეს-იგი შეემშია და მისთანათა მათ?
4. ვითარ-იგი შევიდა სახლსა ღმრთისასა და პურნი იგი შესაწირავთანი შეჭამნა, რომელთაჲ არა ჯერ-იყო ჭამად მისა, არცა მისთანა მათ, გარნა მდდელთა ხოლო?

5. ანუ არა აღმოგიკითხავსა სჯულსა, რამეთუ შაბათთა შინა მღდელთა ტაძარსა მას შინა შაბათი შეურაცხ-ყვიან და უბრალო იყვიან?
6. ხოლო გეტყვ თქუენ, ვითარმედ: ტაძრისა უფროდ არს აქა.
7. უკუეთუმცა გეცნა, რად არს: წყალობად მნებავს და არა მსხუერპლი, არამცა დაჰსაჯენით უბრალონი.
8. უფალ არს ძე კაცისად შაბათსაცა.
9. და წარმოვიდა მიერ იესუ და მოვიდა შესაკრებელსა მათსა.
10. და იყო მუნ კაცი ერთი, რომელსა ჳელი განჳმელ ედგა. ჳკითხვიდეს მას და ეტყოდეს: უკუეთუ ჯერ-არს შაბათსა კურნებდ? რადთამცა შეასმინეს იგი.
11. ხოლო იესუ ჳრქუა მათ: ვინ არს თქუენგანი კაცი, რომელსა ედგას ცხოვარი ერთი და შთავარდეს იგი დღესა შაბათსა ჯურღმულსა, არა-მე უპყრასა და აღმოიქუას იგი?
12. რაოდენ უმჯობეს არს კაცი ცხოვრისა? ამისთვის ჯერ-არს შაბათსა შინა კეთილისა საქმე.
13. მაშინ ჳრქუა იესუ კაცსა მას: განირთხ ჳელი შენი! და მან განირთხა ჳელი, და კუალად მოეგო ცოცხალი, ვითარცა ერთი იგი.
14. ხოლო ფარისეველნი იგი გამოვიდეს, და ზრახვა-ყვეს მისთვის, რადთა წარწყმიდონ იგი. ხოლო იესუ გულისჳმა-ყო და განემორა მიერ და წარვიდა.
15. და მისდევდა მას ერი მრავალი, და განკურნნა იგი ყოველნი.
16. და ამცნო მათ, რადთა არა გამოაცხადონ იგი.
17. რადთა აღესრულოს თქუმული იგი ესაია წინაწარმეტყუელისად, რომელსა იტყვს:
18. აჰა ესერა ძე ჩემი, რომელი მე სათნო-ვიყავ, საყუარელი ჩემი, რომელი სთნავს სულსა ჩემსა. დავდვა სული ჩემი მის ზედა, და სამართალი წარმართთა მიუთხრას.
19. არა ჳჯდებოდის, არცა დაღადებდეს, არცა ესმეს ვის უბანთა ზედა ჳმად მისი.
20. ლერწამი შემუსრვილი არა განტეხოს და პატრუქი მზნდვნვარე არა დაშრიტოს, ვიდრემდე გამოიღოს ძლევად სასჯელი.
21. და სახელსა მისსა წარმართნი ესვიდენ.
22. მაშინ მოჳგუარეს მას ეშმაკეული ბრმად და ყრუდ, და განკურნა იგი, ვითარმედ ყრუდ იგი და ბრმად ჳხედვიდა და იტყოდა.
23. და განუჳკრდებოდა ერსა მას და იტყოდეს: ნუუკუე ესე არს ძე დავითისი?
24. ხოლო ფარისეველთა მათ ვითარცა ესმა ესე, იტყოდეს: ესე არა განასხამს ეშმაკთა, გარნა ბელზებულითა, მთავრითა მით ეშმაკთადათა.
25. იცოდნა იესუ ზრახვანი იგი გულისა მათისანი და ჳრქუა მათ: ყოველი მეუფებად, რომელი განევლთის თავსა თჳსსა, მოოჯრდის; და ყოველი ქალაქი გინა სახლი, რომელი განევლთის თავსა თჳსსა, ვერ დაემტკიცოს.
26. და უკუეთუ ეშმაკი ეშმაკსა განჳკდის, თავსა თჳსსა განევლთა; ვითარ დამტკიცნეს მეუფებად მისი?
27. და უკუეთუ მე ბელზებულთა განვასხამ ეშმაკთა, ძენი თქუენნი რადთა განასხმენ? ამისთვის იგინივე მსაჯულ თქუენდა იყვენენ.
28. უკუეთუ მე სულითა ღმრთისადათა განვასხამ ეშმაკთა, მო-სამე-იწია თქუენ ზედა სასუფეველი ღმრთისადა
29. ანუ ვითარ ვის ჳელ-ეწიფების სახლსა ძლიერისასა შესვლად და ჳურჳელი მისი გამოტყუენვად, უკუეთუ არა პირველად შეკრას ძლიერი იგი და მაშინდა სახლი მისი იავარ-ყოს?
30. რომელი არა არს ჩემ თანა, იგი მტერი ჩემი არს; და რომელი არა შეჳკრებს ჩემ თანა, იგი განაზნევს.

31. ამისთვის გეტყვ თქვენ: ყოველი ცოდვად და გმობად მიეტეოს კაცთა, ხოლო სულისა წმიდისა გმობად არა მიეტეოს კაცთა.
32. და რომელმან თქუა სიტყუად მისა კაცისათჳს. მიეტეოს მას; ხოლო რომელმან თქუას სულისა წმიდისათჳს, არა მიეტეოს მას არცა ამას სოფელსა, არცა მერმესა მას.
33. ანუ ყავთ ხე იგი კეთილ და ნაყოფიცა მისი კეთილ; ანუ ყავთ ხე იგი ხენემ და ნაყოფიცა მისი ხენემ; რამეთუ ნაყოფისაგან ხე იგი საცნაურ არს.
34. ნაშობნო იქედნეთანო, ვითარ ჳელ-გეწიფების კეთლისა სიტყუად, რამეთუ თქვენ უკეთურნი ხართ? რამეთუ ნამეტნავისაგან გულისა პირი იტყვნ.
35. კეთილმან კაცმან კეთილისაგან საუნჯისა გამოიღოს კეთილი, და ბოროტმან კაცმან ბოროტიცაგან საუნჯისა გამოიღოს ბოროტი.
36. ხოლო მე გეტყვ თქვენ, რამეთუ ყოველი სიტყუად უქმი რომელსა იტყოდინ კაცნი, მისცენ სიტყუად მისთვის დღესა მას სასჯელისასა.
37. რამეთუ სიტყუათა შენთაგან განჰმართლდე და სიტყუათა შენთაგან დაისაჯო.
38. მაშინ მი-ვიეთმე-უგეს მწიგნობართაგან და ფარისეველთა და ჰრქუეს: მოძღუარ, გუნებავს შენგან სასწაულისა ხილვად.
39. ხოლო თავადმან მიუგო და ჰრქუა მათ: ნათესავი ბოროტი და მემრუმე სასწაულსა ეძიებს, და სასწაული არა ეცეს მას, გარნა სასწაული იგი იონა წინაწარმეტყუელისაჲ.
40. რამეთუ ვითარცა-იგი იყო იონა მუცელსა ვეშაპისასა სამ დღე და სამ ღამე, ეგრეთ იყო ძე კაცისაჲ გულსა ქუეყანისასა სამ დღე და სამ ღამე.
41. კაცნი იგი ნინეველნი აღდგენ სასჯელსა მას ნათესავისა ამის თანა და დასჯიდენ მათ, რამეთუ შეინანეს ქადაგებასა მას იონადსსა; და აჰა ესერა უფროდს იონადსსა არს აჟა.
42. დედოფალი იგი სამხრისაჲ აღდგეს სასჯელსა მას ნათესავისა ამის თანა და დასაჯოს იგი, რამეთუ მოვიდა კიდით ქუეყანისაჲთ სმენად სიბრძნესა სოლომონისსა; და აჰა ესერა უფროდს სოლომონისსა არს აჟა.
43. ხოლო რაჟამს სული იგი არაწმიდაჲ განვიდის კაცისაგან, მიმოვალნ ურწყულთა ადგილთა, და ეძიებნ განსუენებასა და არა პოვის.
44. მაშინ თქვს: მივიქცე სახედ ჩემდა, ვინაჲცა გამოვედ; და მო-რად-ვიდის, პოვის იგი მოცალე, განშუენებული და შემკული.
45. მაშინ წარვიდის და მოიყვანის მის თანა სხუანი შუდნი სულნი, უბოროტესნი მისა, და მოვიდის და დაემკვდრის მუნ, და იქმნის უკუანადსკნელი კაცისაჲ მის უძურეს პირველისა. ესრეთ ეყოს ნათესავსა ამასცა უკეთურსა.
46. და იყო, ვიდრე-იგი ეტყოდაჲ ესა მას, აჰა ესერა დედაჲ მისი და ძმანი მისნი დგეს გარე და ეძიებდეს მას სიტყუად.
47. მაშინ ჰრქუა ვინმე მას: აჰა დედაჲ შენი და ძმანი შენნი დგანან გარემუ და უნებს რადმე სიტყუად შენდა.
48. ხოლო იესუ მიუგო მეტყუელსა მას და ჰრქუა: ვინ არს დედაჲ ჩემი? ანუ ვინ არიან ძმანი ჩემნი?
49. და მიყო ჳელი მისი მოწაფეთა მიმართ თჳსთა და თქუა: აჰა დედაჲ ჩემი და ძმანი ჩემნი!
50. რამეთუ რომელმან ყოს ნებაჲ მამისა ჩემისა ზეცათაჲსაჲ, იგი არს ძმაჲ და დაჲ და დედაჲ ჩემი.

2. და შეკრბა მისა ერი მრავალი, ვიდრე შესლვადმდე მისა ნავად და დაჯდომად, და ყოველი იგი ერი ზღვს-კიდესა დგა.
3. და ეტყოდა მათ მრავალსა იგავით და ჰრქუა: ესერა გამოვიდა მთესვარი თესვად.
4. და თესვასა მას მისსა რომელიმე დავარდა გზასა ზედა. და მოვიდეს მფრინველნი ცისანი და შეჭამეს იგი.
5. და სხუად დავარდა კლდოვანსა ზედა, სადა არა იყო მიწად ფრიად; და მესყულად აღმოსცენდა, და რამეთუ არა იყო სიღრმე მიწისად,
6. მზე რად აღმოჰკდა, დასცხა და, რამეთუ ძირნი არა დაეზნეს, განჰმა.
7. და სხუად იგი დავარდა ეკალთა შორის, და აღმოსცენდეს ეკალნი და შეაშთვეს იგი.
8. და რომელიმე დავარდა ქუეყანასა კეთილსა და მოსცემდა ნაყოფსა: რომელიმე ასსა, რომელიმე სამეოცსა, რომელიმე ოც და ათსა.
9. რომელსა ასხენ ყურნი სმენად, ისმინენ !
10. და მოუკდეს მოწაფენი და ჰრქუეს მას: რადსათვს იგავით ეტყვ მათ?
11. ხოლო იესუ ჰრქუა მათ: თქუენდა მოცემულ არს ცნობად საიდუმლოდ სასუფეველისა ცათადსად, ხოლო მათდა არა მიცემულ არს.
12. რამეთუ რომელს აქუნდეს, მიეცეს და მიემატოს; და რომელსა არა აქუნდეს, და რომელდა-იგი აქუს, მო-ვე-ელოს მას.
13. ამისათვს იგავით ვეტყვ მათ, რამეთუ ხედვენ და არა ხედვენ, ესმის და არა ესმის, არცა გულისჰმა-ყვიან.
14. და აღესრულების მათ ზედა წინაწარმეტყუელებად იგი ესაიადსი: სმენით გესმოდის და არა გულისჰმა-ჰყოთ, ხედვით ჰხედვიდეთ, და არა იხილოთ.
15. რამეთუ განზრქა გული ერისად ამის, და ყურითა მძიმედ ისმინეს, და თუალნი მათნი დაიწუხნეს, ნუუკუე იხილონ თუალითა და ყურითა ისმინონ და გულითა გულისჰმა-ყონ და მოიქცენ, და მე განვკურნნე იგინი.
16. ხოლო თუალნი თქუენნი ნეტარ არიან, რამეთუ ჰხედვენ, და ყურნი თქუენნი, რამეთუ ესმის.
17. ამენ გეტყვ თქუენ, რამეთუ მრავლათა წინაწარმეტყუელთა და მართალთა გული-უთქუმიდა ხილვად, რომელსა თქუენ ხედავთ, და არა იხილეს, და სმენად, რომელი გესმის, და არა ესმა.
18. ხოლო თქუენ ისმინეთ იგავი ესე მთესვარისად.
19. ყოველსა რომელსა ესმის სიტყუად სასუფეველისად და არა გულისჰმა-ყოს, მოვიდის უკეთური იგი და მისტაცის დათესული იგი გულისაგან მისისა: ესე არს, რომელი-იგი გზასა ზედა დაეთესა.
20. ხოლო რომელი-იგი კლდოვანსა ზედა დაეთესა, ესე არს: რომელმან სიტყუად იგი ისმინის და მესყულად სიხარულით მიიღის იგი.
21. ხოლო ძირი არა აქუნ გულსა თვსსა, არამედ საწუთო არნ. და რაჟამს არნ ჰირი ანუ დევნად სიტყვსა მისთვს, მესყულად დაბრკოლდის იგი.
22. ხოლო რომელი-იგი ეკალთა შორის დაეთესა, ესე არს: რომელმან სიტყუად იგი ისმინის და ზრუნვამან ამის სოფლისამან და საცთურმან სიმდიდრისამან შეაშთვის სიტყუად იგი, და უნაყოფო იქმნის.
23. ხოლო რომელი-იგი ქუეყანასა კეთილსა დაეთესა, ესე არს: რომელმან სიტყუად იგი ისმინა და გულისჰმა-ყო, რომელმან გამოიღო ნაყოფი და ყო რომელმანმე ასი, რომელმანმე სამეოცი, და რომელმანმე ოც და ათი.
24. სხუად იგავი დაუდგა მათ და ჰრქუა: ემსგავსა სასუფეველი ღმერთისად კაცსა, რომელმან დასთესა თესლი კეთილი აგარაკსა თვსსა.

25. და ვითარცა დაიძინეს კაცთა მათ, მოვიდა მტერი მისი და დასთესა ღუარძლი შორის იფქლსა მას და წარვიდა.
26. და ოდეს აღმოსცენდა ჯეჯლი იგი და ნაყოფი გამოიღო, მაშინა გამოჩნდა ღუარძლი იგი.
27. მოვიდეს მონანი იგი და უთხრეს სახლისა უფალსა მას და ჰრქუეს: უფალო, ანუ არა თესლი კეთილი დასთესეა აგარაკსა შენსა? ვინაჲ აღმოსცენდა ღუარძლი?
28. ხოლო მან ჰრქუა: მტერმან კაცმან ყო იგი. ხოლო მონათა მათ ჰრქუეს მას: გნებავსა, რადთა მივიდეს და გამოვარჩიოთ იგი?
29. ხოლო მან ჰრქუა მათ: არა, ნუუკუე შეკრებასა ღუარძლისასა აღმოჰფხურათ იფქლიცა.
30. აცადეთ იგი თანა-აღორძინებად ურთიერთას ვიდრე ჟამადმდე მკისასა და ჟამსა მკისასა უბრძანო მომკალთა მათ: შეკრიბეთ პირველად ღუარძლი იგი და შეკართ მნეულად, რადთა დაიწუას იგი, ხოლო იფქლი იგი შეკრიბეთ საუნჯესა ჩემსა.
31. სხუასა იგავსა ეტყოდა მათ და ჰრქუა: მსგავს არს სასუფეველი ცათაჲ მარცუალსა მდოგკსასა, რომელი მოიღო კაცმან და დასთესა თვსსა მტილსა,
32. რომელი უმცირეს არს ყოველთა თესლთა, ხოლო რაჟამს აღორძნდის, უფრომს ყოველთა მხალთა არნ იგი და იქმნის იგი ხე დიდ, ვიდრემდის მოვიდიან მფრინველნი ცისანი და დაადგრიან რტოთა მისთა.
33. მერმე სხუასა იგავსა ეტყოდა მათ და ჰრქუა: მსგავს არ სასუფეველი ცათაჲ ცომსა, რომელი მოიღო დედაკაცმან და შეჰრთო იგი ფქვილსა სამსა საწყაულსა, ვიდრემდე აღაფუვნა იგი ყოვლად.
34. ამას ყოველსა ეტყოდა იესუ იგავით ერსა მას და თვნიერ იგავისა არარას ეტყოდა მათ.
35. რადთა აღესრულოს სიტყუაჲ იგი წინაწარმეტყუელისა მიერ თქმული: აღვალო იგავით პირი ჩემი და ვიტყოდი დაფარულთა დასაბამითგან სოფლისაჲთ.
36. მაშინ დაუტევა იესუ ერი იგი და მივიდა სახლსა. და მოუკდეს მას მოწაფენი მისნი და ჰრქუეს: გამოგვთარგმანე ჩუენ იგავი იგი ღუარძლისაჲ და აგარაკისაჲ.
37. ხოლო თავადმან მიუგო და ჰრქუა მათ: რომელი სთესავს თესლსა კეთილსა, მე კაცისაჲ არს;
38. ხოლო აგარაკი იგი ესე სოფელი არს; ხოლო თესლნი იგი კეთილნი ესე არიან ძენი სასუფეველისანი, და ღუარძლნი იგი არიან ძენი უკეთურისანი.
39. ხოლო მტერი იგი, რომელმან დასთესა იგი, ეშმაკი არს; და მკაჲ იგი არს აღსასრული ამის სოფლისაჲ; და მომკალნი იგი არიან ანგელოზნი.
40. ვითარცა-იგი შეკრიბიან ღუარძლი და ცეცხლითა დაწვან, ეგრეთ იყოს აღსასრული ამის სოფლისაჲ.
41. რამეთუ მოავლინნეს ძემან კაცისამან ანგელოზნი თვსნი, და შეკრიბნენ სუფევისაგან მისისა ყოველნი საცთურნი და მოქმედნი უსჯულოებისანი
42. და შესთხინენ იგინი საკუმბილსა მას ცეცხლისასა. მუნ იყოს ტირილი და ღრჭენაჲ კბილითაჲ.
43. მაშინ მართალნი გამობრწყინდენ, ვითარცა მზე, სასუფეველსა მამისა მათისასა. რომელსა ასხენ ყურნი სმენად, ისმინენ!
44. კუალად მსგავს არს სასუფეველი ცათაჲ საუნჯესა დაფარულსა ყანასა შინა, რომელი პოვა კაცმან და დამალა და სიხარულით მით მისთვს წარვიდა და განყიდა ყოველი, რადცა აქუნდა, და მოიყიდა აგარაკი იგი.
45. მერმე მსგავს არს სასუფეველი ცათაჲ კაცსა ვაჭარსა, რომელი ეძიებნ კეთილთა მარგალიტთა.
46. და პოის რაჲ ერთი მარგალიტი მრავალ-სასყიდლისაჲ, წარვიდა და განყიდა ყოველივე, რადცა ედვა, და მოიყიდა იგი.

47. მერმე: მსგავს არს სასუფეველი ცათად სათრომელსა ზადესა, რომელი სდვიან ზღუასა, რომელმან ყოველთაგან თევზთა შეკრიბის.
48. და ოდეს აღივისს, გამოილიან იგი ზღვს-კიდესა და დაასხიან და შეკრიბიან კეთილი იგი ჭურჭელსა, ხოლო ჯერკუალი იგი გარე განსთხიან.
49. ესრეთ იყო აღსასრული ამის სოფლისად: რამეთუ გამოვიდენ ანგელოზნი და განაშორნენ უკეთურნი იგი შორის მართალთა
50. და შესთხინენ იგი შორის საჯუმილსა მას ცეცხლისასა. მუნ იყოს ტირილი და ღრჭენად კბილითად.
51. ჰრქუა იესუ მოწაფეთა თვსთა: გულისკმა-ჰყავთა ესე ყოველი? ხოლო მათ ჰრქუეს მას: ჰე, უფალო.
52. და ჰრქუა მათ: ამისთვის ყოველი მწიგნობარი, დამოწაფებული სასუფეველსა ცათასა, მსგავს არს იგი კაცსა სახლისა უფალსა, რომელმან გამოიღის საუნჯისგან თვისსა ძუელი და ახალი.
53. და იყო რაჟამს დაასრულნა იესუ იგავნი ესე, წარვიდა მიერ.
54. და მოვიდა მამულად თვსად და ასწავებდა მათ შესაკრებელთა შორის მათთა, ვიდრემდის განუკვრდებოდა მათ და იტყოდეს: ვინაჲ არს ამისა სიბრძნე ესე და ძალი?
55. ანუ არა ესე არსა ხუროდსა მის ძე ? ანუ არა დედასა მისსა ჰრქვან მარიამ? და ძმანი მისნი იაკობ და იოსებ და სიმონ და იუდა?
56. და დანი მისნი არა ყოველნი ჩუენ შორის არიანა? ვინაჲ უკუე არს ამისა ესე ყოველი?
57. და დაჰბრკოლდებოდეს მისთვის. ხოლო იესუ ჰრქუა მათ: არა არს წინაწარმეტყუელი შეურაცხ, გარნა სოფელსა თვისსა და სახლსა შინა თვისსა.
58. და არა ქმნნა მუნ ძალნი მრავალნი ურწმუნოებისა მათისათვის.

14

1. მას ჟამსა შინა ესმა ჰეროდეს, ოთხთა მათ სამთავროთა მთავარსა, ჰამბავი იესუმსი,
2. და ჰრქუა მონათა თვსთა: ესე არს იოანე ნათლის-მცემელი, იგი აღდგომილ არს მკუდრეთით, და მისთვის იქმნებიან ძალნი ესე მის თანა.
3. რამეთუ ამან ჰეროდე შეიპყრა იოვანე და შებორკილა იგი და საპყრობილესა შეაყენა ჰეროდიადსთვის, ცოლისა ფილიპეს, ძმისა თვისსა.
4. რამეთუ ეტყოდა მას იოვანე, ვითარმედ: არა ჯერ-არს შენდა, ვითარმცა გესუა იგი ცოლად.
5. და უნდა ღათუ მისი მოკლვად, არამედ ეშინოდა ერისა მის, რამეთუ ვითარცა წინაწარმეტყუელი ეპყრა მათ იგი.
6. და ვითარცა შობისა დღენი იყვნეს ჰეროდესნი, როკვიდა ასული ჰეროდიადსი შორის, და სთნდა ჰეროდეს როკვად იგი მისი.
7. რომლისათვის ფიცით აღუთქუა მას მიცემად, რადცა ითხოვოს.
8. ხოლო იგი წინადაწარ ბირებულ იყო დედისაგან თვისსა და ჰრქუა: მომეც მე აქა ლაკნითა თავი იოვანე, ნათლის-მცემელისაჲ.
9. და შე-ღათუ-წუხნა მეფე იგი, არამედ ფიცისა მისთვის და მის თანა მერინაჲეთა ბრძანა მიცემად იგი მას.
10. და მიავლინა და მოჰკუეთა თავი იოვანეს საპყრობილესა შინა.
11. და მოართუეს თავი მისი ლაკნითა და მისცეს ქალსა მას, და მან მართუა დედასა თვისსა.

12. და მოვიდეს მოწაფენი მისნი და წარიღეს გუამი მისი და დაჰვლეს იგი და მოვიდეს და უთხრეს იესუს.
13. ესმა რად ესე იესუს, განეშორა მიერ ნავითა და წარვიდა უდაბნოსა ადგილსა თვსაგან. და ვითარცა ესმა ერსა მას, მისდევდეს მას მკვრცხლ ქალაქებისაგან.
14. და გამოვიდა იესუ და იხილა ერი მრავალი დაშეეწყალნეს იგინი და განკურნნა სნეულნი მათნი.
15. და ვითარცა შემწუხრდა, მოუჰდეს მოწაფენი მისნი და ჰრქუეს მას: უდაბნო არს ადგილი ესე, და ჟამი გარდასრულ არს; განუტევე ერი ესე, რადთა წარვიდენ გარემო დაბნებსა და იყიდონ თავისა თვისისა საზრდელი.
16. ხოლო იესუ ჰრქუა მათ: არა უკმს მათ წარსლვად; თქუენ ეცით მაგათ ჭამადი.
17. ხოლო მათ ჰრქუეს მას: არა გუაქუს აქა, გარნა ხუთი პური და ორი თევზი.
18. ჰრქუა მათ იესუ: მომართვთ მე იგი აქა.
19. და უბრძანა ერსა მას დასხდომად თივასა ზედა. და მოიღო ხუთი იგი პური და ორი თევზი, აღიხილნა ზეცად და აკურთხა და განტეხა და მისცნა პური იგი მოწაფეთა თვსთა, და მოწაფეთა მათ მისცეს ერსა მას.
20. და ჭამეს ყოველთა და განძლეს; და აღიღეს ნეშტი ნამუსრევი ათორმეტი გოდორი სავსე.
21. ხოლო იყვნეს, რომელთა-იგი ჭამეს, მამანი ხოლო ხუთ ათას, თვნიერ ყრმებისა და დედებისა.
22. და მეყსეულად აიძულა მოწაფეთა შესლვად ნავსა და წინა-წარძლუანვად მისა წიაღკერძო, ვიდრემდე განუტეოს ერი იგი.
23. და ვითარცა განუტევა ერი იგი, აღვიდა მთასა ლოცვად თვსაგან. და შე-რად-მწუხრდა, მარტო იყო მუნ.
24. ხოლო ნავი იგი განშორებული იყო ქუეყანით მრავალ უტევან და იგუემებოდა დელვათაგან, რამეთუ იყო ქარი იგი პირით კერძო.
25. და მეოთხესა საჭუმილავსა ღამისასა მოვიდა მათა იესუ სლვით ზღუასა მას ზედა.
26. ხოლო მოწაფეთა ვითარცა იხილეს, ვიდოდა რად ზღუასა მას ზედა, შეძრწუნდეს და თქუეს: ვითარმედ საოცარ რადმე არს, და შიშისაგან ღაღადყვეს.
27. მეყსეულად ეტყოდა მათ იესუ დაჰრქუა: კადნიერ იყვნით, მე ვარ, ნუ გეშინინ!
28. მიუგო პეტრე და ჰრქუა მას: უფალო, უკუეთუ შენ ხარ, მიბრძანე მე მისლვად შენდა წყალთა ამათ ზედა.
29. ხოლო მან ჰრქუა: მოვიდ! და გარდამოვიდა პეტრე ნავით და ვიდოდა წყალთა მათ ზედა და მოვიდა იესუსა.
30. და ვითარცა იხილა ქარი იგი ძლიერი, შეეშინა და იწყო დანთქმად, ღაღად - ყო და თქუა: უფალო მიჯსენ მე!
31. და მეყსეულად განყო ჴელი იესუ, უპყრა მას და ჰრქუა: მცირედ-მორწმუნეო, რადსა შეორგულდი?
32. და ვითარცა აღვიდეს იგინი ნავსა მას, დაცხრა ქარი იგი.
33. ხოლო რომელნი-იგი ნავსა მას შინა იყვნეს, მოუჰდეს და თაყუანის-სცეს მას და ეტყოდეს: ჴემმარიტად ძე ღმრთისაა ხარ შენ.
34. და განვიდეს და მივიდეს მიერ ქუეყანასა მას გენესარეთისასა.
35. და იცნეს იგი კაცთა მათ მის ადგილისათა და წარავლინნეს ყოველსა მას სანახებსა და მართუეს მას ყოველი ბოროტად ვნებული
36. და ევედრებოდეს მას, რადთა შე-ხოლო-ახონ ფესუსა სამოსლისა მისისასა. და რაოდენთა შეახეს, ცხონდეს.

1. მაშინა მოუჯდეს იესუს იერუსალჴმით ფარისეველნი და მწიგნობარნი და ეტყოდეს:
2. რადსთვს მოწაფენი შენნი გარდაჰვლენ მოძღურებასა ხუცესთასა? რამეთუ არა დაიბანნიან ჳელნი, რაჟამს პურსა ჴამედ.
3. ხოლო იესუ მიუგო და ჰრქუა მათ: და რადსთვს თქუენცა გარდახუალთ მცნებასა ღმერთისასა და მოძღურებითა თქუენითა?
4. რამეთუ ღმერთმან თქუა: პატივ-ეც მამასა შენსა და დედასა შენსა; და რომელმან თქუას ბოროტი მამისათვს გინა დედისა, სიკუდილით მოჴუედინ.
5. ხოლო თქუენ სთქვთ: რომელმან ჰრქუას მამასათვსა გინა დედასა: თვსსა ნიჴი, რომელი ჩემგან სარგებელ გეყოს,
6. და არა პატივ-სცეს მამასა ანუ დედასა თვსსა, ესევეითართა დაუმტკიცებელ ჴყავთ მცნებად ღმერთისად მოძღურებითა თქუენითა.
7. ორგულნო, კეთილად წინაწარმეტყუელებდა თქუენთვს ესაია და თქუა:
8. მახლობელ არს ჩემდა ერი ესე პირითა მათითა და ბაგითა მათითა პატივ-მცემს მე, ხოლო გულნი მათნი შორს განშორებულ არიან ჩემგან;
9. ამოდ მმსახურებენ მე, რამეთუ ასწავებენ მოძღურებასა და მცნებასა კაცთასა.
10. და მოუწოდა ერსა მას და ეტყოდა: ისმინეთ და გულისჴმა-ყავთ:
11. არა თუ პირით შემავალი შეაგინებს კაცსა, არამედ პირით გამომავალი შეაგინებს კაცსა.
12. მაშინ მოუჯდეს იესუს მოწაფენი მისნი და ჰრქუეს მას: უწყია, რამეთუ ფარისეველთა რად ესმა სიტყუად იგი, დაბრკოლდეს?
13. ხოლო თავადმან მიუგო და ჰრქუა მათ: ყოველი ნერგი, რომელი არა დაჰწერგა მამამან ჩემმან ჴეცათამან, ძირითურთ აღფხურას.
14. უტევენით ეგე, რამეთუ ბრმანი არიან და წინამძღუარნი ბრმათანი. ხოლო ბრმად ბრმასა თუ წინა-უძღვნ, ორნივე მთხრებლსა შთაცვვიან.
15. მიუგო პეტრე და ჰრქუა მას: გამოგვთარგმანე ჩუენ იგავი ესე.
16. ხოლო იესუ ჰრქუა მას: თქუენცა უგულისჴმოვე ხართა?
17. და არა გიცნობიეს, რამეთუ ყოველი, რომელი შევალს პირით, მუცლად შევალს და განსავალით განვალს?
18. ხოლო გამომავალი პირით გულისაგან გამოვალს და იგი შეაგინებს კაცსა.
19. რამეთუ გულისაგან გამოვლენ გულის-სიტყუანი ბოროტნი, კაცისკლვანი, მრუშებანი, სიძვანი, პარვანი, ცილის-წამებანი, გმობანი.
20. ესენი არიან, რომელნი შეაგინებენ კაცსა, ხოლო უბანელითა ჳელითა ჴამად არა შეაგინებს კაცსა.
21. და წარვიდა მიერ იესუ და მივიდა ადგილთა ტჯროსისა და სიდონისათა.
22. და აჴა ესერა დედაკაცი ქანანელი საზღვართა მათგან გამოვიდა, დაღადებდა და იტყოდა: შემიწყალე მე, უფალო, ძეო დავითისო, რამეთუ ასული ჩემი ბოროტად ეშმაკეულ არს.
23. ხოლო იესუ არა მიუგო მას სიტყუად, და მოუჯდეს მოწაფენი იესუს და ჰრქუეს მას: განუტევე ესე, რომელი დაღადებს და შეგვდგს ჩუენ.
24. ჰრქუა მათ იესუ: არა ვიდრემე მოვლინებულ ვარ, გარნა ცხოვართა მათ წარწყმედულთა სახლისა ისრაჴლისათა.
25. ხოლო იგი მოუჯდა და თაყუანის - სცემდა მას და ეტყოდა: უფალო, შემიწყალე მე!

26. ხოლო თავადმან მიუგო და ჰრქუა მას: არა კეთილ არს მოღებად პური შვილთაგან და დაგებად ძალთა.
27. ხოლო მან ჰრქუა: ჰე, ევალო, რამეთუ ძალნიცა ჭამენ ნაბიჭვეისაგან, რომელ გარდამოცვინ ტაბლისაგან უფალთა მათთადასა.
28. მაშინ მიუგო იესუ და ჰრქუა მას:ჟ დედაკაცო! დიდ არს სარწმუნოება ეგე შენი; გეყავნ შენ, ვითარცა გნებავს. და განიკურნა ასული იგი მისი მიერ ჟამითგან.
29. და წარვიდა მიერ იესუ და მოვიდა ზღვს-კიდესა მას გალილეადასა და აღვიდა მთასა და დაჯდა მუნ.
30. და მოუჭდა მას ერი მრავალი, რომელთა ჰყვანდა მათ თანა მკელობლები, ბრმები, ყრუნი, ქუეწარმძრომელნი და სხუანი მრავალნი თითო-სახეთაგან სენთა შეპყრობილნი. და დასხნეს იგინი ფერტთა თანა მისთა, და განკურნა იგინი.
31. ვიდრე უკვრდაცა ერსა მას, ჰხედვიდეს რად, ვითარ-იგი ყრუნი იტყოდეს, და მკელობელნი ვიდოდეს, და ღრევილნი განიკურნებოდეს, და ბრმანი ჰხედვიდეს და ადიდებდეს ღმერთსა ისრაჴლისასა.
32. ხოლო იესუ მოუწოდა მოწაფეთა თვსთა და ჰრქუა მათ: მეწყალის ერი ესე, რამეთუ აჰა ესერა სამი დღე არს, და მელიან მე და არარად აქუს, რადმცა ჭამეს; და განტევებად მათი უზმათად არა მნებავს, ნუუკუე დაცვვენ გზასა ზედა.
33. ჰრქუეს მას მოწაფეთა მისთა: ვინაა არს ჩუენდა უდაბნოსა ზედა პური ესოდენ, ვითარმცა განძლა ერი ესოდენი?
34. ჰრქუა მათ იესუ: რაოდენი პური გაქუს? ხოლო მათ ჰრქუეს მას: შვიდი პური და მცირედ თევზი.
35. და უბრძანა ერსა მას დასხდომად ქუეყანასა ზედა.
36. და მოიღო შვიდი იგი პური და თევზნი, ჰმადლობდა, განტეხა და მისცემდა მოწაფეთა, და მოწაფენი მისცემდეს ერსა მას.
37. ჭამეს ყოველთა და განძდეს; და აღიდეს ნეშტი იგი ნამუსრევი შვიდი სფვრიდი სავსე.
38. ხოლო რომელთა-იგი ჭამეს, იყვნეს ოთხ ათას მამანი ხოლო, თვნიერ ყრმებისა და დედებისა.
39. და განუტევა ერი იგი და აღვიდა იესუ ნავსა და მოვიდა საზღვართა მაგდალოდასათა.

16

1. და მოუჭდეს მას ფარისევლნი და სადუკეველნი, გამოსცდიდეს მას და ეტყოდეს, რადთა სასწაული ზეცით უჩუენოს მათ.
2. ხოლო თავადმან მიუგო და ჰრქუა მათ: შე-რად-მწუხრდის, სთქუთ: ყუდრო იყოს, რამეთუ წითს ცაჲ.
3. და განთიად სთქუთ: ზამთარი იყოს, რამეთუ კსინავს მწუხარედ ცაჲ. ორგულნო, პირი სამე ცისაჲ იცით ცნობად, ხოლო სასწაულნი ჟამთანი ვერ გიცნობიეს გულისკმის-ყოფად.
4. ნათესავი ბოროტი და მემრუშე სასწაულსა ეძიებს, და სასწაული არა ეცეს მას, გარნა სასწაული იონა წინაწარმეტყუელისაჲ. და დაუტევნა იგინი და წარვიდა.
5. და მო-რად-ვიდეს მოწაფენი მისნი მიერ წიაღ, და დაავიწყდა მათ პური მიღებად.
6. ხოლო იესუ ჰრქუა მათ: იხილეთ და ეკრძალენით ცომისაგან ფარისევლთადასა და სადაუკეველთადასა.

7. ხოლო იგინი განიზრახვიდეს გულსა თვსსა და იტყოდეს, ვითარმედ: პური არა მოვიღეთ.
8. გულისკმა-ყო იესუ და ჰრქუა მათ: რასა ჰზრახავთ გულთა შინა თქუენთა, მცირედმორწმუნენო, რამეთუ პური არა მოიხუენით?
9. არა გაცნობიეს, არცა მოივსენეთ ხუთთა მათ პურთაჲ და ხუთ ათასთაჲ მათ, და რაოდენი გოდორი აღიღეთ?
10. და არცა შვდთა მათ პურთაჲ და ოთხ ათასთაჲ მათ, და რაოდენი სფვრიდი აღიღეთ?
11. ვითარ არა გიცნობიეს, რამეთუ არა პურისათჳს გარქუ თქუენ: ეკრძალენით ცომისაგან ფარისეველთაჲსა და სადუკეველთაჲსა?
12. მაშინ გულისკმა-ყვეს, რამეთუ არა ჰრქუა მათ კრძალვად ცომისაგან პურისა, არამედ მოძღურებისაგან ფარისეველთაჲსა და სადუკეველთაჲსა.
13. მო-რად-ვიდა იესუ ადგილთა მათ კესარია ფილიპესთა, ჰკითხვიდა მოწაფეთა თჳსთა და ჰრქუა: რაჲ თქჳან კაცთა ძისა კაცისა ყოფად?
14. ხოლო მათ ჰრქუეს: რომელთამე იოვანე ნათლის-მცემელი, რომელთამე ელია, და სხუათა იერმია გინა ერთი წინაწარმეტყუელთაგანი.
15. ხოლო მან ჰრქუა მათ: თქუენ ვინ გგონიე მე ყოფად?
16. მიუგო სიმონ-პეტრე და ჰრქუა მას: შენ ხარ ქრისტე, ძე ღმრთისა ცხოველისაჲ.
17. მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: ნეტარ ხარ შენ, სიმონ. ბარ იონა, რამეთუ ჯორცთა და სისხლთა არა გამოგიცხადეს, არამედ მამამან ჩემმან ზეცათამან.
18. და მე გეტყჳ შენ, რამეთუ შენ ხარ კლდე, და ამას კლდესა ზედა აღვაშენო ეკლესიაჲ ჩემი, და ბჳენი ჯოჯოხეთისანი ვერ ერეოდიან მას.
19. და მიგცნე შენ კლიტენი სასუფეველისა ცათაჲსანი; და რომელი შეჰკრა ქუეყანასა ზედა, კრულ იყოს იგი ცათა შინა; და რომელი განჰჳსნა ქუეყანასა ზედა, ჳსნილ იყო იგი ცათა შინა.
20. მაშინ ამცნო მოწაფეთა თჳსთა, რადთა არავის უთხრან, ვითარმედ იგი არს იესუ ქრისტე.
21. მიერთგან იწყო იესუ უწყებად მოწაფეთა თჳსთა, ვითარმედ: ჯერ-არს მისა იერუსალჴმდ აღსლვად და ფრიად ვნებაჲ მღდელო-მოძღუართაგან და მწიგნობართა და მოხუცებულთა, და მოკლვად და მესამესა დღესა აღდგომად.
22. და მოუჴდა მას პეტრე და იწყო ბრალობად მისა და ჰრქუა: შენდობა იყავნ შენდა, უფალო, არა იყოს ეგრე.
23. ხოლო თავადი მიექცა პეტრეს და ჰრქუა: წარვედ ჩემგან, სატანა, საცთურ ჩემდა ხარ, რამეთუ არა ჰზრახავ ღმრთისასა, არამედ კაცთასა.
24. მაშინ ჰრქუა იესუ მოწაფეთა თჳსთა: რომელსა ჰნებავს შემოდგომად ჩემდა, უვარ-ყავნ თავი თჳსი და აღიღენ ჯუარი თჳსი და შემომიღეგინ მე.
25. რამეთუ უკუეთუ ვისმე უნდეს სული თჳსი განრინებად, წარიწყმიდოს იგი; და რომელმან წარიწყმიდოს იგი; და რომელმან წარიწყმიდოს სული თჳსი ჩემთჳს, მან პოოს იგი.
26. რამეთუ რაჲ სარგებელ ეყოს კაცსა, უკუეთუ სოფელი ყოველი შეიძინოს და სული თჳსი იზღვიოს? ანუ რაჲ მისცეს კაცმან ნაცვალად სულისა თჳსისა?
27. რამეთუ მოსვლად არს ძჴ კაცისაჲ დიდებითა მამისა თჳსისაჲთა ანგელოზთა მისთა თანა, და მაშინ მიაგოს კაცად-კაცადსა საქმეთა მათთაებრ.
28. ამენ გეტყჳ თქუენ, რამეთუ: არიან ვინმე აჟა მდგომარეთაგანნი, რომელთა არა იხილონ გემოდ სიკუდილისაჲ, ვიდრემდე იხილონ მე კაცისაჲ, მომავალი სუფევეითა თჳსითა.

1. და შემდგომად ექუსისა დღისა წარიყვანნა იესუ პეტრე და იაკობ და იოვანე, ძმად მისი, და აღიყვანნა იგინი მთასა მაღალსა თვსაგან.
2. და იცვალა მათ წინაშე სხუად ფერად, და განბრწყინდა პირი მისი, ვითარცა მზე, ხოლო სამოსელი მისი იქნა სპეტაკ, ვითარცა ნათელი.
3. და აჰა ეჩუენნეს მათ მოსე და ელია მის თანა და თანა–ზრახვიდეს.
4. მიუგო პეტრე და ჰრქუა იესუს: უფალო, კეთილ არს ჩუენდა აქა ყოფად. და, თუ გნებავს, ვქმენთ აქა სამ ტალავარ: ერთი შენდა და ერთი მოსესა და ერთი ელიადსა.
5. და ვიდრელა იგი ამას იტყოდა, აჰა ესერა ღრუბელი ნათლისად აგრილობდა მათ, და აჰა ჰმად იყო ღრუბლით გამო და თქუა: ესე არს ძე ჩემი საყუარელი, რომელი მე სათნო-ვიყავ; მაგისი ისმინეთ.
6. და ესმა რად ესე მოწაფეთა, დავარდეს პირსა ზედა თვსსა და შეეშინა ფრიად.
7. და მოუჭდა მათ იესუ, შეახო ჴელი და ჰრქუა: აღდეგით და ნუ გეშინინ!
8. და აღ–რად–იხილნეს თუალნი მათნი, არავინ იხილეს, გარნა იესუ ხოლო მარტოდ.
9. და გარდამო–რად–ვიდოდეს იგინი მიერ მითთ, ამცნო მათ იესუ და ჰრქუა: ნუვის უთხრობთ ხილვასა ამას, ვიდრემდის ძე კაცისად მკდურეთით აღდგეს.
10. და ჰკითხეს მას მოწაფეთა მისთა და ეტყოდეს: ვითარ უკუე იტყვან მწიგნობარნი, ვითარმედ: ელიადსი ჯერ–არს პირველად მოსლვად?
11. ხოლო იესუ მიუგო და ჰრქუა მათ: ელია მოვიდეს პირველად და კუალად–აგოს ყოველი.
12. ხოლო გეტყვ თქუენ, რამეთუ ელია აწვე მოვიდა, და არა იცნეს იგი არამედ უყვეს მას, რაოდენი უნდა. და ეგრეთვე ძესაცა კაცისასა ეგულების ვნებად მათგან.
13. მაშინ გულისწმა–ყვეს მოწაფეთა, რამეთუ იოანე ნათლის–მცემელისათვს ჰრქუა მათ.
14. და ვითარცა მოვიდეს იგინი ერისა მის, მოუჭდა მას კაცი ერთი, მუჭლნი დაიდგნა მის წინაშე და ეტყოდა:
15. უფალო, შეიწყალე ძე ჩემი, რამეთუ ცისად–ცისად ბოროტად იგუემების, რამეთუ მრავალ–გზის შთავარდის იგი ცეცხლსა და მრავალგზის წყალსა.
16. და მოვჰგუარე იგი მოწაფეთა შენთა, და ვერ შეუძლეს განკურნებად მისა.
17. მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: მ ნათესავი ურწმუნოდ და გულარძნილი, ვიდრემდის ვიყო თქუენ თანა? ვიდრემდის თავს–ვიდებდე თქუენსა? მომგუარეთ მე იგი აქა!
18. და ვითარცა მოჰგუარეს, შეჰრისხნა მას იესუ, და განვიდა მისგან ეშმაკი იგი, და განიკურნა ყრამად იგი მიერ ჟამითგან.
19. მაშინ მოუჭდეს იესუს მოწაფენი თვსაგან და ჰრქუეს მას: რადსათვს ჩუენ ვერ შეუძლეთ განჯდად მისა?
20. ხოლო იესუ ჰრქუა მათ: ურწმუნოებისა თქუენისათვს. ამენ გეტყვ თქუენ: უკუეთუ გაქუნდეს სარწმუნებად, ვითარცა მარცუალი მდოგვსად, ჰრქუათ მთასა ამას: მიიცვალე ამიერ იქი, და მიიცვალოს, და არარად შეუძლებელ იყოს თქუენ მიერ.
21. ხოლო ესე ნათესავი არარადთ განვალს, გარნა ლოცვითა და მარხვითა.
22. და ვითარცა იქცეოდეს იგინი გალილეას, ჰრქუა მათ იესუ, ვითარმედ: ეგულების ძესა კაცისასა მიცემად ჴელთა კაცთასა,
23. და მოკლან იგი, და მესამესა დღესა აღდგეს. ხოლო იგინი შეწუხნეს ფრიად.
24. და ვითარცა მოვიდეს იგინი კაპერნაუმდ, მოუჭდეს მას, რომელნი - იგი დიდრაქმასა შეჰკრებდეს, და ჰრქუეს პერტეს: მოძლუარმან თქუენმან არა მოგუცესა ხარკი?

25. ხოლო მან ჰრქუა: ჰე. და ვითარცა შევიდა იგი სახიდ, უსწრო მას იესუ და ჰრქუა: რასა ჰგონებ შენ, სიმონ: მეფენი ქუეყანისანი ვიეთგან მიიღებენ ხარკსა ანუ ზუერსა: შვილთაგან ანუ უცხოთაგან?
26. ჰრქუა მას პეტრე: უცხოთაგან. მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: აწ უკუე თავისუფალ სამე არიან შვილნი.
27. ხოლო რადთა არა დავაბრკოლნეთ იგინი, წარვედ ზღუად და შთააგდე სამქედური, და რომელი პირველად აღმოვდეს თევზი, აღილე და აღულე პირი მისი და ჰპოო მის შორის სტატირი, მოილე იგი და მიეც მათ შენტვს და ჩემთვს.

18

1. მას ჟამსა შინა მოუვდეს იესუს მოწაფენი და ეტყოდეს: ვინმე უფროდს იყო სასუფეველსა ცათასა?
2. და მოუწოდა იესუ ყრმასა და დაადგინა შორის მათსა
3. და ჰრქუა: ამენ გეტყვ თქუენ: უკუეთუ არა მოიქცეთ და იქმნეთ, ვითარცა ყრმანი, ვერ შეხვდეთ სასუფეველსა ცათასა.
4. რამეთუ რომელმან დაიმდაბლოს თავი თვსი , ვითარცა ყრმად ესე, იგი უფროდს იყო სასუფეველსა ცათასა.
5. და რომელმან შეიწყნაროს ერთი ყრმად ესევითარი სახელითა ჩემითა, მე შემეიწყნარებს.
6. და რომელმან დააბრკოლოს ერთი მცირეთა ამათგანი ჩემდა მომართ მორწმუნეთად, უმჯობეს არს მისა, დამო-თუ-იკიდოს წისქვლი ვირით საფქველი ქედსა და დაინთქას იგი უფსკრულსა ზღვსასა.
7. ვად სოფლისა ამის საცთურთა მათგან, რამეთუ უნებლიადცა მომავალ არიან საცთურნი; ხოლო ვად მის კაცისა, რომლისგან მოვიდეს საცთური.
8. უკუეთუ ჯელი შენი ანუ ფერჯი შენი გაცთუნებდეს შენ, მოიკუეთენ იგი და განაგდენ შენგან: უმჯობეს არს შენდა შესლვად ცხოვრებასა მკელობელისა გინა უჯელოდსად, ვიდრე ორნი ჯელნი და ორნი ფერჯნი თუ გესხნენ და შთაჰვარდე ცეცხლსა მას საუკუნესა.
9. და უკუეთუ თუალი შენი გაცთუნებდეს შენ, აღმოილე იგი და განაგდე შენგან: უმჯობეს არს შენდა ერთ-თუალისა შესლვად ცხოვრებასა, ვიდრე ორთა თუალთა სხმასა და შთაგდებად გეჰენისა ცეცხლისასა.
10. ეკრძალენით, ნუუკუე ვინმე შეურაცხ-ჰყოთ ერთი მცირეთა ამათგანი. გეტყვ თქუენ, რამეთუ ანგელოზნი მათნი ცათა შინა მარადის ხედვენ პირსა მამისა ჩემისასა, რომელ არს ცათა შინა.
11. რამეთუ მოვიდა ძე კაცისა ცხოვრებად წარწყმედულისა.
12. ვითარ ჰგონებთ თქუენ: კაცსა თუ ვისმე ედგას ასი ცხოვარი და შესცთეს ერთი მათგანი, არა-მე დაუტევნესა ოთხმეოც და ათცხრამეტნი იგი მათთა ზედა და წარვიდეს და მოიძიოს შეცთომილი იგი?
13. და რაჟამს პოოს იგი, ამენ გეტყვ თქუენ, უფროდს უხაროდის მის ზედა, ვიდრე ოთხმეოც და ათცხრამეტთა მათ, რომელნი არა შეცთომილ იყვნეს.
14. ესრეთ არა არს ნებად მამისა თქუენისა ზეცათადსად, რადთა წარწყმედს ერთი მცირეთა ამათგანი.
15. ხოლო უკუეთუ შეგცოდოს შენ ძმამან შენმან, მივედ და ამხილე მას, რაჟამს შენ და იგი ხოლო იყვნეთ მარტონი. უკუეთუ ისმინოს შენი, შეიძინე ძმად იგი შენი.

16. ხოლო უკუეთუ არა ისმინოს, მიიყვანე შენ თანა ერთი ანუ ორი სხუად, რადთა პირითა ორისა და სამისა მოწამისადათა დაემტკიცოს ყოველი სიტყუად.
17. ხოლო უკუეთუ მათიცა არა ისმინოს, უთხარ კრებულსა; ხოლო უკუეთუ კრებულისადაცა არა ისმინოს, იყავნ იგი შენდა, ვითარცა მეზუერე და წარმართი.
18. ამენ გეტყვ თქუენ: რაოდენი შეჰკრათ ქუეყანასა ზედა, კრულ იყოს იგი ცათა შინა; და რაოდენი განჰკსნათ ქუეყანასა ზედა, კსნილ იყოს იგი ცათა შინა.
19. კუალად ამენ გეტვ თქუენ: უკუეთუ ორნი თქუენგანნი შეითქუენ ქუეყანასა ზედა ყოველისათვსვე საქმისა, რომელიცა ითხოონ, ეყოს მათ მამისა ჩემისაგან ზეცათადასა.
20. რამეთუ სადაცა იყვნენ ორნი გინა სამნი შეკრებულ სახელისა ჩემისათვს, მუნ ვარ მე შორის მათსა.
21. მაშინ მოუტდა მას პეტრე და ჰრქუა: უფალო, რაოდენ- გზის შემცოდოს ძმამან ჩემმან, და მიუტეო მას? ვიდრე შვდ-გზისამდეა?
22. ჰრქუა მას იესუ: არა გეტყვ შენ ვიდრე შვდ-გზისამდე, არამედ ვიდრე სამეოც და ათ შვდ- გზის.
23. ამისთვს ემსგავსა სასუფეველი ცათად კაცსა მეუფესა, რომელმან ინება სიტყვსა განგებად მონათა თვსთა თანა.
24. და ვითარცა იწყო განგებად, წარმოუდგინეს მას ერთი თანა-მდები ბევრისა ტალანტისად.
25. და ვითარ არარად აქუნდა მას, რადმცა მისცა, უბრძანა უფალმან მისმან განსყიდად ცოლისა მისისად და შვილთა მისთად და რადცა აქუნდა მას, და გარდაცადად იგი.
26. დავარდა უკუე მონად იგი, თაყუანის-სცემდა მას და ეტყოდა: სულგრძელ იქმენ ჩემ ზედა, უფალო, და ყოველივე მიგცე შენ.
27. შეეწყალა უფალსა მისსა მონად იგი და განუტევა იგი და თანანადებიცა იგი მიუტევა მას.
28. და ვითარცა გამოვიდა მიერ მონად იგი, პოვა ერთი მისი თანა მონად, რომელსა თანა- ედვა მისი ასი დრაჰკანი, შეიპყრა იგი და შეაშთობდა მას და ეტყოდა: მომეც, რადცა- იგი თანა-გაც.
29. შეუვრდა მას მოყუასი იგი მისი და ევედრებოდა მას და ეტყოდა: სულგრძელ იქმენ ჩემ ზედა, და ყოველივე მიგცე შენ.
30. ხოლო მან არა ისმინა მისი, არამედ წარვიდა და შეაგდო იგი საპყრობილესა, ვიდრემდე მიცესეს მას თანა-ნადები იგი.
31. ხოლო იხილეს რად მის თანა მონათა მათ საქმე ესე, შეწყუხნეს ფრიად და მივიდეს და აუწყეს უფალსა მათსა ყოველივე იგი, რადცა იქმნა.
32. მაშინ მოუწოდა მას უფალმან მისმან და ჰრქუა მას: მონაო ბოროტო, ყოველივე თანა- ნადები შენი მიგიტევე შენ, რამეთუ მევედრებოდე მე.
33. არა ჯერ-იყო შენდაცა, რადთამცა შეიწყალე შენ თანა მონად იგი, ვითარცა მე შენ შეგიწყალე?
34. და განურისხნა უფალი იგი მისი და მისცა იგი ჰელთა მტანჯველთასა, ვიდრემდის გარაიწადოს ყოველი იგი თანა-ნადები მისი.
35. ეგრეთცა მამამან ჩემმან ზეცათამან გიყოს თქუენ, უკუეთუ არა მიუტევენთ კაცად- კაცადმან ძმასა თვსსა ყოვლითა გულითა თქუენითა ცთომანი მათნი.

1. და იყო, ვითარცა დაასრულნა იესუ სიტყუანი ესე, წარვიდა გალილეათ და მივიდა საზღვართა ჰურთასტანისათა, წილ-იორდანესა.
2. და მისდევდა მას ერი მრავალი, და განკურნნა იგინი მუნ.
3. მაშინ მოუჭდეს მას ფარისეველი, გამოსცდიდეს მას და ეტყოდეს: უკუეთუ ჯერ-არს კაცისა განტევებად ცოლისა თვისისადა ყოველისათვის ბრალისა?
4. ხოლო იესუ მიუგო და ჰრქუა მათ: არა აღმოგიკითხავსა, რამეთუ რომელმან დაჰბადა დასაბამსა, მამაკაცად და დედაკაცად შექმნნა იგინი?
5. და თქუა: ამისთვის დაუტეოს კაცმან მამად თვისი და დედად თვისი და შეეყოს ცოლსა თვისსა, და იყვნენ ორნივე იგი ერთ ჯორც,
6. ვითარმედ არღარა არიან ორ, არამედ ერთ ჯორც. აწ უკუე რომელნი-იგი ღმერთმან შეაუღლნა, კაცი ნუ განაშორებს.
7. ხოლო მათ ჰრქუეს მას: რადსათვის უკუე მოსე ამცნო წიგნი განტევებისადა მიცემად და განტევებად?
8. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ, რამეთუ: მოსე გულ-ფიცხელობისა თქუენისათვის გიბრძანა განტევებად ცოლთა თქუენთადა, ხოლო დასაბამსა არა ეგრე იყო.
9. ხოლო მე გეტყვ თქუენ, რამეთუ რომელმან განუტეოს ცოლი თვისი თვნიერ სიძვისა და სხუად შეირთოს, იმრუმებს; და რომელმან განტევებული შეირთოს, იგიცა იმრუმებს.
10. ჰრქუეს მას მოწაფეთა მისთა: უკუეთუ ესოდენი ბრალი არს კაცისადა დედაკაცისა თანა, არა შეჰგავს ქორწინებად.
11. ჰრქუა მათ იესუ: არა ყოველთა დაიტიონ სიტყუად ეგე, არამედ რომელთადა მიცემულ არს.
12. რამეთუ არიან საჭურისნი, რომელნი მუცლითგან დედისა თვისისადათ საჭურისნი იშვნეს; და არიან საჭურისნი, რომელნი კაცთაგან გამოისაჭურისნეს; და არიან საჭურისნი, რომელთა გამოისაჭურისნეს თავნი თვისნი სასუფეველისათვის ცათადასა, რომელი შემძლებელ არს დატევნად, დაიტიენ.
13. მაშინ მოჰგუარეს მას ყრმები, რადთამცა ჯელი დასდვა მათ ზედა და აკურთხნა იგინი, ხოლო მოწაფენი ჰრისხვიდეს მათ.
14. ხოლო იესუ ჰრქუა მათ: აცადეთ ყრმებსა მაგას მოსლვად ჩემდა და ნუ აყენებთ მაგათ, რამეთუ ეგევითართად არს სასუფეველი ცათადა.
15. და დაასხნა მათ ზედა ჯელნი. და ვითარცა წარვიდა მიერ.
16. აჰა მო-ვინმე-უჭდა მას და ჰრქუა: მოძღუარო სახიერო, რად კეთილი ვქმნე, რადთა მაქუნდეს ცხოვრებად საუკუნოდ?
17. ხოლო იესუ ჰრქუა მას: რადსა მეტყვ მე სახიერით? არავინ არს სახიერი, გარნა მხოლოდ ღმერთი. ხოლო უკუეთუ გნებავს ცხოვრებასა შესლვად, დაიმარხენ მცნებანი.
18. ჰრქუა მას: რომელნი? ხოლო იესუ ჰრქუა მას, ვითარმედ: არა კაც-ჰკლა, არა იპარო, არა იმრუმო, არა ცილი სწამო;
19. პატივ-ეც მამასა შენსა და დედასა შენსა და შეიყუარო მოყუასი შენი, ვითარცა თავი თვისი.
20. ჰრქუა მას ჰაბუკმან მან: ესე ყოველი დამიმარხავს სიყრმით ჩემითგან. რადლა მაკლს მე?
21. ჰრქუა მას იესუ: უკუეთუ გნებავს, რადთა სრულ იყო, წარვედ და განყიდე მონაგები შენი და მიეც გლახაკთა და გაქუნდეს საუნჯე ცათა შინა და მოვედ და შემომიდეგ მე.

22. და ვითარცა ესმა სიტყუად ესე ჭაბუკსა მას, წარვიდა მწუხარე, რამეთუ იყო იგი მდიდარ ფრიად.
23. ხოლო იესუ ჰრქუა მოწაფეთა თვისთა: ამენ გეტყვ თქუენ, რამეთუ მდიდარი ძნიად შევიდეს სასუფეველსა ცათასა.
24. და მერმე გეტყვ თქუენ: უადვილეს არს აქლემი განსლვად ჯურელსა ნემისისასა, ვიდრე მდიდარი შესლვად სასუფეველსა ცათასა.
25. ვითარცა ესმა ესე მოწაფეთა მისთა, განუკვრდებოდა ფრიად და იტყოდეს: და ვის - მე ჯელ-ეწიფების ცხოვნებად?
26. მიჰხედა იესუ და ჰრქუა მათ: კაცთაგან შეუძლებელ არს ესე, ხოლო ღმრთისა მიერ ყოველივე შესაძლებელ არს.
27. მაშინ მიუგო პეტრე და ჰრქუა მას: აჰა ესერა ჩუენ ყოველი დაუტევეთ და შეგიდევით შენ; რად-მე იყოს ჩუენდა?
28. ხოლო იესუ ჰრქუა მათ: ამენ გეტყვ თქუენ, რამეთუ თქუენ, რომელნი-ეგე შემომიდევით მე, მერმესა მას შობასა, რაჟამს დაჯდეს მე კაცისად საყდართა დიდებისა თვისისათა, დასხდეთ თქუენცა ათორმეტთა საყდართა განსჯად ათორმეტთა ტომთა ისრაჴლისათა.
29. და ყოველმან, რომელმან დაუტევა სახლი გინა ძმანი ანუ დანი, ანუ მამა ანუ დედა. ანუ ცოლი. ანუ შვილნი ანუ აგარაკნი სახელისა ჩემისათვის, ას წილად მიიღოს და ცხორებად საუკუნოდ დაიმკვდროს.
30. ხოლო მრავალნი იყვნენ პირველნი უკუანა, და უკუანანი წინა.

20

1. რამეთუ მსგავს არს სასუფეველი ცათად კაცსა სახლისა უფალსა, რომელი განვიდა განთიად დადგინებად მუშაკთა ვენაჴსა თვისსა.
2. და აღუთქუა მათ სასყიდელი თითოეულსა დრაჴკანი დღესა შინა და წარავლინნა იგინი ვენაჴსა თვისსა.
3. და განვიდა იგი მესამესა ჟამსა და პოვნა სხუანი, მდგომარენი უბანთა ზედა უქმად,
4. და ჰრქუა მათ: წარვედით თქუენცა ვენაჴსა ჩემსა და, რად-იგი იყოს სამართალი, მიგცე თქუენ.
5. ხოლო იგინი წარვიდეს. და მერმე განვიდა მეექუსესა და მეცხრესა ჟამსა და ყო ეგრეთვე.
6. ხოლო მეათერთმეტესა ჟამსა განვიდა და პოვნა სხუანი მდგომარენი და ჰრქუა მათ: რადსა სდევით თქუენ აჴა დღე ყოველ უქმად?
7. ხოლო მათ ჰრქუეს მას, ვითარმედ: არავინ დამიდგინნა ჩუენ. ჰრქუა მათ: წარვედით თქუენცა ვენაჴსა ჩემსა და, რად-იგი იყოს სამართალი, მიიღოთ.
8. და ვითარცა შემწუხრდა, ჰრქუა უფალმან სავნეჴისამან ეზოდს-მოდლუარსა თვისსა: მოუწოდე მუშაკთა მათ და მიეც მათ სასყიდელი; იწყე უკუანადსკნელითგან, ვიდრე პირველთამდე.
9. მოვიდეს მეათერთმეტისა ჟამისანი იგი და მიიღეს თითოდ დრაჴკანი.
10. მოვიდეს პირველისანიცა იგი და ჰგონებდეს, ვითარმედ უფროდსი მიიღონ; და მიიღეს მათცა თითოდ დრაჴკანი.
11. ხოლო მი-რად-იღეს, დრტუნვიდეს სახლისა უფლისა მისთვის
12. და იტყოდეს, ვითარმედ: უკუანადსკნელთა მათ ერთი ხოლო ჟამი დაყვეს და სწორ ჩუენდა ჴყვენ იგინი, რომელთა ვიტვრთეთ სიმძიმე დღისად და სიცხე.

13. ხოლო მან მიუგო ერთსა მათგანსა და ჰრქუა: მოყუასო, არარას გავნებ შენ, ანუ არა ერთი დრაჰკანი აღვითქუ შენ?
14. მიიღე შენი და ვიდოდე. ხოლო მე მნებავს უკუანადსკნელსა ამას მიცემად, ვითარცა შენ.
15. ანუ არა ჯერ-არსა ჩემდა, რაღცა მინდეს, ყოფად ჩემსა ზედა? არამედ თუალი შენი ვიდრემე ბოროტ არს, ხოლო მე სახიერ ვარ.
16. ესრეთ იყვნენ წინანი უკუანა, და უკანანი წინა, რამეთუ მრავალნი არიან ჩინებულ და მცირედნი რჩეულ.
17. და ვითარცა აღვიდოდა იესუ იერუსალჴმდ, წარიყვანნა ათორმეტნი იგი მოწაფენი თვსაგან და მგზავრ ეტყოდა მათ:
18. აჰა ესერა აღვალთ იერუსალჴმდ, და ძე კაცისად მიეცეს მღდელთმოდლუართა და მწიგნობართა, და დასაჯონ იგი სიკუდილად.
19. და მისცენ იგი წარმართთა კიცხევად და ტანჯვად და ჯუარ-ცუმად, და მესამესა დღესა აღდგეს.
20. მაშინ მოუჴდა იესუს დედაჲ ძეთა ზებედესთაჲ ძეთა მისთა თანა, თაყუანის-სცემდა მას და ითხოვდა რასმე მისგან.
21. ხოლო თავადმან ჰრქუა მას: რად გნებავს? ჰრქუა მას: თქუ, რადთა დასხდენ ორნი ესე ძენი ჩემნი ერთი მარჯუენით შენსა და ერთი მარცხენით შენსა სასუფეველსა შენსა.
22. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: არა იცით, რასა ითხოვთ. ძალ-გიცა შესუმად სასუმელი, რომელი მე მეგულეების შესუმად, ანუ ნათლის-ღებაჲ, რომელი მე ნათელ-ვილო, ნათლის-ღებაჲ? ხოლო მათ ჰრქუეს: ძალ-გვც.
23. ჰრქუა მათ იესუ: სასუმელი სამე ჩემი შესუათ და ნათლის-ღებაჲ რომელი მე ნათელ-ვილო, ნათელ-ილოთ, ხოლო დაჯდომად მარჯუენით ჩემსა და მარცხენით არა არს ჩემი მიცემად, არამედ ვიეთდა განმზადებულ არს მამისა მიერ ჩემისა.
24. ვითარცა ესმა ესე ათთა მათ, განრისხნეს ორთა მათ ძმათათჴს.
25. ხოლო იესუ მოუწოდა მათ და ჰრქუა: უწყითა, რამეთუ მთავარნი წარმართთანი უფლებენ მათ ზედა, და დიდ-დიდნი კელმწიფებენ მათ ზედა?
26. ხოლო თქუენ შორის არა ეგრეთ იყოს, არამედ რომელსა უნებს თქუენ შორის დიდ ყოფად, იყავნ თქუენდა მსახურ;
27. და რომელსა უნებს თქუენ შორის წინა ყოფად, იყოს იგი თქუენდა მონა.
28. ვითარცა ძე კაცისად არა მოვიდა, რადთამცა იმსახურა, არამედ მსახურებად და მიცემად სული თჴსი საჯსრად მრავალთათჴს.
29. და ვითარცა გამოვიდოდეს იგინი იერიქოთ, მისდევდა მას ერი მრავალი.
30. და აჰა ესერა ორნი ბრმანი სხდეს გზასა ზედა. და ვითარცა ესმა, ვითარმედ იესუ წარმოვალს, კმობდეს და იტყოდეს: შემიწყალენ ჩუენ, უფალო, ძეო დავითისო!
31. ხოლო ერი იგი ჰრისხვიდა მათ, რადთა დადუმნენ. ხოლო იგინი უფროდს ღაღადებდეს: შემიწყალენ ჩუენ, უფალო, ძეო დავითისო!
32. და დადგა იესუ, მოუწოდა მათ და ჰრქუა: რად გნებავს, და გიყო თქუენ?
33. ჰრქუეს მას: უფალო, რადთა აღვიხილნეთ თუალნი ჩუენნი.
34. შეეწყალნეს იგინი იესუს. და შეახო თუალთა მათთა, და მეყსეულად აღეხილნეს და შეუდგეს მას.

1. და ვითარცა მიეახლნეს იერუსალჴმდ და მოვიდეს ბეთბაგედ და ბეთანიად, მთასა მას ზეთის ხილთასა, მაშინ წარავლინნა იესუ ორნი მოწაფეთა მისთაგანნი
2. და ჰრქუა მათ: წარვედით დაბასა მაგას, რომელ არს წინაშე თქუენსა, და მეყსეულად ჰპოოთ ვირი დაბმული და კიცჴ მის თანა; აღჴკსენით და მომგუარეთ მე იგი.
3. და უკუეთუ ვინმე გრქუას რადმე თქუენ, არქუთ, ვითარმედ: უფალსა უჴმან ეგე, და მეყსეულად მოავლინნეს იგინი.
4. ესე ყოველი იქმნა, რადთა აღესრულოს სიტყუად იგი წინაწარმეტყუელისად, რომელ თქუა:
5. არქუთ ასულსა სიონისასა: აჴა ესერა მეუფე შენი მოვალს შენდა მშჴიდი და ზე ზის იგი ვირსა და კიცჴსა, ნაშობსა კარულისასა.
6. ხოლო მოწაფენი იგი წარვიდეს და ყვეს. ეგრეთ, ვითარცა უბრძანა მათ იესუ.
7. და მოჴგუარეს ვირი იგი და კიცჴ მის თანა და დაასხეს მას ზედა სამოსელი, და დაჴდა მას ზედა.
8. ხოლო უმრავლესი იგი ერი დაუფენდა სამოსელსა მათსა გზასა ზედა, და სხუანი მოჴკაფდეს რტოებსა ხეთაგან და დაუფენდეს გზასა ზედა.
9. და ერი იგი, რომელი წინა უვიდოდა და რომელი უკუანა შეუდგა, დადადებდეს და იტყოდეს: ოსანა ძესა დავითისსა! კურთხეულ არს მომავალი სახელითა უფლისადათა! გუაცხოვნენ ჩუენ, რომელი ხარ მაღალთა შინა!
10. და ვითარცა შევიდა იგი იერუსალჴმდ, შეიძრა ქალაქი იგი ყოველი და იტყოდეს: ვინ არს ესე?
11. ხოლო ერი იგი ეტყოდა: ესე არს წინაწარმეტყუელი იესუ ნაზარეთით გალილეადათ.
12. და შევიდა იესუ ტაძარსა მას ღმრთისასა და გამოასხა ყოველი იგი განმსყიდელი და ყოველი, რომელი იყიდდა ტაძარსა მას შინა, და ტაბლები იგი მეკერძეთად მათ დაამჴუა და სასხდომლები იგი ტრედის მოფარდულთად მათ დაუქცია.
13. და ჰრქუა მათ: წერილ არს: სახლსა ჩემსა სახლ სალოცველ ეწოდოს, ხოლო თქუენ გიყოფიეს იგი ქუაბ ავაზაკთა.
14. და მოუჴდეს მას ბრძანი და მკელობელნი ტაძარსა მას შინა, და განკურნნა იგინი.
15. და ვითარცა იხილეს მღდელთ-მოძღუართა მათ და მწიგნობართა, რომელ-იგი ქმნნა სასწაულნი, და ყრმები იგი, რომელ დადადებდეს ტაძარსა მას შინა და იტყოდეს: ოსანა ძესა დავითისსა,
16. განრისხნეს და ჰრქუეს მას: გესმისა, რასა-ესე იტყვან? ხოლო იესუ ჰრქუა მათ: ჴე; არასადა აღმოგიკითხავსა, ვითარმედ: პირითა ყრმათა ჩჩვლთა მწოვართადათა დაამტკიცე ქებად?
17. დაუტევნა იგინი და განვიდა გარე ქალაქით ბეთანიად და იქცეოდა მუნ.
18. და განთიად, მო-რად-ვიდოდა ქალაქად, შეემშია.
19. და იხილა ლელჴ ერთი გზასა ზედა და მოვიდა მისა და არარად პოვა მას შინა, გარნა ფურცელი ხოლო. და ჰრქუა მას: ნუდარა იყოფინ ნაყოფი შენგან საუკუნოდ! და განჴმა ლელჴ იგი მეყსეულად.
20. ვითარცა იხილეს მოწაფეთა მათ, დაუკვრდა და იტყოდეს: ვითარ მეყსეულად განჴმა ლელჴ იგი!

21. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: ამენ გეტყვ თქუნენ: უკუეთუ გაქუნდეს სარწმუნოებად და არა შეორგულდეთ, არა ხოლო ლელვსად ამის ჰყოთ, არამედ ჰრქუათ თუ მთასა ამას: აღიფხუერ ამიერ და შთავარდი ზღუასა! - იყოს ეგრე.
22. და ყოველსა რაოდენსა ითხოვდეთ ლოცვასა შინა სარწმუნოებით, გეყოს თქუნენ.
23. და მო-რად-ვიდა იგი ტაძრად, მოუჯდეს მას მღდელო-მოძღუარნი იგი და მოხუცებულნი ერისანი, ვითარ-იგი ასწავებდა ერსა, და ჰრქუეს მას: რომლითა ჯელმწიფებითა ამას იქმ, და ვინ მოგცა შენ ჯელმწიფებად ესე?
24. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: გკითხო მეცა თქუნენ სიტყუად ერთი, რომელი უკუეთუ მითხრათ მე, მეცა გითხრა თქუნენ, რომლითა ჯელმწიფებითა ვიქმ ამას.
25. ნათლის-ცემად იოვანესი ვინად იყო: ზეცით ანუ კაცთაგან? ხოლო იგინი განიზრახვიდეს თვსაგან და იტყოდეს: უკუეთუ ვთქუათ: ზეცით იყო, გურქუას ჩუნენ: რადსათვს უკუე არა გრწმენა მისი?
26. და უკუეთუ ვთქუათ: კაცთაგან, გუეშინის ერისა ამის, რამეთუ ყოველთავე ვითარცა წინაწარმეტყუელი უპყრიეს იოვანე.
27. და მიუგეს იესუს და ჰრქუეს: არა უწყით. ჰრქუა მათ მანცა: არცა მე გითხრა თქუნენ, რომლითა ჯელმწიფებითა ვიქმ ამას.
28. აწ ვითარ ჰგონებთ თქუნენ? კაცსა ვისმე ესხნეს ორ მე; მოვიდა პირველისა მის და ჰრქუა: შვილო, წარვედ დღეს და იქმოდე ვენაჯსა ჩემსა.
29. ხოლო მან მიუგო და ჰრქუა: არა მნებავს. ხოლო უკუანადსკნელ შეინანა და წარვიდა.
30. და მოუჯდა მეორესა მას და ჰრქუა ეგრეთვე. ხოლო მან მიუგო და ჰრქუა: წარვიდე, უფალო; და არა წარვიდა.
31. ვინ ორთა ამათგანმან ყო ნებად მამისა თვსისად? ჰრქუეს მას: პირველმან მან. ჰრქუა მათ იესუ: ამენ გეტყვ თქუნენ, რამეთუ მეზუერენი და მეძავნი წინა-გიძლოდიან თქუნენ სასუფეველსა ღმრთისასა.
32. რამეთუ მოვიდა თქუნენდა იოანე გზითა სიმართლისადთა, და არა გრწმენა მისი, ხოლო მეზუერეთა და მეძავთა ჰრწმენა მისი; ხოლო თქუნენ იხილეთ და არა შეინანეთ უკუანადსკნელ, რადთამცა გრწმენა მისი.
33. სხუად იგავი ისმინეთ: კაცი ვინმე იყო სახლისა უფალი, რომელმან დაასხა ვენაჯი და ზღუდე გარე-მოსდვა მას და ქმნა მას შინა საწნეხელი და აღაშენა გოდოლი და მისცა იგი მოქმედთა საქმედ და წარვიდა.
34. და რაჟამს მოიწია ჟამი ნაყოფთა, მიავლინნა მონანი მისნი მოქმედთა მათ მოღებად ნაყოფისა მისისა.
35. და შეიპყრნეს მოქმედთა მათ მონანი იგი მისნი, რომელთამე სცეს, რომელნიმე მოსწყვდნეს და რომელთამე ქვად დაჰკრიბეს.
36. კუალად წარავლინნა სხუანი მონანი, უმრავლესნი პირველთასა, და მათცა ეგრეთვე უყვეს.
37. ხოლო უკუანადსკნელ მიუვლინა მათ მე თვსი და თქვა: შე-ხოლო თუ-იკდიმონ ძისაგან ჩემისა.
38. ხოლო ქუეყანის მოქმედთა მათ ვითარცა იხილეს მე იგი მისი, და თქუეს გულსა მათსა: ესე არს მკვდრი, მოვედით და მოვკლათ იგი და დავიპყრათ სამკვდრებელი მისი.
39. და შეიპყრეს იგი და განიყვანეს გარეშე ვენაჯისა მის და მოკლეს.
40. რაჟამს უკუე მოვიდეს უფალი სავენაჯისად მის, რად-მე უყოს ქუეყანის-მოქმედთა მათ?
41. ჰრქუეს მას: ბოროტნი იგი ბოროტად წარწმემიდნეს და ვენაჯი იგი მისცეს სხუათა ქუეყანის-მოქმედთა, რომელთა მოსცენ მას ნაყოფი ჟამსა თვსსა.

42. ჰრქუა მათ იესუ: არასადა აღმოგიკითხავსა წიგნთა შინა: ლოდი, რომელ შეურაცხ-ყვეს მაშენებელთა, ესე იქმნა თავ კიდეთა. უფლისა მიერ იყო ესე და არს საკვრველ წინაშე თუალთა ჩუენთა.
43. ამისთვის გეტყვ თქუენ, ვითარმედ: მიგელოს თქუენგან სასუფეველი ღმრთისაჲ და მიეცეს ნათესავსა, რომელნი ჰყოფდენ ნაყოფსა მისსა.
44. და რომელი დაეცეს ლოდსა მას ზედა, შეიმუსროს; და რომელსა ზედა დაეცეს, განანქროს იგი.
45. და ესმნეს რად მდღელთ-მოდღუართა მათ და ფარისეველთა იგავნი ესე მისნი, ცნეს, რამეთუ მათთვის თქუნა.
46. და ეძიებდეს მას შეპყრობად და ეშინოდა ერისა მისგან, რამეთუ ვითარცა წინაწარმეტყუელი აქუნდა მათ იგი.

22

1. და მერმე მიუგო მათ იესუ იგავით ჰრქუა:
2. ემსგავსა სასუფეველი ცათაჲ კაცსა მეუფესა, რომელმან ყო ქორწილი მისა თვისისაჲ.
3. და წარავლინნა მონანი თვისნი მოწოდებად ჩინებულთა მათ ქორწილსა მას, და არა ინებეს მოსლვად.
4. კულად წარავლინნა სხუანი მონანი და ჰრქუა: არქუთ ჩინებულთა მათ: აჰა ესერა პური ჩემი მზა-მიყოფიეს, ზუარაკები და უსხები ჩემი დაკლულ არიან, და ყოველივე მზა არს, მოვედით ქორწილსა ამას.
5. ხოლო მათ უდებ-ყვეს და წარვიდეს, რომელიმე თვისსა აგარაკსა, რომელიმე სავაჭროსა თვისსა.
6. ხოლო სხუათა შეიპყრეს მონანი იგი მისნი, აგინნეს და მოსწყვდნეს.
7. ხოლო მეუფე იგი განრისხნა, ესმა რად ესე, და მიავლინა ერი თვისი და მოსრნა კაცის - მკლველნი იგი და ქალაქი იგი მათი მოწუა ცეცხლითა.
8. მაშინა ჰრქუა მონათა თვისთა: ქორწილი ესე მზა არს, ხოლო ჩინებულნი იგი არა ღირს იყვნეს.
9. წარვედით მეზომირთა გზათასა და რაოდენიცა ჰპოოთ, მოუწოდეთ ქორწილსა ამას.
10. და განვიდეს მონანი იგი მისნი გზათა ზედა და შეკრიბეს ყოველი, რაოდენი პოეს ბოროტი და კეთილი, და აღივსო ქორწილი იგი მეინაჯითა.
11. ხოლო შე-რად-ვიდა მეუფე იგი ხილვად მეინაჯეთა მათ, იხილა მუნ კაცი, რომელსა არა ემოსა სამოსელი საქორწინე.
12. და ჰქუა მას: მოყუასო, ვითარ შემოხუედ აქა, რამეთუ არა გმოსიეს სამოსელი საქორწინე? ხოლო იგი დუმნა.
13. მაშინ ჰრქუა მეუფემან მან მსახურთა თვისთა: შეუკრენით მაგას ჯელნი და ფერჯნი და განაგდეთ ეგე ბნელსა მას გარესკნელსა. მუნ იყო ტირილი და ღრეჭენაჲ კბილთაჲ.
14. რამეთუ მრავალ არიან ჩინებულნი და მცირედ-რჩეულნი.
15. მაშინა წარვიდეს ფარისეველნი იგი და ზრახვა-ყვეს, რადთა სიტყვთა საფრჯე უგონ მას.
16. და მიუვლინნეს მოწაფენი მათნი ჰეროდთანთა თანა და ჰრქუეს: მოძღუარ, ვიცით, რამეთუ ჰქმმარიტ ხარ შენ და გზასა ღმრთისასა ჰქმმარიტად ასწავებ და არა ჰზრუნავ არავისთვის, რამეთუ არა ჰზრუნავ არავისთვის, რამეთუ არა თუალ-აღებ პირსა კაცისასა.
17. აწ მარქუ ჩუენ, რად გნებავს შენ? ჯერ-არსა მიცემად ხარკისაჲ კეისრისა ანუ არა?

18. გულსწმა-ყო იესუ უკეთურებად მათ და ჰრქუა: რადსა გამომცდით მე, ორგულნო?
19. მიჩუნეთ დრაჰკანი იგი ხარკისაჲ! ხოლო მათ მოართუეს მას დრაჰკანი.
20. ჰრქუა მათ იესუ: ვისი არს ხატი ესე ანუ ზედაწერილი?
21. ჰრქუეს მას: კეისრიასაჲ. მაშინ ჰრქუა მათ იესუ: მიეცით კესრისაჲ კესარსა და ღმრთისაჲ ღმერთსა.
22. და ესმა რაჲ ესე, დაუკვრდა და დაუტევეს იგი და წარვიდეს.
23. მას დღესა შინა მოუწდეს მას სადუკეველნი, რომელნი იტყოდეს, ვითარმედ: არა არს აღდგომაჲ, ჰკითხეს მას
24. და ეტყოდეს: მოძღუარ, მოსე ესრეთ თქუა: უკუეთუ ვინმე მოკუდეს და არა ესუას შვილი, ესიძენ ძმად მისი ცოლსა მისსა და აღუდგინენ თესლი ძმასა თვსსა.
25. იყვნეს უკუე ჩუნენ შორის შუდნი ძმანი, და პირველმან მან შეირთო და მოკუდა და არა დაჰშთა თესლი და დაუტევა ცოლი თვისი ძმასა თვსსა.
26. ეგრეთვე მეორემან და მესამემან ვიდრე მეშუდემდე.
27. ხოლო უკუანადსკნელ ყოველთასა მოკუდა დედაკაციცა იგი.
28. აწ უკუე აღდგომასა მას ვისა შუდთა მათგანისა იყოს იგი ცოლად, რამეთუ ყოველთა ესუა იგი?
29. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: სცდებით, რამეთუ არა იცნით წიგნნი, არცა ძალი ღმრთისაჲ,
30. რამეთუ აღდგომასა მას არცა იქორწინებოდინ, არცა განჰქორწინებდენ, არამედ ვითარცა ანგელოზნი ღმრთისანი, იყვნენ ცათა შინა.
31. ხოლო აღდგომისათვის მკუდართაჲსა არა აღმოგიკითხავსა თქუმული იგი ღმრთისამიერი, რომელსა იტყვს:
32. მე ვარ ღმერთი აბრაჰამისი და ღმერთი ისააკისი და ღმერთი იაკობისი? არა არს ღმერთი - ღმერთი მკუდართაჲ, არამედ ცხოველთაჲ.
33. და ესმა რაჲ ესე ერსა მას, დაუკვრდებოდა მოძღურებაჲ იგი მისი.
34. ხოლო ფარისეველთა რაჲ ესმა, რამეთუ დაუყო პირი სადუკეველთა მათ, შეკრბეს ერთად.
35. და ჰკითხა ერთმან მათგანმან სჯულის-მოძღუარმან, გამოსცდიდა მას და ეტყოდა:
36. მოძღუარ, რომელი მცნებაჲ უფროჲს არს სჯულსა შინა?
37. ხოლო იესუ ჰრქუა მას: შეიყუარო უფალი ღმერთი შენი ყოველითა გულითა შენითა და ყოველითა სულითა შენითა და ყოველითა გონებითა შენითა.
38. ესე არს დიდი და პირველი მცნებაჲ.
39. და მეორე, მსგავსი ამისი: შეიყუარო მოყუასი შენი, ვითარცა თავი თვისი.
40. ამათ ორთა მცნებათა ყოველი სჯული და წინაწარმეტყუელნი დამოკიდებულ არიან.
41. შეკრებულ რაჲ იყვნეს ფარისეველნი იგი, ჰკითხა მათ იესუ
42. და ჰრქუა: ვითარ ჰგონებთ თქუნენ ქრისტესთვის, ვისი ძე არს? ხოლო მათ ჰრქუეს: დავითისი.
43. ჰრქუა მას იესუ: ვითარ უკუე დავითი სულითა ჰხადის მას უფლად და იტყვს:
44. ჰრქუა უფალმან უფალსა ჩემსა: დაჯედ მარჯუენით ჩემსა, ვიდრემდის დავსხნე მტერნი შენნი ქუეშე ფერჯთა შენთა?
45. უკუეთუ დავით სულითა უფლად ჰხადის მას, ვითარ ძე მისი არს?
46. და ვერვის ეძლო სიტყვს-მიგებად მისა, არცაღა ვინ იკადრა მიერ დღითგან კითხვად მისა არღარაჲ.

1. მაშინ ეტყოდა იესუ ერსა მას და მოწაფეთა თვსთა
2. და ჰრქუა: საყდართა მოსესთა და დასხდეს მწიგნობარნი და ფარისეველნი.
3. ყოველსა უკუე რაოდენსა გეტყოდიან თქუენ დამარხვად, დაიმარხეთ და ყავთ, ხოლო საქმეთა მათთაებრ ნუ იქმთ, რამეთუ თქვან და არა ყვიან.
4. რამეთუ შეკრიან ტვრთი მძიმე და ძნიად სატვრთავი და დასდვიან მკართა ზედა კაცთასა, ხოლო მათ თითითაცა მათითა არა უნებნ შეძრვად იგი.
5. და ყოველსა საქმესა მათსა იქმან საჩუენებლად კაცთა; განივრცნიან საცონი მათნი და განიდიდნიან ფესუნი სამოსელთა მათთანი.
6. უყუარს ზემოჯდომად სერსა ზედა და პირველდაჯდომად შესაკრებელთა შორის
7. და მოკითხვად უბანთა ზედა, და რადთა ხადლოდიან კაცნი: რაბი, რაბი!
8. ხოლო თქუენ ნუ იწოდებით რაბბი, რამეთუ ერთი არს მოძღუარი თქუენი - ქრისტე, ხოლო თქუენ ყოველნი ძმანი ხართ.
9. და მამით ნუვის ხადით ქუეყანასა ზედა, რამეთუ ერთი არს მამად თქუენი, რომელ არს ცათა შინა.
10. ნუცა გერქუმინ თქუენ წინამძღურ, რამეთუ ერთი არს წინამძღუარი თქვენი - ქრისტე.
11. ხოლო უდიდესი თქუენი იყავნ თქუენდა მსახურ.
12. ხოლო რომელმან აღიმადლოს თავი თვსი, დამდაბლდეს; და რომელმან დაიმდაბლოს თავი თვსი, იგი ამაღლდეს.
13. ვად თქუენდა, მწიგნობარნო და ფარისეველნო ორგულნო, რამეთუ შესჭამთ სახლებსა ქურივთასა და მიზეზით განგრძობილად ილოცვიდით. ამისთვის მიიღოთ უმეტესი სასჯელი.
14. ვად თქუენდა, მწიგნობარნო და ფარისეველნო ორგულნო, რამეთუ დაჰკვამთ სასუფეველსა ცათასა წინაშე კაცთა; თქუენ შე-არა-ხუალთ და შემავალთა უტევებთ არა შესლვად.
15. ვად თქუენდა, მწიგნობარნო და ფარისეველნო ორგულნო, რამეთუ მიმოხუალთ ზღუასა ზედა და კმელსა, რადთა ჰყოთ ერთი ვინმე მწირ; და რაჟამს არნ, ჰყვით იგი ნაშობ გეჰენისა ორ წილ თქუენსა.
16. ვად თქუენდა, წინამძღუარნო ბრმანო, რომელთა სთქუთ, ვითარმედ: რომელმან ფუცოს ტაძარსა ამას, არარად არს; ხოლო რომელმან ფუცოს ოქროსა მას ტაძრისასა, ჯერ-არს.
17. ცოფნო და ბრმანო, რომელი უფროდს არს: ოქროდ ანუ ტაძარი, რომელი განსწმედს ოქროსა მას?
18. და სთქუთ: რომელმან ფუცოს საკურთხეველსა, არარად არს; ხოლო რომელმან ფუცოს შესაწირავსა მას, რომელ არს საკურთხეველსა ზედა, ჯერ-არს.
19. ცოფნო და ბრმანო, რომელი უდიდეს არს: შესაწირავი ანუ საკურთხეველი, რომელი განსწმედს შესაწირავსა მას?
20. რამეთუ რომელმან ფუცოს საკურთხეველსა, ფუცავს მას და ყოველსა, რომელი არს მას ზედა.
21. და რომელმან ფუცოს ტაძარსა, ფუცავს მას და რომელი დამკვდრებულ არს მას შინა.
22. და რომელმან ფუცოს ცასა, ფუცავს საყდარსა ღმრთისასა და რომელი ზის მას ზედა.
23. ვად თქუენდა, მწიგნობარნო და ფარისეველნო ორგულნო, რამეთუ ათეულსა მიიღებთ პიტნაკისასა და ცერეცოდსასა და ძირაკისასა და დაგიტევებიეს უმძიმესი სჯულისადა:

სამართალი და წყალობა და სარწმუნოება. ესე ჯერ-იყო საქმედ და იგი არა დატევებად.

24. წინამძღუარნო ბრძანო, რომელნი დასწურავთ ბურნაკსა, ხოლო აქლემსა შთანსთქამთ!
25. ვად თქუნდა, მწიგნობარნო და ფარისეველნო ორგულნო, რამეთუ განსწმედთ გარემესა სასუმლისასა და პაროფსიდისასა, ხოლო შინაგან სავსე არიან ნატაცებითა და არაწმიდებითა.
26. ფარისევლო ბრძანო, განწმიდე პირველად შინაგანი იგი სასუმელისად და პაროფსიდისად, რადთა იყოს გარემეცა იგი მისი წმიდა.
27. ვად თქუნდა, მწიგნობარნო და ფარისეველნო ორგულნო, რამეთუ მიმსგავსებულ ხართ საფლავთა განგოზილთა, რომელნი ჩანედ გარემე შუენიერ, ხოლო შინაგან სავსე არიედ ძუალებითა მკუდართადთა და ყოვლითა არაწმიდებითა.
28. ეგრეცა თქუნ გარემე სჩანთ წინაშე კაცთა მართალ, ხოლო შინაგან სავსე ხართ ორგულებითა და უსჯულოებითა.
29. ვად თქუნდა, მწიგნობარნო და ფარისეველნო ორგულნო, რამეთუ აშენებთ საფლავთა წინაწარმეტყუელთასა და შეამკობთ სამარებსა მართალთასა,
30. და იტყვთ: უკუეთუმცა ვიყვენით დღეთა მათ მამათა ჩუენთასა, არამაცა ვიყვენით მათ თანა ზიარ სისხლსა მას წინაწარმეტყუელთასა.
31. ვინაცა ეწამებით თავთა თვსთა, რამეთუ ნაშობნი ხართ მკლველთა წინაწარმეტყუელთანი.
32. და აწ თქუნცა ადავსეთ საწყაული მამათა თქუნთად.
33. გუელნო, ნაშიობნო იქედნეთანო, ვითარ-მე განერნეთ სასჯელსა მას გეჰენისასა?
34. ამისთვის, აჰა ესერა მე მოვავლინე თქუნდა წინაწარმეტყუელნი, ბრძენნი და მწიგნობარნი, და მათგანნი მოსწყვდნეთ და ჯუარს-აცუნეთ, და მათგანნი სტანჯნეთ შესაკრებელთა შორის თქუნთა და სდევიდეთ ქალაქითი ქალაქად.
35. რადთა მოიწიოს თქუნ ზედა ყოველი სისხლი მართალი, დათხეული ქუეყანასა ზედა, სისხლითგან აბელ მართალისადთ, ვიდრე სისხლადმდე ზაქარიადსა, მისა ბარუქისა, რომელი მოჰკალთ შორის ტაძრისა და საკურთხეველისა.
36. ამენ გეტყვ თქუნ, რამეთუ მოიწიოს ეს ყოველი ნათესავსა ამას ზედა.
37. იერუსალჴმ, იერუსალჴმ, რომელმან მოსწყვდენ წინაწარმეტყუელნი და ქვად დაჰკრიბე მოვლინებულთა შენ ზედა, რადენ-გზის ვინებე შეკრებად შვილთა შენთად, ვითარცა სახედ შეიკრიბნის მფრინველმან მართუენი თვსნი ქუეშე ფრთეთა თვსთა, და არა ინებეთ!
38. აჰა ესერა დაეტეოს თქუნგან სახლი თქუენი ოჯრად.
39. რამეთუ გეტყვ თქუნ: არღარა მიხილოთ მე ამიერითგან, ვიდრემდე სთქუათ: კურთხეულ არს მომავალი სახელითა უფლდსადთა.

24

1. და გამოვიდა იესუ ტაძრისა მისგან და წარვიდოდა. და მოუცდეს მას მოწაფენი მისნი და უჩუენებდეს შენებულსა მას ტაძრისასა.
2. ხოლო იესუ ჰრქუა მათ: არა ჰხედავთ ამას ყოველსა? ამენ გეტყვ თქუნ: არა დაშთეს აქა ქვად ქვასა ზედა, რომელი არა დაირღუეს.
3. და ვითარცა დაჯდა იგი მთასა მას ზეთისხილთასა, მოუცდეს მას მოწაფენი თვსაგან და ეტყოდეს: მითხარ ჩუენ, ოდეს იყოს ესე, და რად არს სასწაული იგი შენისა მის მოსლვისად და აღსასრული ამის სოფლისად?

4. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: ეკრძალებით, ნუ ვინმე გაცთუნნეს თქვენ,
5. რამეთუ მრავალნი მოვიდოდნენ სახელითა ჩემითა და იტყოდნენ, ვითარმედ მე ვარ ქრისტე, და მრავალთა აცთუნებდნენ.
6. და გესმოდნენ ბრძოლანი და ჰამბავნი ბრძოლათანი, იხილეთ და ნუ შესძრწუნდებით, რამეთუ ჯერ-არს ესე ყოველი ყოფად, არამედ არღა არს აღსასრული.
7. რამეთუ აღდგეს ნათესავი ნათესავსა ზედა და მეუფებად მეუფებასა ზედა, და იყვნენ სიყმილნი და სრვანი და ძვრანი ადგილად-ადგილად.
8. ხოლო ესე ყოველი დასაბამი საღმობათად არს.
9. მაშინა მიგცნენ თქვენ ჭირსა და მოგწყვიდნენ თქვენ, და იყვნეთ თქვენ მოძულეებულ ყოველთაგან წარმართთა სახელისა ჩემისათვის.
10. და მაშინ დაჰბრკოლდებოდნენ მრავალნი და ურთიერთას შინა-განსცემდნენ და სძულობდნენ ურთიერთას.
11. და მრავალნი ცრუ-წინაწარმეტყუელნი აღდგენ და აცთუნებდნენ მრავალთა.
12. და განმრავლებითა უსჯულოებისათა განწყმეს სიყუარული მრავალთად.
13. ხოლო რომელმან დაითმინოს სრულიად, იგი ცხოვნდეს.
14. და იქადაგოს სახარებად ესე სასუფეველისად ყოველსა სოფელსა საწამებელად ყოველთა წარმართთა, და მაშინ მოიწიოს აღსასრული.
15. რაჟამს იხილოთ საძაგელი იგი მოოჯრებისად, თქმული დანიელ წინაწარმეტყუელისა მერ, მდგომარე ადგილსა წმიდასა, რომელი აღმოიკითხვიდეს, გულისკმა-ყავნ.
16. მაშინ რომელნი ჰურიასატანს იყვნენ, ივლტოდედ მთად.
17. და რომელი ერდოსა ზედა იყოს, ნუ გარდამოვალნ აღებად რასმე სახლისაგან თვისისა.
18. და რომელი ველსა გარე იყოს, ნუ უკუნიქცევინ აღებად სამოსლისა თვისისა.
19. ხოლო ვად მიდგომილთა და რომელნი აწოებდნენ მათ დღეთა შინა!
20. არამედ ილოცევდით, რადთა არა იყოს სივლტოლად თქუენი ზამთარსა შინა გინა შაბათსა.
21. რამეთუ იყოს მაშინ ჭირი დიდი, რომელი არა იყო დასაბამითგან სოფლისადათ, ვიდრე აქამდე, არცაღა ყოფად არს.
22. და უკუეთუმცა არა შემოკლდეს დღენი იგი, არამცა განერა ყოველი ჯორციელი, ხოლო რჩეულთა მათთვს შემოკლდენ დღენი იგი.
23. მაშინ უკუეთუ ვინმე გრქუას თქუენ: აჰა აჰა არს ქრისტე გინა თუ იქი, ნუ გრწამნ.
24. რამეთუ აღდგენ ქრისტე-მტყუვარნი და ცრუ-წინაწარმეტყუელნი და ჰყოფდენ სასწაულებსა დიდ-დიდსა და ნიშებსა, ვიდრე ცთუნებადმდე, უკუეთუმცა ვითარ შეუძლეს, რჩეულთა მათცა.
25. აჰა ესერა წინადაწარ გარქუ თქუენ.
26. უკუეთუ გრქუან თქუენ: აჰა უდაბნოსა არს, ნუ განხუალთ; აჰა ესერა საუნჯეთა შინა არს, ნუ გრწამნ.
27. რამეთუ, ვითარცა ელვად რად გამობრწყინდის მზისა - აღმოსავალით და ჩანნ ვიდრე დასავალადმდე, ეგრეთ იყოს მოსლვად ძისა კაცისად.
28. რამეთუ სადაცა იყოს მძორი, მუნცა შეკრბეს ორბები.
29. ხოლო მეყსეულად შემდგომად ჭირისა მის მათ დღეთადასა მზე დაბნელდეს, და მთოვარემან არა გამოსცეს ნათელი თვისი, და ვარსკულავნი დამოცკვენ ზეცით, და ძალნი ცათანი შეიძრნენ.
30. და მაშინ გამოჩნდეს სასწაული ძისა კაცისად ცათა შინა, და მაშინ იტყებდენ ყოველნი ტომნი ქუეყანისანი და იხილონ მე კაცისად მომავალი ღრუბელთა ზედა ცისათა ძალითა და დიდებითა მრავლითა.

31. და წარავლინნეს ანგელოზნი თვისნი საყვრითა კმისა დიდისადათა და შეკრიბნეს რჩეულნი მისნი ოთხთაგან ქართა კიდითგან ცათაჲთ, ვიდრე კიდემდე მათა.
32. ხოლო ლელვსაგან ისწავეთ იგივი: ვითარცა-იგი რაჟამს რტონი მისნი დაჩჩვან, და ფურცელი გამოვალნ, უწყოდეთ, რამეთუ ახლოს არს ზაფხული.
33. ეგრეცა თქუნ, ოდეს იხილოთ ესე ყოველი, უწყოდეთ, რამეთუ ახლოს არს, კართა ზედა.
34. ამენ გეტყვ თქუნ: არა წარვდეს ნათესავი ესე, ვიდრემდე ესე ყოველი იქმნეს.
35. ცანი და ქუეყანაჲ წარვდენ, ხოლო სიტყუანი ჩემნი არა წარვდენ.
36. ხოლო დღისა მისთვის და ჟამისა არავინ იცის, არცა ანგელოზთა ცისათა, გარნა მამამან მხოლომან.
37. ვითარცა-იგი დღეთა მათ ნოვესთა, ეგრეთ იყოს მოსლვაჲ ძისა კაცისაჲ.
38. რამეთუ ვითარცა-იგი იყვნეს დღეთა მათ შინა პირველ წყლით-რღუნისათა: ჭამდეს და სუმიდეს, იქორწინებდეს და განჰქორწინებდეს მუნ დღემდე, ვიდრემდე შევიდა ნოე კიდობნად.
39. და ვერ ცნეს, ვიდრემდე მოიწია წყლით-რღუნაჲ იგი და წარიღო ყოველი. ესრეთ იყოს მოსლვაჲცა ძისა კაცისაჲ.
40. მაშინ ორნი იყვნენ ველსა გარე: ერთი წარიყვანოს, და ერთი დაეტეოს.
41. ორნი ფქვიდენ ფქვილსა: ერთი წარიტაცოს, და ერთი დაეტეოს.
42. იღვებდით უკუე, რამეთუ არა იცით, რომელსა ჟამსა უფალი თქუნნი მოვიდეს.
43. ხოლო ესემცა იცით: უკუეთუმცა უწყოდა სახლისა უფალმან, რომელსა საჯუმილავსა მპარავი მოსლვად არს, იღვებდამცა და არა უტევა დათხრად სახლისა თვისისა.
44. ამისთვის თქუნცა იყვნით განმზადებულ, რამეთუ რომელსა ჟამსა არა ჰგონებდეთ, ძე კაცისაჲ მოვიდეს.
45. ვინ-ძე არს სარწმუნოდ იგი მონაჲ და ბრძენი, რომელი დაადგინოს უფალმან თვისმან მონათა თვისთა ზედა მიცემად საზრდელი მათი ჟამსა თვისსა?
46. ნეტარ არს მონისა მის, რომლისაჲ მოვიდეს უფალი მისი და პოოს იგი ესრეთ მოქმედი.
47. ამენ გეტვ თქუნ, ვითარმედ ყოველთა ზედა მონაგებთა მისთა დაადგინოს იგი.
48. ხოლო უკუეთუ თქუას ბოროტმან მან მონამან გულსა თვისსა: ჰყოვნის უფალი ჩემი მოსლვად.
49. და იწყოს გუემად მისთანათა მათ მონათა და ჭამდეს და სუმიდეს მომთრვალეთა თანა,
50. მოვიდეს უფალი იგი მონისაჲ მის დღესა, რომელსა არა მოელოდის, და ჟამსა, რომელი არა უწყოდის,
51. და ორგან განკუეთოს იგი და ნაწილი მისი დაადვას ორგულთა თანა. მუნ იყოს ტირილი და ღრჭენაჲ კბილთაჲ.

25

1. მაშინ ემსგავსოს სასუფეველი ცათაჲ ათთა ქალწულთა, რომელთა აღიხუნეს ლამპარნი თვისნი და განვიდეს მიგებებად სიძისა.
2. ხოლო ხუთნი მათგანნი იყვნეს ბრძენნი და ხუთნი - სულელნი.
3. მიიხუნეს სულელთა მათ ლამპარნი მათნი და არა მიიღეს მათ თანა ზეთი.
4. ხოლო ბრძენთა მათ მიიღეს მათ თანა ზეთი ჰურჭელთა მათთა ლამპართა მათთა თანა.
5. და დაყოვნებასა მას სიძისასა მიერულა ყოველთა და დაიძინეს.

6. ხოლო შუვა-ღამეს ოდენ დაღადავად იყო, ვითარმედ: აჰა ესერა სიძე მოვალს, გამოვედით მიგებებად მისა.
7. მაშინ აღდგეს ყოველნი იგი ქალწულნი და აღიგნეს ლამპარნი მათნი.
8. ხოლო სულელნი იგი ეტყოდეს ბრძენთა მათ: მეცით ჩუენ ზეთისაგან თქუენისა, რამეთუ ლამპარნი ჩუენნი დაშრტებიან.
9. მიუგეს ბრძენთა მათ და ჰრქუეს: ნუუკუე ვერ კმა-გუეყოს ჩუენ და თქუენ, არამედ უფროდსა წარვედით სავაჭროდ და იყიდეთ თავისა თქუენისა.
10. და ვითარცა წარვიდეს იგინი სყიდად, მოვიდა სიძე იგი, და განმზადებულნი იგი შევიდეს სიძისა თანა ქორწილსა მას, და დაეწმა კარი.
11. შემდგომად მათსა მოვიდეს სხუანიცა იგი ქალწულნი და იტყოდეს: უფალო, უფალო, განგვლე ჩუენ!
12. ხოლო მან მიუგო და ჰრქუა მათ: ამენ გეტყვ თქუენ: არა გიცნი თქუენ.
13. იღვებდით უკუე, რამეთუ არა იცით დღე იგი, არცა ჟამი, რომელსა შინა ძე კაცისაა მოვიდეს.
14. ვითარცა-იგი რაჟამს წარვალნ კაცი და მოუწესის მონათა თიჯსთა და მისცის მათ მონაგები თჯსი;
15. და რომელსამე მისცა ხუთი ქანქარი და რომელსამე ორი ქანქარი და რომელსამე ერთი, კაცად-კაცადსა მსგავსად ძალისა თჯსისა, და მეყსეულად წარვიდა.
16. ხოლო წარვიდა რომელმან-იგი ხუთი ქანქარი მიიღო, აქმნია მას ზედა და შესძინა სხუადღა ხუთი ტალანტი.
17. ეგრეთვე, რომელმან-იგი ორი მიიღო, შესძინა სხუად ორი.
18. ხოლო რომელმან-იგი ერთი მიიღო, წარვიდა და მოთხარა და დაჰვლა ქუეყანასა ვეცხლი იგი უფლისა თჯსისაა.
19. შემდგომად მრავლისა ჟამისა მოვიდა უფალი იგი მათ მონათაა და სიტყუად ყო მონათა მათ თანა.
20. და წარმოდგა, რომელმან-იგი ხუთი ქანქარი მიიღო, და მოართუა მას სხუადღა ხუთი ქანქარი და ჰრქუა: უფალო, ხუთი ქანქარი მომეც მე, აჰა ესერა სხუადღა ხუთი ქანქარი შევსძინე.
21. ჰრქუა მას უფალმან მისმან: კეთილ, მონაო სახიერო და სარწმუნოო! მცირედსა ზედა სარწმუნო იქმენ, მრავალსა ზედა დაგადგინო შენ; შევედ სიხარულსა უფლისა შენისასა.
22. მოვიდა იგიცა, რომელსა ორი ქანქარი მიეღო, და ჰრქუა: უფალო, ორი ქანქარი მომეც მე, აჰა სხუად ორი ტალანტი შევსძინე.
23. ჰრქუა მას უფალმან მისმან: კეთილ, მონაო სახიერო და სარწმუნოო! მცირედსა ზედა სარწმუნო იქმენ, მრავალსა ზედა დაგადგინო შენ; შევედ სიხარულსა უფლისა შენისასა.
24. მოვიდა იგიცა, რომელსა ერთი ქანქარი მიეღო, და ჰრქუა: უფალო, უწყოდე, რამეთუ ფიცხელი კაცი ხარ შენ: მოიმკი, სადა არა დასთესი, და შეიკრიბი, სადა არა განგიბნევიედ.
25. და შემეშინა. წარვედ და დავმალე ქანქარი იგი შენი ქუეყანასა. აჰა ესერა შენი შენ თანა არს.
26. მიუგო უფალმან მისმან და ჰრქუა მას: ბოროტო მონაო და მედგარო! უწყოდე, რამეთუ მოვიმკი, სადა არა დავსთესი, და შევკრიბი, სადა არა განმიბნევიედ.
27. ჯერ-იყო შენდა დადებად ვეცხლი ჩემი სავაჭროსა, და მო-მცა-ვედ და მოვილე ჩემი იგი აღნადგინებითურთ.
28. მოუღეთ მაგას ქანქარი ეგე და მიეცით მას, რომელსა აქუს ათი ქანქარი.

29. რამეთუ ყოველსა რომელსა აქუნდეს, მიეცეს და მიემატოს; და რომელსა არა აქუნდეს და რომელდა-იგი აქუნდეს, მო-ვე-ელოს მისგან. და ამას რაჲ იტყოდა, ჳმა-ყო: რომელსა ასხენ ყურნი სმენად, ისმინენ!
30. და უჳმარი ეგე მონად, განჯადეთ ბნელსა მას გარესკნელსა. მუნ იყოს ტირილი და ღრჳენად კბილთაჲ.
31. ხოლო რაჳამს მოვიდეს ძე კაცისაჲ დიდებითა თჳსითა და ყოველნი ანგელოზნი მისნი მის თანა, მაშინ დაჯდეს საყდართა დიდებისა თჳსისათა;
32. და შეკრბენ წინაშე მისა ყოველნი ნათესავნი, და განარჩინეს იგინი ურთიერთას, ვითარცა-იგი მწყემსმან რაჲ განარჩინის ცხოვარნი თიკანთაგან,
33. და დაადგინნეს ცხოვარნი მარჯუენით მისსა და თიკანნი - მარცხენით.
34. მაშინ ჳრქუას მეუფემან მარჯუენითთა მათ მისთა: მოვედით, კურთხეულნო მამისა ჩემისანო, და დაიმკვდრეთ განმზადებული თქუენთჳს სასუფეველი დასაბამითგან სოფლისაჲთ.
35. რამეთუ მშოიდა, და მეცით მე ჳამადი; მწყუროდა და მასუთ მე; უცხო ვიყავ და შემიწყნარეთ მე;
36. შიშუელ ვიყავ. და შემმოსეთ მე; სნეულ ვიყავ, და მომხედეთ მე; საპყრობილესა ვიყავ, და მოხუედით ჩემდა.
37. მაშინ მიუგონ მას მართალთა მათ და ჳრქუან: უფალო, ოდეს გიხილეთ შენ მშოერი და გამოგზარდეთ? ანუ წყურიელი და გასუთ შენ?
38. ოდეს გიხილეთ შენ უცხოდ და შეგიწყნარეთ? ანუ შიშუელი და შეგმოსეთ შენ?
39. ოდეს გიხილეთ შენ უძლური ანუ საპყრობილესა და მოვედით შენდა?
40. და მიუგოს მეუფემან მან და ჳრქუას მათ: ამენ გეტყჳ თქუენ: რაოდენი უყავთ ერთსა ამას მცირეთაგანსა ძმათა ჩემთასა, იგი მე მიყავთ.
41. მაშინ ჳრქუას მარცხენითთა მათცა: წარვედით ჩემგან, წყეულნო, ცეცხლსა მას საუკუნესა, რომელი განმზადებულ არს ეშმაკისათჳს და ანგელოზთა მისთათჳს,
42. რამეთუ მშოიდა, და არა მეცით მე ჳამადი; მწყუროდა და არა მასუთ მე;
43. უცხო ვიყავ, და არა შემიწყნარეთ მე; შიშუელ ვიყავ და არა შემმოსეთ მე; უძლურ ვიყავ და საპყრობილესა, და არა მოხუედით ჩემდა.
44. მაშინ მიუგონ მათცა და ჳრქუან: უფალო, ოდეს გიხილეთ შენ მშოერი ანუ წყურიელი. ანუ უცხოებასა, ანუ შიშულოებასა, ანუ უძლურებასა, ანუ საპყრობილესა და არა გამსახურეთ შენ?
45. მაშინ მიუგოს მან და ჳრქუას მათ: ამენ გეტყჳ თქუენ: რაოდენი არა უყავთ ერთსა ამას მცირეთაგანსა, მე არა მიყავთ.
46. და წარვიდენ ესენი სატანჯველსა საუკუნესა, ხოლო მართალნი - ცხორებასა საუკუნესა.

26

1. და იყო რაჳამს დაასრულნა იესუ ყოველნი ესე სიტყუანი, ჳრქუა მოწაფეთა თჳსთა:
2. უწყითა, რამეთუ შემდგომად ორისა დღისა ვნებაჲ იყოს, და ძე კაცისაჲ მიეცეს ჳუარ-ცუმად?
3. მაშინ შეკრბეს მღდელო-მოდღუარნი იგი და მწიგნობარნი და მოხუცებულნი ერისანი ეზოსა მას კაიაფა მღდელო-მოდღურისასა
4. და ზრახვა-ყვეს, რადთა იესუ ზაკუვით შეიპყრან და მოკლან.
5. ხოლო იტყოდეს: ნუ დღსასწაულსა ამას, რადთა არა შფოთი იქმნეს ერსა შორის.

6. ხოლო იესუ იყო რად ბეთანიას, სახლსა სიმონის კეთროვნისასა,
7. მოუჭდა დედაკაცი, რომელსა აქუნდა ალაბასტრი ნელსაცხებისაჲ მრავალ-სასყიდლისაჲ, და დაასხა თავსა მისსა ინაჯითმჯდომარესა.
8. ხოლო იხილეს რად მოწაფეთა, განრისხნეს და იტყოდეს: რადსათვის იყო წარწყმედაჲ ნელსაცხებელისაჲ ამის?
9. რამეთუ შესაძლებელი იყო ესე განსყიდად დიდძალის და მიცემად გლახაკთა,
10. ხოლო იესუ გულისწმა-ყო და ჰრქუა მათ: რადსა შრომასა შეამთხუევთ დედაკაცსა მაგას? რამეთუ საქმე კეთილი ქმნა ჩემდა მომართ.
11. რამეთუ გლახაკნი მარადის თქუნენ თანა არიან, ხოლო მე არა მარადის თქუნენ თანა ვარ.
12. რამეთუ დამასხა მაგან ნელსაცხებელი ესე ჯორცთა ჩემთა და დასაფლველად ჩემდა ყო.
13. ამენ გეტყვ თქუნენ: სადაცა იქადაგოს სახარებაჲ ესე ყოველსა სოფელსა, ითქმოდის, რომელიცა ესე ყო მაგან საკსენებლად მაგისა.
14. მაშინ წარვიდა ერთი იგი ათორმეტთაგანი, რომელსა ერქუა იუდა ისკარიოტელი, მღვდელთ-მოდღუართა მათ
15. და ჰრქუა: რად გნებავს მოცემად ჩემდა, და მე მიგცე იგი? ხოლო მათ მიუწონეს მას ოც და ათი ვეცხლი.
16. და მიერიტგან ეძიებდა ჟამსა მარჯუესა, რადთა მისცეს იგი მათ.
17. ხოლო პირველსა მას დღესა უცომოებისასა მოუჭდეს მოწაფენი იესუს და ჰრქუეს მას: სადა გნებავს, და მოგიმზადოთ შენ ჭამად პასქად ესე?
18. ხოლო იესუ ჰრქუა მათ: წარვედით ქალაქად კაცისა ვისამე და არქუთ მას: მოძღუარი ეგრეთ იტყვს: ჟამი ჩემი ახლოს არს, შენ თანა ვყო პასქად ესე მოწაფითურთ ჩემით.
19. და ყვეს ეგრეთ მოწაფეთა, ვითარცა უბრძანა მათ იესუ, და მოუმზადეს პასქად იგი.
20. და ვითარცა შემწუხრდა, ინაჯით-ჯდა იესუ ათორმეტთა მათ თანა.
21. და ვითარცა ჭამდეს იგინი, ჰრქუა იესუ: ამენ გეტყვ თქუნენ: ერთმან თქუნენგანმან მიმცეს მე.
22. და იგინი შეწუხნეს ფრიად და იწყეს კაცად-კაცადმან მათმან სიტყუად: ნუუკუე მე ვარ, უფალო?
23. ხოლო თავადმან მიუგო და ჰრქუა მათ: რომელმან შთამოყოს ჩემ თანა კელი პინაკსა ამას, ამან მიმცეს მე.
24. ძე სამე კაცისაჲ წარვალს, ვითარცა წერილ არს მისთვის, ხოლო ვად კაცისა მის, რომელისა მიერ ძე კაცისაჲ მიეცეს. უმჯობეს იყო მისა, არა თუმცა შობილ იყო კაცი იგი.
25. მიუგო იუდა, რომელმანცა მისცა იგი, და თქუა: ნუუკუე მე ვარ, მოძღუარ? ჰრქუა მას იესუ: შენ სთქუ.
26. და ვითარცა ჭამდეს იგინი, მოილო იესუ პური და ჰმადლობდა და განტეხა და მისცა მოწაფეთა თვისთა და ჰრქუა მათ: მიიღეთ და ჭამეთ: ესე არს ჯორცი ჩემი.
27. და მოილო სასუმელი და ჰმადლობდა და მისცა მათ და თქუა: სუთ ამისგან ყოველთა:
28. ესე არს სისხლი ჩემი ახლისა აღთქმისაჲ, მრავალთათვის დათხეული მისატევებულად ცოდვათა.
29. ხოლო გეტყვ თქუნენ, ვითარმედ არღარა ვსუა მე ამიერიტგან ნაყოფისაგან ამის ვენაჯისა ვიდრე მუნ დღედმდე, რაჟამს-იგი ვსუა თქუნენ თანა ახალი სასუფეველსა მამისა ჩემისასა.
30. და გალობაჲ წართქუეს და განვიდეს მთასა მას ზეთისხილთასა.

31. მაშინ ჰრქუა მათ იესუ: თქუენ ყოველნი დაბრკოლებად ხართ ჩემდა მომართ ამას ღამესა, რამეთუ წერილ არს: დავსცე მწყემსი, და განიბნინენ ცხოვარნი სამწყსოდა მისისანი.
32. ხოლო შემდგომად აღდგომისა ჩემისა წინა-წარგიძლე თქუენ გალილეას.
33. მიუგო პეტრე და ჰრქუა მას: დაღათუ ყოველნი დაბრკოლდენ შენდა მომართ, ხოლო მე არასადა დავბრკოლდე.
34. ჰრქუა მას იესუ: ამენ გეტყვ შენ, რამეთუ ამას ღამესა, ვიდრე ქათმისა ჯმობადმდე, სამგზის უარ-მყო მე.
35. ჰრქუა მას პეტრე: დაღაცათუ ჯერ-იყოს სიკუდილი ჩემი შენ თანა, არასადა უარ-გყო შენ. და ეგრეთვე მსგავსად ყოველნი მოწაფენი ეტყოდეს.
36. მაშინ მოვიდა იესუ მათ თანა ადგილსა, რომელსა ჰრქვან გეთსამანია, და ჰრქუა მათ: დასხედით მანდა, ვიდრემდე მივიდე იქი და ვილოცო.
37. და წარიყვანნა პეტრე და ორნი ძენი ზებედესნი და იწყო მწუხარებად და ურვად.
38. მაშინ ჰრქუა მათ იესუ: შეწუხებულ არს სული ჩემი ვიდრე სიკუდილდმდე; დაადგერით აქა და იღვძებდით ჩემ თანა.
39. და წარვიდა მცირედ და დავარდა პირსა ზედა თვსსა, ილოცვიდა და იტყოდა: მამაო ჩემო, უკუეთუ შესაძლებელ არს, თანაწარმკედინ ჩემგან სასუმელი ესე; ხოლო არა ვითარ მე მნებავს, არამედ ვითარცა შენ.
40. და მოვიდა მოწაფეთა თანა და პოვნა იგინი მძირანენი და ჰრქუა პეტრეს: ესოდენ ვერ უძლეთ ჟამ ერთ მღვძარებად ჩემ თანა?
41. იღვძებდით და ილოცევდით, რადთა არა შეხვდეთ განსაცდელსა; სული გულს-მოდგინე არს, ხოლო ჯორცნი უძლურ.
42. კუალად მეორედ წარვიდა და ილოცვიდა და თქუა: მამაო ჩემო, უკუეთუ ვერ შესაძლებელ არს სასუმელი ესე თანა-წარსლვად ჩემგან, რადთამცა არა შევსუ იგი, იყავნ ნებად შენი.
43. და მოვიდა და კუალად პოვნა იგინი მძინარენი, რამეთუ იყვნეს თუალნი მათნი დამძიმებულ.
44. და დაუტევნა იგინი და კუალად წარვიდა მესამედ და ილოცვიდა და მასვე სიტყუასა იტყოდა.
45. მაშინ მოვიდა მოწაფეთა და ჰრქუა მათ: დაიძინეთ ამიერითგან და განისუენეთ. აჰა ესერა მოახლებულ არს ჟამი, და მე კაცისად მიეცემის ჯელთა ცოდვილთასა.
46. აღდეგით, წარვიდეთ ამიერ. აჰა ესერა მოიწია მიმცემელი ჩემი.
47. და ვიდრე იგი იტყოდა, აჰა ესერა იუდა, ერთი ათორმეტთაგანი, მოვიდა, და მის თანა ერი მრავალი მახვლებითა და წათებითა მღდელო-მოდღუართაგან და მოხუცებულთა ერისათა.
48. ხოლო მიმცემელსა მას მისსა მიეცა სასწაულად და ჰრქუა: რომელსა მე ამბორს-უყო, იგი არს, შეიპყართ იგი.
49. და მეყსეულად მოუჭდა იესუს და ჰრქუა: გიხაროდენ, მოძღუარ! და ამბორს-უყო მას.
50. ხოლო იესუ ჰრქუა მას: მოყუასო, რომლისათვსცა მოსრულ ხარ? მაშინა მოუჭდეს და დაასხნეს ჯელნი მათნი იესუს ზედა და შეიპყრეს იგი.
51. და აჰა ერთმან იესუდს თანამან მიყო ჯელი და იკადა მახვლი და სცა მონასა მღდელო-მოდღურისასა და წარჰკუეთა ყური მისი.
52. მაშინა ჰრქუა მას იესო: მიაქციე მახვლი ადგილსავე თვსსა, რამეთუ ყოველთა რომელთა აღიღონ მახვლი, მახვლითა წარწყმდენ.
53. ანუ ჰგონებთ, ვითარმედ ვერ ძალ-მიც ვედრებად მამისა ჩემისა, და წარმომიდგინოს მე აწ აქა უმრავლესი ათორმეტთა გუნდთა ანგელოზთად?

54. და ვითარ-მე აღესრულნენ წერილნი, რამეთუ ესრეთ ჯერ-არს ყოფად?
55. მას ჟამსა ჰრქუა იესუ ერსა მას: ვითარცა ავაზაკსა ზედა გამოხუედიტ მახვლითა და წათებითა შეპყრობად ჩემდა; დლითი-დღედ თქუენ თანა ტაძარსა მას შინა ვჯედ და გასწავებდ და არა შემიპყართ მე.
56. ხოლო ესე ყოველი იქმნა, რადთა აღესრულნენ წიგნნი წინაწარმეტყუელთანი. მაშინ მოწაფეთა ყოველთა დაუტევეს იგი და ივლტოდეს.
57. ხოლო მათ შეიპყრეს იესუ და მიიყვანეს კაიაფასა მღდელთ-მოდღურისა, სადა-იგი მწიგნობარნი და მოხუცებულნი ერისანი შეკრებულ იყვნეს.
58. ხოლო პეტრე მისდევდა მას შორით, ვიდრე ეზოდმდე მღდელთ-მოდღურისა, და შევიდა შინა და დაჯდა მსახურთა თანა ხილვად აღსასრულისა.
59. ხოლო მღდელთ-მოდღუარნი იგი და მოხუცებულნი და ყოველი კრებული ეძიებდეს ცრუ-მოწამეთა იესუმსთვს, რადთამცა მოკლეს იგი,
60. და არა ჰპოებდეს; და მრავალნი მოსრულ იყვნეს ცრუ-მოწამენი, და არა პოვნეს. ხოლო უკუანადსკნელ მო-ვინმე-ვიდეს ორნი
61. და თქუეს, ვითარმედ: ამან ესრეთ თქუა: ძალ-მიც დარღუევად ტაძარი ესე ღმრთისად და მესამესა დღესა აღშენებად.
62. მაშინ აღდგა მღდელთ-მოდღუარი იგი და ჰრქუა მას: არარას მიუგება, რასა-ესე შეგწამებენ შენ?
63. ხოლო იესუ დუმნა. მაშინ მღდელთ-მოდღუარმან მან ჰრქუა მას: გაფუცებ შენ ღმრთისა ცხოველისა, რადთა მითხრა ჩუენ, უკუეთუ შენ ხარ ქრისტე, მე ღმრთისად?
64. ჰრქუა მას იესუ: შენ სთქუ, ხოლო გეტყვ თქუენ: ამიერიტგან იხილოთ მე კაცისად მჯდომარე მარჯუენით ძლიერებასა და მომავალი ღრუბელთა ზედა ცისათა.
65. მაშინ მღდელთ-მოდღუარმა მან დაიპო სამოსელი თვისი და თქუა, ვითარმედ: გმო; აწ უკუე რადსალა გვკმან მოწამენი? აჰა ესერა გესმა გმოზად მაგისი.
66. რად გნებავს თქუენ? ხოლო მათ მიუგეს და ჰრქუეს: თანა-მდებ არს სიკუდილისა.
67. მაშინ ჰნერწყუვიდეს პირსა მისსა და ჯურთითა სცემდეს თავსა მისსა, და რომელნიმე ყურიმალსა სცემდეს.
68. და ეტყოდეს: გვწინაწარმეტყუელებდ ჩუენ, ქრისტე, ვინ არს, რომელმან გცა შენ?
69. ხოლო პეტრე ჯდა გარეშე ეზოსა შინა. მოუცდა მას ერთი მკვევალი და ჰრქუა მას: და შენცა იყავ იესუმს თანა, გალილეველისა.
70. ხოლო მან უარ-ყო წინაშე ყოველთასა და ჰრქუა: არა ვიცი, რასა იტყვ.
71. და ვითარცა გამოვიდა იგი გარეშე ბჭეთა, იხილა იგი სხუამან და ჰრქუა მუნ მდგომარეთა მათ: ესეცა იყო იესუმს თანა, ნაზარეველისა.
72. და მერმეცა უარ-ყო პეტრე ფიცით და თქუა, ვითარმედ: არა ვიცი კაცი იგი.
73. და შემდგომად მცირედისა მოუცდეს მუნ მდგომარენი იგი პეტრეს და ჰრქუეს მას: ჭეშმარიტად შენცა მათგანი ხარ, და რამე თუ სიტყუადცა შენი გამოგაჩინებს შენ.
74. მაშინ იწყო შეჩუენებად და ფიცად, ვითარმედ: არა ვიცი კაცი იგი. და მეყსეულად ქათამმან იყივლა.
75. და მოევსენა პეტრეს სიტყუად იგი იესუმსი, რომელი ჰრქუა მას, ვითარმედ: ვიდრე ქათმისა ჯმობადმდე სამ-გზის უარ-მყო მე. და გამოვიდა გარე და ტიროდა მწარედ.

1. და დავითარცა განთენა, ზრახვა-ყვეს ყოველთა მღდელთ-მოდღუართა და მოხუცებულთა ერისათა იესუმსთვს, რადთა მოკლან იგი.

2. და შეკრეს იგი და მიიყვანეს და მისცეს იგი პონტიელსა პილატეს მთავარსა.
3. მაშინ ვითარცა იხილა იუდა, რომლმანცა მისცა იგი, რამეთუ დაისაჯა, შეინანა და მიაქცია ოც და ათი იგი ვეცხლი მღდელთ-მოდღუართა მათ მიმართ და მოხუცებულთა
4. და თქუა: ვცოდე, რამეთუ მიგეც სისხლი მართალი, ხოლო მათ ჰრქუეს მას: ჩუენდა რად? შენ იხილე!
5. და დააბნია ვერცხლი იგი ტაძარსა მას შინა და განემორა და წარვიდა და შიშთვილ-იბა.
6. ხოლო მღდელთ-მოდღუართა მოიღეს ვეცხლი იგი და თქუეს: არა ჯერ-არს ესე დადებად სიწმიდესა, რამეთუ სასყიდელი სისხლისაჲ არს.
7. და ზრახვა-ყვეს და მოიყიდეს მით აგარაკი იგი მეკეცისაჲ საფლავად უცხოთა.
8. ამისთვის ეწოდა აგარაკსა მას აგარაკი სისხლისაჲ ვიდრე აქა დღედმდე.
9. მაშინა აღესრულა თქმული იგი იერემია წინაწარმეტყუელისაჲ, რომელსა იტყვს: და მოვიღე ოც და ათი იგი ვეცხლი, სასყიდელი განსყიდულისაჲ მის, რომელი მოიყიდეს ძეთაგან ისრაელისათა.
10. და მისცეს იგი აგარაკისათვის მეკეცისა, ვითარცა მიბრძანა მე უფალმან.
11. ხოლო იესო დადგა წინაგე მთავრისა მის. და ჰკითხა მას მთავარმან მან და ჰრქუა: შენ ხარა მეუფე ჰურიათაჲ? ხოლო იესო ჰრქუა მას: შენ იტყვ.
12. და შესმენასა მას მღდელთ-მოდღუართასა და მოხუცებულთასა არარაჲ მიუგო.
13. მაშინა ჰრქუა მას პილატე: არა გესმისა, რაიოდენსა-ესე შეგწამებენ შენ?
14. და არარაჲ მიუგო მას არცა ერთისა სიტყვასათვის, ვიდრემდე უკვრდაცა მთავარსა მას ფრიად.
15. ხოლო დღესასწაულთა ჩუეულ იყო მთავარი იგი და მიუტევის ერსა მას ერთი პყრობილი, რომელიცა უნებნ მათ.
16. ხოლო ჰყვა ვინმე მაშინ პყრობილი შესწავებული, რომელსა ერქუა ბარაბა.
17. და ვითარ შეკრებულ იყვნეს იგინი, ჰრქუა მათ პილატე: ვინ გნებავს ორთა ამათგანი, და მიგიტეო თქუენ: ბარაბა ანუ იესუ, რომელსა ჰრქვან ქრისტე?
18. რამეთუ უწყოდა, ვითარმედ შურიტა მისცეს იგი.
19. და ვითარცა დაჯდა პილატე საყდართა ზედა, მიუვლინა მას ცოლმან მისმან და ჰრქუა მას: არარაჲ ძეს შენი და მართლისა მაგის კაცისაჲ, რამეთუ მრავალი მევნო მე დღეს ჩუენებით მაგისთვის.
20. ხოლო მღდელთ-მოდღუართა მათ და მოხუცებულთა არაწმუნეს ერსა მას, რადთა გამოითხოონ ბარაბა, ხოლო იესუ წარწყმიდონ.
21. მიუგო მთავარმან მან და ჰრქუა მათ: ვინ გნებავს ორთა ამათგანი, და მიგიტეო თქუენ? ხოლო მათ ჰრქუეს: ბარაბა.
22. ჰრქუა მათ პილატე: რად უკუე უყო იესუს, რომელსა ჰრქვან ქრისტე? ჰრქუეს მას ყოველთა: ჯუარს-ეცვნ.
23. ხოლო მთავარმან ჰრქუა მათ: და რად ბოროტი უქმნიეს? ხოლო იგინი უმეტეს ღაღადებდეს და იტყოდეს: ჯუარს-ეცვნ.
24. ვითარცა იხილა პილატე, რამეთუ არარას არგებს, არამედ უფროდსლა შფოთი იქმნების, მოითხოვა წყალი და დაიბანნა კელნი წინაშე ერისა მის და თქუა: უბრალო ვარ მე სისხლისაგან მაგისისა, თქუენ იხილეთ.
25. და მიუგო ყოველმან ერმან და ჰრქუეს: სისხლი მაგისი ჩუენ ზედა და შვილთა ჩუენთა ზედა.
26. მაშინ მიუტევა მათ ბარაბა, ხოლო იესუს შოლტიტა სცა და მისცა მათ, რადთა ჯუარს-ეცუას.

27. მაშინ ერისაგანთა მათ მთავრისათა წარიყვანეს იესუ ტაძრად და შეკრიბეს მის ზედა ნათესავები იგი ყოველი.
28. და განძარცუეს იგი და ქლამინდი მეწამული შეჰმოსეს მას.
29. და შეთხზეს გზგზნი ეკლითაგან და დაადგეს თავსა მისსა და ლერწამი მიცეს მარჯუენესა კელსა მისსა და მუკლნი დაიდგნეს მის წინაშე, ემღერდეს მას და ეტყოდეს: გიხაროდენ, მეუფეო ჰურიათაო!
30. და ჰნერწყვიდეს მას და მოიღეს ლერწამი და სცემდეს თავსა მისსა.
31. და ოდეს განიკიცხეს იგი, განსძარცუეს მას ქლამინდი იგი და შეჰმოსეს მას თვისივე სამოსელი და წარიყვანეს იგი, რადთა ჯუარს-აცუნან.
32. და ვითარცა გამოვიდეს იგინი მიერ, პოვეს კაცი კვრინელი, სახელით სიმონ. ესე წარიქციეს პაპრაკად, რადთა აღიღოს ჯუარი მისი.
33. და მოვიდეს ადგილსა მას, რომელსა ჰრქვან გოლგოთა, რომელ არს თხემისა ადგილი.
34. და მისცეს მას ძმარი ნავლითა აღზავებული. და გემოდ რად იხილა, არა უნდა სუმის.
35. და ვითარცა ჯუარს-აცუნეს იგი, განიყვეს სამოსელი მისი და განიგდეს წილი, რადთა აღესრულოს თქმული იგი წინაწარმეტყუელისა მიერ, რომელსა იტყვს: განიყვეს სამოსელი ჩემი მათ შორის და კუართსა ჩემსა ზედა განიგდეს წილი.
36. და სხდეს მუნ და სცვიდეს მას.
37. და დასდვეს თავსა მისსა ზედა ბრალი მისი დაწერილი: ესე არს იესუ, მეუფე ჰურიათაო.
38. მაშინ ჯუარს-აცუნეს მის თანა ორნი ავაზაკნი: ერთი მარჯუენით მისა და ერთი მარცხენით.
39. ხოლო თანა-წარმავალნი იგი ჰგმობდეს მას, ყრიდეს თავთა მათთა
40. და იტყოდეს: რომელი დაჰქსნიდ ტაძარსა მას და მესამესა დღესა აღაშენებდ, იქსენ თავი თვისი; უკუეთუ ძე ხარ ღმრთისაო, გარდამოკედ მაგიერ ჯუარით!
41. ეგრეთვე მღდელთ-მოდღუარნი იგი და ემღერდეს მწიგნობართა თანა და მოხუცებულთა და ფარსეველთა და იტყოდეს:
42. სხუანი აცხოვნა, თავი თვისი ვერ ძალ-უც ცხოვნებად. უკუეთუ მეუფე ისრაელისაო არს, გარდმოკედინ აწ მაგიერ ჯუარით, და გურწმენეს იგი.
43. უკუეთუ ესვიდა ღმერთსა, იქსენინ იგი, უკუეთუ ჰნებავს იგი, რამეთუ თქუა, ვითარმედ: ძე ღმრთისაო ვარი მე.
44. ეგრეთვე ავაზაკნი იგი, მის თანა ჯუარ-ცმულნი, აყუედრებდეს მას.
45. ხოლო მეექუსით ჟამითგან დაბნელდა ყოველი ქუეყანაო, ვიდრე მეცხრე ჟამადმდე.
46. და მეცხრესა ოდენ ჟამსა ჰმა-ყო იესუ ჰმითა დიდითა და თქუა: ილი, ილი! ლიმა საბაქთანნი? ესე არს: ღმერთო ჩემო, ღმერთო ჩემო! რაჟსათვს დამიტევე მე?
47. და რომელთამე მუნ მდგომარეთა ესმა ესე და იტყოდეს, ვითარმედ: ელიას უკმობს ესე.
48. და მეყსეულად მირბიოდა ერთი მათგანი და მოიღო ღრუბელი და აღავსო ძმრითა და დაადგა ლერწამსა და ასუმიდა მას.
49. ხოლო სხუანი ეტყოდეს: აცადეთ, და ვიხილოთ, უკუეთუ ელია მოვიდეს ჰსნად მისა.
50. ხოლო იესუ კუალად ჰმა-ყო ჰმითა დიდითა და განუტევა სული.
51. და აჰა კრეტსაბმელი იგი ტაძრისაო მის განიპო ორად ზედთგან, ვიდრე ქუემდე, და ქუეყანაო შეიძრა და კლდენი განსთქდეს,
52. და საფლაგნი აღეხუნეს, და მრავალნი გუამნი შესუენებულთა წმიდათანი აღდგეს
53. და გამოვიდეს საფლაგით მათით და, შემდგომად აღდგომისა მისისა. შევიდეს წმიდასა ქალაქსა და გამოეცხადნეს მრავალთა.

54. ხოლო ასისტავმან მან და მისთანათა, რომელნი სცვიდეს იესუს, იხილეს რად ძრვად იგი და რად-იგი იქმნა, შეეშინა ფრიად და იტყოდეს: ჭემმარიტად ძე ღმრთისად იყო ესე.
55. იყვნეს მუნ დედანიცა მრავალნი, რომელნი შორით ხედვიდეს, რომელნი შეუდგეს იესუს გალილეადთ და ჰმსახურებდეს მას.
56. რომელთა თანა იყო მარიამ მაგდანელი და მარიამ იაკობისი და იოსეს დედა და დედა მეთა ზებედესთა.
57. და ვითარცა შემწუხრდა, მოვიდა კაცი მდიდარი არიმათიადთ, სახელით იოსებ, რომელ იგიცა მოწაფე ყოფილ იყო იესუდსა.
58. ესე მოვიდა პილატესა და გამოითხოვა გუამი იესუდსი. მაშინ პილატე უბრძანა მიცემად გუამი იგი მისი.
59. და მოილო გუამი იგი მისი იოსებ და წარგრაგნა იგი ამრენაკსა წმიდასა
60. და დადვა იგი ახალსა მისსა საფლავსა, რომელი გამოეკუეთა კლდისაგან, და მიაგორვა ლოდი დიდი კარსა მას საფლავისასა და წარვიდა.
61. იყო მუნ მარიამ მაგდალენელი და სხუად იგი მარიამ, და სხდეს წინაშე საფლავსა მას.
62. ხოლო ხვალისაგან, რომელ არს შემდგომად პარასკევისა, შეკრბეს მღვდელთ-მოდღუარნი იგი და ფარისეველნი პილატესა
63. და ჰრქუეს: უფალო, მოვიკსენეთ, რამეთუ მან მაცთურმან თქუა, ვიდრე ცოცხალა იყო, ვითარმედ შემდგომად სამისა დღისა აღვდგეო.
64. აწ უკვე ბრძანე დაკრძალვად საფლავი იგი ვიდრე მესამედ დღედმდე, ნუუკუე მოვიდენ მოწაფენი მისნი და წარიპარონ იგი და უთხრან ერსა, ვითარმედ: აღდგა მკუდრეთით. და იყოს უკუანადსკნელი საცთური უძვრეს პირველისა.
65. ჰრქუა მათ პილატე: გაქუს თქუენ დასი; წარვედით და დაჰკრძალეთ, ვითარცა იცით.
66. ხოლო იგინი წარვიდეს და დაჰკრძალეს საფლავი იგი და დაჰბეჭდეს ლოდსა მას დასისა თანა.

28

1. ხოლო მწუხრი შაბათთასა, რომელი განთენდებოდა ერთშაბათად, მოვიდა მარიამ მაგდალენელი და სხუად იგი მარიამ ხილვად საფლავისა მის.
2. და აჰა ძრვად იყო დიდი, რამეთუ ანგელოზი უფლისადა გარდამოჰდა ზეცით, მოვიდა და გარდააგორვა ლოდი იგი კარისა მისგან საფლავისა და დაჰდა მას ზედა.
3. ხოლო იყო ხილვად მისი, ვითარცა ელვად, და სამოსელი მისი სპეტაკ, ვითარცა თოვლი.
4. ხოლო საშინელებისაგან მისისა შემრწუნდეს მცველნი იგი და იქმნეს, ვითარცა მკუდარნი.
5. მიუგო ანგელოზმან მან და ჰრქუა დედათა მათ: ნუ გემინინ თქუენ; ვიცი, რამეთუ იესუს ნაზარეველსა ჯუარ-ცუმულსა ეძიებთ.
6. არა არს აქა, რამეთუ აღდგა, ვითარცა თქუა. მოვედეთ და იხილეთ ადგილი, სადა დაიდვა უფალი.
7. და ადრე წარვედით და უთხართ მოწაფეთა მისთა, ვითარმედ: აღდგა მკუდრეთით და აჰა წინა-გიძღვს თქუენ გალილევას, მუნ იხილოთ იგი. აჰა, ესერა გარქუ თქუენ.
8. ხოლო იგინი გამოვიდეს ადრე მიერ საფლავით შიშითა და სიხარულითა დიდითა, მირბიოდეს თხრობად მოწაფეთა მისთა.

9. და ვითარ-იგი მივიდოდეს თხრობად მოწაფეთა მისთა, და აჰა იესუ შეემთხვა მათ და ჰრქუა: გიხაროდენ! ხოლო იგინი მოვიდეს და შეუვრდეს ფერჯთა მისთა და თაყუანის-სცეს მას.
10. მაშინ ჰრქუა მათ იესუ: ნუ გეშინინ, წარვედით და უთხართ ძმათა ჩემთა, რადთა წარვიდენ გალილეას და მუნ მიხილონ მე.
11. და ესენი ვითარცა წარვიდეს, აჰა ესერა დასისა მისგანნი შევიდეს ქალაქად და უთხრეს მდღელთ-მოდღუართა მათ ყოველი ესე, რადცა იქმნა.
12. ხოლო იგინი შეკრბეს მოხუცებულთა თანა და ზრახვა-ყვეს, ვეცხლი დიდძალი მისცეს ერისაგანთა მათ
13. და ჰრქუეს: ესრეთ თქუთ, ვითარმედ: მოწაფენი მისნი ღამე მოვიდეს და წარიჰარეს იგი, ვიდრე ჩუენ მეძინა.
14. უკეთუ ესმეს ესე მთავარსა მას, ჩუენ ვარწმუნოთ და თქუენ უზრუნველ-გყვნეთ.
15. ხოლო მათ მიიღეს ვეცხლი იგი და ყვეს ეგრე, ვითარცა ისწავეს მათგან. და განითქუა სიტყუად ესე ჰურიათა შორის, ვიდრე დღენდელად დღედმდე.
16. ხოლო ათერთმეტნი იგი მოწაფენი წარვიდეს გალილეას, მთასა მას, სადაცა უბრძანა მათ იესუ.
17. იხილეს იგი და თაყუანის-სცეს მას; ხოლო რომელნიმე შეორგულდეს.
18. მოუჭდა მათ იესუ, ეტყოდა და ჰრქუა! მომეცა მე ყოველი ჰელმწიფებაჲ ცათა შინა და ქუეყანასა ზედა.
19. წარვედით და მოიმოწაფენით ყოველნი წარმართნი და ნათელ-სცემდით მათ სახელითა მამისაჲთა და ძისაჲთა და სულისა წმიდისაჲთა.
20. და ასწავებდით მათ დამარხვად ყოველი, რაოდენი გამცენ თქუენ. და აჰა ესერა მე თქუენ თანა ვარ ყოველთა დღეთა და ვიდრე აღსასრულადმდე სოფლისა.

სახარებაჲ მარკოზის თავი

1

1. დასაბამი სახარებისაჲ იესუ ქრისტესი, ძისა ღმრთისაჲ.
2. ვითარცა წერილ არს ესაია წინაწარმეტყუელსა; აჰა ესერა მე წარვაველინო ანგელოზი ჩემი წინაშე პირისა შენსა, რომელმან განჰმზადნეს გზანი შენნი წინაშე შენსა.
3. ჯმად ღალადებისაჲ უდაბნოსა: განჰმზადენით გზანი უფლისანი და წრფელ ყვენით ალაგნი მისნი.
4. იყო იოვანე უდაბნოსა და ნათელ-სცემდა და ქადაგებდა ნათლის-ცემასა სინანულისასა მისატევებულად ცოდვათა.
5. და განვიდოდა მისა ყოველი სოფლები ჰურიასტანისაჲ და იერუსალჴმელნი, და ნათელს-იღებდეს მისგან ყოველნი იორდანესა მდინარესა და აღუვარებდეს ცოდვათა მათთა.
6. ხოლო ემოსა იოვანეს სამოსლად თმისაგან აქლემისა, და სარტყელი ტყავისაჲ წელთა მისთა, და ჰამდა იგი მკალსა და თაფლსა ველურსა.
7. ქადაგებდა და იტყოდა: ესერა მოვალს უძლიერესი ჩემსა შემდგომად ჩემსა, რომლისა ვერ ღირს ვარ განჰსნად საბელსა ჯამლთა მისთასა.
8. მე ნათელ-გცემთ თქუენ წყლითა, ხოლო მან ნათელ-გცეს თქუენ სულითა წმიდითა.

9. და იყო მათ დღეთა შინა მოვიდა იესუ ნაზარეთით გალილეადათ და ნათელ-ილო იოანესგან იორდანესა.
10. და მეყსეულად აღმოსვლასა მისსა მიერ წყლით იხილნა ცანი განხუმულნი და სული ღმრთისაჲ გარდამომავალი, ვითარცა ტრედი, მის ზედა.
11. და ჳმად იყო ზეცით: შენ ხარ მე ჩემი საყუარელი, შენ სათნო-გიყავ.
12. და მეყსეულად სულმან განიყვანა იგი უდაბნოდ.
13. და იყო მუნ ორმოც დღე და გამოიცადებოდა ეშმაკისაგან და იყო მჯეცთა თანა, და ანგელოზნი ჳმსახურებდეს მას.
14. და შემდგომად მიცემისა იოანესა მოვიდა იესუ გალილეად, ქადაგებდა სახარებასა სასუფეველისა ღმრთისასა.
15. და იტყოდა, ვითარმედ: აღსრულებულ არს ჟამი და მოახლებულ არს სასუფეველი ღმრთისაჲ; შეინანეთ და გრწმენინ სახარებასაჲ.
16. ხოლო ვიდოდა რად ზღვს კიდესა მას გალილეადასა, იხილნა სიმონ და ანდრეა, ძმად მისი, ითხევლიდეს რად ზღუასა მას ზედა, რამეთუ იყვნეს იგინი მესათხევლე.
17. და ჳრქუა მათ იესუ: მოვედით და შემომიდეგით მე, და გყვნე თქუნ მესათხევლე კაცთა.
18. ხოლო მათ მეყსეულად დაუტევნეს ბადენი მათნი და მისდევდეს მას.
19. და მცირედ წარვიდა და იხილა იაკობ ზებედესი და იოვანე, ძმად მისი, და იგინი განაგებდეს ბადეთა ნავსა შინა.
20. და უწოდა მათ. ხოლო მათ მეყსეულად დაუტევეს ზებედე, მამად მათი, ნავსა შინა მუშაკთა მისთა თანა და მისდევდეს მას.
21. და შევიდეს კაპერნაუმდ. და მეყსეულად დღესა შაბათსა შევიდა შესაკრებელსა მათსა და ასწავებდა მათ.
22. და განუკვრდებოდა ერსა მას მოძღურებაჲ იგი მისი, რამეთუ ასწავებდა მათ, ვითარცა-იგი, ვის აქუნ ჳელმწიფებაჲ, და არა ვითარ-იგი მწიგნობარნი მათნი.
23. და იყო კრებულსა მას შინა მათსა კაცი, რომლისა თანა იყო სული არაწმიდაჲ, ღაღატ-იყო
24. და თქუა: ეჳა, რად არს ჩუენი და შენი, იესუ ნაზარეველო? მოსრულ ხარ წარწყმედად ჩუენდა. გიცით შენ, ვინ ხარ, წმიდაჲ ეგე ღმრთისაჲ.
25. შეჳრისხნა მას იესუ და ჳრქუა: პირი დაიყავ და განვედ მაგისგან!
26. და დასცა იგი სულმან მან არაწმიდამან, და ჳმა-ყო ჳმითა დიდითა და განვიდა მისგან.
27. და დაუკვრდებოდა ყოველთა, ვიდრე გამოძიებადმდე ურთიერთას, და იტყოდეს: რად-მე არს მოძღურებაჲ ესე ახალი, რამეთუ ჳელმწიფებით სულთაცა არაწმიდათა უბრძანებს, და ერჩიან მას?
28. და განჳდა ჳამბავი მისი ყოველსა მას სოფლებსა გალილეადასა.
29. და მიერ შესაკრებელით გამოვიდა და მოვიდა სახლსა სიმონისასა და ანდრეადასა. იოვანეს და იაკობის თანა.
30. ხოლო სიდედრი სიმონისი დავრდომილ იყო მჳურვალებითა. და უთხრეს იესუს მისთჳს.
31. და მოვიდა და უჳყრა ჳელი მისი და აღადგინა იგი; და მეყსეულად დაუტევა იგი მჳურვალეებამან მან, და აღდგა და ჳმსახურებდა მათ.
32. და ვითარ შემწუხრდებოდა და მზე დაჳვიდოდა, მოჳყვანდეს მისა ყოველნი სნეულნი და ეშმაკეულნი.
33. და ყოველი ქალაქი შეკრებულ იყო წინაშე კართა.

34. და განკურნა ყოველნი ბოროტთაგან სენთა და თითო-სახეთაგან სნეულებათა და ეშმაკნი მრავალნი განასხნა და არა უტევებდა სიტყუად ეშმაკთა მათ, რამეთუ იცოდეს იგი, ვითარმედ ქრისტე არს.
35. და განთიად რიჟურაჟუს ოდენ. აღდგა და გამოვიდა მიერ და განვიდა უდაბნოსა ადგილსა და მუნ ილოცვიდა.
36. და მისდევდეს მას სიმონ და მისთანანი.
37. და პოვეს იგი და ჰრქუეს მას, ვითარმედ: ყოველნი გეძიებენ შენ.
38. ხოლო იესუ ჰრქუა მათ: მოვედით და წარვიდეთ მახლობელსა დაბნებსა და ქალაქებსა, რადთა მუნ უქადაგოთ, რამეთუ ამისთვის მოვივლინე.
39. და ქადაგებდა შესაკრებელთა მათთა და ყოველსა გალილეასა და ეშმაკთა განასხმიდა.
40. მაშინ მოუჰდა მას ერთი განკეთროვნებული, ევედრებოდა მას და მუჯლნი დაიდგნა და ეტყოდა: უფალო, უკუეთუ გინდეს, ძალ-გიც განწმედად ჩემდა.
41. ხოლო იესუს შეეწყალა იგი, განყო ჯელი, შეახო მას და ჰრქუა: მნებავს, განწმიდენ!
42. და ვითარცა ესე თქუა, მეყსეულად განეყარა მას კეთროვნებაჲ იგი, და განწმიდნა იგი.
43. და შეჰრისხნა მას და მეყსეულად გამოაძო იგი.
44. და ჰრქუა მას: იხილე, ნუვის უთხრობ, არამედ მივედ და უჩუენე თავი შენი მღდელსა და შეწირე განწმედისა შენისათვის, რომელი-იგი ბრძანა მოსე საწამებელად მათა.
45. ხოლო იგი გამოვიდა მიერ და იწყო ქადაგებად ფრიად და მიმოდადებად სიტყუსა მის, ვითარმედ ვერღარა ჯელ-ეწიფება მას ცხადად ქალაქად შესვლად, არამედ გარე უდაბნოთა ადგილთა იყოფოდა. და მოვიდოდეს მისა ყოვლით კერძო.

2

1. და შევიდა კუალად კაპერნაუმად შემდგომად მცირედთა დღეთა; და ესმა, რამეთუ სახლსა შინა არს.
2. და მეყსეულად შეკრბა მუნ სიმრავლე ერისაჲ. ვიდრემდე ვერღარა იტევდა წინაშე კართა მათ, და ეტყოდა მათ სიტყუასა.
3. და მოვიდეს მისა და მოაქუნდა განრღუეული ზე-კიდებული ოთხთაგან.
4. და ვითარ ვერ შეუძლეს მიახლებად მისა ერისა მისგან, აღსძარცუეს სართული სახლისაჲ მის, სადა-იგი იყო, და აღიღეს და გარდაუტევეს ცხედარი იგი, რომელსა ზედა იდვა განრღუეული იგი.
5. და იხილა იესუ სარწმუნოებაჲ იგი მათი და ჰრქუა განრღუეულსა მას: შვილო, მიგიტევენ შენ ცოდვანი შენნი!
6. ხოლო იყვნეს ვინმე მუნ მსხდომარენი მწიგნობართაგანნი და ზრახავდეს გულთა შინა მათთა და იტყოდეს,
7. ვითარმედ: ესე გმობასა იტყვს; ვის ჯელ-ეწიფების მიტევებად ცოდვათა, გარნა მხოლოსა ღმერთსა?
8. ხოლო იესუ მეყსეულად გულისჯმა-ყო სულითა, რამეთუ ესრეთ ზრახვენ გულთა შინა მათთა, და ჰრქუა მათ: რადსა მაგას ჰზრახავთ გულთა შინა თქუენტა?
9. რად უადვილეს არს სიტყუად განრღუეულისა ამის: მიგიტევენ ცოდვანი შენნი, ანუ თქმად: აღდეგ, აღილე ცხედარი შენი და ვიდოდე?
10. ხოლო რადთა უწყოდით, რამეთუ ჯელმწიფებაჲ აქუს მესა კაცისასა ქუეყანასა ზედა მიტევებად ცოდვათა, ჰრქუა განრღუეულსა მას:
11. შენ გეტყვ: აღდეგ და აღილე ცხედარი შენი და წარვედ სახიდ შენდა!

12. და მეყსეულად აღდგა იგი და აღიღო ცხედარი თვისი და გამოვიდა წინაშე ყოველთასა, ვითარმედ განუკვრდებოდაცა ყოველთა და ადიდებდეს ღმერთსა და იტყოდეს, ვითარმედ: არასადა ესრეთ ვიხილეთ.
13. და კუალად განვიდა ზღვს კიდესა, და ყოველი ერი მოვიდოდა მისა, და მუნ ასწავებდა მათ.
14. და წარ-რად-ვიდოდა, იხილა ლევი აღფესი, მჯდომარე საზუერესა ზედა, და ჰრქუა მას: მომდევდი მე. და აღდგა და მისდევდა მას.
15. და იყო, ვითარცა ინაჯით-ჯდა იგი სახლსა შინა მისსა, და მრავალნი მეზუერენი და ცოდვილნი სხდეს იესუმს თანა და მოწაფეთა მისთა თანა, რამეთუ იყვნეს მუნ მრავალნი და მისდევდეს მას.
16. და მწიგნობართა მათ და ფარისეველთა, ვითარცა იხილეს იგი, რამეთუ მეზუერეთა და ცოდვილთა თანა ჭამს, ეტყოდეს მოწაფეთა მისთა: რადსათვის მეზუერეთა და ცოდვილთა თანა ჭამს და სუამს?
17. და ესმა ესე იესუს და ჰრქუა მათ: არა უკმს ცოცხალთა მკურნალი, არამედ სნეულთა. არა მოვედ წოდებად მართალთა, არამედ ცოდვილთა სინანულად.
18. და იყვნეს მოწაფენი იოვანესნი და ფარისეველნი მარხვასა შინა. და მოვიდეს მისა და ჰრქუეს მას: რადსათვის მოწაფენი იოვანესნი და ფარისეველთანი იმარხვენ და მოწაფენი შენნი არა იმარხვენ?
19. ჰრქუა მათ იესუ: ვერ კელეწიფების ძეთა სიძისათა, ვიდრე სიძე იგი მათ თანა არს, მარხვად.
20. არამედ მოვლენან დღენი, ოდეს ამალდდეს სიძე იგი მათგან, და მაშინ იმარხვიდენ მას დღესა შინა.
21. არავინ სადგმელი ახალი დაადგის სამოსელსა ძუელსა; უკუეთუ არა; მოაპის მისგან ცოცხალიცა იგი ახალმან მან ძუელისაჲ მის, და უძვრესად განიპის.
22. და არავინ შთაასხის ღვინოდ ახალი თხიერთა ძუელთა, რადთა არა განხეთქნეს ღვინომან ახალმან თხიერნი იგი, და ღვინოდ დაითხიოს, და თხიერნი წარწყმდენ; არამედ ღვინოდ ახალი თხიერთა ახალთა შთაასხიან.
23. და იყო, ვითარ-იგი თანა-წარჰვიდოდა შაბათსა ყანებისაგან, და მოწაფეთა მისთა იწყეს გზასა სვლად და მუსრვად თავსა ჯუვილისასა.
24. ხოლო ფარისეველნი იგი ეტყოდეს მას: იხილე, რასა ზმენ მოწაფენი შენნი შაბათსა შინა, რომელი არა ჯერ-არს ყოფად!
25. ხოლო იესუ ჰრქუა მათ: არასადა აღმოგიკითხავსა, რად-იგი ყო დავით, რაჟამს-იგი უკმდა და შეემშია მას და მისთანათა?
26. ვითარ-იგი შევიდა სახლსა ღმრთისასა. აბიათარ მღდელთ - მოძღურისა ზე და პურნი იგი შესაწირავთანი შეჭამნა და სცა მისთანათაცა, რომელთაჲ არა ჯერ-არს ჭამად, გარნა მღდელთა ხოლო?
27. და ეტყოდა მათ: შაბათი კაცისათვის დაებადა, და არა თუ კაცი შაბათისათვის.
28. ვინაჲცა უფალ არს ძე კაცისაჲ შაბათისაცა.

3

1. და მერმე შევიდა შესაკრებელსა, და იყო მუნ კაცი, რომელსა ჯელი განკმელ ედგა.
2. და უმზირდეს მას, უკუეთუ შაბათსა განკურნოს იგი, რადთა შეასმინონ იგი.
3. და მას ჟამსა ჰრქუა იესუ კაცსა მას, რომელსა ჯელი განკმელ ედგა: აღდეგ და წარმოდეგ შორის!

4. და ჰრქუა მას იესუ: ჯერ-არსა შაბათსა შინა კეთილისა საქმე ანუ ბოროტისად? სულისა ცხოვნებად ანუ მოკლვად? ხოლო იგინი დუმნეს.
5. და მიმოიხილა მათა რისხვით და მწუხარედ სიბრმისათჳს გულთა მათთადასა და ჰრქუა კაცსა მას: განირთხ ჳელი შენი! და მან განირთხა, და კუალად მოეგო ჳელი იგი, ვითარცა ერთი იგი.
6. და ვითარცა გამოვიდეს მიერ ფარისევლნი იგი ჰეროდიანელთა თანა, და ზრახვა-ყვეს მისთჳს, რადთა წარწყმიდონ იგი.
7. ხოლო იესუ მოწფითურთ განეშორა მათგან და მოვიდა ზღვს - კიდედ. და მრავალი ერი შეუდგა მას გალილეადთ და ჰურიასტანით,
8. იერუსალჳმით, იდუმიადთ, წიაღ-იორდანით და ტჯროსით კერძო და სიდონით. ესმა მრავალსა სიმრავლესა, რაოდენსა-იგი იქმოდა, და მოვიდეს მისა.
9. და ჰრქუა მოწაფეთა თჳსთა, რადთა ნავი განუმზადონ მას ერისა მისთჳს, რადთა არა შეაიწრონ იგი.
10. რამეთუ მრავალთა განჰკურნებდა, ვითარმედ ზედაცა დაესხმოდა მას ერი იგი, რადთა შე-ოდენ-ეხნენ. და რაოდენთა აქუნდა უძლურებად და შეეხნეს, განიკურნებოდეს.
11. და სულეზი იგი არაწმიდად ხედვიდეს მას და შეუვრდებოდეს, ღაღადებდეს და იტყოდეს: შენ ხარ ძე ღმრთისად.
12. და ფრიად შეჰრისხნა მათ იესუ, რადთა არა გამოაცხადონ იგი.
13. და აღვიდა მათსა და მოუწოდა, რომელთად უნდა მას; და მოვიდეს მისა.
14. და ყვნა ათორმეტნი იგი, რადთა იყვნენ მის თანა და წარავლინნეს იგინი ქადაგებად.
15. და რადთა აქუნდეს ჳელმწიფებად განსხმად ეშმაკთა.
16. და დასდვა სახელები: სიმონს პეტრე,
17. და იაკობ ზებედესი და იოვანე, ძმა იაკობისი; და დასდვა მათ სახელები ზანერგეს, რომელ არს: ძენი ქუხილისანი;
18. ანდრეა და ფილიპე, ბართლომე და მატთეოს, თომა და იაკობ ალფესი, თადეოს და სიმონ კანანელი
19. და იუდა ისკარიოტელი, რომელმანცა მისცა იგი.
20. და მოვიდეს სახლსა, და შეკრბა კუალად მისა ერი, ვიდრემდის ვერ ჳელ-ეწიფებოდა მათ ვერცაღა პურისა ჳამად.
21. და ესმა მის კერძოდათა და გამოვიდეს შეჰყრობად მისა, რამეთუ იტყოდეს, ვითარმედ განკრთომილ არს.
22. და მწიგნობარნი იგი, რომელნი იერუსალჳმით შთამოსრულ იყვნეს, იტყოდეს, ვითარმედ ბელზებული მის თანა არს, და მთავრითა ეშმაკთადთა განასხამს ეშმაკთა.
23. და მოუწოდა მათ და იგავით ეტოდა: ვითარ ჳელ-ეწიფების ეშმაკსა ეშმაკისა განჯდად?
24. და უკუეთუ მეუფებად მეუფებასა განევლთას, ვერ ჳელ-ეწიფების დამტკიცებად მეუფებად იგი.
25. და უკუეთუ სახლი სახლსა განევლთას, ვერ ჳელ-ეწიფების სახლი იგი დამტკიცებად.
26. და უკუეთუ ეშმაკი თავსა თჳსსა ზედა აღდგომილ არს და განყოფილ არს, ვერ ჳელ-ეწიფების დამტკიცებად, არამედ აღსასრული აქუს.
27. და არცა ვის ჳელ-ეწიფების შესლვად სახლსა ძლიერისასა და ჳურჳელი მისი გამოტყუენვად, არა თუ პირველად ძლიერი იგი შეკრას და მაშინღა სახლი მისი გამოატყუენოს.
28. ამენ გეტყჳ თქუნენ, ვითარმედ: ყოველივე მიეტეოს ძეთა კაცთა ცოდვანი და გმოზანი, რაოდენსაცა ჰგმობდენ;

29. ხოლო რომელმან თქუას გმობად სულისა წმიდისათჳს, არა აქუს მიტევებად უკუნისამდე, არამედ თანა-მდე არს იგი საუკუნოდსა სასჯელისა.
30. რამეთუ იტყოდეს, ვითარმედ სული არაწმიდად არს მის თანა.
31. მოვიდეს უკუე ძმანი მისნი და დედად მისი და გარეშე დგეს და მოუვლინეს მას და გამოხადოდეს.
32. და სხდა გარემო მისა ერი მრავალი, და ვითარცა ჰრქუეს მას: აჰა დედად შენი და ძმანი შენნი გარე დგანან და გეძიებენ შენ.
33. მიუგო იესუ და ჰრქუა: ვინ არს დედად ჩემი ანუ ძმანი ჩემნი?
34. და მიმოიხილა გარემო მისა მოწაფეთა თჳსთა მსხდომარეთა და ჰრქუა: აჰა დედად ჩემი და ძმანი ჩემნი!
35. რამეთუ რომელმან ყოს ნებად ღმრთისად, ესე არს ძმად ჩემი და დედად ჩემი.

4

1. მერმე კუალად იწყო სწავლად ზღვს-კიდესა; და შეკრბა მისა ერი მრავალი, ვიდრე შესლვადმდე მისა ნავად, და დაჯდა იგი ნავსა მას ზღუასა შინა; და ყოველი იგი ერი ზღვს-კიდესა ქუეყანასა ზედა დგა.
2. და ასწავებდა მათ იგავით ფრიად და ეტყოდა მათ სწავლასა მას მისსა:
3. ისმინეთ ესე: გამოვიდა მთესვარი თესვად.
4. და იყო, თესვასა მას მისსა რომელიმე დავარდა გზასა ზედა, მოვიდეს მფრინველნი და შეჭამეს იგი.
5. და სხუად დავარდა კლდოვანსა ზედა, სადა არა იყო მიწად ფრიად, და მეყსეულად აღმოსცენდა, და რამეთუ არა იყო სიღრმე მიწისად.
6. და ვითარცა მზე ეღმოჰკდა და დასცხა, და რამეთუ ძირნი არა დაეხნეს, განჰმა.
7. და სხუად დავარდა ეკალთა შორის; და აღმოსცენდეს ეკალნი და შეაშთვეს იგი, და ნაყოფი ვერ გამოიღო.
8. და სხუად დავარდა ქუეყანასა კეთილსა და მოსცემდა ნაყოფსა, აღმოვიდოდა და აღორძნდებოდა და მოაქუნდა ოცდაათეული, სამოცეული და ასეული.
9. და ეტყოდა: რომელსა ასხენ ყურნი სმენად, ისმინენ!
10. და ოდეს იყო იგი თჳსაგან, ჰკითხეს მას მოწაფეთა მისთა: რად არს იგავი ესე?
11. ხოლო იგი ეტყოდა მათ: თქუენდა მოცემულ არს ცნობად საიდუმლოდ იგი სასუფევლისა ღმრთისად, ხოლო გარეშეთა მათ - ყოველივე იგავით სიტყუად.
12. რადთა ხედვით ჰხედვიდენ, და არა იხილონ და სმენით ესმოდის და ვერ გულისჰმა-ყონ, ნუუკუე მოიქცენ და მიეტეოს მათ ცოდვად მათი.
13. და ჰრქუა მათ: არა იცითა იგავი ესე? და ვითარ უკუე ყოველნი იგავნი გულისჰმა-ჰყვნეთ?
14. რომელი-იგი სთესავს, სიტყუასა მას სთესავს.
15. ხოლო ესენი არიან, რომელნი-იგი გზასა ზედა, სადა-იგი დაეთესის სიტუად, და რაჟამს ისმინიან, მეყსეულად მოვიდის ეშმაკი და მიუღის მათ სიტყუად იგი გულთაგან მათთა.
16. და ესენი არიან კლდოვანსა მას დათესულნი, რომელთა-იგი რაჟამს ისმინიან სიტყუად, მეყსეულად სიხარულით მიიღიან.
17. და რამეთუ არა უბნ ძირი მათ შორის, არამედ საწუთო არიედ; და რაჟამს მოიწიის ჰირი ანუ დევნულეზად სიტყუსა მისთჳს, მეყსეულად დაჰბრკოლდიან.
18. და რომელნი ეკალთა შორის დაეთესნეს, ესენი არიან, რომელთა სიტუად იგი ისმინიან,

19. და ზრუნვანი ამის სოფლისანი და საცთური სიმდიდრისად შეუჭდის და შეაშთვიან სიტყუად იგი, და უნაყოფო იქმნის.
20. და ესენი არიან, რომელნი კეთილსა ქუეყანასა დაეთესნეს, რომელთა ისმინიან სიტყუად იგი და შეიწყნარიან და ნაყოფი გამოიღიან: ოცდაათეული, სამოცეული და ასეული.
21. და ეტყოდა მათ: ნუ სანთელი მოიღიან და კვმირსა ქუეშე შედგიან ანუ ცხედარსა ქუეშე დადგიან? ანუ არა სასანთლესა ზედა დადგიან?
22. რამეთუ არა არს დაფარული, რომელი არა გამოცხადნეს, არცა იყოს საიდუმლოდ, არამედ რადთა განცხადებულად მოვიდეს.
23. რომელსა ასხენ ყურნი სმენად, ისმინენ!
24. და ეტყოდა მათ: იხილეთ, რაჲ-ესე გესმის: რომლითა საწყაულითა მიუწყოთ, მოგეწყოს თქუენ და ზედა დაგერთოს თქუენ, რომელთა ეგე გესმის.
25. რამეთუ რომელსა აქუნდეს, მიეცეს მას, და რომელსა არა აქუნდეს და რომელდა-იგი აქუნდეს, მო-ვეელოს მას.
26. და ეტყოდა მათ: ესრეთ არს სასუფეველი ღმრთისად, ვითარცა-იგი კაცმან დასთესის თესლი ქუეყანასა
27. და დაიძინის; და აღდგის ღამე და დღე, და თესლი იგი აღმოსცენდის და განორძნდებინ, ვითარ-იგი მან არა უწყინ,
28. რამეთუ თვისით თავით ქუეყანად ნაყოფსა გამოიღებს: პირველად წუელი, მერმე თავი, მაშინდა სავსე იფქლი თავსა მას შინა.
29. და რაჟამს მოსცის ნაყოფი, მეყსეულად მოავლინის მანგალი, რამეთუ მოიწია მკაჲ.
30. და ეტყოდა: რასა ვამსგავსო სასუფეველი ღმრთისად? ანუ რომელი იგავი მოვილოთ მისთვის?
31. ვითარცა მდოგვსა მარცუალი, რომელი დაეთესის ქუეყანასა, რამეთუ უმცირეს არს იგი ყოველთა თესლთა, რომელნი არიან ქუეყანასა ზედა.
32. და ოდეს დაეთესის და აღმოჭდის და იქმნის იგი უფროჲს ყოველთა მხალთა და გამოიხუნის რტონი დიდ-დიდნი, ვითარმედ შესაძლებელ არნცა ქუეშე საგრილსა მისსა მფრინველთა ცისათა დადგრომად.
33. და ესე ვითარითა იგავითა ეტყოდა მათ სიტყუასა, ვითარცა შემძლებელ იყვნეს იგინი სმენად.
34. და თჳნიერ იგავისა არარას ეტყოდა მათ; ხოლო თჳსაგან მოწაფეთა გამოუთარგმანის იგი ყოველი.
35. მას დღესა შინა, ვითარცა შემწუხრდა, ჰრქუა მათ: წიაღვკდეთ მიერ კერძო.
36. და დაუტევეს ერი იგი და წარიყვანეს იგი მოწაფეთა, ვითარცა იყო ნავსა მას შინა, და სხუადცა ნავები, რომელი იყო მის თანა.
37. და იყო მეყსეულად ბორბალი ქარისად დიდი და ღელვასა მას შთაასხმიდა ნავსა, ვითარმედ აღ-ცა-ივსებოდა ნავი იგი.
38. და თავადი იყო პირით კერძო თავსა მის ნავისასა და ეძინა. და განღვებდეს მას და ეტყოდეს: მოძლუარ, არას ჰზრუნავ, რამეთუ წავრწყმდებით?
39. და აღდგა და შეჰრისხნა ქარსა მას და ზღუასა და ჰრქუა: დადუმენ და პირი დაიყავ! და დასცხრა ქარი იგი, და იქმნა დაყუდება დიდ.
40. და ჰრქუა მათ: რაჲსა ესოდენ მოშიშ ხართ? ვითარ არა გაქუს სარწმუნოებაჲ?
41. და შეეშინა მათ შიშითა დიდითა და იტყოდეს ურთიერთას: ვინ-მე არს ესე, რამეთუ ქარნიცა და ზღუადცა ერჩიან მას?

1. და მოვიდეს წიად ზღუასა მას, სოფელსა მას დადარინელთასა.
2. და ვითარცა გამოვიდა იგი ნავით, მეყსეულად მოეგებვოდა მას საფლავებისაგან კაცი, რომლისა თანა იყო არაწმიდად სული,
3. რომელსა საყოფლადვე აქუნდა საფლავები, და არცაღა ჯაჭუებითა ვის ჰელ-ეწიფა შეკრვად იგი.
4. რამეთუ მრავალ-გზის ჯაჭუთა და ბორკილითა შეკრულ იყო იგი და განხეთქის და შემუსრის, და არავის ეძლო დაყენებად მისა.
5. და მარადის ღამე და დღე საფლავებსა და მათათა გარე იქცევინ, დაღადებნ და დაიკოდნ თავსა თვსსა ლოდითა.
6. და ვითარცა იხილა მან იესუ შორით, მორბიოდა და თაყუანის-სცა,
7. დაღადებდა ჰმითა დიდითა და იტყოდა: რად მეს ჩემი და შენი, იესუ, მეო ღმრთისა მაღლისაო? გაფუცებ შენ ღმერთსა, ნუ მტანჯავ მე.
8. რამეთუ ეტყოდა მას იესუ: სული ეგე არაწმიდად, განვედ კაცისა მაგისგან!
9. და ჰკითხა მას: რად არს სახელი შენი? და ჰრქუა მას: ლეგეონ არს სახელი ჩემი, რამეთუ მრავალ ვართ.
10. და ევედრებოდა მას ფრიად, რადთა არა განასხნეს იგინი გარეშე სოფელსა.
11. და იყო მუნ კოლტი ღორთად დიდძალი, მათსა გარე მძოვარი.
12. და ევედრებოდეს მას ყოველნი იგი ეშმაკნი და ეტყოდეს: მიმავლინენ ჩუენ ღორებსა იმას, რადთა მათა შევიდეთ.
13. და უბრძანა მათ და განვიდა სულები იგი არაწმიდად კაცისა მისგან და შევიდა ღორებსა მას, და მიმართა კოლტმან მან ღორებისამან კბოდესა მას ზღუად, რამეთუ იყვნეს ვითარ ორ ათას, და დაიშთვნეს ზღუასა მას შინა.
14. ხოლო მწყემსნი იგი მათნი ივლტოდეს და უთხრეს ქალაქსა და დაბნებსა. და გამოვიდეს ხილვად, რად-ძი არს, რომელი-იგი იქმნა.
15. და მოვიდოდეს იესუმსა და იხილეს ეშმაკეული იგი მჯდომარე, შემოსილი და გონიერი რომლისა თანა-იგი ყოფილ იყო ლეგეონი, და შეეშინა.
16. და უთხრობდეს მათ, რომელთა-იგი ეხილვა, ვითარ-იგი იქმნა ეშმაკეულისა მისთვის და ღორებისა მისთვის.
17. და ევედრებოდეს მას, რადთა წარვიდეს საზღვართა მათთაგან.
18. და აღ-რად-ვიდა იესუ ნავსა, ევედრებოდა მას რომელი-იგი იყო პირველ ეშმაკეული, რადთა მის თანა იყოს.
19. და არა უტევა იგი, არამედ ჰრქუა მას: წარვედ სახიდ შენდა თვსთა შენთა თანა და უთხარ მათ, რაოდენი გიყო შენ უფალმან და შეგიწყალა.
20. და წარვიდა იგი და იწყო ქადაგებად ათქალაქსა მას, რაოდენი უყო მას იესუ; და ყოველთა უკვრდა.
21. და წაიღწა რად კუალად იესუ მიერ კერძო, შეკრბა მისა ერი დიდძალი. და იყო ზღვს-კიდესა.
22. და აჰა მო-ვინმე-ვიდა მისა ერთი შესაკრებლის-მთავარი, სახელი მისი იაროს; იხილა იგი და შეუვრდა ფერჯთა მისთა
23. და ევედრებოდა მას ფრიად და ეტყოდა, ვითარმედ: ასული ჩემი აღესრულების, რადთა მოხვდე და დაასხნე ჰელნი მას ზედა, და განერეს და ცხოვნდეს.
24. და წარვიდა იესუ მის თანა. და მისდევდა მას ერი მრავალი და შეაურვებდეს მას.

25. და დედაკაცი ვინმე იყო მუნ, რომელი იყო წყაროდთა სისხლისადთა გუემულ ათორმეტ წელ.
26. და ფრიად ვნებულ იყო იგი მრავალთაგან მკურნალთა და წარეგო ყოველივე მისი და არარაჲ სარგებელ ეყო, არამედ უფროდსად უძვრესად მოვიდა.
27. და ვითარცა ესმა იესუმსთჳს, მოუჭდა მას ერსა მას შორის ზურგით კერძო და შეახო სამოსელსა მისსა,
28. რამეთუ იტყოდა გულსა შინა თჳსსა; და ღათუ სამოსელსა ოდენ მისსა შევებო, ვცხოვნდე.
29. და ვითარცა შეებო, მეყსეულად განწმა წყაროდ იგი სისხლისად მის, და ცნა ჯორცთაგან, რამეთუ განიკურნა გუემულეებისაგან.
30. ხოლო იესუ გულისწმა-ყო მეყსეულად თავით თჳსით განსრული იგი ძალი მისგან, მოიქცა ერისა მის და თქუა: ვინ შემახო სამოსელსა ჩემსა?
31. ხოლო მოწაფენი მისნი ეტყოდნენ მას: ჰხედავ ერსა ამას, რამეთუ შეგაჭირვებენ შენ, და შენ იტყვ: ვინ შემახო მე?
32. და მიმოხედვიდა, რადთა იხილოს, რომელმან ესე ყო.
33. ხოლო დედაკაცსა მას შეეშინა და ძრწოდა, უწყოდა, რად-იგი იქმნა მის ზედა, მოვიდა და შეუვრდა მას და უთხრა მას ყოველივე ჭემმარტი.
34. ხოლო თავად მან ჰრქუა მას: ასულო, სარწმუნოებამან შენმან გაცხოვნა შენ, წარვედ მშჯღობით და იყავ შენ ცოცხალ გუემულეებისაგან შენისა.
35. და ვითარ იგი ამას იტყოდა, მოვიდეს შესაკრებელის-მთავრისანი მის და ეტყოდეს: ასული შენი აღესრულა, რადსაღა აშრომებ მოძღუარსა?
36. ხოლო იესუს ვითარ ესმნეს სიტყუანი ესე, რომელსა ეტყოდეს, ჰრქუა შესაკრებელთ-მთავარსა მას: ნუ გეშინინ, გარნა გრწმენინ ხოლო.
37. და არავინ უტევა მიდევნებად მის თანა, გარნა პეტრე და იაკობ და იოვანე, ძმად იაკობისი.
38. და მოვიდა სახლსა მას შესაკრებელთ-მთავრისასა და იხილა შფოთი და ტირილი და ღაღადებად ფრიადი.
39. და შევიდა და ჰრქუა მათ: რადსა აღშფოთებულ ხართ და სტირთ? ყრმად ეგე არა მომკუდარ არს, არამედ სძინავს.
40. და იგინი ჰბასრობდეს მას. ხოლო თავადმან გამოასხა ყოველი იგი შფოთი და მიიყვანა ძმად მის ყრმასად და დედად და მოწაფენი მისნი და შევიდა, სადა-იგი იდვა მკუდარი იგი ყრმად.
41. და უპყრა კელი ყრმისად მის და ჰრქუა მას: ტალითა კუმი! რომელ არს თარგმანებით: შენ გეტყვ, ყრმაო, აღდეგ.
42. და მეყსეულად ადგა ქალი იგი და იწყო სლვად, რამეთუ იყო იგი ათორმეტის წლის ოდენ. და განუკვრდებოდა მათ განკვრვებითა დიდითა ფრიად.
43. და ამცნებდა მათ ფრიად, რადთა არავინ აგრძნას ესე, და უბრძანა მათ, რადთა სცენ მას ჭამადი.

6

1. და გამოვიდა მიერ და მოვიდა თჳსა ძამულად, და მოსდევდეს მას მოწაფენი მისნი.
2. და იყო შაბათი, და იწყო შესაკრებელსა მათსა სწავლად მათა. და მრავალთა, რომელთა ესმოდა, განუკვრდებოდა და იტყოდეს: ვინაჲ არს ესე ამისა? ანუ რად არს სიბრძნე ესე მოცემული ამისა და ძალნი ესოდენნი, კელთაგან ამისთა რომელნი იქმნებიან?

3. ანუ არა ესე არსა ხუროდსად მის და ძე მარიამისი და ძმად იაკობისი და იოსესი, იუდაასი და სიმონისი? და დანი მისნი ყოველნი არა ჩუენ თანა არიანა? და დაჰბრკოლდებოდეს მისა მიმართ.
4. ხოლო იესუ ეტყოდა: არა არს წინაწარმეტყუელი შეურაცხ, გარნა თვსსა სოფელსა და ნათესავთა შორის მისთა და სახლსა შინა თვსსა.
5. და არა ქმნა მუნ ძალი არცა ერთი, გარნა მცირედთა სნეულთა კელი დასდვა და განკურნნა იგინი.
6. და დაუკვრდა ურწმუნოებად იგი მათი და მიმოიქცეოდა გარემო სოფლებსა მას და ასწავებდა მათ.
7. და მოუწოდა ათორმეტთა მათ და იწყო წარვლინებად მათა ორ-ორისა და მისცემდა კელმწიფებასა სულთა ზედა არაწმიდათა.
8. და ამცნებდა მათ, რადთა არარად მიიღონ გზასა ზედა, გარნა კუერთხი ხოლო: ნუცა ვაშკარანი, ნუცა პური, ნუცა სარტყელსა რვალი.
9. და რადთა ესხნენ სანდალნი, და ნუცა შემოსად ორი სამოსელი.
10. და ეტყოდა მათ: ვიდრეცა შეხვდეთ სახლსა, მუნ დაადგერთ, ვიდრე მიერ გამოსლვადმდე.
11. და რადენთა არა შეგიწყნარნენ თქუენ და არცა ისმინონ თქუენი, გამო-რად-ხვდოდით მიერ, განიყარეთ მტუერი ფერჯთაგან თქუენტა საწამებელად მათა. ამენ გეტყვ თქუენ: უმოლხინეს იყოს სოდომისა და გომორისა დღესა მას სასჯელისასა, ვიდრე ქალაქისა მის.
12. და გამოვიდეს და ქადაგებდეს, რადთა შეინანონ.
13. და ეშმაკნი მრავალნი განასხნეს და სცხებდეს ზეთსა მრავალთა სნეულთა და განკურნებდეს.
14. და ესმა ჰეროდეს მეფესა, რამეთუ განცხადნა სახელი მისი, და იტყოდა, ვითარმედ: იოვანე ნათლის-მცემელი მკუდრეთით აღდგომილ არს და მისთვს იქმნებიან ძალნი მის თანა.
15. და სხუანი იტყოდეს: ელიან არს გინა ვითარცა ერთი წინაწარმეტყუელთაგანი პირველთად.
16. ესმა რად ჰეროდეს, თქუა, ვითარმედ: რომელსა მე თავი მოვკუეეთე იოვანეს, იგი აღდგომილ არს მკუდრეთით.
17. რამეთუ ამან ჰეროდე მიავლინა და შეიპყრა იოვანე, შებორკილა იგი და შესუა საპყრობილედ ჰეროდიადაასთვს, ცოლისა ფილიპესა, ძმისა მისისა, რამეთუ იგი შეერთო ცოლად.
18. რამეთუ ეტყოდა იოვანე ჰეროდეს, ვითარმედ: არა ჯერ-არს შენდა, ვითარმცა ცოლად გესუა ძმის ცოლი შენი.
19. ხოლო ჰეროდისა გულსა დაედვა მისთვს და უნდა მოკლვად მისი და ვერ კელ-ეწიფა.
20. რამეთუ ჰეროდეს ეშინოდა იოვანესა და იცოდა იგი, რამეთუ კაცი მართალი და წმიდად, არს, და სცვიდა მას და ისმინის მისი და მრავალსა პატივსა უყოფდა და ჯეროვნად ისმენდა მისსა.
21. და ვითარცა იყო დღე მარჯუჴ, ოდეს ჰეროდე ჟამსა შობისა მისისასა სერი უმზადა მთავართა მისთა და ათასისთავთა მისთა და აზნაურთა გალილეადსათა,
22. და შევიდა ასული ჰეროდიადისი და როკვიდა; და სთნდა ჰეროდეს და მის თანა მეინაჯეთა. და ჰრქუა ჰეროდე მეფემან ქალსა მას: მთხოვე, რადცა გნებავს, და მიგცე შენ.
23. და ეფუცა მას, ვითარმედ: რადცა ითხოვო, მიგცე შენ. ვიდრე ზოგადმდე მეფობისა ჩემისა.

24. ხოლო იგი გამოვიდა და ჰკითხა დედასა თვისა, ვითარმედ: რად ვითხოვო? ხოლო მან ჰრქუა მას: თავი იოანე ნათლის-ცემელისაჲ.
25. და შევიდა ქალი იგი მსრწაფლ მეფისა და ჰრქუა: მნებავს, რადთა აწვე მომცე მე ლაკნითა თავი იოანე ნათლის-მცემელისაჲ.
26. და მწუხარე იქმნა ჰეროდე მეფე, ხოლო ფიცისა მისთვის და მის თანა მეინაჯეთა არა ინება შეურაცხ-ყოფად ქალისაჲ მის.
27. და მეყსეულად წარავლინა მეკრძლე მისი და უბრძანა მოღებად თავი მისი.
28. ხოლო იგი წარვიდა და მოჰკუეთა თავი საპყრობილესა შინა და მოიღო თავი მისი ფეშხუენითა და მიცა ქალსა მას, და ქალმან მან მიართუა დედასა თვისსა.
29. და ესმა მოწაფეთა მისთა, მოვიდეს და შემოსეს გუამი მისი და დაჰოლეს საფლავსა.
30. და მოვიდეს და შემოკრბეს მოციქულნი იესუდსა და უთხრეს მას ყოველი, რაოდენი ქმნეს და ასწავეს.
31. და ჰრქუა მათ იესო: მოვედით თქუენ თვისაგან უდაბნოსა ადგილსა და განისუენეთ მცირედ. რამეთუ იყვნეს მომავალნი და წარმავალნი მრავალ და არცაღა პურისა ჰამად აცალებდეს.
32. და წარვიდეს უდაბნოსა ადგილსა ნავითა თვისაგან.
33. და იხილა ერმან მან, წარღა-ვიდოდეს და გულისჴმა-ყვეს მრავალთა, და მკვრცხლ ყოვლისაგან ქალაქებისა შეკრბა მუნ და მოვიდეს მათა.
34. და გამოვიდა იესუ და იხილა ერი მრავალი და შეეწყალნეს იგინი, რამეთუ იყვნეს, ვითარცა ცხოვარნი, რომელთა არა აქუნ მწყემსი. და იწყო სწავლად მათდა ფრიად.
35. და ვითარ მრავალი ჟამი წარსულ იყო, მოვიდეს მოწაფენი მისნი და ეტყოდეს მას, ვითარმედ: უდაბნო არს ადგილი ესე, და ჟამი არსღა ფრიად.
36. განუტევე ერი ესე, რადთა წარვიდენ გარემო სოფლებსა და სანახებსა და იყიდონ თავისა მათისა საზრდელი, რამეთუ, რადმცა ჰამეს, არა აქუს.
37. ხოლო თავადმან მიუგო და ჰრქუა მათ: ეცით თქუენ მაგათ ჰამადი. ხოლო მათ ჰრქუეს მას: წარვიდეთ და ვიყიდოთ ორასისა დრაჰკნისა პური და ვსცეთ მათ ჰამადი.
38. ხოლო იესუ ჰრქუა მათ: რაოდენი გაქუს პური? მივედით და იხილეთ. და იხილეს და ჰრქუეს: ხუთი პური და ორი თევზი.
39. და უბრძანა მან დასხდომად მათ ყოველთა პურისმტედ-პურისმტედ მწუანვილსა ზედა თივისასა.
40. და დასხდა მწყობრად-მწყობრად ას-ასი და ერგასის-ერგასისი.
41. და მოიღო ხუთი იგი პური და ორი თევზი და აღიხილნა ზეცად და აკურთხა და დამუსრა პური იგი და მისცემდა მოწაფეთა თვისთა, რადთა დაუგონ მათ; და ორი იგი თევზი ეგრეთვე განუყო ყოველთა.
42. და ჰამეს ყოველთა და განძლეს.
43. და აღიღეს ნეშტი ნამუსრევი ათორმეტი გოდორი სავსებით; და თევზისა მისგანცა.
44. და იყვნეს, რაოდენთა-იგი ჰამეს, ვითარ ხუთ ათას კაცნი.
45. და მეყსეულად აიძულა მოწაფეთა შესლვად ნავსა, რადთა წინა-წარუძღუენ მას წიად კერძო ზღუასა მას ბეთსაიდად, ვიდრემდე განუტეოს მან ერი იგი.
46. და უჯმნა მათ და აღვიდა მთასა ლოცვად.
47. და ვითარცა შემწუხრდა, იყო ნავი იგი შუა ოდენ ზღუასა მას, და იგი თავადი - მარტოჲ ქუეყანასა.
48. და იხილნა იგინი, რამეთუ იურვოდეს სლავასა მას ნავისასა, რამეთუ იყო ქარი იგი პირით კერძო მათსა. და მეოთხესა საჯუმილავსა ღამისასა მოვიდა მათა იესუ სლვით ზღუასა ზედა და უნდა თანა-წარსვლად მათგან.

49. ხოლო მათ ვითარცა იხილეს იგი, ვიდოდა რად ზღუასა ზედა, ჰგონებდეს, ვითარმედ საოცარ რამე არს, და ღაღად-ყვეს.
50. რამეთუ ყოველთა იხილეს იგი და შეძრწუნდეს. და მეყსეულად ეტყოდა მათ და ჰრქუა: გულ-პყრობილ იყვნით, მე ვარ, ნუ გეშინინ!
51. და აღვიდა მათ თანა ნავსა, და დასცხრა ქარი იგი; და უმეტესად დაუკვრდებოდა მოწაფეთა მისთა.
52. რამეთუ ვერ გულისჴმა-ყვეს პურთა მათ ზედა, რამეთუ იყვნეს გულნი მათნი დასულეზულ.
53. და წიაღწდეს და მოვიდეს ქუეყანად გენესარეთად.
54. და ვითარ გამო-ოდენ-ვიდეს მიერ ნავით, მეყსეულად იცნეს იგი კაცთა მათ მის ადგილისათა.
55. და მიმორბოდეს ყოველსა მას სოფლებსა და იწყეს მოღებად ყოველთა სნეულთა ცხედრებითა, სადაცა ესმის, ვითარმედ მუნ არს.
56. და ვიდრეცა შევიდოდა დაბნებსა და ქალაქებსა და აგარაკებსა, უბანთა ზედა დასდგმიდეს უძლურთა მათთა და ევედრებოდეს მას, რადთა ფესუსა ოდენ სამოსლისა შეახონ. და რაოდენნი შეეხებოდეს, ცხონდებოდეს.

7

1. და შეკრბეს მისა ფარისეველნი და რომელნიმე მწიგნობართაგანნი, რომელნი მოსრულ იყვნეს იერუსალჴმით.
2. და იხილნეს ვინმე მოწაფეთა მისთაგანნი, შეგინებულითა ჴელითა, ესე იგი არს უბანელითა ჴელითა, ჴამდეს პურსა, და ჴგმობდეს.
3. რამეთუ ფარისეველთა და ყოველთა ჴურიათა, უკუეთუ არა იდაყვთგან დაიბანნიან ჴელნი, არა ჴამიან, რამეთუ ეპყრა მათ მოცემული იგი მოძღურებად ხუცესთაად.
4. და უბანთაგან რად შევიდიან, უკუეთუ არა იბანნიან, არა ჴამიან და სხუადცა მრავალი არს, რომელი მოელო პყრობად: განრცხად სასუმლებისადა და სტამნებისადა და ქუაბებისადა და ცხედრებისადა.
5. მაშინ ჴკითხეს მას ფარისეველთა მათ და მწიგნობართა: რადსათჴს მოწაფენნი შენნი არა ვლენან მოძღურებისაებრ ხუცესთადასა, არამედ უბანელითა ჴელითა ჴამენ პურსა?
6. ხოლო იესუ მიუგო და ჴრქუა მათ: რამეთუ კეთილად თქუა ესაია წინაწარმეტყუელმან თქუენ ორგულთათჴს ვითარცა წერილ არს, ვითარმედ: ერი ესე ბაგითა მათითა პატივ-მცემს მე, ხოლო გულნი მათნი შორად განშორებულ არიან ჩემგან.
7. ამოდ მმსახურებენ მე, ასწავებენ მცნებასა და მოძღურებასა კაცთასა.
8. და დაგიტევებიეს მცნებად ღმრთისადა და გიპყრიეს მოძღრუებად კაცთაად: განრცხად სასუმლებისადა და სტამნებისადა და სხუასა ესევეთარსა მრავალსა ჴყოფთ.
9. და ეტყოდა მათ: კეთილად შეურაცხ-ჴყოფთ მცნებასა ღმრთისასა, რადთა მოძღრუებდ თქუენი დაამტკიცოთ.
10. რამეთუ მოსე თქუა: პატივ-ეც მამასა შენსა და დედასა შენსა; და რომელმან ბოროტი თქუას მამისათჴს გინა დედისათჴს, სიკუდილით მოკუედინ.
11. ხოლო თქუენ სთქუთ: უკუეთუ ჴრქუას კაცმან მამასა ანუ დედასა კორბან, რომელ არს ნიჴი, რომელი რად ჩემგან სარგებელ გეყოს,
12. და არა უტევებთ მათ მამასა და დედასა ყოფად.
13. და დაუმტკიცებელ გიყოფიეს სიტყუად ღმრთისადა მოძღრუებითა მაგით თქუენითა, რომელსა ასწავებთ, და მსგავსსა ამათსა მრავალსა ჴყოფთ.

14. და მოუწოდა ყოველსა მას ერსა და ეტყოდა მათ: ისმინეთ ჩემი ყოველთა და გულისკმა-ყავთ.
15. არარად არს კაცისა გარეთ შემავალი მისა, რომელმანმცა შეაგინა იგი; არამედ რომელი გამოვალს მისგან, იგი არს, რომელი შეაგინებს კაცსა.
16. რომელსა ასხენ ყურნი სმენად, ისმინენ!
17. და ოდეს შევიდა სახიდ ერისა მისგან, ჰკითხვიდეს მას მოწაფენი მისნი იგავისა მისთვის.
18. და ჰრქუა მათ: ეგრეთვე თქუენცა უგულისკმოვე ხართა და არა გიცნობიეს, რამეთუ ყოველი გარეშე შემავალი კაცსა არა შეაგინებს?
19. რამეთუ არა შევალს გულსა, არამედ მუცლად და განსავალით განვალს და განსწმედს ყოველსა ჭამადსა.
20. და იტყოდა, ვითარმედ: კაცისაგან გამომავალი შეაგინებს კაცსა,
21. რამეთუ შინაგან გულისაგან კაცთადასა გამოვლენან გულის-სიტყუანი ბოროტნი, მრუშებანი, სიძვანი, პარვანი, კაცის-კლვანი,
22. ანგაჰრებანი და უკეთურებანი, ზაკუვანი, არაწმიდებანი, თუალ-ბოროტებანი, გმობანი, ამპარტავებანი, უგუნურებანი.
23. ესე ყოველნი ბოროტნი შინაგან გამოვლენ და შეაგინებენ კაცსა.
24. და მიერ აღდგა და წარვიდა საზღვართა ტჯროსისა და სიდონისათა და შევიდა სახლსა და არა უნდა, რადთამცა აგრძნა ვინმე, და ვერ ჰელ-ეწიფა დაფარვად.
25. რამეთუ ესმა ვისმე დედაკაცსა მისთვის, რომელსა ესუა ასული სულითა არაწმიდითა ურვეული, და მოვიდა და შეუვრდა ფერჯთა მისთა.
26. ხოლო დედაკაცი იგი იყო წარმართი, ნათესავით ასური ფინიკელი, ზღვს-კიდით, და ევედრებოდა მას, რადთა განჯადოს ეშმაკი იგი ასულისაგან მისისა.
27. ხოლო იესუ ჰრქუა მას: მაცადე პირველად განძღებად შვილთა, რამეთუ არა კეთილ არს მოღებად პურისად შვილთაგან და დაგებად ძაღლთა.
28. ხოლო მან მიუგო და ჰრქუა: უფალო, რამეთუ ძაღლნიცა ტაბლასა ქუეშე ჭამედ ნამუსრევისაგან შვილთადასა.
29. ხოლო იესუ ჰრქუა მას: მაგის სიტყვსათვს ვიდოდე! განსრულ არს ეშმაკი ასულისაგან შენისა.
30. და წარვიდა დედაკაცი იგი სახიდ თვსა და პოვა, რამეთუ ეშმაკი იგი განსრულ იყო. და ასული იგი მისი შემოსილი მჯდომარე ცხედარსა ზედა.
31. და მერმე კუალად გამოვიდა საზღვართაგან ტჯროსისა და სიდონისათა და მოვიდა ზღუასა მას გალილეადსასა შორის საზღვართა ათქალაქისათა.
32. და მოართუეს მას ყრუ და ძნად მეტყუელი და ევედრებოდეს მას, რადთა ჰელი დასდვას მას ზედა.
33. და განიყვანა ერისა მისგან თვსაგან და დაასხნა თითნი მისნი ყურთა მისთა და ჰნერწყუა და შეახო ენასა მისსა
34. და აღიხილნა ზეცად და სულთ-ითქუნა და ჰრქუა მას: ეფფათა! რომელ არს: განეხუნენით.
35. და მეყსეულად განეხუნეს მას სასმენელნი, და განჰჰსნდა კრულეზად ენისა მისისად, და იტყოდა მართლად.
36. და ამცნო მათ, რადთა არავის უთხრან. და რაოდენ იგი ამცნებდა მათ, იგინი უფროდს მიმოდასდებდეს.
37. და უმეტესად განუკვრდებოდა და იტყოდეს: ყოველსავე კეთილსა იქმს: ყრუთა ასმენს და უტყუთა ატყუებს.

1. მათ დღეთა შინა მერმე კუალად ერი მრავალი იყო და არარაჲ აქუნდა, რადთამცა ჭამეს; მოუწოდა მოწაფეთა თვსთა და ჰრქუა მათ:
2. მეწყალის მე ერი ესე, რამეთუ სამი დღე არს, ვინათგან მელიან მე, და არარაჲ აქუს, რაჲ ჭამონ.
3. და უკუეთუ განუტევენე უზმანი ვანად მათდა, დაჰქსნდენ გზასა ზედა, რამეთუ რომელნიმე მათგანნი შორით მოსრულ არიან.
4. და მიუგეს მოწაფეთა მისთა და ჰრქუეს: ვინაჲ ძალ-გვც განძღებად აქა პურითა ესოდენისა ერისა უდაბნოსა ზედა?
5. და ჰკითხა მათ: რაოდენი გაქუს პური? ხოლო მათ ჰრქუეს: შვიდი.
6. და უბრძანა ერსა მას დასხდომად ქუეყანასა და მოიღო შვიდი იგი პური, ჰმადლობდა და განტეხა და მისცემდა მოწაფეთა თვსთა, რადთა დაუგონ მათ; და დაუგეს ერსა მას.
7. და აქუნდა თევზიცა მცირედ, და იგიცა აკურთხა და უბრძანა მან დაგებად.
8. და ჭამეს და განძღეს; და აღიღეს ნეშტი იგი ნამუსრევი შვიდი სფვრიდი.
9. და იყვნეს, რომელთა-იგი ჭამეს, ვითარ ოთხ ათას ოდენ; და განუტევენა იგინი.
10. და მეყსეულად შევიდა იესუ ნავსა მოწაფეთა მისთა თანა და წავიდა ადგილთა მაგდალომსათა.
11. და გამოვიდეს ფარისეველნი და იწყეს გამოძიებად მის თანა და ითხოვდეს მისგან სასწაულსა ზეცით და გამოსცდიდეს მას.
12. და სულთ-ითქუნა სულითა თვსითა და თქუა: რაჲ არს ნათესავი ესე, რამეთუ ეძიებს სასწაულსა? ამინ გეტყვ თქუნენ: არა ეცეს ნათესავსა ამას სასწაული.
13. და დაუტევენა იგინი და კუალად შევიდა ნავსა და წარვიდა მიერ კერძო.
14. და დაავიწყდა მიღებად პური, და ერთი ხოლო პური აქუნდა მათ ნავსა შინა.
15. და ამცნებდა მათ იესუ და ეტყოდა: იხილეთ და ეკრძალენით ცომისაგან ფარისეველთაჲსა და ცომისაგან ჰეროდიათაჲსა.
16. ხოლო იგინი განიზრახვიდეს ურთიერთას და იტყოდეს, ვითარმედ: პური არა გუაქუს.
17. და გულისკმა-ყო იესუ და ჰრქუა მათ: რაჲსა ჰზრახავთ გულთა თქუნეთა, მცირედ-მორწმუნენო, რამეთუ პური არა გაქუს? არა გიცნობიეს, არცა მოიქსენეთ, რამეთუ დაბრმობილნი გულნი გქონან თქუნენ?
18. თუალ გასხენ და არა ხედავთ, და ყურ გასხენ და არა გესმის, არცა გიცნობიეს, არცა მოიქსენეთ?
19. ოდეს-იგი ხუთი პური განვტეხე ხუთ ათასთათვს, და რაოდენი გოდორი სავსე ნამუსრევითა აღიღეთ? ხოლო მათ ჰრქუეს: ათორმეტი.
20. და ოდეს-იგი შვიდი ოთხ ათასთა, რაოდენი სფვრიდი ნამუსრევი აღიღეთ? და მათ ჰრქუეს: შვიდი.
21. ხოლო იესუ ჰრქუა მათ: ვითარ არა გულისკმა-ჰყავთ?
22. და მოვიდა ბეთსაიდად, და მოჰგუარეს მას ბრმაჲ და ევედრებოდეს მას, რადთა შეახოს მას.
23. და უპყრა ჯელი მისი და განიყვანა იგი გარემუ დაბასა და ჰწერწყუა თუალთა მისთა და დასდვა ჯელი მისი და ჰკითხა მას, რასა-ძი ჰხედავს?
24. და აღიხილნა და იტყოდა: ვხედავ კაცთა, ვითარცა ხეთა მიმომავალთა.
25. და მერმე კუალად დაასხნა ჯელნი თუალთა მისთა და აღუხილნა; და მან აღიხილნა და კუალად მოეგო და ხედვიდა ბრწყინვალედ ყოველთა.

26. და წარავლინა იგი სახიდ თვსა და ჰრქუა: წარვედ სახიდ შენდა; და დაბად რად შეხვდე, ნურას ვის უთხრობ დაბასა შინა.
27. და გამოვიდა იესუ და მოწაფენი მისნი დაბნებსა მას კესარია ფილიპესსა, და გზასა ზედა ჰკითხვიდა მოწაფეთა თვსთა და ეტყოდა მათ: რად თქვან კაცთა ჩემთვს ყოფად?
28. ხოლო მათ მიუგეს და ჰრქუეს მას: იოვანე ნათლის-მცემელი, და სხუათა: ელია, და სხუათა: ერთი წინაწარმეტყუელთაგანი.
29. ჰრქუა მათ იესუ: თქუენ რად სთქვთ ჩემთვს, ვინ ვარ მე? მიუგო მას პეტრე და ჰრქუა: შენ ხარ ქრისტე.
30. და შეჰრისხნა მათ, რადთა არავის უთხრან მისთვს.
31. და იწყო სწავლად მათდა, ვითარმედ: ჯერ-არს ძისა კაცისად ფრიად ვნებად და შეურაცხ-ყოფად მოხუცებულთაგან და მღდელთ-მომღვართა და მწიგნობართა და მოკლვად და მესამესა დღესა აღდგომად.
32. და განცხადებულად სიტყუასა ამას ეტყოდა. და გან-რე-იყვანა იგი პეტრე და იწყო ბრალობად მისა ამის სიტყუსათვს.
33. ხოლო თავადი მიექცა და იხილნა მოწაფენი თვსნი, შეჰრისხნა პეტრეს და ჰრქუა მას: წარვედ ჩემგან მართლუკუნ, ეშმაკო, რამეთუ არა ჰზრახავ ღმრთისასა, არამედ კაცთასა.
34. და მოუწოდა ერსა მას მოწაფეთა მისთა თანა და ჰრქუა მათ: რომელსა უნებს შემდგომად ჩემსა მოსლვად, უარ-ყავნ თავი თვსი და აღიღენ ჯუარი თვსი და შემომიდეგინ მე.
35. რამეთუ რომელსა უნდეს სულისა თვსისა განრიდებად, წარიწყმიდოს იგი; და რომელმან წარიწყმიდოს სული თვსი ჩემთვს გინა სახარებისათვს, მან აცხოვნოს იგი.
36. რად სარგებელ არს კაცისა, უკუეთუ შეიძინოს სოფელი ესე ყოველი და სული თვსი იზღვიოს?
37. ანუ რად მისცეს კაცმან ნაცვალად სულისა თვსისა?
38. რამეთუ რომელსა-იგი სირცხვლ უჩნდეს ჩემი და სიტყუათა ჩემთად, ნათესავსა ამას მემრუშესა და ცოდვილსა, ძემანცა კაცისამან არცხვნოს მას, რაჟამს მოვიდეს დიდებითა მამისა თვსისადთა ანგელოზთა თანა წმიდათა.

9

1. და ეტყოდა მათ: ამენ გეტყვ თქუენ, რამეთუ არიან ვინმე აქა მდგომარეთაგანნი, რომელთა არა იხილონ გემოდ სიკუდილისად, ვიდრემდე იხილონ სასუფეველი ღმრთისად, მომავალი ძალითა.
2. და შემდგომად ექუსისა დღისა წარიყვანნა იესუ პეტრე და იაკობ და იოან და აღიყვანნა იგინი მთასა მაღალსა თვსაგან მარტონი და იცვალა სხუად ხატად წინაშე მათსა.
3. და სამოსელი მისი იქმნა ბრწყინვალე და სპეტაკ, ვითარცა თოვლი, რომელ ყოველსავე მმურკნვალსა ქუეყანასა ზედა ვერ ჰელ-ეწიფების ეგრეთ განსპეტაკებად.
4. და ეჩუენა მათ მოსე ელიადს თანა; და იყვნეს იესუმს თანა და ზრახვიდეს.
5. და მიუგო პეტრე და ჰრქუა იესუს: რაბი, კეთილ არს ჩუენდა აქა ყოფად; ვქმნეთ აქა სამ ტალავარ: ერთი შენთვს, ერთი მოსესთვს და ერთი ელიადსთვს.
6. რამეთუ არა იცოდა, რადმცა მიუგო, რამეთუ იყვნეს შეშინებულ.
7. და იყო ღრუბელი და აგრილობდა მათ, და ჰმად იყო ღრუბლით გამო და თქუა: ესე არს ძე ჩემი საყუარელი, მაგისი ისმინეთ.
8. და მეყსეულად მიმოიხილეს და არვინ იხილეს, გარნა იესუ ხოლო მათ თანა.

9. და გარდამო-რად-ვიდოდეს მიერ მთით, ამცნო მათ, რადთა არავის უთხრან, რად-იგი იხილეს, გარნა ოდეს ძე კაცისაჲ მკუდრეთით აღდგეს.
10. და სიტყუად იგი დაიმარხეს თავისა თვისისა თანა და გამოეძიებდეს ურთიერთას, ვითარმედ: რად არს იგი: ოდეს მკუდრეთით აღდგეს.
11. და ჰკითხვიდეს მას და ეტყოდეს: ვითარ-მე იტყვან მწიგნობარნი: ელიაჲსი ჯერ-არს პირველად მოსლვად?
12. ხოლო თავადმან მიუგო და ჰრქუა მათ: ელია მოვიდეს და კუალად-აგოს ყოველი; და ვითარ წერილ არს ძისა კაცისათვის, რადთა ფრიად ევნოს და შეურაცხ იქმნეს.
13. არამედ გეტყვ თქუნ, რამეთუ ელია მოვიდა, და უყვეს მას, რაოდენი უნდა, ვითარცა წერილ არს მისთვის.
14. და მოვიდა მოწაფეთა მისთა თანა, იხილა ერი გარემო მათსა, და მწიგნობარნი გამოეძიებდეს მათ თანა.
15. და მეყსეულად ყოველმან ერმან იხილა იგი და დაუკვრდა და მორბიოდეს და მოიკითხეს იგი.
16. და ჰკითხა მწიგნობართა მათ და ჰრქუა: რასა გამოეძიებთ ურთიერთას?
17. და მი-ვინმე-უგო მას ერთმან მის ერისაგანმან და ჰრქუა: მოძღუარ, მოვიყვანე ძე ჩემი შენდა, რომლისა თანა არს სული უტყუებისაჲ.
18. და სადაცა დააპყრის იგი, დააკუეთის, და პეროინ და იღრჭენ კბილთა და განჯმებინ. და უთხარ მოწაფეთა შენთა, რადთამცა განკურნეს, და ვერ შეუძლეს.
19. მიუგო იესუ და ჰრქუა: ზ ნათესავი ურწმუნოჲ! ვიდრემდე ვიყო თქუნ თანა? ვიდრემდე თავს-ვიდებდე თქუნსა? მომგუარეთ მე იგი აქა!
20. და მოჰგუარეს იგი მას. და იხილა რად იგი, მეყსეულად სულმან არაწმიდამან დააკუეთა იგი; და და-რად-ეცა ქუეყანასა, გორვიდა და პეროოდა.
21. და ჰკითხა იესუ მამასა მისსა: რაოდენი ჟამი არს, ვინადთგან შეემთხვა ესე? ხოლო მან ჰრქუა: სიყრმითგან.
22. და მრავალ გზის ცეცხლსა შთააგდო ეგე და წყალსა, რა რდთამცა წარწყმიდა ეგე. არამედ რად ძალ-გიც, შემეწიე ჩუნ და წყალობა-ყავ ჩუნთვს.
23. ხოლო იესუ ჰრქუა მას: უკუეთუ ძალ-გიც რწმუნებად, ყოველივე შესაძლებელ არს მორწმუნისა.
24. და მეყსეულად ჰმა-ყო მამამან მის ყრმისამან და ჰრქუა ცრემლით: მრწამს, უფალო, შემეწიე ურწმუნობასა ჩემსა.
25. და ვითარცა იხილა იესუ, რამეთუ შეკრებოდა ერი მის ზედა, შეჰრისხნა სულსა მას და ჰრქუა უტყუსა და ყრუსა სულსა: მე გიბრძანებ შენ, განვედ მაგისგან და ნუღარა შეხუალ მაგისა!
26. და ღაღად-ყო და ფრიად გორვიდა და განვიდა მისგან; და იქმნა იგი, ვითარცა მკუდარი, ვითარმედ მრავალნი იტყოდესცა, ვითარმედ: მოკუდა.
27. ხოლო იესუ უპყრა ჰელი მისი და აღადგინა იგი, და აღდგა.
28. და ვითარცა შევიდა იესუ სახიდ, მოწაფეთა მისთა თვისაგან ჰკითხეს მას: რადსათვის ჩუნ ვერ შეუძლეთ განძებად მას?
29. ხოლო თავადმან ჰრქუა მათ: ესე ნათესავი ვერ შესაძლებელ არს განსლვად, გარნა ლოცვითა და მარხვითა.
30. და მიერ განვიდეს და წარმოჰვლიდეს გალილეასა; და არა უნდა, რადთამცა აგრძნა ვინ.
31. რამეთუ ასწავებდა მოწაფეთა თვისთა და ეტყოდა მათ, რამეთუ: ძე კაცისაჲ მიეცემის ჰელთა კაცთასა, და მოკლან იგი; და მო-რად-კუდეს, მესამესა დღესა აღდგეს.
32. ხოლო იგინი უმეცარ იყვნეს სიტყუასა ამას და ეშინოდა კითხვად მისა.

33. და მოვიდა კაპერნაუმდ. და ვითარცა შევიდა იგი სახლსა, და ჰკითხვიდა მათ, რასა-იგი იცილობდეს ურთიერთას გზასა ზედა.
34. ხოლო იგინი დუმნეს, რამეთუ ურთიერთას იტყოდეს გზასა ზედა, ვითარმედ: ჩუენგანი ვინ-მე უდიდეს იყოს?
35. და დაჯდა და მოუწოდა ათორმეტთა მათ და ჰრქუა: ვის უნდეს თქუენგანსა პირველ ყოფად, იყოს იგი ყოველთა მრწემ და ყოველთა მსახურ.
36. და მოიყვანა ყრმა და დაადგინა იგი შორის მათსა და მკლავთა მიიქუა იგი და ჰრქუა მათ:
37. რომელმან ერთი ამათგანი ყრმა შეიწყნაროს სახელისა ჩემისათვის, მე შემიწყნაროს; და რომელმან მე შემიწყნაროს, არა მე შემიწყნაროს, არამედ მომავლინებელი ჩემი.
38. მიუგო მას იოვანე და ჰრქუა: მოძღუარ, ვიხილეთ ვინმე, რომელი სახელითა შენითა ეშმაკთა განასხმიდა, რომელი ჩუენ არა შეგვდეს, და ვაყენებდით მას, რამეთუ არა შემიდგს ჩუენ.
39. ხოლო თავადმან ჰრქუა: ნუ აყენებთ მას, რამეთუ არავინ არს, რომელმან ქმნეს ძალი სახელითა ჩემითა და ჯელ-ეწიფოს ბოროტის სიტყუად ჩემდა.
40. რამეთუ რომელი არა ჩუენდა მტერ არს, იგი ჩუენ კერძო არს.
41. რომელმან გასუას თქუენ სასუმელი წყლისად სახელად ჩემდა, რამეთუ ქრისტესნი ხართ, ამენ გეტყვ თქუენ, არა წარუწყმდეს სასყიდელი მისი.
42. და რომელმან დააბრკოლოს ერთი მცირეთაგანი მორწმუნეთად ჩემდა მომართ, უმჯობეს არს მისა, გამო-თუმცა-იბა ქედსა მისსა წისქლის ქვად ვირით საფქველი და შთავარდა ზღუასა.
43. და უკეთუ დაგაბრკოლებდეს კელი შენი, მოიკუეთე იგი: უმჯობეს არს შენდა უჯელოდსა შესვლად ცხორებასა, ვიდრე ორთა კელთა სხმასა და შესვლად გეჰენიასა, ცეცხლსა მას უშრეტსა.
44. სადა-იგი მატლი მათი არა მოაკლდების, და ცეცხლი არა დაშრტების.
45. და უკეთუ ფერჯი შენი დაგაბრკოლებდეს შენ, მოიკუეთე იგი: უმჯობეს არს შენდა მკელობელისად შესვლად ცხორებასა, ვიდრე ორითა ფერჯითა შთაგდებად გეჰენიასა, ცეცხლსა მას უშრეტსა.
46. სადა-იგი მატლი მათი არა დაესრულებს, და ცეცხლი არა დაშრტების.
47. და უკეთუ თუალი შენი გაცდუნებდეს შენ, აღმოიდე იგი: უმჯობეს არს შენდა ერთითა თუალითა შესვლად სასუფეველსა ღმრთისასა, ვიდრე ორითა თუალითა შთაგდებად გეჰენიასა ცეცხლისა უშრეტისასა.
48. სადა-იგი მატლი მათი არა დაესრულებს, და ცეცხლი არა დაშრტების.
49. რამეთუ ყოველივე ცეცხლითა დაიმარილოს, და ყოველი შესაწირავი მარილითა დაიმარილოს.
50. კეთილ არს მარილი; ხოლო უკუეთუ მარილი უმარილო იქმნეს, რადთადა შეინელოს იგი? გაქუს თავისა თქუენისა მარილი და მშვდობით იყვნით ურთიერთას.

1. და აღდგა მიერ იესუ და მოვიდა საზღვართა ჰურიასტანისათა, წიად-იორდანესა, და შეკრებოდა მისა კუალად ერი, და, ვითარცა ჩუეულ იყო, კუალად ასწავებდა მათ.
2. ხოლო ფარისევლნი იგი მოუწდეს და ჰკითხვიდეს მას: უკუეთუ ჯერ-არს კაცისა ცოლისა თვისისა განტევებად? და გამოსცდიდეს მას.
3. ხოლო თავადმან მიუგო და ჰრქუა მათ: ვითარ გამცნო თქუენ მოსე?

4. ხოლო მათ ჰრქუეს: მოსე ბრძანა წიგნი განშორებისად მიცემად და განტევეზად.
5. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: გულ-ფიცხელობისა თქუენისათჳს დაწერა მოსე მცნებაჲ ებჲ.
6. ხოლო დასაბამითგან დაბადებისადთ მამაკაცად და დედაკაცად შექმნნა იგინი ღმერთმან და თქუა:
7. ამისთჳს დაუტეოს კაცმან მამად თჳსი და დედად თჳსი და შეეყოს ცოლსა თჳსსა,
8. და იყვნენ ორნივე იგი ერთ ჳორც, ვითარმედ არღარა არიან ორ, არამედ ერთ ჳორც.
9. რომელნი ღმერთმან შეაუღლნა, კაცი ნუ განაშორებნ.
10. და მერმე სახლსა რად შინა იყო, კუალად მისივე სიტყჳსათჳს ჳკითხვიდეს მას მოწაფენი მისნი.
11. ხოლო იესუ ჰრქუა მათ: უკუეთუ განუტეოს ქმარმან ცოლი თჳსი და შეერთოს სხუად, მან იმრუშა.
12. და ცოლი თუ განვიდეს ქმრისაგან და შეერთოს სხუასა, მანცა იმრუშა.
13. და მოჳგურიდეს მას ყრმებსა, რადთა კელი დასდვას მათ: ხოლო მოწაფენი აყენებდეს მათ, რომელნი-იგი მოჳგურიდეს.
14. ვითარცა იხილა იესუ, შეჳრისხნა მათ და ჰრქუა: აცადეთ ყრმებსა მაგას მოსვლად ჩემდა და ნუ აყენებთ მაგათ, რამეთუ ეგევითართად არს სასუფეველი ცათად.
15. ამენ გეტყჳ თქუენ, რამეთუ: რომელმან არა შეიწყნაროს სასუფეველი ღმრთისად, ვითარცა ყრმად, ვერ შევიდეს მას.
16. და შეიტკობობდა მათ და დაასხმიდა მათ ზედა კელთა და აკურთხევდა მათ.
17. და ვითარცა გამოვიდა იგი გზასა, ესერა მდიდარი ვინმე მორბიოდა მისა და მუჳლნი დაიდგნა მის წინაშე, ევედრებოდა მას და ეტყოდა: მოძღუარო სახიერო, რომელი საქმე ვქმნე, რადთა ცხორებაჲ საუკუნოდ დავიმკვდრო?
18. ხოლო იესუ ჰრქუა მას: რადსა მეტყჳ მე სახიერით? არავინ არს სახიერ, გარნა ღმერთი მხოლოდ.
19. მცნებანი იცნი: ნუ კაც-ჳკლავ, ნუ იპარავ, ნუ ცილსა სწამებ, ნუ დააკლებ კეთილის ყოფად, პატივ-ეც მამასა შენსა და დედასა შენსა.
20. ხოლო მან მიუგო და ჰრქუა მას: ესე ყოველი ვყავ სიჭაბუკით ჩემითგან. რადლა მაკლს მე?
21. ხოლო იესუ მიჳხედა და შეუყუარდა იგი და ჰრქუა მას: უკუეთუ გნებავს სრულ ყოფად, ერთილა გაკლს შენ: წარვედ და, რაოდენი გაქუს, განყიდე და მიეც გლახაკთა და გაქუნდეს საუნჯე ცათა შინა; აღილე ჯუარი და მოვედ და შემომიდეგ მე.
22. ხოლო იგი შეწუხნა ამის სიტყჳსათჳს და წარვიდა მწუხარე, რამეთუ აქუნდა მონაგები ფრიად.
23. და მიმოიხილა იესუ და ჰრქუა მოწაფეთა თჳსთა, ვითარმედ: ძნიად შევიდენ სასუფეველსა ღმრთისასა, რომელთა აქუს საფასე.
24. ხოლო მოწაფეთა დაუკვრდებოდა სიტყუასა ამას ზედა, ხოლო იესუ კუალად მიუგო და ჰრქუა მათ: რაოდენ ძნელ არს, რომელნი საფასეთა ესვენ, შესლვად სასუფეველსა ღმრთისასა!
25. უადვილეს არს აქლემი ჳურელსა ნემსისასა განსლვად, ვიდრე მდიდარი შესლვად სასუფეველსა ღმრთისასა.
26. ხოლო მათ უმეტესად განუკვრდებოდა და იტყოდეს ურთიერთას: და ვის ძალ-უც ცხოვრებად?
27. მიჳხედა მათ იესუ და ჰრქუა: კაცთა მიერ შეუძლებელ არს, არამედ არა ღმრთისაგანცა, რამეთუ ყოველივე შესაძლებელ არს ღმრთისა მიერ.

28. იწყო პეტრე სიტყუად მისა და ჰრქუა: აჰა ესერა ჩუენ დაუტევეთ ყოველივე და შეგიდევით შენ.
29. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: ამენ გეტყვ თქუენ: არავინ არს, რომელმან დაუტევა სახლი გინა ძმანი გინა დანი, გინა მამა, გინა დედა, გინა ცოლი, გინა შვილნი, გინა აგარაკნი ჩემთჳს და სახარებისა ამისთჳს,
30. უკეთუ არა მოილოს ასი წილი აწ ჟამსა ამას სახლი და ძმანი და დანი, მამა და დედა და შვილნი და აგარაკნი შემდგომად დევნისა და საუკუნესა მას მომავალსა ცხორებად საუკუნოდ.
31. ხოლო მრავალნი იყვნენ პირველნი უკუანადსკნელ, და უკუანადსკნელნი პირველ.
32. და იყვნეს გზასა ზედა და აღვიდოდეს იერუსალჳმდ; და იესუ წინა-უძლოდა მათ, და დაუკვრდებოდა მოწაფეთა, ხოლო იგინი მისდევდეს მას და ეშინოდა. და წარმოიყვანნა კულად ათორმეტნი იგი და იწყო თხრობად მათდა მერმისა მისთჳს, რომელი შემთხუევად იყო მისა.
33. ვითარმედ: აჰა ესერა აღვალთ იერუსალჳმდ, და ძე კაცისა მიეცეს მღდელთ-მოდღუართა და მწიგნობართა, და დასაჯონ იგი სიკუდილდ და მისცენ იგი წარმართთა;
34. და ეკიცხევდენ მას და ტანჯონ იგი და ჰნერწყუვიდენ მას და მოკლან იგი, და მესამესა დღესა აღდგეს.
35. და მოვიდეს მისა იაკობ და იოვანე, ძენი ზებედესნი, და ჰრქუეს: მოძღუარ, გუნებავს, რადთა, რომელი გთხოვთ, მიყო ჩუენ.
36. ხოლო თავადმან ჰრქუა მათ: რად გუნებავს ჩემგან, რადთა გიყო თქუენ?
37. ხოლო მათ ჰრქუეს მას: მომეც ჩუენ, რადთა ერთი მარჯუენით შენსა და ერთი მარცხენით შენსა დავსხდეთ დიდებასა შენსა.
38. ხოლო იესუ ჰრქუა მათ: არა იცით, რასა ითხოვთ. ძალ-გიცა სასუმელსა, რომელსა მე შევსუამ, შესუამდ, და ნათლის-ღებასა, რომელსა მე ნათელ-ვიღებ, ნათლისღებად?
39. ხოლო მათ ჰრქუეს მას: ძალ-გვც. ხოლო იესუ ჰრქუა მათ: სასუმელი სამე, რომელსა მე ვსუამ, სუათ, და ნათლის-ღებად, რომელი მე ნათელ-ვიღო, ნათელ-იღოთ,
40. ხოლო დაჯდომად მარჯუენით ჩემსა და მარცხენით არა არს ჩემი მიცემად, არამედ ვიეთდა განმზადებულ არს.
41. და ესმა რად ესე ათთა მათ, იწყეს რისხვად იაკობისა და იოვანესა.
42. ხოლო იესუ მოუწოდა და ჰრქუა მათ: უწყითა, რამეთუ რომელნი-იგი ჰგონებედ მთავრად წარმართთა, უფლებედ მათ ზედა, და დიდ-დიდნი მათნი ხელმწიფებედ მათ ზედა?
43. ხოლო არა ეგრე იყოს თქუენ შორის, არამედ რომელსა უნდეს დიდ ყოფად თქუენ შორის, იყოს თქუენდა მსახურ;
44. და რომელსა უნდეს თქუენ შორის პირველ ყოფად, იყოს ყოველთა მონა.
45. და რამეთუ ძე კაცისა არა მოვიდა, ვითარცა იმსახურა, არამედ მსახურებად და მიცემად სული თჳსი საცსრად მრავალთა.
46. და მოვიდეს იერიქოდ. და ვითარცა გამოვიდა იესუ და მოწაფენი მისნი იერიქოდთ და ერი მრავალი მათ თანა, ძე ტიმესი ბარტიმეოს, ბრმად, ჯდა გზასა თანა მთხოველად.
47. და ესმა რად, რამეთუ იესუ ნაზარეველი არს, იწყო ღაღადებად და სიტყუად: იესუ, ძეო დავითისო, შემიწყალე მე!
48. და ჰრისხვიდეს მას მრავალნი, რადთა დადუმნეს; ხოლო იგი უფროდს ღაღადებდა: ძეო დავითისო, შემიწყალე მე!
49. დადგა იესუ და ბრძანა მოწოდებად მისი და მოუწოდეს ბრძანასა მას და ეტყოდეს: ნუ გეშინინ, აღდეგ, გიწესს შენ.

50. ხოლო მან დააბნია სამოსელი თვისი და აღდგა და მოვიდა მისა.
51. მიუგო და ჰრქუა მას იესუ: რად გნებავს, და გიყო შენ? ხოლო ბრძამან მან ჰრქუა მას: რაბი, რადთა აღვიხილნე თუალნი ჩემნი.
52. ხოლო იესუ ჰრქუა მას: გუალე, ვიდოდე, სარწმუნოებამან შენმან გაცხოვნა შენ. და მეყსეულად აღვიხილნა და მისდევდა მას გზასა ზედა.

11

1. და რაჟამს მიეახლნეს იერუსალჴმდ, ბეთბაგედ, ბეთანიად, მთასა თანა ზეთისხილთასა, წარავლინნა ორნი მოწაფეთაგანნი
2. და ჰრქუა მათ: წარვედით დაბასა მაგას, რომელ არს წინაშე თქუენსა; და შე-რა-ბ-ხვდოდით მას შინა, ჰპოვოთ კიცვ დაბმული, რომელსა კაცი არღა დაჯდომილ არს; აღჰკსენით იგი და მომგუარეთ.
3. და უკუეთუ ვინმე გრქუას რად თქუენ, არქუთ, ვითარმედ: უფალსა უკმს ეგე, და მეყსეულად მოავლინოს იგი აქა.
4. ხოლო იგინი წარვიდეს და პოვეს კიცვ იგი დაბმული კართა თანა გარეშე შესავალთა და აღჰკსნეს იგი.
5. ხოლო მუნ მდგომარენი ვინმე ეტყოდეს მათ: რასა ჰზამთ და აღჰკსნით კიცუსა მაგას?
6. ხოლო მათ ჰრქუეს, ვითარცა-იგი უბრძანა მათ იესუ; და მიუტევეს მათ.
7. და მოიყვანეს კიცვ იგი იესუდსა და დაასხეს მას ზედა სამოსელი მათი, და დაჯდა მას ზედა.
8. და მრავალნი სამოსელსა მათსა დაუფენდეს გზასა ზედა, და სხუანი მოჰკაფდეს რტოთა ხეთაგან და დაუფენდეს გზასა ზედა.
9. და რომელნი წინა-უძლოდეს და რომელნი უკუანა შეუდგეს, დაღადებდეს და იტყოდეს: ოსანა მაღალთა შინა! კურთხეულ არს მომავალი მეუფე სახელითა უფლისადათა!
10. კურთხეულ არს მოსვლად მეუფისა დავითის, მამისა ჩუენისა! გუაცხოვნენ ჩუენ, რომელი ხარ მაღალთა შინა!
11. და შევიდა იესუ იერუსალჴმდ და ტაძარსა მას და მიმოხედვიდა ყოველსა, რამეთუ მწუხრი იყო ჟამი იგი, განვიდა ბეთანიად ათორმეტთა თანა.
12. და ხვალისაგან, ვითარ გამოვიდეს იგინი ბეთანიადთ, შეემშია.
13. და იხილა ლელვ ერთი შორით, რომელსა ესხა ფურცელი, და მოვიდა, უკუეთუმცა რადმე პოვა მას შინა. და მოვიდა რად მისა, არარად პოვა, გარნა ფურცელი ხოლო, რამეთუ არა იყო ჟამი ლელვისა.
14. და ჰრქუა მას: ნუღარამცა ვინ ჰამს უკუნისამდე შენგან ნაყოფსა. და ესმოდა ესე მოწაფეთა მისთა.
15. და მოვიდეს იერუსალჴმდ, და შევიდა იესუ ტაძარსა მას და იწყო გამოსხმად განმსყიდელთა მათ და მომსყიდველთა მიერ ტაძრით; და ტაბლები იგი მეკერმეთად მათ და დასასხდომლები იგი მსყიდელთად მათ ტრედისათად დაუმკუა.
16. და არა უტევებდა, რადთა გან-ვინმე-ილოს ჴურჴელი მიერ ტაძრით.
17. და ასწავებდა და ეტყოდა, ვითარმედ: წერილ არს: სახლსა ჩემსა სახლ სალოცველ ეწოდოს ყოველთა მიერ წარმართთა, ხოლო თქუენ გიყოფიეს იგი ქუაბ ავაზაკთა.
18. და ესმა ესე მღდელთ-მოდღუართა მათ და მწიგნობართა და ეძიებდეს, ვითარმცა წარწყმიდეს იგი; და ეშინოდა მისა, რამეთუ ყოველი ერი განკვრვებულ იყო მოძღურებასა მას მისსა.

19. და ვითარცა იყო მწუხრი, განვიდოდეს გარეშე ქალაქსა.
20. და ვითარცა თანა-წარჰვიდოდეს განთიად, იხილეს ლელჳ იგი განჰმელი ძირითაგან.
21. და მოეჰსენა პეტრეს და ჰრქუა მას: რაზი, აჰა ლელჳ იგი, რომელსა სწყევე, განჰმა.
22. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ:
23. გაქუნდინ სარწმუნოებად ღმრთისად. ამენ გეტყჳ თქუნ, ვითარმედ: რომელმან ჰრქუას მთასა ამას: აღიფხუერ და შთავარდი ზღუად! და არა შეორგულდეს გულსა თჳსსა, არამედ ჰრწმენეს, რამეთუ რომელი თქუას, იქმნეს, და იყოს ეგრე.
24. ამისთჳს გეტყჳ თქუნ: ყოველსა რომელსა ლოცვასა შინა ითხოვდეთ, გრწმენინ, რამეთუ მოილოთ, და გეყოს თქუნ.
25. და რაჟამს სდგეთ ლოცვასა შინა, მიუტევეთ, უკუეთუ გაქუნდეს რამე ბოროტი ვისთჳსმე, რადთა მამამანცა თქუნმან, რომელ არს ცათა შინა, მოგიტევენს შეცოდებანი თქუნნი.
26. ხოლო უკუეთუ თქუნ არა მიუტევენთ, არცა მამამან თქუნმან, რომელ არს ცათა შინა, მოგიტევენს შეცოდებანი თქუნნი.
27. და მოვიდეს კულად იერუსალჴმდ. და ვითარცა იქცეოდა იგი ტაძარსა მას შინა, მოვიდეს მისა მღდელთ-მოდღუარნი იგი და მწიგნობარნი და მოხუცებულნი.
28. და ეტყოდეს მას: რომლითა ჳელმწიფებითა იქმ ამას, და ვინ მოგცა შენ ჳელმწიფებად ესე, რადთა ამას იქმოდი?
29. ხოლო იესუ მიუგო და ჰრქუა მათ: გვითხო მეცა თქუნ სიტყუად ერთი, და თქუნ მომიგეთ მე, და მე გითხრა თქუნ, რომლითა ჳელმწიფებითა ვიქმ ამას:
30. ნათლის-ცემად იოვანესი ზეცით იყო ანუ კაცთაგან? მითხრათ მე.
31. ხოლო იგინი განიზრახვიდეს თჳსაგან და იტყოდეს: უკუეთუ ვთქუათ: ზეცით იყო, გურქუას ჩუნ: რადსათჳს უკუე არა გრწმენა მისი?
32. და უკუეთუ ვთქუათ: კაცთაგან, გუეშინის ერისა ამის, რამეთუ ყოველთა იცოდეს იოვანე, ვითარმედ ჳემმარიტად წინაწარმეტყუელი იყო.
33. და მიუგეს და ჰრქუეს მათ იესუს: არა ვიცით. და მიუგო მათ იესუ და ჰრქუა: არცა მე გითხრა თქუნ, რომლითა ჳელმწიფებითა ამას ვიქმ.

12

1. და იწყო იგავით მათდა სიტყუად: კაცმან ვინმე დაასხა ვენაჳი და ზღუდე გარე-მოსდვა და ქმნა საწნეხელი და აღაშენა გოდოლი და მისცა იგი ქუეყანის-მოქმედთა და წარვიდა.
2. და მიავლინა ქუეყანის-მოქმედთა მათ მიმართ ჟამსა ნაყოფისასა მონად, რადთა მოილოს ნაყოფი ვენაჳისად მის.
3. ხოლო მათ შეიპყრეს და გუემეს იგი წარავლინეს ცალიერი.
4. მერმე კულად წარავლინა სხუად მონად, და მასცა კულად გამო-ვე-ეწყვნეს, გუემეს და წარავლინეს გინებული.
5. და კულად სხუად მიავლინა, და იგიცა მოკლეს; და სხუანი მრავალნი-რომელთამე სტანჯვიდეს და რომელთამე მოჰკლვიდეს.
6. უკუანადსკნელ, ერთი ძე ესუა საყუარელი თჳსი, მიავლინა მათა, რამეთუ თქუა, ვითარმედ: შეიკდიმონ მისა ჩემისათჳს.
7. ხოლო ქუეყანის მოქმედთა მათ თქუეს ურთიერთას: ესე არს მკჳდრი მისი, მოვედით და მოვკლათ იგი, და ჩუნდა იყოს სამკჳდრებელი ესე.
8. და შეიპყრეს იგი და მოკლეს და გამოაგდეს იგი მიერ სავენაჳით.

9. აწ რად უყოს მათ უფალმან მის ვენაჯისამან? მოვიდეს და მოსრნეს ქუეყანის-მოქმედნი იგი და ვენაჯი იგი მისცეს სხუათა.
10. არცაღა ესე წიგნი აღმოგიკითხავსა: ლოდი, რომელ შეურაცხ-ყვეს მაშენებელთა, ესე იქმნა თავ კიდეთა?
11. უფლისა მიერ იყო ესე და არს საკვრველ წინაშე თუალთა ჩუენთა.
12. და ეძიებდეს მას შეპყრობად და ეშინოდა ერისა მისგან, რამეთუ ცნეს, ვითარმედ მათთვის თქუა იგავი იგი. და დაუტევეს იგი და წარვიდეს.
13. და მი-ვინმე-ავლინნეს მისა ფარისეველნი და ჰეროდიაწნი, რადთა მოინადირონ იგი სიტყვთა.
14. ხოლო იგინი მივიდეს და ჰკითხვიდეს მას: მოძღუარ, ვიცით, რამეთუ ჭემმარიტ ხარ და არარად ზრუნვად გაქუს ვისთვის, რამეთუ არა ხედავ პირსა კაცისასა, არამედ ჭემმარიტად გზასა ღმრთისასა ასწავებ. ჯერ-არსა ხარკი მიცემად კეისარსა? ანუ არა მივსცეთ?
15. ხოლო თავადმან იცოდა ორგულებად მათი და ჰრქუა მათ: რადსა გამომცდით მე? მომართვთ მე დრაჰკანი, რადთა ვიხილო.
16. ხოლო მათ მოართუეს. და ჰრქუა მათ: ვისი არს ხატი ესე და ზედაწერილი? ხოლო მათ ჰრქუეს: კეისრისა.
17. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: მიეცით კეისრისად კეისარსა და ღმრთისად ღმერთსა. და დაუკვრდა ამას ზედა და წარვიდეს.
18. და მოვიდეს მისა სადღუკველნი, რომელნი იტყვან, ვითარმედ: აღდგომად არა არს, და ჰკითხვიდეს მას და ეტყოდეს:
19. მოძღუარ, მოსე ესრეთ დამიწერა ჩუენ: უკუეთუ ვისმე მოუკუდეს ძმად და ესუას ცოლი, და შვილი არა დაშთეს, რადთა შეირთოს ძმამან მისმან ცოლი იგი მისი და აღუდგინოს თესლი ძმასა თვსსა.
20. აწ შუდნი ძმანი იყვნეს ჩუენ შორის. და პირველმან შეირთო ცოლი და მოკუდა, და არა დაშთა შვილი.
21. და მეორემან შეირთო იგი და მოკუდა, და არა დაშთა შვილი, და მესამემან ეგრეთვე,
22. ვიდრე მეშუდედმდე, და არა დაუშთა შვილი. უკუანადსკნელ ყოველთასა მოკუდა დედაკაცი იგი.
23. აწ უკუე აღდგომასა მას, ოდეს აღდგენ, ვისა მათგანისა იყოს იგი ცოლ, რამეთუ შუდთავე მათ ესუა იგი ცოლად?
24. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: არა ამისთვის სცთებითა, რამეთუ არა იცნით წიგნნი, არცა ძალი ღმრთისად?
25. რამეთუ რაჟამს მკუდრეთით აღდგენ, არცა იქორწინებოდინ, არცა განჰქორწინებდენ, არამედ იყვნენ ვითარცა ანგელოზნი ცათა შინა.
26. ხოლო ამისთვის, რამეთუ აღდგენ მკუდარნი, არა აღმოგიკითხავსა წიგნსა მოსესსა, მაყულოვანსა ზედა ვითარ-იგი ღმერთი ეტყოდა მას და ჰრქუა: მე ვარ ღმერთი აბრაჰამისი, ღმერთი ისაკისი და ღმერთი იაკობისი?
27. არა არს ღმერთი მკუდართად, არამედ ღმერთი ცხოველთად, ხოლო თქუენ ფრიად სცთებით.
28. და მოვიდა მისა ერთი მწიგნობართაგანი, ესმოდა რად მათი, ვითარ-იგი გამოეძიებდეს მის თანა, იცოდა, რამეთუ კეთილად მიუგო მათ, ჰკითხა მას მანცა, ვითარმედ: რომელი არს ყოველთა პირველი მცნებად?
29. ხოლო იესუ ჰრქუა მას: პირველი ყოველთა მცნებათად ესე არს: ისმინე, ისრაელ: უფალი ღმერთი შენი უფალი ერთ არს;

30. და შეიყუარო უფალი ღმერთი შენი ყოვლითა გულითა შენითა და ყოვლითა სულითა შენითა და ყოვლითა გონებითა შენითა და ყოვლითა ძალითა შენითა. ესე არს პირველი მცნება.
31. და მეორე, მსგავსი ამისი: შეიყუარო მოყუასი შენი, ვითარცა თავი თვისი. უფროდს ამათსა სხუად მცნება არა არს.
32. ჰრქუა მას მწიგნობარმან მან: კეთილად, მოძღუარ, ჭემმარიტად სთქუ, რამეთუ ერთ არს ღმერთი, და არავინ არს სხუად მისა გარეშე;
33. და შეყუარებად იგი ყოვლითა გულითა და ყოვლითა სულითა და ყოვლითა ძალითა და ყოვლითა გულისწმის-ყოფითა, და შეყუარებად მოყუასი, ვითარცა თავი თვისი; უფროდს არს ესე ყოველთა მსხუერპლთა და შესაწირავთა.
34. და იხილა იესუ, რამეთუ გონიერად მიუგო, ჰრქუა მას: არა შორს ხარ სასუფეველისაგან ღმრთისა. და არღარავინ იკადრა კითხვად მისა.
35. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ და ასწავებდა ტაძარსა მას შინა: ვითარ უკუე იტყვან მწიგნობარნი, ვითარმედ: ქრისტე ძე არს დავითისი?
36. რამეთუ თვთ იგი დავით იტყვს სულითა წმიდითა: ჰრქუა უფალმან უფალსა ჩემსა: დაჯედ მარჯუენით ჩემსა, ვიდრემდის დავსხნე მტერნი შენნი ქუეშე ფერჯთა შენთა.
37. თვთ იგი დავით ჰხადის მას უფლით, და ვითარ ძმ მისი არს? და მრავალი ერი ისმენდა მისსა ტკბილად.
38. და ეტყოდა მათ სწავლასა მას შინა მისსა: ეკრძალენით მწიგნობართა მათგან, რომელთა ჰნებავს სამკაულითა სლვად და მოკითხვად უბანთა ზედა,
39. და ზემოჯდომად კრებულსა შორის და პირველ ინაჯით-ჯდომად სერსა ზედა,
40. რომელნი შესჰამენ სახლებსა ქურივთასა და მიზეზით მყოვარ ჟამ ილოცვენ, რომელთა მიიღონ უმეტესი სასჯელი.
41. და დაჯდა იესუ წინაშე ფასის-საცავსა მას და ჰხედვიდა ვითარ-იგი ერი დასდებდა რვალსა ფასის-საცავსა მას. და მრავალთა მდიდართა დადვეს ფრიად.
42. და მოვიდა ერთი ქურივი გლახაკი და დასხნა ორნი წულილნი, რომელ არს კოდრანტე.
43. და მოუწოდა იესუ მოწაფეთა თვისთა და ჰრქუა მათ: ამენ გეტყვ თქუენ, რამეთუ ქურივმან ამან გლახაკმან უფროდს ყოველთასა დადვა ფასის-საცავსა ამას;
44. რამეთუ ყოველთა ნამეტავისაგან მათისა დადვეს, ხოლო ამან ნაკლულევანებისაგან თვისისა ყოველი, რადგა აქუნდა, დადვა საცხორებელი თვისი.

13

1. და გამო-რად-ვიდოდა იგი ტაძრით, ჰრქუა მას ერთმან მოწაფემან მისმან: მოძღუარ, იხილე, რაბამი ქვები არს და რაბამი შენებულეზა!
2. მიუგო იესუ და რქუა მას: ჰხედავა ამათ დიდ-დიდთა შენებულთა? არა დაშთეს ქვად ქვასა ზედა, რომელი არა დაირღუეს.
3. და დაჯდა რად იგი მთასა მას ზეთის ხილთასა წინაშე ტაძარსა მას, ჰკითხვიდეს მას თვისაგან პეტრე და იაკობ და იოანე და ანდრია:
4. მითხარ ჩუენ, ოდეს ყოფად არს ესე, და რად იყვენენ სასწაულნი, ოდეს ესე ყოველნი აღესრულნენ?
5. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: ეკრძალენით, ნუუკუე ვინმე გაცთუნნეს თქუენ.

6. რამეთუ მრავალნი მოვიდოდნან სახელითა ჩემითა და იტყოდნან, ვითარმედ: მე ვარ, და მრავალთა აცთუნებდენ.
7. რაჟამს გესმოდნან ბრძოლანი და ჰამბავნი ბრძოლათანი, ნუ შესძრწუნდებით, რამეთუ ჯერ-არს ესე ყოფად, არამედ არღა არს აღსასრული.
8. რამეთუ აღდგეს ნათესავი ნათესავსა ზედა და მუფებად მეუფებასა ზედა, და იყვნენ ძრვანი ადგილ-ადგილ, და იყვნენ სიყმილნი და შფოთნი. ესე ყოველი დასაბამი სალმობათად არს.
9. ხოლო ეკრძალენით თქუენ თავთა თქუენთა, რამეთუ მიგცემდენ თქუენ შესაკრებელთა და კრებულთა შორის გტანჯვიდენ თქუენ, და წინაშე მეფეთა და მთავართა წარსდგეთ ჩემთვის საწამებელად მათა და ყოველთა წარმართთა.
10. ხოლო პირველად ჯერ-არს ქადაგებად სახარებად ესე.
11. და რაჟამს მიგიყვანნენ თქუენ მიცემად მათა, ნუ წინადაწარ ჰზრუნავთ, ნუცა იწურითით, რასა იტყოდით, არამედ რაჲ-იგი მოგეცეს თქუენ მას ჟამსა შინა, მას იტყოდეთ, რამეთუ არა თქუენ ხართ მეტყუელნი, არამედ სული წმიდად.
12. რამეთუ მისცეს ძმამან ძმაჲ სიკუდილად და მამამან შვილი, და აღდგენ შვილნი მამადედათა ზედა და მოჰკლვიდენ მათ.
13. და იყვნეთ თქუენ მოძულეებულ ყოველთაგან სახელისა ჩემისათვის; ხოლო რომელმან დაითმინოს სრულიად, იგი ცხოვნდეს.
14. ხოლო ოდეს იხილოთ საძაგელი იგი მოოჭრებისად, თქუმული დანიელ წინაწარმეტყუელისად, მდგომარე, სადა-იგი არა ჯერ-არს, - რომელი-იგი აღმოიკითხვიდეს, სცნობდინ, - მაშინ რომელნი იყვნენ ჰურიასტანს, ივლტოდედ მთად.
15. და რომელი ერდოსა ზედა იყოს, ნუ გარდამოვალნ სახიდ და ნუცა შევალნ აღებად რაჲსამე სახლისაგან თვისისა.
16. და რომელი ველსა გარე იყოს, ნუ უკუნეცევიან აღებად სამოსლისა თვისისა.
17. ხოლო ვად მუცელქმულთა და რომელნი აწოებდენ მათ დღეთა შინა.
18. არამედ ილოცევდით, რადთა არა იყოს სივლტოლად თქუენი ზამთარსა.
19. რამეთუ იყვნენ დღენი იგი ჭირისანი, რომელი არასადა იქმნა ესევეითარი დასაბამითგან, რომელ დაჰზადა ღმერთმან, ვიდრე აქამომდე, და არცაღა იყოს.
20. და არა თუმცა ღმერთმან შეამოკლნა დღენი იგი, არამცა ცხოვნდა ყოველი ჯორციელი, არამედ რჩეულთა მათთვის, რომელნი გამოირჩინა, შეამოკლნა დღენი იგი.
21. მაშინ უკუეთუ ვინმე გრქუას თქუენ: აჰა აჰა არს ქრისტე, გინა იქი, ნუ გრწამნ.
22. რამეთუ აღდგენ ქრისტე-მტყუარნი და ცრუ-წინაწარმეტყუელნი და ჰყოფდენ სასწაულებსა და ნიშებსა, რადთა აცთუნნენ, უკუეთუმცა შეუძლეს, რჩეულთაცა.
23. ხოლო თქუენ იხილეთ და ეკრძალენით, აჰა ესერა წინადაწარ გითხარ თქუენ ყოველი.
24. არამედ მათ დღეთა შინა შემდგომად ჭირისა მის მზე დაბნელდეს, და მთოვარემან არა გამოსცეს ნათელი თვისი;
25. და ვარსკულავნი ზეცით გარდამოცკვენ, და ძალნი, რომელნი იყვნენ ცათა შინა, შეიძრნენ.
26. და მაშინ იხილონ ძე კაცისაჲ, მომავალი ღრუბელთა ზედა ძალითა და დიდებითა მრავლითა.
27. და მაშინ წარავლინნეს ანგელოზნი მისნი და შეკრიბნეს რჩეულნი თვისნი ოთხთაგან ქართა კიდითგან ქუეყანისადთ, ვიდრე კიდედმდე ცისა.
28. ხოლო ლედვსაგან ისწავეთ იგავი ესე: რაჟამს-იგი რტონი მისნი და დაჩჩვან, და გამოვალნ ფურცელი, უწყოდეთ, რამეთუ ახლოს არს ზაფხული.

29. ეგრეცა თქვენ, რაჟამს იხილოთ ესე ყოველი ყოფილი, უწყოდეთ, რამეთუ ახლოს არს, კართა ზედა.
30. ამენ გეტყვ თქვენ: არა წარცდეს ნათესავი ესე, ვიდრემდე ესე ყოველი იქმნას.
31. ცანი და ქუეყანად წარცდენ, ხოლო სიტყუანი ჩემნი არასადა წარცდენ.
32. ხოლო დღისა მისთვის და ჟამისა არავინ იცის, არცა ანგელოზთა ცათა შინა, არცა ძემან, არამედ მამამან.
33. არამედ იხილეთ და მღვდარე იყვენით და ილოცევდით, რამეთუ არა იცით, ოდეს იყოს ჟამი იგი.
34. ვითარცა-იგი კაცმან გზად წარმავალმან დაუტევს სახლი თვისი და მისცის მონათა თვისთა კელმწიფებად და კაცად-კაცადსა საქმე თვისი და მეკარესა ამცნის, რადთა მღვდარე იყოს.
35. იღვმებდით უკუე, რამეთუ არა იცით, ოდეს-იგი უფალი სახლისად მის მოვიდეს: მწუხრი ანუ შუვა-ღამეს, ანუ ქათმისა ჯმოზასა, ანუ განთიად.
36. ნუუკუე მოვიდეს მეყსეულად და გპოვნეს თქვენ მძინარენი.
37. ხოლო რომელსა ესე გეტყვთ თქვენ, ყოველთა გეტყვ: მღვდარე იყვენით.

14

1. ხოლო იყო პასქად იგი, რომელ არს ვნებად, უცომოებად შემდგომად ორისა დღისა. და ეძიებდეს მღდელთ-მოძღუარნი იგი და მწიგნობარნი იესუს, ვითარმცა ზაკუვით შეიპყრეს იგი და მოკლეს.
2. ხოლო იტყოდეს: ნუ დღესასწაულსა ამას, ნუუკუე შფოთი იქმნეს ერისად.
3. და ვითარცა იყო იესუ ბეთანიას, სახლსა სიმონ კეთროვნისასა და ინაჯით-ჯდა იგი, მოვიდა დედაკაცი და აქუნდა ალაზასტრითა ნელსაცხებელი ნარდისა სარწმუნოსად, მრავალ-სასყიდლისად და შემუსრა ალაზასტრი იგი და დაასხა თავსა მისსა.
4. იყვნეს ვინმე, რომელნი დრტვნიდეს ურთიერთას და იტყოდეს: რადსათვის იქმნა წარწყმედად ნელსაცხებლისად ამის?
5. რამეთუ შესაძლებელ იყო განსყიდად უფროდს სამასისა დრაჰკნისა და მიცემად გლახაკთა. და ჰრისხვიდეს მას.
6. ხოლო იესუ ჰრქუა მათ: აცადეთ მაგას, რადსა შრომასა შეამთხუევთ? რამეთუ საქმე კეთილი ქმნა ჩემ თანა.
7. რამეთუ გლახაკნი მარადის თქვენ თანა არიან. უკუეთუ გინდეს, ძალ-გიც კეთილის-ყოფად მათდა, ხოლო მე არა მარადის თქვენ თანა ვარ.
8. რომელი აქუნდა, ყო, უსწრო ნელსაცხებელითა ცხებად ჯორცთა ჩემთა დასაფლავად ჩემდა.
9. ამენ გეტყვ თქვენ: სადაცა იქადაგოს სახარებად ესე ყოველსა სოფელსა, და რომელცა-ესე ქმნა, ითქმოდის საცსენებელად მაგისა.
10. და იუდა ისკარიოტელი, ერთი ათორმეტთაგანი, წარვიდა მღდელთ-მოძღუართა მათ მიმართ, რადთა მისცეს იგი მათ.
11. ხოლო მათ ვითარცა ესმა მისგან, განიხარეს და აღუთქუეს მას მიცემად ვეცხლი. და ეძიებდა, ვითარმცა ჟამსა მარჯუესა მისცა იგი მათ.
12. და პირველსა მას დღესა უცომოებისასა, ოდეს პასექსა მას დაჰკლვიდეს, ჰრქუეს იესუს მოწაფეთა მისთა: სადა გნებავს, წარვიდეთ და მოგიმზადოთ შენ, რადთა სჭამო ვნებად ესე?

13. და წარავლინა ორნი მოწაფეთა მისთაგანნი და ჰრქუა მათ: წარვედით ქალაქად, და შეგემთხვოს თქუენ კაცი, რომელსა ლაგვნითა წყალი ზე ედგას, და შეუდეგით მას, ვიდრეცა შევიდეს.
14. და არქუთ სახლისა უფალსა მას, ვითარმედ: მოძღუარი იტყვს: სადა არს სავანე, სადა-იგი პასექი მოწაფეთა ჩემთა თანა ვჭამო?
15. და მან გიჩუენოს თქუენ ქორი დიდი დაგებული და მომზადებული; მუნ მზა-მიყავთ ჩუენ.
16. და გამოვიდეს მოწაფენი მისნი და მოვიდეს ქალაქად და პოვეს ეგრეთ, ვითარცა ჰრქუა მათ იესუ, და მოჰმზადეს ვნებად იგი.
17. და ვითარცა მწუხრი იყო, მოვიდა ათორმეტთა მათ თანა.
18. და ვითარ ინაჯით-სხდეს და ჭამდეს, ჰრქუა იესუ: ამენ გეტყვ თქუენ, ვითარმედ: ერთმან თქუენგანმან მიმცეს მე, რომელი ჭამს ჩემ თანა.
19. ხოლო მათ იწყეს მწუხარებად და სიტყუად მისა თითოეულმან: ნუუკუე მე ვარ? და სხუამან თქვს: ნუუკუე მე ვარ?
20. ხოლო იესუ მიუგო და ჰრქუა მათ: ერთმან ათორმეტთაგანმან, რომელმან შთამოყოს პინაკსა ამას ჳელი ჩემ თანა, იგი მიმცემს მე.
21. მე სამე კაცისად წარვალს, ვითარცა წერილ არს მისთვის, ხოლო ვად არს მის კაცისა, რომლისაგან მე კაცისად მიეცემის; უკეთეს იყო მისა, უკუეთუმცა არა შობილ იყო კაცი იგი.
22. და ჭამდეს რად იგინი, მოიღო იესუ პური, აკურთხა, განტეხა და მისცა მათ და ჰრქუა: მიიღეთ და ჭამეთ, რამეთუ ესე არს ჳორცი ჩემი.
23. და მიიღი სასუმელი, ჳმადლობდა და მისცა მათ, და სუეს მისგან ყოველთა.
24. და ჰრქუა მათ: ესე არს სისხლი ჩემი ახლისა სჯულისაჲ, მრავალთათვს დათხეული.
25. ხოლო ამენ გეტყვ თქუენ, რამეთუ არღარა ვსუა ნაყოფისა ამისგან ამის ვენეკისა, ვიდრე მუნ დღედმდე, რაჟამს-იგი ვსუა ახალი სასუფეველსა ღმრთისასა.
26. და გალობად წართქუეს და განვიდეს მთასა მას ზეთის ხილთასა.
27. და ჰრქუა მათ იესუ, ვითარმედ: ყოველნი დაბრკოლებად ხართ ჩემდა მომართ ღამესა ამას, რამეთუ წერილ არს: დავსცე მწყემსი, და განიზნინენ ცხოვარნი სამწყსოდა მისისანი.
28. არამედ შემდგომად აღდგომისა ჩემისა წარგიძღუე თქუენ გალილეად.
29. ხოლო პეტრე ჰრქუა მას: და ღათუ ყოველნი დაბრკოლდენ, არამედ მე არასადა დავჰბრკოლდე.
30. ჰრქუა მას იესუ: ამენ გეტყვ შენ, ვითარმედ: შენ დღეს ამას ღამესა, ვიდრე ქათმისა მეორედ ჳმობადმდე სამ-გზის უარ-მყო მე.
31. ხოლო პეტრე უმეტესად უფროდს იტყოდა: დადაცათუ იყოს სიკუდილი ჩემი შენ თანა, არასადა უარ-გყო შენ. და ეგრეთვე მსგავსად ყოველნი იტყოდეს.
32. და მოვიდეს დაბასა, რომლისაჲ სახელი გეთსამანიაჲ. და ჰრქუა იესუ მოწაფეთა თვსთა: დასხედით აქა, ვიდრემდე ვილოცო.
33. და წარიყვანა პეტრე და იაკობ და იოვანე მის თანა, იწყო დასულებად და ურვად.
34. და ჰრქუა მათ: მწუხარე არს სული ჩემი, ვიდრე სიკუდილადმდე; დაადგერიტ აქა და იღვძებდით.
35. და წარვიდა მცირედ და დავარდა ქუეყანასა და ილოცვიდა: უკუეთუ შესაძლებელ არს, რადთა თანა-წარჳცდეს ჟამი იგი მისგან.
36. და იტყოდა: აბზა მამაო, ყოველივე შესაძლებელ არს შენ მიერ თანა-წარსლვად სასუმელი ესე ჩემგან. ხოლო არა რად-იგი მე მნებავს, არამედ რად შენ.

37. და მოვიდა და პოვნა იგინი მძინარენი და ჰრქუა პეტრეს: სიმონ, გძინავსა? და ვერ უძლე ჟამ ერთ მღვძარებად ჩემ თანა?
38. იღვძებდით და ილოცევდით, რადთა არა შეხვდით განსაცდელსა, სული გულს-მოდგინე არს, ხოლო ჯორცნი უძლურ.
39. და კულად წარვიდა და ილოცვიდა და იგივე სიტყუად თქუა.
40. და მოიქცა კულად და პოვნა იგინი მძინარენი, რამეთუ იყვნეს თუალნი მათნი დამძიმებულ, და არარად იცოდეს, რამცა მიუგეს მას.
41. და მოვიდა მესამედ და ჰრქუა მათ: დაიძინეთ ამიერითგან და განისუენეთ. მოიწია დასასრული, და მოვიდა ჟამი. აჰა ესერა მიეცემის ძე კაცისად ჳელთა ცოდვილთასა.
42. აღდგით და წარვიდეთ ამიერ. აჰა ესერა მიმცემელი ჩემი მოახლებულ არს.
43. და მეყსეულად, ვიდრე იგი იტყოდალა, მოვიდა იუდა ისკარიოტელი, ერთი ათორმეტთაგანი, და მის თანა ერი მრავალი მახვლებითა და წათებითა მღდელთ-მოდღუართაგან და მწიგნობართა და მოხუცებულთა.
44. ხოლო მიეცა მათდა სასწაული მიმცემელსა მას მისსა და ჰრქუა მათ: რომელსა მე ამბორს-უყო, იგი არს, შეიპყართ იგი და წარიყვანეთ კრძალულად.
45. და მეყსეულად მოვიდა და მოუკდა მას და ჰრქუა: რაბი! რაბი! და ამბორს-უყო მას.
46. ხოლო მათ დაასხნეს მას ზედა ჳელნი და შეიპყრეს იგი.
47. და ერთმან ვინმე წინაშე მდგომელმან იჳადა მახვლი და სცა მონასა მღდელ-მოდღურისასა და წარჳკუეთა მას ყური მისი.
48. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: ვითარცა ავაზაკსა ზედა გამოხუედით თქუენ მახვლითა და წათებითა შეპყრობად ჩემთა.
49. დღითი-დღე თქუენ თანა ვიყავ ტაძარსა შინა, გასწავებდ, და არა შემიპყართ მე: არამედ რადთა აღესრულნენ წიგნნი.
50. მაშინ მოწაფეთა მისთა ყოველთა დაუტევეს იგი და ივლტოდეს.
51. და ერთი ვინმე ჳაბუკი მისდევდა მას და შეემოსა არდაგი შიშულივ. ხოლო სხუათა მათ ჳაბუკთა შეიპყრეს იგი.
52. და მან დაუტევა არდაგი და ივლტოდა მათგან შიშული.
53. და მიიყვანეს იესუ კაიაფაძს მღდელთ-მოდღურისა. და შეკრბეს ყოველნი მღდელთ-მოდღუარნი და მწიგნობარნი და მოხუცებულნი.
54. ხოლო პეტრე შორით მისდევდა მას, ვიდრე შინა ეზოდმდე მღდელთ-მოდღურისა, და დაჯდა იგი მსახურთა თანა და ტფებოდა წინაშე ნათელსა ცეცხლისასა.
55. ხოლო მღდელთ-მოდღუარნი იგი და ყოველი კრებული ეძიებდეს იესუმსთვს მოწაფეთა, რადთა მოკლან იგი, და არა ჳპოებდეს.
56. რამეთუ მრავალნი ცრუსა წამებდეს მისთვს, და სწორ არა იყვნეს წამებანი მათნი.
57. და სხუანი ვინმე აღდგეს და ცრუსა წამებდეს მისთვს და იტყოდეს,
58. ვითარმედ: ჩუენ გუესმა მაგისგან სიტყუად, ვითარმედ: მე დავარღვო ტაძარი ესე ჳელით-ქმნული და მესამესა დღესა აღვაშენო სხუად, ჳელით-უქმნელი.
59. და არცა ესრეთ ერთ იყვნეს წამებანი მათნი.
60. და აღდგა მღდელთ-მოდღუარი იგი შორის და ჳკითხა იესუს და ჰრქუა: არარას მიუგება, რასა-ესე შეგწამებენ შენ?
61. ხოლო იესუ დუმნა და არარად მიუგო მათ. და მერმე ჳკითხვიდა მას მეორედ მღდელთ-მოდღუარი იგი და ეტყოდა: შენ ხარა ქრისტე, ძე კურთხეულისაა?
62. ხოლო იესუ მიუგო მას, ვითარმედ: მე ვარ. და ამიერითგან იხილოთ ძე კაცისად მარჯუენით მჯდომარე ძლიერებათა და მომავალი ღრუბელთა თანა ცისათა.
63. ხოლო მღდელთ-მოდღუარმან მან დაიპო სამოსელი თვისი და თქუა: რადსაღა გჳკმან მოწამენი?

64. გესმა ყოველთა გმობად მაგისგან. ვითარ გნზავს თქუნენ? მაშინ ყოველთა დასაჯეს იგი თანა-მდეზად სიკუდილისა.
65. და იწყეს ვიეთმე ნერწყუად მისა და დაბურვად პირსა მისსა და ჯურთითა ცემად მისა და ეტყოდეს: გვწინაწარმეტყულებდ ჩუნენ, ქრისტე, ვინ არს, რომელმან გცა შენ? და მსახურთა მათ მოიყვანეს იგი ყურიძლის ცემად.
66. და იყო რად პეტრე ეზოსა მას შინა, მოვიდა ერთი მწვევალთაგანი მღდელთ-მოდღურისათა.
67. და ვითარცა იხილა იგი, ტვებოდა რად, მიჰხედა მას და ჰრქუა: შენცა იყავ იესუს თანა ნაზარეველისა.
68. ხოლო მან უვარ-ყო და თქუა: არა ვიცი და არცა უწყი, რასა-ეგე იტყვ შენ. და გამოვიდა პეტრე გარეშესა მას ეზოსა, და ქათამმან ჯმა-ყო.
69. და კუალად იხილა იგი მწვევალმან მან და იწყო სიტყუად წინაშე მდგომარეთა მათ, ვითარმედ: ესეცა მათგანივე არს.
70. ხოლო მან კუალად უარ-ყო. და შემდგომად მცირედისა ჟამისა წინაშე მდგომელნი იგი ეტყოდეს პეტრეს: ჭემმარიტად მათგანი ხარ და რამეთუ გალილეველ ხარ, და სიტყუადცა შენი გამოგაჩინებს.
71. ხოლო პეტრე იწყო შეჩუენებად და ფიცად, ვითარმედ: არა ვიცი კაცი ესე, რომელსა იტყვთ.
72. და მეყსეულად მეორედ ქათამმან იყივლა. და მოეცენა პეტრეს სიტყუად იგი, რომელი ჰრქუა მას იესუ, ვითარმედ: პირველ ქათმისა ჯმობადმდე მეორედ სამ-გზის უვარ-მყო მე. და იწყო ტირილად.

15

1. და მეყსეულად განთიად ზრახვა-ყვეს მღდელთ-მოდღუართა მათ მოხუცებულთა თანა და მწიგნობართა და ყოველმან კრებულმან. და შეკრეს იესუ და წარიყვანეს და მისცეს იგი პილატეს.
2. და ჰკითხა მას პილატე და ჰრქუა: შენ ხარა მეუფე ჰურიათა? ხოლო იესუ მიუგო და ჰრქუა მას: შენ იტყვ.
3. და შეასმენდეს მას მღდელთ-მოდღუარნი იგი ფრიად.
4. ხოლო პილატე კუალად ჰკითხა მას და ჰრქუა: არარას მიუგება? აჰა რაოდენსა შეგწამებენ შენ!
5. ხოლო იესუ არარაი მიუგო, ვიდრემდის უკვრდაცა პილატეს.
6. და რად დღესასწაულ მიუტევის მათ ერთი პყრობილი, რომელიცა გამოითხოიან.
7. ხოლო იყო ვინმე ბარაბა მეშფოთეთა თანა კრული, რომელთა შფოთსა შინა კაცი ეკლა.
8. და ღაღად-ყო ერმან მან გამოთხოვად მისა, ვითარცა-იგი მიჰმადლის მათ მარადის.
9. ხოლო პილატე მიუგო და ჰრქუა მათ: გნებავსა, რაითა მიგიტეო თქუნენ მეუფე ჰურიათა?
10. რამეთუ იცოდა, ვითარმედ შურიითა მისცეს იგი მღდელთ-მოდღუართა მათ.
11. ხოლო მღდელთ-მოდღუართა მათ აღძრეს ერი იგი, რადთა ბარაბა მიუტეოს მათ.
12. ხოლო პილატე მერმეცა მიუგო და ჰრქუა მათ: და რად უკუე გნებავს ყოფად, რომელსა ესე იტყვთ მეუფედ ჰურიათად?
13. ხოლო მათ კუალად ღაღადყვეს და ჰრქუეს: ჯუარს-აცუ ეგე.
14. ხოლო პილატე ეტყოდა მათ: რად ბოროტი უქმნიეს? და იგინი უმეტესად ღაღადებდეს და იტყოდეს: ჯუარს-აცუ ეგე.

15. ხოლო პილატეს უნდა ერისა მის მომადლებად, მიუტევა მათ ბარაბა, ხოლო იესუს სცა შოლტითა და მისცა მათ, რადთა ჯუარს-აცუნან.
16. ხოლო სტრატოტო მათ შეიყვანეს იგი შინაგან ეზოსა მას, რომელ არს ტაძარი, და შეკრიბეს ყოველივე იგი თესლები.
17. და შეჰმოსეს მას მოწეული და დაადგეს შეთხოული ეკალთაგან გვრგვნი.
18. და იწყეს მოკითხვად მისა და იტყოდეს: გიხაროდენ, მეუფეო ჰურიათაო!
19. და სცემდეს მას თავსა ლერწმითა და ჰნერწყუვიდეს მას და დაიდგნიან მუჭლნი და თაყუანის-სცემედ მას.
20. და ოდეს განკიცხეს იგი, განსამარცხეს მას მოწეული იგი და შეჰმოსეს თვისივე სამოსელი და განიყვანეს იგი, რადთა ჯუარს-აცუნან.
21. და პაჰრაკად წარიყვანეს თანა-წარმავალი სიმონ ვინმე კვრინელი, მომავალი ველით, მამად ალექსანდრესი და როფესი, რადთა აღიღოს ჯუარი მისი.
22. და მოიყვანეს იგი გოლგოთას, ადგილსა, რომელ არს გამოთარგმანებით: თხემისა ადგილი.
23. და მისცემდეს მას სუმად შემურვილსა ღვინოსა, ხოლო მან არა მიიღო.
24. და ჯუარს-აცუნეს იგი და განიყოფდეს სამოსელსა მისსა და განიგდებდეს მას ზედა წილსა, ვინ-მი რად აღიღოს.
25. ხოლო იყო ჟამი მესამე, და ჯუარს-აცუნეს იგი.
26. და იყო ზედაწერილი ბრალისა მისისაჲ ესრეთ დაწერილი: ესე არს მეუფეჲ ჰურიათად.
27. და მის თანა ჯუარსა-აცუნეს ორნი ავაზაკნი: ერთი მარჯუენით და ერთი მარცხენით მისა.
28. და აღესრულა წერილი იგი, რომელი იტყვს, ვითარმედ: უსჯულოთა თანა შეირაცხა.
29. და თანა-წარმავალნი იგი ჰგმობდეს მას და ყრიდეს თავთა და იტყოდეს: ეჰა, რომელი დაარლუევდ ტაძარსა ამას და მესამესა დღესა აღაშწნებდ,
30. იქსენ თავი თვისი და გარდამოკედ მაგიერ ჯუარით.
31. ეგრეთვე მდდელთ-მომღუარნი იგი იმღერდეს მწიგნობართა თანა და იტყოდეს: სხუანი აცხოვნნა, თავი თვისი ვერ ძალ-უც ცხოვნებად ქრისტესა, მეუფესა ისრაჴლისასა!
32. გარდამოკდინ აწ ჯუარით, რადთა ვიხილოთ და გურწმენეს. და მის თანა ჯუარ-ცუმულნიცა იგი ეგრეთვე აყუედრებდეს მას.
33. და ვითარცა იყო ჟამი მეექუსე, ბნელი იყო ყოველსა ქუეყანასა ვიდრე მეცხრედ ჟამადმდე.
34. და მეცხრესა ჟამსა ჯმა-ყო იესუ ჯმითა დიდითა და თქუა: ელოი, ელოი, ლიმა საბაქთანნი? რომელ არს თარგმანებით: ღმერთო, ღმერთო ჩემო, რადსათვს დამიტეობ მე?
35. და რომელთა მე წინაშე მდგომელთა ესმა და იტყოდეს: აჰა ელიას ჰხადის.
36. და მირბიოდა ერთი და აღავსო ღრუბელი ძმრითა და დაადგა ლერწამსა და ასუმიდა და იტყოდა: უტევეთ, ვიხილოთ, უკუეთუ მოვიდეს ელია გარდამოცხნად მაგისა.
37. ხოლო იესუ ჯმა-ყო ჯმითა დიდითა და განუტევა სული.
38. და კრეტსაბმელი იგი ტაძრისაჲ მის განიპო ორად, ზედთგან, ვიდრე ქუედმდე.
39. და ვითარცა იხილა ასისთავმან მან, რომელი დგა წინაშე მისსა, რამეთუ ესრეთ ღალატ-ყო და განუტევა სული, თქუა: ჭემმარიტად კაცი ესე ძე ღმრთისაჲ იყო.
40. ხოლო იყვნეს დედანიცა, რომელნი შორით ჰხედვიდეს, რომელთა თანა იყო მარიამ მაგდალენელი და მარიამ იაკობისი მცირისაჲ და იოსეს დედაჲ და სალომე,
41. რომელნი, ოდეს იგი იყო გალილეას, შეუდგეს მას და ჰმსახურედეს, და სხუანი მრავალნი, რომელნი მის თანა აღსრულ იყვნეს იერუსალჴმდ.

42. და ვითარცა შემწუხრდებოდა, - რამეთუ პარასკევი იყო, რომელ არს უწინარეს შაბათისა, -
43. მოვიდა იოსებ არიმათიელი, შუენიერი მზრახვალი, რომელი-იგიცა მოელოდა სასუფეველსა ღმრთისასა, იკადრა და შევიდა პილატესა და მოითხოვა გუამი იესუმსი.
44. ხოლო პილატეს დაუკვრდა, უკუეთუ აწვე მოკუდა, და მოუწოდა ასისთავსა მას და ჰკითხა, უკუეთუ ადრევე მოკუდა.
45. და ისწავა ასისთავისა მისგან ესე და მიჰმადლა გუამი მისი იოსებს.
46. და მან იყიდა არდაგი და გარდამოჴსნა იგი ჯუარისა მისგან და წარგრაგნა იგი არდაგითა მით და დადვა იგი საფლავსა, რომელი იყო გამოკუთილ კლდისაგან, და მიაგორვა ლოდი კარსა ზედა მის საფლავისასა.
47. იყო მუნ მარიამ მაგდალენელი და მარიამ იოსესი და ხედვიდეს, სადა-იგი დასდებდეს მას.

16

1. და ვითარცა გარდაჴდა შაბათი იგი, მარიამ მაგდალენელმან და მარიამ იაკობისმან და სალომე იყიდეს ნელსაცხებელი, რადთა მოვიდენ და სცხონ მას.
2. და ნიად განთიადსა მას ერთშაბათისასა მოვიდეს საფლავსა მას ზედა მერმეცა აღმოსლვასა ოდენ მზისასა.
3. და იტყოდეს ურთიერთას: ვინ გარდაგვგორვოს ჩუენ ლოდი იგი კარისა მისგან საფლავისა?
4. და მიჰხედეს და იხილეს, რამეთუ გარდაგორვებულ იყო ლოდი იგი, რომელი იყო დიდ ფრიად.
5. და შე-რად-ვიდეს საფლავსა მას, იხილეს ჭაბუკი ჯდომარე მარჯუენით კერძო, შემოსილი სამოსლითა სპეტაკითა, და განჰკრთეს.
6. ხოლო მან ჰრქუა მათ: ნუ განჰკრთებით! იესუს ეძიებთ ნაზარეველსა, ჯუარ-ცუმულსა; აღდგა, არა არს აქა. აჰა აღგილი, სადა დადვეს იგი.
7. არამედ წარვედით და უთხართ მოწაფეთა მისთა და პეტრეს, ვითარმედ: აჰა ეგერა წინა-გიძღვს თქუენ გალილეას, მუნ იხილოთ იგი, ვითარცა გრქუა თქუენ.
8. და ამათ ვითარცა ესმა ესე, გამოვიდეს და ივლტოდეს მიერ საფლავით, რამეთუ შემრწუნებულ იყვნეს და დაკვრვებულ და არარად ვის უთხრეს, რამეთუ ეშინოდა.
9. ხოლო აღ-რად-დგა განთიად პირველსა მას შაბათსა, ეჩუენა პირველად მარია მაგდალენელსა, რომლისაგან განსრულ იყვნეს შუდნი ეშმაკნი.
10. იგი წარვიდა და უთხრა მის თანა მყოფთა მათ, რომელნი იგლოვდეს და ტიროდეს.
11. და მათ რად ესმა, რამეთუ ცხოველ არს და ეჩუენა, მათ არა ჰრწმენა.
12. ხოლო ამისა შემდგომად ორთა მათგანთა სლვასა შინა გამოეცხადა სხვთა ხატითა, მი-რად-ვიდოდეს დაბასა.
13. და იგინი მოვიდეს და უთხრეს სხუათა მათ, და არცა მათი ჰრწმენა.
14. უკუანაძსკნელ მსხდომარეთა ათერთმეტთა მათ ეჩუენა და აყუედრა ურწმუნოებად მათი და გულ-ფიცხელობად, რამეთუ, რომელთა იგი იხილეს აღდგომილი, მათი არა ჰრწმენა.
15. და ჰრქუა მათ: წარვედით ყოველსა სოფელსა და უქადაგეთ სახარებად ესე ყოველსა დაბადებულსა.

16. რომელსა ჰრწმენეს და ნათელილოს, ცხოვნდეს; ხოლო რომელსა არა ჰრწმენეს, დაისაჯოს.
17. ხოლო სასწაული მორწმუნეთა მათ ესე შეუდგეს: სახელითა ჩემითა ეშმაკთა განასხმიდენ, ენათა ახალთა იტყოდიან.
18. გუელთა შეიპყრობდენ; და ღათუ სასიკუდინე რადმე სუან, არარად ავნოს მათ; სნეულთა ზედა კელსა დასდებდენ, და განცოცხლდებოდნ.
19. ხოლო უფალი შემდგომად სიტყუათა ამათ მათდა მიმართ ამალდა ზეცად და დაჯდა მარჯუენით ღმრთისა.
20. ხოლო იგინი გამოვიდეს და ქადაგებდეს ყოველსა ქუეყანასა უფლისა შეწევნითა და სიტყუსა ამის დამტკიცებითა მის მიერ, რომელნი-იგი შეუდგეს მას სასწაულნი.

სახარებად ლუკასი თავი

1

1. ვინადთგან უკუე მრავალთა კელ-ყვეს აღწერად მითხრობისა საქმეთათჳს გულსავსე-ქმნილთა ჩუენ შორის,
2. ვითარცა-იგი მომცეს ჩუენ, რომელნი დასაბამითგან თვთ-მხილველ და მსახურ ყოფილ იყვნეს სიტყუსა მის,
3. ჯერ-მიჩნდა მეცა, რომელი შეუდეგ პირველითგან ყოვლითა ჭემმარიტებითა, შემდგომითი შემდგომად მიწერად შენდა, მკნეო, ღმრთის-მოყუარეო თეოფილე,
4. რადთა სცნა, რომელთათჳს-იგი ისწავე სიტყუათა მათ კრძალულებად.
5. იყო დღეთა მათ ჰეროდე მეფისა ჰურიასტანისათა მღდელი ვინმე, რომლისა სახელი ზაქარია, შემდგომად დღითი-დღედ მსახურებისა მის აბიასა, და ცოლი მისი ასულთაგან აპრონისთად, და სახელი მისი ელისაბედ.
6. და იყვნეს ორნივე ესე წინაშე ღმრთისა მართალ და ვიდოდეს ყოველთა მცნებათა სიმართლისა უფლისათა უბიწონი;
7. და არა ესუა მათ შვილი, რამეთუ ელისაბედ იყო ბერწ, და ორნივე გარდასულ იყვნეს დღეთა მათთა.
8. და იყო მღდელობასა მას მისსა, წესსა მას დღითი-დღედისა მისისა წინაშე ღმრთისა,
9. მსგავსად ჩვეულებისა მღდელობისა ჰხუდა მას საკუმეველისა კუმევად და შევიდა ტაძარსა უფლისასა.
10. და ყოველი სიმრავლე ერისად ილოცვიდა გარეშე ჟამსა მას საკუმეველისა კუმევისასა.
11. და ეჩუენა მას ანგელოზი უფლისად, მდგომარე მარჯუენით საკურთხეველისა მის საკუმეველთადსა.
12. და შეძრწუნდა ზაქარია, იხილა რად იგი, და შიში დაეცა მას ზედა.
13. ჰრქუა მას ანგელოზმან მან: ნუ გეშინინ, ზაქარია, რამეთუ შეისმნეს ვედრებანი შენნი, და ცოლმან შენმან ელისაბედ გიშვეს შენ ძე, და უწოდი სახელი მისი იოვანე.
14. და იყოს შენდა სიხარულ და მხიარულება, და მრავალთა შობასა მისსა განიხარონ.
15. რამეთუ იყოს დიდ წინაშე უფლისა და ღვწომ და თაფლუჭი არა სუას და სულითა წმიდითა აღივსოს მიერვე დედის მუცლით მისითგან.
16. და მრავალნი ძეთა ისრაჴლისათაგანნი მოაქცინეს უფლისა, ღმრთისა მათისა.

17. და იგი თავადი პირველად განვიდეს წინაშე მისსა სულითა და ძალითა ელიადსითა მოქცევად გულნი მამათანი შვილთა მიმართ და ურჩნი გონებითა მართალთადათა განმზადებად უფლისა ერი მომზადებულნი.
18. და ჰრქუა ზაქარია ანგელოზსა მას: რადთა ვცნა ესე, რამეთუ მე მოხუცებულ ვარ, და ცოლი ჩემი გარდასრულ არს დღეთა მისთა?
19. მიუგო ანგელოზმან მან და ჰრქუა: მე ვარ გაბრიელ, წინაშე მდგომელი პირსა ღმრთისასა, და მოვივლინე სიტყუად შენდა და ხარებად ამას.
20. და აჰა იყო შენ დადუმებულ და ვერ შემძლებელ სიტყუად ვიდრე დღედმდე ყოფად ამისა, ამისთვის რამეთუ არა გრწმენეს სიტყუანი ჩემნი, რომელნი აღესრულნენ ჟამსა თვისსა.
21. და დგა ერი იგი და ელოდა ზაქარიას და უკვრდა დაყოვნებად იგი მისი ტაძარსა მას შინა.
22. და გამო-რად-ვიდა, ვერ ეძლო სიტყუად მათა, და ცნეს, რამეთუ ჩუენებად რადმე იხილა ტაძარსა მას შინა; და იგი წამ-უყოფდა მათ და დაადგრა უტყუად.
23. და ვითარტცა აღესრულნეს დღენი იგი მსახურებისა მისისანი, წარვიდა სახიდ თვისა.
24. და შემდგომად დღეთა მათ მიუდგა ელისაბედ, ცოლი მისი, და იფარვიდა თავსა თვისსა ხუთ თთუე და იტყოდა,
25. ვითარმედ: ესრეთ მიყო მე უფალმან დღეთა ამათ, რომელთა მოხედვა-ყო მოსპოლვად ყუედრებად ჩემი კაცთა შორის.
26. და თთუესა მეექუსესა მოივლინა გაბრიელ ანგელოზი ღმრთისა მიერ ქალაქად გალილეადსა, რომლისა სახელი ნაზარეთ,
27. ქალწულისა, თხოილისა ქმრისა, რომლისადა სახელი იოსებ, სახლისაგან და ტომისა დავითისა, და სახელი ქალწულისადა მის მარიამ.
28. და შევიდა ანგელოზი იგი მისა და ჰრქუა: გიხაროდენ, მიმადლებულო! უფალი შენ თანა. კურთხეულ ხარ შენ დედათა შორის.
29. ხოლო მან რა იხილა, შემრწუნდა სიტყუასა მას მისსა ზედა და განიზრახვიდა: ვითარ-მე არს მოკითხვად ესე?
30. და ჰრქუა მას ანგელოზმან მან: ნუ გეშინინ, მარიამ, რამეთუ ჰპოვე მაღლი წინაშე ღმრთისა.
31. და აჰა ესერა შენ მუცლადილო და ჰშვე მე და უწოდი სახელი მისი იესუ.
32. ესე იყოს დიდ და მე მაღლის ეწოდოს, და მისცეს მას უფალმან ღმერთმან საყდარი დავითის, მამისა თვისისადა,
33. და მეუფებდეს სახლსა ზედა იაკობისსა საუკუნოდ, და სუფევისა მისისადა არა იყოს დასასრულ.
34. ჰრქუა მარიამ ანგელოზსა მას: ვითარ-მე იყოს ესე ჩემდა, რამეთუ მე მამაკაცი არა ვიცი?
35. მიუგო ანგელოზმან მან და ჰრქუა მას: სული წმიდაა მოვიდეს შენ ზედა, და ძალი მაღლსადა გფარვიდეს შენ; ამისთვისცა შობილსა მას წმიდა ეწოდოს და მე ამღლის.
36. და აჰა ელისაბედ, ნათესავი შენი, იგიცა მიდგომილ არს მესა სიბერესა თვისსა, და ესე მეექუსე თუჯ არს მისი, რომელსა-იგი ერქუა ბერწ.
37. რამეთუ არა შეუძლებელ არს წინაშე ღმრთისა ყოველი სიტყუად.
38. ჰრქუა მას მარიამ: აჰა მჯევალი უფლისადა; მეყავნ მე სიტყვსაებრ შენისა! და წარვიდა მისგან ანგელოზი იგი.
39. და აღდგა მარიამ მათ დღეთა შინა და წარვიდა მთად კერძო მსწრაფლ ქალაქად იუდადასა.
40. და შევიდა სახლსა ზაქარიადსსა და მოიკითხა ელისაბედ.

41. და იყო ვითარცა ესმა ელისაბედს მოკითხვად მარიამისი, ჰკრთებოდა ყრმად იგი მუცელსა მისსა. და აღივსო სულითა წმიდითა ელისაბედ.
42. და ჳმა-ყო ჳმითა დიდითა და თქუა: კურთხეულ ხარ შენ დედათა შორის, და კურთხეულ არს ნაყოთი მუცლისა შენისა!
43. და ვინაჲ ჩემდა ესე, რაჲთა მოვიდეს დედაჲ უფლისა ჩემისაჲ ჩემდა?
44. რამეთუ აჰა ესერა ვითარცა იყო ჳმად მოკითხვისა შენისაჲ ყურთა მომართ ჩემთა, ჰკრთებოდა ყრმად ესე სიხარულით მუცელსა ჩემსა.
45. და ნეტარ არს, რომელსა ჰრწმენეს, რამეთუ იყოს აღსრულებად თქმულთა მათ მისა მიმართ უფლისა მიერ.
46. და თქუა მარიამ: ადიდებს სული ჩემი უფალსა,
47. და განიხარა სულმან ჩემმან ღმრთისა მიმართ, მაცხოვრისა ჩემისა,
48. რამეთუ მოხედნა სიმდაბლესა ზედა მწევლისა თვისისასა, რამეთუ აჰა ესრა ამიერითგან მნატრიდენ მე ყოველნი ნათესავნი.
49. რამეთუ ყო ჩემ თანა დიდებული ძლიერმან, და წმიდა არს სახელი მისი,
50. და წყალობად მისი ნათესავითი-ნათესავადმდე მოშიშთა მისთა ზედა;
51. ყო სიმტკიცე მკლავითა თვისითა; განაბნინა ამჰარტავანნი გონებითა გულთა მათთაჲთა;
52. დაამჯუნა ძლიერნი საყდართაგან და აღამაღლნა დაბალნი;
53. მშიერნი აღავსნა კეთილითა და მდიდარნი განავლინნა ცუდნი;
54. შეეწია ისრაჴლსა, მონასა თვისსა, მოწსენებად წყალობისა,
55. ვითარცა ეტყოდა მამათა ჩუენთა აბრაჰამს და ნათესავსა მისსა საუკუნოდ.
56. და დაადგრა მარიამ ელისაბედის თანა სამ თთუე და წარვიდა სახიდ თვისა.
57. ხოლო ელისაბედისნი აღივსნეს ჟამნი შობისა მისისანი და შვა ძე.
58. და ესმა გარემოთა და ნათესავთა, რამეთუ განადიდა უფალმან წყალობად თვისი მის თანა, და მის თანა იხარებდეს.
59. და იყო მერვესა დღესა და მოვიდეს წინადაცუეთად ყრმისა მის და რაჲთამცა უწოდეს მას სახელი სახელად მამისა მისისა ზაქარია.
60. და მიუგო დედამან მისმან და ჰრქუა: არ, არამედ ეწოდოს მაგას იოვანე.
61. და ჰრქუეს მას, ვითარმედ: არავინ არს ნათესავსა შენსა, რომელსა ჰრქვან სახელი ეგე.
62. და წამ-უყოფდეს მამასა მისსა, რადი უნდეს სახელის-დებად მისა.
63. და მოითხოვა ფიცარი და დაწერა და თქუა: იოვანე არს სახელი მისი, და დაუკვრდა ესე ყოველთა.
64. და მეყსეულად აღელო პირი მისი და ენაჲ, და იტყოდა და აკურთხევდა ღმერთსა.
65. და იყო შიში დიდი ყოველთა ზედა გარემო მკვდრთა მისთა, და ყოველთა მათ მთით კერძოთა ჰურიასტანისათა მიმოითქუმოდეს ყოველნი ეს სიტყუანი.
66. და დაიდვეს გულსა, რომელსა ესმოდა ესე, და იტყოდეს: რა-მე იყოს ყრმად ესე? და ჳელი უფლისაჲ იყო მის ზედა.
67. და მამად მისი ზაქარია აღივსო სულითა წმიდითა, წინაწარმეტყუელებდა და თქუა:
68. კურთხეულ არს უფალი ღმერთი ისრაჴლისაჲ, რამეთუ მოჰხედნა და ყო ჳსნად ერისა თვისისაჲ;
69. და აღმიდგინა ჩუენ რქად ცხორებისაჲ შორის სახლსა მას დავითის, მონისა თვისისა;
70. ვითარცა ეტყოდა პირითა წმიდათაჲთა საუკუნითგან წინაწარმეტყუელთა მისთაჲთა,
71. ცხორებასა მტერთა ჩუენთაგან და ჳელისაგან ყოველთა მოძულეთა ჩუენთაჲსა;
72. ყოფად წყალობისა მამათა ჩუენთა თანა და მოწსენებად აღთქუმისა წმიდისა მისისა;
73. ფიცით, რომელ ეფუცა აბრაჰამსა, მამასა ჩუენსა, მოცემათ ჩუენდა,
74. უშიშად ჳსნად ჳელთაგან მტერთა ჩუენთაჲსა,

75. მსახურებად მისა ღირსებით და სიმართლით წინაშე მისსა ყოველთა დღეთა ცხოვრებისა ჩუენისათა.
76. და შენ, ყრმაო, წინაწარმეტყუელ მაღლის იწოდო, რამეთუ წარსძლუე შენ წინაშე პირსა უფლისასა განმზადებად გზათა მისთა,
77. მიცემად მეცნიერებად ცხოვრებისად ერსა თვისსა მოტევებითა ცოდვათა მათთადათა,
78. მოწყალებითა წყალობისა ღმრთისა ჩუენისადათა, რომელთა მიერ მომხედნა ჩუენ აღმოსავალმან მაღლით
79. გამოჩინებათ მათ ზედა, რომელნი სხენან ბნელსა შინა და აჩრდილთა სიკუდილისათა, და წარმართებად ფერტთა ჩუნთა გზასა მშჯდობისასა.
80. ხოლო ყრმა იგი აღორძნდებოდა და განმტკიცნებოდა სულითა. და იყო უდაბნოს ვიდრე გამოცხადებამდე მისა ისრაჴლისა მიმართ.

2

1. და იყო მათ დღეთა შინა გამოვცდა ბრძანებად აგვსტოს კეისრისაგან აღწერად ყოვლისა სოფლისა.
2. ესე აღწერად პირველი იყო მთავრობასა ასურეთს კვრინესსა.
3. და წარვიდოდეს ყოველნი აღწერად კაცად-კაცადი თვისსა ქალაქსა.
4. აღმოვიდა იოსებცა გალილეად, ქალაქით ნაზარეთით, ჰურიასტანად, ქალაქად დავითისა, რომელსა ჰრქვან ბეთლემ, რამეთუ იყო იგი სახლისაგან და ტომისა დავითისა,
5. აღწერად მარიამის თანა, რომელი მითხოვილ იყო მისა, და იყო იგი მიდგომილ.
6. და იყო ვიდრე იყვნეს-ლა იგინი მუნ, აღივსნეს დღენი იგი შობისა მისისანი.
7. და შვა ძე იგი მისი პირმშოდ და შეხვა იგი სახუევლითა და მიაწვინა იგი ბაგასა, რამეთუ არა იყო მათა ადგილ სავანესა მას.
8. და მწყემსნი იყვნეს მასვე სოფელსა, ველთა დგებოდეს და ჯუმილვიდეს საჯუმილავსა ღამისასა სამწყსოსა მათსა.
9. და აჰა ანგელოზი უფლისად დაადგრა მათ ზედა, და დიდებად უფლისად გამოუბრწყინდა მათ, და შეეშინა მათ შიშითა დიდითა.
10. და ჰრქუა მათ ანგელოზმან მან უფლისამან: ნუ გეშინინ, რამეთუ აჰა ესერა გახარებ თქუენ სიხარულსა დიდსა, რომელი იყოს ყოვლისა ერისა:
11. რამეთუ იშვა დღეს თქუენდა მაცხოვარი, რომელ არს ქრისტე უფალი, ქალაქსა დავითისსა.
12. და ესე იყოს თქუენდა სასწაულად: ჰპოოთ ყრმა იგი შეხუეული და მწოლარე ბაგასა.
13. და მეყსეულად იყო ანგელოზისა მის თანა სიმრავლე ერთა ცისათად, აქებდეს ღმერთსა და იტყოდეს:
14. დიდებად მაღალთა შინა ღმერთსა, და ქუეყანასა ზედა მშჯდობად, და კაცთა შორის სათნოებად.
15. და იყო ვითარცა აღვიდეს ანგელოზნი იგი ზეცად, მწყემსთა მათ თქუეს ურთიერთას: განვიდეთ ჩუენ ვიდრე ბეთლემადმდე და ვიხილოთ სიტყუად ესე, რომელი იყო ჩუენდა მომართ, რომელი-იგი უფალმან მაუწყა ჩუენ.
16. და მოვიდეს მსწრაფლ და პოვეს მარიამ და იოსებ და ყრმა იგი, მწოლარე ბაგასა.
17. და ვითარცა იხილეს, გულისჴმა-ყვეს სიტყუად იგი, რომელი ითქუა მათა მიმართ ყრმისა მისთვის.

18. და ყოველთა, რომელთა ესმოდა, უკვრდა სიტყუად იგი მწყემსთა მათ მათდა მიმართ.
19. ხოლო მარიამ დაემარხნეს სიტყუანი ესე და დაედვა გულსა თვსსა.
20. და მიიქცეს და წარვიდეს მწყემსნი იგი, ადიდებდეს და აქებდეს ღმერთსა ამას ყოველსა ზედა, რომელი ესმა და იხილეს, ვითარცა-იგი ითქუნეს მათდა მიმართ.
21. და ვითარცა აღესრულნეს დღენი იგი რვანი წინადაცუეთისა მისისანი, და უწოდეს სახელი მისი იესუ, რომელ-იგი ეწოდა ანგელოზისა მისგან, ვიდრე ყოფადმდე მისა მუცელსა დედისა თვისასა.
22. რა ჟამს აღესრულნეს დღენი იგი განწმედისა მათისანი სჯულისა მისებრ მოსესისა, აღმოიყვანეს ყრმად იგი იერუსალჴმდ წარდგინებად წინაშე უფლისა,
23. ვითარცა დაწერილ არს სჯულსა უფლისასა, რამეთუ: ყოველმან წულმან რომელმან განაღოს საშოდ, წმიდა უფლისა ეწოდოს;
24. და მიცემად შესაწირავი, ვითარცა თქუმულ არს სჯულსა უფლისასა, ორნი გურიტნი ანუ ორნი მართუენი მტრედისანი.
25. და აჰა იყო კაცი იერუსალჴმს, რომლისა სახელი სვმეონ და კაცი ესე მართალი იყო და მოშიში უფლისად და მოელოდა ნუგეშინის-ცემასა ისრაჴლისასა; და სული წმიდად იყო მის ზედა.
26. და იყო მისა უწყებულ სულისაგან წმიდისა არა ხილვად სიკუდილი, ვიდრემდე იხილოს ცხებული უფლისად.
27. და მოვიდა სულითა წმიდითა ტაძრად უფლისა და შეყვანებასა მას მამა-დედისა მიერ ყრმისა მის იესუდა ყოფად მათა მსგავსად ჩუელებისა მისებრ სჯულისა მისა მიმართ.
28. და ამან მიიქუა იგი მკლავთა თვსთა ზედა და აკურთხევადა ღმერთსა და თქუა:
29. აწ განუტევე მონად შენი, მეუფეო, სიტყვსაებრ შენისა მშჯდობით.
30. რამეთუ იხილეს თუალთა ჩემთა მაცხოვარებად შენი,
31. რომელ განუმზადე წინაშე პირსა ყოვლისა ერისასა,
32. ნათელი გამობრწყინვებად წარმართთა ზედა და დიდებად ერისა შენისა ისრაჴლისა.
33. და იყვნეს იოსებ და დედად მისი დაკვრვებულ სიტყუათა მათ ზედა მისთვის.
34. და აკურთხნა იგინი სვმეონ და ჰრქუა მარიამს, დედასა მისსა: აჰა ესერა ესე დგას დაცემად და აღდგინებად მრავალთა ისრაჴლსა შორის და სასწაულად სიტყვს-საგებელად.
35. და თვთ შენსაცა სულსა განვიდეს მახვლი, რადთა განცხადნენ მრავალთაგან გულთა ზრახვანი.
36. და იყო ანნა წინაწარმეტყუელი, ასული ფანოელისი, ტომისაგან ასერისა. ესე გარდასრულ იყო დღეთა მრავალთა და ცხორებულ იყო ქმრისა თანა შჯდ წელ სიქალწულითგან თვსით.
37. და ესე იყო ქურივ ვითარ ოთხმეოც და ოთხის წლის, რომელი არა განეშორებოდა ტაძრისა მისგან მარხვითა და ვედრებითა და მსახურებითა ღამე და დღე.
38. ესე მასვე ჟამსა შინა მოიწია და აღუვარებდა ღმერთსა და ეტყოდა მისთვის ყოველთა, რომელნი მოელოდეს გამოქსნასა იერუსალჴმს შინა.
39. და ვითარცა აღსრულეს მის ზედა ყოველივე მსგავსად სჯულისა უფლისა, მიიქცეს და წარვიდეს გალილეად, ქალაქად თვსა - ნაზარეთად.
40. ხოლო ყრმად იგი აღორძნებოდა და განმტკიცნებოდა სულითა და აღივსებოდა სიბრძნითა, და მაღლი ღმრთისად იყო მის ზედა.
41. და აღმოვიდიან მამა-დედანი მისნი წლითი წლად იერუსალჴმდ დღესასწაულსა მას პასექისასა.

42. და იყო რაღაც იგი ათორმეტის წლის, აღმოვიდეს იგინი იერუსალჴმდ, ვითარცა ჩუეულ იყვნეს, დღესასწაულსა მას.
43. და აღასრულნეს დღენი იგი, და წარსლვასა მას მათსა დაშთა იესუ ყრმად იერუსალჴმს, და არა უწოდეს იოსებ და დედამან მისმან,
44. ჰგონებდეს მისსა, ვითარმედ მოგზაურთა თანა არს იგი. და მოვიდეს დღისა ერთისა გზასა და ეძიებდეს მას ნათესავთა შორის და მეცნიერთა
45. და არა პოვეს იგი. და მოიქცეს იგინი იერუსალჴმდვე და ეძიებდეს მას.
46. და იყო შემდგომად სამისა დღისა პოეს იგი ტაძარსა მას შინა მჴდომარე შორის მოძღუართა, ისმენდა მათსა და ჰკითხვიდა მათ.
47. განუკვრდებოდა მათ ყოველთა, რომელთა ესმოდა მისი გულისჴმის-ყოფად იგი და სიტყვს მიგებად მისი.
48. და იხილეს იგი და განუკვრდა. ჰრქუა მას დედამან მისმან: შვილო, რაღაც ესე მიყავ ჩუენ ესრეთ? აჰა ესერა მე და მამად შენი ვრორინებთ და გეძიებთ შენ.
49. და მან ჰრქუა მათ: და რაღასა მეძიებთ მე? არა უწყითა, რამეთუ მამისა ჩემისა თანა ჯერ-არს ჩემი ყოფად?
50. და მათ ვერ გულისჴმა-ყვეს სიტყუად იგი, რომელი ჰრქუა მათ.
51. და წარვიდა მათ თანა და მოვიდა ნაზარეთად და იყო დამორჩილებულ მათდა. ხოლო დედასა მისსა დაემარხნეს ყოველნი ესე სიტყუანი გულსა თჴსსა.
52. და იესუ წარემატებოდა სიბრძნითა და ჰსასაკითა და მადლითა წინაშე ღმრთისა და კაცთა.

3

1. წელსა მეთხუთმეტესა ტიბერის კეისრისასა, მთავრობასა პონტიელისა პილატესსა ჰურიასტანს, და მეოთხედ მთავრობასა გალილეას ჰეროდესსა, ხოლო ფილიპეს, ძმისა მისისა მეოთხედ მთავრობასა იტურეას და ტრაქონელთა სოფელსა, და ლჴსანისსა მეოთხედ მთავრობასა აბილინესა,
2. მღდელთ-მოძღურებასა ანნადსსა და კაიაფადსსა იყო სიტყუად უფლისად იოვანეს მიმართ, მისა ზაქარიადასა, უდაბნოს.
3. და მოჰვლიდა ყოველსა მას გარემო სოფლებსა იორდანისასა და ქადაგებდა ნათლის-ცემასა სინანულისასა მისატევებელად ცოდვათა.
4. ვითარცა წერილ არს წიგნსა მას სიტყუათა ესაია წინაწარმეტყუელისათა და იტყვს: ჴმად ღაღადებისად უდაბნოსა: განჴმზადენით გზანი უფლისანი და წრფელ ყვენით აღაგნი მისნი.
5. ყოველნი ჴევნები აღმოივსოს, და ყოველნი მათნი და ბორცუნი დამდაბლდენ; და იყოს გულარძნილი იგი მართალ და ფიცხელი იგი გზად წრფელად.
6. და იხილოს ყოველმან კორციელმან მაცხოვარებად ღმრთისად.
7. და ეტყოდა განმავალსა მას მისა ერსა ნათლის-ღებად მისგან: ნაშობნო იქედნეთანო, ვინ გიჩუენა თქუენ სივლტოლად მერმისა მისგან რისხვისა?
8. ყავთ უკუე აწ ნაყოფი, ღირსი სინანულისად, და ნუ ჰგონებთ და იტყვთ გულთა თქუენტა: მამად გჴვის ჩუენ აბრაჴამი, გეტყვ თქუენ, რამეთუ ძალ-უც ღმერთსა აღდგინებად ქვათა ამათგან ნაშობად აბრაჴამისა.
9. რამეთუ აწვე ცული ძირთა თანა ხეთასა ძეს; ყოველმან ხემან რომელმან არა გამოიღოს ნაყოფი კეთილი, მოეკუეთოს და ცეცხლსა დაედვას.
10. და ჰკითხვიდეს მას ერი იგი და ეტყოდეს: და რაღ-მე უკუე ვყოთ?

11. მიუგო და ჰრქუა მათ: რომელსა აქუნდეს ორი სამოსელი, მიეცინ, რომელსა არა აქუნდეს; და საზრდელიცა ეგრეთვე მსგავსად ყავნ.
12. მოვიდეს მისა მეზუერენიცა ნათლის-ღებად და ჰრქუეს მას: მოძღუარ, ჩუენ რად-მე ვყოთ?
13. ხოლო მან ჰრქუა მათ: ნურარას უფროდს განწესებულისა თქუენისა იქმთ.
14. ჰკითხვიდეს მას მკედრად განწესებულნიცა იგი და ეტყოდეს: და ჩუენ რად-მე ვყოთ? და მან ჰრქუა მათ: ნუვის აჭირვებთ, ნუცა ცილსა შესწამებთ და კმა-გეყავნ როჭიკი თქუენი.
15. და ვითარცა მოელოდა ერი იგი, და განიზრახვიდეს ყოველნი გულთა მათთა იოვანესთვს, ნუუკუე იგი არს ქრისტე,
16. მიუგო ყოველთა იოვანე და ეტყოდა: მე ნათელ-გცემ თქუენ წყლითა, ხოლო მოვალს უძლიერესი ჩემსა, რომლისა არა ვარ ღირს ჳამლთა მისთა ტვრთვად; მან ნათელ-გცეს თქუენ სულითა წმიდითა და ცეცხლითა.
17. რომლისა ნიჩაბი ჳელთა შინა მისთა, განწმიდოს კალოდ თვსი და შეკრიბოს იფქლი საუნჯესა თვსსა, ხოლო ბზე დაწუას ცეცხლითა უშრეტითა.
18. და ფრიად სხუასაცა მრავალსა ჳლოცვიდა და ახარებდა ერსა მას.
19. ხოლო ჳეროდე, ოთხთა სამთავროთა მთავარმან, რამეთუ ამხილებდა მას ჳეროდიადსთვს, ცოლისა ფილიპეს, ძმისა მისისა, და ყოვლისა მისთვს, რომელი ქმნა ბოროტი ჳეროდე.
20. შესძინა ესეცა მას ყოველსა ზედა და შეაყენა იოვანე საპყრობილესა.
21. და იყო ნათლის-ღებასა მას ყოვლისა ერისასა, იესუცა ნათელ-ილო და ილოცვიდა; და განებუნეს ცანი.
22. და გარდამოჳდა სული წმიდად ჳორციელითა ხილვითა, ვითარცა ტრედი, მის ზედა; და ჳმად იყო ზეცით და თქუა: შენ ხარ მე ჩემი საყუარელი, შენ სათნო-გიყავ.
23. და თავადსა იესუს ეწყო ოდენ ყოფად მეოცდაათესა წელსა, რომელი საგონებელ იყო ძედ იოსებისა, ელისა,
24. მატათანისა, ლევისა, მელქისა, იანესა, იოსებისა,
25. მატათისა, ამოსისა, ნაომისა, ელისა, ნაგესა,
26. მათისა, მატათისა, სემისა, იოსებისა, იუდაძსა,
27. იოანანისა, რესაძსა, ჳორობაბელისა, სალათიელისა, ნერისა,
28. მელქისა, ადდისა, კოსამისა, ელმოდადისა, ერისა,
29. იოსისა, ელიეზერისა, იორამისა, მატატათისა, ლევისა,
30. სჳმეონისა, იუდაძსა, იოსებისა, იონანისა, ელიაკიმისა,
31. მელეაძსა, მაინანისა, მატათანისა, ნათანისა, დავითისა,
32. იესესა, იობედისა, ბოოსისა, სალმუნისა, ნაასონისა,
33. ამინადაბისა, არამისა, ესრომისა, ფარეზისა, იუდაძსა,
34. იაკობისა, ისაკისა, აბრაჳამისა, თარაძსა, ნაქორისა,
35. სერუქისა, რაგავისა, ფალეგისა, ებერისა, სალაძსა,
36. კაინანისა, არფაქსადისა, სემისა, ნოესა, ლამექისა,
37. მათუსალაძსა, ენუქისა, იარედისა, მალელეილისა, კაინანისა,
38. ენოსისა, სეითისა, ადამისა და ღმრთისა.

1. ხოლო იესუ, სავსე სულითა წმიდითა, მოიქცა იორდანით, და მოჰყვანდა სულსა უდაბნოდ.
2. და ორმოც დღე გამოიცადებოდა ეშმაკისაგან და არარაჲ ჭამა მათ დღეთა შინა. და აღ-
რაჲ-ესრულნეს დღენი იგი, შეემშია.
3. და ჰრქუა მას ეშმაკმან მან: უკუეთუ ძე ხარ ღმრთისაჲ, არქუ ქვათა ამათ, რაჲთა იქმნენ
პურ.
4. მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: წერილ არს: არა პურითა ხოლო ცხოვნდების კაცი, არამედ
ყოვლითა სიტყვთა ღმრთისაჲთა.
5. და აღიყვანა იგი მთასა მაღალსა და უჩუენნა მას ყოველნი სუფევანი სოფლისანი
გამოხატვითა ჟამთაჲთა
6. და ჰრქუა მას ეშმაკმან მან: შენ მიგცე ამის ყოვლისა კელმწიფებაჲ და დიდებაჲ მათი,
რამეთუ ჩემდა მოცემულ არს, და რომლისა მიხედეს, მივსცე იგი;
7. უკუეთუ შენ თაყუანის-მცე ჩემ წინაშე, იყოს შენდა ესე ყოველი.
8. მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: წარვედ მართლუკუნ ჩემგან, ეშმაკო; წერილ არს: უფალსა
ღმერთსა შენსა თაყუანის-სცე და მას მხოლოსა ჰმსახურებდე.
9. და მოიყვანა იგი იერუსალჴმდ და დაადგინა იგი ფრთესა მას ზედა მის ტაძრისასა და
ჰრქუა მას: უკუეთუ ძე ხარ ღმრთისაჲ, გარდაიგდე თავი შენი ამიერ ქუეყანად,
10. რამეთუ წერილ არს, ვითარმედ: ანგელოზთა მისთადა უბრძანებიეს შენთჳს დაცვად
შენდა.
11. კელთა მათთა ზედა აღვიპყრან შენ, ნუსადა წარსცე ქვასა ფერჯი შენი.
12. მიუგო იესუ და ჰრქუა მას, რამეთუ: თქმულ არს: არა განსცადო უფალი ღმერთი შენი.
13. და აღასრულნა ყოველნი განსაცდელნი ეშმაკმან მან და განეშორა მას ვიდრე
ჟამადმდე.
14. და მოიქცა იესუ ძალითა სულისა წმიდისაჲთა გალილეად; და ჰამბავი განჴდა მისთჳს
ყოველსა მას გარემო სოფლებსა.
15. და იგი თავადი ასწავებდა შესაკრებელთა მათთა და იდიდებოდა ყოველთაგან.
16. და მოვიდა ნაზარეთად, სადაც აღზრდილ იყო, და შევიდა, ვითარცა ჩუეულ იყო იგი,
დღესა შაბათსა შესაკრებელსა მათსა.
17. და მოსცეს მას წიგნი ესაია წინაწარმეტყუელისაჲ, და აღდგა კითხვად და განყო წიგნი
იგი და პოვა ადგილი, რომელსა წერილ იყო:
18. სული უფლისაჲ ჩემ ზედა, რომლისათჳს მცხო მე დ მახარებელად გლახაკთა,
მომავლინა მე, განკურნებად შემუსრვილთა გულითა, ქადაგებად ტყუეთა
განტევებისა და ბრმათა აღხილვად, განვლინებად მომსრალთა განტევებითა
19. და ქადაგებად წელიწადი უფლისაჲ შეწყნარებული.
20. და შეყო წიგნი იგი და მისცა მსახურსა და დაჯდა; და თუალნი ყოვლისა
კრებულისანი მას ჰხედვიდეს.
21. და იწყო სიტყუად მათდა, ვითარმედ: დღეს აღესრულა წერილი ესე ყურთა მომართ
თქუენტა.
22. და ყოველნი ეწამებოდეს მას და უკვრდა სიტყუათა ამათ ზედა მისთა მადლისათა,
რომელნი გამოვიდოდეს პირისაგან მისისა, და იტყოდეს: ანუ არა ესე არსა ძე
იოსებისი?
23. და თავადმან ჰრქუა მათ: მრქუათ სამე იგავი ესე: მკურნალო, განიკურნე თავი შენი.
და ჰრქუეს მას: რაოდენი გუესმა საქმე კაპერნაუმს, ქმენ აქაცა, მამულსა შენსა.

24. ხოლო თავადმან ჰრქუა მათ: ამენ გეტყვ თქუენ, რამეთუ არავინ წინაწარმეტყუელი შეწყნარებულ არს თვსსა მამულსა.
25. ხოლო ქემმარიტად გეტყვ თქუენ, რამეთუ მრავალნი ქურივნი იყვნეს დღეთა მათ ელიადსთა ისრაჴლსა შორის, ოდეს-იგი დაეკჳა ცაჲ სამ წელ და ექუს თუე, რაჴამს-იგი იყო სიყმილი დიდი ყოველსა ქუეყანასა.
26. და არავისა მათგანისა მიივლინა ელია, გარნა სარეფთად, სიდონისა, დედაკაცისა ქურივისა.
27. და მრავალნი კეთროვანნი იყვნეს ისრაჴლსა შორის ელისეს ზე, წინაწარმეტყუელისა, და არავინ მათგანი განიკურნა, გარნა ნემან ასური.
28. და აღივსნეს ყოველნი გულის წყრომითა, რომელნი-იგი იყვნეს შესაკრებელსა მას შინა, ესმოდა რად ესე.
29. და აღდგეს და განაძეს იგი გარეშე ქალაქისა მისგან და მოიყვანეს იგი ვიდრე წუერადმდე მის მთისა, რომელსა ზედა ქალაქი იგი მათი დაშენებულ იყო, რადთა გარდააგდონ იგი.
30. ხოლო თავადმან განვლო შორის მათსა და წარვიდა.
31. და შთავიდა კაპერნაუმდ, ქალაქსა გალილეადსასა, და ასწავებდა მათ შაბათსა შინა.
32. და უკვრდა მოძღურებაჲ იგი მისი, რამეთუ კელმწიფებით იყო სიტყუად იგი მისი.
33. და იყო შესაკრებელსა მათსა კაცი, რომლისა თანა იყო სული არაწმიდაჲ, და ღაღატ-ყო კმითა დიდითა:
34. ეკა, რად არს ჩუენი და შენი, იესუ ნაზარეველო? მოხუედ წარწყმედად ჩუენდა; გიცი შენ, ვინ ხარ, წმიდაჲ ეგე ღმრთისაჲ.
35. და შეჴრისხნა მას იესუ და ჰრქუა: პირი დაიყავ და განვედ მაგისგან! და დასცა იგი შორის მათსა ეშმაკმან მან და განვიდა მისგან და არაჲ ავნო მას.
36. და იყო განკვრევაჲ მათ ყოველთა ზედა, და ზრახვიდეს ურთიერთას და იტყოდეს: რად არს სიტყუად ესე, რამეთუ კელმწიფებითა და ძალითა უბრძანებს სულთა არაწმიდათა, და განვლენ?
37. და მიმოეფინებოდა ჰამბავი მისთვის ყოველთა მათ ადგილთა გარემოს მის სოფლებისათა.
38. და აღდგა მის კრებულისაგან და შევიდა სახლსა სიმონისსა; ხოლო სიდედრი სიმონისი შეჴყოზილ იყო სიცხითა დიდითა. და უთხრეს მას მისთვის.
39. და დადგა მას ზედა და შეჴრისხნა სიცხესა მას. და მეყსეულად დაუტევა იგი, და აღდგა და ჰმსახურებდა მათ.
40. და დასვლასა ოდენ მზისასა ყოველთა რაოდენთა აქუნდა უძღურები თითო-სახეთაგან სენთა, მოიყვანნეს მისა. ხოლო თავადმან კაცად-კაცადსა მათსა დასდვა კელი და განკურნნა იგინი.
41. და განვიდეს ეშმაკნი მრავალთაგან, ღაღადებდეს და იტყოდეს, ვითარმედ: შენ ხარ ქრისტე, ძე ღმრთისა ცხოვრებისაჲ. და არა უტევებდა მათ სიტყუად, რამეთუ იცოდეს, ვითარმედ იგი არს ქრისტე.
42. ვითარცა განთენა, გამოვიდა მიერ და წარვიდა უდაბნოსა ადგილსა, და ერი იგი ეძიებდა მას და მოვიდეს მისა და იყენებდეს მას, რადთამცა არა წარვიდა მათგან.
43. ხოლო თავადმან ჰრქუა მათ, ვითარმედ: სხუათაცა ქალაქთა ჯერ-არს ჩემდა ხარებად სასუფეველი ღმრთისაჲ, რამეთუ ამისთვის მოვივლინე.
44. და ქადაგებდა ყოველთა შესაკრებელთა გალილეადსათა.

1. და იყო ვითარ ერი იგი დაესხმოდა მას სმენად სიტყუასა ღმრთისასა, და თავადი დგა კიდესა თანა ტბისა მის გენესარეთისასა.
2. და იხილნა ორნი ნავნი, მდგომარენი კიდესა მის ტბისასა; ხოლო მესათხევლენი იგი გამოვიდეს ნავისა მისგან და განჰრცხიდეს ბადეთა.
3. და შევიდა ერთსა მას ნავსა, რომელი იყო სიმონისი, და უბრძანა მათ ქუეყანით შე-რე-დგინებაჲ მცირედ და დაჯდა და ასწავებდა ნავით გამო ერსა მას.
4. და ვითარცა დასცხრა სიტყუად, ჰრქუა სიმონს: შეავლინე ღრმად და სდევით ბადე თქუენი ნადირობად.
5. მიუგო სიმონ და ჰრქუა: მოძღუარ, ღამე ყოველ დავშუერთ და არარაჲ მოვიღეთ; ხოლო სიტყუთა შენითა გარდაუტეოთ ბადე.
6. და ესე რაჲ ყვეს, შეაყენეს თევზისა სიმრავლე დიდი, და განსთქდებოდეს ბადენი მათნი.
7. და წამ-უყოფდეს, რომელნი-იგი იყვნეს ერთსა მას ნავსა, რადთა მოვიდენ და შეეწინენ მათ. და მოვიდეს და აღავსნეს ორნივე იგი ნავნი, ვიდრემდე დაინთქმოდეს იგინი.
8. და ვითარცა იხილა სიმონ-პეტრე, შეუვარდა მუკლთა იესუდსთა და ჰრქუა მას: განვკედ ჩემგან, რამეთუ კაცი ცოდვილი ვარ, უფალო.
9. რამეთუ განკურნებამან შეიპყრა იგი და ყოველნი მისთანანი ნადირობასა მას თევზისასა, რომელი შეაყენეს.
10. ეგრეთვე იაკობ და იოვანე, ძენი ზებედესნი, რომელნი იყვნენ ზიარნი სიმონისნი. და იესუ ჰრქუა სიმონს: ნუ გემინინ, სიმონ, ამიერითგან იყო კაცთა მონადირე.
11. და გამოადგინეს ნავი იგი ქუეყანად და დაუტევეს ყოველი და მისდევდეს მას.
12. და იყო ვითარცა შევიდა იგი ერთსა ქალაქთაგანსა, და აჰა კაცი სავსე კეთროვნებითა. ვითარცა იხილა მან იესუ, დავარდა პირსა ზედა თვსსა, ევედრებოდა მას და ეტყოდა: უფალო, უკუეთუ გინდეს, ძალ-გიც განკურნებად ჩემდა.
13. და განყო ჳელი, შეახო მას და ჰრქუა: მნებავს, განწმიდენ! და მეყსეულად განემორა კეთროვნებაჲ იგი მისგან.
14. და თავადმან ამცნო, მას, რადთა არავის უთხრას, არამედ: წარვედ და უჩუენე თავი შენი მღდელსა და შეწირე განწმედისა შენისათვს, ვითარცა უბრძანა მოსე, საწამებლად მათა.
15. და უფროდსად მიმოედებოდა მისთვს სიტყუად იგი. და შეკრებოდა ერი მრავალი სმენად და განკურნებად უძლურებათა მათთაგან მის მიერ.
16. ხოლო თავადი განემორის უდაბნოდ და ილოცავნ.
17. და იყო ერთსა შინა დღესა, და თავადი იესუ ასწავებდა მათ. და სხდეს მუნ ფარისევლენი და სჯულის-მოძღუარნი, რომელნი მოსრულ იყვნეს ყოვლისაგან დაბნელებისა გალილეადსა და ჰურიასტანისა და იერუსალჴმისა, და ძალი ღმრთისაჲ იყო განკურნებად მათდა.
18. და აჰა ესერა კაცთა მოაქუნდა ცხედრითა კაცი, რომელი იყო განრღუეულ, და უნდა შეღებად მისი და დადგმაჲ წინაშე მისა.
19. და ვერ პოეს, ვინამცა შეიღეს იგი ერისა მისგან; აღჯდეს ერდოსა ზედა და აღიღეს კეცი და შთაუტევეს კაცი იგი ცხედრითურთ წინაშე იესუდსა.
20. და იხილა რაჲ სარწმუნოებაჲ მათი, ჰრქუა მას: კაცო, მიგეტევნენ ცოდვანი შენნი.

21. და იწყეს განზრახვად მწიგნობართა მათ და ფარისეველთა და იტყოდეს: ვინ არს ესე, რომელი იტყვს გამოხასა? ვის ჯელ-ეწიფების მიტევებად ცოდვათაჲ, გარნა მხოლოსა ღმერთსა?
22. გულისწმა-ყვნა იესუ გულის ზრახვანი მათნი, მიუგო და ჰრქუა მათ: რასა ეგე ჰზრახავთ გულთა თქუენტა?
23. რაჲ უადვილეს არს სიტყუად: მიგეტევნენ შენ ცოდვანი შენნი, ანუ რქუმად: აღდეგ და ვიდოდე?
24. არამედ რაჲთა უწყოდით, რამეთუ ჯელეწიფებად აქუს ძესა კაცისასა ქუეყანასა ზედა მიტევებად ცოდვათა, ჰრქუა განრლუელსა მას: შენ გეტყვ: აღდეგ და აღიდე ცხედარი შენი და წარვედ სახიდ შენდა!
25. და მეყსეულად აღდგა წინაშე მათსა და აღილო ცხედარი, რომელსა ზედა იდგა, და წარვიდა სახიდ თვსა და ადიდებდა ღმერთსა.
26. და განკვრვებამან შეიპყრნა ყოველნი და ადიდებდეს ღმერთსა. და შიში დაეცა მათ ზედა და იტყოდეს, რამეთუ: ვიხილეთ უდიდებულესი დიდებაჲ დღეს.
27. და ამისა შემდგომად გამოვიდა და იხილა მეზუერე, სახელით ლევი, მჯდომარე საზუერესა ზედა, და ჰრქუა მას: მომდევდი მე.
28. და მან დაუტევა ყოველი და აღდგა და მისდევდა მას.
29. და დაუმზადა ლევი პური დიდი იესუს სახლსა შინა თვსა. და იყო კრებული დიდი მეზუერეთაჲ და სხუათაჲ, რომელნი იყვნეს მათ თანა ინაჯით-მსხდომარენი.
30. და დრტვნვიდეს ფარისეველნი და მწიგნობარნი მათნი მოწაფეთა მისთა თანა და იტყოდეს: რაჲსათვს მეზუერეთა და ცოდვილთა თანა სჰამთ და ჰსუამთ?
31. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: არა უტმს ცოცხალთა მკურნალი, არამედ რომელნი ბოროტსა სენსა შინა არიან.
32. არა მოვედ წოდებად მართალთა, არამედ ცოდვილთა, რაჲთა შეინანონ.
33. ხოლო მათ ჰრქუეს მას: რაჲსათვს მოწაფენი იოვანესნი იმარხვენ ზედაჲს-ზედა და ვედრებასა ჰყოფენ და ეგრეთვე ფარისეველთანი, ხოლო მოწაფენი შენნი ჰამენ და სუმენ?
34. ხოლო იესუ ჰრქუა მათ: ნუუკუე ჯელ-ეწიფების ძეთა სიძისათა, ვიდრემდე სიძე მათ თანა არს, რაჲთა ამარხვებდეს მათ?
35. ხოლო მოვლენან დღენი, ოდეს ამალდდეს მათგან სიძე იგი, და მაშინ იმარხვიდენ მათ დღეთა შინა.
36. და ეტყოდა მათ იგავითცა, ვითარმედ: არავინ სადგმელი სამოსლისა ახლისაჲ დაადგის სამოსელსა ძუელსა, რაჲთა არა ახალიცა იგი განაპოს, და ძუელსა მას ვერ შეჰგავს სადგმელი ახლისა სამოსლისაჲ.
37. და არავინ შთასხის ღვინოდ ახალი თხიერთა ძუელთა, რაჲთა არა განხეთქნეს ღვინომან ახალმან თხიერნი იგი, და ღვინოდ დაითხიოს, და თხიერნი წარწყმდენ.
38. არამედ ღვინოდ ახალი თხიერთა ახალთა ჯერ-არს შთასხმად, და ორნივე დაიმარხნენ.
39. და არავინ სუამნ ღვინოსა ძუელსა და მეყსეულად ჰნებავნ ახალი, რამეთუ თქვს: ძუელი უმჯობეს არს.

1. და იყო შაბათსა მეორე-პირველსა და განვიდოდა თავადი თესულისაგან ყანისა. ხოლო მოწაფენი მისნი მოსჭრიდეს თავსა ჯუვილისასა, მუსრვიდეს ჯელითა და ჰამდეს.

2. ხოლო რომელთამე ფარისეველთა ჰრქუეს მათ: რაღა ჰზამთ შაბათსა შინა, რომელი არა ჯერ-არს?
3. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: არცაღა ესე აღმოგიკითხავსა, რომელი-იგი ყო დავით ოდეს-იგი შეემშია მას და მისთანათა,
4. ვითარ-იგი შევიდა ტამარსა ღმრთისასა და პურნი შესაწირავისანი შეჭამნა და სცა მისთანათაცა, რომელთად არა ჯერ-არს ჰამად, გარნა მღდელთად ხოლო?
5. და ეტყოდა მათ: უფალ არს ძე კაცისად შაბათისაცა.
6. და იყო სხუასაცა შაბათსა, და შთავიდა თავადი შესაკრებელსა მათსა და ასწავებდა მათ. და იყო მუნ კაცი, რომელსა კელი მისი მარჯუენე განკმელ ედგა.
7. უმზირდეს მას მწიგნობარნი და ფარისევლნი, უკუეთუმცა შაბათსა განკურნა, რადთა პოვონ, ვითარმცა შეასმინეს იგი.
8. ხოლო თავადმან იცნოდა ზრახვანი მათნი და ჰრქუა კაცსა მას, რომელსა კელი განკმელ ედგა: აღდეგ და წარმოდეგ შორის! ხოლო იგი აღდგა და დადგა შორის.
9. და იესუ ჰრქუა მათ: გკითხო თქუნ სიტყუად: რად ჯერ-არს შაბათსა: კეთილისა საქმე ანუ ბოროტისა ყოფად? სულისა ცხოვრებად ანუ მოკლვად?
10. და მიხედა მათ ყოველთა და ჰრქუა კაცსა მას: განირთხ კელი შენი! ხოლო მან განირთხა, და მოეგო კელი მისი, ვითარცა სხუად იგი.
11. ხოლო იგინი აღივსნეს მანკიერებითა და განიზრახვიდეს ურთიერთას, უკუეთუმცა უყვეს რად იესუს.
12. და იყო მათ დღეთა შინა და განვიდა თავადი მათად კერძო ლოცვად და ღამესა ათევდა ლოცვითა ღმრთისა მიმართ.
13. და ვითარცა განთენა დღე, მოუწოდა მოწაფეთა თვსთა და გამოირჩინა ათორმეტნი მათგანნი, რომელთაცა მოციქულად უწოდა:
14. სიმონ, რომელსა უწოდა პეტრე, და ანდრია, ძმად მისი, იაკობ და იოვანე, ფილიპე და ბართლომე,
15. მატეოს და თომა, იაკობ ალფესი და სიმონ, რომელსა ერქუა მომურნე,
16. და იუდა იაკობისი და იუდა ისკარიოტელი, რომელი-იგი იქმნა განმცემელ.
17. და გარდამოვიდა მათ თანა და დადგა ადგილსა ველსა, და ერი იგი მოწაფეთა მისთად და სხვსა ერისა სიმრავლე ფრიადი ჰურიასტანით და იერუსალჴმით და ზღვს-კიდისად, ტჯროსით და სიდონით,
18. რომელნი მოსრულ იყვნეს სმენად მისგან და განკურნებად სნეულებათაგან მათთა; და ურვილნი იგი სულთაგან არაწმიდათა განიკურნებოდეს.
19. და ყოველი იგი ერი ეძიებდა შეახლებად მისა, რამეთუ ძალნი გამოვიდოდეს მისგან, და განჰკურნებდეს ყოველთა.
20. და თავადმან აღიხილნა თუალნი მისნი მოწაფეთა მიმართ და ეტყოდა: ნეტარ ხართ გლახაკნი სულითა, რამეთუ თქუენი არს სასუფეველი ღმრთისად;
21. ნეტარ ხართ თქუენ, რომელთა გზიის აწ, რამეთუ განსძღეთ; ნეტარ ხართ, რომელნი სტირთ აწ, რამეთუ იცინოდით;
22. ნეტარ იყვნეთ, რაჴამს მოგიძულნენ თქუენ კაცთა და ოდეს გამოგასხნენ თქუენ და გაყუედრებდენ და განჯადონ სახელი თქუენი, ვითარცა ბოროტთად, მისათვს კაცისა.
23. გიხაროდენ მას დღესა შინა და მხიარულ იყვნეთ, რამეთუ აჰა ესერა სასყიდელი თქუენი მრავალ არს ცათა შინა, რამეთუ ესრეთვე უყოფდეს წინაწარმეტყუელთა მამანი მათნი.
24. ხოლო ვად თქუენდა, მდიდარნო, რამეთუ მიგიღებდეს ნუგეშინის-ცემად თქუენი;
25. ვად თქუენდა, განმაძღარნო აწ, რამეთუ გმოოდის. ვად თქუენდა, რომელნი იცინით აწ, რამეთუ იგლოვდეთ და სტიროდით.

26. ვაჲ თქუენდა, რაჟამს კეთილსა გეტყოდინან თქუენ კაცნი, რამეთუ ეგრეთვე უყოფდეს ცრუ-წინაწარმეტყუელთა მამანი მათნი.
27. არამედ თქუენ გეტყვ, რომელთა-ეგე გესმის: გიყუარდედ მტერნი თქუენნი და კეთილსა უყოფდით მოძულეთა თქუენთა.
28. და აკურთხევდით მწყევართა თქუენთა და ილოცევდით მათთჳს, რომელნი გმძლავრობდენ თქუენ.
29. რომელმან გცეს ყურიმალსა შენსა, მიუპყარ ერთკერძოცა; და რომელი მიგიღებდეს შენ სამოსელსა შენსა, კუართსაცა შენსა ნუ აყენებ.
30. ყოველი რომელი გთხოვდეს, მიეც; და რომელი მიგიღებდეს შენ, ნუ მოჰკდი.
31. და ვითარცა-იგი თქუენ გნებავს, რაჲთა გიყონ კაცთა, და თქუენცა ეგრეთვე მსგავსად უყოფდით მათ.
32. და უკუეთუ გიყუარდენ თქუენ მოყუარენი თქუენნი, რაჲ არს მაღლი თქუენდა? რამეთუ ცოდვილნიცა მოყუარეთა მათთა ჰყუარობენ.
33. და უკუეთუ კეთილის-მყოფელთა თქუენთა კეთილსა უყოფდეთ, რომელი მაღლი არს თქუენდა? რამეთუ ცოდვილნიცა ამას ჰყოფენ.
34. და უკეთუ ავასხებდეთ მათ, რომელთაგან ესავთ კუალად მოღებასა, რომელი მაღლი არს თქუენდა? რამეთუ ცოდვილნიცა ცოდვილთა ავასხებენ, რაჲთა მოიღონ სწორი.
35. ხოლო თქუენ გიყუარდედ მტერნი თქუენნი და კეთილსა უყოფდით და ავასხებდით და ნურარას უსასო ჰყოფთ, და იყოს სასყიდელი თქუენი მრავალ, და იყვნეთ ძე მაღლის, რამეთუ იგი თავადი ტკბილ არს უმადლოთათჳსცა და უკეთურთა.
36. იყვნით თქუენ მოწყალე, ვითარცა მამად თქუენი მოწყალე არს.
37. ნუ განიკითხავთ და არა განიკითხნეთ; და ნუ დასჯით და არა დაისაჯნეთ; მიუტევეთ და მოგეტევნენ.
38. მიეცით, და მოგეცეს თქუენ. საწყაული კეთილი და შეხრილი და დატენილი და ზედაგარდათხეული მოგცენ წიაღთა თქუენთა; მითვე საწყაულითა, რომლითა მიუწყოთ, კუალად მოგეწყოს თქუენ.
39. ეტყოდა მათ იგავსაცა: ნუ ჳელ-ეწიფებისა ბრმასა ბრმისა წინა-ძღუნვად? არა-მეა ორნივე ჯურღმულსა შთაცვვენ?
40. არა არს მოწაფე უფრომს მოძღურისა თჳსისა, ხოლო განკრძალული იგი ყოველი იყავნ, ვითარცა მოძღუარი თჳსი.
41. რაჲსა ჰხედავ წუელსა თუალსა შინა ძმისა შენისასა და დჳრესა თუალსა შინა თჳსსა არა განიცდი?
42. ანუ ვითარ ჳელ-გეწიფების რქუმად ძმასა შენსა: ძმაო, მიტევე, და აღმოგიღო წუელი თუალისაგან შენისა, და შენ დჳრესა თუალსა შინა შენსა არა ჰხედავ? ორგულო, აღმოიღე პირველად დჳრე თუალისაგან შენისა და მერმე იხილო აღმოღებად წუელი თუალისაგან ძმისა შენისა.
43. რამეთუ არა არს ხე კეთილი, რომელმან გამოიღოს ნაყოფი ხენეში; არცა კუალად ხე ხენეში, რომელმან ყვის ნაყოფი კეთილი.
44. რამეთუ თითოეული ხჳ თჳსისაგან ნაყოფისა საცნაურ არს; რამეთუ არა ეკალთაგან შეკრებიან ლედჳ, არცა მაყუალთაგან მოისთულიან ყურძენი.
45. კეთილმან კაცმან კეთილისაგან საუნჯისა გულისა თჳსისა გამოიღოს კეთილი, და ბოროტმან კაცმან ბოროტისაგან საუნჯისა გულისა თჳსისა გამოიღოს ბოროტი; რამეთუ ნამეტავისაგან გულისა იტყვნ პირი მისი.
46. რაჲსა მეტყვთ მე: უფალო, უფალო! და არა ჰყოფთ, რომელსა მე გეტყვ თქუენ?
47. ყოველი, რომელი მოვალს ჩემდა და ისმენს სიტყუათა ჩემთა და ჰყოფს მათ, გიჩუენო თქუენ, ვისა იყოს მსგავს.

48. მსგავს არს იგი კაცსა, რომელი აშენებნ სახლსა, რომელმან მოთხარა და დააღრმო და დადვა საფუძველი კლდესა ზედა; და დიდროად რა იყო, ეკუთა მდინარე იგი სახლსა მას და ვერ შეუძლო შეძერად მისა, რამეთუ დაფუძნებულ იყო კლდესა ზედა.
49. ხოლო რომელმან ისმინა და არა ყოს, მსგავს არს იგი კაცსა, რომელმან აღაშენა სახლი მიწასა ზედა თვნიერ საფუძველისა, რომელსა ეკუთა მდინარე, და მეყსეულად დაეცა; და იყო დაცემად სახლისად მის დიდ.

7

1. და ვითარცა დაასრულნა იესუ სიტყუანი ესე სასმენელთა მიმართ ერისათა, შევიდა კაპერნაუმს.
2. და ასისტავისა ვისმე მონად სნეულ იყო და მიახდა აღსრულებად, რომელი იყო მისა პატოსან.
3. და ესმა მას იესუმსთვს და მიავლინნა მისა მოხუცებულნი ჰურიათანი ვედრებად მისა, რადთა მოვიდეს და განკურნოს მონად იგი მისი.
4. ხოლო რომელნი-იგი მივიდეს იესუმსა, ჰლოცვიდეს მას მსწრაფლ და ეტყოდეს, ვითარმედ: ღირს არს, რომელი-ესე ჰყო მისთვს,
5. რამეთუ უყუარს ნათესავი ჩუენი და შესაკრებელი მან აღმიშენა ჩუენ.
6. და იესუ წარვიდა მათ თანა, ხოლო თავადი ვითარ მიახლებულ იყო სახლსა მას, მიუვლინნა ასისტავმან მან მეგობარნი და ჰრქუა: უფალო, ნუ მოშურები, რამეთუ არა ვარ ღირს, რადთა სართულსა სახლისა ჩემისასა შემოხვდე.
7. რომლისაგან არცა თავით ჩემით ღირს მიჩნდა მისლვად შენდა; არამედ სიტყვთ ხოლო თქუ, და განიკურნოს მონად ესე ჩემი.
8. რამეთუ მეცა კაცი ვარ ჯელმწიფებასა ქუეშე განწესებული და მქონან ჩემ ქუეშე ერისა-კაცნი; და ვჰრქვ მას: წარვედ! და წარვიდის; და სხუასა: მოვედ! და მოვიდის; და მონასა ჩემსა: ყავ ესე! და ყვის.
9. ხოლო ვითარცა ესმა ესე იესუს, დაუკვრდა სარწმუნოებად მისი, მიექცა ერსა მას და ჰრქუა: ამენ გეტყვ თქუენ, არცადა ისრაჴლსა შორის ვპოვე ესე ვითარი სარწმუნოებად.
10. და მიიქცეს, რომელნი-იგი მოსრულ იყვნეს, სახიდ მისა და პოვეს მონად იგი მისი ცოცხალი.
11. და იყო ამისა შემდგომად და წარვიდოდა ქალაქად, რომელსა ჰრქვან ნაინ, და თანა-უვიდოდეს მას მოწაფენი მისნი და ერი მრავალი.
12. და ვითარ მიეახალა ბჴეთა ქალაქისათა, და აჰა ესერა გამოაქუნდა მკუდარი, მე მხოლოდ შობილი დედისა თვისისად, და იგი იყო ქურივი; და ერი მრავალი იყო ქალაქისად მის თანა.
13. და იხილა დედაკაცი იგი იესუ და შეეწყალა იგი და ჰრქუა მას: ნუ სტირ!
14. და მივიდა ცხედარსა მას და შეახო. ხოლო რომელთა აქუნდა ცხედარი იგი, დადგეს. და ჰრქუა მას: ჴაბუკო, შენ გეტყვ, აღდეგ!
15. და ზე წარმოჴდა მკუდარი იგი და იწყო სიტყუად; და მისცა იგი დედასა თვისსა.
16. და შიში დაეცა მათ ყოველთა ზედა, და ადიდებდეს ღმერთსა და იტყოდეს, ვითარმედ: წინაწარმეტყუელი დიდი აღდგომილ არს ჩუენ შორის და რამეთუ მოხედნა ღმერთმან ერსა თვისსა.
17. და განეფინა სიტყუად ესე ყოველსა ჰურიასტანსა მისთვს და ყოველსა მას გარემო სოფლებსა.
18. და უთხრეს იოვანეს მოწაფეთა მისთა ამის ყოვლისათვს.

19. და მოუწოდა იოვანე ორთა მოწაფეთა თვსთა და მიავლინნა იესუსა და ჰრქუა: შენ ხარა მომავალი, ანუ სხუასა მოველოდით?
20. და მი-რაჲ-ვიდეს მისა კაცნი იგი, ჰრქუეს: იოვანე ნათლის-მცემელმან მომავლინნა ჩუენ შენდა და თქუა: შენ ხარა მომავალი, ანუ სხუასა მოველოდით?
21. მას ჟამსა შინა განკურნნა მრავალნი სნეულებათაგან და საღმობათა და სულთაგან უკეთურთა და მრავალთა ბრმათა მიჰმადლა ხედვად.
22. და მიუგო და ჰრქუა მათ იესუ: მივედით და უთხართ იოვანეს, რაჲ-ესე იხილეთ და გესმა: ბრმანი აღიხილვენ, მკელობელნი ვლენან, კეთროვანნი განწმდებიან, ყრუთა ესმის, მკუდარნი აღდგებიან, და გლახაკთა ეხარების.
23. და ნეტარ იყოს, რომელი არა დაჰბრკოლდეს ჩემდა მომართ.
24. და ვითარცა წარვიდეს მოციქულნი იგი იოვანესნი, იწყო სიტყუად იესუ ერისა მის მიმართ იოვანესთვს: რადსა გამოხუედით უდაბნოდ ხილვად? ლერწმისა, ქარისაგან შერყეულისა?
25. არამედ რადსა გამოხუედით ხილვად? კაცისა, სამოსლითა ჩჩვლითა მოსილისა? აჰა ესერა რომელნი სამოსლითა დიდებულთა და საშუებელითა არიან, სამეუფოთა შინა არიან.
26. არამედ რადსა გამოხუედით ხილვად? წინაწარმეტყუელისა? ჰე, გეტყვ თქუენ, და უმეტეს წინაწარმეტყუელისა.
27. რამეთუ ესე არს, რომლისათვს-იგი წერილ არს: აჰა ესერა მე წარვაველინო ანგელოზი ჩემი წინაშე პირსა შენსა, რომელმან განჰმზადენს გჳანი შენნი წინაშე შენსა.
28. რამეთუ გეტყვ თქუენ: უფროდსი შობილთა შორის დედათადსა იოვანე ნათლის-მცემელისა წინაწარმეტყუელი არავინ არს, ხოლო უმცირესი სასუფეველსა ღმრთისასა უფროდს მისა არს.
29. და ყოველსა ერსა ესმა და მეზუერეთა და განამართლეს ღმერთი და ნათელ-ილეს ნათლის-ცემითა იოვანესითა.
30. ხოლო ფარისეველთა და სჯულის-მოდღუართა ზრახვად ღმრთისად შეურაცხ-ყვეს თავისა თვსისა, რამეთუ არა ნათელ-ილეს მისგან.
31. ვის ვამსგავსნე კაცნი ამის ნათესავისანი, და ვისა არიან მსგავს?
32. მსგავს არიან ყრმათა, უბანთა ზედა მსხდომარეთა, რომელნი მოუწესედ მოყუასთა მათთა და ეტყუედ: გისტვნევდით თქუენ, და არა ჰროკვედით; გიგოდებდით თქუენ, და არა სტიროდეთ.
33. რამეთუ მოვიდა იოვანე ნათლის-მცემელი, არცა ჭამდა პურსა, არცა სუმიდა ღვინოსა, და იტყვთ: ეშმაკეულ არს.
34. მოვიდა მე კაცისად, ჭამს და სუამს, იტყვთ: აჰა კაცი მჭამელი და მსუმელი ღვინოსად და მეგობარი მეზუერეთა და ცოდვილთად.
35. და განმართლდა სიბრძნე ყოველთაგან შვილთა თვსთა.
36. ევედრებოდა ვინმე მას ფარისეველთაგანი, რაჲთა ჭამოს პური მის თანა; და შევიდა სახლსა მის ფარისეველისასა და დაჯდა.
37. და იყო დედაკაცი ვინმე ქალაქსა მას შინა, რომელი იყო ცოდვილ. ესმა, რამეთუ არს იგი სახლსა შინა მის ფარისეველისასა, მოილო ალაბასტრი ნელსაცხებლისად.
38. და დადგა ფერტთა თანა მისთა, ტიროდა და იწყო დალტობად ცრემლითა ფერტთა მისთა და თმითა თავისა მისისადთა წარჰკოცდა და ამბორს-უყოფდა ფერტთა მისთა და სცხებდა ნელსაცხებელსა.
39. ვითარცა იხილა ფარისეველმან მან, რომელმანცა იგი ჰხადა მას, თქუა გულსა თვსსა: ესე უკუეთუმცა იყო წინაწარმეტყუელი, უწყოდამცა, ვინ და რაბამი დედაკაცი შეეხების მას, რამეთუ ცოდვილ არს.

40. მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: სიმონ, მაქუს რადმე შენდა სიტყუად. ხოლო მან თქუა: მოძღუარ, იტყოდე!
41. და თქუა: ორნი თანა-მდებნი იყვნეს მასესხებელისაჲ ვისნიმე: ერთსა თანა-ედვა ხუთასი დრაჰკანი, ხოლო ერთსა მას-ერგასისი.
42. და ვითარ არარაჲ აქუნდა მათ, ორთავე მიუტევა. აწ თქუ შენ: ვინ უფროჲს შეიყუაროს იგი?
43. მიუგო სიმონ და თქუა: მე ეგრე ვჰგონებ, ვითარმედ რომელსაცა-იგი უფროჲსი მიუტევა. ხოლო თავადმან თქუა: სამართლად საჯე.
44. და მიექცა დედაკაცსა მას და სიმონს ეტყოდა: ჰხედავა ამას დედაკაცსა? შემოვედ სახლსა შენსა, წყალი ფერჯთა ჩემთა არა მეც, ხოლო ამან ცრემლითა დაალტვნა ფერჯნი ჩემნი თმითა თვისითა წარჰკოცნა;
45. ამბორის-ყოფაჲ არა მომეც მე, ხოლო ესე, ვინაჲთგან შემოვიდა, არა დასცხრების ამბორის-ყოფითა ფერჯთა ჩემთაჲთა;
46. ზეთი თავსა ჩემსა არა მცხე, ხოლო ამან ნელსაცხებელი სცხო ფერჯთა ჩემთა.
47. რომლისა მადლისათჳს გეტყჳ შენ: მიეტევნენ მაგას ცოდვანი მაგისნი მრავალნი, რამეთუ შეიყუარა ფრიად. ხოლო რომელსა მცირედი მიეტეოს, მცირედცა შეიყუაროს.
48. და ჰრქუა მას: მიგეტევნენ შენ ცოდვანი შენნი!
49. და იწყეს თანა-მეინაჯეთა მათ სიტყუად გულთა შინა მათთა: ვინ არს ესე, რომელი ცოდვათა მიუტევებს?
50. ჰრქუა დედაკაცსა მას: სარწმუნოებამან შენმან გაცხოვნა შენ. გუაღე, ვიდოდე მშვიდობით!

8

1. და იყო ამისა შემდგომად თავადი ვიდოდა ქალაქად-ქალაქად და დაბად-დაბად, ქადაგებდა და ახარებდა სასუფეველსა ღმრთისასა; და ათორმეტნი მოწაფენი მის თანა.
2. და დედანი ვინმე, რომელნი განკურნებულ იყვნეს სულთაგან არაწმიდათა და უძღლურებათა, მარიამ, რომელსა ერქუა მაგდალენელი, რომლისაგან შჳდნი ეშმაკნი განსრულ იყვნეს.
3. იოანნა, ცოლი ქოზადისი, ეზოდს მოძღურისა ჰეროდესი, და სუსანნა და სხუანი მრავლნი, რომელნი ჰმსახურებდეს მას ნაყოფთაგან მათთა.
4. ხოლო რომელნი-იგი მისთანა იყვნეს ერნი მრავალნი და ქალაქად-ქალაქად რომელნი მოვიდოდეს მისა, ეტყოდა მათ იგავით:
5. გამოვიდა მთესვარი თესვად თესლისა თვისისა; და თესვასა მას მისსა რომელიმე დავარდა გზასა ზედა და დაითრგუნა, და მფრინველთა ცისათა შექამეს იგი.
6. და სხუად დავარდა კლდესა ზედა, აღმოსცენდა და განჰმა, რამეთუ არა იყო სიღრმე მიწისაჲ.
7. და რომელიმე დავარდა შორის ეკალთა; და აღმოსცენდეს ეკალნი და შეაშთვეს იგი.
8. და სხუად დავარდა ქუეყანასა კეთილსა და აღმოსცენდა და ყო ნაყოფი ასი წილი. ამას ეტყოდა ჳმითა: რომელსა ასხენ ყურნი სმენად, ისმინენ.
9. ჳკითხვიდეს მას მოწაფენი მისნი, ვითარმედ: რაჲ არს იგავი ესე?
10. ხოლო თავადმან ჰრქუა მათ: თქუნდა მოცემულ არს ცნობად საიდუმლოჲ სასუფეველისა ღმრთისაჲ, ხოლო სხუათა - იგავით, რაჲთა ჰხედვიდენ და ვერ იხილონ და ესმოდის და ვერ გულისჳმა-ყონ.

11. ხოლო იგავი იგი ესე არს: თესლი იგი არს სიტყუად ღმრთისად.
12. ხოლო გზასა ზედა იგინი არიან, რომელთა ესმის, მერმე მოვიდის ეშმაკი და მოულის სიტყუად იგი გულისაგან მათისა, რადთა არა ჰრწმენეს და ცხონდენ.
13. ხოლო რომელი-იგი კლდესა ზედა, - რომელთა-იგი რაჟამს ისმინიან, სიხარულით შეიწყნარიან სიტყუად იგი, და ამათ ძირი არა უბნ, რომელთა-იგი ჟამ ერთ ჰრწამნ და ჟამსა განსაცდელისასა განდგიან.
14. ხოლო რომელი-იგი ეკალთა შინა დავარდა, ესე არიან, რომელთა ისმინიან სიტყუად და ზრუნვისაგან და სიმდიდრისა და გემოთაგან ამის სოფლისათა ვლენედ და შეაშთვიან და არა ნაყოფიერ იქმნიან.
15. ხოლო რომელი-იგი კეთილსა ქუეყანასა დაეთესა, ესენი არიან, რომელთა გულითა კეთილითა და სახიერითა ისმინიან სიტყუად და შეიკრძალიან და ნაყოფი გამოიდიან მოთმინებითა.
16. არავინ სანთელი აღანთის და დაფარის ჭურჭლითა, გინა ქუემე ცხედარსა შედგიან, არამედ სასანთლესა ზედა დადგიან, რადთა შემავალნი იგი ნათელსა ხედვიდენ.
17. რამეთუ არა არს დაფარული, რომელი არა გამოცხადნეს, არცა საიდუმლოდ, რომელი არა საცნაურ იყოს და ცხადად მოვიდეს.
18. იხილეთ უკუე, ვითარ-ეგე ისმენთ: რომელსა აქუნდეს, მიეცეს მას, და რომელსა არა აქუნდეს, და რომელდა-იგი ჰგონიეს, ვითარმედ აქუს, მო-ვე-ელოს მას.
19. მოვიდეს მისა დედად და ძმანი მისნი, და ვერ ეძლო შემთხუევად მისა ერისა მისგან.
20. უთხრეს მას და ეტყოდეს: დედად შენი და ძმანი შენნი გარე დგანან და ხილვად შენი ჰნებავს.
21. ხოლო თავადმან ჰრქუა მათ: დედად ჩემი და ძმანი ჩემნი ესე არიან, რომელთა სიტყუად ღმრთისად ისმინონ და ყონ იგი.
22. და იყო ერთსა შინა დღესა თავადი შევიდა ნავსა, და მოწაფენი მისნი მის თანა, და ჰრქუა მათ: განვიდეთ წიაღკერძო ტბასა მას; და აღვიდეს.
23. და მი-რად-ვიდოდეს იგინი ნავითა, მიეძინა. და გარდამოჰდა არმური ქარისად ტბასა მას ზედა, და აღივსებოდა ნავი იგი, და იურვოდეს.
24. და მოვიდეს და განაღვძეს და ეტყოდეს: მოძღუარ, მოძღუარ, წარვწყმდებით. ხოლო თავადი აღდგა და შეჰრისხნა ქარსა მას და ღელვასა წყალთასა; და დასცხრეს, და იყო დაყუდებად დიდი.
25. და ჰრქუა მათ: სადა არს სარწმუნოებად თქუენი? ხოლო მათ შეეშინა და დაუკვრდა და იტყოდეს ურთიერთას: ვინ-მე არს ესე, რამეთუ ქართაცა უბრძანებს და წყალთა, და ერჩიან მას?
26. და განვიდეს სოფელსა მას გადარინელთასა, რომელ არს წიაღკერძო გალილეასა.
27. და ვითარცა განვიდეს იგინი ქუეყანად, მო-ვინმე-ეგებოდა კაცი ქალაქისაგან, რომლისა თანა იყვნეს ეშმაკნი; და მრავალ ჟამ სამოსელი არა შეემოსა და სახლსა შინა არა იყოფოდა, არამედ საფლავებსა.
28. და ვითარცა იხილა მან იესუ, ლაღატ-ყო და შეუვრდა ფერტთა მისთა და ჳმითა დიდითა იტყოდა: რად მეს ჩემი და შენი, იესუ, მეო ღმრთისა მალლისაო? გევედრები, ნუ მტანჯავ მე.
29. რამეთუ უბრძანა სულსა მას არაწმიდასა განსვლად კაცისა მისგან; რამეთუ მრავალ-გზის წარიტაცის იგი, და შებორკილიან იგი ჯაჭვთა და საკრველითა და სცვედ, და განხეთქნის საკრველნი და იდევენბინ ეშმაკისა მისგან უდაბნოთა.
30. ჰკითხა მას იესუ: რად არს სახელი შენი? ხოლო მან ჰრქუა: ლეგეონ, რამეთუ ეშმაკნი მრავალნი შესრულ იყვნეს მისა.
31. და ევედრებოდეს მას, რადთა არა უბრძანოს მათ უფსკრულთა შთასვლად.

32. და იყო მუნ კოლტი ღორთად მრავალი, მძოვარი მთასა ზედა; და ევედრებოდეს მას, რადთა უბრძანოს მათ ღორებსა მას შესლვაჲ. და თავადმან უბრძანა მათ.
33. და გმოვიდეს ეშმაკნი იგი კაცისა მისგან და შევიდეს ღორთა მათ. და მიიმართა ყოველმან კოლტმან კბოდესა მას ტბად და დაიშთვნეს.
34. ვითარცა იხილეს მწყემსთა მათ საქმე ესე, ივლტოდეს და შევიდეს და უთხრეს ქალაქსა და დაბნებსა.
35. და გამოვიდეს ხილვად, რომელი-იგი იქმნა, და მოვიდეს იესუსა და იხილეს კაცი იგი მჯდომარე, რომლისაგან ეშმაკნი იგი განსრულ იყვნეს, შემოსილი და გონიერი, ფერჯთა თანა იესუსთა, და შეეშინა.
36. რამეთუ უთხრეს, რომელთა-იგი ეხილვა, ვითარ-იგი ცხოვნდა ეშმაკეული.
37. და ევედრებოდეს მას ყოველი იგი სიმრავლე გარემო სოფლებისად მის გადარინელთაჲსად, რადთა წარვიდეს მათგან, რამეთუ შიშითა დიდითა შეპყრობილ იყვნეს. ხოლო თავადი შევიდა ნავსა და მიიქცა მუნვე.
38. ევედრებოდა მას კაცი იგი, რომლისაგან ეშმაკნი განსრულ იყვნეს, რადთა იყოს მის თანა. ხოლო თავადმან განუტევა იგი და ჰრქუა:
39. მიიქცე სახიდ შენდა და მიუთხარ, რაოდენი გიყო შენ ღმერთმან. და წარვიდა ყოველსა მას ქალაქებსა და ქადაგებდა, რად-იგი ყო მისთვის იესუ.
40. და იყო მიქცევასა მას იესუსსა მუნვე შეიწყნარა იგი ერმან მან, რამეთუ ყოველნივე მოელოდეს მას.
41. და აჰა ესერა მოვიდა კაცი, და სახელი მისი იაიროს, და ესე მთავარი იყო შესაკრებელისაჲ; და დავარდა ფერჯთა თანა იესუსთა და ევედრებოდა მას, რადთა შევიდეს სახლსა მისსა.
42. რამეთუ ასული მარტოჲ ესუა მას, რომელი იყო ათორმეტის წლის, და იგი მოკუდებოდა. და მისლვასა მას მისსა ერი იგი შეკრბებოდა მისა.
43. და იყო ვინმე დედაკაცი წყაროდთა სისხლისაჲთა ათორმეტით წლითგან, რომელსა ყოველი მონაგები მისი წარეგო მკურნალთა ზედა, და ვერვის განეკურნა.
44. და მოვიდა ზურგით კერძო და შეეხო ფესუსა სამოსლისა მისისა. და მეყსეულად დასცხრა წყაროდ იგი სისხლისა მისისაჲ.
45. და თქუა იესუ: ვინ შემახო მე? და ვითარცა უარ-ჰყოფდეს ყოველნი, ჰრქუა პეტრე და მისთანათა: მოძღუარ, ერნი გარე მოგადგან და შეგაიწრებენ შენ, და შენ იტყვ: ვინ შემახო მე?
46. ხოლო იესუ ჰრქუა: შე-ვინმე-მახო მე, რამეთუ მე ვცან ძალი განსრული ჩემგან.
47. და იხილა რად დედაკაცმან მან, რამეთუ არა დაეფარა, მოვიდა ძრწოლით და შეუვრდა მას და, რომლისა ბრალისათვის შეახო, უთხრა წინაშე ყოვლისა ერისა, და ვითარ-იგი მეყსეულად განიკურნა.
48. ხოლო იესუ ჰრქუა მას: ნუ გეშინინ, ასულო, სარწმუნოებამან შენმან გაცხოვნა შენ, ვიდოდე მშჯდობით!
49. და ვითარ იგი ეტყოდა ოდენ, მო-ვინმე-ვიდა შესაკრებელის-მთვარისაჲ მის და ჰრქუა მას, ვითარმედ: ასული შენი მოკუდა, ნუ დააშრობ მოძღუარსა.
50. ხოლო იესუს ვითარცა ესმა, ჰრქუა მას: ნუ გეშინინ, გარნა გრწმენინ, და ცხოვდეს იგი.
51. და ვითარცა მოვიდა იესუ სახლსა მას, არავინ უტევა შესლვად მის თანა, გარნა პეტრე და იაკობ და იოვანე და მამაჲ და დედაჲ მის ყრმისაჲ.
52. სტიროდეს მას ყოველნი და ეტყებდეს. ხოლო იესუ ჰრქუა მათ: ნუ სტიროთ, რამეთუ ყრმაჲ ეგე არა მომკუდარ არს, არამედ სძინავს.
53. ხოლო იგინი ჰბასრობდეს მას, უწყოდეს, რამეთუ მომკუდარ იყო.

54. და თავადმან გამოასხა ყოველი და უპყრა კელი ყრმისად მის და კმა-უყო: ყრმაო, აღდეგ!
55. და მოიქცა სული მისი, და მეყსეულად აღდგა. და უბრძანა, რადთა სცენ მას ჭამადი.
56. და განუკვრდებოდა მამა-დედათა მისთა. ხოლო თავადმან ამცნო მათ, რადთა არავის უთხრან საქმე იგი.

9

1. და მოუწოდა იესუ ათორმეტთა მათ მოწაფეთა თვსთა და მისცა მათ ძალი და კელმწიფებად ყოველთა ზედა ეშმაკთა და სენტა განკურნებად.
2. და წარავლინნა იგინი ქადაგებად სასუფეველსა ღმრთისასა და განკურნებად უძღურთა.
3. და ჰრქუა მთა: ნურარად გაქუნ გზასა ზედა, ნუცა კუერთხი, ნუცა ვაშკარანი, ნუცა პური, ნუცა ვეცხლი, ნუცა ორი სამოსელი გაქუნ.
4. და რომელსაცა სახლსა შეხვდეთ, მუნ დაადგერით და მიერ გამოვედით.
5. და რაოდენთა არა შეგიწყნარნენ თქუნ, გამო-რად-ხვდოდით მიერ ქალაქით, მტუერი ფერკთა თქუნთაგან განიყარეთ საწამებელად მათა.
6. და გამო-რად-ვიდეს, მიმოვიდოდეს დაბნებსა მას და ახარებდეს და განკურნებდეს სნეულთა ყოველთა ადგილთა.
7. ესმნეს ჰეროდეს მეოთხედ მთავარსა ყოველნი იგი საქმენი, რომელნი მის მიერ იქმნებოდეს, და განიზრახვიდა, რამეთუ იტყოდეს ვინმე, ვითარმედ: იოვანე ნათლის-მცემელი აღდგომილ არს მკუდრეთით.
8. ხოლო რომელნიმე იტყოდეს: ელია გამოჩნდა; და სხუანი იტყოდეს: წინაწარმეტყუელი ვინმე პირველთაგანი აღდგომილ არს.
9. ხოლო ჰეროდე თქუა: იოვანეს მე თავი მოვკვუეთე, ხოლო ესე ვინ არს, რომლისათვის ესე ვითარი მესმის, არა ვიცი. და უნდა ხილვად მისი.
10. და მოიქცეს მოციქულნი და უთხრეს იესუს, რაოდენი ქმნეს; და წარიყვანნა იგინი და განეშორა თვსაგან ადგილსა უდაბნოსა ქალაქისასა, რომელსა ჰრქვან ბეთსაიდაა.
11. ხოლო ერმან მან აგრძნა და მისდევდეს მას. და შეიმთხვნა იგინი და ეტყოდა მათ სასუფეველისათვის ღმრთისა, და რაოდენთა უკმდა განკურნებად, განკურნებდა.
12. და ვითარცა იწყო დღემან მიდრეკად, მოვიდეს ათორმეტნი იგი და ჰრქუეს მას: განუტევე ერი ესე, რადთა წარვიდენ გარემო დაბნებსა და აგარაკებსა და დაადგრენ მუნ და პოონ საზრდელი თავისა მათისად, რამეთუ აქა უდაბნოსა ადგილსა ვართ.
13. ხოლო იესუ ჰრქუა მათ: თქუნ ეცით მაგათ ჭამადი. და მათ ჰრქუეს: არა არს ჩუენ თანა უფროდს, გარნა ხუთი კუეზად პური და ორი თევზი; გარნა თუ ჩუენ წარვიდეთ და უყიდოთ ყოველსა ამას ერსა საზრდელი?
14. რამეთუ იყვნეს კაცნი იგი ვითარ ხუთ ათას ოდენ. ჰრქუა იესუ მოწაფეთა თვსთა: დასხით კაცები ეგე პურისმტედ-პურისმტედ ერგასეული.
15. და მათ ყვეს ეგრე და დასხეს ყოველი იგი ერი.
16. ხოლო თავადმან მოიღო ხუთი იგი პური და ორი თევზი და აღიხილნა თუალნი ზეცად და აკურთხნა იგინი და დამუსრა და მისცემდა მოწაფეთა, რადთა დაუგონ ერსა მას.
17. და ჭამეს და განძღეს ყოველნი; და აღიღეს, რომელ-იგი დაუშთა მათ ნამუსრევი, ათორმეტი გოდორი.

18. და იყო ლოცვასა მას მისსა თვსაგან, მის თანა იყვნეს მოწაფენი. ჰკითხვიდა მათ და ჰრქუა: ვინ ვჰგონიე მე ერსა ამას და რაჲ თქჳან ჩემთვის ყოფად?
19. ხოლო მათ მიუგეს და ჰრქუეს: იოვანე ნათლის-მცემელი; და სხუათა - ელია; და რომელნიმე იტყჳან: წინაწარმეტყუელი ვინმე პირველთაგანი აღდგომილ არს.
20. ხოლო იესუ ჰრქუა მათ: თქუენ ვინ გგონიე მე? მიუგო პეტრე და ჰრქუა: ცხებული ღმრთისაჲ.
21. ხოლო თავადმან შეჰრისხნა მათ და ამცნო, რაჲთა არავის უთხრან ესე.
22. და ჰრქუა მათ, ვითარმედ: ჯერ-არს ძისა კაცისა ფრიად ვნებაჲ და შეურაცხ-ყოფად მოხუცებულთაგან და მღდელთ-მოდღუართა და მწიგნობართა და მოკლვად და მესამესა დღესა აღდგომად.
23. და იტყოდა ყოველთა მიმართ: რომელსა უნებს შემოდგომად ჩემდა, უვარ-ყავნ თავი თვისი და აღიღენ ჯუარი თვისი და მომდევიდინ მე.
24. რამეთუ რომელსა უნდეს განრინებად სულისა თვისისა, წარიწყმიდოს იგი; და რომელმან წარიწყმიდოს სული თვისი ჩემთვის, მან პოოს იგი.
25. რაჲ სარგებელ არს კაცისა, შე-თუ-იძინოს სოფელი ყოველი და თავი თვისი წარიწყმიდოს, გინა იზღვიოს?
26. რომელსა სირცხულ უჩნდეს ჩემდა მომართ და სიტყუათა ჩემთაჲ, ამას ძემანცა კაცისამან არცხუნოს, ოდეს მოვიდეს დიდებითა თვისითა და მამისაჲთა და წმიდათა ანგელოზთაჲთა.
27. გეტყჳ თქუენ: არიან ვინმე აქა მდგომარეთაგანნი, რომელთა არა იხილონ გემოდ სიკუდილისაჲ, ვიდრემდე იხილონ სასუფეველი ღმრთისაჲ.
28. და იყო შემდგომად სიტყუათა ამათ ვითარ რვა ოდენ დღე, და წარიყვანნა იესუ პეტრე და იაკობ და იოვანე და აღვიდა მათსა ლოცვად.
29. და იყო ლოცვასა მას მისსა ხილვად პირისა მისისაჲ სხუა, და სამოსელი მისი სპეტაკ და ელვარე.
30. და აჰა ესერა ორნი კაცნი მის თანა ზრახვიდეს, რომელნი იყვნეს მოსე და ელია.
31. რომელნი გამოჩნდეს დიდებითა და იტყოდეს განსვლასა მას მისსა, რომელი ეგულეზოდა აღსრულებად იერუსალჴმს.
32. ხოლო პეტრე და მისთანანი დამძიმებულ იყვნეს ძილითა; ხოლო გან-რაჲ-იღვძეს, იხილეს დიდებაჲ მისი და ორნი კაცნი მის თანა მდგომარენი.
33. და იყო განშორებასა მას მათსა მისგან ჰრქუა პეტრე იესუს: მოძღუარ, კეთილ არს ჩუენდა აქა ყოფად, და ვქმნეთ აქა სამ ტალავარ: ერთი შენდა და ერთი მოსესა და ერთი ელიაჲსა, - რამეთუ არა იცოდა, რასა იტყოდა.
34. და ვითარცა ამას იტყოდა, აჰა ღრუბელი აგრილობდა მათ, და შეეშინა მათ შესლვად ღრუბელსა მას.
35. და ჳმად იყო ღრუბლით გამო: ესე არს მე ჩემი საყუარელი, ამისი ისმინეთ.
36. და ესე რაჲ იყო ჳმად, იპოვა იესუ მარტომ. და მათ დაიდუმეს და არაჲ ვის უთხრეს მათ დღეთა შინა, რომელ-იგი იხილეს.
37. და იყო მერმესა დღესა გარდამოსლვასა მათსა მიერ მთით მოეგებზოდა მას ერი მრავალი.
38. და ჰა კაცმან ვინმე ღაღადყო ერსა მას შორის და თქუა: მოძღუარ, გევედრები შენ, მოიხილე ძესა ზედა ჩემსა, რამეთუ ესე ხოლო მარტომ მივის.
39. და სულმან უკეთურმან შეიპყრის იგი და მეყსეულად ღაღატყვის და დააკუეთის იგი, და პეროინ, და ძნად განეშორის მისგან და შემუსრის იგი.
40. და ვევედრე მოწაფეთა შენთა, რაჲთამცა განაშორეს იგი, და ვერ შეუძლეს.

41. ხოლო იესუ მიუგო და ჰრქუა: # ნათესავი ურწმუნოდ და გულარძნილი! ვიდრემდე ვიყო თქუენ თანა და თავს-ვიდებდე თქუენსა? მომგუარე მე აქა ძე შენი!
42. და ვიდრე იგი მოვიდოდა, დააკუეთა იგი ეშმაკმან მან და აძრწოლებდა მას. შეჰრისხნა იესუ სულსა მას არაწმიდასა და განკურნა ყრმაჲ იგი და მისცა მამასა თვსსა.
43. და განუკვრდებოდა ყოველთა დიდებასა მას ზედა ღმრთისასა, და ყოველნი დაკვრვებულ იყვნეს ყოველსა მას ზედა, რომელსა იქმოდა იესუ. ხოლო იესუ ჰრქუა მოწაფეთა თვსთა.
44. დაისხენით თქუენ სიტყუანი ესე ყურთა თქუენტა, რამეთუ ძე კაცისაჲ მიცემად არს ჳელთა კაცთასა.
45. ხოლო იგინი უმეცარ იყვნეს სიტყუასა ამას ზედა, და იყო დაფარულ მათგან, რადთა ვერ გულისწმა-ყონ იგი, და ეშინოდა მათ კითხვად მისა სიტყუსა ამისთვს.
46. შევიდა მათდა გულის-სიტყუაჲცა: ვინ-ძი უდიდეს იყოს შორის მათსა?
47. ხოლო იესუ იცნოდა გულისზრახვანი მათნი და მოიყვანა ყრმაჲ და დაადგინა იგი წინაშე მათსა
48. და ჰრქუა მათ: რომელმან შეიწყნაროს ესე ყრმაჲ სახელითა ჩემითა, მე შემიწყნარა; და რომელმან მე შემიწყნაროს, შეიწყნაროს მომავლინებელი ჩემი. ხოლო უმცირესი თქუენ ყოველთა შორის იგი არს დიდ.
49. მიუგო იოვანე და ჰრქუა: მოძღუარ, ვიხილეთ ვინმე, რომელი სახელითა შენითა ეშმაკთა განასხმიდა, და ჩუენ ვაყენებდით მას, რამეთუ არა შემოგვდგს ჩუენ.
50. ჰრქუა მას იესუ: ნუ აყენებთ, რამეთუ რომელი არა არს ჩუენდა მტერ, იგი ჩუენ კერძო არს.
51. და იყო აღსრულებასა მას დღეთა ამაღლებისა მისისათა და თავადმან დაამტკიცა პირი თვსი აღსლვად იერუსალჴმდ.
52. და წარავლინნა მოციქულნი წინაშე მისა. და იგინი წარვიდეს და შევიდეს დაბასა სამარტელთასა, რადთა მო-რამე-უმზადონ მას.
53. და არა შეიწყნარნეს იგინი, რამეთუ პირი მისი იყო მისლვად იერუსალჴმდ.
54. ვითარცა იხილეს მოწაფეთა მისთა იაკობ და იოვანე, თქუეს: უფალო, გნებავსა, რადთა ვთქუათ, და ცეცხლი გარდამოვდეს ზეცით და აღვოცნეს იგინი, ვითარცა ელია ყო?
55. მიექცა იესუ და შეჰრისხნა მათ და ჰრქუა: არა იცითა, რომლისა სულისანი ხართ თქუენ?
56. რამეთუ ძე კაცისაჲ არა მოვიდა წარწყმედად სულსა კაცთასა, არამედ ცხორებად. და წარვიდეს სხუასა დაბასა.
57. და იყო სლვასა მას მათსა გზასა ზედა ჰრქუა ვინმე მას: მიგდევედე შენ, ვიდრეცა მიხუალ.
58. ჰრქუა მას იესუ: მელთა ჳურელი უჩნს და მფრინველთა ცისათა საყოფელი, ხოლო ძესა კაცისასა არა აქუს, სადა თავი მიიდრიკოს.
59. ხოლო სხუასა ჰრქუა: შენ მომდევედი მე. და მან ჰრქუა: უფალო, მიბრძანე მე პირველად მისლვად და დაფლვად მამისა ჩემისა.
60. ჰრქუა მას იესუ: აცადენ მკუდარნი დაფლვად თვსთა მკუდართა, ხოლო შენ წარვედ და მიმოსდევ სასუფეველი ღმრთისაჲ.
61. ჰრქუა მას სხუამან: მეცა მიგდევედე შენ, უფალო, ხოლო პირველად მიბრძანე მე ჳმნაჲ სახლეულთა ჩემთაგან.
62. ჰრქუა მას იესუ: არავინ დასდვის ჳელი საწნველსა, და ხედავენ იგი გარეუკუნ და წარმართებულ არნ სასუფეველსა ღმრთისასა.

1. და ამისა შემდგომად გამოირჩინა უფალმან სხუანი სამეოც და ათნი და წარავლინნა იგინი ორ-ორი წინაშე მისსა ყოველსა ქალაქებსა და დაბნებსა, ვიდრეცა ეგულებოდა მას მისლვად.
2. და ეტყოდა მათ: სამკალი ფრიად არს, ხოლო მუშაკნი მცირედ. ევედრენით უკუე უფალსა სამკალისასა, რადთა მოავლინნეს მუშაკნი სამკალსა თვისსა.
3. წარვედით! აჰა ესერა მიგავლინებ თქუენ ვითარცა კრავთა შორის მგელთა.
4. ნუ წარგაქუნ ბალანტი, ნუცა ვაშკარანი, ნუცა შესასხმელი ფერკთაჲ და ნუცა ვის გზასა ზედა მოიკითხავთ.
5. და რომელსაცა სახლსა შეხვდეთ, პირველად თქუთ: მშვდობაჲ სახლსა ამას!
6. და უკეთუ იყოს მუნ ძღ მშვიდობისაჲ, განისუენოს მის ზედა მშვდობამან თქუენმან, უკუეთუ არა - თქუენდავე მოიქცეს.
7. მასვე სახლსა შინა იყვენით, ჭამდით და სუემდით მათ თანა, რამეთუ ღირს არს მუშაკი სასყიდლისა თვისისა, ნუ მიხუალთ სახლითი სახლად.
8. და რომელსა ქალაქსა შეხვდეთ, და შეგიწყნარნენ თქუენ, ჭამდით წინა-დაგებულსა თქუენსა
9. და განჰკურნებდით მას შინა უძლურთა და ეტყოდეთ მათ: მოახლებულ არს თქუენ ზედა სასუფეველი ღმრთისაჲ.
10. და რომელსა ქალაქსა შეხვდეთ, და არა შეგიწყნარნენ თქუენ, გამო-რაჲ-ხვდოდით უბანთა მისთა, არქუთ მათ:
11. აჰა ესერა მტურერი რომელ აღევრა ფერკთა ჩუენთა ქალაქისაგან თქუენისა, განვიყრით თქუენ ზედა; გარნა ესემცა უწყით, რამეთუ მოახლებულ არს სასუფეველი ღმრთისაჲ.
12. გეტყვ თქუენ: სოდომელთაჲ უმოლხინეს იყოს მას დღესა შინა, ვიდრე ქალაქისა მის.
13. ვაჲ შენდა, ქორაზინ, და ვაჲ შენდა, ბეთსაიდა, რამეთუ ტჯროსს და სიდონს თუმცა იქმნეს ძალნი, რომელ იქმნნეს თქუენ შორის, პირველვემცა ძაძითა და ნაცარსა ზედა მსხდომარეთა შეინანეს.
14. ხოლო ტჯროსი და სიდონი უმოლხინეს იყოს სასჯელსა მას, ვიდრე თქუენ.
15. და შენ, კაპერნაუმ, ნუ ცადმდე აჰმალდეები, არამედ ჯოჯოხეთადმდე შთაჰკდე.
16. რომელმან თქუენი ისმინოს, ჩემი ისმინა; და რომელმან თქუენ შეურაცხ-გყვნეს, მე შეურაცხ-მყოფს; და რომელმან მე შეურაცხ-მყოფს, შეურაცხ-ჰყოფს მომავლინებელსა ჩემსა.
17. და მოიქცეს სამეოც და ათნი იგი სიხარულითა და იტყოდეს: უფალო, ეშმაკნიცა დაგუემორჩილებიან სახელითა შენითა.
18. ჰრქუა მათ იესუ: ვხედევდ ეშმაკსა, ვითარცა ელვასა, ზეცით გარდამოვრდომილსა.
19. აჰა მიგცემ თქუენ ჳელმწიფებასა დათრგუნვად გუელთა და ღრიაკალთა და ყოველსა ზედა ძალსა მტერისასა, და თქუენ არარაჲ გევნოს.
20. ხოლო ამას ზედა ნუ გიხარინ, რამეთუ სულნი უკეთურნი დაგემორჩილებიან, არამედ გიხაროდენ, რამეთუ სახელები თქუენი დაიწერა ცათა შინა.
21. მას ჟამსა შინა იხარებდა იესუ სულითა და თქუა: აღგიარებ შენ, მამაო, უფალო ცისა და ქუეყანისო, რამეთუ დაჰფარე ესე ბრძენთაგან და მეცნიერთა და გამოუცხადე ესე ჩჩვლთა. ჳე, მამაო, რამეთუ ესრეთ სათნო-იყო შენ წინაშე.
22. და მიექცა მოწაფეთა და ჰრქუა: ყოველივე მომეცა მე მამისა ჩემისა მიერ, და არავინ იცის, ვინ არს მამაჲ, გარნა ძემან; და არცა ვინ იცის, ვინ არს ძე, გარნა მამამან; და ვისა უნდეს ძესა გამოცხადების, გამოუცხადოს.

23. და მიექცა მოწაფეთა მისთა თვსაგან და ჰრქუა: ნეტარ არიან თუალნი, რომელნი ხედვენ, რომელსა თქუენ ხედავთ, და ესმის, რომელი თქუენ გესმის.
24. ხოლო გეტყვ თქუენ, რამეთუ: მრავალთა წინაწარმეტყუელთა და მეფეთა უნდა ხილვად, რომელსა თქუენ ხედავთ, და ვერ იხილეს, და სმენად, რომელი თქუენ გესმის, და ვერ ესმა.
25. და აჰა ესერა სჯულის-მეცნიერი ვინმე აღდგა და გამოსცდიდა იესუს და ეტყოდა: მოძღუარ, რად ვქმნე, რადთა ცხორებად საუკუნოდ დავიმკვდრო?
26. ხოლო თავადმან ჰრქუა მას: სჯულსა ვითარ წერილ არს? ვითარ აღმოიკითხავ?
27. ხოლო მან ჰრქუა: შეიყუარო უფალი ღმერთი შენი ყოვლითა გულითა შენითა და ყოვლითა სულითა შენითა და ყოვლითა ძალითა შენითა და ყოვლითა გონებითა შენითა, და მოყუასი შენი - ვითარცა თავი თვსი.
28. ჰრქუა მას იესუ: მართლ მომიგე; მაგას იქმოდე და სცხონდე.
29. ხოლო მას უნდა განმართლებად თავი თვსი და ჰრქუა იესუს: და ვინ არს მოყუას ჩემდა?
30. მიუგო იესუ და ჰრქუა: კაცი ვინმე გარდამოვიდოდა იერუსალჴმით იერიქოდ, და ავაზაკნი დაესხნეს, განძარცუეს იგი, დაწყლეს და წარვიდეს და დაუტევეს მწყდარი.
31. ხოლო დამთხუევით მღდელი ვინმე შთავიდოდა მასვე გზასა და იხილა იგი და თანა-წარჰკვდა.
32. და ეგრეთვე ლევიტელი მასვე ადგილსა მივიდა, იხილა იგი და თანა-წარჰკვდა.
33. მერმე სამარიტელი ვინმე წარვიდოდა, მოვიდა მასვე ადგილსა, იხილა იგი და შეეწყალა.
34. და მოვიდა მისა და შეუხზა წყლული იგი, დაასხა ზეთი და ღვინოდ და აღსუა იგი კარაულსა თვსსა და მოიყვანა იგი ყოველთასა მას სადგურსა და ილუაწა იგი.
35. და ხვალისაგან გამო-რად-ვიდოდა, ორი დრაჰკანი მისცა ყოველთა სადგურისა მოლუაწესა მას და ჰრქუა: ილუაწე ეგე და, სხუად თუ რადმე წარაგო უმეტესი, მო-რად-ვიდე, მიგცე შენ.
36. ვინ უკუე ამათ სამთაგანი გგონიეს შენ მოყუას მისა, რომელ იგი შევარდა ავაზაკთა მათ?
37. ხოლო მან ჰრქუა: რომელმან ყო წყალობად მის თანა. ჰრქუა მას იესუ: ვიდოდე და ჰყოფდ შენცა ეგრევე.
38. და იყო ვითარცა წარვიდეს ესენი, და თავადი შევიდა დაბასა რომელსამე. და იყო ვინმე მუნ დედაკაცი, რომლისადა სახელი მართა, და შეიყვანა თავადი სახიდ თვსა.
39. და იყო დაად მისი, რომელსა ერქუა მარია, რომელი დაჰდა ფერტთა თანა იესუდსთა და ისმენდა სიტყუათა მისთა.
40. ხოლო მართა მიმოდაზრუნვიდა მრავლისა მსახურებისათვს, ზედა მიადგა და ჰრქუა: უფალო, არა ილუწი, რამეთუ დამან ჩემმან მარტოდ დამიტევა მე მსახურებად. არქუ მას, რადთა შემეწეოდის მე.
41. მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: მართა, მართა! ზრუნავ და შფოთ ხარ მრავლისათვს,
42. აჲა ერთისადა არს საწმარ. ხოლო მარია კეთილი ნაწილი გამოირჩია, რომელი არა სადა მიეღოს მისგან.

1. და იყო ადგილსა რომელსამე თავადი ილოცვიდა. და ვითარცა დასცხრა ლოცვისაგან, ჰრქუა ვინმე მას მოწაფეთაგანმან: უფალო, გუასწავე ლოცვაჲ, ვითარცა იოვანე ასწავა მოწაფეთა თვსთა.
2. ხოლო თავადმან ჰრქუა მათ: რაჟამს ილოცვიდეთ, თქუთ: მამაო ჩუენო, რომელი ხარ ცათა შინა, წმიდა იყავნ სახელი შენი, მოვედინ სუფევაჲ შენი, იყავნ ნებაჲ შენი, ვითარცა ცათა შინა, ეგრეცა ქუეყანასა ზედა.
3. პური ჩუენი არსობისაჲ მომეც ჩუენ დღითი-დღედ.
4. და მომიტევენ ჩუენ ცოდვანი ჩუენნი, და რამეთუ ჩუენცა მიუტევებთ ყოველთა თანამდებთა ჩუენთა, და ნუ შემიყვანებ ჩუენ განსაცდელსა, არამედ მივსნენ ჩუენ ბოროტისაგან.
5. და ეტყოდა მათ: ვის თქუენგანსა ესუას მეგობარი და მოვიდეს მისა შუვა ღამეს და ჰრქუას მას: მეგობარო, მოვასხენ მე სამნი პურნი,
6. რამეთუ მეგობარი მოვიდა ჩემდა გზით, და არარაჲ მაქუს, რაჲ დაუგო მას.
7. მან მიუგოს შინაჲთ გამო და ჰრქუას: ნუ შრომასა შემამთხუევ მე, რამეთუ კარი დაჭმულ არს და ყრმანი ჩემნი ჩემ თანა არიან სარეცელსა ზედა; ვერ ძალ-მიც აღდგომად და მიცემად შენდა.
8. გეტყვ თქუენ: დაღაცათუ არა ეძლოს მას აღდგომად და მიცემად, რამეთუ არს იგი მეგობარ მისა, წყინებისა მისთვის მისისა აღდგეს და მისცეს, რაოდენი უკმდეს მას.
9. ხოლო მე გეტყვ თქუენ: ითხოვდით, და მოგეცეს თქუენ, ეძიებდით და ჰპოოთ, ირეკდით, და განგელოს თქუნ,
10. რამეთუ ყოველი რომელი ითხოვდეს, მოიღოს, და რომელი ეძიებდეს, პოოს, და რომელი ირეკდეს, განგელოს.
11. ვის უკუე თქუენგანსა მამასა სთხოვდეს მე პურსა, ნუუკუე ქვაჲ მისცეს მას? გინა თუ თევზსა სთხოვდეს, ნუუკუე თევზისა წილ გუელი მისცესა მას?
12. გინა თუ კუერცხსა სთხოვდეს, ნუუკუე ღრიაკალი მისცესა მას?
13. უკუეთუ თქუენ უკეთურთა იცით მისაცემელი კეთილი მიცემად შვილთა თქუენთა, რაოდენ უფროჲს მამამან ზეცით მოსცეს სული წმიდაჲ, რომელნი სთხოვდენ მას.
14. და კაცისა ვისგანმე განაძო ეშმაკი, რომელი იყო ყრუჲ. და იყო განსვლასა მას ეშმაკისასა იტყოდა ყრუჲ იგი. და უკვრდა ყოველსა მას ერსა.
15. ხოლო რომელთამე მათგანთა თქუეს: ბელზებულითა, მთავრითა მით ეშმაკთაჲთა, განასხამს ეშმაკთა.
16. და სხუანი ვინმე გამოცდით სასწაულსა ზეცით ითხოვდეს მისგან.
17. ხოლო თავადმან იცნოდა ზრახვანი მათნი და ჰრქუა მათ: ყოველი მეუფეჲჲ, რომელი თავსა თვსსა განეველთის, მოოვრდის, და სახლი სახლსა ზედა დაეცის.
18. და უკუეთუ ეშმაკი თავსა თვსსა განეველთა, ვითარ დამტკიცნეს მეუფეჲჲჲ მისი? რამეთუ იტყვთ ჩემთვის, ვითარმედ ბელზებულითა განვასხამ ეშმაკთა.
19. უკუეთუ მე ბელზებულითა განვასხამ ეშმაკთა, ძენი თქუენნი რაჲთა განასხმენ? ამისათვს იგინივე მსაჯულ გექმნენ თქუენ.
20. უკუეთუ მე თითითა ღმრთისაჲთა განვასხამ ეშმაკთა, მო-სამეწევენულ არს თქუენ ზედა სასუფეველი ღმრთისაჲ.
21. რაჟამს ძლიერი შეჭურვილი სცვიდეს ეზოსა თვსსა, მშვდობით არნ მონაგები მისი.
22. და ოდეს უძლიერესი მისი ზედა-მოუკდის, სძლის მას და საჭურველი მისი მოულის, რომელსა-იგი ესვიდა, ნატყუნავი მისი განუყვის.

23. რომელი არა არს ჩემ თანა, მტერი ჩემი არს; და რომელი არა შეჰკრებს ჩემ თანა, იგი განაზნებს.
24. რაჟამს სული არაწმიდად განვიდის კაცისაგან, მიმოვალნ ურწყულთა ადგილთა და ეძიებნ განსუენებასა და არა პოვის, თქვს: მივიქვე სახლსავე ჩემსა, ვინადაც გამოვედ.
25. და მოვიდის და პოვის იგი განშუენებული და შემკული.
26. მაშინ წარვიდის და მოიყვანის სხუანი შუდნი სულნი უბოროტესნი მისსა და შევიდის და დაიმკვდრის მას შინა და იქმნის უკუანადასკნელი კაცისაჲ მის უძვრეს პირველისა.
27. და იყო ვიდრე იტყოდალა იგი ამას, აღ-ვინმე-ილო დედაკაცმან ჳმად ერსა მას შორის და ჰრქუა მას: ნეტარ არს მუცელი, რომელმან გიტვრთა შენ, და ძუძუნი, რომელთა სწოვდი.
28. ხოლო თავადმან თქუა: არამედ ნეტარ არიან, რომელთა ისმინონ სიტყუად ღმრთისაჲ და დაიმარხონ იგი.
29. და ვითარცა შეკრებოდა ერი იგი, იწყო სიტყუად მათდა: ნათესავი ესე ნათესავი ბოროტი არს, სასწაულსა ითხოვს, და სასწაული არა ეცეს მას, არამედ სასწაული იონა წინაწარმეტყუელისაჲ.
30. ვითარცა-იგი ექმნა იონა სასწაულ ნინეველთა, ეგრეთ ეყოს ძე კაცისაჲ ნათესავსა ამას.
31. დედოფალი იგი სამხრისაჲ აღდგეს სასჯელსა მას კაცთა თანა ამის ნათესავისათა და დასჯიდეს მათ, რამეთუ მოვიდა კიდით ქუყანისაჲთ სმენად სიბრძნესა სოლომონისსა; და აჰა ესერა უფროდს სოლომონისსა არს აჟა.
32. კაცნი იგი ნინეველნი აღდგენ სასჯელსა მას ნათესავისა ამის თანა და დასჯიდენ მათ, რამეთუ შეინანეს ქადაგებასა მას იონადსსა; და აჰა ესერა უფროდს იონადსა არს აჟა.
33. არავინ აღანთის სანთელი და დადგის ფარულად გინა ჳკმირსა ქუეშე, არამედ სასანთლესა ზედა, რადთა შემავალნი ხედვიდენ ნათელსა.
34. სანთელი გუამისაჲ არს თუალი; ოდეს თუალი შენნი განმარტებულ იყოს, ყოველი გუამი შენი ნათელ იყოს; და უკუეთუ თუალი შენი ბოროტი იყოს, ყოველი გუამი შენი ბნელ იყოს.
35. იხილე, ნუუკუე ნათელი იგი შენ შორის ბნელ იყოს.
36. უკუკეთუ ყოველი გუამი შენი ნათელ არს და არარაჲ აქუნდეს ადგილი რადმე ბნელისაჲ, იყოს იგი ყოვლად ნათელ, ვითარცა-იგი სანთელი ელვითა განგანათლოს შენ.
37. და ვითარცა იტყოდა ამას თავადი, ჰლოცვიდა ვინმე ფარისეველი, რადთა პური ჳამოს მის თანა; და შევიდა და დაჯდა.
38. ხოლო ფარისეველმან მან ვითარცა იხილა, უკვრდა, რამეთუ პირველად არა იბანა ვიდრე სადილოზადმდე.
39. ჰრქუა მას უფალმან: აწ თქუენ, ფარისეველთა, გარეშე სასულისაჲ და პინაკისაჲ განსწმიდით, და შინაგანი თქუენი სავსე არნ ნატაცებითა და უკეთურებითა.
40. ორგულნო, ანუ არა რომელმან-იგი გარეშე შექმნა, მანვე შინაგანი შექმნა?
41. გარნა ესე, რომელი ჯერ-არს, მიეცით მოწყალებად, და აჰა თქუენი ყოველი წმიდა არს.
42. არამედ ვად თქუენდა, ფარისეველნო, რამეთუ ათეულსა აღიღებთ პიტნაკისა და ტეგანისასა და ყოვლისა მხლისასა და თანა-წარჰვალთ სამართალსა და სიყუარულსა ღმრთისასა. ესე ჯერ-იყო ყოფად და იგი არა დატევებად.
43. ვად თქუენდა, ფარისეველნო ორგულნო, რამეთუ გიყუარს თქუენ ზემოჯდომად შესაკრებელთა შორის და მოკითხვად უბანთა ზედა.
44. ვად თქუენდა, მწიგნობარნო და ფარისეველნო ორგულნო, რამეთუ ხართ, ვითარცა საფლავნი უჩინონი, და კაცნი ზედა ვლენ და არა იციან.

45. მიუგო სჯულის-მეცნიერმან ვინმე და ჰრქუა მას: მოძღუარ, მაგას რად იტყვ, ჩუენცა გუაგინებ.
46. ხოლო თავადმან ჰრქუა მას: თქუენდაცა, სჯულის-მეცნიერთა, ვად არს, რამეთუ აღჰკიდით კაცთა ტვრთი ძნიად სატვრთავი და თქუენ ერთითაცა თითითა არა შეახით ტვრთსა მას.
47. ვად თქუენდა, რამეთუ აშენებთ საფლავებსა წანაწარმეტყუელთასა, ხოლო მამათა თქუენთა მოსწყვდნეს იგინი.
48. ეწამებით სამე და თანა-სათნო-ეყოფვით საქმესა მამათა თქუენთასა, რამეთუ მათ მოსწყვდნეს იგინი, და თქუენ საფლავთა მათთა აშენებთ.
49. ამისთვისცა-იგი სიბრძნემან ღმრთისამან თქუა: მოვავლინნე მათა წინაწარმეტყუელნი და მოციქულნი, და მათგანნი მოსწყვდნენ და დევნენ.
50. რადთა იძიოს სისხლი ყოველთა წინაწარმეტყუელთად, დათხეული დასაბამითგან სოფლისადთ ნათესავისა ამისგან,
51. სისხლითგან აბელისით ვიდრე სისხლადმდე ზაქარიადსა, რომელი წარწყმდა შორის საკურთხეველისა მის და ტაძრისა. ჰე, გეტყვ თქუენ, იძიოს ნათესავისა ამისგან.
52. ვად თქუენდა, სჯულის-მოძღუარნო, რამეთუ დაჰმალენით კლიტენი მეცნიერებისანი; თქუენ არა შეხუალთ და შემავალთა აყენებთ.
53. და ვითარ-იგი თავადი ეტყოდა მათ ამას წინაშე ყოვლისა მის ერისა, იწყეს მწიგნობართა მათ და ფარისეველთა განზრახვად ბოროტისა და უმნდა სიტყუად იგი და ჰგმობდეს მას მრავლისა მისთვის სიტყუსა.
54. და უმზირდეს მას პოვნად რასმე სიტყუასა პირისაგან მისისა, რადთა შეასმინონ იგი.

12

1. რომელთა ზედა შეკრებულ იყო ბევრეული ერი, ვიდრემდე დასთრგუნვიდეს ურთიერთას. იწყო პირველად სიტყუად მოწაფეთა თვსთა და ჰრქუა: ეკრძალენით თავთა თქუენთა ცომისაგან ფარისეველთადასა, რომელ არს ორგულეზად.
2. ხოლო არარად არს დაფარული, რომელი არა გამოცხადნეს, და დამალული, რომელი არა საცნაურ იყოს.
3. ამისათვის რომელი ბნელსა შინა სთქუათ, ნათელსა შინა ისმეს, და რომელსა ყურსა ეტყოდით საუნჯეთა შინა, იქადაგოს ერდოთა ზედა.
4. ხოლო გეტყვ თქუენ, მეგობართა ჩემთა: ნუ გეშინინ მათგან, რომელთა მოსწყვდნენ ჯორცნი და ამისა შემდგომად ვერარად აქუს უმეტესი, რად გიყონ თქუენ.
5. ხოლო გიჩუენო თქუენ, ვისა გეშინოდის: გეშინოდენ მისა, რომელსა შემდგომად მოწყუედისა ჯელეწიფების შთაგდებად გეჰენიასა. ჰე, გეტყვ თქუენ, მისა გეშინოდენ.
6. ანუ არა ხუთი სირი განისყიდების ორის ასარის? და ერთიცა მათგანი არა არს დაფარულ წინაშე ღმრთისა.
7. არამედ თმანიცა თავისა თქუენისანი ყოველნი განრაცხილ არიან. ნუუკუე გეშინინ, რამეთუ მრავალთა სირთა უმჯობეს ხართ.
8. ხოლო გეტყვ თქუენ: ყოველმან რომელმან აღიაროს ჩემდა მომართ წინაშე კაცთა, ძემანცა კაცისამან აღიაროს იგი წინაშე ანგელოზთა ღმრთისათა.
9. და რომელმან უვარ-მყოს მე წინაშე კაცთა, უვარ იქმნეს იგიცა წინაშე ანგელოზთა ღმრთისათა.
10. და ყოველმან რომელმან თქუას სიტყუად ძისა მიმართ კაცისა, მიეტეოს მას, ხოლო სულისა წმიდისა მგმობარსა არა მიეტეოს.

11. და ოდეს შეგიყვანნენ თქვენ შესაკრებელთა და წინაშე მთავართა და ჳელმწიფეთა, ნუ ჳზრუნავთ, ვითარ ანუ რად სიტყუად მიუგოთ, ანუ რად სთქუათ,
12. რამეთუ სულმან წმიდამან გასწაოს თქვენ მას ჳამსა შინა, რად-იგი სთქუათ.
13. ჳრქუა ვინმე მას მის ერისაგანმან: მოძღუარ, არქუ ძმასა ჩემსა, რადთა განმეყოს მე სამკვდრებელსა.
14. ხოლო თავადმან ჳრქუა მას: კაცო, ვინ დამადგინა მე მსაჯულად და განმყოფელად თქუენდა?
15. და ეტყოდა მათ: ეკრძალენით და დაიცვენით თავნი თქუენი ყოვლისაგან ანგაჳრებისა, რამეთუ არა ნამეტნავისაგან ვისამე არნ ცხორებად მისი ნაყოფთა მისთაგან.
16. და ეტყოდა მათ იგავსაცა და ჳრქუა მათ: კაცისად ვისიმე მდიდრისად ნაყოფიერ იყო აგარაკი.
17. და განიზრახვიდა გულსა შინა თვსსა და თქუა: რად-მე ვყო, რამეთუ არა მაქუს, სადა შევიკრიბო ნაყოფი ჩემი?
18. და თქუა: ესე ვყო: დავარღვვნე საუნჯენი ჩემნი და უფროდსნი აღვაშენნე და შევიკრიბო მუნ ყოველი ნაყოფი და კეთილი ჩემი.
19. და ვჳრქუა სულსა ჩემსა: სულო, გაქუს მრავალი კეთილი დაუნჯებული მრავალთა წელთა: განისუენე, ჳამე და სუ და იხარებდ.
20. ჳრქუა მას ღმერთმან: უგუნურო, ამას ღამესა მიგიღონ სული შენი შენგან; ეგე, რომელ მოიმზადე, ვისა იყოს?
21. ეგრეცა რომელი იუნჯებდეს თავსა თვსისა და არა ღმრთისა მიერ განმდიდრდებოდის.
22. და ჳრქუა იესუ მოწაფეთა თვსთა: ამისთვ გეტყვ თქუენ: ნუ ჳზრუნავთ სულისა თქუენისა, რად სჳამოთ, და ნუცა ჳორცთა თქუენთა, რად შეიმოსოთ.
23. რამეთუ სული უფროდს არს საზრდელისა და ჳორცნი სამოსლისა.
24. განიცადენით ყორანნი, რამეთუ არა სთესვენ, არცა მკიან, რომელთა არა აქუს საუნჯე, ანუ სადა შეიკრიბონ, და ღმერთი ჳრდის მათ. რაოდენ თქუენ უმჯობეს ხართ მფრინველთა?
25. ვინ-მე უკუე თქუენგანი ჳრუნვიდეს და შეუძლოს შეძინებად ჳასაკსა თვსსა წყრთა ერთ?
26. უკუეთუ არცა უმცირესსა შემძლებელ ხართ, რადსადა სხუასა მას ჳზრუნავთ?
27. განიცადენით შროშანნი, ვითარ-იგი აღორძნდის: არცა შურების, არცა სთავს. ხოლო გეტყვ თქუენ, რამეთუ: არცა სოლომონ ყოველსა დიდებასა თვსსა შეიმოსა, ვითარცა ერთი ამათგანი.
28. უკუეთუ ველსა გარე, რომელი დღეს თივად არს და ხვალე თორნესა შთაეგზნეს, ღმერთმან ესრეთ შემოსის, რაოდენ უფროდს თქუენ, მცირედ-მორწმუნენო?
29. და თქუენ ნუ ეძიებთ, რად სჳამოთ და რად ჳსუათ, და ნუცა განსცხრებით,
30. რამეთუ ამას ყოველსა ნათესავნი სოფლისანი ეძიებენ, ხოლო მამამან თქუენმან იცის, რად გიჳმს ამათ ყოველთაგანი.
31. გარნა ეძიებდით სასაუფეველსა ღმრთისასა, და ესე ყოველი შეგეძინოს თქუენ.
32. ნუ გეშინინ მცირესა მაგას სამწყსოსა, რამეთუ სათნო-იყო მამამან თქუენმან ჳეცათამან მოცემად თქუენდა სასუფეველი.
33. განყიდენით მონაგებნი თქუენნი და მიეცით ქველის-საქმე და ყავთ თავისა თქუენისა საფასე, რომელი არა დაძუელდეს, და საუნჯე მოუკლებელი ცათა შინა, სადა-იგი მჳარავი არა მიეხების, არცა მდილმან განრყუნის.
34. სადაცა არს საუნჯე თქუენი, მუნცა იყოს გული თქუენი.

35. იყვნედ წელნი თქუენნი მორტყმულ და სანთელნი თქუენი აღნთებულ.
36. და თქუენ ემსგავსენით კაცთა მათ, რომელნი მოელიედ უფალსა თვსსა, ოდეს მოვიდეს ქორწილისაგან, რადთა რაჟამს მოვიდეს და ირეკოს, მეყსეულად განუღონ მას.
37. ნეტარ იყვნენ იგი მონანი, რომელთად მოვიდეს უფალი მათი და პოვნეს იგინი მღვდარენი. ამენ გეტყვ თქუენ, რამეთუ მოირტყნეს და დასხნეს იგინი, წარმოუდგეს და ჰმსახურებდეს მათ.
38. დაღათუ მეორესა საჯუმილაგსა და მესამესა მოვიდეს და პოვნეს ესრეთ, ნეტარ იყვნენ იგინი.
39. ხოლო ესემცა უწყით: უკუეთუმცა იცოდა სახლისა უფალმან, რომელსა ჟამსა მპარავი მოვალს, იღვებდამცა და არა უტევა დათხრად სახლისა თვსისა.
40. და თქუენცა იყვენით განმზადებულ, რამეთუ ჟამსა, რომელსა არა ჰგონებდეთ, მე კაცისად მოვიდეს.
41. ჰრქუა მას პეტრე: უფალო, ჩუენდა მომართ ხოლო იტყვ იგავსა ამას, ანუ სხუათა ყოველთა მიმართ?
42. და ჰრქუა იესუ: ვინ-მე არს მნე იგი სარწმუნოდ და გონიერი, რომელი დაადგინოს უფალმან მონათა თვსთა ზედა მიცემად იფქლი ჟამსა თვსსა?
43. ნეტარ არს იგი მონად, რომლისად მოვიდეს უფალი მისი და პოოს იგი ესრეთ მოქმედი.
44. ამენ გეტყვ თქუენ, რამეთუ ყოველთა ზედა მონაგებთა მისთა დაადგინოს იგი.
45. უკუეთუ თქუას მონამან მან გულსა შინა თვსსა: ყოვნის უფალი ჩემი მოსლვად, და იწყოს გუემად მონათა და მკვევალთა და ჭამად და სუმად და დათრობად,
46. მოვიდეს უფალი იგი მონისად მის დღესა, რომელსა არა მოელოდის, და ჟამსა, რომელი არა იცის, და ორგან განკუეთოს იგი და ნაწილი მისი დადვას ურწმუნოთა თანა.
47. ხოლო მონამან რომელმან იცის ნებად უფლისა თვსისად და არა განემზადოს ნებისაებრ მისისა, იტანჯოს იგი ფრიად.
48. ხოლო რომელმან არა იცის და ქმნეს რადმე ღირსი ტანჯვისად, იგუემოს მცირედ, რამეთუ ყოველსა რომელსა მიეცა დიდად, დიდადცა იძიოს მისგან, და რომელსა მიეცა ფრიად უმეტესი მოჰკადონ მას.
49. ცეცხლისა მოვედ მიფენად ქუეყანასა ზედა და რად მნებავს, რადთა აწვე აღევზნეს!
50. ხოლო ნათლის-ღებად მაქუს ნათლის-ღებად და ვითარ შეურვებულ ვარ, ვიდრემდე აღესრულოს!
51. ეგრე ჰგონებთ, ვითარმედ მშვდობისა მოვედ მიფენად ქუეყანასა ზედა? არა, გეტყვ თქუენ, არამედ განყოფად.
52. რამეთუ იყვნენ ამიერითგან ხუთნი სახლსა შინა ერთსა განყოფილ: სამნი ორთაგან და ორნი სამთაგან.
53. განყოფად მამად ძისაგან და მე მამისაგან; დედად ასულისაგან და ასული დედისაგან; დედამთილი ძის-ცოლისაგან მისისა და სძალი დედემთილისაგან.
54. ეტყოდა იესუ ერსაცა მას: რაჟამს იხილოთ ღრუბელი, აღმომავალი დასავალით, მეყსეულად სთქვთ, ვითარმედ: წვიმად მოაქუს, და არნ ეგრეთ.
55. და რაჟამს სამხრით ქარი ქრინ, სთქვთ, ვითარმედ: სიცხე იყოს, და არნ ეგრე.
56. ორგულნო, პირი სამე ქუეყანისად და ცისად იცით გამოცდად, ხოლო ჟამი ესე ვითარ არა გამოიცადეთ?
57. ანუ რადსა თავით თვსით არა სჯით სამართალსა?

58. რამეთუ ოდეს მიხუალ მოსაჯულისა შენისა თანა მთავრისა წინაშე გზასა ზედა, მიეც საქმარი განთავისუფლებად მისგან, ნუუკუე მიგიყვანოს შენ მსაჯულისა, და მსაჯულმან მიგცეს შენ მეხარკესა, და მეხარკემან მიგცეს შენ საპყრობილედ.
59. გეტყვ შენ: ვერ გამოხვდე მიერ, ვიდრემდე უკანადასკნელიცა იგი მი-ვე-სცე მწულილი.

13

1. მო-ვინმე-სრულ იყვნეს მას ჟამსა ოდენ და უთხრეს მას გალილეველთა მათთვის, რომელთაჲ-იგი სისხლი პილატე შეჰპრია სხუერპლთა მათთა.
2. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: ეგრე გგონიეს, ვითარმედ გალილეველნი ესე უფროდს ყოველთა გალილეველთა იყვნეს ცოდვილ, რამეთუ ესევეითარი ევნო მათ?
3. გეტყვ თქუენ: არა; არამედ უკუეთუ არა შეინანოთ, ეგრევე სახედ ყოველნი წარსწყმდეთ.
4. ანუ იგი, რომელ ათრვამეტთა ზედა სილოამს გოდოლი დაეცა და მოსწყვდნა იგინი, ჰგონებთ, ვითარმედ იგინი ხოლო თანა-მდებ იყვნეს უფროდს ყოველთა კაცთა, რომელნი მკვდრ არიან იერუსალჴმს?
5. გეტყვ თქუენ: არა; არამედ უკუეთუ არა შეინანოთ, ყოველნივე ეგერეთ წარსმწყმდეთ.
6. და ეტყოდა მათ იგავსა ამას: ლედვ ვისმე ედგა ნერგი სავენაჴესა თჴსსა, მოვიდა და ეძიებდა ნაყოფსა მისგან და არა პოვა.
7. და ჰრქუა ვენაჴის-მოქმედსა მას: ესერა სამი წელი არს, ვინადთგან მოვალ და ვეძიებ ნაყოფსა ლელუსა ამას შინა და არა ვპოვებ. მოჰკუეთე ეგე, რადსათჴს ქუეყანადცა დაუპყრიეს უქმად?
8. ხოლო მან მიუგო და ჰრქუა: უფალო, უტევე ეგე ამასცა წელსა, ვიდრემდე მოუთოჴნო მას გარემო და სკორე დაუდვა,
9. ყოს ხოლო თუ ნაყოფი; უკუეთუ არა, მერმე მოჰკუეთე იგი.
10. და ასწავებდა მათ იესუ შესაკრებელსა ერთსა შაბათსა შინა.
11. და აჰა ესერა დედაკაცი იყო, რომლისა თანა იყო სული უძლურებისაჲ ათრვამეტ წლითგან; და იყო იგი დაღონებულ და ვერ ეძლო ზე ახილვად ყოვლითურთ.
12. იხილა იგი იესუ, მოუწოდა და ჰრქუა მას: დედაკაცო, განტევებულ ხარ უძლურებისაგან შენისა.
13. და დაასხნა მას ზედა ჴელნი, და მეყსეულად აღემართა და ვიდოდა და ადიდებდა ღმერთსა.
14. მიუგო შესაკრებლის-მთავარმან მან რისხვით, რამეთუ შაბათსა განკურნა იგი იესუ, და ეტყოდა ერსა მას: ექუსნი დღენი არიან, რომელთა შინა ჯერ-არს საქმედ; მათ შინა მომავალნი განიკურნებოდეთ და ნუ დღესა შაბათსა.
15. მიუგო მას იესუ და ჰრქუა: ორგულო, კაცად-კაცადმან თქუენმან არა აღჴჴსნისა შაბათსა შინა ჴარი გინა ვირი ბაგათაგან მათთა და წარიბის და ასჴს მას წყალი?
16. ხოლო ესე ასული აბრაჴამისი იყო, რომელი შეეკრა ეშმაკსა, აჰა ესერა ათრვამეტი წელი არს; არა ჯერ-იყოა განჴსნად საკრველთაგან მისთა დღესა შაბათსა?
17. და ამას რად იტყოდა თავადი, ჰრცხუენოდა ყოველთა წინა - აღმდგომთა მისთა; და ყოველსა მას ერსა უხაროდა ყოველთა მათ ზედა დიდებულებათა მისთა, რომელნი იქმნებოდეს მის მიერ.
18. და იტყოდა: რასა ვამსგავსო სასუფეველი ღმრთისაჲ, და ვისა მსგავს არს იგი?

19. მსგავს არს იგი მარცხალსა მდოგვსასა, რომელი მიიღო კაცმან და დასთესა იგი მტილსა თვსსა; და აღორძნდა და იქმნა იგი ხე დიდ, და მფრინველთა ცისათა და დაიმკვდრეს რტოთა მისთა.
20. მერე კულად თქუა: რასა ვამსგავსო სასუფეველი ღმრთისაჲ?
21. ვამსგავსო იგი ცომსა, რომელი მოიღო დედაკაცმან და შეჰრთო იგი ფქვილსა სამსა საწყაულსა, ვიდრემდე აღაფუნვოს ყოველი.
22. და მიმოვიდოდა ქალაქებსა და დაბნებსა და ასწავებდა და წარიგზავნებოდა იერუსალჴმდ.
23. და ჰრქუა ვინმე მას: უფალო, უკუეთუ მცირედ არიან ცხორებულნი? ხოლო თავადმან ჰრქუა მათ:
24. ილუაწეთ შესლვად იწრომსა მისგან კარისა; ხოლო გეტყვ თქუენ: მრავალნი ეძიებდენ შესლვად და ვერ უძლონ.
25. ვინამთგან აღდგეს სახლისა უფალი და დაჰკვმას კარი, და გარეშე სდგეთ და იწყით რეკად კარსა და ეტყოდით: უფალო, უფალო, განგვლე ჩუენ! მოგიგოს და გრქუას თქუენ: არა გიცნი თქუენ, ვინანი ხართ.
26. მაშინ იწყით სიტყუად: ვჴამდით წინაშე შენსა და ვსუემდით, და უბანთა ჩუენთა ზედა გუასწავებდ.
27. და გრქუას: არა გიცნი, ვინანი ხართ, განმეშორენით ჩემგან ყოვლნი მოქმედნი უსჯულოებისანი.
28. მუნ იყოს ტირილი და ღრჴენაჲ კბილთაჲ, რაჴამს იხილოთ აბრაჴამი, ისააკი და იაკობი და ყოველნი წინაწარმეტყუელნი სასუფეველსა ღმრთისასა და თქუენ განსხმულნი გარეშე.
29. და მოვიდოდით მზისა-აღმოსავალით და მზისა-დასავალით, ჩრდილოდთ და სამხრით, და ინაჯიდგმიდენ სასუფეველსა ღმრთისასა.
30. და აჴა ესერა არიან უკუანამსკნელნი, რომელნი იყვნენ პირველ, არიან პირველნი, რომელნი იყვნენ უკანამსკნელ.
31. მას დღესა შინა მო-ვინმე ვიდეს იესუსა ფარისეველნი და ეტყოდეს მას: განვედ და წარვედ ამიერ, რამეთუ ჰეროდე გემიებს შენ მოკლვად.
32. ხოლო თავადმან მიუგო და ჰრქუა მათ: მივედით და არქუთ მელსა მას: აჴა ესერა განვასხამ ეშმაკთა და კურნებათა აღვასრულებ დღეს და ხვალე. და ზეგე აღვესრულები.
33. რამეთუ ჯერ-არს ჩემდა დღეს და ხვალე და ზეგე წარსლვად, რამეთუ ვერ ეგების წინასწარმეტყუელი გარეშე იერუსალჴმსა წარწყმედად.
34. იერუსალჴმ, იერუსალჴმ, რომელმან მოსწყვდენ წინაწარმეტყუელნი და ქვაჲ დაჰკრიბე მოვლინებულთა შენდა, რაოდენ-გზის მინდა შეკრებაჲ შვილთა შენთაჲ, ვითარცა სახედ მფრინველმან თვსნი მართუენი ფრთეთა ქუეშე, და არა ინებეთ!
35. აჴა ესერა დაუტევნეთ თქუენ სახლნი თქუენნი ოჴრად. გეტყვ თქუენ: არღარა მიხილოთ მე ამიერთგან, ვიდრემდე სთქუათ: კურთხეულ არს მომავალი სახელითა უფლისაჲთა.

1. და იყო მო-რაჲ-ვიდა იესუ სახლსა ვისმე მთავრისა ფარისეველისასა დღესა შაბათსა ჴამად პურისა, და იგინი უმზირდეს მას.
2. და აჴა ესერა იყო ვინმე კაცი წყლით მანკიერი წინაშე მისსა.

3. მიუგო იესუ და ჰრქუა სჯულის მოძღუართა მათ და ფარისეველთა: უკუეთუ ჯერ-არს შაბათსა განკურნება?
4. ხოლო იგინი დუმნეს და მოიყვანა კაცი იგი, განკურნა და განუტევა.
5. და ჰრქუა მათ: ვისი თქუნენგანისაჲ შვილი გინა ჯარი შთავარდეს ჯურღმულსა, არა-მე მეყსეულად აღმოიქუას იგი დღესა შაბათსა?
6. და ვერარაჲ მიუგეს მას ამისთჳს.
7. და ეტყოდა ჩინებულთა მათ იგავსა და შეასწავებდა, ვითარ-იგი ზემოჯდომასა ირჩევდეს, და ეტყოდა მათ:
8. რაჟამს გხადოს ვინმე ქორწილსა, ნუ დასჯდები პირველსა საინაჯესა, ნუუკუე უპატიოსნესი შენსა იყოს ჩინებული მისგან;
9. და მოვიდეს, რომელმან-იგი შენ მას გხადა, და გრქუას შენ: ადგილ-ეც ამას! მაშინ იწყო სირცხვლით უკანაჲსკნელსა ადგილსა დაჰყოფად.
10. არამედ ოდეს გხადოს ვინმე, მივედ და დაჯედ უკანაჲსკნელსა ადგილსა, რადთა მოვიდეს, რომელმან-იგი გხადა შენ, და გრქუას: მეგობარო, აღმოგუალე ზემოკერძო! მაშინ იყოს შენდა დიდება წინაშე ყოველთა მეინჯეთა შენთა.
11. რამეთუ ყოველმან რომელმან აღიმადლოს თავი თჳსი, იგი დამდაბლდეს, და რომელმან დაიმდაბლოს თავი თჳსი, ამაღლდეს.
12. ეტყოდა მასცა, რომელმან-იგი ჰხადა მას: ოდეს ჰყოფდე სამხარსა გინა სერსა, ნუ ჰხადი მეგობართა შენთა, ნუცა ძმათა შენთა, ნუცა ნათესავთა შენთა, ნუცა მოძმეთა მდიდართა, ნუუკუე მათცა კუალად გხადონ შენ, და გექმნეს შენ მოსაგებელ.
13. არამედ ოდეს ჰყოფდე შენ სამხარსა, ჰხადე გლახაკთა უმეცართა, მკელობელთა და ბრმათა,
14. და ნეტარ იყო, რამეთუ არარაჲ აქუს, რადმცა მოგაგეს შენ. და მოგეგოს შენ აღდგომასა მას მართალთასა.
15. ესმა ვისმე მის თანა მეინაჯესა ესე, და ჰრქუა მას: ნეტარ არს, რომელმან ჰამოს პური სასუფეველსა ღმრთისასა!
16. ხოლო თავადმან ჰრქუა მას: კაცმან ვინმე ყო პური დიდი და მოუწოდა მრავალთა.
17. და წარავლინა მონაჲ თჳსი ჟამსა პურისასა, რადთა ჰრქუას ჩინებულთა მათ მოსლვად, რამეთუ: აჰა ესერა მზა არს ყოველი.
18. და იწყო თითოეულმან ყოველმან ჯმნად. პირველმან მან ჰრქუა მას: აგარაკი ვიყიდე და უნებელი ზედა-მაც მისლვად და ხილვად იგი. გლოცავ შენ, განმიტევე, ჯმნულმცა ვარ შენგან.
19. და სხუამან თქუა: უღლეული ჯართაჲ ვიყიდე ხუთი და მივალ გამოცდად მათა. გლოცავ შენ, ჯმულმცა ვარ.
20. და მერმე სხუამან ჰრქუა: ცოლი შევირთე და მის გამო ვერ ჰელ-მეწიფების მოსლვად.
21. და მოვიდა მონაჲ იგი და უთხრა ესე უფალსა თჳსსა. მაშინ განრისხნა სახლისა უფალი იგი და ჰრქუა მონასა მას თჳსსა: განვედ ადრე უბანთა და ყურეთა ქალაქისათა და გლახაკთა და უცხოთა და ბრმათა და მკელობელთა შემოხადე აჰა.
22. და თქუა მონამან მან: უფალო, იქმნა ბრძანებაჲ შენი, და ადგილი არსლა.
23. და ჰრქუა უფალმან მან მონასა მას: განვედ გზათა ზედა და ფოლოცთა და აიძულე შემოსლვად, რადთა აღივსოს სახლი ჩემი.
24. ხოლო გეტყვ თქუნენ: არავინ მათ კაცთაგანმან გემოდ იხილოს სერობისა ამის ჩემისაჲ. რამეთუ მრავალნი არიან ჩინებულ და მცირედნი რჩეულ.
25. და შეკრებოდა მისა ერი მრავალი; მიექცა და ჰრქუა მათ:
26. რომელი მოვალს ჩემდა და არა მოიძულოს მამაჲ თჳსი და ცოლი და შვილნი და ძმანი და დანი და მერმე კუალად სულიცა თჳსი, ვერ ჰელ-ეწიფების მოწაფე ყოფად ჩემდა.

27. და რომელმან არა აღიღოს ჯუარი თვისი და შემომიდგეს მე, ვერ ჯელ-ეწიფების მოწაფე ყოფად ჩემდა.
28. ვის-მე უკუე თქუენგანსა უნდოდეს გოდოლი შენებად, არა-მეა პირველად დაჯდეს და აღრაცხოს, რაოდენი წარაგოს, უკუეთუ აქუს, რადთა კმა-ეყოს მას აღსრულებადმდე.
29. ნუუკუე დადვას საფუძველი და ვერ შეუძლოს აღსრულებად მისა, და ყოველნი რომელნი ჰხედვიდენ მას, იწყონ კიცხევად მისა
30. და თქუან, ვითარმედ: კაცმან ამან იწყო შენებად და ვერ შეუძლო აღსრულებად.
31. ანუ რომელი მეფე მივალნ სხვსა მეფისა ბრძოლად, არა-მე პირველად დაჯდის და განიზრახის, უკუეთუ შემძლებელ არს ათითა ათასითა შემთხუევად ოცითა ათასითა მომავალისა მის ზედა?
32. უკუეთუ არა, ვიდრე შორსდა არნ, მოციქული მიუვლინის და მოიკითხის იგი მშვდობით.
33. ეგრეცა ყოველმანვე თქუენგანმან რომელმან არა იჯმნეს ყოვლისაგან მონაგებისა თვისისა, ვერ ჯელ-ეწიფების მოწაფე ყოფად ჩემდა.
34. კეთილ არს მარილი. უკუეთუ მარილი იგი განქარდეს, რადთა დაიძარილოს?
35. არცა ქუეყანასა, არცა სკორესა სარგებელ არს, არამედ გარე განდვან იგი. რომელსა ასხენ ყურნი სმენად, ესმოდენ!

15

1. და იყვნეს ყოველნი მეზუერენი და ცოდვილნი მახლობელად მისა და ისმენდეს მისსა.
2. და დრტუნვიდეს ფარისეველნი და მწიგნობარნი და იტყოდეს, ვითარმედ: ესე ცოდვილთა შეიწყნარებს და მათ თანა ჭამს და სუამს.
3. და ეტყოდა მათ იგავსა ამას და ჰრქუა:
4. ვის თქუენგანსა კაცსა ედგას ასი ცხოვარი და წარუწყმდეს მას ერთი მათგანი, არა მე დაუტევნესა ოთხმოც და ათცხრამეტნი იგი უდაბნოსა ზედა და წარვიდეს წარწყმედულისა მისთვის, ვიდრემდე პოოს იგი?
5. და პოოს რად, დაისუას იგი მჭართა თვსთა ზედა სიხარულით;
6. და მო-რად-ვიდეს იგი სახიდ თვსა, მოუწოდოს მეგობართა და მოძმეთა და ჰრქუას მათ: ჩემ თანა გიხაროდენ, რამეთუ ვპოვე ცხოვარი ჩემი წარწყმედული.
7. გეტყვ თქუენ: ესრეთ იყოს სიხარული ცათა შინა ერთისათვის ცოდვილისა, რომელმან შეინანოს, ვიდრედა არა ოთხმოც და ათცხრამეტთა მათ მართალთა, რომელთა არა უკმს სინანული.
8. გინა დედაკაცსა, რომელსა აქუნდა დრაქმად ათი და წარწყმიდის ერთი, არა-მე აღანთისა სანთელი და მოჰმართის სახლი და ეძიებნ გულს-მოდგინედ, ვიდრემდე პოის იგი?
9. და პოის რად, მოუწოდოს მეგობართა და მოძმეთა და ჰრქვს მათ: ჩემ თანა გიხაროდენ, რამეთუ ვპოვე დრაქმად იგი, რომელი წარწყმიდე.
10. გეტყვ თქუენ: ესრეთ იყოს სიხარული წინაშე ანგელოზთა ღმრთისათა ერთსა ზედა ცოდვილსა, რომელმან შეინანოს.
11. მერმე იტყოდა და თქუა: კაცსა ვისმე ესხნეს ორ მე.
12. და ჰრქუა უმრწემესმან მან მამასა თვსსა: მამაო, მომეც მე, რომელი მხუდების ნაწილი სამკვდრებელისადა. და განუყო მათ საცხორებელი იგი.

13. და შემდგომად არა მრავალთა დღეთა შეიკრიბა ყოველი უმრწემესმან მან ძემან და წარვიდა შორსა სოფელსა და მუნ განაბნია ნაყოფი იგი მისი, რამეთუ ცხონდებოდა იგი არაწმიდებით.
14. და ვითარცა წარაგო მან ყოველივე მისი, იყო სიყმილი ძლიერი მას სოფელსა, და იწყო მან მოკლებად.
15. და მივიდა და შეუდგა ერთსა მოქალაქესა მის სოფლისასა, ხოლო მან წარავლინა იგი ველად თვსა ძოვნად ღორთა.
16. და გული-ეტყოდა განძლებად მუცლისა რქისა მისგან, რომელსა ჭამედ ღორნი, და არავინ სცის მას.
17. და მოეგო რად თავსა თვსსა, თქუა: რაოდენთა სასყიდლით - დადგინებულთა მამისა ჩემისათა ჰმატს პური, და მე აქა სიყმილითა წარვწყმდები.
18. აღვდგე და წარვიდე მამისა ჩემისა და ვჰრქუა მას: მამაო, ვცოდე ცად მიმართ და წინაშე შენსა,
19. და არღარა ღირს ვარ მე წოდებად შენდა, არამედ მყავ მე ვითარცა ერთი მუშაკთაგანი.
20. და აღდგა და მოვიდა იგი მამისა თვსისა. და ვიდრე შორსლა იყო, იხილა იგი მამამან მისმან და შეეწყალა. და მირბიოდა იგი და დავარდა ქედსა ზედა მისსა და ამბოროს-უყოფდა მას.
21. და ჰრქუა მსა ძემან მან: მამაო, ვცოდე ცად მიმართ და წინაშე შენსა და არღარა ვარ მე ღირს წოდებად ძედ შენდა.
22. ჰრქუა მამამან მისმან მონათა თვსთა: გამოიღეთ სამოსელი პირველი და შეჰმოსეთ მას და შეაცუთ ბეჭედი ჯელსა მისსა და ჯამლნი ფერჯთა მისთა.
23. და მოიბო ზუარაკი იგი ჭამებული და დაკალთ და ვჭამოთ და ვიხარებდეთ,
24. რამეთუ ძე ესე ჩემი მომკუდარ იყო და განცოცხლდა, წარწყმედულ იყო და იპოვა. და იწყეს განცხრომად.
25. და იყო ძე იგი მისი უხუცესი ველსა გარე. და ვითარცა მოვიდოდა და მოეახლა სახლსა მას, ესმა ჯმად სიხარულისაჲ და განცხრომისაჲ.
26. და მოუწოდა ერთსა მონათაგანსა და ჰკითხვიდა, ვითარმედ რად არს ესე?
27. ხოლო მან ჰრქუა მას, რამეთუ: ძმად შენი მოსრულ არს და მამამან შენმან დაკლა ზუარაკი იგი ჭამებული, რამეთუ ცოცხლებით მოვიდა იგი.
28. ხოლო იგი განრისხნა და არა უნდა შინა შესლვად. ხოლო მამად მისი გამოვიდა ჰლოცვიდა მას.
29. და მან მიუგო და ჰრქუა მამასა თვსსა: აჰა ესერა ესოდენნი წელნი გმონენ შენ და არასადა მცნებასა შენსა გარდავჰკედ, და მე არსადა მომეც ერთი თიკანი, რადთამცა მეგობართა ჩემთა თანა ვიხარე.
30. და ოდეს ძე ესე შენი მოვიდა, რომელმან შეჰჰამა საცხორებელი შენი მეძავთა თანა, დაუკალ მას ზუარაკი იგი ჭამებული.
31. ხოლო მან ჰრქუა მას: შვილო, შენ მარადის ჩემ თანა ხარ, და ჩემი ყოველი შენი არს.
32. ხოლო აწ მხიარულებად და სიხარული ჯერ-არს, რამეთუ ძმად ესე შენი მომკუდარ იყო და განცოცხლდა, წარწყმედულ იყო და იპოვა.

1. და ეტყოდა მოწაფეთაცა: კაცი ვინმე იყო მდიდარი, რომელსა ესუა მნე. და ესე შეასმინეს მას, ვითარმედ განაბნია ნაყოფი მისი.

2. და მოუწოდა და ჰრქუა მას: რად არს ესე, რომელ მესმის შენთვის? მომეც მე სიტყუად სამნოდასა შენისაჲ, რამეთუ არღარა ველ-გეწიფების ამიერთგან მნეობად.
3. ხოლო მნემან მან თქუა გულსა თვისსა: რად ვყო, რამეთუ უფალი ჩემი მიმიღებს სამნოსა ჩემსა? საქმედ არა ძალ-მიც, თხოვად მრცხუნის.
4. უწყი, რად ვყო, რადთა, რაჟამს გარდავდგე მნეობისაგან, შემიწყნარონ მე სახლთა მათთა.
5. და მოუწოდა კაცად-კაცადსა, თანა-მდებსა უფლისა თვისისასა და ჰრქუა პირველსა მას: რაოდენი თანა-გაც უფლისა ჩემისაჲ?
6. და მან თქუა: ასი საწნეხელი ზეთისაჲ. და ჰრქუა მას: მიიღე კელით-წერილი შენი და დაჯედ ადრე და დაწერე ერგასისი.
7. მერმე სხუასა ჰრქუა: შენ რაოდენი თანა-გაც? ხოლო მან თქუა: ასი სათოელი იფქლისაჲ. ჰრქუა მასცა: მიიღე კელით წერილი შენი და დაწერე: ოთხმეოცი.
8. და აქაო უფალმან მნე იგი სიცრუისაჲ, რამეთუ გონიერად ყო. რამეთუ ძენი ამის სოფლისანი უგონიერეს არიან უფროდს ძეთა ნათლისათა ნათესავსა შორის მათსა.
9. და მე გეტყვ თქუენ: ისხენით თავისა თქუენისა მეგობარნი მამონაჲსა მისგან სიცრუისა, რადთა, რაჟამს მოაკლდეთ თქუენ ამიერ, შეგიწყნარნენ თქუენ საუკუნეთა მათ საყოფელთა.
10. სარწმუნოდ იგი მცირესა ზედა მრავალსა ზედაცა სარწმუნო არს; და რომელი მცირესა ზედა ცრუ არს, მრავალსაცა ზედა ცრუ არს.
11. უკუეთუ სიცრუისა ამას მამონასა სარწმუნო არა იქმნეთ, ჭემმარტი იგი ვინ გარწმუნოს თქუენ?
12. და უკუეთუ სხვასა ამას სარწმუნო არა იქმნეთ, თქუენი იგი ვინ მოგცეს თქუენ?
13. არავის მონასა ველ-ეწიფების ორთა უფალთა მონებად: ანუ ერთი იგი მოიძულოს და ერთი შეიყუაროს და ანუ ერთისაჲ თავს-იდვას და ერთი შეურაცხ-ყოს. ვერ ველ-ეწიფების ღმრთისა მონებად და მამონაჲსა.
14. ესმოდა ესე ყოველი ფარისეველთაცა, რამეთუ ვერცხლის-მოყუარე იყვნეს და შეურაცხ-ჰყოფდეს მას.
15. და ეტყოდა მათ: თქუენ ხართ, რომელნი განიმართლებთ თავსა თვსთა წინაშე კაცთა, ხოლო ღმერთმან იცნის გულნი თქუენნი, რამეთუ კაცთა შორის მაღალი საძაგელ არს წინაშე ღმრთისა.
16. რამეთუ სჯული და წინაწარმეტყუელნი ვიდრე იოვანესამდე: მიერთგან სასუფეველი ღმრთისაჲ ეხარების, და ყოველივე მისა მიმართ იიძულების.
17. უადვილეს არს ცისა და ქუეყანისა წარსლვად ვიდრელა სჯულისა ერთი რქად დავრდომად.
18. ყოველმან რომელმან განუტეოს ცოლი თვისი და სხუად შეირთოს, მან იმრუშა; და რომელმან განტევებული ქმრისაგან შეირთოს, მანცა იმრუშა.
19. კაცი ვინმე იყო მდიდარი და იმოსებოდა ძოწეულითა და ბისონითა და იხარებდა დღითი-დღე ბრწყინვალედ.
20. გლახაკი ვინმე იყო, სახელით ლაზარე, დავრდომილი წინაშე ბჭეთა მისთა და ქუე ძურებოდა.
21. და გული-ეტყოდა განძებად ნამუსრევისაგან, გარდამოცკვნებულისა ტაბლისაგან მის მდიდრისა. არამედ ძაღლნიცა მოვიდოდეს და ჰლოშნიდეს წყლულსა მას მისსა.
22. იყო სიკუდილი გლახაკისაჲ მის და მიიყვანა იგი ანგელოზთაგან წიაღთა აბრაჰამისთა. მოკუდა მდიდარიცა იგი და დაეფლა.
23. და ჯოჯოხეთს შინა აღიხილნა თუალნი თვისნი, იყო რად იგი ტანჯვასა შინა, და იხილა აბრაჰამი შორით და ლაზარე წიაღთა მისთა.

24. და მან ჳმა-ყო და თქუა: მამაო აბრაჳამ, შემიწყალე მე და მოავლინე ლაზარე. რადთა დააწოს მწუერვალი თითისა მისისაჲ წყალსა და განმიგრილოს ენაჲ ჩემი, რამეთუ ვიტანჯები მე ალითა ამით ცეცხლისაჲდა.
25. ხოლო აბრაჳამ ჳრქუა მას: შვილო, მოიჯსენე, რამეთუ მიიღე კეთილი შენი ცხოვრებასა შენსა, და ლაზარე ეგრევე მსგავსად ბოროტი. და აწ ესერა აქა ესე ნუგეშინის-ცემულ არს, ხოლო შენ იტანჯები.
26. და ამას ყოველსა თანა შორის ჩუენსა და შენსა დანახეთქი დიდი დამტკიცებულ არს, რადთა რომელთა უნდეს წიაღსლვად ამიერ თქუენდა, ვერ ჳელ-ეწიფოს, არცა მაგიერ ჩუენდა წიაღმოსლვად.
27. ხოლო მან ჳრქუა: გლოცავ შენ, მამაო, მიავლინე ეგე სახლსა მამისა ჩემისასა,
28. რამეთუ მისხენ ხუთნი ძმანი, რადთა აუწყოს მათ, და არა მოვიდენ იგინიცა ადგილსა ამას სატანჯველისასა.
29. ჳრქუა მას აბრაჳამ: ჳქონან მოსე და წინაწარმეტუელნი, მათი ისმინონ.
30. ხოლო მან თქუა: არა, მამაო აბრაჳამ, არამედ უკუეთუ ვინმე მკუდრეთით აღდგეს და მივიდეს მათა, შეინანონ.
31. ჳრქუა მას აბრაჳამ: უკუეთუ მოსესი და წინაწარმეტყუელთაჲ არა ისმინონ, არცაღა, მკუდრეთით თუ ვინმე აღდგეს, ჳრწმენეს მათ.

17

1. ჳრქუა იესუ მოწაფეთა თჳსთა: შეუგვანებელ არს საცთურისა არა მოსლვად, ხოლო ვად, ვისგან მოვიდეს!
2. უადვილეს არს მისა, უკუეთუმცა ლოდი ვირით საფქველისაჲ ზედა ედვა ქედსა მისსა და შთავრდომილ იყო ზღუასა, ვიდრე არა დაბრკოლებად ერთსა ამას მცირეთაგანსა.
3. არამედ ეკძალენით თავთა თქუენთა. უკუეთუ შეგცოდოს შენ ძმამან შენმან, შეჳრისხენ მას; და უკუეთუ შეინანოს, მიუტევე მას.
4. და ლათუ შჳდ გზის დღესა შინა შეგცოდოს და შჳდ გზის მოაქციოს და გრქუას შენ: შევინანე, მიუტევე მას.
5. და ჳრქუეს მოციქულთა უფალსა: შემძინე ჩუენ სარწმუნებაჲ.
6. ჳრქუა მათ იესუ: უკუეთუ გაქუნდეს სარწმუნოებაჲ ვითარცა მარცუალი მდოგჯსაჲ, არქუთმცა ლელუსულელსა ამას: აღიფხუერ და დაენერგე ზღუასა შინა, ისმინამცა თქუენი.
7. ვის-მე თქუენგანსა მონაჲ ესუას მჯნველი გინა მწყემსი, რომელიმცა მოვიდა ველით და მეყსეულად ჳრქუა მას: წარმოჯედ და დაჯედ!
8. ანუ არა-მე ჳრქუასა მას: მზა-მიყავ მე, რადთა ვისერო, და მოირტყენ და მმსახურებდ მე, ვიდრემდე ვჳამო და ვსუა, და ამის შემდგომად ჳამე და სუ შენცა.
9. ნუუკუე მადლ-იჳყრასა მონისაჲ მის, რამეთუ ყო ბრძანებაჲ მისი? არა ვჳგონებ.
10. ეგრეცა თქუენ, ოდეს ჳყოთ ბრძანებული თქუენდა, თქუთ, ვითარმედ: მონანი ვართ უჯმარნი; რომელი თანა-გუედვა ყოფად, ვყავთ.
11. და იყო მისლვასა მას მისსა იერუსალჳმდ და თავადი განვიდოდა შორის სამარისა და გალილეასა.
12. და შე-რაჲ-ვიდა იგი დაბასა რომელსამე, მოეგებოდეს მას ათნი კეთროვანნი კაცნი, რომელნი დადგეს შორს.
13. და მათ აღიმაღლეს ჳმად მათი და იტყოდეს: იესუ მოძღუარ, შემიწყალენ ჩუენ!

14. და თავადმან ვითარცა იხილნა იგინი, ჰრქუა მათ: წარვედით და უჩუენენით თავნი თქუენნი მღდელთა. და იყო ვითარცა წარ-ოდენ-ვიდეს იგინი მისგან, განწმდეს კეთროვნებისა მისგან.
15. ხოლო ერთმან მათგანმან იხილა, რამეთუ განიკურნა, მოიქცა და ჳმითა დიდითა ადიდებდა ღმერთსა.
16. და დავარდა წინაშე ფერჯთა იესუმსთა და ჳმადლობდა მას. და ესე იყო სამარიტელი.
17. მიუგო იესუ და ჰრქუა მას არა ათნივე განიკურნნესა? და ცხრანი იგი სადა არიან?
18. ვერ იპოვნეს ეგოდენ, რადთამცა მოიქცეს და მისცეს დიდებაჲ ღმერთსა, გარნა უცხო-თესლი ხოლო ესე?
19. და ჰრქუა მას: აღდეგ და წერვედ! სარწმუნოებამან შენმან გაცხოვნა შენ.
20. ჳკითხეს მას ფარისეველთა: ოდეს მოიწიოს სასუფეველი ღმრთისაჲ? მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: არა მოვიდეს სასუფეველი ღმრთისაჲ ზმნით;
21. არცა თქუან: აჳა აქა, ანუ იქი. და აჳა ეგერა სასუფეველი ღმრთისაჲ შორის თქუენსა არს.
22. და ჰრქუა მოწაფეთა: მოვლენან დღენი, ოდეს გული-გითქუმიდეს თქუენ დღეთათჳს ძისა კაცისათა ხილვად და არა იხილოთ.
23. და გრქუან თქუენ: აჳა აქა არს, და: აჳა იქი არს, - ნუ განხუალთ, ნუცა შეუდგთ.
24. რამეთუ ვითარცა ელვაჲ რაჲ ელავენ ქუეშე ცისაჲთგან, ვიდრე ქუეშე ცისადმდე ბრწყინავნ, ესრეთ იყოს ძე კაცისაჲ დღეთა მისთა.
25. ხოლო პირველად ჯერ-არს მისა ფრიად ვნებად და შეურაცხყოფად ნათესავისა ამისგან.
26. და ვითარცა-იგი იყო დღეთა მათ ნოესთა, ეგრეთ იყოს დღეთა მით ძისა კაცისათა:
27. ჳამდეს და სუმდეს, იქორწინებოდეს და განჳქორწინებდეს ვიდრე დღედმდე შესლვად ნოესა კიდობნად. და მოიწია წყლით-რლუნაჲ და წარწყმიდნა ყოველნი.
28. და ეგრევე ვითარცა-იგი იყო დღეთა ლოთისთა: ჳამდეს და სუმიდეს, იყიდდეს და განჳყიდდეს, ნერგსა ასხმიდეს და აშენებდეს;
29. და რომელსა დღესა განვიდა ლოტ სოდომით, აწჳმა ცეცხლი და წუნწუბაჲ ზეცით და წარწყმიდნა ყოველნი.
30. ესრევე იყოს დღე იგი, ოდეს, ძე კაცისაჲ გამოჩნდეს.
31. მას დღესა შინა რომელი იყოს ერდოსა ზედა და ჳურჳელი მისი სახლსა შინა, ნუ გარდამოვალნ აღებად მისა; და რომელი ველსა გარე იყოს, ნუ გარე-მოიქცევინ კუალად.
32. მოიჳსენეთ ცოლისაჲ მის ლოთისი.
33. რამეთუ რომელსა უნდეს სულისა თჳსისა განრინებაჲ, წარწყმიდოს იგი; და რომელმან წარწყმიდოს, მას აცხოვნოს იგი:
34. გეტყჳ თქუენ: მას ღამესა ორნი იყვნენ ერთსა ცხედარსა: ერთი იგი წარიტაცოს, და ერთი იგი დაეტეოს.
35. ორნი ფჳვიდენ ერთად: ერთი იგი წარიტაცოს, და ერთი იგი დაშთეს.
36. ორნი იყვნენ ველსა: ერთი იგი წარიტაცოს, და ერთი იგი დაშთეს.
37. და მიუგეს და ჰრქუეს მას: ვიდრე, უფალო? ხოლო თავადმან ჰრქუა მათ: სადაცა ჳორცი, მუნცა ორბები შეკრბეს.

1. ეტყოდა მათ იგავსაცა, ვითარ-იგი ჯერ-არს მათა მარადის ლოცვად და რადთა არა ეწყინებოდის ლოცვასა შინა.
2. და იტყოდა: მსაჯული ვინმე იყო ქალაქსა შინა, ღმრთისა არა ეშინოდა და კაცთაგან არა ჰრცხუენოდა.
3. და ქურივი ვინმე იყო მასვე ქალაქსა შინა. და მოვიდის მისა და ეტყვნ: მისაჯე მე წინამოსაჯულისაგან ჩემისა.
4. და არა ისმინის მისი ვიდრე რომლად ჟამადმდე. ამისა შემდგომად თქუა გულსა შინა თვსსა: და ღათუ ღმრთისა არა მეშინის და კაცთაგან არა მრცხუენის,
5. ამისთვ, რამეთუ შრომასა შემამთხუევს მე მარადის ქურივი ესე, უსაჯო მას, რადთა არა მარადის მოვიდიდის და მაწყინებდეს მე.
6. და ჰრქუა მათ უფალმან: ისმინეთ, რასა-იგი მსაჯული სიცრუისად იტყვს.
7. ხოლო ღმერთმან არა-მე ყოსა შურის-გებად რჩეულთა მისთა რომელნი ღაღადებენ მისა დღე და ღამე, და სულგრძელ არს მათ ზედა?
8. გეტყვ თქუნ: ყოს შურის-გებად მათთვს ადრე. ხოლო მო-რად-ვიდეს მე კაცისად, პოვოს-მეა სარწმუნოებად ქუეყანასა ზედა?
9. თქუა ვიეთდამე მიმართ იგავი ესე, რომელნი ესვენ თავთა თვსათა, ვითარმედ მართალ არიან, და შეურაცხჰყოფენ სხუათა,
10. ვითარმედ: ორნი კაცნი აღვიდოდეს ლოცვად ტამარსა მას: ერთი ფარისეველი და ერთი მეზუერე.
11. ფარისეველი იგი წარდგა და ამას ილოცვიდა თვსაგან: ღმერთო, გმადლობ შენ, რამეთუ არა ვარ, ვითარცა სხუანი კაცნი მტაცებელ, ცრუ და მემრუმე, გინა ვითარცა ესე მეზუერე.
12. ვიმარხავ ორ-გზის შაბათსა შინა და ათეულსა შევსწირავ ყოვლისაგან მონაგებისა ჩემისა.
13. ხოლო მეზუერე იგი შორს დგა და არა იკადრებდა თუალთაცა ზე აღხილვად, არამედ იცემდა მკერდსა და იტყოდა: ღმერთო, მილხინე ცოდვილსა ამას.
14. გეტყვ თქუნ: გარდამოვიდა ესე განმართლებული სახედ თვსა, ვიდრე ფარისეველი იგი, რამეთუ ყოველმან რომელმან აღიმაღლოს თავი თვსი, იგი დამდაბლდეს; და რომელმან დაიმდაბლოს თავი თვსი, იგი ამაღლდეს.
15. მოჰგურიდეს მას ყრმებსაცა, რადთა მიეახლნენ მას.
1. და ვითარცა იხილეს მოწაფეთა, აყენებდეს მათ.
16. ხოლო იესუ მოუწოდა მათ და ჰრქუა: აცადეთ ყრმებსა მაგას მოსლვად ჩემდა და ნუ აყენებთ მაგათ, რამეთუ ეგევითართად არს სასუფეველი ღმრთისად.
17. ამენ გეტყვ თქუნ: რომელმან არა შეიწყნაროს სასუფეველი ღმრთისად ვითარცა ყრმად, ვერ შევიდეს მას შინა.
18. და ჰკითხა ვინმე მას მთავარმან და ჰრქუა: მოძღუარო სახიერო, რად საქმე ვქმნე, რადთა ცხორებად საუკუნოდ დავიმკვდრო?
19. ჰრქუა მას იესუ: რადსა მეტყვ მე სახიერით? არავინ არს სახიერ, გარნა მხოლოდ ღმერთი.
20. მცნებანი იცნი: ნუ იმრუმებ, ნუ კაც-ჰკლავ, ნუ იპარავ, ნუ ცილსა სწამებ, ჰატივ-ეც მამასა შენსა და დედასა შენსა.
21. ხოლო მან თქუა: ეგე ყოველნი დავიმარხე სიყრმით ჩემითგან.

22. ესმა რაი ესე იესუს, ჰრქუა მას: ერთილა გაკლს შენ: ყოველი, რადცა გაქუს, განყიდე და მიეც გლახაკთა და გაქუნდეს საუნჯე ცათა შინა და მოვედ და შემომიდეგ მე.
23. და ვითარცა ესმა ესე მას, მწუხარე იქმნა, რამეთუ იყო იგი მდიდარ ფრიად.
24. ვითარცა იხილა იგი იესუ, რამეთუ შეწუხნა, თქუა: ვითარმედ: ძნიად შევიდენ სასუფეველსა ღმრთისასა, რომელთა აქუნდეს საფასე!
25. უადვილეს არს მანქანისა საბელი ჯურელსა ნემსისასა განსლვად, ვიდრე მდიდარი შესლვად სასუფეველსა ღმრთისასა.
26. ხოლო რომელთა-იგი ესმა, ჰრქუეს მას: და ვის ჯელ-ეწიფების ცხოვრებად?
27. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: შეუძლებელ კაცთაგან შესაძლებელ არს ღმრთისა მიერ.
28. თქუა მას პეტრე: აჰა ესერა ჩუენ დაუტევთ ყოველი და შეგიდეგით შენ.
29. ხოლო იესუ ჰრქუა მათ: ამენ გეტყვ თქუენ, რამეთუ არავინ არს, რომელმან დაუტევა სახლი გინა მამა გინა დედა, გინა ძმანი, გინა ცოლი, გინა შვილი სასუფეველისათვს ღმრთისა,
30. რომელმან არა მიიღოს მრავალი წილი ჟამსა ამას საუკუნესა მომავალსა ცხოვრებად საუკუნოდ.
31. და წარიყვანნა ათორმეტნი იგი და ჰრქუა მათ: აჰა ესერა აღვალთ იერუსალჴმდ, და აღესრულნენ ყოველნი წერილნი წინაწარმეტყუელთანი მესა ზედა კაცისასა:
32. რამეთუ მიეცეს ჯელთა წარმართთასა, და ეკიცხევდენ მას, და იგინოს, და ჰნერწყვიდენ
33. და ტანჯონ და მოკლან იგი, და მესამესა დღესა აღდგეს.
34. და მათ არარაა გულისჴმა-ყვეს ესე, არამედ იყო სიტყუად იგი დაფარულ მათგან, და არა იცოდეს თქმული იგი.
35. და იყო ვითარცა მიეახლნეს იერიქოდ, ბრმა ვინმე ჯდა გზასა ზედა მთხოველად.
36. ვითარცა ესმა, ვითარმედ ერი წარმოვალს, იკითხვიდა: რადმე არს ესე?
37. უთხრეს მას, ვითარმედ: იესუ ნაზარეველი წარმოვალს.
38. და მან ღაღატ-ყო და თქუა: იესუ, მეო დავითისო, შემიწყალე მე!
39. ხოლო რომელნი წინა-უძლოდეს, ჰრისხვიდეს მას, რადთა დადუმნეს. ხოლო იგი უფროდს ღაღადებდა და იტყოდა: იესუ, მეო დავითისო, შემიწყალე მე!
40. დადგა იესუ და ბრძანა მოწოდებად მისი. და ვითარცა მოეახლა იგი, ჰკითხა მას:
41. რად გნებავს, და გიყო შენ? ხოლო მან ჰრქუა: უფალო, რადთა აღვიხილნე თუალნი.
42. ხოლო იესუ ჰრქუა მას: აღიხილენ! სარწმუნოებამან შენმან გაცხოვნა შენ.
43. და მეყსეულად აღიხილნა და მისდევდა მას და ადიდებდა ღმერთსა. და ყოველმან ერმან იხილეს და აქებდეს ღმერთსა.

19

1. და შევიდა და განვიდოდა იერიქოდთ.
2. და აჰა ესერა კაცი ვინმე, და სახელი მისი ზაქე. და იყო იგი მთავარი მეზუერეთა და ესე იყო მდიდარ ფრიად.
3. და უნდა ხილვად იესუმსი, ვინ-ძი არს, და ვერ უძლო ხილვად ერისა მისგან, რამეთუ ჰასაკითა იყო მცირე.
4. და წარბიოდა წინა და აღჴდა ლელუსულებსა, რადთა იხილოს იგი, რამეთუ მიერ წარსლვად იყო.
5. და მოვიდა ადგილსა მას, მიხედა იესუ და ჰრქუა მას: ზაქე, ისწრაფე და გარდამოჴედ, რამეთუ დღეს სახლსა შინა შენსა ჯერ-არს ჩემი ყოფად.

6. და ისწრაფა და გარდამოკდა და შეიყვანა იგი სიხარულით.
7. და იხილეს ყოველთა და დრტუნვიდეს და იტყოდეს, ვითარმედ: ცოდვილისა კაცისა თანა შევიდა დადგომად.
8. აღდგა ზაქე და ჰრქუა უფალსა: აჰა, უფალო, ზოგი ნაყოფთა ჩემთად მივსცე გლახაკთა; და უკუეთუ ვისმე ცილი დავსდევ, მივაგო ოთხი წილი.
9. ჰრქუა მას იესუ: დღეს იქმნა ცხორებად სახლისად ამის, რამეთუ ესეცა შვილი აბრაჰამისი არს.
10. რამეთუ მოვიდა ძე კაცისად მოძიებად და ცხორებად წარწყმედულისა.
11. და ვითარცა ესმოდა ესე ერსა მას, შესძინა და თქუა იგავი, ამისთვის, რამეთუ მოახლებულ იყო იგი იერუსალჴმსა, და ჰგონებდეს იგინი, ვითარმედ მეყსეულად გამოჩნდეს სასუფეველი ღმრთისა.
12. და ჰრქუა მათ: კაცი ვინმე აზნაური წარვიდა შორსა სოფელსა მოღებად თავისა თვისისა მეუფებისა და მოქცევად.
13. და მოუწოდა ათთა მონათა თვსთა და მისცა მათ ათი მნად და ჰრქუა მათ: ვაჰრობდით ამას, ვიდრემდე მოვიდე.
14. ხოლო მოქალაქეთა მისთა სძულდა იგი და მივლინნეს მოციქულნი შემდგომად მისა და ჰრქუეს მას: არა გუნებავს მაგისი მეუფებად ჩუენ ზედა.
15. და იყო მოქცევასა მას მისსა, მო-რად-აქუნდა მეუფებად თვისი, და ბრძანა მოწოდებად მათ მონათად, რომელთადა მიეცა ვეცხლი იგი, რადთა უწყოდის, რად იგი ივაჰრეს.
16. და მოვიდა პირველი იგი და ჰრქუა: უფალო, შენმან ვეცხლმან ათი სხუად შესძინა სასწორი.
17. ჰრქუა მას: კეთილ, სახიერო მონაო, რამეთუ მცირესა ზედა სარწმუნო იქმენ, იყავ შენ ჯელმწიფე ათთა ზედა ქალაქთა.
18. და მოვიდა მეორე იგი და ჰრქუა: უფალო, ვეცხლმან შენმან სხუადლა ხუთი სასწორი ყო.
19. ჰრქუა მასცა: და შენცა იყავ ხუთთა ზედა ქალაქთა.
20. და მესამე იგი მოვიდა და ჰრქუა: უფალო, აჰა ვერცხლი შენი, რომელი მაქუნდა დაკრძალული სუდარსა,
21. რამეთუ შემეშინა, ვითარმედ კაცი ხარ სასტიკი: მოიღი, სადა არა დასდვი, და მოიმვი, სადა არა დასთესი.
22. ჰრქუა მას: პირისა შენისაგან გსაჯო შენ, მონაო ბოროტო; იცოდე, რამეთუ მე კაცი ვარ სასტიკი: მოვიღი, სადა არა დავდვი, და მოვიმვი, სადა არა დავსთესი.
23. და რადსათვის არა დასდევ ვეცხლი ჩემი სავაჰროსა, მო-მცავედ მე და ვახშითურთ ვქმენ იგი?
24. და ჰრქუა წინაშე მდგომელთა მათ: მოუღეთ ვეცხლი იგი და მიეცით, რომელსა-იგი აქუს ათი სასწორი ვეცხლი.
25. და მათ ჰრქუეს მას: უფალო, აქუს ათი სასწორი.
26. გეტყვ თქუენ, ვითარმედ: ყოველსა რომელსა აქუნდეს, მიეცეს; ხოლო რომელსა არა აქუნდეს და რომელ-ღა იგი აქუნდეს, მო-ვე-ელოს მისგან.
27. ხოლო მტერნი იგი ჩემნი, რომელთა-იგი არა უნდა მეუფებად ჩემი მათ ზედა, მომგუარენით მე აქა და მოსწყვდენით წინაშე ჩემსა.
28. და ვითარცა ესე წართქუა, ვიდოდა წინაშე მათსა და აღვიდოდა იერუსალჴმდ.
29. და იყო ვითარცა მიეხლა ბეთზაგედ და ბეთანიად, მათსა თანა, რომელსა ჰრქვან ზეთისხილთად, წარავლინნა ორნი მოწაფეთაგანნი.
30. და ჰრქუა მათ: წარვედით წინაშე დაბასა მაგას, რომელსა შეხვდეთ და ჰპოვოს კიცვ დაბმული, რომელსა კაცი არღავინ დაჯდომილ არს; აჰსენით და მომგუარეთ მე.

31. და უკუეთუ ვინმე გკითხვიდეს: რადასათვის აჰქსნიო? ესრეთ არქუთ, ვითარმედ: უფალსა უქმს ეგე.
32. და ვითარცა წარვიდეს, რომელნი-იგი მიავლინნა, პოვეს ეგრეთ, ვითარცა-იგი ჰრქუა მათ.
33. და აღ-რად-ჰქსნიდეს იგინი კიცუსა მას, ჰრქუეს მათ უფალთა მათ მისთა: რადასათვის აჰქსნიო კიცუსა მაგას?
34. ხოლო მათ ჰრქუეს, ვითარმედ უფალსა უქმს ეგე.
35. და მოჰგუარეს იგი იესუს და დაასხეს სამოსელი კიცუსა მას, და დაჯდა იესუ მას ზედა.
36. და ვითარ შევიდოდა იგი, დაუფენდეს სამოსელსა მათსა გზასა ზედა.
37. და ვითარცა მიიწია იგი შთასავალსა მას მთისა მის ზეთისხილთადასა, იწყო ყოველმან სიმრავლემან მოწაფეთამან სიხარულით ქებად ღმრთისა ჯმითა დიდითა ყოველთა მათთვს, რომელნი იხილნეს ძალნი,
38. და იტყოდეს: კურთხეულ არს მომავალი მეუფე სახელითა უფლისადათა! მშვიდობადაცა ზედა და დიდებადაცა მაღალთა შინა!
39. და ფარისეველი ვინმე ერისა მისგანნი ეტყოდეს მას და ჰრქუეს: მოძღუარ, შეჰრისხენ მოწაფეთა შენთა!
40. ხოლო იესუ მიუგო და ჰრქუა მათ: გეტყვ თქუნ: დაღათუ ესენი დუმნენ, ქვანი ლაღადებდენვე.
41. და ვითარცა მიეახლა, იხილა ქალაქი იგი და ტიროდა მას ზედა
42. და იტყოდა, ვითარმედ: უკუეთუმცა გეცნა შენ დღესა ამას მშვიდობადაცა შენდა! ხოლო აწ დაეფარა თუალთაგან შენთა.
43. რამეთუ მოვლენან დღენი შენ ზედა, და მოგადგან შენ მტერთა შენთა ლაშქარი და გარე- მოგადგენ შენ და შეგკრიბონ შენ ყოვლით კერძო
44. და დაგარღვონ შენ, და შვილნი შენნი შენ შორის დაეცნენ, და არა დაშთეს ქვადაცა ქვასა ზედა შენ შორის ამისთვს, რამეთუ არა გულისჯმა-ჰყავ ჟამი მოხედვისა შენისადა.
45. და ვითარცა შევიდა ტაძარსა მას, იწყო გამოსხმად მსყიდელთა მათ და მომსყიდელთა
46. და ჰრქუა მათ: წერილ არს: სახლი ჩემი სახლ სალოცველ არს, ხოლო თქუნ ჰყავთ იგი ქუაბ ავაზაკთა.
47. და იყო მუნ და ასწავებდა დღითი-დღედ ტაძარსა მას შინა. ხოლო მდღელთ- მოძღუარნი იგი და მწიგნობარნი და მთავარნი ერისანი ეძიებდეს მას წარწყმედად.
48. და ვერარას ჰპოებდეს, რად უყონ მას, რამეთუ ყოველი ერი დამორჩილებულ იყო სმენად მისგან.

20

1. და იყო მათ დღეთა შინა, ასწავებდა რად ერსა მას და ახარებდა ტაძარსა შინა, ზედა - მიუქდეს მდღელთ-მოძღუარინი იგი და მწიგნობარნი მოხუცებულთურთ,
2. ეტყოდეს მას და ჰრქუეს: გვთხარ ჩუნ, რომლითა ჯელმწიფებითა ამას იქმ, ანუ ვინ მოგცა შენ ჯელმწიფებადაცა ესე?
3. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: გკითხო თქუნ მეცა სიტყუადაცა ერთი, და მითხართ მე:
4. ნათლის-ცემად იოვანესი ზეცით იყო ანუ კაცთაგან?
5. ხოლო იგინი შეიზრახნეს ურთიერთას და იტყოდეს: უკუეთუ ვთქუათ, ვითარმედ: ზეცით იყო, მრქუას ჩუნ: რადასათვის არა გრწმენა მისი?

6. და უკუეთუ ვთქუათ: კაცთაგან, ყოველმან ერმან ქვად დამკრიბოს ჩუენ, რამეთუ სარწმუნო არს იოვანე წინაწარმეტყუელად.
7. და მიუგეს და ჰრქუეს: არა ვიცით, ვინაჲ იყო.
8. და იესუ ჰრქუა მათ: არცა მე გითხრა თქუენ, რომლითა ჯელმწიფებითა ამას ვიქმ.
9. და იწყო იგავით სიტყუად მათა: კაცმან ვინმე დაასხა ვენაჯი და მისცა იგი მოქმედთა და წარვიდა მრავალთა ჟამთა.
10. და ჟამსა თვსსა მიუვლინა მოქმედთა მათ მონაჲ, რადთა ნაყოფისა მისგან მოსცენ მას. ხოლო მოქმედთა მათ სცეს და ტანჯეს და წარავლინეს იგი ცალიერი.
11. და შესძინა მივლინებად სხუად მონაჲ. ხოლო მათ იგიცა გუემეს და წარავლინეს ცუდი.
12. მერმე კუალად მიავლინა მესამე. ხოლო მათ შეიპყრეს და დასდვეს მას წყლულებად და გამოაძეს იგი.
13. და თქუა უფალმან მის ვენაჯისამან: რაჲ ვყო? მივავლინო მე ჩემი საყუარელი, ვინ უწყის, შეიკდიმონ.
14. ხოლო ვითარცა იხილეს იგი ქუეყანის-მოქმედთა მათ, ზრახვა ყვეს ურთიერთას და თქუეს; ესე არს მკვდრი, მოვედით და მოვკლათ იგი, რადთა ჩუენდა იყოს სამკვდრებელი.
15. და განიყვანეს იგი გარეშე სავენაჯესა მას და მოკლეს. აწ რაჲ უყოს მათ უფალმან სავენაჯისა მან?
16. მოვიდეს და წარწყმიდნეს ქუეყანის-მოქმედნი იგი და მისცეს ვენაჯი იგი სხუათა. ხოლო მათ ესმა ესე და თქუეს: ნუ იყოფინ.
17. ხოლო თავადმან მიჰხედა მათ და ჰრქუა: ვითარ არს წერილი ესე: ლოდი, რომელ შეურაცხ-ყვეს მაშენებელთა, იგი იქმნა თავ კიდეთა?
18. ყოველი, რომელი დაეცეს ლოდსა მას ზედა, შეიმუსროს; და რომელსა ზედა დაეცეს, განანქროს იგი.
19. და უნდა მდდელთ-მოდლუართა მათ და მწიგნობართა დასხმად ჯელთა მათთა მას ჟამსა შინა და ეშინოდა ერისა მის, რამეთუ გულისჯმა-ყვეს, ვითარმედ მათთვს თქუა იგავი ესე.
20. და მზირ-უყვეს მას და მიავლინეს მზირნი ორგულნი, რომელნი მართლად იტყოდეს თავთა თვსთა, რადთა პოონ რადმე სიტყუად მის თანა და მისცენ იგი მთავრობასა და ჯელმწიფებასა მთავრისასა.
21. და ჰკითხეს მას და ეტყოდეს: მოძლუარ, ვიცით, რამეთუ მართალსა იტყვ და ასწავებ და არავის თუალთ-აღებ, არამედ ჭეშმარიტად გზასა ღმრთისასა ასწავებ.
22. ჯერ-არსა კეისრისა ხარკისა მიცემად ანუ არა?
23. და ვითარცა გულისჯმა-ყო ზაკულებად იგი მათი, ჰრქუა მათ: რადსა გამომცდით მე?
24. მიჩუენეთ მე დრაჰკანი! ხოლო მათ უჩუენეს; და ჰრქუა: ვისი არს ხატი და ზედაწერილი? ხოლო მათ მიუგეს და ჰრქუეს: კეისრისაჲ.
25. და იესუ ჰრქუა მათ: აწ უკუე მიეცით კეისრისაჲ კეისარსა და ღმრთისაჲ ღმერთსა.
26. და ვერარაჲ პოვეს მისთვს სიტყვს-გებაჲ წინაშე ერისა მის. და უკვრდა სიტყვს - მიგებაჲ იგი მისი და დადუმნეს.
27. მო-ვინმე-უჯდეს მას მას ჟამსა შინა სადუკეველნი, რომელნი აცილობენ, ვითარმედ აღდგომად არა არს, და ჰკითხეს მას და ეტყოდეს:
28. მოძლუარ, მოსე ესრეთ დამიწერა ჩუენ: უკუეთუ ვისმე ძმად მოუკუდეს და ესვას მას ცოლი და იგი უშვილო უყოს, რადთა შეირთოს ცოლი იგი მისი ძმამან მისმან და აღუდგინოს თესლი ძმასა თვსსა.

29. შვდნი უკუე ძმანი იყვნეს ჩუენ შორის. და პირველმან მან შეითრო ცოლი და მოკუდა უშვილოდ.
30. და მეორემან და მესამემან,
31. და მოსწყდეს უშვილონი. და ეგრეთვე ვიდრე მეშვდემდე, და არა დაშთა შვილი.
32. შემდგომად მათ ყოველთასა მოკუდა დედაკაციცა იგი.
33. აწ უკუე აღდგომასა მას მკუდართასა ვისა მათგანისა იყოს ცოლ, რამეთუ შვდთავე მათ ესუა იგი ცოლად?
34. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: ნაშობნი ამის სოფლისანი იქორწინებიან და განჰქორწინებენ;
35. ხოლო რომელნი-იგი ღირს იქმნენ საუკუნესა მას მიმთხუევად და აღდგომასა მას მკუდრეთით, არცა იქორწინებოდნან, არცა განჰქორწინებდენ,
36. არცაღა მერმე სიკუდილდ ჳელ-ეწიფების, რამეთუ სწორ ანგელოზთა არიან და ძენი ღმრთისანი და აღდგომისანი არიან.
37. ხოლო რამეთუ აღდგენ მკუდარნი, მოსეცა აუწყა მაყულოვანსა მას ზედა, ვითარცა-იგი იტყვს უფალსა ღმერთსა აბრაჰამისსა და ღმერთსა ისააკისსა და ღმერთსა იაკობისსა.
38. რამეთუ არა არს ღმერთი მკუდართად, არამედ ცხოველთად, რამეთუ ყოველნი ცხოველ არიან მის წინაშე.
39. მი-ვიეთმე-უგეს მწიგნობართა და ჰრქუეს: მოძღუარ კეთილად სთქუ.
40. და ვერღარა იკადრეს კითხვად მისა მიერთგან. და ჰრქუა მათ უფალმან:
41. ვითარ უკუე იტყვან ქრისტესა ძედ დავითისა?
42. რამეთუ თვთ იგი დავით იტყვს წიგნსა ფსალმუნთასა: ჰრქუა უფალმან უფალსა ჩემსა: დაჯედ მარჯუენით ჩემსა,
43. ვიდრემდე დავსხნე მტერნი შენნი ქუეშე ფერჯთა შენთა.
44. თვთ იგი დავით უფლით ჰხადის, და ვითარ ძე მისი არს?
45. და ვითარცა ესმოდა ესე ყოველსა მას ერსა, ჰრქუა მოწაფეთა თვსთა:
46. ეკრძალენით მწიგნობართაგან, რომელთა ჰნებავს სამოსლისთა სლვად და რომელთა უყუარს უბანთა ზედა მოკითხვად და პირველად ჯდომად კრებულსა შორის და ზემჯდომად პურსა ზედა,
47. რომელნი შესჰამენ სახლებსა ქურივთასა და მიზეზით განგრძობილად ილოცვედ. ამათ მოიღონ უმეტესი სასჯელი.

21

1. და მიჰხედა და იხილა, რომელნი-იგი დასდებდეს შესაწირავსა ფასის საცავსა მას მდიდარნი.
2. და იხილა ვინმე ქურივი გლახაკი, რომელმან დადვა ორი მწულილი,
3. და თქუა: ჰქმარიტად გეტყვ თქუენ, რამეთუ ქურივმან ამან გლახაკმან უმეტეს ყოველთასა შეწირა,
4. რამეთუ ამათ ყოველთა ნამეტავისაგან მათისა დადვეს შესაწირავსა ამას ღმრთისასა, ხოლო ამან ნაკლულევანებისაგან თვსისა ყოველი, რაღცა აქუნდა საცხოვრებელი, შეწირა.
5. და რომელიმე იტყოდეს ტაძრისათვს, ვითარმედ: ქვითა კეთილითა და პატიოსნითა შენებულ არს; და თქუა იესუ:

6. ხედავთა ამას? მოვლენან დღენი, რომელთა შინა არა დაშთეს ქვაჲ ქვასა ზედა, რომელი არა დაირღუეს.
7. ჰკითხეს მას მოწაფეთა: მოძღუარ, ოდეს უკუე იყოს ესე, და რად არს სასწაული, რაჟამს ესე ყოფად არს?
8. ხოლო თავადმან თქუა: იხილეთ, ნუუკუე სცთეთ, რამეთუ მრავალნი მოვიდოდინან სახელითა ჩემითა და იტყოდინან, ვითარმედ: მე ვარ. და ჟამი მოწევნულ არს, არამედ ნუ მიხუალთ შედგომად მათდა.
9. და ოდეს გესმოდინან ბრძოლანი და შფოთნი, ნუ შესძრწუნდებით, რამეთუ ჯერ-არს ესე პირველად ყოფად, და არღა მეყსეულად იყოს აღსასრული.
10. მაშინ ეტყოდა მათ: აღდგეს ნათესავი ნათესავსა ზედა და მეუფებაჲ მეუფებასა ზედა;
11. და იყვნენ ძრვანი დიდ-დიდნი ადგილ-ადგილ, სიყმილნი და სრვანი; საშინელებანი ზეცით, და სასწაულნი დიდ-დიდნი იყვნენ.
12. ხოლო ამათ ყოველთა წინა დაგახხნენ თქუენ ზედა კელნი მათნი და გდევნიდენ და მიგცნენ თქუენ შესაკრებელთა და საპყრობილეთა და მეფეთა წინაშე და მთავართა მიგიყვანენ სახელისა ჩემისათჳს.
13. და გექმნეს თქუენ ესე საწამებელ.
14. დაისხენით ესე გულთა თქუენტა, რადთა არა წინაღსწარ იწურთიდეთ, რად სიტყუად მიუგოთ,
15. რამეთუ მე მოგცე თქუენ პირი და სიბრძნე, რომელსა ვერ უძლონ წინა-აღდგომად და სიტყვს-გებად ყოველთა წინა-აღმდგომთა თქუენტა.
16. რამეთუ მიეცნეთ თქუენ მამა-დედათაგან და ძმათა და მეგობართა და ნათესავთა, და მოჰკლვიდენ თქუენგანთა.
17. და იყვნეთ თქუენ მოძულეებულ ყოველთაგან სახელისა ჩემისათჳს.
18. და თმად თავისა თქუენისად არა წარწყმდეს.
19. და მოთმინებითა თქუენითა მოიპოვნეთ სულნი თქუენნი.
20. რაჟამს იხილოთ იერუსალჴმსა გარე-მდგომილი ერი მკედრებისად, მაშინ გულისჴმა-ყავთ, რამეთუ მოახლებულ არს მოოჯრებაჲ მისი.
21. მაშინ რომელნი იყვნენ ჰურიასტანს, ივლტოდედ მთად; და რომელნი იყვნენ შორის მისა, განივლტოდედ; და რომელნი ველსა იყვნენ, ნუ შევლენედ მუნ.
22. რამეთუ დღენი შურის-გებისანი ესე არიან, რადთა აღესრულნენ ყოველნი წერილნი.
23. ხოლო ვად მუცელ-ქმნულთა და რომელნი აწოებდენ მათ დღეთა შინა, რამეთუ იყოს მაშინ ჰირი დიდი ქუეყანასა ზედა და რისხვაჲ ერსა ამას ზედა.
24. და დაეცნენ პირითა მახვილისადთა და წარიტყუენნენ ყოველთა მიერ წარმართთა; და იერუსალჴმი დათრგუნვილ იყოს წარმართთაგან, ვიდრემდე აღესრულნენ ჟამნი წარმართთანი.
25. და იყოს სასწაული მზესა შინა და მთოვარესა და ვარსკულავთა, და ქუეყანასა ზედა შეკრებაჲ თესლებისად განკვრევებითა ოხრისადთა ზღვსაგან და ძრვისა;
26. სულითა კაცთადთა შიშისაგან და მოლოდებისა მომავალისა ზედა სოფელსა ამას, რამეთუ ძალნი ცათანი შეიძრნენ.
27. და მაშინ იხილონ ძე კაცისად, მომავალი ღრუბელთა ძალითა და დიდებითა მრავლითა.
28. და ვითარცა იწყოს ამან ყოველმან ყოფად, აღიხილენით თუალნი და აღიპყრენით თავნი თქუენნი, რამეთუ მოწევნულ არს გამოჴსნად თქუენი.
29. და ეტყოდა მათ იგავსა: იხილეთ ლელჳ და ყოველნი ხენი.
30. რაჟამს გამოვალნ ფურცელი, თვთ უწყოდით, რამეთუ ახლოს არს ზაფხული.

31. ეგრეცა თქუნ, რაჟამს იხილოთ ესე ყოველი ყოფილი, უწყოდეთ, რამეთუ ახლოს არს სასუფეველი ღმრთისაჲ.
32. ამენ გეტყვ თქუნ, რამეთუ: არა წარცდეს ნათესავი ესე, ვიდრემდე ესე ყოველი იყოს.
33. ცანი და ქუეყანაჲ წარცდენ, ხოლო სიტყუანი ჩემნი არა წარცდენ.
34. ეკრძალენით თავთა თქუნთა, ნუუკუე დამძიმდენ გულნი თქუნნი შუეებითა და მთრვალობითა და ზრუნვითა ამის სოფლისაიდათა, და მეყსეულად მოიწიოს თქუნ ზედა დღე იგი.
35. რამეთუ ვითარცა საფრკე მოუცდეს მსხდომარეთა ზედა პირსა ყოვლისა ქუეყანისასა.
36. იღვმებდით უკუე ყოველსა ჟამსა და ევედრებოდეთ, რადთა ღირს იქმნეთ განრინებად ამის ყოვლისაგან, რომელი ყოფად არს, და დადგომად წინაშე მისა კაცისა.
37. და იყოფვოდა თავადი ტამარსა მას შინა დღისი და ასწავებდა; ხოლო ღამე განვიდის და იცევინ მთასა მას, რომელსა ჰრქვან ზეთის ხილთაჲ.
38. და ყოველმან ერმან აღიმსთვს მისა ტამარსა მას შინა სმენად სიტყუათა მისთა.

22

1. და მოახლებულ იყო დღესასწაული იგი უცომოებისაჲ. რომელსა ჰრქვან პასქაჲ.
2. და ეძიებდეს მას მღდელთ-მოდღუარნი იგი და მწიგნობარნი, რადთამცა მოკლეს იგი, ხოლო ეშინოდა ერისა მას.
3. და შეუცდა ეშმაკი იუდას, რომელსა ერქუა ისკარიოტელ. და იყო იგი რიცხვსაგან ათორმეტთაჲსა.
4. და მივიდა, ეზრახა მღდელთ-მოდღუართა და მწიგნობართა და ერისა წინამძღუართა, ვითარმცა იგი მისცა მათ.
5. ხოლო მათ განიხარეს და აღუთქუეს მას ვეცხლი მიცემად.
6. და აღუვარა მათ და ეძიებდა ჟამსა მარჯუესა, რადთა მისცეს იგი მათ თვნიერ ერისა.
7. მოიწინეს დღენი იგი უცომოებისანი. ოდეს ღირდა პასქაჲ იგი დაკლვად.
8. და წარავლინნა პეტრე და იოვანე და ჰრქუა მათ: წარვედით და მომიმზადეთ ჩუნ პასქაჲ, რადთა ვჭამოთ.
9. ხოლო მათ ჰრქუეს: სადა გნებავს, და მოგიმზადოთ?
10. ხოლო თავადმან ჰრქუა მათ: აჰა ეგერა შესლვასა ოდენ თქუნსა ქალაქად შეგემთხვოს თქუნ კაცი, რომელსა ლაგზნი წყლითა ზე ედგას; შეუდეგით მას სახიდ, ვიდრეცა შევიდეს.
11. და არქუთ სახლისა უფალსა მას: გეტყვს შენ მოძღუარი: სადა არს სავანე, რომელსა პასქაჲ ესე მოწაფეთა ჩემთა თანა ვჭამო?
12. და მან გიჩუნოს თქუნ ქორი დაგებული დიდი; მუნ მზა-მიყავთ ჩუნ.
13. და წარვიდეს და პოვეს ეგრე, ვითარცა-იგი ჰრქუა მათ, და მოუმზადეს პასქაჲ იგი.
14. და ოდეს იყო ჟამი, დაჯდა, და ათორმეტნი მოციქულნი მის თანა.
15. და ჰრქუა მათ: გულის-სიტყვთ გული-მითქუმიდა პასექსა ამას ჭამად თქუნ თანა ვიდრე ვნებადმდე ჩემდა.
16. ხოლო გეტყვ თქუნ: არღარა ვჭამო ამიერითგან, ვიდრემდე აღესრულოს სასუფეველსა შინა ღმრთისასა.
17. და მოიღო სასუმელი და ჰმადლობდა და თქუა: მიიღეთ და განიყავთ თავისა თქუნისა.

18. ხოლო გეტყვ თქვენ: ამიერითგან არღარა ვსუა ნაყოფისაგან ვენაჯისა, ვიდრემდე სასუფეველი ღმრთისაჲ მოვიდეს.
19. და მოილო პური, ჰმადლობდა და განტეხა და მისცა მათ და თქუა: ესე არს ჯორცი ჩემი თქუენთვის მიცემული, ამას ჰყოფდით მოსაჯსენებლად ჩემდა.
20. ეგრეთვე სასუმელი შემდგომად სერობისა და თქუა: ესე სასუმელი - ახალი სჯული სისხლისა ჩემისაჲ თქუენთვის დათხეული.
21. ხოლო აჰა ჯელი განმცემელისა ჩემისაჲ ჩემ თანა ტაბლასა ზედა.
22. ძე სამე კაცისაჲ მსგავსად განჩინებულისა მისისა, წარვალს, ხოლო ვაჲ არს კაცისა მის, ვის მიერ მიეცემის იგი!
23. და მათ იწყეს გამოძიებად ურთიერთას: ვინ-მე არს მათგანი, რომელსა ეგულების ესე ყოფად?
24. და იყო ცილობადცა მათ შორის, ვითარმედ: ვინ-მე იყოს დიდ მათ შორის?
25. ხოლო თავადმან ჰრქუა მათ: მეფენი წარმართთანი უფლებენ მათ ზედა, და რომელთა ჯელმწიფებაჲ აქუნ მათ ზედა, ქველის-მოქმედ ჰრქვან.
26. ხოლო თქუენ არა ეგრე იყვნეთ, არამედ უდიდესი იგი თქუენ შორის იყავნ მრწემ, და წინამძღუარი იგი - ვითარცა მსახური.
27. ვინ არს უფროდს: რომელი ინაჯით-ზის, ანუ რომელი მსახურებს? ანუ არა რომელი-იგი ინაჯით-ზის? ხოლო მე ვარ შორის თქუენსა ვითარცა მსახური.
28. და თქუენ ხართ, რომელნი დაადგერით ჩემ თანა განსაცდელთა შინა ჩემთა.
29. და მე აღვითქუამ თქუენ, ვითარცა მე აღვითქუა მამამან ჩემმან, სასუფეველსა,
30. რადთა სჰამდეთ და ჰსუმიდეთ ტაბლასა ზედა ჩემსა სასუფეველსა შინა ჩემსა და დასხდეთ ათორმეტთა საყდართა და სჯიდეთ ათორმეტთა ტომთა ისრაჴლისათა.
31. და თქუა უფალმან: სიმონ, სიმონ, აჰა ესერა ეშმაკმან გამოგიტხოვნა თქუენ აღცრად, ვითარცა იფქლი.
32. ხოლო მე ვევედრე მამასა ჩემსა შენთვის, რადთა არა მოგაკლდეს სარწმუნოებაჲ შენი, და შენ ოდესმე მიიქეც და განამტკიცენ ძმანი შენნი.
33. ხოლო მან თქუა: უფალო, მე შენ თანა მზა ვარ საპყრობილედ და სიკუდილად მისლვად.
34. ხოლო თავადმან თქუა: გეტყვ შენ, პეტრე: არღა ეყივლოს ქათამსა დღეს, ვიდრემდე სამ-გზის უვარ-მყო, ვითარმედ არა მიცი მე.
35. და ჰრქუა მათ: ოდეს-იგი წარგავლინენ თქუენ თჯნიერ ბალანტისა და ვაშკარანისა და ფერჯთა-შესასხმელთა, ნუ გაკლდა რაჲა თქუენ? ხოლო მათ ჰრქუეს: არარაჲ გუაკლდა.
36. და მერმე ჰრქუა მათ: არამედ აწ რომელსა აქუნდეს საქუფთე, აღიღენ; ეგრეთვე მსგავსად ვაშკარანიცა; და რომელსა არა აქუნდეს, განყიდენ სამოსელი თჯსი და იყიდენ მახჯლი.
37. გეტყვ თქუენ: ესე ხოლოღა წერილი ჯერ-არს ჩემ ზედა აღსრულებად, ვითარმედ: უსჯულოთა თანა შეირაცხა, და რამეთუ ჩემთვის აღსასრული იყოს.
38. ხოლო მათ ჰრქუეს: უფალო, აჰა ესერა არიან აქა ორ დანაკ. ხოლო თავადმან ჰრქუა მათ: კმა არს.
39. და გამოვიდა მიერ და წარვიდა, ვითარცა ჩვეულებაჲ აქუნდა, მთასა მას ზეთის ხილთასა, და მისდევდეს მას მოწაფენიცა მისნი.
40. და მი-რაჲ-ვიდა ადგილსა მას, ჰრქუა მათ: ილოცევდით, რადთა არა შეხჯდეთ განსაცდელსა.
41. და თავადი განემორა მათგან ვითარ ქვის-სატყორცებელ ოდენ და დაიდა მუჯლნი, ილოცვიდა

42. და იტყოდა: მამაო, უკუეთუ გნებავს თანა-წარსვლად სასუმელი ესე ჩემგან, ხოლო ნუ ნებაჲ ჩემი, არამედ ნებაჲ შენი იყავნ!
43. და ეჩუნა მას ანგელოზი ზეცით, განაძლიერებდა მას.
44. და იყო იგი ღუაწლსა შინა, უმეტესლა ილოცვიდა. და იქმნა ოფლი მისი, ვითარცა ცუარი სისხლისაჲ გარდამომავალი ქუეყანასა ზედა.
45. და აღდგა მიერ ლოცვისაგან და მოვიდა მოწაფეთა თვსთა და პოვნა იგინი მძინარენი მწუხარებისა მისგან
46. და ჰრქუა მათ: რაჲსა გძინავს? აღდეგით, ილოცევდით, რადთა არა შეხვდეთ განსაცდელსა.
47. და ვიდრე იგი ამას იტყოდალა, აჰა ერი და, რომელსა ერქუა იუდა ისკარიოტელი, ერთი ათორმეტთაგანი, წინა-უძლოდა მათ და მიეახლა იესუს ამბორის-ყოფად მისა, რამეთუ ესე სასწაული მიეცა მათდა და ჰრქუა: რომელსა მე ამბორს-უყო, იგი არს.
48. ხოლო იესუ ჰრქუა მას: იუდა, ამბორის-ყოფითა მისცემა ძესა კაცისასა?
49. იხილეს რაჲ მისთანათა მათ საქმე ესე, ჰრქუეს მას: უფალო, უკუეთუ მოვსრნეთ ესენი მახვლითა?
50. და სცა ვინმე მათგანმან ერთმან მონასა მღდელოთ-მოდღურისასა და წარჰკუეთა ყური მისი მარჯუენე.
51. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: აცადეთ აქამოდდე, და შეახო ჳელი ყურსა მისსა და განკურნა იგი.
52. ჰრქუა იესუ მოსრულთა მათ მის ზედა მღდელოთ-მოდღუართა და ერისთავთა ტაძრისათა და ხუცესთა: ვითარცა ავაზაკსა ზედა გამოსულ ხართ მახვლებითა და წათეებითა.
53. დღითი-დღე ვიყავ მე თქუენ თანა ტაძარსა მას შინა, და არა განჰყავთ ჳელი ჩემ ზედა; არამედ ესე არს ჟამი თქუენი და ჳელმწიფებაჲ ბნელისაჲ.
54. და ვითარცა შეიპყრეს იგი, წარიყვანეს და შეიყვანეს სახლსა მღდელოთ-მოდღურისასა. ხოლო პეტრე მისდევდა შორით.
55. და აღაგზნეს ცეცხლი შორის ეზოსა მას და გარე მოასხდეს იგინი; დაჰდა პეტრეცა შორის მათსა.
56. და იხილა იგი მჳევალმან ვინმე მჳდომარე ნათელსა მას, მიჰხედა მას და თქუა: ესეცა მის თანა იყო.
57. ხოლო მან უვარ-ყო და თქუა: დედაკაცო, არა ვიცი იგი.
58. და მცირედრე შემდგომად იხილა იგი სხუამან და თქუა: და შენცა მათთანაჲ ხარ. ხოლო პეტრე თქუა: კაცო, არა ვარ მათთანაჲ.
59. და ვითარცა წარჳდა ჟამი ერთი, სხუად ვინმე დაამტკიცებდა და იტყოდა: ჳემმარიტად ესეცა მის თანავე იყო, და რამეთუ გალილეველ არს.
60. ხოლო პეტრე ჰრქუა მას: კაცო, არა ვიცი, რასა იტყვ. და მეყსეულად, ვიდრე იტყოდალა იგი ამას, ქათამმან იყივლა.
61. და მოიქცა უფალი და მიჰხედა პეტრეს. და მოეჳსენა პეტრეს სიტყუად იგი უფლისაჲ, რომელ ჰრქუა მას, ვითარმედ: ვიდრე ქათმისა ჳმოზადმდე სამ-გზის უვარ-მყო მე.
62. და განვიდა გარე და ტიროდა მწარედ.
63. ხოლო კაცთა მათ რომელთა შეეპყრა იესუ, ეკიცხევდეს მას და სცემდეს.
64. და დაჰბურეს მას თავსა და სცემდეს პირსა და ჰკითხვიდეს და ეტყოდეს: წინაწარმეტყუელებდ, ვინ არს, რომელმან გცა შენ.
65. და სხუასა მრავალსა სიტყუასა ჰგმობდეს და იტყოდეს მისთვს.
66. და ვითარცა განთენა დღე, შეკრბეს მოხუცებულნი ერისანი, მღდელოთ-მოდღუარნი და მწიგნობარნი და აღიყვანეს იგი საკრებულოსა მას მათსა

67. და ეტყოდეს: უკუეთუ შენ ხარ ქრისტე, მიტხარ ჩუენ. ჰრქუა მათ იესუ: უკუეთუ გითხრა თქუენ, არავე გრწმენეს ჩემი;
68. და უკუეთუ გკითხო თქუენ, ვერადვე მომიგოთ მე გინა განმიტევოთ.
69. ამიერითგან იყოს ძე კაცისად მჯდომარე მარჯუენით ძლიერებასა ღმრთისასა.
70. და ჰრქუეს მას ყოველთა: შენ უკუე ხარა ძე ღმრთისად? ჰრქუა მათ იესუ: თქუენ იტყვოთ, ვითარმედ მე ვარ.
71. და მათ თქუეს: რაჲსაღა გჯგმან მოწამენი? რამეთუ ჩუენ თვთ გუესმის პირისაგან მაგისისა.

23

1. და აღდგა ყოველი იგი სიმრავლე მათი და მოიყვანეს იგი პილატესა.
2. და იწყეს შესმენად მისა და იტყოდეს: ესე ვპოეთ, რამეთუ გარდააქცევდა ნათესავსა ჩუენსა და აყენებდა ხარკისაცა მიცემად კეისრისა და იტყოდა თავსა თვსსა ქრისტედ და მეუფე ყოფად.
3. და ჰკითხა მას პილატე და ჰრქუა: შენ ხარა მეუფე ჰურიათაჲ? ხოლო თავადმან ჰრქუა მას: შენ იტყუ.
4. ხოლო პილატე ჰრქუა მღდელთ-მოძღუართა და ერსა მას: არარასა ბრალსა ვპოებ კაცისა ამის თანა.
5. ხოლო იგინი უფროდს განძლიერდებოდეს და იტყოდეს, ვითარმედ: აღაშფოთებს ერსა და ასწავებს ყოველსა ჰურიასტანსა, უწყიეს გალილეათ ვიდრე აქამომდე.
6. ხოლო პილატეს რაჲ ესმა გალილეათ, ჰკითხა მათ: უკუეთუ გალილეათ არს კაცი ესე?
7. და გულისჯმა-ყო, რამეთუ ჰელმწიფებისაგან ჰეროდესისა არს; მიუძღუანა იგი ჰეროდეს, რამეთუ იყო იგიცა მაშინ იერუსალჴმს მათ დღეთა შინა.
8. ხოლო ჰეროდე ვითარცა იხილა იესუ, განიხარა ფრიად, რამეთუ უნდა მისი ხილვად მრავლით ჟამითგან ამისთვის, რამეთუ ესმოდა მისთვის და სწადოდა ხილვად რაჲსამე სასწაულისა ყოფასა მისგან.
9. და ჰკითხვიდა მას სიტყვთა მრავლითა, ხოლო თავადმან არარაჲ მიუგო მას.
10. დგეს მღდელთ-მოძღუარნი იგი და მწიგნობარნი და განკრძალულად შეასმენდეს მას.
11. ხოლო ჰეროდე შეურაცხ-ყო იგი და ერმან მისმან, და განკიცხეს იგი და შეჰმოსეს მას სამოსელი ბრწყინვალე და მიუძღუანეს პილატეს.
12. და იქმნნეს მეგობარ პილატე და ჰეროდე ურთიერთას მას დღესა შინა, რამეთუ პირველ მტერ იყვნეს იგინი.
13. ხოლო პილატე მოუწოდა მღდელთ-მოძღუართა მათ და მთავართა და ერსა მას
14. და ჰრქუა მათ: მომგუარეთ მე კაცი ესე ვითარცა გარდამაქცეველი ერისაჲ, და მე წინაშე თქუენსა განვიკითხე და არარაჲ ვპოვე ბრალი კაცისა ამის თანა, რასა-იგი შეასმენდით მას.
15. და არცა ჰეროდე, რამეთუ მიუძღუანე მას, და აჰა არარაჲ ღირსი სიკუდილისაჲ საქმე არს მის თანა.
16. ვსწავლო იგი და განუტევო.
17. რამეთუ უნებელად ედებოდა მას განტევებად დღესასწაულსა მას ერთი.
18. ღაღატ-ყვეს ყოველმან მან სიმრავლემან და იტყოდეს: აღიღე ეგე და მოგტყევე ჩუენ ბარაბა.
19. რომელი შფოთისა ყოფისა ქალაქსა შინა და კაცის-კლვისათვს შეგდებულ იყო საპყრობილესა.

20. კულად უკუე მოუწოდა მათ პილატე რამეთუ უნდა განტევეზად იესუდსი.
21. ხოლო იგინი დადადებდეს და იტყოდეს: ჯუარს-აცუ, ჯუარს-აცუ ეგე!
22. ხოლო მან მესამედ ჰრქუა მათ: რად ბოროტი უქმნიეს ამას? არარად ბრალი სიკუდილისად ვპოვე ამის თანა. ვსწავლო ეგე და განუტევეო.
23. ხოლო იგინი ზედა დაესხმოდეს ჳმითა დიდითა და გამოითხოვდეს მას ჯუარ-ცუმად. და განძლიერდებოდეს ჳმანი მათნი და მღდელოთ - მოძღუართანი.
24. მაშინ პილატე საჯა თხოვისაებრ მათისა
25. და მიუტევა მათ ბარაბა, რომელი-იგი შფოთისათჳს და კაცის-კლვისა შეგდებულ იყო საპყრობილესა, როელსაცა ითხოვდეს, ხოლო იესუ მისცა ნებასა მათსა.
26. და ვითარცა წარიყვანეს იგი, შეიპყრეს სიმონ ვინმე კვრინელი, მომავალი ველით, და დასდევს მას ზედა ჯუარი იგი, და მიაქუნდა შემდგომად იესუდსა.
27. და შეუდგა მას სიმარავლე ერისად და დედებისად, რომელნი ეტყებდეს და სტიროდეს მას.
28. მიეცა მათ იესუ და ეტყოდა: ასულნო იერუსალჴმისანო, ნუ სტიროთ ჩემ ზედა, არამედ თავთა თქუენთა სტიროდეთ და შვილთა თქუენთა
29. რამეთუ აჰა ესერა მოვლენან დღენი, რომელთა შინა თქუან: ნეტარ არიან ბერწნი და მუცელნი, რომელთა არა შვნეს, და ძუძუნნი, რომელთა არა განზარდნეს.
30. მაშინ იწყონ სიტყუად მათათა: დამეცენით ჩუენ ზედა! და ბორცუთა: დამფარენით ჩუენ!
31. რამეთუ უკუეთუ ნედლსა ხესა ესრეთ უყოფენ, ჳმელსა მას რად-მე ეყოს?
32. მაშინ მოჰყვანდეს სხუანიცა ორნი ძვრის- მოქმედნი მოკლვად მის თანა.
33. და ვითარცა მოჰყვანდეს ადგილისა მას, რომელსა ჰრქვან თხემის ადგილი, და მუნ ჯუარს-აცუეს იგი და ძვრის მოქმედნიცა იგი მის თანა, რომელიმე მარჯუენით და რომელიმე მარცხენით მისა ჯუარს-აცუნეს.
34. ხოლო იესუ იტყოდა: მამაო, მიუტევე ამათ, რამეთუ არა იციან, რასა იქმან. ხოლო გან-რად-იყოფდეს სამოსელსა მისსა, განიგდეს წილი.
35. და დგა ერი იგი და ჰხედვიდა. ხოლო შეურაცხ-ჰყოფდეს მას მთავარნიცა იგი მათ თანა და იტყოდეს: სხუანი აცხოვნნა, იცხოვნენ თავიცა თჳსი, უკუეთუ ეგე არს ქრისტე, რჩეული ღმრთისად.
36. ეძღერდეს მას ერისა კაცნიცა იგი, მოუჯდინ მას და ძმარი მოართჳნ.
37. და ეტყვედ: შენ თუ ხარ მეუფე ჰურიათად, იჴსენ თავი შენი.
38. ხოლო იყო ზედაწერილიცა, რომელი დაწერილ იყო მას ზედა წიგნითა ბერძულითა და რომაელებრითა და ებრაელებრითა, ვითარმედ: ესე არს იესუ, მეუფე ჰურიათად.
39. ხოლო ერთი იგი დამოკიდებულთაგანი ძვრის-მოქმედი ჰგმობდა მას და ეტყოდა: შენ თუ ხარ ქრისტე, იჴსენ თავი შენი და ჩუენცა.
40. მიუგო ერთმან მან მოყუასმან, შეჴრისხნა მას და ეტყოდა: არცადა გეშინის შენ ღმრთისა, რამეთუ მასვე სასჯელსა შინა ხარ?
41. და ჩუენ სამართლად ღირსი, რომელი ვქმენით, მოგუეგების, ხოლო ამან არარად უჯეროდ ქმნა.
42. ეტყოდა იესუს: მომიჴსენე მე უფალო, ოდეს მოხვდე სუფევითა შენითა.
43. ხოლო იესუ ჰრქუა მას: ამენ გეტყჳ შენ: დღეს ჩემ თანა იყო სამოთხესა.
44. და იყო ჟამი მეექუსე, და ბნელ იყო ყოველსა ქუეყანასა ვიდრე მეცხრედ ჟამადმდე.
45. და დაბნელდა მზე, და განიპო კრეტსაბმელი ტაძრისად მის შორის.
46. და ჳმა-ყო ჳმითა დიდითა იესუ და თქუა: მამაო, ჳელთა შენთა შევჴვედრებ სულსა ჩემსა. და ესე რად თქუა, განუტევა სული.

47. და ვითარცა იხილა ასისტავმან მან საქმე ესე, ადიდებდა ღმერთსა და იტყოდა: ჭეშმარიტად კაცი ესე მართალი იყო.
48. და ყოველნი მათ თანა მოსრულნი და რომელთა იხილეს ხილვად ესე და საქმენი ესე, იცემდეს მკერდსა მათსა და წარვიდოდეს.
49. და დგეს ყოველნი მეცნიერნი მისნი შორით; და დედანი, რომელნი შეუდგეს მას გალილეადთ, ჰხედვიდეს მას.
50. და აჰა ესერა კაცი, სახელით იოესებ, მზრახვალი, იყო კაცის სახიერი და მართალი;
51. ესე არა თანა-შერთულ იყო ზრახვასა მათსა და საქმესა. იყო იგი არიმათიადთ, ქალაქის ჰურიათადსა, რომელი-იგიცა მოელოდა სასუფეველსა ღმრთისასა.
52. ესე მივიდა პილატესა და მოითხოვა გუამი იგი იესუმსი.
53. და გარდამოჰქსნა იგი და შეჰმოსა მას არდაგი და დადვა იგი საფლავსა გამოკუეითლსა კლდისაგან, სადა არავინ დადებულ იყო.
54. და დღე იგი იყო პარასკევი, შაბათად განთენებოდა.
55. შეუდგეს მას დედანიცა, რომელნი მის თანა მოსრულ იყვნეს გალილეადთ, და იხილეს საფლავი და ვითარ დასდებდეს გუმასა მისსა.
56. და წარვიდეს და მოჰმზადეს საკუმეველი სუნნელი და ნელსაცხებელი და შაბათი იგი და-ღა-იდუეს მცნებისა მისთვის.

24

1. ხოლო ერთსა მას შაბათსა, ცისკარსა მსთუად მოვიდეს საფლავსა მას და მოაქუნდა, რად-იგი მოემზადა სუნნელი და ნელსაცხებელი, და სხუანი ვინმე მათ თანა.
2. და პოვეს ლოდი იგი გარდაგორვებული საფლავისა მისგან.
3. და შე-რად-ვიდეს შინა, არა პოვეს გუამი იგი უფლისა იესუმსი.
4. და იყო განზრახვასა მას მათსა ამისთვის, და აჰა ესერა ორ კაც ზედა მოადგეს მათ სამოსლითა ელვართა.
5. და ვითარ შეშინებულ იყვნეს იგინი და დაედრიკნეს პირნი მათნი ქუეყანად, ჰრქუეს მათ: რადას ეძიებთ ცხოველსა მას მკუდართა თანა?
6. არა არს აქა, არამედ აღდგა. მოიქსენეთ, ვითარ-იგი გეტყოდა თქუენ, ვიდრე იყოლა იგი გალილეას,
7. და თქუა, ვითარმედ: ჯერ-არს მისა კაცისა მიცემად ჳელთა კაცთა ცოდვილთასა და ჯუარ-ცუმად და მესამესა დღესა აღდგომად.
8. და მოეჰსენნეს სიტყუანი მისნი.
9. და მიიქცეს საფლავით და უთხრეს ესე ყოველი ათერთმეტთა მათ და სხუათა ყოველთა.
10. ხოლო იყვნეს მაგდალენელი მარიამ და იოანა და მარიამ იაკობისი და სხუანი მათ თანა, რომელნი უთხრობდეს მოციქულთა ამას.
11. და უჩნდეს სიტყუანი მათნი ვითარცა სიჩქურისანი მათ წინაშე და არა ჰრწმენა მათი.
12. ხოლო პეტრე აღდგა და მირბიოდა საფლავად და შთაჰხედნა საფლავსა მას და იხილნა ტილონი იგი ხოლო მდებარენი და წარვიდა თხსაგან და დაუკვრდა საქმე ესე.
13. და აჰა ორნი მათგანნი მოვიდოდეს მასვე დღესა შინა დაბასა, რომელი ჰშორავს იერუსალჴმსა სამეოც უტევან, რომელისა სახელი ემმაოს.
14. და ესენი ზრახვიდეს ურთიერთას ყოველისა ამისთვის, რომელი იქმნა.
15. და იყო ზრახვასა მას მათსა და გამოძიებასა, და თავადი იესუ მიეახლა მათ და თანა-უვიდოდა.

16. ხოლო თუალნი მათნი შეპყრობილ იყვნეს, რადთა ვერ იცნან იგი.
17. და ჰრქუა მათ: რად არიან სიტყუანი ესე, რომელთა იცილობთ ურთიერთას სლავსა შინა და ხართ თქუენ მწუხარე?
18. მიუგო ერთმან მათგანმან, რომლისა სახელი კლეოპა, და ჰრქუა მას: შენ ხოლო მწირ ხარა იერუსალჴმს და არა სცანა, რად-ესე იქმნა მას შინა ამათ დღეთა?
19. და მან ჰრქუა მათ: რომელი? ხოლო მათ ჰრქუეს: იესუმსთვის ნაზარეველისა, რომელი იყო კაცი წინაწარმეტყუელი, ძლიერი საქმითა და სიტჯთა მისითა წინაშე ღმრთისა და ყოველისა ერისა;
20. ვითარ-იგი მისცეს მდდელთ-მომღუართა და მთავართა ჩუენთა სასჯელსა სიკუდილისასა და ჯუარს-აცუეს იგი.
21. ხოლო ჩუენ ვესავთ, ვითარმედ იგი არს, რომელმან იცნეს ისრაჴლი; და ამას ყოველსა თანა ესე მესამე დღე არს, ვინამთგან ესე იქმნა.
22. არამედ დედათაცა ვიეთმე ჩუენთაგანთა დამაკვრნეს ჩუენ, ვითარ-იგი მივიდეს ცისკარსა საფლავსა მას
23. და არა პოვეს გუამი მისი. მოვიდეს და თქუეს, ვითარმედ ხილვადცა ანგელოზთად იხილეს, რომელთა ჰრქუეს მათ, ვითარმედ: ცხოველ არს იგი.
24. და მი-ვინმე-ვიდეს ჩუენგანიცა საფლავად და პოვეს ეგრე, ვითარცა დედათა მათ თქუეს, ხოლო იგი თავად ვერ იხილეს.
25. ხოლო მან ჰრქუა მათ: # უცნობელნო და მძიმენო გულითა სარწმუნოებისათვის ყოველსა ზედა, რომელსა იტყოდეს წინაწარმეტყუელნი!
26. ანუ არა ესრეთ ჯერ-იყო ვნებად ქრისტესა და შესლვად დიდებასა თვისსა?
27. და იწყო მოსესითაგან და წინაწარმეტყუელთა და გამოუთარგმანებდა მათ ყოველთაგან წიგნთა მისთვს.
28. და მიეახლენ დაბასა მას, ვიდრეცა ვიდოდეს. ხოლო თავადმან მიზეზ-ყო უშორესადრე წარსლვად.
29. ხოლო იგინი აიძულებდეს მას და ეტყოდეს: დაადგერ ჩუენ თანა, რამეთუ მწუხრ არს და მიდრეკილ არს დღე. და შევიდა დადგრომად მათ თანა.
30. და იყო ინაწით-ჯდომას მას მისსა მათ თანა მოილო პური, აკურთხა და განტეხა და მისცემად მათ.
31. ხოლო მათ თუალნი მათნი განეხუნეს და იცნეს იგი. და თავადი მიეფარა მათგან.
32. და იგინი იტყოდეს ურთიერთსა: ანუ არა გულნი ჩენნი განჯურვებულ იყვნეს ჩუენ შორის, ვითარ-იგი მეტყოდა ჩუენ გზასა ზედა და ვითარ-იგი გამომითარგმანებდა ჩუენ წიგნთა?
33. და აღდგეს მასვე ჟამსა შინა და მოიქცეს იერუსალჴმდ და პოვნეს კრებულად ათერთმეტნი იგი და სხუანი მათთანანი,
34. იტყოდეს რად, ვითარმედ: ნანდვლვე აღდგა უფალი და ეჩუენა სიმონს.
35. და იგინი უთხრობდეს გზისასა მას და ვითარ-იგი გამოეცხადა მათ განტეხასა მას პურისასა.
36. და ვითარ იგინი ამას იტყოდეს ოდენ, და თავადი იესუ დადგა შორის მათსა და ჰრქუა მათ: მშჯდობად თქუენ თანა!
37. ხოლო იგინი შეძრწუნდეს და შეეშინა, ეგონა, ვითარმედ სული რადმე იხილეს.
38. და თავადმან ჰრქუა მათ: რადსა შეძრწუნებულ ხართ, და რადსათვის გულის-სიტყუანი მრავალნი მოვლენან გულთა თქუენთა?
39. იხილენით ჳელნი ჩემნი და ფერჳნი, რამეთუ თავადი მე ვარ; ჳელი შემახეთ მე და იხილეთ, რამეთუ სულსა ჳორც და ძუალ არა ასხენ, ვითარცა-ესე მე მხედავთ, რამეთუ მასხენ.

40. და ესე რად თქუა, ჩუენნა მათ ჳელნი და ფერწნი მისნი.
41. და ვიდრე-იგი არღა ჳრწმენა მათ სიხარულისა მისგან და საკვრველებისა, ჳრქუა მათ იესუ: გაქუს რად აქა ჳამადი?
42. ხოლო მათ მიუჳერეს მას თევზისა მწურისა ნახევარი და თაფლისაგან გოლი.
43. და ჳამა წინაშე მათსა და მოილო ნემტი იგი და მისცა მათ
44. და ჳრქუა: ესე იგი სიტყუანი არიან, რომელთა გეტყოდე თქუენ, ვიდრე-იგი ვიყავდა თქუენ თანა, ვითარმედ: ჳერ-არს აღსრულებად ყოველი წერილი სჯულსა მოსესსა და წინაწარმეტყუელთასა და ფსალმუნთა ჩემთს.
45. მაშინ განუხუნა გონებანი მათნი გულისწმის-ყოფად წიგნთა.
46. და ჳრქუა მათ, რამეთუ: ესერეთ ჳერ-იყო ვნებად ქრისტესა და აღდგომად მკუდრეთით მესამესა დღესა.
47. და ქადაგებად სახელითა მისითა სინანული და მოტევებად ცოდვათად ყოველთა მიმართ წარმართთა, იწყეთ იერუსალჳმით,
48. რამეთუ თქუენ ხართ მოწამე ამის ყოვლისა.
49. და აჳა ესერა მე მოგივლინო თქუენ აღთქუმად იგი მამისა ჩემისაჲ. ხოლო თქუენ დასხედით ქალაქსა ამას შინა იერუსალჳმსა, ვიდრემდე შეიმოსოთ ძალი მაღლით.
50. და განიყვნა იგინი გარე ვიდრე ბეთანიადმდე და აღიჳყრნა ჳელნი თჳსნი და აკურთხნა იგინი.
51. და იყო კურთხევისა მას იესუდსსა მათა მიმართ განემორა მათგან და აღვიდოდა ზეცად.
52. და იგინი თაყუანის-სცემდეს მას და მოიქცეს იერუსალჳმდ სიხარულითა დიდითა.
53. და იყოფვოდეს ტამარსა მას შინა მარადის, აქებდეს და აკურთხევედეს ღმერთსა. ამენ.

სახარებად იოვანესი თავი

1

1. პირველითგან იყო სიტყუად და სიტყუად იგი იყო ღმრთისა თანა, და ღმერთი იყო სიტყუად იგი.
2. ესე იყო პირველითგან ღმრთისა თანა.
3. ყოველივე მის მიერ შეიქმნა, და თჳნიერ მისა არცა ერთი რად იქმნა, რაოდენი-რად იქმნა.
4. მის თანა ცხორებად იყო და ცხორებად იგი იყო ნათელ კაცთა.
5. და ნათელი იგი ბნელსა შინა ჩანს, და ბნელი იგი მას ვერ ეწია.
6. იყო კაცი მოვილინებული ღმრთისა მიერ, და სახელი მისი იოვანე.
7. ესე მოვიდა მოწამედ, რადთა წამოს ნათლისა მისთჳს, რადთა ყოველთა ჳრწმენეს მისგან.
8. არა თუ იგი იყო ნათელი, არამედ რადთა წამოს ნათლისა მისთჳს.
9. იყო ნათელი ჳემმარიტი, რომელი განანათლებს ყოველსა კაცსა, მომავალსა სოფლად.
10. სოფელსა შინა იყო, და სოფელი მის მიერ შეიქმნა, და სოფელმან იგი ვერ იცნა.
11. თჳსთა თანა მოვიდა, და თჳსთა იგი არა შეიწყნარეს.
12. ხოლო რაოდენთა-იგი შეიწყნარეს, მოსცა მათ ჳელმწიფებად შვილ ღმრთისა ყოფად, რომელთა ჳრწამს სახელი მისი.

13. რომელნი არა სისხლთაგან, არცა ნებითა ჯორცთადათა, არცა ნებითა მამაკაცისადათა, არამედ ღმრთისაგან იშვნეს.
14. და სიტყუად იგი ჯორციელ იქმნა და დაემკვიდრა ჩუენ შორის, და ვიხილეთ დიდებად მისი, დიდებად ვითარცა მხოლოდ-შობილისადა მამისა მიერ, სავსე მადლითა და ჭეშმარიტებითა.
15. იოვანე წამა მისთვის, დადატყო და თქუა: ესე არს, რომელისათვის-იგი ვთქუ: რომელი ჩემსა შემდგომად მოვალს, ჩემსა უწინარეს იყო, რამეთუ პირველ ჩემსა არს.
16. და სავსებისაგან მისისა ჩუენ ყოველთა მოვიღეთ და მადლი მადლისა წილ.
17. რამეთუ სჯული მოსესგან მოეცა, ხოლო მადლი და ჭეშმარიტებად ქრისტე იესუმს მიერ იქმნა.
18. ღმერთი არავინ სადა იხილა; მხოლოდ-შობილმან ძემან, რომელი იყო წიადთა მამისათა, მან გამოთქუა.
19. და ესე არს წამებად იოვანესი, ოდეს მიავლინნეს მისა ჰურიათა იერუსალჴმით მღდელნი და ლევიტელნი, რადთა ჰკითხონ მას, ვითარმედ: შენ ვინ ხარ?
20. და აღიარა და არა უვარ-ყო; აღიარა, ვითარმედ: მე არა ვარ ქრისტე.
21. და მათ ჰკითხეს მას: და უკუე ვინ ხარ შენ? ელია ხარა? და მან თქუა: არა ვარ; წინაწარმეტყუელი იგი ხარა შენ? და მიუგო: არა.
22. და ჰრქუეს: გუარქუ ჩუენ, ვინ ხარ შენ, რადთა სიტყუად მივართუათ მომავლინებელთა ჩუენთა, რასა იტყვ შენთვის?
23. და თქუა: მე - ჳმად დადადებისადა უდაბნოსა: განჰმზადენით გზანი უფლისანი, ვითარცა თქუა ესაია წინაწარმეტყუელმან.
24. და მივლინებულნი იგი იყვნეს ფარისეველთაგანნი.
25. ჰკითხეს მას და ჰრქუეს: და რადათვის ნათელ-სცემ, უკუეთუ არა ხარ შენ ქრისტე, არცა ელია, არცა წინაწარმეტყუელი იგი?
26. მიუგო იოვანე და ჰრქუა მათ: მე ნათელ-ვსცემ წყლითა, ხოლო შორის თქუენსა დგას, რომელი თქუენ არა იცით,
27. რომელი ჩემსა შემდგომად მოსლვად არს, რომელი პირველ ჩემსა იყო, რომლისა არა ღირს ვარ მე, რადთა განვჰსნნე საბელნი ჳამლთა მისთანი.
28. ესე ბეთაბრას იყო, წიად-იორდანესა, სად-იგი იყო იოვანე და ნეთელ-სცემდა.
29. ხვალისგან იხილა იოვანე იესუ, მომავალი მისა, და თქუა: აჰა ტარიგი ღმრთისადა, რომელმან აღიხუნეს ცოდვანი სოფლისანი.
30. ესე არს, რომლისათვის-იგი ვთქუ: შემდგომად ჩემსა მოვალს კაცი, რომელი პირველ ჩემსა იყო, რამეთუ უპირატეს ჩემსა არს.
31. და მე არა ვიცოდე იგი, არამედ რადთა გამოეცხადოს ისრაჴლსა, ამისთვის მოვედ მე წყლითა ნათლის-ცემად.
32. და წამა იოვანე და თქუა, რამეთუ: ვიხილე სული ღმრთისადა, ვითარცა ტრედი გარდამომავალი ზეცით, და დაადგრა მას ზედა.
33. და მე არა ვიცოდე იგი, არამედ რომელმან მომავლინა მე ნათლის-ცემად წყლითა, მან მრქუა მე: რომელსა ზედა იხილო სული გარდამომავალი და დადგრომილი მის ზედა, იგი არს, რომელმან ნათელ-გცეს სულითა წმიდითა.
34. და მე ვიხილე და ვწამე, რამეთუ ესე არს ძე ღმრთისადა.
35. ხვალისა დღე დგა კუალად იოვანე და მოწაფეთა მისთაგანნი ორნი.
36. და მიჰხედა იესუს, ვიდოდა რად იგი, და თქუა: აჰა ტარიგი ღმრთისადა.
37. და ესმა მისი ორთა მათ მოწაფეთა, იტყოდა რად ამას, და მისდევდეს იესუს.
38. მოექცა იესუ და იხილნა იგინი, მი-რად-სდევდეს მას, და ჰრქუა მათ: რასა ეძიებთ? ხოლო მათ ჰრქუეს მას: რაბი, (რომელი ითარგმანების “მოდლუარ”), სადა იყოფი?

39. ჰრქუა მათ: მოვედით და იხილეთ, და მივიდეს და იხილეს. სადა იყოფოდა, და მის თანა დაადგრეს მას დღესა შინა; ჟამი იყო ვითარ მეთათე.
40. იყო ანდრეა, ძმად სიმონ-პეტრესი, ერთი ორთაგანი, რომელთა ესმა იოვანესგან, და მისდევდეს მას.
41. პოვა ამან პირველად ძმად თვისი სიმონ და ჰრქუა მას: ვპოეთ მესია, რომელ არს თარგმანებით ” ქრისტე”.
42. ამან მოიყვანა იგი იესუსა. მიჰხედა მას იესუ და ჰრქუა: შენ ხარ სიმონ, ძე იონაძის, შენ გეწოდოს კეფა, რომელი ითარგმანების ” კლდე”.
43. ხვალისაგან უნდა იესუს განსლვად გალილეად და პოვა ფილიპე და ჰრქუა მას იესუ: მომდევი ძე.
44. ხოლო იყო ფილიპე ბეთსაიდადით, ქალაქისაგან ანდრეასა და პეტრესა.
45. პოვა ფილიპე ნათანაელ და ჰრქუა მას: რომელი-იგი დაწერა მოსე სჯულსა და წინაწარმეტყუელთა, ვპოეთ: იესუ, ძე იოსებისი, ნაზარეთით.
46. და ჰრქუა მას ნათანაელ: ნაზარეთით შესაძლებელ არსა კეთილისა რადასამე ყოფად? ჰრქუა მას ფილიპე: მოვედ და იხილე.
47. იხილა რად იესუ ნათანაელ, მომავალი მისა, და თქუა მისთვის: აჰა ჭემმარიტად ისრაიტელი, რომლისა თანა ზაკუვად არა არს.
48. ჰრქუა მას ნათანაელ: ვინაჲ მიცი ძე? მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: პირველ ფილიპეს ჯმობადმდე შენდა, იყავ რად ლელუსა ქუემე, გიხილე შენ.
49. მიუგო მას ნათანაელ და ჰრქუა: რაბი, შენ ხარ ძე ღმრთისაჲ, შენ ხარ მეუფე ისრაელისაჲ.
50. მიუგო იესუ და ჰრქუა მას, რამეთუ: გარქუ შენ, ვითარმედ: გიხილე შენ ლელუსა ქუემე, და გრწამს. უფროდსი ამათსა იხილო.
51. და ჰრქუა მათ: ამენ, ამენ გეტყვ თქუნ: ამიერითგან იხილნეთ ცანი განხუმულნი და ანგელოზნი ღმრთისანი, აღმავალნი და გარდამომავალნი ძესა ზედა კაცისასა.

2

1. და მესამე დღესა ქორწილი იყო კანას გალილეადსასა, და მუნ იყო დედაჲ იესუსი.
2. მიჰხადეს იესუს და მოწაფეთა მისთა ქორწილსა მას.
3. და ვითარ მოაკლდა ღვინოდ, ჰრქუა იესუს დედაძან მისძან: ღვინოდ არა აქუს.
4. ჰრქუა მას იესუ: რად არს ჩემდა და შენდა, დედაკაცო? არდა მოწევნულ არს ჟამი ჩემი.
5. ჰრქუა დედაძან მისძან მსახურთა მათ, ვითარმედ: რადცა გრქუას თქუნ, ყავთ!
6. იყვნეს მუნ სარწყულნი ქვისანი ექუსნი მდგომარენი, მსგავსად განწმედისა მის ჰურიათაჲსა რომელთა შთაასხიან საწყაული ორ-ორი გინა სამ-სამი.
7. და ჰრქუა მათ იესუ: აღავსენით სარწყულნი ეგე წყლითა! და მათ აღავსნეს იგინი პირისპირ.
8. და ჰრქუა მათ: აღმოავსეთ აწ და მოართუთ პურისა უფალსა! ხოლო მათ მოართუეს.
9. და ვითარცა გემოდ იხილა პურისა უფალძან წყალი იგი, რომელი ღვინოდ იქმნა, და არა უწყოდა, ვინაჲ იყო, გარნა მსახურთა მათ უწყოდეს, რომელთა აღავსნეს წყლითა, მოუწოდა პურისა უფალძან მას სიძესა
10. და ჰრქუა მას: ყოველძან კაცძან კეთილი ღვინოდ პირველად წარმოდგის და, ოდეს დაითრვნიან, მაშინ უჯერესიცა. ხოლო შენ დაჰმარხე ღვინოდ კეთილი აქამომდე.
11. ესე ქმნა დასაზამად სასწაულთა იესუ კანას გალილეადსასა და გამოუცხადა დიდებად თვისი, და ჰრწმენა მისი მოწაფეთა მისთა.

12. ამისა შემდგომად შთავიდა იესუ კაპერნაუმდ, იგი და დედად მისი და ძმანი მისნი და მოწაფენი მისნი მის თანა, და მუნ დაადგრა არა მრავალ დღე.
13. და მოახლებულ იყო პასექი იგი ჰურიათად, და აღვიდა იესუ იერუსალჴმდ.
14. და პოვნა ტაძარსა მას შინა მოფარდულნი ზროხათანი და ცხოვართანი და ტრედთანი და მეკერმენი მსხდომარენი.
15. და შექმნა შოლტი საბლისად და ყოველი იგი გამოასხა ტაძრით: ზროხად და ცხოვარი; და კერმისმსყიდელთა მათ დაუთხია კერმად და ტაბლები იგი დაუმჯუა.
16. და ტრედის მოფარდულთა მათ ჰრქუა: აღიღეთ ესე ამიერ და ნუ ჰყოფთ სახლსა მამისა ჩემისასა სახლ სავაჴრო.
17. და მოეკსენი მოწაფეთა მისთა, რამეთუ წერილ არს: შურმან სახლისა შენისამან შემჴამა მე.
18. მიუგეს ჰურიათა და ჰრქუეს მას: რასა სასწაულსა მიჩუენებ ჩუენ, რამეთუ ამას იქმ?
19. მიუგო იესუ და ჰრქუა: დაჴკსენით ტაძარი ესე, და მესამესა დღესა აღვადგინო ეგე.
20. ჰრქუეს მას ჰურიათა: ორმეოც და ექუსსა წელსა აღეშენა ტაძარი ესე, და შენ სამთა დღეთა აღადგინო იგი?
21. ხოლო იგი იტყოდა ტაძრისათჴს გუამისა თჴსისა.
22. და ოდეს აღდგა მკუდრეთით, მოეკსენა მოწაფეთა მისთა, რამეთუ ამისთჴს იტყოდა, და ჰრწმენა წიგნისად და სიტყუად იგი, რომელი ჰრქუა მათ იესუ.
23. და ოდეს იყო იგი იერუსალჴმს პასქასა მას დღესასწაულსა, მრავალთა ჰრწმენა სახელისა მისისად, რამეთუ ჰხედვიდეს სასწაულთა მისთა, რომელთა იქმოდა.
24. ხოლო თჴთ იესუ არა არწმუნებდა მათ თავით თჴსით, რამეთუ ყოველთა იცოდეს იგი.
25. და რამეთუ არა უჴმდა, რადთა წამოს ვინმე კაცისა მისთჴს, რამეთუ მან თჴთ იცოდა, რად იყო კაცისა მის თანა.

3

1. იყო ვინმე კაცი ფარისეველთაგანი, სახელით ნიკოდიმოს, მთავარი ჰურიათად.
2. ესე მოვიდა იესუმსა ღამე და ჰრქუა მას: რაბი, უწყით, რამეთუ ღმრთისა მიერ მოსრულ ხარ მოძღურად, რამეთუ ვერვის ჴელ-ეწიფების სასწაულთა ამათ საქმედ, რომელთა შენ იქმ, უკუეთუ არა ღმერთი იყოს მის თანა.
3. მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: ამენ, ამენ გეტყჴ შენ: უკუეთუ ვინმე არა იშვეს მეორედ, ვერ ჴელ-ეწიფების ხილვად სასუფეველი ცათად.
4. ჰრქუა მას ნიკოდიმოს: ვითარ ჴელ-ეწიფების კაცსა ბერსა შობად? ნუუკუე შესაძლებელ არს მუცელსა დედისა თჴსისასა შესლვად მეორედ და შობად?
5. მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: ამენ, ამენ გეტყჴ შენ: უკუეთუ ვინმე არა იშვეს წყლისაგან და სულისა, ვერ ჴელ-ეწიფების შესლვად სასუფეველსა ღმრთისასა.
6. შობილი იგი ჴორცთაგან ჴორცი არს, შობილი იგი სულისაგან სული არს.
7. ნუ გიკჴრნ, რამეთუ გარქუ შენ ესე: ჴერ-არს თქუენდა მეორედ შობად.
8. სულსა ვიდრეცა უნებნ, ქრინ, და ჴმად მისი გესმის, არამედ არა იცი, ვინად მოვალს და ვიდრე ვალს. ესრეთ არს ყოველი შობილი სულისაგან.
9. მიუგო ნიკოდიმოს და ჰრქუა მას: ვითარ შესაძლებელ არს ყოფად ესე?
10. მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: შენ ხარ მოძღუარი ისრაჴლისად და ესე არა იცია?
11. ამენ, ამენ გეტყჴ შენ, რამეთუ: რომელი ვიცით, ვიტყჴთ, და რომელი ვიხილეთ, ვწამებთ, და წამებასა ჩუენსა არა შეიწყნარებთ.

12. უკუეთუ ქუეყანისად გითხარ თქუნ, და არა გრწამს, ვითარ უკუე ზეცისად გითხრა თქუნ, და გრწმენს?
13. და არავინ აღკდა ზეცად, გარნა რომელი-იგი გარდამოკდა ზეცით მე-კაცისად, რომელი არს ზეცათა შინა.
14. და ვითარცა-იგი მოსე აღამაღლა გუელი უდაბნოსა, ეგრეთ ჯერ-არს ამაღლებაჲ ძისა კაცისად,
15. რადთა ყოველსა რომელსა ჰრწმენეს იგი, არა წარწყმდეს, არამედ აქუნდეს ცხორებაჲ საუკუნოდ.
16. რამეთუ ესრეთ შეიყუარა ღმერთმან სოფელი ესე, ვითარმედ მეცა თვისი მხოლოდ შობილი მოსცა მას, რადთა ყოველსა რომელსა ჰრწმენეს იგი, არა წარწყმდეს, არამედ აქუნდეს ცხორებაჲ საუკუნოდ.
17. რამეთუ არა მოავლინა ღმერთმან მე თვისი სოფლად, რადთა დასაჯოს სოფელი, არამედ რადთა აცხოვნოს სოფელი მის მიერ.
18. რომელსა ჰრწმენეს მისი, არა დაისაჯოს, ხოლო რომელსა არა ჰრწმენეს, აწვე დასჯილ არს, რამეთუ არა ჰრწმენა სახელისა მიმართ ძისა ღმრთისა მხოლოდ-შობილისა.
19. და ესე არს სასჯელი. რამეთუ ნათელი მოვიდა სოფლად, და შეიყუარეს კაცთა ბნელი, ვიდრე ნათელი, რამეთუ იყვნეს საქმენი მათნი ბოროტ.
20. რამეთუ ყოველი რომელი ბოროტს იქმს, სძულს მას ნათელი და არა მოვალს ნათელსა, რადთა არა ემხილნენ საქმენი მისნი.
21. ხოლო რომელი იქმნ ჭეშმარიტებასა, მოვალს ნათლად, რადთა ცხად იყვნენ საქმენი მისნი, რამეთუ ღმრთისა მიერ ქმნულ არიან.
22. ამისა შემდგომად მოვიდა იესუ და მოწაფენი მისნი ქუეყანად ჰურიასტანისა და მუნ იყოფოდა მათ თანა და ნათელ-სცემდა.
23. იყო იოვანეცა და ნათელ-სცემდა ენონს, მახლობელად სალიმსა, რამეთუ წყალნი ფრიად იყვნეს მუნ, და მოვიდოდეს და ნათელ-იღებდეს მისგან.
24. რამეთუ არღა შევრდომილ იყო იოვანე საპყრობილედ.
25. და იყო გამოძიებაჲ მოწაფეთაგან იოვანესთა ჰურიათა თანა განწმედისათვს.
26. და მოვიდეს იოვანესა და ჰრქუეს მას: რაბი, რომელი-იგი იყო შენ თანა წიად იორდანესა, რომლისათვს შენ სწამე, აჰა იგი ნათელ-სცემს, და ყოველნი მივლენან მისა.
27. მიუგო იოვანე და ჰრქუა მათ: ვერ ჯელ-ეწიფების კაცსა მოღებად თავით თვისით არცა ერთი რაჲ, უკუეთუ არა არს მოცემულ მისა ზეცით.
28. თქუნ თვთ მეწამებით მე, რამეთუ ვთქუ: არა ვარ მე ქრისტე, არამედ მოვლინებულ ვარ წინაშე მისსა.
29. რომელსა აქუნდეს სძალი, იგი სიძე არს; ხოლო მეგობარი სიძისად რომელი დგას და ესმის მისი, სიხარულით უხარის ჯმითა სიძისადთა. ესე უკუე სიხარული ჩემი აღსრულებულ არს.
30. მისა ჯერ-ერს აღორძინებად, ხოლო ჩემდა მოკლებად.
31. ზეგარდამომავალი იგი ყოველთა ზედა არს. და რომელი არს ქუეყანით, ქუეყანისაგანი არს და ქუეყანისასა იტყვს, ხოლო ზეცით მომავალი ყოველთა ზედა არს.
32. და რომელი იხილა და ესმა, ამას წამებს, და წამებასა მისსა არავინ მიიღებს.
33. რომელმან მიიღო წამებაჲ მისი, დაჰბეჭდა, რამეთუ ღმერთი ჭეშმარიტ არს.
34. და რომელი მოავლინა ღმერთმან, სიტყუათა ღმრთისათა იტყვს, რამეთუ არა ზომით მოსცა ღმერთმან სული.
35. მამასა უყუარს მე და ყოველივე მოსცა ჯელთა მისთა.

36. რომელსა ჰრწმენეს ძე, აქუნდეს ცხოვრებად საუკუნოდ. ხოლო რომელი ურჩ იყოს მისა, არა იხილოს ცხოვრებად არამედ რისხვად ღმერთისა დადგრომილ არს მის ზედა.

4

1. ვითარცა გულისგმა-ყო უფალმან, რამეთუ ესმა ფარისეველთა, ვითარმედ იესუს უმრავლესნი მოწაფენი უსხენ და ნათელ-სცემს, ვიდრე იოვანეს,
2. რამეთუ თვით იესო არა ნათელ-სცემდა, არამედ მოწაფენი მისნი,
3. დაუტევა ჰურიასტანი და წარვიდა გალილეად.
4. ხოლო თავადი განსლვად იყო სამარიადთ.
5. და მივიდა ქალაქსა სამარიტელთასა, რომელსა ჰრქვან სუქარ, მახლობელად დაბასა, რომელი მისცა იაკობ იოსებს, ძესა თვსსა.
6. და იყო მუნ წყაროდ იაკობისი, ხოლო იესუ, მაშურალი გზისა სლვისაგან, ჯდა წყაროსა მას ზედა. ჟამი იყო ვითარ მეექუსე.
7. მოვიდა დედაკაცი სამარიადთ ვსებად წყლისა. ჰრქუა მას იესუ: მასუ მე წყალი.
8. რამეთუ მოწაფენი მისნი წარსრულ იყვნეს ქალაქად, რადთა საზრდელი იყიდონ.
9. ჰრქუა მას დედაკაცმან მან სამარიტელმან: ვითარ, შენ ჰურიად ხარ და ჩემგან წყალსა ითხოვ, სამარიტელისა დედაკაცისაგან? რამეთუ არა შეეხნიან ჰურიანი სამარიტელთა.
10. მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: უკუეთუმცა იცოდე შენ ნიჭი ღმერთისა და ვინ არს, რომელი გეტყვს შენ: “მეც მე წყალი, რადთა ვსუა”, შენმცა სთხოვე მას, და გცამცა წყალი ცხოველი.
11. ჰრქუა მას დედაკაცმან მან: უფალო, არცა სავსებელი გაქუს, და ჯურღმული ესე ღრმა არს. ვინაჲ გაქუს შენ წყალი ცხოველი?
12. ნუუკუე შენ უფროდს ხარა მამისა ჩუენისა იაკობისა, რომელმან ესე ჯურღმული მომცა ჩუენ? და იგი თავადი ამისგან სუმიდა და ძენი მისნი და საცხოვარი მისი?
13. მიუო იესუ და ჰრქუა მას: ყოველი რომელი სუმიდეს წყლისა ამისგან, სწყუროდის კუალადცა,
14. ხოლო რომელმან სუას წყლისა მისგან, რომელი მე მივსცე მას, არღარა სწყუროდის უკუნისამდე, არამედ წყალი, რომელი მე მივსცე მას, იქმნეს მის შორის წყარო წყლის, რომელი ვიდოდის ცხოვრებად საუკუნოდ.
15. ჰრქუა დედაკაცმან მან: უფალო, მეც მე წყალი ესე, რადთა არა მწყუროდის, არცაღა მოვიდე აქა ვსებად.
16. ჰრქუა მას იესუ: წარვედ და მოჰხადე ქმარსა შენსა და მოვედ აქა.
17. მიუგო დედაკაცმან მან და ჰრქუა: არა მივის ქმარი, ჰრქუა მას იესუ: კეთილად სთქუ, ვითარმედ: არა მივის ქმარი.
18. რამეთუ ხუთ ქმარ გესხნეს, და აწ რომელი გივის, არა არს ქმარი შენი; ესე ჭეშმარიტი სთქუ.
19. ჰრქუა მას დედაკაცმან მან: უფალო, ვხედავ, რამეთუ წინაწარმეტყუელი ხარ შენ.
20. მამანი ჩუენნი მთასა ამას თაყუანის-სცემდეს და თქუენ იტყვთ, ვითარმედ: იერუსალჴმს არს ადგილი, სადა ჯერ-არს თაყუანის-ცემაჲ.
21. ჰრქუა მას იესუ: დედაკაცო, გრწმენინ ჩემი, რამეთუ მოვალს ჟამი, ოდეს არცა ამას მთასა, არცა იერუსალჴმს თაყუანის-სცემდეთ მამასა.
22. თქუენ თაყუანის-სცემთ, რომელი არა იცით, ხოლო ჩუენ თაყუანის-ვსცემთ, რომელი ვიცით, რამეთუ ცხოვრებად ჰურიათაგან არს.

23. არამედ მოვალს ჟამი, და აწვე არს, ოდეს ჭეშმარიტნი თაყუანის-მცემელნი თაყუანის-სცემდენ მამასა სულითა და ჭეშმარიტებითა, რამეთუ მამაცა ეგევითართა ეძიებს თაყუანის-მცემელთა მისთა.
24. სულ არს ღმერთი, და თაყუანის-მცემელთა მისთა სულითა და ჭეშმარიტებითა თანა-აც თაყუანის-ცემად.
25. ჰრქუა მას დედაკაცმან მან: ვიცი, რამეთუ მესია მოვალს, რომელსა ჰრქვან ქრისტე. ოდეს მოვიდეს იგი, მითხრას ჩუენ ყოველი.
26. ჰრქუა მას იესუ: მე ვარ, რომელი გეტყვ შენ.
27. და ამას ოდენ სიტყუასა ზედა და მოვიდეს მოწაფენი მისნი და უკვრდა, რამეთუ დედაკაცისა თანა იტყოდა. და არავინ ჰრქუა მას: რასა ეძიებ, ანუ რასა იტყვ მის თანა?
28. დაუტევა უკუე სარწყული იგი მისი დედაკაცმან და წარვიდა ქალაქად და უთხრა კაცთა მათ:
29. მოვედით და იხილეთ კაცი, რომელმან მითხრა მე ყოველი, რადცა ვქმენ. ნუუკუე იგი არს ქრისტე?
30. გამოვიდეს ქალაქით და მოვიდოდეს მისა.
31. და ვიდრე-იგი მოვიდოდეს, ამას ოდენ სიტყუასა ეტყოდეს მას მოწაფენი და ჰრქუეს: რაბი, ჭამე!
32. ხოლო თავადმან ჰრქუა მათ: მე ჭამადი მაქუს ჭამად, რომელი თქუენ არა იცით.
33. იტყოდეს მოწაფენი ურთიერთას: ნუუკუე მო-ვინ-მე-ართუა მას ჭამადი?
34. ჰრქუა მათ იესუ: ჩემი ჭამადი არს, რადთა ვყო ნებად მომავლინებელისა ჩემისაჲ და აღვასრულო საქმე მისი.
35. არა თქუენ იტყვთა, ვითარმედ: ოთხლა თუე არიან, და მოვალს მკად? აჰა ესერა მე გეტყვ თქუენ: აღიხილენით თუალნი თქუენნი და იხილეთ ყანები, რამეთუ სპეტაკ არიან სამკალად აწვე.
36. და მომკალმან სასყიდელი თვისი მოიღოს და შეკრიბოს ნაყოფი ცხორებად საუკუნოდ, რადთა მთესვარსა და მომკალსა ერთბამად უხაროდის მის თანა.
37. რამეთუ ამით არს ჭეშმარიტ სიტყუად იგი, ვითარმედ სხუად არს მთესვარი, და სხუად არს მომკალი.
38. მე წარგავლინებ თქუენ მკად, რომელსა თქუენ არა დაშუერთით, სხუანი დამაშურალ არიან, და თქუენ შრომილსა მათსა შემოხუედიით.
39. ხოლო ქალაქისა მისგანთა მრავალთა ჰრწმენა მისა მიმართ, სამარიტელთა მათ, სიტყვთა მის დედაკაცისაჲთა, რამეთუ წამებდა, ვითარმედ: ყოველივე მითხრა მე, რაოდენი ვქმენ.
40. და ვითარცა მოვიდეს მისა სამარიტელნი იგი, ევედრებოდეს მას, რადთა დაადგრეს მათ თანა. და დაადგრა მუნ ორ დღე.
41. და უფროდსსა სიმრავლესა ჰრწმენა სიტყუათა მისთაჲ.
42. და ეტყოდეს დედაკაცსა მას, ვითარმედ: არღარა სიტყვთა შენითა გურწამს, რამეთუ ჩუენ თვთ გუესმა მისგან და უწყით, რამეთუ ესე არს ჭეშმარიტად მაცხოვარი სოფლისაჲ, ქრისტე.
43. შემდგომად ორისა მის დღისა გამოვიდა მიერ და წარვიდა გალილეად.
44. რამეთუ თავადი იესუ წამებდა, ვითარმედ: წინაწარმეტყუელსა თვისსა სოფელსა პატივი არა აქუს.
45. ოდეს მივიდა გალილეად, შეიწყნარეს იგი გალილეველთა, რამეთუ ყოველი ეხილვა, რაოდენი ქმნა იერუსალჴმეს დღესაწაულსა მას, და რამეთუ იგინცა მოსრულ იყვნეს დღესასწაულსა მას.

46. მოვიდა იესუ მერმეცა კანად გალილეასა, სადა-იგი ქმნა წყალი ღვინოდ. და იყო ვინმე სამეუფოთ მოსრული კაცი, რომლისა ძე სნეულ იყო კაპერნაუმს.
47. ამას ესმა, ვითარმედ: იესუ მოსრულ არს ჰურიასტანით გალილევას; მოვიდა მისა და ევედრებოდა, რადთა მივიდეს მის თანა და განკურნოს ძე იგი მისი, რომელი მიახდა სიკუდიდ.
48. ჰრქუა მას იესუ: უკუეთუ არა იხილოთ სასწაულები და ნიშები, არა გრწმენეს.
49. ჰრქუა მას სამეუფოთსა კაცმან მან: უფალო, მოვედ პირველად მოსიკუდილადმდე მისა ჩემისა.
50. ჰრქუა მას იესუ: ვიდოდე, ცოცხალ არს ძე შენი. და ჰრწმენა კაცსა მას სიტყუად იგი, რომელი ჰრქუა მას იესუ, და წარვიდა.
51. და ვითარცა მი-ოდენ-ვიდოდა იგი, მონანი მისნი მოეგებვოდეს მას და უთხრეს და ჰრქუეს, ვითარმედ: ძე შენი ცოცხალ არს.
52. ჰკითხვიდა მათ: რომელსა ჟამსა უმოლხინეს იქმნა? ჰრქუეს მას: გუშინ მეშვდესა ჟამსა ოდენ დაუტევა იგი მკურვალეზამან.
53. მოესენა მამასა მის ყრმისასა, რამეთუ მას ჟამსა ოდენ ჰრქუა მას იესუ, ვითარმედ: ძე შენი ცოცხალ არს. და ჰრწმენა მას და ყოველთა სახლეულთა მისთა.
54. ესე კუალად მეორე სასწაული ქმნა იესუ, მო-რად-ვიდა ჰურიასტანით გალილევად.

5

1. ამისა შემდგომად იყო დღესასწაული ჰურიათაჲ, და აღვიდა იესუ იერსულჴმდ.
2. და არს იერუსალჴმს ცხოვართა საბანელსა მას ტბაჲ, რომელსა ჰრქვან ებრაელებრ ბითეზდა, და ხუთ სტოვა იყო.
3. ამას შინა ისხა სიმრავლე უძღურთაჲ, ბრმები, მკელობლები, განკმელები, რომელნი მოელიედ წყლისა მის აღმრღუევასა.
4. რამეთუ ანგელოზი წლითი წლად გარდამოვიდოდა საბანელსა მას და აღამრღვის წყალი იგი; და რომელიცა პირველ შთავიდის აღმრღუევასა მას წყლისასა, განიკურნის, რომლითაცა შეპყრობილ არს სნეულეზითა.
5. იყო ვინმე მუნ კაცი, რომელსა ოც და ათრვამეტი წელი დაეყო უძღურებასა შინა.
6. ესე იხილა იესუ მდებარე და გულისკმა-ყო, რამეთუ მრავალი წელი აქუს უძღურებასა შინა. ჰრქუა მას იესუ: გნებავსა, რადთა განიკურნო?
7. მიუგო უძღურმან მან და ჰრქუა: უფალო, კაცი არა მაქუს, რადთა, რაჟამს წყალი ესე აღიმრღუეს, შთამცა-მაგდო საბანელსა ამას. ვიდრე მე მოვიდოდი სხუად უწინარეს ჩემსა შთავიდის და განიკურნის.
8. ჰრქუა მას იესუ: აღდეგ, აღიღე ცხედარი შენი და ვიდოდე!
9. და მეყსეულად განცოცხლდა კაცი იგი და აღილო ცხედარი თვისი და წარვიდა. ხოლო იყო შაბათი დღე იგი.
10. ეტყოდეს მას ჰურიანი იგი: შაბათი არს, და არა ჯერ-არს შენდა აღებად ცხედარი შენი.
11. ხოლო მან მიუგო და ჰრქუა მათ: რომელმან-იგი განმკურნა მე, მან ჰრქუა: აღიღე ცხედარი შენი და ვიდოდე!
12. ჰკითხვიდეს უკუე მას ჰურიანი იგი და ჰრქუეს: ვინ არს კაცი იგი, რომელმან გრქუა შენ: აღიღე ცხედარი შენი და ვიდოდე?
13. ხოლო განკურნებულმან მან არა უწყოდა, ვინ არს, რამეთუ იესუ მიეფარა, რამეთუ ერი იყო ადგილსა მას.

14. ამისაა შემდგომად პოვა იგი იესუ ტამარსა მას შინა და ჰრქუა მას: აჰა ცოცხალ იქმენ, ნულარა სცოდავ, რადთა არა უძვრესი რადმე გეყოს შენ.
15. წარვიდა კაცი იგი და უთხრა ჰურიათა მათ, ვითარმედ: იესუ არს, რომელმან განმკურნა მე.
16. და ამისთვის სდევნიდეს ჰურიანი იგი იესუს და ენება მოკლვად მისი, რამეთუ ამას იქმოდა შაბათთა შინა.
17. ხოლო იესუ მიუგო და ჰრქუა მათ: მამად ჩემი მოაქამომდე იქმს, და მეცა ვიქმ.
18. ამისთვის უფროდს ხოლო ეძიებდეს ჰურიანი იგი მოკლვად იესუს, რამეთუ არა ხოლო თუ შაბათსა დაჰქსნიდა, არამედ ღმერთსაცა მამად თვსად იტყოდა და თავსა თვსსა სწორ ჰყოფდა ღმრთისა.
19. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: ამენ, ამენ გეტყვ თქუენ: არა ჯელ-ეწიფების ძესა კაცისასა საქმედ თავით თვსით არცა ერთი რად, უკუეთუ არა იხილოს რადმე მამისაგან საქმე, რამეთუ რავდენსა-იგი მამად იქმს, მას ძე ეგრეთვე მსგავსად იქმს.
20. რამეთუ მამასა უყუარს ძე და ყოველსავე უჩუენებს მას, რაოდენსაცა იგი იქმს, და უფროდსიცა ამისა უჩუენოს მას საქმე, რადთა თქუენ გიკვრდეს.
21. რამეთუ ვითარცა-იგი მამად აღადგინებს მკუდართა და აცხოვნებს, ეგრეცა ძე, რომელთად ჰნებავს, აცხოვნებს.
22. არცაღა მამად სჯის არავის, არამედ ყოველი სასჯელი მოსცა ძესა,
23. რადთა ყოველნი პატივ-სცემდენ ძესა, ვითარცა-იგი პატივ-სცემენ მამასა, რამეთუ რომელმან არა პატივ-სცეს ძესა, მან არა პატივ-სცა მამასა, რომელმან მოავლინა იგი.
24. ამენ, ამენ გეტყვ თქუენ, რამეთუ რომელმან სიტყუანი ჩემნი ისმინნეს და ჰრწმენეს მომავლინებელი ჩემი, აქუნდეს ცხოვრებად საუკუნოდ, და სასჯელსა იგი არა შევიდეს, არამედ გარდაიცვალოს იგი სიკუდილისაგან ცხოვრებად.
25. ამენ, ამენ გეტყვ თქუენ, რამეთუ მოვალს ჟამი, და აწვე არს, ოდეს მკუდართა ისმინნენ სიტყუანი მისა ღმრთისანი და რომელთა ისმინნენ ცხონდენ.
26. რამეთუ ვითარცა-იგი მამასა აქუს ცხოვრებად თავისა თვსისა თანა, ეგრეცა ძესა მოსცა, რადთა აქუნდეს ცხოვრებად თავისა თვსისა თანა.
27. და ჯელმწიფებად მოსცა მას სასჯელისაცა ყოფად, რამეთუ ძე კაცისად არს.
28. ნუ გიკვრნ ესე, რამეთუ მოვალს ჟამი, რომელსა ყოველნი რომელნი ისხნენ საფლავებსა, ისმინონ ჯმისა მისისად.
29. და გამოვიდოდნიან კეთილის მოქმედნი აღდგომასა ცხოვრებისასა, ხოლო ბოროტის მოქმედნი აღდგომასა სასჯელისასა.
30. არა ჯელ-მეწიფების ძე საქმედ თავით თვსით არარად, არამედ ვითარცა ძესმის, ვსჯი, და სასჯელი ჩემი მართალ არს, რამეთუ არა ვეძებ ნებასა ჩემსა, არამედ ნებასა მომავლინებელისა ჩემისა მამისასა.
31. უკუეთუ მე ვწამებდე თავისა ჩემისათვს, წამებად ჩემი არა არს ჭეშმარიტ.
32. სხუად არს, რომელი წამებს ჩემთვს, და უწყი, რამეთუ ჭეშმარიტ არს წამებად მისი, რომელსა წამებს ჩემთვს.
33. თქუენ მიავლინეთ იოვანესა, და წამა ჭეშმარიტი.
34. ხოლო მე წამებად კაცისაგან არა მოვილო, არამედ ამას ვიტყვ, რადთა თქუენ სცხოვნდეთ.
35. იგი იყო სანთელი აღნთებული და საჩინოდ. ხოლო თქუენ ინებეთ ჟამ ერთ სიხარული ნათელსა მისსა.
36. ხოლო მე მაქუს წამებად უფროდს იოვანესა, რამეთუ საქმენი, რომელნი მომცნა მე მამამან, რადთა აღვასრულნე იგინი, ესევე საქმენი წამებენ ჩემთვს, რომელთა მე ვიქმ, რამეთუ მამამან მომავლინა მე.

37. და რომელმან მომავლინა მე, მამამან, მან წამა ჩემთვის. თქვენ არცა ჳმად მისი გესმის სადამე. არაცა ხატი მისი იხილეთ.
38. და სიტყუად მისი არა არს თქვენ თანა დადგრომილ, რამეთუ რომელი-იგი მოავლინა ღმერთმან, ესე თქვენ არა გწამს.
39. გამოიძიებდით წიგნთა, რამეთუ თქვენ ჳგონებთ, ვითარმედ გაქუს ცხორებად საუკუნოდ მათ შინა; და იგინი არიან, რომელნი წამებენ ჩემთვის.
40. და თქვენ არა გნებავს მოსლვად ჩემდა, რადთა ცხორებად გაქუნდეს.
41. დიდებად კაცთაგან არა მოვილო.
42. არამედ გიცნი თქვენ, რამეთუ სიყუარული ღმრთისად არა გაქუს თავთა შინა თქვენთა.
43. მე მოვედ სახელითა მამისა ჩემისადთა, და არა შემიწყნარებთ. უკუეთუ სხუად მოვიდეს სახელითა თვისითა, იგი შეიწყნაროთ.
44. ვითარ უკუე ჳელ-გეწიფების თქვენ რწმუნებად, რამეთუ დიდებასა ურთიერთას მიიღებთ და დიდებასა მხოლოდსა ღმრთისასა არა ეძიებთ.
45. ნუ ჳგონებთ, ვითარმედ მე შეგასმინნე თქვენ მამასა ჩემსა; არს შემასმენელი თქუენი მოსე, რომელსა თქვენ ესავთ.
46. უკუეთუმცა გრწმენა მოსესი, გრწმენამცა ჩემიცა, რამეთუ მან ჩემთვის, დაწერა.
47. უკუეთუ მისთა წიგნთად არა გრწამს, ჩემთა სიტუათად ვითარ-მე გრწმენეს?

6

1. ამისა შემდგომად წიაღჳდა იესუ წიაღ ზღუასა მას გალილეადსასა, რომელ არს ტიბერიადასა.
2. და მისდევდა მას ერი მრავალი, რამეთუ ხედვიდეს სასწაულთა მათ, რომელთა იქმოდა უძლურთა ზედა.
3. და აღვიდა იესუ მთასა და მუნ დაჯდა მოწფითურთ თვისით.
4. და იყო მოახლებულ პასქად, დღესასწაული იგი ჳურიათად.
5. აღიხილნა თუალნი თვისნი იესუ და იხილა, რამეთუ მრავალი ერი მოვალს მისა. ჳრქუა ფილიპეს: ვინად ვიყიდოთ პური, რადთა ჳამონ ამათ?
6. ამას რად ეტყოდა, გამოსცდიდა მას, ხოლო თვთ უწყოდა, რად ეგულეობდა ყოფად.
7. ჳრქუა ფილიპე: ორასისა დრაჳკნისა პური ვერ კმა არს ამათა, რადთა კაცად-კაცადმან მცირედ რადმე მიილოს.
8. ჳრქუა მას ერთმან მოწაფეთა მისთაგანმან, ანდრია, ძმამან სიმონ-პეტრესმან:
9. არს აქა ყრმად, რომელსა აქუს ხუთი პური ქრთილისად და ორი თევზი, არამედ ესე რად არს ესოდენტა წინაშე?
10. ჳრქუა მათ იესუ: დასხით კაცები ესე. და იყო თივად ფრიად აღგილსა მას. და დასხდა კაცები, იგი რიცხვთ ვითარ ხუთ ათას ოდენ.
11. და მოიხუნა იესუ პურნი იგი და ჳმადლობდა და მისცემდა მოწაფეთა, და მოწაფენი მისცემდეს ერსა მას, რომელნი-იგი დასხდეს. ეგრეცა თევზთა მათგანი, რაოდენი-იგი უნდა მათ.
12. და ვითარცა განძდეს, ჳრქუა მოწაფეთა თვისთა: შეკრიბეთ ნემტი ეგე ნამუსრევი, რადთა ნუმცა რად წარწყმდების.
13. ხოლო მათ შეკრიბეს და აღავსეს ათორმეტი გოდორი ნამუსრევითა ხუთთა მათ პურთაგან ქრთილისათა, რომელ-იგი დაუშთა მათ, რომელთა-იგი ჳამეს.

14. ხოლო კაცთა მათ ვითარცა იხილეს სასწაული იგი, რომელ ქმნა იესუ, იტყოდეს: ესე არს ჭეშმარიტად წინაწარმეტყუელი, რომელი მოსრულ არს სოფლად.
15. ხოლო იესუ გულისკმა-ყო, რამეთუ მოვიდოდეს წარტაცებად, რადთამცა ყვეს იგი მეფედ, და განეშორა და წარვიდა მთად იგი ხოლო მარტოდ.
16. და ვითარცა შემწუხრდა, შთავიდეს მოწაფენი მისნი ზღუად.
17. და შევიდეს ნავსა და მოვიდოდეს წიად ზღუასა მას კაპერნაუმდ. და ვითარ შე-ოდენ-რიჟუდებოდა, და არღა მოსრულ იყო მათა იესუ,
18. და ზღუად იგი ქარისაგან დიდისა აღიძვროდა,
19. და შე-ოდენ-სრულ იყვნეს, ვითარ ოც და ხუთ უტევან გინა ოც და ათ, იხილეს იესუ, ვიდოდა რად ზღასა ზედა და მოეახლა რად ნავსა მას, შეეშინა მათ.
20. ხოლო თავადმან მან ჰრქუა მათ: მე ვარ, ნუ გეშინინ!
21. უნდა მათ, რადთამცა შეიყვანეს იგი ნავსა მას. და მეყსეულად იპოვა ნავი იგი ქუეყანასა მას, ვიდრეცა მივიდოდეს.
22. ხვალისგან ერი იგი რომელი დგა წიად ზღუასა მას, უწყოდეს, რამეთუ სხუად ნავი არა იყო მუნ, გარნა ერთი იგი ხოლო, რომელსა შესრულ იყვნეს მოწაფენი იესუდსნი, და რამეთუ არა შევიდა იესუ მოწაფეთა თანა ნავსა მას, არამედ მოწაფენი ხოლო მისნი შევიდეს.
23. მოვიდეს უკუე სხუანიცა ნავნი ტიბერიით, მახლობელად ადგილსა მას, სადა-იგი ჭამეს პური, რომელი-იგი აკურთხა უფალმან და ჰმადლობდა.
24. ვითარცა იხილა ერმან მან, ვითარმედ იესუ არა მუნ არს, არცა მოწაფენი მისნი, მოადგინეს მათ ნავები იგი და მოვიდეს კაპერნაუმდ და ეძიებდეს იესუს.
25. და პოვეს იგი წიად ზღუასა მას და ჰრქუეს მას: რაბი, ოდეს მოუხუედ აქა?
26. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: ამენ, ამენ გეტყვ თქუენ: მეძიებთ მე, არა თუ, რამეთუ იხილენით სასწაულნი, არამედ რამეთუ სჭამეთ პურთა მათგან და განსძელით.
27. იქმოდეთ ნუ საზრდელსა წარსაწყმედელსა, არამედ საზრდელსა, რომელი ჰგვის ცხორებად საუკუნოდ, რომელი ძემან კაცისამან მოგცეს თქუენ, რამეთუ ამას მამამან დაჰბეჭდა, ღმერთმან.
28. ჰრქუეს მას: რად ვყოთ, რადთა ვიქმოდით საქმესა ღმრთისასა?
29. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: ესე არს საქმე ღმრთისაჲ, რადთა გრწმენეს, რომელი-იგი მან მოავლინა.
30. და მათ ჰრქუეს მას: რასა სასწაულსა იქმ, რადთა ვიხილოთ და გურწმენს შენი? რასა იქმ?
31. მამანი ჩუენნი ჭამდეს მანანასა უდაბნოსა ზედა, ვითარცა წერილ არს: პური ზეცით მოსცა მათ ჭამად.
32. ჰრქუა მათ იესუ: ამენ, ამენ გეტყვ თქუენ: არა მოსე მოგცა თქუენ პური ზეცით, არამედ მამამან ჩემმან მოგცა თქუენ პური ჭეშმარიტი ზეცით.
33. რამეთუ პური ღმრთისაჲ არს, რომელი გარდამოჰდა ზეცით და მოსცა ცხორებად სოფელსა.
34. ჰრქუეს მას: უფალო, მარადის მომეც ჩუენ პური ესე.
35. ჰრქუა მათ იესუ: მე ვარ პური ცხორებისაჲ; რომელი მოვიდეს ჩემდა, არა ჰშიოდის, და რომელსა ჰრწმენეს ჩემი, არასადა სწყუროდის.
36. არამედ გარქუ თქუენ, ვითარმედ: მიხილეთ მე და არა გრწამს.
37. ყოველი რომელი მომცა მე მამამან ჩემმან, ჩემდა მოვიდეს; და რომელი მოვიდეს ჩემდა, არა განვაძო გარე.
38. რამეთუ გარდამოვკედ ზეცით, არა რადთა ვყო ნებაჲ ჩემი, არამედ ნებაჲ მომავლინებელისა ჩემისა მამისაჲ.

39. ხოლო ესე არს ნებად მომავლინებელისა ჩემისა მამისაჲ, რადთა ყოველი რომელი მომცა მე, არა წარვწყმიდო მისგან, არამედ აღვადგინო იგი უკუანაღსკნელსა მას დღესა.
40. რამეთუ ესე არს ნებად მომავლინებელისა ჩემისაჲ, რადთა ყოველი რომელი ჰხედვიდეს ძესა და ჰრწმენეს მისი, აქუნდეს ცხორებაჲ საუკუნოდ, და მე აღვადგინო იგი უკუანაღსკნელსა მას დღესა.
41. დრტუნვიდეს მისთვის ჰურიანი იგი, რამეთუ თქუა: მე ვარ პური იგი, რომელი ზეცით გარდამოვკედ,
42. და იტყოდეს: არა ესე არსა იესუ, მე იოსებისი, რომლისა მამაჲ და დედაჲ ჩუენ ვიცით? ვითარ უკუე იტყვს ესე, ვითარმედ: ზეცით გარდამოვკედ?
43. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: ნუ სდრტუნავთ ურთიერთას.
44. ვერვის ჯელ-ეწიფების მოსლვად ჩემდა, უკუეთუ არა მამამან, მომავლინებელმან ჩემმან, მოიყვანოს იგი ჩემდა, და მე აღვადგინო იგი უკუანაღსკნელსა მას დღესა.
45. წერილ არს წინაწარმეტყუელთა შინა, ვითარმედ: იყვნენ ყოველნი ღმრთივ სწავლულ. ყოველსა რომელსა ესმას მამისა ჩემისაგან და ისწავოს, მოვიდეს ჩემდა.
46. არა თუ მამაჲ ვის უხილავს, არამედ რომელი-იგი არს ღმრთისაგან, ამან იხილა მამაჲ.
47. ამენ, ამენ გეტყვ თქუენ: რომელსა ჰრწმენეს ჩემი, აქუნდეს ცხორებაჲ საუკუნოდ.
48. მე ვარ პური ცხორებისაჲ.
49. მამათა თქუენტა ჭამეს მანანაჲ უდაბნოსა და მოსწყდეს.
50. ესე არს პური, რომელი ზეცით გარდამოვკდა; უკუეთუ ვინმე ჭამოს მისგანი, არა მოკუდეს.
51. მე ვარ პური ცხოველი, რომელი ზეცით გარდამოვკედ. უკუეთუ ვინმე ჭამდეს ამის პურისაგან, არა მოკუდეს, არამედ ცხოვნდეს უკუნისამდე. და პური, რომელი მე მივსცე, ჯორცი ჩემი არს, რომელსა მე მივსცემ ცხოვრებისათჳს სოფლისა.
52. ილაღვიდეს ურთიერთას ჰურიანი იგი და იტყოდეს: ვითარმე ჯელ-ეწიფების ამას მოცემად ჩუენდა ჯორცი თჳსი ჭამად?
53. ჰრქუა მათ იესუ: ამენ, ამენ გეტყვი თქუენ: უკუეთუ არა სჭამოთ ჯორცი ძისა კაცისაჲ და სუათ სისხლი მისი, არა გაქუნდეს ცხორებაჲ თავთა შორის თქუენტა.
54. ხოლო რომელი ჭამდეს ჯორცსა ჩემსა და სუმიდეს სისხლსა ჩემსა, აქუნდეს ცხორებაჲ საუკუნოდ, და მე აღვადგინო იგი უკუანაღსკნელსა მას დღესა.
55. რამეთუ ჯორცი ჩემი ჭემმარიტი საჭმელი არს, და სისხლი ჩემი ჭემმარიტი სასუმელი არს.
56. და რომელი ჭამდეს ჯორცსა ჩემსა და სუმიდეს სისხლსა ჩემსა, იგი ჩემ თანა დადგომილ არს, და მე მის თანა.
57. ვითარცა მომავლინა მე ცხოველმან მამამან, და მეცა ცხოველი ვარ მამისა თანა; და რომელი ჭამდეს ჩემგან, იგიცა ცხოვნდეს ჩემ მიერ.
58. რამეთუ ესე არს პური, რომელი ზეცით გარდამოვკდა. არა ეგრეთ, ვითარ-იგი ჭამეს მამათა თქუენტა მანანაჲ და მოწყდეს. ხოლო რომელი ჭამდეს ამას პურსა, ცხოვნდეს უკუნისამდე.
59. ესე თქუა შესაკრებელსა შორის და ასწავებდა კაპერნაუმს.
60. მრავალთა უკუე მოწაფეთა მისთაგანთა ესმა ესე და იტყოდეს: ფიცხელ არს სიტყუაჲ ესე; ვის ჯელ-ეწიფების სმენად მისა?
61. იცოდა იესუ თავით თჳსით, რამეთუ დრტუნვენ მოწაფენი მისნი ამისჳს, და ჰრქუა მათ: ესე დაგაბრკოლებსა თქუენ?
62. უკუეთუ იხილოთ მე კაცისაჲ აღმავალი, სადაცა იყო პირველ?

63. სული არს განმაცხოველებელ, ხოლო ჯორცნი არად სარგებელ არიან; სიტყუათა რომელთა გეტყვ თქუენ, სულ არიან და ცხორება.
64. არამედ არიან ვინმე თქუენგანნი, რომელთა არა ჰრწამს, რამეთუ იცოდა იესუ პიველითგან, თუ ვინ არიან იგინი, რომელთა არა ჰრწამს, ანუ ვინ არს მიმცემელი მისი.
65. და ეტყოდა: ამისთვის გარქუ თქუენ: ვერვის ჳელ-ეწეების მოსლვად ჩემდა, უკუეთუ არა არს მოცემულ მისა მამისაგან ჩემისა.
66. ამის გამო მრავალნი მოწაფეთა მისთაგანნი უკუნიქცეს და არღარა ვიდოდეს მის თანა.
67. ჰრქუა იესუ ათორმეტთა მათ: ნუუკუე თქუენცა გნებავს წარსლვის?
68. მიუგო მას სიმონ-პეტრე და ჰრქუა: უფალო, ვისა მივიდეთ ჩუენ? რამეთუ სიტყუანი ცხოვრებისა საუკუნოდსანი გქონან შენ.
69. და ჩუენ გურწმენა და გვცნობიეს, რამეთუ შენ ხარ ქრისტე, ძე ღმრთისა ცხოველისა.
70. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: არა-მე ათორმეტნი გამოგირჩიენა? და ერთი თქუენგანი ეშმაკი არს.
71. ხოლო იტყოდა იუდა სიმონისა ისკარიოტელსა, რომელი იყო ერთი ათორმეტთაგანი, რამეთუ ამას ეგულეზოდა მიცემა მისი.

7

1. ამისა შემდგომად იქცეოდა იესუ გალილეასა და არა უნდა მისლვად ჰურიასტანს, რამეთუ ეძიებდეს მას ჰურიანი იგი მოკლვად.
2. ხოლო იყო მახლობელ დღესასწაული იგი ჰურიათაჲ, რომელ არს კარვობისაჲ.
3. ჰრქუეს მას ძმათა მისთა: გარდაგუალე ამიერ და წარვედ ჰურიასტანად, რადთა მოწაფეთაცა შენთა იხილნენ საქმენი შენნი, რომელთა იქმ.
4. რამეთუ არავინ ფარულად რასმე იქმნ და ეძიებნ, რადთამცა განცხადებულ იყო. უკუეთუ ამას იქმ, გამოუცხადე თავი შენი სოფელსა.
5. რამეთუ არცაღა ძმათა მისთა ჰრწმენა მისი.
6. ჰრქუა მათ იესუ: ჟამი ჩემი არღა მოწევენულ არს, ხოლო ჟამი თქუენი ოდესვე განმზადებულ არს.
7. ვერ ჳელ-ეწიფების სოფელსა მოძულეზად თქუენდა, ხოლო მე ვსძულ, რამეთუ ვწამე მისთვის, ვითარმედ საქმენი მისნი ბოროტ არიან.
8. თქუენ აღვედით დღესასწაულსა ამას, ხოლო მე არა აღვალ დღესასწაულსა ამას, რამეთუ ჟამი ჩემი არღა აღსრულებულ არს.
9. ესე ჰრქუა მათ და დაადგრა გალილეას.
10. და ვითარცა აღვიდეს ძმანი მისნი დღესასწაულსა მას, მაშინ თავადიცა იესუ აღვიდა არა განცხადებულად, არამედ ვითარცა ფარულად.
11. ხოლო ჰურიანი იგი ეძიებდეს მას დღესასწაულსა მას და იტყოდეს: სადა-მე არს იგი?
12. და იყო მრავალი დრტუნვად მისთვის ერსა შორის. რომელნიმე იტყოდეს: კეთილ არს; ხოლო სხუანი იტყოდეს: არა, არამედ აცთუნებს ერსა.
13. და არავინ განცხადებულად იტყოდა მისთვის შიშისათვის ჰურიათაჲსა.
14. და ვითარცა დღესასწაული იგი გან-ოდენ-ზოგებულ იყო, აღვიდა იესუ ტაძრად და ასწავებდა.
15. უკვრდა ჰურიათა მათ და იტყოდეს: ვითარ უკუე ამან წიგნი იცის უსწავლეზად?

16. მიუგო იესუ და ჰრქუა: ჩემი ესე მოძღურებაჲ არა არს ჩემი, არამედ მომავლინებელისა ჩემისაჲ.
17. უკუეთუ ვინმე ნებასა მისსა ჰყოფდეს, ცნას მან მოძღურებაჲ ესე, ვითარ რაჲ არს: ღმრთისაგან არს, ანუ მე თავით თვისით ვიტყვ.
18. რომელი თავით თვისით იტყვნ, დიდებასა თავისა თვისისასა ეძიებნ; ხოლო რომელი ეძიებნ დიდებასა მომავლინებელისა თვისისასა, იგი ჭემმარიტ არს და სიცრუჴ არა არს მის თანა.
19. ანუ არა მოსე მოგცა თქუენ სჯული? და არავინ თქუენგანი ჰყოფს სჯულსა. რაჲსთვის მეძიებთ მე მოკლვად?
20. მიუგო ერმან მან და ჰრქუა: ეშმაკი არს შენ თანა. ვინ გეძიებს შენ მოკლვად?
21. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: ერთი საქმე ვქმენ თქუენ შორის, და ყოველთა გიკვრს.
22. ამისთვის მოსე მოგცა თქუენ წინადაცუეთაჲ. არა თუ მოსესგან არს, არამედ მამათაგან, და შაბათსა წინადაცვთის კაცმან.
23. უკუეთუ წინადაცუეთილებად მოიღის კაცმან შაბათსა, რაჲთა არა განქარდეს სჯული მოსესი, მე მაბრალებთა, რამეთუ ყოველაღვე განვაცოცხლე კაცი შაბათსა შინა?
24. ნუ სჯით თუალთ-ღებით, არამედ სამართალი სასჯელი საჯეთ.
25. იტყოდეს ვინმე იერუსალჴმელთაგანნი: არა ესე არსა, რომელსა ეძიებდეს მოკლვად?
26. აჰა ესერა განცხადებულად იტყვს, და არას ეტყვან მას. ნუუკუე ჭემმარიტად ცნეს მთავართა მათ, ვითარმედ ესე არს ჭემმარიტად ქრისტე?
27. არამედ ესე ვიცით, ვინაჲ არს. ხოლო ქრისტე ოდეს მოვიდეს, არავინ უწყოდის, თუ ვინაჲ არს.
28. ღაღად-ყო იესუ ტაძარსა მას შინა, ასწავებდა და ეტყოდა: მეცა მიცით და იცით, ვინაჲ ვარ, და თავით ჩემით არა მოსრულ ვარ, და არს ჭემმარიტ, რომელმან-იგი მომავლინა მე, რომელი თქუენ არა იცით.
29. ხოლო მე ვიცი იგი, რამეთუ მის მიერ ვარ, და მან მომავლინა მე.
30. ეძიებდეს მას შეპყრობად, და არავინ დაასხნა მას ჳელნი, რამეთუ არღა მოწევნულ იყო ჟამი მისი.
31. და მრავალთა ერისა მისგანთა ჰრწმენა მისა მიმართ, და იტყოდეს: ქრისტე ოდეს მოვიდეს, ნუუკუე უმრავლესნი სასწაულნი ქმნესა, რომელნი ამან ქმნნა?
32. და ესმა ფარისეველთა ერისა მის დრტვნვად მისთვის. და მიავლინნეს მღდელოთ-მოძღუართა მათ და ფარისეველთა მსახურნი, რაჲთა შეიპყრან იგი.
33. და თქუა იესუ: მცირედ ჟამ თქუენ თანა ვარ და წარვალ მომავლინებელისა ჩემისა.
34. მეძიებდეთ მე და არა მპოვოთ; და სიადა-იგი მე ვიყო, თქუენ ვერ ძალ-გიც მოსლვად.
35. იტყოდეს ურთიერთას ჰურიანი იგი: ვიდრე-მე ეგულეების ამას წარსლვად, და ჩუენ არა ვპოვოთ იგი? ნუუკუე განთესულთა მათ წარმართთასა ეგულეების მისლვად და სწავლად მუნ წარმართთა?
36. რაჲ არს სიტყუაჲ ესე, რომელსა იტყვს: მეძებდეთ მე და არა მპოვოთ, და სადა მე ვიყო, თქუენ ვერ ჳელ-გეწიფების მოსლვად?
37. და დასასრულსა მას დიდისა მის დღესასწაულისასა დადგა იესუ, ღაღატ-ყო და თქუა: უკუეთუ ვისმე სწყუროდის, მოვედინ ჩემდა და სუემდინ.
38. და რომელსა ჰრწმენეს ჩემი, ვითაცა თქუა წიგნმან, მდინარენი მუცლისა მისისაგან დიოდინ წყლისა ცხოველისანი.
39. ესე თქუა სულისა მისთვის, რომელი მიღებად იყო მორწმუნეთა მათ მისა მიმართ, რამეთუ არღა მოცემულ იყო სული წმიდაჲ, რამეთუ იესუ არღა იყო დიდებულ.
40. მრავალთა ერისა მისგანთა ისმინეს ისტყუაჲ ესე და იტყოდეს: ესე არს ჭემმარიტად წინაწარმეტყუელი.

41. სხუანი იტყოდეს: ესე არს ქრისტე; ხოლო სხუანი იტყოდეს: ნუჟკუე გალილეადთ მოსლვად არს ქრისტე?
42. არა წიგნი იტყვსა, ვითარმედ თესლისაგან დავითისა და ბეთლემით დაბით, სადა იყო დავით, მოვიდეს ქრისტე?
43. და განწვალეზად იყო მისთჳს ერსა შორის.
44. და რომელთამე მათგანთა უნდა შეპყროზად მისი, და არავინ მიყვნა ჳელნი მის ზედა.
45. მოვიდეს მსახურნი იგი მღდელთ-მოდღუართანი და ფარისეველთანი, და ჳრქუეს მათ: რად არა მოიყვანეთ იგი?
46. მიუგეს მსახურთა მათ და ჳრქუეს: არასადა ვინ იტყოდა კაცი ესრეთ, ვითარ ესე კაცი.
47. მიუგეს ფარისეველთა მათ და ჳრქუეს: თქუენცა ნუჟკუე შევე-ცთომილ ხართა?
48. ნუჟკუე მთავართაგანთა ვიეთმე ჳრწმენა მისი ანუ ფარისეველთა?
49. არამედ ერსა ამას, რომელმან არა იცის სჯული, დაწყეულ არიან.
50. ჳრქუა მათ ნიკოდიმოს, რომელი-იგი მოსრულ იყო პირველ მისა, იყო ერთი მათგანი:
51. ნუჟკუე სჯული ჩუენი დასჯის კაცსა, უკუეთუ არა პირველად ისმინოს მისგან და ცნას, რასა იქმს?
52. მიუგეს მათ და ჳრქუეს მას: ნუ შენცა გალილეადთ ხარ? გამოიძიე და იხილე, რამეთუ გალილეადთ წინაწარმეტყუელი არა აღდგომილ არს.
53. და წარვიდეს კაცად-კაცადი სახიდ თჳსა.

8

1. ხოლო იესუ წარვიდა მთასა მას ზეთისხილთასა.
2. და განთიად კუალად მოვიდა ტაძრად. და ყოველი ერი მოვიდოდა მისა მიმართ, და დაჯდა და ასწავებდა მათ.
3. ხოლო მწიგნობართა მათ და ფარისეველთა მოიყვანეს მისა დედაკაცი, რომელი ცხადად ერსა ზედა დაეპყრა მრუშებასა, და დაედგინეს იგი შორის.
4. და ჳრქუეს მას, რამეთუ გამოსცდიდეს: მოძღუარ, ესე დედაკაცი ცხადად მრუშებასა დაეპყრა.
5. და მოსე ამცნო სჯულსა შინა ჩუენსა ესევეითართა ქვისა დაკრებად. შენ უკუე რასა იტყვ?
6. ხოლო ესე თქუეს და გამოსცდიდეს მას, რათა აქუნდეს შესმენად მისა, ხოლო იესუ ქუეყანად დადრკა და თითითა ქუეყანასა წერდა და არარას ეტყოდა.
7. და ვითარ მყოვარ დგეს და ჳკითხვიდეს მას, აღემართა ზე და ჳრქუა მათ: ვინ უცოდველ არს თქუენგანი, პირველად მან დაუტევენ ქვა მათს ზედა.
8. და კუალად ქუე დადრკა და წერდა ქუეყანასა.
9. ხოლო მათ ვითარცა ესმა, მხილებულნი სჳნდისისაგან, განვიდოდეს თითოდ; იწყეს მოხუცებულთგან, ვიდრემდის დაშთა თავადი მარტოდ, და დედაკაცი იგი დგა შორის.
10. ხოლო იესუ აღემართა და არავინ იხილა, გარნა დედაკაცი იგი და ჳრქუა მას: სადა არიან შემასმენელნი შენნი? არავინ განგიკითხა შენ?
11. ხოლო მან ჳრქუა: არავინ, უფალო! ხოლო იესუ ჳრქუა მას: არცა მე განგიკითხავ შენ. წარვედ და ამიერთგან ნულარა სცოდავ.
12. მერმეცა ეტყოდავე იესუ და ჳრქუა მათ: მე ვარ ნათელი სოფლისაჲ. რომელი შემომიდგეს მე, არა ვიდოდის ბნელსა, არამედ აქუნდეს ნათელი ცხოვრებისაჲ.
13. ჳრქუეს მას ფარისეველთა: შენ თავისა შენისათჳს სწამებ, და წამებად შენი არა არს ჳემმარიტ.

14. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: დადაცათუ მე ვწამო თავისა ჩემისათჳს, ჭემმარიტ არს წამებაჲ ჩემი, რამეთუ ვიცი, ვინაჲ მოსრულ ვარ და ვიდრე მივალ; ხოლო თქუენ არა იცით, ვინაჲ მოვედ და ვიდრე ვალ.
15. თქუენ ჳორცთაებრ სჯით, ხოლო მე არავის ვსჯი.
16. უკუეთუ ვსჯიდე მე, სასჯელი ჩემი ჭემმარიტ არს, რამეთუ არა ვარ მარტოჲ, არამედ მე და მომავლინებელი ჩემი მამაჲ.
17. რამეთუ სჯულსაცა თქუენსა წერილ არს, ვითარმედ: ორისა კაცისა წამებაჲ ჭემმარიტ არს.
18. მე ვარ, რომელი ვწამებ ჩემთჳს, და წამებს ჩემთჳს მომავლინებელი ჩემი მამაჲ.
19. ჰრქუეს მას ჰურიათა მათ: სადა არს მამაჲ შენი? მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: არცა მე მიციტ, არცა მამაჲ ჩემი. უკუეთუმცა მიცოდეთ მე, მამაჲცამცა ჩემი იცოდეთ.
20. ამას სიტყუასა ეტყოდა ფასის საცავსა მას თანა და ასწავებდა ტაძარსა შინა. და არავინ შეიპყრა იგი, რამეთუ არღა მოსრულ იყო ჟამი მისი.
21. მერმე ჰრქუა მათ იესუ: მე წარვალ, და მეძიებდეთ მე და არა მპოოთ და ცოდვათა შინა თქუენტა მოსწყდეთ; და ვიდრე-იგი მე მივალ, თქუენ ვერ ჳელ-გეწიფების მოსლვად.
22. იტყოდეს ურთიერთას ჰურიანი იგი: ნუუკუე მოიკლავს თავსა თჳსსა, რამეთუ იტყჳს: ვიდრე-იგი მე მივალ, თქუენ ვერ ჳელ-გეწიფების მოსლვად?
23. და ეტყოდა მათ იესუ: თქუენ ქუეყანისაგანნი ხართ, ხოლო მე ზეცისაგანი ვარ; თქუენ ამის სოფლისაგანნი ხართ, ხოლო მე არა ამის სოფლისაგანი ვარ.
24. გარქუ თქუენ, ვითარმედ მოსწყდეთ ცოდვათა შინა თქუენტა; უკუეთუ არა გრწმენეს ჩემი, რამეთუ მე ვარ, მოსწყდეთ ცოდვათა შინა თქუენტა.
25. ეტყოდეს მას: და შენ ვინ ხარ? ჰრქუა მათ იესუ: პირველაჲ, რამეთუ მე გეტყჳ თქუენ.
26. მრავალი მაქუს თქუენდა სიტყუად და განკითხვად, არამედ რომელმან მომავლინა მე, ჭემმარიტ არს, და რაჲ-იგი მესმა მისგან, მას ვეტყჳ სოფელსა ამას შინა.
27. ხოლო მათ არა ცნეს, რამეთუ მამასა თჳსსა უთხრობდა მათ.
28. მერმე ჰრქუა მათ იესუ: ოდეს აღამაღლოთ მე კაცისაჲ, მაშინ სცნათ, რამეთუ მე ვარ და თავით ჩემით არას ვიქმ, არამედ ვითარცა მასწავა მე მამამან, მასცა ვიტყჳ.
29. და რომელმან მომავლინა მე, ჩემ თანა არს; არა დამიტევა მე მარტოჲ მამამან, რამეთუ მე სათნოებასა მისსა ვიქმ მარადის.
30. ამას რაჲ იტყოდა, ჰრწმენა მრავალთა მისი.
31. და ეტყოდა იესუ მორწმუნეთა მათ მისთა ჰურიათა: უკუეთუ თქუენ დაადგრეთ სიტყუათა ჩემთა, ჭემმარიტად მოწაფენი ჩემნი ხართ.
32. და სცნათ ჭემმარიტი, და ჭემმარიტებამან განგათავისუფლნეს თქუენ.
33. მიუგეს ჰურიათა მათ და ჰრქუეს მას: ჩუენ ნათესავნი აბრაჳამისნი ვართ და არასადა ვის ვჳმონებდით, ვითარ-ეგე შენ იტყჳ, ვითარმედ: განსთავისუფლდეთ?
34. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: ამენ, ამენ გეტყჳ თქუენ, რამეთუ ყოველმან რომელმან ქმნეს ცოდვაჲ, მონაჲ არს იგი ცოდვისაჲ.
35. და მონამან არა დაიმკვდროს სახლსა შინა უკუნისამდე, ხოლო ძემან დაიმკვდროს უკუნისამდე.
36. უკუეთუ ძემან განგათავისუფლნეს, ჭემმარიტად თავისუფალ იყვნეთ.
37. უწყი, რამეთუ ნათესავნი აბრაჳამისნი ხართ, არამედ მეძიებთ მე მოკლვად, რამეთუ სიტყუად ჩემი ვერ დაეტევის თქუენ შორის.
38. მე რომელი ვიხილე მამისა ჩემისა თანა, მას ვიტყჳ; და თქუენ რომელი იხილეთ მამისა თქუენისა თანა, მას ჳყოფთ.
39. მიუგეს და ჰრქუეს მას: მამაჲ ჩუენი აბრაჳამი არს. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: უკუეთუმცა შვილნი აბრაჳამისნი იყვნით, საქმეთამცა აბრაჳამისთა იქმოდეთ.

40. ხოლო აწ მეძიებთ მე მოკლვად, კაცსა, რომელი ჭეშმარიტსა გეტყვ თქუენ, რომელი მესმა ღმრთისაგან. ესე აბრაჰამ არა ქმნა.
41. ხოლო თქუენ იქმთ საქმესა მამისა თქუენისასა. ჰრქუეს მას: ჩუენ სიძვით არა შობილ ვართ, ერთი მამად ვიცით - ღმერთი.
42. ჰრქუა მათ იესუ: უკუეთუმცა ღმერთი მამად თქუენი იყო, გიყურადიმცა მე, რამეთუ ღმრთისაგან გამოვედ და მოსრულ ვარ, რამეთუ არა თავით თვსით მოსრულ ვარ, არამედ მან მომავლინა მე.
43. რადსათვს სიტყუანი ჩემნი არა იცნით? რამეთუ ვერ-ძალგიც სიტყუთა ჩემთა სმენად.
44. თქუენ მამისა ეშმაკისანი ხართ და გულის თქუმათა მამისა თქუენისათა გნებავს ყოფად; რამეთუ იგი კაცის-მკლველი იყო დასაბამითგან და ჭეშმარიტებასა არა დაადგრა, რამეთუ ჭეშმარიტებად არა არს მის თანა. ოდეს იტყვნ ტყუვილსა, თვისისაგან გულისა იტყვნ, რამეთუ მტყუვარ არს და რამეთუ მამადცა მისი მტყუვარი არს.
45. ხოლო მე ჭეშმარიტსა გეტყვ თქუენ, და არა გრწამს ჩემი.
46. ვინ თქუენგანმან მამხილოს მე ცოდვისათვს? უკუეთუ ჭეშმარიტსა გეტყვ თქუენ, რადსათვს არა გრწამს ჩემი?
47. რომელი ღმრთისაგან არს, სიტყუათა ღმრთისათა ისმენს; ამისთვს არა ისმენთ თქუენ, რამეთუ არა ხართ ღმრთისაგან.
48. მიუგეს ჰურიათა მათ და ჰრქუეს მას: არა კეთილად ვთქუთა, ვითარმედ სამარიტელ ხარ შენ, და ეშმაკი არს შენ თანა?
49. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: ჩემ თანა ეშმაკი არა არს, არამედ პატივ-ვსცემ მამასა ჩემსა, და თქუენ მაგინებთ მე.
50. ხოლო მე არა ვეძიებ დიდებასა ჩემსა; არს რომელი ეძიებს და სჯის.
51. ამენ, ამენ გეტყვ თქუენ: უკუეთუ ვინმე სიტყუად ჩემი დაიმარხოს, სიკუდილი არა იხილოს უკუნისამდე.
52. ჰრქუეს მას ჰურიათა: აწ გვცნობიეს, რამეთუ ეშმაკულ ხარ: აბრაჰამ მოკუდა და წინაწარმეტყუელნიცა, და შენ იტყვ: უკუეთუ ვინმე სიტყუად ჩემი დაიმარხოს, არა იხილოს გემოდ სიკუდილისად უკუნისამდე.
53. ნუუკუე შენ უფროდს ხარა მამისა ჩუენისა აბრაჰამისა, რომელი მოკუდა, და წინაწარმეტყუელნი მოწყდეს? შენ ვის ჰყოფ თავსა შენსა?
54. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: უკუეთუ მე ვადიდებდე თავსა ჩემსა, დიდებად ჩემი არარად არს; არამედ არს მამად ჩემი, რომელი მადიდებს მე, რომელი თქუენ სთქუთ, ვითარმედ: ღმერთი ჩუენი არს იგი.
55. და არა იცით იგი, ხოლო მე ვიცი იგი, და უკუეთუ ვთქუა, ვითარმედ: არა ვიცი იგი, ვიყო მეცა მსგავს თქუენდა მტყუვარ, არამედ ვიცი იგი და სიტყუასა მისსა ვიმარხავ.
56. აბრაჰამს, მამასა თქუენსა, უხაროდა, რადთა იხილოს დღე ესე ჩემი, იხილა და განიხარა.
57. ჰრქუეს მას ჰურიათა მათ: ერგასის წლის არლა ხარ და შენ აბრაჰამი გიხილავსა?
58. ჰრქუა მათ იესუ: ამენ, ამენ გეტყვ თქუენ: პირველ აბრაჰამის ყოფადმდე მე ვარ.
59. აღიღეს ქვები ჰურიათა მათ, რადთა დაჰკრიბონ მას. ხოლო იესუ დაეფარა და განვიდა ტაძრით, განვლო შორის მათსა და წარვიდა ესრეთ.

2. ჰკითხვიდეს მოწაფენი მისნი და ეტყოდეს: რაბი, ვინ ცოდა: ამან ანუ მშობელთა ამისთა, რამეთუ ბრმა იშვა?
3. რქუა მათ იესუ: არცა ამან ცოდა, არცა მშობელთა ამისთა, არამედ რადთა გამოცხადნეს საქმე ღმრთისაჲ მაგას ზედა.
4. და ჩემდა ჯერ-არს საქმედ საქმესა მომავლინებელისა ჩემისასა, ვიდრე დღე არსდა; მოვალს ღამე, ოდეს ვერვის კელ-ეწიფოს საქმედ.
5. ვიდრემდე ვარ სოფელსა შინა, ნათელი ვარ სოფლისაჲ.
6. და ესე ვითარცა თქუა ჰნერწყუა ქუეყანასა და შექმნა თიჯად ნერწყვსაგან და სცხო თიჯად იგი თვალთა მის ბრმისათა
7. და ჰრქუა მას: წარვედ და დაიბანე საბანელსა მას სილოამისასა, რომელი ითარგმნების "მოვლინებულად". წარვიდა კაცი იგი და დაიბანა, მოვიდა და ხედვიდა.
8. ხოლო მოძმენი და რომელთა ეხილვა იგი პირველ, რამეთუ მთხოველი იყო, იტყოდეს: არა ესე არსა, რომელი ზინ და ითხოვნ?
9. სხვანი იტყოდეს: ესე არს; ხოლო რომელნიმე იტყოდეს: არა, არამედ მსგავსი მისი არს; ხოლო იგი ეტყოდა: მე ვარ.
10. ჰკითხვიდეს მას: ვითარ აღგეხილნეს თუალნი შენნი?
11. მან მიუგო და ჰრქუა მათ: კაცსა რომელსა ჰრქვან იესუ, თიჯად შექმნა და მცხო თუალთა ჩემთა და მრქუა მე: წარვედ საბანელსა მას სილოამისასა და დაიბანე. მივედ და დავიბანე და აღვიხილენ.
12. ჰრქუეს მას: სადა არს იგი? ხოლო მან რქუა მათ: არა უწყი.
13. იყო შაბათი, ოდეს-იგი თიჯად შექმნა იესუ და აღუხილნა თვალნი მისნი.
14. მოიყვანეს იგი წინაშე ფარისეველთა, რომელი-იგი პირველად ბრმა იყო.
15. კუალად ჰკითხვიდეს მას ფარისეველნიცა იგი: ვითარ აღიხილენ? ხოლო მან ჰრქუა მათ: თიჯად დამდვა თუალთა ჩემთა, და დავიბანე და აწ ვხედავ.
16. იტყოდეს ვინმე ფარისეველთაგანნი: ესე კაცი არა არს ღმრთისაგან, რამეთუ შაბათსა არა იმარხავს. სხვანი იტყოდეს: ვითარ კელ-ეწიფების კაცსა ცოდვილსა ესევითარისა სასწაულისა საქმედ? და ცილობად იყო მათ შორის.
17. ჰრქუეს მას, რომელი-იგი პირველ ბრმა იყო: შენ რასა იტყვ მისთვის, რამეთუ აღგეხილნა თუალნი შენნი? ხოლო მან ჰრქუა მათ: წინაწარმეტყუელი არს.
18. არა ჰრწმენა ჰურიათა მისთვის, ვითარმედ ბრმა იყო და აღიხილნა თუალნი, ვიდრემდე მოუწოდეს მამა-დედათა მისთა, რომელმან-იგი აღიხილნა,
19. ჰკითხავდეს მათ და ჰრქუეს: ესე არსა ძე იგი თქუენი, რომელისაჲ თქუენ სთქუთ, ვითარმედ: ბრმა იშვა? აწ უკუე ვითარ ჰხედავს?
20. მიუგეს მამა-დედათა მისთა და ჰრქუეს: უწყით, რამეთუ ესე არს ძე ჩუენი და რამეთუ ბრმა იშვა.
21. ხოლო აწ ვითარ ჰხედავს, ჩუენ არა ვიცით; ანუ ვინ აღუხილნა მაგას თუალნი, ჩუენ არა უწყით; მაგას ჰკითხეთ, ჰასაკი აქუს, ეგე თავისა თვისისათვის იტყოდენ.
22. ამისთვის ესე თქუეს მშობელთა მისთა, რამეთუ ეშინოდა ჰურიათაგან, რამეთუ შეთქმულ იყვნეს ჰურიანი, რადთა აღ-თუ ვინმე-იაროს იგი ქრისტედ, კრებულისაგან განკადონ იგი.
23. ამისთვის თქუეს მამა-დედათა მისთა, ვითარმედ: ჰასაკი აქუს, მაგას ჰკითხეთ.
24. მოუწოდეს კაცსა მას მეორედ, რომელი-იგი პირველ ბრმა იყო, და ჰრქუეს მას: მიეც დიდებაჲ ღმერთსა; ჩუენ უწყით, რამეთუ კაცი ესე ცოდვილ არს.
25. ხოლო მან მიუგო და ჰრქუა: ცოდვილი თუ არს, მე არა უწყი; ხოლო ერთი ესე უწყი, რამეთუ ბრმა ვიყავ და აწ ვხედავ.
26. მერმე ჰრქუეს მას: რად გიყო შენ? ვითარ აღგეხილნა თუალნი შენნი?

27. მიუგო და ჰრქუა მათ: გარქუ თქუნ პირველვე, და არა გესმა; რადსადა გნებავს კუალად სმენად? ანუ თქუნცა გნებავს მოწაფე ყოფად მისა?
28. ხოლო იგინი აგინებდეს მას და ჰრქუეს: შენ ხარ მოწაფე მისი, ხოლო ჩუნ მოწაფენი მოსესნი ვართ.
29. უწყით, რამეთუ მოსეს ეტყოდა ღმერთი, ხოლო ესე არა ვიცით, ვინაჲ არს.
30. მიუგო კაცმან მან და ჰრქუა მათ: საკვრველი ესე არს, რამეთუ თქუნ არა იცით, ვინაჲ არს, და მე აღმიხილნა თუალნი.
31. ესე უწყით, რამეთუ ცოდვილისა არა ისმინოს ღმერთმან; არამედ უკუეთუ ვინმე არნ ღმერთის მსახურ და ნებასა ღმრთისასა ჰყოფენ, ამისი ისმინის ღმერთმან.
32. საუკუნითგან არასადა ისმა, ვითარმცა აღ-ვინმე-უხილნა თუალნი შობითგან ბრმისანი.
33. უკუეთუმცა არა იყო ესე ღმრთისაგან, ვერმცა რას შემძლებელ იყო საქმედ.
34. მიუგეს და ჰრქუეს მას: ცოდვათა შინა შობილ ხარ შენ ყოვლად და შენ გუასწავებ ჩუნ? და განჯადეს იგი გარე.
35. ესმა იესუს, რამეთუ განაძეს იგი გარე, პოვა იგი და ჰრქუა მას: შენ გრწამსა მე ღმრთისაჲ?
36. მან მიუგო და ჰრქუა: ვინ არს იგი, უფალო, რადთა მრწმენეს იგი?
37. ჰრქუა მას იესუ: იხილე იგი, და რომელი იტყვს შენ თანა, იგი არს.
38. ხოლო მან ჰრქუა მას: მრწამს, უფალო, და თაყუანის-სცა მას.
39. და თქუა იესუ: სჯად სოფელსა ამას მოსრულ ვარ მე, რადთა რომელნი არა ჰხედვიდეს, ჰხედვიდენ; და რომელნი ჰხედვიდეს, დაბრმენ.
40. ესმა ესე ფარისევლთაგან, რომელნი იყვნეს მის თანა, და ჰრქუეს: ნუუკუე ჩუნცა ბრმანი ვართა?
41. ჰრქუა მათ იესუ: უკუეთუმცა ბრმანი იყვენით, ცოდვამცა არა გაქუნდა; ხოლო აწ იტყვთ, ვითარმედ: ვხედავთ, და ცოდვანი თქუნნი ჰგიან.

10

1. ამენ, ამენ გეტყვ თქუნ: რომელი არა შევალს კარით ეზოსა ცხოვართასა, არამედ სხვთ კერძო შევალს, იგი მპარავი არს და ავაზაკი.
2. ხოლო რომელი შევალს კარით, მწყემსი არს ცხოვართაჲ.
3. ამას მეკარემანცა განულის, და ცხოვართა ჳმისა მისისაჲ ისმინიან, და თჳსთა ცხოვართა უწყსნ სახელით და განიყვანნის იგინი.
4. და ოდეს თჳსნი იგი ცხოვარნი განიყვანნის, წინაშე მათსა ვიდოდის, და შეუდგენ მას ცხოვარნი იგი, რამეთუ იციან ჳმად მისი.
5. ხოლო უცხოთა არა შეუდგენ, არამედ ივლტოდინ მისგან, რამეთუ არა იციან ჳმად უცხოთსაჲ მის.
6. ამას იგავსა ეტყოდა მათ იესუ, და მათ არა გულისჳმა-ყვეს, რასა-იგი ეტყოდა მათ.
7. ხოლო იესუ მერმეცა ჰრქუა მათ: ამენ, ამენ გეტყვ თქუნ: მე ვარ კარი ცხოვართაჲ.
8. ყოველნი, რომელნი ჩემსა პირველად მოვიდეს, მპარავნი იყვნეს და ავაზაკნი, არამედ არა ისმინეს მათი ცხოვართა.
9. მე ვარ კარი: ჩემ მიერ თუ ვინმე შევიდეს, ცხონდეს; შევიდეს და გამოვიდეს და სამოვარი პოვოს.
10. ხოლო მპარავი იგი არა მოვიდის, არამედ რადთა იპაროს და დაკლას და წარწყმიდოს. ხოლო მე მოვედ, რადთა ცხოვრებაჲ აქუნდეს და უმეტესი აქუნდეს.

11. მე ვარ მწყემსი კეთილი: მწყემსმან კეთილმან სული თვის დადვის ცხოვართათვს.
12. ხოლო სასყიდლით-დადგინებულმან და რომელი არა არნ მწყემსი, რომლისა არა არიედ ცხოვარნი თვისნი, იხილის რად მგელი მომავალი, დაუტევნის ცხოვარნი და ივლტინ, და მგელმან წარიტაცნის იგინი და განაზნინის.
13. რამეთუ სასყიდლით-დადგინებული არნ და არარად სჭირნ მას ცხოვართათვს.
14. მე ვარ მწყემსი კეთილი და ვიცნი ჩემნი იგი, და მიციან ჩემთა მათ.
15. ვითარცა მიცის მე მამამან, ვიცი მეცა მამად და სულსა ჩემსა დავსდებ ცხოვართათვს.
16. და სხუანიცა ცხოვარნი მიდგან, რომელნი არა არიან ამის ეზოდაგანნი; იგინიცა ჯერ-არიან მოყვანებად ჩემდა, და ჯმისა ჩემისა ისმინონ და იყვენენ ერთ სამწყსო და ერთ მწყემს.
17. ამისთვის უყუარ მე მამასა, რამეთუ მე დავსდებ სულსა ჩემსა, რადთა კუალად მოვილო იგი.
18. არავინ მიმილოს იგი ჩემგან, არამედ მე დავსდებ მას თავით ჩემით. ჯელ-მეწიფების დადებად მისა და ჯელ-მეწიფების კუალად მოღებად მისა. ესე მცნებად მომიღებებს მამისა ჩემისაგან.
19. და იყო განწვალებად კუალად ჰურიათა მათ შორის ამის სიტყვსათვს.
20. და იტყოდეს მრავალნი მათგანნი: ეშმაკეულ არს და ცბის. რადსა ისმენთ მისსა?
21. და სხუანი იტყოდეს: ესე სიტყუანი არა ეშმაკეულისანი არიან. ნუუკუე ეშმაკსა ჯელ-მეწიფების ბრმისა თუალთა ახილვად?
22. და იყო მაშინ სატფურებად იერუსალჴმს; ზამთარი იყო.
23. და იქცოდა იესუ ტამარსა მას შინა და სტოასა სოლომონისსა.
24. გარე მოადგეს მას ჰურიანი იგი და ეტყოდეს: ვიდრემდის სულთა ჩუენთა წარგუჯდი? უკუეთუ შენ ხარ ქრისტე, გვთხარ ჩუენ განცხადებულად.
25. მიუგო იესუ და ჰრქუა: გარქუ თქუენ, და არა გრწამს; საქმეთა რომელთა ვიქმ სახელითა მამისა ჩემისადათა, ესენი წამებენ ჩემთვს.
26. და თქუენ არა გრწამს ჩემი, რამეთუ არა ხართ ცხოვართა ჩემთაგანნი, ვითარცა გარქუ თქუენ.
27. ცხოვართა ჩემთა ჯმისა ჩემისა ისმინიან, და მე ვიცნი იგინი, და მომდევენ მე.
28. და მე ცხორებად საუკუნოდ მივსცე მათ, და არა წარწყმედენ უკუნისამდე, და არავინ მიმტაცნეს იგინი ჯელთაგან ჩემთა.
29. მამად ჩემი, რომელმან მომცნა იგინი, უფროდს ყოველთასა არს, და არავის ჯელ-მეწიფების მიტაცებად მათა ჯელთაგან მამისა ჩემისათა.
30. მე და მამად ჩემი ერთ ვართ.
31. აქუნდა კუალად ქვები ჰურიათა მათ, რადთამცა დაჰკრიბეს მას.
32. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: მრავალი საქმე კეთილი გიჩუენე თქუენ მამისა ჩემისა მიერ; რომლისა მათგანისა საქმისათვს ქვასა დამკრებთ მე?
33. მიუგეს ჰურიათა და ჰრქუეს მას: კეთილისა საქმისათვს ქვასა არა დაგკრებთ შენ, არამედ გმობისათვს, და რამეთუ კაცი ხარ შენ და გიყოფიეს თავი შენი ღმერთ.
34. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: არა წერილ არსა სჯულსა, ვითარმედ: მე ვთქუ: ღმერთნი სამე ხართ?
35. უკუეთუ იგინი თქუნა ღმრთად, რომელთა მიმართ იყო სიტყუად ღმრთისად, და ვერ ჯელ-მეწიფების დაქსნად წერილი.
36. და რომელი-იგი მამამან წმიდა-ყო და მოავლინა სოფლად, თქუენ იტყვთ, ვითარმედ: ჰგმობს, რამეთუ ვთქუ, ვითარმედ: მე ღმრთისად ვარი მე.
37. უკუეთუ არა ვიქმ საქმესა მამისა ჩემისასა, ნუ გრწამნ ჩემი.

38. უკუეთუ ვიქმ, დაღაცათუ ჩემი არა გრწამს, საქმენი გრწმენედ, რადთა სცნათ და უწყოდით, რამეთუ მამად ჩემ თანა არს, და მე მამისა თანა.
39. ეძიებდეს კუალად შეპყრობად მას, და განვიდა კელთაგან მათთა.
40. და წიაღჯდა მიერ იორდანესა, ადგილსა მას, სადა ნათელ-სცემდა პირველად იოვანე, და დაადგრა მუნ.
41. და მრავალნი მოვიდოდეს მისა და იტყოდეს, ვითარმედ: იოვანე სასწაული არარდ ქმნა; ხოლო ყოველი, რომელი თქუა იოვანე ამისთვის, ჭემმარიტ იყო.
42. და მრავალთა ჰრწმენა მისი მუნ.

11

1. იყო ვინმე უძღური ლაზარე ბეთანიადთ, დაბისაგან მარიამისა და მართაძსა, დისა მისისა.
2. ესე იყო მარიამ, რომელმან სცხო ნელსაცხებელი უფალსა და თმითა თვსითა წარჰკოცნა ფერჯნი მისნი, რომლისაჲ ძმად მისი ლაზარე სნეულ იყო.
3. მიუვლინეს იესუს დათა მისთა და ჰრქუეს: უფალო, აჰა რომელი გიყუარს, სნეულ არს.
4. ხოლო ვითარცა ესმა იესუს, თქუა: ესე სნეულებად არა არს სასიკუდინე, არამედ დიდებისათვს ღმრთისა, რადთა იდიდოს ძე ღმრთისაჲ მისგან.
5. უყუარდა იესუს მართა და დაჲ მისი და ლაზარე.
6. ვითარცა ესმა, რამეთუ სნეულ არს, მაშინ და-და-ადგრა ადგილსა მას, სადაცა იყო, ორ დღე.
7. მერმე ამისა შემდგომად ჰრქუა მოწაფეთა თვსთა: გუალეთ წარვიდეთ კუალად ჰურიასტანად.
8. ჰრქუეს მას მოწაფეთა: მოძღუარ, აწლა გეძიებდეს შენ ჰურიანი ქვისა დაკრებად, და კუალად მუნვე მიხუალა?
9. ჰრქუა მათ იესუ: არა ათორმეტნი ჟამნი არიან დღისანი? უკუეთუ ვინმე ვიდოდის დღისი, არა წარსცეს ფერჯი, რამეთუ ნათელსა ამის სოფლისასა ჰხედავს.
10. და უკუეთუ ვინმე ვიდოდის ღამესა შინა, უბრკუმეს მას, რამეთუ ნათელი არა არს მას შინა.
11. ესე თქუა და ამისა შემდგომად ჰრქუა მათ: ლაზარე, მეგობარმან ჩემმან, დაიძინა, არამედ მე მივიდე და განვაღვძო იგი.
12. ჰრქუეს მას მოწაფეთა: უფალო, უკუეთუ დაიძინა, ცხონდეს.
13. ხოლო იესუ ჰრქუა სიკუდილისა მისისათვს, და მათ ეგონა, ვითარმედ მძინარებისათვს ძილისა თქუა.
14. მაშინ ჰრქუა მათ იესუ განცხადებულად: ლაზარე მოკუდა.
15. და მე მიხარის თქვენთვის, რადთა გრწმენეს ჩემი, რამეთუ არა ვიყავ მუნ. არამედ მოგუალედ მივიდეთ მისა.
16. ჰრქუა უკუე თომა, რომელსა ერქუა მარჩბივ, მისთანათა მათ მოწაფეთა: მოგუალეთ, მივიდეთ, რადთა მოვწყდეთ ჩუენცა მისთანა.
17. და ვითარცა მოვიდა იესუ ბეთანიად, პოვა იგი, რამეთუ ოთხი დღე აქუნდა საფლავსა შინა.
18. ხოლო იყო ბეთანიად მახლობელ იერუსალჴმსა ვითარ ათხუთმეტ ოდენ უტევან.
19. და მრავალნი ჰურიათაგანნი მოსრულ იყვნეს მართაძსა და მარიამისა, რადთა ნუგეშინის-სცენ მათ ძმისა მათისათვს.

20. ხოლო მართას ვითარცა ესმა, რამეთუ იესუ მოვალს, მიეგებვოდა მას, ხოლო მარიამ სახლსა შინა ჯდა.
21. ჰრქუა მართა იესუს: უფალო, უკუეთუმცა აქა იყავ, არამცა მომკუდარ იყო ძმად იგი ჩემი.
22. არამედ და აწცა უწყი, ვითარმედ: რადცა-იგი სთხოო ღმერთსა, მოგცეს შენ ღმერთმან.
23. ჰრქუა მას იესუ: აღდგეს ძმად შენი.
24. ჰრქუა მას მართა: უწყი, რამეთუ აღდგეს აღდგომასა მას უკუანამსკნელსა დღესა.
25. ჰრქუა მას იესუ: მე ვარ აღდგომა და ცხორება. რომელსა ჰრწმენეს ჩემი, მო-ლათუ-კუდეს, ცხოვნდესვე.
26. და ყოველი რომელი ცოცხალ არს და ჰრწმენეს ჩემი, არა მოკუდეს იგი უკუნისამდე. გრწამსა ესე?
27. ჰრქუა მას მართა: ჰე, უფალო, მრწამს, რამეთუ შენ ხარ ქრისტე, მე ღმრთისად, მომავალი სოფლად.
28. და ვითარცა ესე თქუა, წარვიდა და მოუწოდა მარიამს, დასა თვსსა, იდუმალ და ჰრქუა მას: მოდუარი მოსრულ არს და გიწესს შენ.
29. ხოლო მას ვითარცა ესმა, აღდგა ადრე და მივიდოდა მისსა.
30. რამეთუ არღა მოსრულ იყო იესუ დაბად, არამედ მუნღა იყო ადგილსა მას, სადაცა მიეგებვოდა მას მართა.
31. ხოლო ჰურიანი იგი, რომელნი იყვნეს მისთანა სახლსა შინა და ნუგეშინის-სცემდეს მათ, ვითარცა იხილეს მარიამ, რამეთუ ადრე აღდგა და გამოვიდა, მისდევს მას, ჰგონებდეს, ვითარმედ საფლავად მივალს ტირილად მისა.
32. ხოლო მარიამ ვითარცა მოვიდა, სადა-იგი იყო იესუ, ვითარცა იხილა იგი, დავარდა ფერჯთა მისთა თანა და ჰრქუა მას: უფალო, უკუეთუმცა აქა ყოფილ იყავ, არამცა მომკუდარ იყო ძმად იგი ჩემი.
33. ხოლო იესუ ვითარცა იხილა იგი, რამეთუ ტიროდა, და მის თანა მოსრულნი იგი ჰურიანიცა ტიროდეს, შეძრწუნდა სულითა, ვითარცა რისხვით,
34. და ჰრქუა მათ: სადა დასდევით იგი? ჰრქუეს მას: მოვედ და იხილე.
35. და ცრემლოდა იესუცა.
36. იტყოდეს უკუე ჰურიანი იგი: აჰა ვითარ სამე უყუარდა იგი!
37. ვიეთნიმე მათგანნი იტყოდეს: არამცა ეძლო ამას, რომელმან აღუხილნა თუალნი ბრმასა, ყოფად რადმე რადთამცა ესეცა არა მოკუდა?
38. ხოლო იესუ კუალად, ვითარცა განრისხებული თავსა შორის თვსსა, მოვიდა საფლავსა მას. ხოლო იყო ქუაბი, და ლოდი ზედა ედვა მას.
39. ჰრქუა მათ იესუ: აღიღეთ ლოდი ეგე. ჰრქუა მას მართა, დამან მის მკუდრისამან: უფალო, ყროდისლა, რამეთუ მეოთხე დღე არს.
40. ჰრქუა მას იესუ: არა გარქუ შენ, ვითარმედ: უკუეთუ გრწმენეს, იხილო დიდებად ღმრთისად?
41. აღიღეს უკუე ლოდი იგი, სადა მდებარე იყო მკუდარი იგი. ხოლო იესუ აღიხილნა თუალნი ზეცად და თქუა: მამაო, გმადლობ შენ, რამეთუ ისმინე ჩემი.
42. და მე ვიცი, რამეთუ მარადის ისმენ ჩემსა, არამედ ერისა ამისთვის, რომელი გარე-მომადგეს მე, ვთქუ, რადთა ჰრწმენეს, რამეთუ შენ მომავლინე მე.
43. და ესე ვითარცა თქუა, ჳმითა დიდითა ღალატ-ყო: ლაზარე, გამოვედ გარე!
44. და გამოვიდა მკუდარი იგი შეკრული ჳელით და ფერჯით სახუეველითა, და პირი მისი დაბურვილ იყო სუდართა. ჰრქუა მათ იესუ: განჰკსენით ეგე და უტევეთ, ვიდოდის.

45. მრავალთა უკუე ჰურიათაგანთა, რომელნი მოსრულ იყვნეს მარიამისა და მართაჲსა, იხილეს, რომელ-იგი ქმნა იესუ, და ჰრწმენა მისა მიმართ.
46. ხოლო რომელნიმე მათგანნი წარვიდეს და უთხრეს ფარისეველთა მათ, რაჲ-იგი ქმნა იესუ.
47. და შეკრიბეს მღდელთ-მოდღუართა მათ და ფარისეველთა კრებული და იტყოდეს: რაჲ-მე ვყოთ, რამეთუ კაცი ესე მრავალსა სასწაულსა იქმს?
48. უკუეთუ დაუტეოთ იგი ესრეთ, ყოველთა ჰრწმენეს მისა მიმართ, და მოვიდენ ჰრომნი და მიგვლონ ჩუენ ადგილიცა ჩუენი და ნათესავიცა.
49. ერთმან ვინმე მათგანმან, კაიაფა, რომელი იყო მღდელთ-მოდღუარი მის წელიწადისაჲ, ჰრქუა მათ: თქუენ არა იცით არცა ერთი,
50. არცა განგიზრახავს, რამეთუ უმჯობეს არს ჩუენდა, რაჲთა ერთი კაცი მოკუდეს ერისათჳს, და არა ყოველი ნათესავი წარწყმდეს.
51. ესე თავით თჳსით არა თქუა, არამედ მღდელთ-მოდღუარი იყო მის წელიწადისაჲ და წინაწარმეტყუელა, რამეთუ ეგულეობდა იესუს მოსიკუდიდ ნათესავთათჳს.
52. და არა ხოლო ნათესავთათჳს, არამედ რაჲთა შვილნიცა ღმრთისანი განზნეულნი შეკრიბნეს ერთად.
53. მიერ დღითგან შეიზრახნეს ჰურიანი, რაჲთა მოკლან იგი.
54. ხოლო იესუ არღარა განცხადებულად ვიდოდა ჰურიათა შორის, არამედ წარვიდა მიერ სოფელსა მახლობელად უდაბნოსა, ქალაქსა, რომელსა ჰრქვან ეფრაიმ, და მუნ დაადგრა მოწფითურთ თჳსით.
55. ხოლო იყო მახლობელ პასექი იგი ჰურიათაჲ, და აღვიდეს მრავალნი იერუსალჴმდ სოფლებისაგან უწინარეს მის პასექისა, რაჲთა განიწმიდნენ თავნი თჳსნი.
56. ხოლო ჰურიანი ეძიებდეს იესუს და იტყოდეს ურთიერთას, დგეს რაჲ ტამარსა შინა: ვითარ ჰგონებთ თქუენ, არა-მე მოვიდესა დღესასწაულსა ამას?
57. რამეთუ მიეცა მცნებაჲ მღდელთ-მოდღუართა მათ და ფარისეველთა, რაჲთა, უკუეთუ ვინმე უწყოდის, სადა არს, აუწყოს მათ, რაჲთა შეიპყრას იგი.

12

1. ხოლო იესუ უწინარეს ექუსისა დღისა ვნებისა მის მოვიდა ბეთანიად, სადა-იგი იყო ლაზარე მომკუდარ, რომელი-იგი აღადგინა მკუდრეთით.
2. და მოუმზადეს მას მუნ სერი, და მართა ჰმსახურებდა მას, ხოლო ლაზარე იყო ერთი მენაჴეთაგანი მის თანა.
3. ხოლო მარიამ მოიღო ლიტრაჲ ერთი ნელსაცხებელი ნარდისა სარწმუნოჲსაჲ მრავალ-სასყიდლისაჲ და სცხო ფერჴთა იესუმსთა და თმითა თჳსითა წარჴკოცნა ფერჴნი მისნი, და სახლი იგი ყოველი აღივსო სულნელებითა მის ნელსაცხებელისაჲთა.
4. თქუა ვინმე ერთმან მოწაფეთა მისთაგანმან, იუდა სიმონისმან, ისკარიოტელმან, რომელსა ეგულეობდა მიცემად მისი:
5. რაჲსათჳს ნელსაცხებელი ესე არა განისყიდა სამასის დრაჴკნის და მიეცა გლახაკთა!
6. ხოლო ესე თქუა, არა თუ გლახაკთაჲ რამმე ზრუნვაჲ ედვა გულსა მისსა, არამედ რამეთუ მპარავი იყო და გუადრუცი იგი მას აქუნდა და შთასადებელი იგი მას ჰკიდავენ.
7. და ჰრქუა იესუ: უტევე მაგას, დღედ დაფლვისა ჩემისა დამიმარხა ეგე.
8. რამეთუ გლახაკნი მარადის თქუენ თანა არიან, ხოლო მე არა მარადის თქუენ თანა ვარ.

9. აგრძნა უკუე ყოველმან ერმან ჰურიათამან, რამეთუ იესუ მუნ არს; მოვიდეს არა ხოლო თუ იესუმსთვს, არამედ რაათა ლაზარეცა იხილონ, რომელ-იგი აღადგინა მკუდრეთით.
10. ხოლო ზრახვა-ყვეს მდდელთ-მოდლუართა მათ, რაათა ლაზარეცა მოკლან.
11. რამეთუ მრავალნი ჰურიათაგანნი მისთვს მოვიდოდეს და ირწმუნებდეს იესუმსსა.
12. ხვალისაგან ერი მრავალი რომელ-იგი მოსრულ იყვნეს დღესასწაულსა მას, რამეთუ ესმა, ვითარმედ იესუ მოვალს იერუსალჴმდ,
13. მოიღეს რტოები დანაკისკუდთაგან და განვიდეს მიგებებად მისა, ღაღადებდეს და იტყოდეს: ოსანა! კურთხეულ არს მომავალი სახელითა უფლისადათა, მეუფე ისრაჴლისაჲ!
14. და პოვა იესუ ვირი და დაჯდა მას ზედა, ვითარცა წერილ არს:
15. ნუ გეშინინ, ასულო სიონისაო! აჰა ესერა მეუფე შენი მოვალს შენდა და ზე ზის იგი კიცუსა ვირისასა.
16. ხოლო ესე არა ეცნა მოწაფეთა მისთა პირველად, არამედ ოდეს იდიდა იესუ, მაშინ მოეკსენა, რამეთუ ესრეთ წერილ იყო მისთვს, და ესე უყვეს მას.
17. და ეწამებოდა მას ერი იგი, რომელი იყო მისთანა, რაჴამს ლაზარეს უწოდა საფლავით და აღადგინა იგი მკუდრეთით.
18. ამისთვსცა მიეგებვოდა მას ერი იგი, რამეთუ ესმინა, ვითარმედ ესე სასწაული ქმნა იესუ.
19. ხოლო ფარისეველთა მათ თქუეს ურთიერთას: ხედავთა, რამეთუ არა ირგებთ არარას? აჰა ესერა სოფელი ყოველი მივიდა შედგომად მისა.
20. იყვნეს ვინმე წარმათთაგანნიცა აღმოსრულთა მათგანნი, რაათა თაყუანის-სცენ დღესასწაულსა მას.
21. ესენი მოვიდეს ფილიპესა, რომელი-იგი იყო ბედსაიდათ გალილეადსადათ, და ეტყოდეს მას: უფალო, გუნებავს იესუმს ხილვაჲ.
22. მივიდა ფილიპე და ჰრქუა ანდრეას; და მოვიდეს ანდრეა და ფილიპე და ჰრქუეს იესუს.
23. ხოლო იესუ მიუგო და ჰრქუა მათ: მოიწია ჴამი, რაათა იდიდოს მე კაცისაჲ.
24. ამენ, ამენ გეტყვ თქუენ: უკეთუ არა მარცუალი იფქლისაჲ დავარდეს ქუეყანასა და არა მოკუდეს, იგი მარტოჲ ხოლო ეგოს; ხოლო უკუეთუ მოკუდეს, მრავალნი ნაყოფნი გამოიღოს.
25. რომელსა უყვარდეს სული თვსი, წარიწყმიდოს იგი; და რომელსა სძულდეს სული თვსი ამას სოფელსა, ცხოვრებაც საუკუნოდ დაიმარხოს იგი.
26. უკუეთუ ვინმე მე მმსახურებდეს, მე შემომიდეგინ; და სადაცა მე ვიყო, მუნცა მსახური ჩემი იყოს. და უკუეთუ ვინმე მე მმსახურებდეს, პატივ-სცეს მას მამამან ჩემმან.
27. აწ სული ჩემი შეძრწუნებულ არს და რა-მე ვთქუა? მამაო, მივსენ მე ჴამისა ამისაგან. არამედ ამისთვს მოვედ ჴამსა ამას.
28. მამაო, ადიდე მე შენი. მოიწია მისა ჴამად ზეცით: და ვადიდე და კუალადცა ვადიდო.
29. ხოლო ერი იგი, რომელი დგა და და ესმა, იტყოდეს, ვითარმედ: ქუხილი იყო; ხოლო სხუანი იტყოდეს: ანგელოზი ეტყოდა მას.
30. მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: არა ჩემთვს იყო ჴამად ესე, არამედ თქუენთვს.
31. აწ არს სასჯელი ამის სოფლისაჲ, აწ მთავარი იგი ამის სოფლისაჲ განვარდეს გარე.
32. და მე ოდეს ავმალდე ქუეყანით, ყოველნი მოვიზიდნე ჩემდა.
33. ხოლო ამას რაჲ იტყოდა, აუწყებდა, რომლითა სიკუდილითა ეგულეობდა სიკუდილად.

34. მიუგო მას ერმან მან და რქუა: ჩუენ გუასმიეს სჯულისაგან, ვითარმედ ქრისტე უკუნისამდე ეგოს და შენ ვითარ იტყვ, ვითარმედ: ჯერ-არს ამაღლებაჲ ძისა კაცისაჲ? ვინ არს ესე ძე კაცისაჲ?
35. რქუა მათ იესუ: მცირედ ჟამ ნათელი თქუენ თანა არს. ვიდოდედ, ვიდრე ნათელი გაქუსდა, რადთა არა გეწიოს თქუენ ბნელი, რამეთუ რომელი ვალნ ბნელსა, არა უწყინ, ვიდრე ვალნ.
36. ვიდრე ნათელი გაქუს, გრწმენი ნათელი, რადთა ძე ნათლისა იყვნეთ. ამას ეტყოდა იესუ და წარვიდა და დაეფარა მათგან.
37. და ესოდენნი სასწაულნი ქმნნა წინაშე მათსა, და არა ჰრწმენა მისა მიმართ.
38. რადთა აღესრულოს სიტყუად იგი ესაია წინაწარმეტყუელისაჲ, რომელსა იტყვს: უფალო, ვის-მე ჰრწმენა სასმენელი ჩუენი? და მკლავი უფლისაჲ ვის გამოეცხადა?
39. ამისთვის ვერ ჰრწმენა, რამეთუ მერმეცა თქუა ესაია:
40. დაუბრმეს მათ თუალნი მათნი, რადთა ვერ იხილონ თუალითა, და დაუსულბეს გულნი მათნი, რადთა არა გულისცმა-ყონ გულითა და მოიქცენ, და მე განვკურნნე იგინი.
41. ესე თქუა ესაია, ოდეს-იგი იხილა დიდებაჲ მისი და იტყოდა მისთვის.
42. ხოლო მთავართაგანთაცა მრავალთა ჰრწმენა მისა მიმართ, არამედ ფარისეველთათვს ვერ აღიარეს, რადთა არა კრებულისაგან განასხნენ.
43. რამეთუ შეიყუარეს დიდებაჲ კაცთაჲ უფროდს, ვიდრე დიდებაჲ ღმრთისაჲ.
44. ხოლო იესუ დადატ-ყო და თქუა: რომელსა ვჰრწმენე მე, არა მე ვჰრწმენე, არამედ მომავლინებელი ჩემი.
45. და რომელმან მიხილა მე, იხილა მომავლინებელი ჩემი.
46. მე ნათელი სოფლად მოვივლინე, რადთა ყოველსა რომელსა ჰრწმენეს ჩემი, ბნელსა შინა არა დაადგრეს.
47. და რომელმან ისმინნეს სიტყუანი ჩემნი და არა ჰრწმენენ, მე არა ვსაჯო იგი, რამეთუ არა მოვედ მე სჯად სოფლისა, არამედ რადთა ვაცხოვნო სოფელი.
48. ხოლო რომელმან შეურაცხმყოს მე და არა შეიწყნარნეს სიტყუანი ჩემნი, აქუს მსაჯული თვისი: სიტყუასა რომელსა ვიტყოდე, მან საჯოს იგი უკანაჲსკნელსა დღესა.
49. რამეთუ მე თავით თვისით არარას ვიტყოდე, არამედ რომელმან მომავლინა მე, მამამან, მან მომცა მე მცნებაჲ, რად ვთქუა და რასა ვიტყოდი.
50. და უწყი, რამეთუ მცნებაჲ მისი ცხოვრება საუკუნო არს. და რომელსა ვიტყვ მე, ვითარცა მამცნო მე მამამან, ეგრეცა ვიტყვ.

13

1. და უწინარეს დღესასწაულისა მის პასექისა იცოდა იესუ, რამეთუ მოიწია ჟამი მისი, რადთა განვიდეს ამიერ სოფლით და მივიდეს მამისა, რამეთუ შეიყუარნა თვისნი იგი ამას სოფელსა შინა და სრულიად შეიყუარნა იგინი.
2. და ვითარცა სერობაჲ იგი იყო, და ეშმაკი შესრულ იყო გულსა იუდაძსსა, სიმონ ისკარიოტელისასა, რადთა განსცეს იგი.
3. იცოდა იესუ, რამეთუ ყოველივე მოსცა მას მამამან ჳელთა მისთა, და რამეთუ ღმრთისაგან გამოვიდა და ღმრთისა მივალს,
4. აღდგა სერობისა მისგან და დადვა სამოსელი თვისი და მოიღო არდაგი და მოირტყა იგი.

5. და მოილო წყალი და შთაასხა საბანელსა მას და იწყო ბანად ფერკთა მოწაფეთა თვსთა და წარჰკოცდა არდაგითა მით, რომელი მოერტყა.
6. და მოვიდა სიმონ-პეტრესა. ჰრქუა მას პეტრე: უფალო, შენ დამბანა ფერკთა ჩემთა?
7. მიუგო იესუ და ჰრქუა: რომელსა მე ვიქმნ, არა იცი აწ, ხოლო სცნა ამისა შემდგომად.
8. ჰრქუა მას პეტრე: არა დამბანნე ფერკნი ჩემნი უკუნისამდე. ჰრქუა მას იესუ: უკუეთუ არა დაგბანნე შენ ფერკნი, არა გაქუნდეს ნაწილი ჩემ თანა.
9. ჰრქუა მას სიმონ-პეტრე: უფალო, ნუ ხოლო ფერკნი ჩემნი, არამედ ჰელნიცა და თავიცა ჩემი.
10. ჰრქუა მას იესუ: განბანილსა მას არა უკმს გარნა ფერკნი ხოლო დაბანად, რამეთუ ყოვლად წმიდა არს იგი, და თქუენცა წმიდა ხართ, არამედ არა ყოველნი.
11. რამეთუ იცოდა იესუ მიმცემელი იგი. ამისთვის თქუა, ვითარმედ: არა ყოველნი წმიდა ხართ.
12. და ოდეს დაჰბანნა ფერკნი მათნი, მოილო სამოსელი თვისი და ინაჯ-იდგა და მერმე ჰრქუა მათ: უწყითა, რაჲ-ესე გიყავ თქუენ?
13. თქუენ მხადით მე: მოძღუარო და უფალო, და კეთილად სთქუეთ, რამეთუ ვარ.
14. უკუეთუ მე დაგბანე ფერკნი, უფალმან და მოძღუარმან, თქუენცა თანა-გაც ურთიერთას დაბანად ფერკთა.
15. რამეთუ სახე მიგეც თქუენ, რადთა, ვითარცა-ესე მე გიყავ თქუენ, ეგრეთვე თქუენცა ჰყოფდეთ.
16. ამენ, ამენ გეტყვ თქუენ: არა არს მონაჲ უფროდს უფლისა თვისისა, არცა მოციქული უფროდს მომავლინებელისა თვისისა.
17. ესე თუ სცნათ, ნეტარ ხართ, უკუეთუ ჰყოფდეთ ამას.
18. არა თქუენ ყოველთათვის ვიტყვ, რამეთუ მე გიცნი, რომელნი გამოგირჩიენ, არამედ რადთა წერილნი იგი აღესრულნენ: რომელი ჰამდა ჩემ თანა პურსა, აღილო ჩემზედა ბრჭალი მისი.
19. ამიერითგან გეტყვ თქუენ ვიდრე ყოფადმდე, რადთა, რაჟამს იყოს, გრწმენეს თქუენ, რამეთუ მე ვარ.
20. ამენ, ამენ გეტყვ თქუენ: უკუეთუ ვინმე შეიწყნაროს, რომელი მე მივავლინო, მე შემიწყნარებს; და რომელმან მე შემიწყნაროს, შეიწყნარებს მომავლინებელსა ჩემსა.
21. ესე თქუა იესუ და შეძრწუნდა სულითა და წამა და თქუა:ამენ, ამენ გეტყვ თქუენ, ვითარმედ: ერთმან თქუენგანმან მიმცეს მე.
22. ჰხედვიდეს უკუე ურთიერთას მოწაფენი და არა იცოდეს, ვისთვის იტყოდა.
23. და იყო ერთი მოწაფეთა მისთაგანი მიყრდნობილ წიაღთა თანა იესუმსთა, რომელი-იგი უყუარდა იესუს.
24. წამ-უყვნა მას სიმონ-პეტრე, რადთა ჰკითხოს, ვინ არს, რომლისათვის იტყვს?
25. ხოლო იგი მიყრდნა მკერდსა იესუმსსა და ჰრქუა მას: უფალო, ვინ არს?
26. მიუგო იესუ და ჰრქუა: რომელსა მე დავაწო პური და მივსცე, იგი არს. და დააწო პური იგი და მისცა იუდას სიმონისსა, ისკარიოტელსა.
27. და შემდგომად მიღებისა იუდასა პურისა მის შევიდა მისა ეშმაკი. და ჰრქუა მას იესუ: რომელი გეგულეზის საქმედ, ყავ ადრე.
28. ესე უკუე არავინ ცნა ინაჯით-მჯდომარეთაგანმან იესუმს თანა, რადსათვის ჰრქუა მას.
29. რამეთუ რომელნიმე ჰგონებდეს: ვინაჲთგან გუადრუცი იგი იუდას აქუნდა, ვითარმედ ჰრქუა მას იესუ: იყიდე, რაჲ-იგი გჰკმდეს დღესასწაულსა ამას, გინა თუ მიცემად რადმე გლახაკთა.
30. ხოლო მან მიილო პური იგი და მეყსეულად განვიდა. და იყო ღამე.

31. და ვითარცა განვიდა იუდა, თქუა იესუ: აწ იდიდა მე კაცისაჲ, და ღმერთიცა იდიდა მის თანა.
32. უკუეთუ ღმერთი იდიდა მის თანა, ღმერთმანცა ადიდოს იგი თავისა თვისისა თანა და მეყსეულად ადიდოს იგი.
33. შვილნო, მცირედ ჟამ თქუნ თანა ვარ. და მეძიედეთ მე და, ვითარცა-იგი ვარქუ ჰურიათა, ვითარმედ: ვიდრე-იგი მე მივალ, თქუნ ვერ ჰელ-გეწიფების მოსლვად, აწ თქუნ გეტყვ.
34. მცნებასა ახალსა მიგცემ თქუნ, რადთა იყუარებოდით ურთიერთას, ვითარცა მე შეგიყუარენ თქუნ, რადთა თქუნცა იყუარებოდით ურთიერთას.
35. ამით ცნან ყოველთა, ვითარმედ ჩემნი მოწაფენი ხართ, უკუეთუ იყურებოდით ურთიერთას.
36. ჰრქუა მას სიმონ-პეტრე: უფალო, ვიდრე ხუალ? ჰრქუა მას იესუ: ვიდრე-იგი მე მივალ, შენ ვერ ძალ-გიც მოსლვად აწ, ხოლო მერმე მომდევდე მე.
37. ჰრქუა მას პეტრე: უფალო, რაღასა ვერ ძალ-მიც მიდევნებად შენდა? აწ სული ჩემი შენთვის დავდვა.
38. მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: სული შენი ჩემთვის დასდვა? ამენ, ამენ გეტყვ შენ: არღარა ეყივლოს ქათამსა, ვიდრემდის უვარ-მყო მე სამ გზის.

14

1. ნუ შემრწუნდებიედ გულნი თქუნნი; გრწმენინ ღმრთისაჲ და გრწმენინ ჩემდა მომართ.
2. სახლსა მამისა ჩემისასა სავანე მრავალ არიან. უკუეთუ არა, გარქუმცა თქუნ, ვითარმედ: მე წარვიდე და განგიმზადო თქუნ ადგილი.
3. და უკუეთუ წარვიდე და განგიმზადო თქუნ ადგილი, კუალად მოვიდე და წარგიყვანე თქუნ თავისა ჩემისა თანა, რადთა სადაცა მე ვიყო, მუნცა თქუნ იყვნეთ.
4. და ვიდრე-იგი მე მივალ, უწყით და გზადცა იგი იცით.
5. ჰრქუა მას თომა: უფალო, არა ვიცით, ვიდრე ხუალ, და ვითარ შემძლებელ ვართ გზისა მის ცნობად?
6. ჰრქუა მას იესუ: მე ვარ გზაჲ და მე ვარ ჭემმარიტებაჲ და ცხორებაჲ; არავინ მოვიდეს მამისა, გარნა ჩემ მიერ.
7. უკუეთუმცა მიცოდეთ მე, მამადცამცა ჩემი იცოდეთ. ამიერთგან იცით იგი და გიხილავს იგი.
8. ჰრქუა მას ფილიპე: უფალო, მიჩუნე ჩუნ მამად შენი, და კმა არს ჩუნდა.
9. ჰრქუა მას იესუ: ესოდენ ჟამ თქუნ თანა ვარ, და არა მიცი მე, ფილიპე? რომელმან მიხილა მე, იხილა მამად ჩემი, და შენ ვითარ მეტყვ მე: მიჩუნე ჩუნ მამად შენი?
10. არა გრწამსა, რამეთუ მე მამისა თანა ვარ, და მამად ჩემ თანა არს? სიტყუათა რომელთა გეტყვ თქუნ, თავით ჩემით არა გეტყვ, არამედ მამად ჩემი, რომელი ჩემ თანა არს, იგი იქმს საქმესა.
11. გრწამსა, რამეთუ მე მამისა თანა ვარ, და მამად ჩემ თანა არს? უკუეთუ არა, საქმეთა ამათგან გრწმენინ ჩემი.
12. ამენ, ამენ გეტყვ თქუნ: რომელსა ჰრწმენეს ჩემი, საქმესა რომელსა მე ვიქმ, მანცა ქმნეს და უფროდსი-და ამისსა ქმნეს, რამეთუ მე მამისა მივალ.
13. და რადცა ითხოვოთ სახელითა ჩემითა, იგი ვყო, რადთა იდიდოს მამად მისა თანა.
14. და უკუეთუ რაოდენი ითხოვოთ სახელითა ჩემითა, მე ვყო.

15. უკუეთუ გიყუარ მე, მცნებანი ჩემნი დაიმარხენით.
16. და მე ვჰკითხო მამასა ჩემსა, და სხუად ნუგეშინის-მცემელი მოგივლინოს თქუენ, რადთა თქუენ თანა დაადგრეს უკუნისამდე.
17. სული იგი ჭეშმარიტებისად, რომელი სოფელსა ვერ ჰელ-ეწიფების მოღებად, რამეთუ არა ჰხედავს მას, არცა იცის იგი, ხოლო თქუენ იცით იგი, რამეთუ თქუენ თანა არს და თქუენ თანა იყოს.
18. არა დაგიტევნე თქუენ ობლად, მოვიდე თქუენდა.
19. მცირედლა, და სოფელი ესე არა მხედვიდეს, ხოლო თქუენ მხედვიდეთ მე, რამეთუ მე ცხოველ ვარ, და თქუენცა ცხოველ იყვნეთ.
20. მას დღესა შინა სცნათ თქუენ, რამეთუ მე მამისა ჩემისა თანა, და თქუენ ჩემ თანა, და მე თქუენ შორის.
21. რომელსა აქუნდენ მცნებანი ჩემნი და დაიმარხნეს იგინი, იგი არს, რომელსა უყუარდე მე. ხოლო რომელსა უყუარდე მე, საყუარელ იყოს მამისა ჩემისა მიერ, და მეცა შევიყუარო იგი და გამოუცხადო მას თავი ჩემი.
22. ჰრქუა მას იუდა, არა ისკარიოტელმან: უფალო, რად არს, რამეთუ ჩუენ გამოგვცხადებ თავსა შენსა და არა სოფელსა?
23. მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: უკუეთუ ვისმე უყუარდე მე, სიტყუანი ჩემნი დაიმარხეს, და მამამანცა ჩემმან შეიყუაროს იგი, და მოვიდეთ მისა და მის თანა დავადგრეთ.
24. ხოლო რომელსა არა უყუარდე მე, სიტყუანი, ჩემნი არა დაიმარხნეს; და სიტყუანი, რომელ გესმიან, არა ჩემნი არიან, არამედ მომავლინებელისა ჩემისა მამისანი.
25. ამას გეტყოდე თქუენ, რამეთუ თქუენ თანა ვიყავ.
26. ხოლო ნუგეშინის-მცემელი იგი სული წმიდად რომელი მოავლინოს სახელითა ჩემითა მამამან, მან გასწაოს თქუენ ყოველი და მოგაცხენოს თქუენ ყოველი, რაოდენი გარქუ თქუენ.
27. მშჯდობასა დაგიტევებ თქუენ, მშჯდობასა ჩემსა მიგცემ თქუენ; არა ვითარ სოფელმან მისცის, მე მიგცემ თქუენ. ნუ შეძრწუნდებიან გულნი თქუენნი, ნუცა ეშინინ.
28. გესმა, რამეთუ გარქუ თქუენ: წარვალ და მოვიდე თქუენდა. უკუეთუმცა გიყუარდი მე, გიხაროდამცა, რამეთუ მივალ მამისა ჩემისა, რამეთუ მამად ჩემი უფროდს ჩემსა არს.
29. და აწ გარქუ თქუენ ვიდრე ყოფადმდე, რადთა, რაჟამს იყოს, გრწმენეს.
30. არღარა მრავალსა ვიტყოდი თქუენ თანა, რამეთუ მოვალს მთავარი იგი ამის სოფლისად და ჩემ თანა პოვოს არარად.
31. არამედ რადთა ცნას სოფელმან, რამეთუ მიყუარს მე მამად, და ვითარცა მამცნო მე მამამან, ეგრეთცა ვყო. აღდეგით, წარვიდეთ ამიერ.

15

1. მე ვარ ვენაჯი ჭეშმარიტი, და მამად ჩემი მოქმედი არს.
2. ყოველმან რტომან რომელი ჩემ თანა არს და არა მოილოს ნაყოფი, აღილოს იგი; და ყოველმან რომელმან მოილოს ნაყოფი, განწმიდოს იგი, რადთა უფროდსი ნაყოფი გამოილოს.
3. ხოლო თქუენ აწვე წმიდა ხართ სიტყუათა მით, რომელსა გეტყოდე თქუენ.
4. დაადგერით თქუენ ჩემთანა, და მე თქუენ თანა: ვითარცა-იგი ნასხლევისა ვერ ჰელ-ეწიფების ნაყოფისა გამოღებად თავით თვისით, უკუეთუ არა ეგოს ვენაჯსა ზედა, ეგრეთვე არცა თქუენ, უკეთუ არა დაადგრეთ ჩემთანა.

5. მე ვარ ვენაჭი და თქვენ რტონი. რომელი დაადგრეს ჩემ თანა, და მე მის თანა, ამან მოიღოს ნაყოფი მრავალი, რამეთუ თვნიერ ჩემსა არარაჲ ძალ-გიც ყოფად არცა ერთი.
6. უკუეთუ ვინმე არა დაადგრეს ჩემ თანა, განვარდეს გარე ვითარცა ნასხლევი და განწმეს, და შეკრიბონ იგი და ცეცხლსა დაასხან, და დაიწყას.
7. უკეთუ დაადგრეთ ჩემ თანა, და სიტყუანი ჩემნი თქვენ თანა ეგნენ, რაჲცა გინდეს, ითხოვეთ, და გეყოს თქვენ.
8. ამით იდიდოს მამაჲ ჩემი, რაჲთა ნაყოფი მრავალი გამოიღოთ და იყვნეთ ჩემდა მოწაფე.
9. ვითარცა შემიყუარა მე მამამან, მეცა შეგიყუარენ თქვენ, დაადგერით სიყუარულსა ჩემსა ზედა.
10. უკუეთუ მცნებანი ჩემნი დაიმარხნეთ, ჰგიეთ სიყუარულსა ზედა ჩემისა, ვითარცა მე მცნებანი მამისა ჩემისანი დავიმარხენ და ვჰგიე სიყუარულსა ზედა მისსა.
11. ამას გეტყოდე თქვენ, რაჲთა სიხარული ჩემი თქვენ თანა ეგოს, და სიხარული თქუენი სავსებით იყოს.
12. რამეთუ ესე არს მცნებაჲ ჩემი, რაჲთა იყუარებოდით ურთიერთას, ვითარცა მე შეგიყუარენ თქვენ.
13. უფროდსი ამისა სიყუარული არავის აქუს, რაჲთა სული თვისი დადვას მეგობართა თვისთათვის.
14. თქვენ მეგობარნი ჩემნი ხართ, უკუეთუ ჰყოთ, რომელსა-ესე გამცნებ თქვენ.
15. არღარა გეტყვ თქვენ მონად, რამეთუ მონამან არა იცინ, რასა იქმნ უფალი მისი. ხოლო თქვენ გარქუ მეგობრად, რამეთუ ყოველი, რაოდენი მესმა მამისა ჩემისაგან, გაუწყე თქვენ.
16. არა თქვენ გამომირჩიეთ მე, არამედ გამოგირჩიენ თქვენ და დაგადგინენ თქვენ, რაჲთა თქვენ წარხვდეთ და ნაყოფი გამოიღოთ, და ნაყოფი თქუენი ეგოს სავსებით, რაჲთა, რაჲ-იგი სთხოოთ მამასა ჩემსა სახელითა ჩემითა, მოგცეს თქვენ.
17. ამას გამცნებ თქვენ, რაჲთა იყუარებოდით ურთიერთას.
18. უკეთუ სოფელი გძულობს თქვენ, უწყოდეთ, რამეთუ პირველად მე მომიძულა.
19. უკუეთუ თუმცა სოფლისაგანნი იყვნით, სოფელიმცა თვისთა ჰყუარობდა; რამეთუ არა სოფლისაგანნი ხართ თქვენ, არამედ მე გამოგირჩიენ თქვენ სოფლისაგან, ამისთვის სძულთ თქვენ სოფელსა.
20. მოიჯსენეთ სიტყუად იგი, რომელ გარქუ თქვენ: არა არს მონაჲ უფროდს უფლისა თვისისა. უკუეთუ მე მდევნეს, თქუენცა გდევნენ; უკუეთუ სიტყუანი ჩემნი დაიმარხნეს, თქუენნიცა დაიმარხნენ.
21. არამედ ესე ყოველი გყონ თქვენ სახელისა ჩემისათვის, რამეთუ არა იციან მომავლინებელი ჩემი.
22. უკუეთუმცა არა მოვედ და ვეტყოდე მათ, ცოდვამცა არა აქუნდა; ხოლო აწ მიზეზი არა აქუს ცოდვათა მათთათვის.
23. რომელსა ვსძულდე მე, მამადცა ჩემი სძულს.
24. უკეთუმცა არა ვიქმენ საქმენი იგი მათ შორის, რომელნი სხუამან არვინ ქმნა, ცოდვამცა არა აქუნდა. ხოლო აწ მიხილეს და მომიძულეს მეცა და მამადცა ჩემი.
25. არამედ რაჲთა აღესრულოს სიტყუად იგი, რომელი სჯულსა მათსა წერილ არს, რამეთუ: მომიძულეს მე ცუდად.
26. ხოლო რაჟამს მოვიდეს ნუგეშინის-მცემელი იგი, რომელი მე მოვაველინო თქუენდა მამისა ჩემისა მიერ, სული ჭეშმარიტებისაჲ, რომელი მამისაგან გამოვალს, მან წამოს ჩემთვის.
27. და თქუენცა მოწამე ხართ, რამეთუ დასაბამითგან ჩემ თანა ხართ.

1. ამას გეტყვობდი თქვენ, რადთა არა დაჰბრკოლდეთ.
2. კრებულისაგან განგასხნენ თქვენ. არამედ მოვალს ჟამი, რადთა ყოველმან რომელმან მოგწყვდნეს თქვენ, ჰგონებდეს, ვითარმედ მსხუერპლი შეწირა ღმრთისა.
3. და ესე გიყონ თქვენ, რამეთუ არა იციან მომავლინებელი ჩემი მამაჲ, არცა მე.
4. არამედ ამას გეტყვობდი თქვენ, რადთა, რაჟამს მოიწიოს ჟამი იგი, მოიქსენოთ მათი, რამეთუ მე გარქუ თქვენ. ესე პირველითგან არა გარქუ თქვენ, რამეთუ თქვენ თანა ვიყავ.
5. ხოლო აწ მივალ მომავლინებელისა ჩემისა, და არავინ თქვენგანი მკითხავს მე, ვითარმედ: ვიდრე ხუალ?
6. არამედ ამას რაჲ გეტყვობდი თქვენ, მწუხარებამან აღავსნა გულნი თქუენნი.
7. არამედ მე ჭემმარიტსა გეტყვ თქვენ: უმჯობეს არს თქუენდა, რადთა მე წარვიდე; უკუეთუ მე არა წარვიდე, ნუგეშინის-მცემელი იგი არა მოვიდეს თქუენდა; უკუეთუ მე წარვიდე, მოვაგლინო იგი თქუენდა.
8. და მოვიდეს იგი და ამხილოს სოფელსა ცოდვისათჳს და სიმართლისათჳს და სასჯელისათჳს.
9. ცოდვისათჳს ესრეთ, რამეთუ არა ჰრწმენა ჩემდა მომართ;
10. ხოლო სიმართლისათჳს, რამეთუ მე მამისა ჩემისა მივალ, და არღარა მხედვიდეთ მე;
11. ხოლო სასჯელისათჳს, რამეთუ მთავარი იგი ამის სოფლისაჲ დასჯილ არს.
12. ფრიადლა მაქუს სიტყუად თქუენდა, არამედ აწ არღარა ძალ-გიც ტვრთვად.
13. ხოლო ოდეს მოვიდეს სული იგი ჭემმარიტებისაჲ, გიძლოდის თქუენ ჭემმარიტებასა ყოველსა, რამეთუ არა იტყოდის თავით თჳსით, არამედ რაოდენი-რაჲ ესმეს, იტყოდის და მომავალი იგი გითხრას თქუენ.
14. მან მე მადიდოს, რამეთუ ჩემგან მიიღოს და გითხრას თქუენ.
15. ყოველი, რაოდენი აქუს მამასა, ჩემი არს; და ამისთჳს გარქუ თქუენ, რამეთუ: ჩემგან მიიღოს და გითხრას თქუენ.
16. მცირედლა, და არღარა მხედვიდეთ მე; და კუალად მცირედლა, და მიხილოთ მე, რამეთუ მე მივალ მამისა ჩემისა.
17. თქუეს უკუე მოწაფეთა მისთა ურთიერთას: რაჲ არს, რომელსა-ესე მეტყვს ჩუენ: მცირედლა, და არღარა მხედვიდეთ მე; და კუალად მცირედლა, და მიხილოთ მე, და რამეთუ მე მივალ მამისა ჩემისა?
18. და იტყოდეს უკუე: რაჲ არს ესე “მცირედ”? არა უწყით, რასა იტყვს.
19. გულისწმა-ყო იესუ, რამეთუ უნდა კითხვის, და ჰრქუა მათ: ამისთჳს გამოემიებთა ურთიერთას, რამეთუ ვთქუ: მცირედლა, და არღარა მხედვიდეთ მე; და კუალად მცირედ, და მიხილოთ მე?
20. ამენ, ამენ გეტყვ თქუენ, რამეთუ სტიროდით და ჰგოდებდეთ თქუენ, ხოლო სოფელსა უხაროდის, და თქუენ სწუხდეთ, არამედ მწუხარებაჲ თქუენი სიხარულად გარდაიქცეს.
21. დედაკაცი რაჟამს შობნ, მწუხარე არნ, რამეთუ მოიწია ჟამი მისი. ხოლო რაჟამს შვის ყრმაჲ, არღარა მოექსენის ჭირი იგი სიხარულითა მით, რამეთუ იშვა კაცი სოფელსა შინა.
22. ხოლო თქუენ აწ ჭირი გაქუს. და მერმე კუალად გიხილნე თქუენ, და უხაროდის გულთა თქუენთა, და სიხარული თქუენი არავინ მიგიღოს თქუენგან.

23. და მას დღესა შინა მე არარაა მკითხვით. ამენ, ამენ გეტყვ თქუნენ, რამეთუ: რაოდენიცა-რად სთხოვით მამასა სახელითა ჩემითა, მოგცეს თქუნენ.
24. აქამომდე არარაა გითხოვიეს სახელითა ჩემითა. ითხოვდით და მოიღოთ, რადთა სიხარული თქუნენი სავსებით იყოს.
25. ამას იგავით გეტყოდე თქუნენ; ხოლო მოვალს ჟამი, ოდეს არღარა იგავით გეტყოდი თქუნენ, არამედ განცხადებულად მამისა ჩემისათვის გითხრა თქუნენ.
26. მას დღესა შინა ითხოვით სახელითა ჩემითა, და არა გეტყვ თქუნენ, ვითარმედ: მე ვჰკითხო მამასა ჩემსა თქუნენთვის.
27. რამეთუ თვით მამასა ჩემსა უყუარით თქუნენ, რამეთუ თქუნენ მე შემეყუარეთ და გრწმენა რამეთუ მე ღმრთისაგან გამოვედ.
28. გამოვედ მამისაგან და მოვედ სოფლად და კუალად დაუტეოხ სოფელსა და მივალ მამისა.
29. ჰრქუნეს მას მოწაფეთა მისთა: აჰა აწ განცხადებულად იტყვ და იგავსა არცა ერთსა რას იტყვ.
30. და აწ უწყით ჩუნენ, რამეთუ ყოველივე იცი და არა გიჰმს, რადთა გკითხოს ვინმე. ამის გამო გურწამს, რამეთუ ღმრთისაგან გამოხუედ.
31. მიუგო იესუ და ჰქუა მათ: აწ სამე გრწამს?
32. აჰა მოვალს ჟამი და მოწევნულ არს, რამეთუ განიბნინეთ კაცად-კაცადი თვსად ადგილად და მე მარტომ დამიტეოთ; და არა ვარ მე მარტომ, არმედ მამად ჩემი ჩემ თანა არს.
33. ამას გეტყოდე თქუნენ, რადთა ჩემ თანა მშვიდობად გაქუნდეს. სოფელსა ამას ჰირი გაქუს, არამედ ნუ გეშინინ, რამეთუ მე მიძლევით სოფელსა.

17

1. ამას იტყოდა იესუ და აღიხილნა თუალნი თვსნი ზეცად და თქუა: მამაო, მოიწია ჟამი ჩემი, აღიდე მე შენი, რადთა შემანცა შენმან გადიდოს შენ.
2. ვითარცა-ესე მოეც მას ჰელ-მწიფებად ყოველთა ჰორციელთად, რადთა ყოველი რომელი მოეც მას, მისცეს მათ ცხორებად საუკუნომ.
3. და ესე არს ცხორებად საუკუნომ, რადთა გიცოდინა შენ მხოლოდ ჰემმარიტი ღმერთი და რომელნი მოავლინე იესუ ჰრისტე.
4. მე გადიდე შენ ქუეყანასა ზედა, საქმე აღვასრულე, რომელი მომეც მე, რადთა ვყო.
5. და აწ მადიდე მე, მამაო, თავისა შენისა თანა დიდებითა მით, რომელი მაქუნდა წინაშე შენსა უწინარეს სოფლის დაბადებისა.
6. გამოუცხადე სახელი შენი კაცთა, რომელნი მომცენ მე სოფლისა ამისგან; შენნი იყვნეს და მე მომცენ იგინი, და სიტყუდ შენი დაუმარხავს.
7. და აწ უცნობიეს, რამეთუ ყოველი, რომელი მომეც მე, შენგან არს.
8. რამეთუ სიტყუანი, რომელნი მომცენ მე, მივსცენ მათ, და მათ მიიხუნეს და ცნეს ჰემმარიტად, რამეთუ შენგან გამოვედ, და ჰრწმენა, რამეთუ შენ მომავლინე მე.
9. მე მათთვის გკითხავ; არა თუ სოფლისათვის გკითხავ, არამედ მათთვის, რომელნი მომცენ მე, რამეთუ შენნი არიან.
10. და ჩემი ყოველი შენი არს, და შენი ჩემი არს, და დიდებულ ვარ მე მათ შორის.
11. და არღარა ვარ მე სოფელსა ამას, და ესენი სოფელსა შინა არიან, და მე შენდა მოვალ. მამაო წმიდაო, დაიცვენ ესენი სახელითა შენითა, რომელნი მომცენ მე, რადთა იყვნენ ერთობით, ვითარცა ჩუნენ.

12. ოდეს ვიყავ მათ თანა სოფელსა შინა, მე ვსცევდ მათ სახელითა შენითა; რომელნი მომცენ მე, დავიცვენ, და არავინ მათგანი წარწყმდა, გარნა მე იგი წარწყმედისაჲ, რადთა წერილი აღესრულოს.
13. ხოლო აწ შენდა მოვალ და ამას ვიტყვ სოფელსა შინა, რადთა აქუნდეს მათ სიხარული ჩემი სავსებით.
14. მე მივსცენ მათ სიტყუანი შენნი, და სოფელმან მოიძულნა იგინი, რამეთუ არა არიან სოფლისა ამისგანნი, ვითარცა მე არა ვარ სოფელსა ამისგან.
15. არა ვიტყვ, რადთა აღიხუნე იგინი სოფლისაგან, არამედ რადთა დაიცვნე იგინი ბოროტისაგან.
16. სოფლისაგანნი არა არიან, ვითარცა მე არა სოფლისაგანი ვარ.
17. წმიდა-ყვენ ესენი ჭეშმარიტებითა, რამეთუ სიტყუად შენი ჭეშმარიტ არს.
18. ვითარცა მომავლინე მე სოფლად, მეცა წარვაველინებ მათ სოფლად.
19. და მათთვს წმიდა-ვჰყოფ თავსა ჩემსა, რადთა იგინიცა იყვნენ წმიდა ჭეშმარიტებით.
20. და არა ამათთვს ხოლო გკითხავ, არამედ ყოველთათვს, რომელთა ჰრწმენეს სიტყვთა მათითა ჩემდა მომართ.
21. რადთა ყოველნი ერთ იყვნენ, ვითარცა შენ, მამაო, ჩემდამო და მე შენდამი, რადთა იგინიცა ჩუენ შორის ერთ იყვნენ, რადთა სოფელსა ჰრწმენეს, რამეთუ შენ მომავლინე მე.
22. და მე დიდებაჲ, რომელიც მომეც მე, მივეც მათ, რადთა იყვნენ ერთ, ვითარცა ჩუენ ერთ ვართ.
23. მე მათ შორის, და შენ ჩემ თანა, რადთა იყვნენ სრულ ერთობითა, და რადთა უწყოდის სოფელმან, რამეთუ შენ მომავლინე მე და შეიყუარენ იგინი, ვითარცა მე შემიყუარე.
24. მამაო, რომელნი-ესე მომცენ მე, მნებავს, რადთა, სადაცა მე ვიყო, იგინიცა ჩემ თანა იყვნენ, რადთა ჰხედვიდენ დიდებასა ჩემსა, რომელი მომეც მე, რამეთუ შემიყუარე მე უწინარეს სოფლის დაბადებისა.
25. მამაო მართალო, და სოფელმან შენ არა გიცნა, ხოლო მე გიცან შენ, და მათცა ცნეს, რამეთუ შენ მომავლინე მე.
26. და ვაუწყე სახელი შენი და ვაუწყო, რადთა სიყუარულითა მით რომლითა შემიყუარე მე, მათ შორის იყოს, და მე მათ თანა.

18

1. ესე თქუა იესუ და გამოვიდა მოწვითურთ თვსით წიად ჰევსა მას ნაძოვანსა, სადა-იგი იყო მტილი, რომელსა შევიდა თავადი და მოწაფენი მისნი.
2. იცოდა იუდაცა, მიმცემელმან მისმან, ადგილი იგი, რამეთუ მრავალ-გზის შესრულ იყო მუნ იესუ მოწვითურთ თვსით.
3. ხოლო იუდა წარიყვანა ერი და მდდელთ-მომღუართა და ფარისეველთაგან მსახურნი და მოვიდა მუნ სანთლებითა და ლამპრებითა და საჭურველითა.
4. ხოლო იესუ იცოდა ყოველი იგი მომავალი მის ზედა, გამოვიდა და ჰრქუა მათ: ვის ეძიებთ?
5. მიუგეს და ჰრქუეს მას: იესუს ნაზარეველსა. ჰრქუა მათ იესუ: მე ვარ. დგა იუდაცა, მიმცემელი იგი მისი, მათ თანა.
6. და ვითარცა ჰრქუა მათ: მე ვარ, გარე უკუნიქცეს და დაეცნეს ქუეყანასა.
7. მერმე კუალად ჰკითხა მათ: ვის ეძიებთ? და მათ ჰრქუეს მას: იესუს ნაზარეველსა.

8. ჰრქუა მათ იესუ: გარქუ თქუნ, ვითარმედ: მე ვარ. უკეთუ მე მეძიებთ, უტევებით ესენი, წარვიდენ.
9. რადთა აღესრულოს სიტყუად იგი, რომელი თქუა, ვითარმედ: რომელნი მომცენ მე, არა წარვწყმიდე მათგანი არცა ერთი.
10. ხოლო სიმონ-პეტრეს აქუნდა მახვლი, აღმოიჭადა იგი და სცა მონასა მღდელო-მოდღურისასა და წარჰკუეთა ყური მისი მარჯუენე. ხოლო იყო სახელი მონისა მის მალქოზ.
11. ჰრქუა იესუ პეტრეს: დადევ მახვლი ქარქაშსა! სასუმელი, რომელი მომცა მე მამამან, არა შევსუა იგი?
12. ხოლო კრებულმან მან და ათასისთავმან და მსახურთა მათ ჰურიათამან შეიპყრეს იესუ და შეკრეს იგი.
13. და მიიყვანეს იგი პირველად ანნაძსა, რამეთუ იყო სიმამრი კაიაფაძსი, რომელი იყო მღდელო-მოდღუარი მის წელიწადისა.
14. ხოლო ესე კაიაფა იყო, რომელმან აზრახა ჰურიათა, ვითარმედ: უმჯობეს არს კაცისა ერთისა სიკუდილი ერისათვს.
15. მისდევდა იესუს სომონ-პეტრე და სხვა იგი მოწაფე. ხოლო მოწაფე იგი ერთი მეცნიერი იყო მღდელო-მოდღურისა და შევიდა იესუმს თანა ეზოსა მღდელო-მოდღურისასა.
16. ხოლო პეტრე დგა კარსა თანა გარეშე. გავიდა ერთი იგი მოწაფე, რომელი იყო მეცნიერ მღდელო-მოდღურისა, და ჰრქუა მეკარესა მას დედაკაცსა და შეიყვანა პეტრე.
17. ჰრქუა მკვევალმან მან მეკარემან პეტრეს: ნუუკუე შენცა მოწაფეთაგანი ხარ მის კაცისათად? ხოლო პეტრე თქუა: არა ვარ.
18. დგეს მონანი იგი და მსახურნი მღდელო-მოდღუართანი და ნაკუერცხალი აღევზნა, რამეთუ ყინელი იყო, და ტფებოდეს. დგა მათ თანა პეტრეცა და ტფებოდა.
19. ხოლო მღდელო-მოდღუარმან მან ჰკითხა იესუს მოწაფეთა მისთათვს და მოძღურებისა მისისათვს.
20. მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: მე განცხადებულად ვეტყოდე სოფელსა და მე მარადის ვასწავებდ შესაკრებელსა და ტაძარსა შინა, სადა-იგი ყოვლადვე ჰურიანი შეკრებიან, ხოლო ფარულად არარას ვეტყოდე.
21. რაძსა მკითხავ მე? ჰკითხე მათ, რომელთა ესმოდა, რასა ვასწავებდ მათ. აჰა ამათ იციან, რასა-იგი ვეტყოდე მათ.
22. და ვითარცა ესე თქუა იესუ, ერთმან მსახურთაგანმან მუნ მდგომარემან სცა ყურიმალსა იესუს და ჰრქუა: ესრეთ სიტყუას-უგება მღდელო-მოდღუარსა?
23. ჰრქუა მას იესუ: უკუეთუ ბოროტსა ვიტყოდე, წამე ბოროტისათვს: უკუეთუ კეთილსა, რაძსათვს მცემ?
24. და მიავლინა იგი ანა კრული კაიაფაძსა, მღდელო-მოდღურისა.
25. ხოლო სიმონ-პეტრე დგა და ტფებოდა. ჰრქუეს მას მუნ მდგომარეთა მათ: ნუუკუე შენცა მოწაფეთა მისთაგანი ხარ? ხოლო მან უვარ-ყო და თქუა: არა ვარ.
26. ჰრქუა მას ერთმან მონათაგანმან მღდელო-მოდღურისამან – ნათესავი იყო მისი, რომელსა-იგი პეტრე წარჰკუეთა ყური – არა მე გიხილეთა მტილსა მას შინა მის თანა?
27. და კულად უვარ-ყო პეტრე და მეყსეულად ქათამმან იყივლა.
28. და მოიყვანეს იესუ კაიაფაძსით ტაძრად. და იყო განთიად. და იგინი არა შევიდეს ტაძრად, რადთა არა შეიგინნენ, არამედ რადთა ჰამონ პასექი.
29. გამოვიდა პილატე მათა გარე და ჰრქუა მათ: რასა შესმენასა მოიღებთ კაცისა ამისა ზედა?

30. მიუგეს და ჰრქუეს მას: უკუეთუმცა არა ბოროტის - მოქმედი იყო, არამცა მიგეცით შენ ეგე.
31. ჰრქუა მათ პილატე: მიიყვანეთ ეგე თქუენ და სჯულისა თქუენისაებრ განიკითხეთ ეგე. ჰრქუეს მას ჰურიათა მათ: ჩუენდა არავისი ჯერ-არს მოკლვაჲ.
32. რადთა აღესრულოს სიტყუაჲ იგი იესუმსი, რომელ თქუა და აუწყებდა, რომლითა სიკუდილითა ეგულეობდა მოსიკუდიდ.
33. კუალად უკუე შევიდა პილატე ტაძრად და შეხადა იესუს და ჰრქუა მას: შენ ხარა მეუფე ჰურიათაჲ?
34. ჰრქუა მას იესუ: შენ თავით თვსით იტყვ მაგას, ანუ სხუათა გითხრეს ჩემთვის?
35. მიუგო პილატე და ჰრქუა მას: ნუუკუე მე ჰურიათ ვარა? ნათესავთა შენთა და მღდელოთ - მოძღუართა მოუცემიხარ შენ ჩემდა. რაჲ გიქმნიეს?
36. მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: მეუფეჲაჲ ჩემი არა ამის სოფლისაგანი არს. უკუეთუმცა ამის სოფლისაგანი იყო მეუფეჲაჲ ჩემი, მსახურნიმცა ჩემნი იღუწიდეს ჩემთვის, რადთა არამცა მივეცი ჰურიათა. ხოლო აწ მეუფეჲაჲ ჩემი არა არს ამიერ სოფლით.
37. ჰრქუა მას პილატე: უკუეთუ მეუფე ხარ შენ? ჰრქუა მას იესუ: შენ იტყვ, რამეთუ მეუფე ვარ მე.მე ამისათვს შობილ ვარ და ამისათვს მოვივლინე სოფლად, რადთა ვწამო ჭემმარიტი. ყოველი რომელი ჭემმარიტებისგან იყოს, ისმინოს ჳმისა ჩემისაჲ.
38. ჰრქუა მას პილატე: რაჲ არს ჭემმარიტეჲაჲ? და ვითარცა ესე თქუა, კუალად გამოვიდა და ჰრქუა ჰურიათა მათ: მე არცა ერთსა ბრალსა ვჰპოებ ამის თანა.
39. ხოლო არს ჩუეულეჲაჲ თქუენი, რადთა ერთი მიგიტევო თქუენ დღესასწაულსა ამას. გნებავსა, რადთა მიგიტევო თქუენ მეუფე ჰურიათაჲ?
40. კუალად უკუე დაღად-ყვეს ყოველთა და თქუეს: ნუ ეგე, არამედ ბარაბა. და იყო ესე ბარაბა ავაზაკი.

19

1. მაშინ მოიყვანა პილატე იესუ და ტანჯა იგი.
2. და ერისაგანთა მათ შეთხზეს გვრგვნი ეკალთაგან და დაადგეს თავსა მისსა და სამოსელი მოწეული შეჰმოსეს მას.
3. და მოვიდიან მისა და ეტყვედ მას: გიხაროდენ, მეუფეო ჰურიათაო! და სცემდეს ყურიმალსა.
4. გამოვიდა უკუე კუალად გარე პილატე და ჰრქუა მათ: აჰა გამოვიყვანო იგი გარე თქუენდა, რადთა სცნათ, რამეთუ მის თანა არცა ერთი ბრალი ვპოე.
5. გამოვიდა იესუ გარე, და ედგა ეკლისა იგი გვრგვნი და მოწეული სამოსელი. და ჰრქუა მათ პილატე: აჰა კაცი იგი!
6. და ვითარცა იხილეს იგი მღდელოთ-მოძღუართა მათ და მსახურთა, დაღად-ყვეს და თქუეს: ჯუარს-აცუ, ჯუარს-აცუ ეგე! ჰრქუა მათ პილატე: მიიყვანეთ ეგე თქუენ და ჯუარს-აცუთ, რამეთუ მე მაგის თანა ბრალსა არარას ვჰპოებ.
7. მიუგეს ჰურიათა და ჰრქუეს მას: ჩუენ სჯული გუაქუს,და სჯულისა ჩუენისაებრ თანა-აც სიკუდილი, რამეთუ თავი თვსი მედ ღმრთისა ყო.
8. ვითარცა ესმა სიტყუაჲ ესე პილატეს, უფროჲს შეეშინა.
9. და შევიდა კუალად მუნვე ტაძრად და ჰრქუა იესუს: ვინაჲ ხარ შენ? ხოლო იესუ სიტყუაჲ არა მიუგო მას.
10. ჰრქუა მას პილატე: მე არას მეტყვა? ანუ არა უწყია, რამეთუ ჳელმწიფეჲაჲ მაქუს ჯუარ-ცუმად შენდა და ჳელმწიფეჲაჲ მაქუს განტევეჲად შენდა?

11. ჰრქუა მას იესუ: არა გაქუს ჳელმწიფებად ჩემი არცა ერთი, უკუეთუმცა არა მოცემულ იყო შენდა ზეგარდამო. ამისთჳს მიმცემელსა ჩემსა შენდა უდიდესი ცოდვაჲ აქუს.
12. ამის გამო პილატეს უნდა განტევეებად მისი, ხოლო ჰურიანი იგი დაღადებდეს და იტყოდეს: უკუეთუ ეგე განუტეო, არა ხარ მოყუარე კეისრისაჲ, რამეთუ ყოველი, რომელი მეუფედ იტყუნ თავსა თჳსსა, სიტყუას-უგებნ კეისარსა.
13. ხოლო პილატეს რაჲ ესმა სიტყუად ესე, გამოიყვანა იესუ გარე და დაჯდა იგი საყდართა ზედა, ადგილსა მას, რომელსა ჰრქჳნ ქვაფენილ, ხოლო ებრაელებრ კაპპათა.
14. და იყო პარასკევი პასქამსაჲ, და ჟამი იყო მეექუსე. ჰრქუა პილატე ჰურიათა მათ: აჰა მეუფეჲ თქუენი!
15. ხოლო იგინი დაღადებდეს და იტყოდეს: აღიღე, აღიღე და ჯუარს-აცუ ეგე! ჰრქუა მათ პილატე: მეუფე თქუენი მე ჯუარს-ვაცუა? მიუგეს მღდელთ-მოდღუართა მათ და ჰრქუეს: არა გჳვის ჩვენ მეუფეჲ, გარნა კეისარი.
16. მაშინ მისცა იგი მათ, რადთა ჯუარს-ეცუას. ხოლო მათ წარიყვანეს იესუ.
17. და ეკიდა თჳთ ჯუარი თჳსი და განვიდა ადგილსა მას თხემისასა, რომელსა ჰრქჳნ ებრაელებრ გოლგოთა.
18. და მუნ ჯუარს-აცუეს იგი და მის თანა სხუანი ორნი ამიერ და იმიერ, და შორის იესუ.
19. და დაწერა პილატე ფიცარი და დასდვა ჯუარსა მას ზედა. და იყო წერილი ესრე: იესუ ნაზარეველი, მეუფეჲ ჰურიათაჲ.
20. ესე ფიცარი მრავალთა ჰურიათა აღმოიკითხეს, რამეთუ მახლობელ იყო ქალაქსა ადგილი იგი, სადა ჯუარს-აცუეს იესუ. და იყო წერილი ებრაელებრ დაჰრომაელებრ და ბერძლ.
21. ეტყოდეს უკუე პილატეს მღდელთ-მოდღუარნი იგი ჰურიათანი: ნუ დასწერ მეუფედ ჰურიათა, არამედ ვითარმედ მან თქუა: მეუფეჲ ჰურიათაჲ ვარი მე.
22. ჰრქუა მათ პილატე: რომელი დავწერე, დავწერე.
23. და ერისაგანთა მათ, რომელთა ჯუარს-აცუეს იესუ, მოიღეს სამოსელი მისი და განიყვეს ოთხად ნაწილად, თითოეულმან ერისაგანმან ნაწილი. ხოლო კუართი იგი, რამეთუ იყო უკერველ, ზეით გამოქსოვილ ყოვლად,
24. თქუეს უკუე ურთიერთას: არა განვხიოთ ესე, არამედ წილ-ვიგდოთ ამას ზედა, ვისაცა იყოს, რადთა აღესრულოს წერილი იგი: განიყვეს სამოსელი ჩემი თავისა მათისა და კუართსა ჩემსა ზედა განიგდეს წილი. ერისაგანთა მათ ესე ყვეს.
25. ხოლო დგეს ჯუარსა მას თანა იესუმსსა დედაჲ მისი და დაჲ დედისა მისისაჲ, მარიამ კლეოპასისი, და მარიამ მაგდალენელი.
26. ხოლო იესუ ვითარცა იხილა დედაჲ თჳსი და მოწაფე იგი, რომელი უყუარდა, წინაშე მდგომარენი, ჰრქუა დედასა თჳსსა: დედაკაცო, აჰა ძე შენი!
27. და მერმე მოწაფესა მას ჰრქუა: აჰა დედაჲ შენი! და მიერთგან წარიყვანა იგი მოწაფემან მან თჳსთა თანა.
28. ამისა შემდგომად იხილა იესუ, რამეთუ ყოველივე აღსრულებულ არს. და რადთა აღესრულოს წერილი იგი, თქუა: მწყურის.
29. დგა მუნ ჰურჭელი ძმრითა სავსე. და მათ ღრუბელი აღავსეს ძმრითა მით უსუჰსა თანა და დაადგეს ლერწამი და მიუჰყრეს პირსა მისსა.
30. და ოდეს მიიღო ძმარი იგი იესუ, თქუა: ესეცა წერილი აღსრულებულ არს. და მიიღრიკა თავი და განუტევა სული.
31. ხოლო ჰურიათა მათ, რამეთუ პარასკევი იყო, რადთა არა დაადგრეს გუამი მისი ჯუარსა ზედა შაბათადმდე, რამეთუ იყო დიდ დღე იგი შაბათისაჲ მის, ჰკითხეს პილატეს, რადთა წჳენი მათნი განუტეხნენ და გარდამოიხუნენ.

32. მოვიდეს ერისაგანნი იგი და პირველისანი მის განუტეხნეს წვენი, და ერთისად მის ეგრეთვე, რომელნი ჯუარს-ცუმულ იყვნეს მის თანა.
33. ხოლო მო-რად-ვიდეს იესუმსა და იხილეს იგი, რამეთუ მომკუდარ იყო, არა განუტეხნეს წვენი მისნი,
34. არამედ ერთმან ერისაგანმან ლახურითა უგუმირა გუერდსა მისსა, და მეყსეულად გარდამოჭდა სისხლი და წყალი.
35. და რომელმან იხილა, წამა, და ჭეშმარიტ არს წამებად მისი, და მან უწყის, რამეთუ ჭეშმარიტსა იტყვს, რადთა თქუენცა გრწმენეს.
36. რამეთუ იყო ესე, რადთა წერილი აღესრულოს, ვითარმედ: ძუალი მისი არა შეიმუხროს.
37. და სხუად წერილი იტყვს: იხილონ, რომელსა-იგი უგუმირეს.
38. ამისა შემდგომად ჰკითხა პილატეს იოსებ, რომელი იყო არიმათიადთ, რამეთუ იყო იგი მოწაფე იესუმსი ფარულად, შიშისათვის ჰურიათაჲსა, რადთა აღიღოს გუამი იესუმსი. და უბრძანა მას პილატე. მოვიდა და აღიღო გუამი მისი.
39. მოვიდა ნიკოდიმოსცა, რომელი-იგი მოსრულ იყო იესუმსა ღამე პირველ, და მოიღო აღრეული მურისა და ალომსად ვითარ ასი ლიტრაჲ.
40. და მოიღეს გუამი იესუმსი და შეგრაგნეს იგი ტილოებითა სულნელთა მათ თანა, ვითარცა ჩუელებაჲ არს ჰურიათა დაფლვისაჲ.
41. იყო ადგილსა მას, სადა ჯუარს-ეცუა, მტილი და მტილსა მას შინა საფლავი ახალი, რომელსა არავინ დადებულ იყო.
42. მუნ დადვეს გუამი იესუმსი პარასკევისათვის ჰურიათაჲსა, რამეთუ მახლობელ იყო საფლავი იგი.

20

1. ერთსა მას შაბათსა მოვიდა მარიამ მაგდალენელი განთიად, ვიდრე ბნელდა იყო, საფლავსა მას ზედა და იხილა ლოდი იგი აღებული კარისა მისგან საფლავისა.
2. რბიოდა და მოვიდა სიმონ-პეტრესა და სხვსა მის მოწფისა, რომელი უყუარდა იესუს, და ჰრქუა მათ: აღიღეს უფალი საფლავისაგან, და არა უწყი, სადა დადვეს იგი.
3. გამოვიდა პეტრე და სხუად იგი მოწაფე და მოვიდოდეს საფლავად.
4. რბიოდეს ორნივე ზოგად. ხოლო სხვად იგი მოწაფე წინა რბიოდა უადრეს პეტრესსა და მოვიდა პირველად საფლავად.
5. და შთახედა საფლავსა მას და იხილნა ტილონი იგი ხოლო მდებარენი და შინა არა შევიდა.
6. მოვიდა სიმონ-პეტრეცა შემდგომად მისა და შევიდა საფლავად და იხილნა ტილონი იგი მდებარენი.
7. და სუდარი იგი, რომელი იყო თავსა მისსა არა ტილოთა თანა მდებარე, არამედ თვსაგან შეკეცილი ერთსა ადგილსა.
8. მაშინ შევიდა სხუადცა იგი მოწაფე, რომელი მოვიდა პირველად პეტრესა საფლავად. და იხილეს და ჰრწმენა.
9. რამეთუ არღა იცოდეს წერილისაჲ, ვითარმედ: ჯერ-არს მისი მკუდრეთით აღდგომაჲ.
10. წარვიდეს უკუე კულად თვსაგან მოწაფენი იგი.
11. ხოლო მარიამ დეა გარეშე საფლავსა მას თანა და ტიროდა. და ვითარ ტიროდა, შთახედა საფლავსა მას

12. და იხილნა ორნი ანგელოზნი, სპეტაკითა მოსილნი, მსხდომარენი ერთი თავით და ერთი ფერჯით, სადა-იგი იდვა გუამი უფლისა იესუმსი.
13. და ჰრქუეს მას ანგელოზთა მათ: დედაკაცო, რაჲსა სტირ? ხოლო მან ჰრქუა მათ, რამეთუ: აღიღეს უფალი ჩემი საფლავით, და არა უწყი, სადა დადვეს იგი.
14. ესე რაჲ თქუა, მიიქცა გარე და იხილნა იესუ მდგომარე და არა უწყოდა, რამეთუ იესუ არს.
15. ჰრქუა მას იესუ: დედაკაცო, რაჲსა სტირ? ვის ეძიებ? მას ეგონა, ვითარმედ მემტილე იგი არს, და რქუა მას: უფალო, უკუეთუ შენ აღილე იგი, მითხარ მე, სადა დასდევ, და მე წარმოვილო იგი.
16. ჰრქუა მას იესუ: მარიამ! მიიხილა მან გარე და ჰრქუა მას ებრაელებრ: რაბზუნი! რომელსა ჰრქუან მოძღუარ, და მირბიოდა შემთხუევად მისა.
17. რქუა მას იესუ: ნუ შემომეხები მე, რამეთუ არღა აღსრულ ვარ მამისა ჩემისა; წარვედ ძმათა ჩემთა და არქუ მათ: აღვალ მამისა ჩემისა და მამისა თქუენისა, ღმრთისა ჩემისა და ღმრთისა თქუენისა.
18. მოვიდა მარიამ მაგდალენელი თხრობათ მოწაფეთა მისთა, რამეთუ იხილა უფალი და ესრეთ ჰრქუა მას.
19. და ვითარცა შემწუხრდა დღე იგი ერთშაბათისაჲ მის, და კარნი იგი დაჯშულ იყვნეს, სადა-იგი იყვნეს მოწაფენი შეკრებულ შიშისათჳს ჰურიათაჲსა, მოვიდა იესუ და დადგა შორის მათსა და ჰრქუა მათ: მშჯდობაჲ თქუენ თანა!
20. და ვითარცა ესე თქუა, უჩუენნა მათ ჳელნი თჳსნი და გუერდი მისი. და განიხარეს მოწაფეთა, იხილეს რაჲ უფალი.
21. ჰრქუა მას იესუ კულადა: მშჯდობაჲ თქუენ თანა! ვითარცა მომავლინა მე მამამან, მეცა წარგავლინებ თქუენ.
22. და ვითარცა ესე თქუა შეჰბერა მათ და ჰრქუა: მიიღეთ სული წმიდაჲ.
23. უკუეთუ ვიეთნიმე მიუტევენეთ ცოდვანი, მიეტევენენ მათ; და უკუეთუ ვიეთნიმე შეიპყრნეთ, შეპყრობილ იყვნენ.
24. ხოლო თომა, ერთი იგი ათორმეტთაგანი, რომელსა ერქუა მარჩბივ, არა იყო მათ თანა, ოდეს-იგი მოვიდა იესუ.
25. უთხრობდეს მას სხუანი იგი მოწაფენი, ვითარმედ: ვიხილეთ ჩუენ უფალი. ხოლო მან ჰრქუა მათ: უკუეთუ არა ვიხილო ჳელთა მისთა სახე იგი სამშჳალთაჲ და დავსხნე თითნი ჩემნი ადგილსა მას სამშჳალთასა და დავსდვა ჳელი ჩემი გუერდსა მისსა, არასადა მრწმენეს.
26. და შემდგომად რვისა დღისა კულადა იყვნეს მოწაფენი მისნი შინაგან, და თომაცა მათ თანა. და შევიდა იესუ კართა ჳშულთა და დადგა შორის მათსა და ჰრქუა მათ: მშჯდობაჲ თქუენ თანა!
27. მერმე ჰრქუა თომას: მოყვენ თითნი შენნი და იხილენ ჳელნი ჩემნი და მოიღე ჳელი შენი და დამდევ გუერდსა ჩემსა და ნუ იყოფი ურწმუნო, არამედ გრწმენინ.
28. მიუგო თომა და ჰრქუა: უფალი ჩემი და ღმერთი ჩემი!
29. ჰრქუა მას იესუ, რამეთუ: მიხილე და გრწამს; ნეტარ არიან, რომელთა არა უხილავ და ვჰრწმენე.
30. მრვალნი სხუანიცა სასწაულნი ქმნნა იესუ წინაშე მოწაფეთა თჳსთა, რომელნი არა დაწერილ არიან წიგნსა ამას.
31. ხოლო ესე დაიწერა, რაჲთა გრწმენეს, რამეთუ იესუ არს ქრისტე, ძე ღმრთისაჲ და რაჲთა გრწმენეს და ცხორებაჲ გაქუნდეს სახელითა მისითა.

1. ამისა შემდგომად კუალად გამოუცხადა თავი თვისი იესუ მოწაფეთა თვისთა ზღუასა მას ზედა ტიბერიისასა. ხოლო გამოუცხადა ესრეთ:
2. იყვნეს ზოგად სიმონ-პეტრე და თომა, რომელსა ერქუა მარჩბივ, და ნათანაელ, რომელი იყო კანაათ გალილეამსათ, და ძენი ზებედესნი და სხუანი მოწაფეთაგანნი ორნი.
3. ჰრქუა მათ სიმონ-პეტრე: წარვიდე სათხევლობად. ჰრქუეს მას: მოვიდეთ ჩუენცა შენ თანა. განვიდეს და შევიდეს ნავსა. და მას ღამესა არარაჲ იპყრეს.
4. და ვითარცა განთენდებოდა, დგა იესუ კიდესა ზედა, და არა უწყოდეს მოწაფეთა, ვითარმედ უფალი არს.
5. ჰრქუა მათ იესუ: ყრმანო, საჭმელი ნუ გაქუს რაჲა? მიუგეს და ჰრქუეს: არა.
6. ხოლო თავადმან ჰრქუა მათ: სდევით ბადე ეგე მარჯუენით კერძო ნავისა მაგის და ჰპოოთ. ხოლო მათ სდევს ბადე იგი და ვერღარა ეძლო გამოთრევად სიმრავლისა მისგან თევზთამსა.
7. ჰრქუა პეტრეს მოწაფემან მან, რომელი უყუარდა იესუს, ვითარმედ: უფალი არს. ბოლო სიმონ-პეტრეს ვითარცა ესმა, ვითარმედ უფალი არს, მოირტყა შესამოსელი თვისი, რამეთუ შიშუელი იყო, და შთაიგდო თავი თვისი ზღუად.
8. ხოლო სხუანი მოწაფენი ნავით მოვიდეს, რამეთუ არა შორს იყვნეს ქუეყანისაგან, არამედ ორას წყრთა ოდენ, და გამოითრევდეს ბადესა მას თევზითა სავსესა.
9. და ვითარცა გამოწდეს ქუეყანად, იხილეს ნაკუერცხალი მდებარე და თევზი მას ზედა და პური.
10. ჰრქუა მას იესუ: მოიღეთ თევზთა მათგანი, რომელი იპყართ.
11. აღვიდა სიმონ-პეტრეცა და გამოითრევდა ბადესა მას ქუეყანად, სავსესა დიდ-დიდითა თევზითა, რომელი იყო ას ერგასის და სამ. ესოდენ იყო, და არა განსთქდა ბადე იგი.
12. ჰრქუა მათ იესუ: მოვედით და ისადილენით. და არავინ იკადრა მოწაფეთაგანმან კითხვად მისა, ვითარმედ: შენ ვინ ხარ? იცოდეს ყოველთა, რამეთუ უფალი არს.
13. მოვიდა იესუ და მოიღო პური იგი და მისცა მათ, და თევზი იგი ეგრეთვე.
14. ესე სამ გზის გამოეცხადა იესუ მოწაფეთა თვისთა, აღ-რაჲ-დგა მკუდრეთით.
15. და ოდეს ისადილნეს, ჰრქუა სიმონ-პეტრეს იესუ: სიმონ იონამსო, გიყუარ მეა უფროდს ამათსა? ჰრქუა მას პეტრე: ჰე, უფალო, შენ უწყი, რამეთუ მიყუარ შენ. ჰრქუა მას იესუ: ამოენ კრავნი ჩემნი.
16. ჰრქუა მას მერმეცა მეორედ: სიმონ იონამსო, გიყუარ მეა? ჰრქუა მას პეტრე: ჰე, უფალო, შენ იცი, რამეთუ მიყუარ შენ. ჰრქუა მას იესუ: დამწყსენ ცხოვარნი ჩემნი.
17. კუალად ჰრქუა მას იესუ მესამედ: სიმონ იონამსო, გიყუარ მეა? შეწუხნა პეტრე, რამეთუ ჰრქუა მას მესამედ: გიყუარ მე? და ჰრქუა მას: უფალო, შენ ყოველი უწყი და ყოველი იცი, რამეთუ მიყუარ შენ. ჰრქუა მას იესუ: დამწყსენ ცხოვარნი ჩემნი.
18. ამენ, ამენ გეტყვ შენ: ოდეს იყავ ჭაბუკ, შეირტყი თავით თვისით და ხვდოდი, ვიდრეცა გნებავნ. ხოლო რაჟამს დაჰბერდე, განიპყრნე ჴელნი შენნი, და სხუამან შეგარტყას შენ და წარგიყვანოს, ვიდრეცა შენ არა გინდეს.
19. ხოლო ესე თქუა და აუწყებდა, რომლითა სიკუდილითა ადიდოს ღმერთი. და ვითარცა ესე თქუა, ჰრქუა მას: შემომიდეგ მე.

20. მოიქცა პეტრე და იხილა მოწაფე იგი, რომელი უყუარდა იესუს, მისდევდა რად, რომელი-იგი მიეყრდნა სერობასა მას მკერდსა მისსა და ჰრქუა მას: უფალო, ვინ არს, რომელი მიგცემს შენ?
21. ესე ვითარცა იხილა პეტრე, ჰრქუა იესუს: უფალო, ხოლო ესე რად?
22. ჰრქუა მას იესუ: უკუეთუ მინდეს ყოფად მაგისი, ვიდრემდე მოვიდე, შენდა რად? შენ მე შემომიდეგ.
23. და განჴდა სიტყუად ესე ძმათა შორის, ვითარმედ მოწაფე იგი არა მოკუდეს. და არა ჰრქუა მას იესუ, ვითარმედ: არა მოკუდეს, არამედ: უკუეთუ მინდეს მაგისი ყოფად, ვიდრე მოსლვად ჩემდამდე, შენდა რად?
24. ესე არს მოწაფე იგი, რომელი წამებს ამათთვს და რომელმან დაწერა ესე. და უწყით, რამეთუ ჭეშმარიტ არს წამებად მისი.
25. და არიან სხუანიცა მრავალ, რომელ ქმნა იესუ, რომელნი, თუმცა დაიწერებოდეს თითოეულად, არცაღა ვჰგონებ, ვითარმცა სოფელმან ამან დაიტია აღწერილი წიგნები.

საქმე წმიდათა მოციქულთაჲ აღწერილი ლუკა მახარებელისაჲ

1

1. პირველი ესე სიტყუად ვყავ ყოველთათვს, ჳ ღმრთის მოყუარეო, რომელთა იწყო იესო ყოფად და სწავლად
2. ვიდრე დღედ, რომელადმდე ამცნებდა მოციქულთა სულითა წმიდითა, რომელნი გამოირჩინა, ამაღლდა,
3. რომელთაცა წარუდგინა თავი თვისი ცხოველი შემდგომად ვნებისა თვისისა მრავლითა სახითა, ორმეოცთა დღეთა ეჩუენებოდა მათ და ეტყოდა სასუფეველისათვს ღმრთისა,
4. და თანა-ექცეოდა მათ და ამცნებდა: იერუსალჴმით ნუ განეშორებით, არამედ მოელოდეთ აღთქუმასა მამისასა, რომელი გესმა ჩემგან.
5. რამეთუ იოვანე ნათელ-სცემდა წყლითა, ხოლო თქუენ ნათელ-იღოთ სულითა წმიდითა არა მრავალთა ამათ დღეთა შემდგომად.
6. ხოლო რომელნი-იგი შეკრებულ იყვნეს, ჰკითხვიდეს მას და ეტყოდეს: უფალო, უკუეთუ ამათ ჟამთა კუალად მოაგოა სასუფეველი ისრაჴლსა?
7. ხოლო მან ჰრქუა მათ: არა თქუენი არს ცნობად ჟამთა და წელთაჲ, რომელნი-იგი მამამან დასხნა თვისითა ჴელმწიფებითა,
8. არამედ მოილოთ ძალი მოსლვასა სულისა წმიდისასა თქუენ ზედა, და იყვნეთ ჩემდა მოწამე იერუსალჴმს და ყოველსა ჰურიასტანსა და სამარიასა და ვიდრე დასასრულადმდე ქუეყანისა.
9. და ესე ვითარცა თქუა, ამაღლდა, ხედვიდეს რად იგინი, და ღრუბელმან შეიწყნარა იგი თუალთაგან მათთა.
10. და ვითარცა ხედვიდეს იგინი ზეცად აღსლვასა მისსა, და აჰა-ესერა ორ კაც ზედა მოადგეს მათ სამოსლითა სპეტაკითა,

11. და ჰრქუეს მათ: კაცნო გალილეველნო, რადასა სდგათ და ჰხედავთ ზეცად? ესე იესუ, რომელი ამაღლდა თქუენგან ზეცად, ეგრეთვე მოვიდეს, ვითარცა იხილეთ აღმავალი ზეცად.
12. მაშინ მოიქცეს იერუსალჴმდ მთისა მისგან, რომელსა ჰრქჴან ზეთის ხილთად, რომელ არს მახლობელ იერუსალჴმსა შაბათის გზა ოდენ.
13. და ოდეს შევიდეს, აღვდეს ქორსა მას, სადაცა იყოფოდეს პეტრე და იოვანე, იაკობ და ანდრეა, ფილიპე და თომა, ბართლომე და მატთეოს, იაკობ ალფესი და სიმონ მოშურნე და იუდა იაკობისი.
14. ესე ყოველნი იყვნეს განკრძალულ ლოცვასა და ვედრებასა ერთბამად დედებითურთ და მარიამ დედით იესუმსით და ძმებითურთ მისით.
15. და ამათ დღეთა შინა აღდგა პეტრე შორის მოწაფეთა და თქუა
16. (იყო რიცხვ ერისად მის ერთბამად ვითარ ას და ოც ოდენ): კაცნო ძმანო, ჯერ-იყო აღსრულებად წერილი, რომელი-იგი წინამსწარ თქუა სულმან წმიდამან პირითა დავითისითა იუდადსთვს, რომელი ექმნა წინამძღუარ შემპყრობელთა მათ იესუმსთა,
17. რამეთუ აღრაცხილ იყო ჩუენ თანა, და ხუედრებულ წილი მსახურებისად ამის.
18. ამან მოიგო დაბად იგი სასყიდლითა მით სიცრუვისადათა და განსივნა და განსთქდა შორის, და განიზნინეს ყოველნი ნაწლევნი მისნი.
19. და საცნაურ იქმნა ყოველთა მკვდრთა იერუსალჴმისათა, ვიდრეღა ეწოდაცა დაბასა მას თვსითა სიტყვთა მათითა აკელდამა, ესე იგი არს დაბად სისხლისად.
20. რამეთუ წერილ არს წიგნსა მას ფსალმუნთასა: იყავნ სამკვდრებელი მისი ოჯერ და ნუ იყოფინ მკვდრი მას შინა, და განსაგებელი მისი სხუამან მიიღენ.
21. ჯერ-არს უკუე ჩუენ თანა შეკრებულთა ამათ კაცთად ყოველსა ჟამსა, რომელსა შემოვიდა და განვიდა ჩუენდა უფალი იესუ,
22. იწყო ნათლის-ცემითგან იოვანესით ვიდრე დღედმდე ამაღლებისა მისისა ჩუენგან მოწამედ აღდგომისა მისისა ჩუენ თანა ყოფად ერთი ამათგანი.
23. და დაადგინნეს ორნი: ოსებ, რომელსა ერქუა ბარსაბა და მერმე ეწოდა ოსტოს, და მატათია.
24. და ილოცვიდეს და თქუეს: შენ უფალო, ყოველთა გულთა მეცნიერო, გამოაჩინე ერთი ამათ ორთაგანი, რომელიცა გამოირჩიე,
25. მიღებად წილი მსახურებისად ამის და მოციქულებისად, რომლისაგან განვიდა იუდა მისლვად ადგილსა თვსსა.
26. და მისცნეს წილნი მათ. და გამოუქდა წილი მატათიას და თანა-აღირაცხა ათერთმეტთა მოციქულთა.

2

1. და აღსრულებასა მას დღისა მის მეერგასისასა, იყვნეს ყოველნი ერთბამად ურთიერთას,
2. და იყო მეყსეულად ზეცით ოხრად, ვითარცა მოწევნად ქარისა სასტიკისად, და აღავსო ყოველი იგი სახლი, სადა იგი იყვნეს მსხდომარე.
3. და ეჩუენნეს მათ განყოფანი ენათანი ვითარცა ცეცხლისანი, და დაადგრა თვთოეულად კაცად-კაცადსა მათსა ზედა.
4. და აღივსნეს ყოველნი სულითა წმიდითა და იწყეს სიტყუად უცხოთა ენათა, ვითარცა სული იგი მოსცემდა მათ სიტყუად.

5. ხოლო იყვნეს იერუსალჴმს დამკვდრებულნი ჰურიანი, კაცნი ღმრთის მოშიშნი ყოველთაგან თესლთა, რომელნი არიან ცასა ქუეშე.
6. და იყო რად ჴმად ესე, შეკრბა სიმრავლე ერისად და შეშფოთნეს, რამეთუ ესმოდა თითოეულსა კაცად-კაცადსა მათსა თვისი სიტყუად მათი, იტყოდეს რად იგინი.
7. განჴკრთეს ყოველნი და დაუკვრდა ერთსა-ერთისა თანა და იტყოდეს: ანუ არა ესე ყოველნი არიანა, რომელნი იტყვან, გალილეველ?
8. და ვითარ ჩუენ გუესმის კაცად-კაცადსა თვისი სიტყუად ჩუენი მათგან, რომელნი ვართ
9. პართნი და უჴიკნი და ელამიტელნი და მკვდრნი შუა მდინარისანი, ჴურიასტანისანი და კაბადუკიასანი, პონტოდსანი და ასიადსანი,
10. ფრიგვიასანი და პამფლიისანი, ეგვიპტისანი და ადგილისა ლუბიისანი, კვრინით კერძონი და მოსრულნი ჴრომნი, ჴურიანი და მწირნი,
11. კრიტელნი და არაბიელნი, გუესმის, იტყვან რად ჩუენითა ენითა დიდებასა ღმრთისასა?!
12. ხოლო განჴკრთეს ყოველნი და გამოეძიებდეს ერთი-ერთისა თანა და იტყოდეს: რადმე ჴნებავს ამას ყოფად?
13. ხოლო სხუანი ეკიცხევდეს და იტყოდეს, ვითარმედ: ტკბილითა განსავსე არიან.
14. ხოლო პეტრე დადგა შორს ათერთმეტთა მათ და აღიმალა ჴმად თვისი და ეტყოდა მათ: კაცნო ჴურიანო და ყოველნი რომელნი დამკვდრებულ ხართ იერუსალემს! ესე თქუენდა ცხად იყავნ და ყურად-იხუენით სიტყუანი ჩემნი,
15. რამეთუ არა ვითარ თქუენ ჴგონებთ, ვითარმედ ამათ სთრავს, რამეთუ არს ჟამი დღისად ამის მესამე.
16. არამედ ესე არს თქუმული იგი იოელ წინაწარმეტყუელისა მიერ:
17. და იყოს უკუნადსკნელთა დღეთა, - იტყვს უფალი ღმერთი, - მივჴფინო სულისაგან ჩემისა ყოველსა ჴედა ჴორციელსა და წინაწარმეტყუელებდენ ძენი თქუენნი და ასულნი თქუენნი და ჴაბუკნი თქუენნი ხილვასა იხილვიდენ და მოხუცებულთა თქუენთა ჩუენებით განვეცხადო,
18. და მონათა ჩემთა ჴედა და მკვეალთა ჩემთა ჴედა მათ დღეთა შინა მივჴფინო სულისაგან ჩემისა და წინაწარმეტყუელებდენ.
19. და ვსცე ნიშებ ცათა შინა და სასწაულ ქუეყანასა ჴედა, სისხლი და ცეცხლი და არმური კუამლისად;
20. მზე გარდაიქცეს ბნელად და მთოვარე სისხლად პირველ ვიდრე მოწევნადმდე დღისა მის უფლისა დიდისა და განჩინებულისა.
21. და იყოს ყოველმან რომელმან ხადოს სახელსა უფლისასა, ცხოვნდეს.
22. კაცნო ისრაიტელნო, ისმინენით სიტყუანი ესე: იესუ ნაზარეველი, კაცი განჩინებული ღმრთისა მიერ თქუენდა მიმართ, ძალითა და ნიშებითა და სასწაულებითა, რომელნი-იგი ქმნა ღმერთმან მის მიერ შორის თქუენსა, ვითარცა-იგი თქუენცა უწყით,
23. ესე განჩინებულითა ჴრახვითა და წინადსწარ ცნობითა ღმრთისადთა განცემითა ჴელთა უსჯულოთადთა მიიყვანეთ და შეჴმსჴუალეთ და მოჴკალთ,
24. რომელი-იგი ღმერთმან აღადგინა და დაჴკსნა სალმობანი სიკუდილისანი, რამეთუ ვერ შესაძლებელ იყო დაყენებად მისი მის მიერ.
25. რამეთუ დავით იტყვს მისთვის: წინადსწარ ვხედევდ უფალსა, წინაშე ჩემსა არს მარადის, რამეთუ მარჯულ ჩემსა არს, რადთა არა შევიძრა,
26. ამისთვის განიხარა გულმან ჩემმან და გალობდა ენად ჩემი, უფროდს ჴორცთაცა ჩემთა დაიმკვდრონ სასოებით.

27. რამეთუ არა დაუტეო სული ჩემი ჯოჯობხეთს და არცა სცე წმიდასა შენსა ხილვად განსახრწნელი,
28. მაუწყენ მე, უფალო, გზანი ცხოვრებისანი და აღმავსო მე სიხარულითა პირისა შენისადათა.
29. კაცნო ძმანო, ჯერ-არს თქუმად განცხადებულად თქუენდა მიმართ მამათმთავრისა და დავითისთვის, რამეთუ აღესრულა და დაეფლა, და საფლავი მისი არს ჩუენ შორის ვიდრე მოდღენდელად დღედმდე.
30. წინაწარმეტყუელი უკუე იყო და იცოდა, რამეთუ ფიცით ეფუცა მას ღმერთი ნაყოფისაგან მუცლისა მისისა ჯორციელად აღდგინებად ქრისტე და დაჯდომად საყდართა მისთა.
31. წინადაწარ იცოდა და იტყოდა აღდგომისათვის ქრისტესისა, რამეთუ არა დაშთა სული მისი ჯოჯობხეთს, არცა ჯორცთა მისთა იხილეს განსახრწნელი.
32. ესე იესუ აღადგინა ღმერთმან, რომლისა ვართ ჩუენ ყოველნი მოწამე;
33. მარჯუენითა უკუე მისითა ამაღლდა და აღთქუმად სულისა წმიდისადა მოილო მამისაგან და მოჰფინა, რომელსა-ესე აწ თქუენ ჰხედავთ და გესმის.
34. რამეთუ არა დავით ამაღლდა ზეცად, ვითარცა იტყვს იგივე, ჰრქუა უფალმან უფალსა ჩემსა: დაჯედ მარჯუენით ჩემსა,
35. ვიდრემდის დავსხნე მტერნი შენნი ქუეშე ფერჯთა შენთა.
36. განცხადებულად უკუე უწყოდენ ყოველმან სახლმან ისრაჴლისამან, რამეთუ უფალ და ცხებულ ყო იგი ღმერთმან, ესე იესუ, რომელი თქუენ ჯუარს-აცუთ.
37. ესმა რად ესე, შეინანეს გულითა და ჰრქუეს პეტრეს და სხუათა მათ მოციქულთა: რად-მე ვყოთ, კაცნო ძმანო?
38. ხოლო პეტრე ჰრქუა მათ: შეინანეთ და ნათელ-ილენ კაცად-კაცადმან თქუენმან სახელითა უფლისა იესუ ქრისტესითა მისატევებელად ცოდვათა, და მიილოთ ნიჭი სულისა წმიდისადა.
39. რამეთუ თქუენი არს აღთქუმადა და შვილთა თქუენთადა და ყოველთა შორიელთადა, რაოდენთა მოუწოდის უფალმან ღმერთმან ჩუენმან.
40. და სხვთაცა მრავლითა სიტყვთა უწამებდა, ჰლოცვიდა მათ და ეტყოდა: ცხონდით ნათესავისა ამის დრკუელსაგან.
41. და რომელთა-იგი სიხარულით შეიწყნარეს სიტყუადა მისი, ნათელ-ილეს და შეეძინნეს მას დღესა შინა სულნი ვითარ სამ ათასნი ოდენ.
42. და იყვნეს განკრძალულ მოძღურებასა მას მოციქულთასა და ზიარებასა, და განტეხასა პურისასა და ლოცვასა.
43. და იყო ყოველსა ზედა სულსა შიში, და მრავალი ნიშები და სასწაულები მოციქულთა მიერ იქმნებოდა.
44. ყოველნივე მორწმუნენი იყვნეს ერთბამად, და აქუნდა ყოველივე ზოგად.
45. და დაბნებსა და მონაგებსა განჰყიდდეს და განუყოფდეს მას ყოველთა, ვითარცა ვის რად უტმდა.
46. და დღითი-დღედ განკრძალულ იყვნეს ტაძარსა მას შინა, აკურთხევდეს სახლ-მდაბრ პურსა, მიიღებდეს საზრდელსა მხიარულითა და განმარტებულთა გულითა,
47. აქებდეს ღმერთსა, და აქუნდა მადლი ყოვლისა მიმართ ერისა. ხოლო უფალი შესძინებდა ცხოვნებულთა დღითი-დღედ ეკლესიასა.

1. პეტრე და იოვანე აღვიდოდეს ტაძარსა მას ჟამსა ოდენ ლოცვისასა, ცხრა ჟამს.
2. და კაცი ვინმე იყო მკვლობელი დედის მუცლითგან თვისით, რომელი-იგი აღიკვიდიან და დასჯან დღითი-დღედ ბჭეთა თანა მის ტაძრისათა, რომელთა ერქუა შუენიერ, თხოვად ქველის-საქმისა შემავალთაგან ტაძრად,
3. რომელმან იხილა პეტრე და იოვანე, შე-რად-ვიდოდეს ტაძრად, და ითხოვდა ქველის-საქმესა მათგან.
4. მიჰხედა მას პეტრე იოვანეთურთ და ჰრქუა: მოიხილე ჩუენდა.
5. ხოლო იგი ჰხედვიდა მათ და ელოდა მოღებად რასმე მათგან.
6. ჰრქუა მას პეტრე: ვეცხლი და ოქროდ არა მაქუს ჩუენ, ხოლო რომელი მაქუს, გცეთ შენ სახელითა იესუ ქრისტე ნაზარეველისადათა: აღდეგ და ვიდოდე!
7. და უპყრა კელი მარჯუენე მისი და აღადგინა. და მეყსეულად განუმტკიცნეს ფერწნი მისნი და კოჭნი.
8. და ხლდომით აღდგა და ვიდოდა, და შევიდა მათ თანა ტაძარსა მას, და ვიდოდა და ხლდებოდა და აქებდა ღმერთსა.
9. და იხილა იგი ყოველმან ერმან, ვიდოდა რად და აქებდა ღმერთსა;
10. იცოდეს იგი, რამეთუ იგი იყო, რომელი ქველის-საქმისათვს ზინ ბჭეთა თანა შუენიერთა ტაძრისათა. და აღივსნეს იგინი შიშითა და საკვრველებითა, რომელი იქმნა მის ზედა.
11. და ვითარ-იგი ეპყრა განკურნებულსა მას მკვლობელსა პეტრე და იოვანე, შეკრებოდა მათა ყოველი ერი სტოასა მას, რომელსა ჰრქვან სოლომონისი, საკვრველებისა მისთვს.
12. ვითარცა იხილა პეტრე, ჰრქუა ერსა მას: კაცნო ისრაიტელნო, რადასა გიკვრს ამას ზედა? ანუ ჩუენ რაისა გუხედავთ ვითარცა თვისითა ძალითა გინა ღმრთის მსახურებთამცა გუექმნა სლვად მაგისი?
13. ღმერთმან აბრაჰამისმან და ისაკისმან და იაკობისმან, ღმერთმან მამათა ჩუენთამან აღიდა ძე თვისი იესუ, რომელი თქუენ მიეცით და უარ-ჰყავთ წინაშე პილატესა, რომელმან საჯა განტევებად მისი.
14. ხოლო თქუენ წმიდად იგი და მართალი უარ-ჰყავთ და ითხოვეთ კაცი იგი კაცის მკლველი მიმადლებად თქუენდა.
15. ხოლო წინამძღუარი იგი ცხორებისად მოჰკალთ, რომელი ღმერთმან აღადგინა მკუდრეთით, რომლისა ვართ ჩუენ მოწამე.
16. და სარწმუნოებითა სახელისა მისისადათა, ამას რომელსა ჰხედავთ და იცით, განამტკიცა სახელმან მისმან. და სარწმუნოებამან მის მიერმან მოსცა მას სიცოცხლე ესე წინაშე თქუენ ყოველთა.
17. და აწ უწყი, ძმანო, რამეთუ უმეცრებით ჰქმენით, ვითარცა-იგი მთავართა თქუენთა.
18. ხოლო ღმერთმან რომელი-იგი წინადაწარ აღუთქუა პირითა ყოველთა წინაწარმეტყუელთა თვისთადათა ვნებად ქრისტესი, აღასრულა ესრეთ.
19. შეინანეთ უკუე და მოიქეცით, რადთა აღიკვიცნენ ცოდვანი თქუენნი,
20. რადთა, რაჟამს მოიწინენ ჟამნი განსუენებისანი პირისაგან უფლისა, და მოავლინოს, რომელსა-იგი კელი შეჰყავთ თქუენ, ქრისტე იესუ,
21. რომლისა-იგი ჯერ-არს ზეცათა შეწყნარებად ვიდრე ჟამადმდე კუალად-გებისა ყოველთა, რომელთა იტყოდა ღმერთი საუკუნითგან პირითა ყოველთა წმიდათა წინაწარმეტყუელთა მისთადათა.

22. რამეთუ მოსე თქუა მამათა მიმართ, ვითარმედ: წინაწარმეტყუელი აღიდგინოს თქუენ უფალმან ღმერთმან ძმათაგან თქუენტა, ვითარცა-ესე მე; მისი ისმინეთ ყოვლისა მისებრ, რომელსა გეტყოდის თქუენ.
23. და იყოს, ყოველმან სულმან რომელმან არა ისმინოს მის წინაწარმეტყუელისად, მოისპოს იგი ერისაგან.
24. და ყოველნი წინაწარმეტყუელნი სამოელისითგან და შემდგომითი-შემდგომად რაოდენნი იტყოდეს და წინადაწარ უთხრობდეს დღეთა ამათ.
25. რამეთუ თქუენ ხართ შვილნი წინაწარმეტყუელთანი და აღთქუმისანი, რომელი-იგი აღუთქუა ღმერთმან მამათა ჩუენტა და ჰრქუა აბრაჰამს, ვითარმედ: ნათესავისა შენისა მიმართ იკურთხეოდინა ყოველნი ტომნი ქუეყანისანი.
26. თქუენ პირველად აღიდგინა ღმერთმან ძე თვისი იესო, რომელი-იგი მოავლინა მაკურთხეველად თქუენდა, რადთა მოიქცეთ კაცად-კაცადი უკეთურებისაგან თქუენისა.

4

1. და ვიდრე ეტყოდეს-ღა იგინი ერსა მას, მოიწინეს მათ ზედა მღდელნი იგი და ერისთავი იგი ტაძრისად მის და სადუკეველნი,
2. ლმობილნი და მკსინვარენი სწავლისა მისთვის ერისა და მითხრობისა იესუმს მიერ აღდგომისათვის მკუდრეთით,
3. და დაასხნეს მათ ზედა კელნი მათნი და მისცნეს იგინი დამარხვად ხვალისა, რამეთუ შემწუხრდებოდა.
4. და მრავალთა, რომელთა ესმა სიტყუად იგი მათი, ჰრწმენა; და იყო რიცხვ იგი მორწმუნეთა მათ ვითარ ხუთ ათას ოდენ.
5. და იყო ხვალისაგან შეკრება მთავართა მათთა და ხუცესთა და მწიგნობართა იერუსალჴმს.
6. და ანა მღდელთ მოძღუარი და კაიაფა, და იოვანე და ალექსანდრე და რაოდენნი იყვნეს ნათესავისაგან მღდელთ მოძღუართადას.
7. და დაადგინნეს იგინი შორის მათსა და ჰკითხვიდეს: რომლითა ძალითა, ანუ რომლითა სახელითა ჰქმენით თქუენ ესე?
8. მაშინ პეტრე აღივსო სულითა წმიდითა და ჰრქუა მათ: მთავარნო ერისანო და მოხუცებულნო ისრაჴლისანო,
9. უკუეთუ ჩუენ დღეს განვიკითხვით ქველის-საქმესა ზედა კაცისა უძღურისასა, რომლითა ესე ცხოვნდა,
10. ცხად იყავნ თქუენ ყოველთა და ყოვლისა ერისა ისრაელისა, ვითარმედ სახელითა იესუ ქრისტე ნაზარეველისადათა, რომელი თქუენ ჯუარს-აცუთ, რომელი-იგი ღმერთმან აღადგინა მკუდრეთით, ამის მიერ დგას ესე წინაშე თქუენსა ცოცხალი.
11. ესე არს ლოდი იგი, რომელი შეურაცხ იქმნა თქუენ მიერ მაშენებელთა, რომელი იქმნა თავ საკიდურთა,
12. და არავინა არს სხვთ ცხოვრება და არცაღა არს სახელი სხუად ცასა ქუეშე მოცემული კაცთა, რომლითამცა ჯერ-იყო ცხოვრება ჩუენდა.
13. ხოლო იგინი ხედვიდეს რად პეტრესსა მას განცხადებულებასა და იოვანესსა, და უწყოდეს, რამეთუ კაცნი უწიგნონი არიან და უმეცარნი, დაუკვრდა, იცოდნეს იგინი, რამეთუ იესუმს თანა იყვნეს.

14. და კაცსა მას ხედვიდეს მათ თანა მდგომარესა განკურნებულსა და ვერ ეძლო მათა ცილობად.
15. და ბრძანეს განსლვად მათი გარეშე კრებულისაგან, იტყოდეს ურთიერთას
16. და თქუეს: რაჲ-მე უყოთ კაცთა ამათ, რამეთუ სასწაული განცხადებული იქმნა მათ მიერ, ყოველთა შორის მკვდრთა იერუსალჴმისათა ჩანს და ვერ ჰელ-გუეწიფების უარისყოფად?
17. არამედ რადთა არა უფროდს განითქუას ერსა შორის, შინებით უთქუმიდეთ მათ, რადთა არა უთხრობდენ სახელითა ამით არავის კაცსა.
18. და მოუწოდეს მათ და ამცნეს ყოვლითურთ არა სიტყუად, არცა სწავლად სახელითა იესუდსითა.
19. ხოლო პეტრე და იოვანე მიუგეს და ჰრქუეს მათ: უკუეთუ სამართალ არს წინაშე ღმრთისა თქუენი სმენად უფროდს, ანუ ღმრთისად, საჯეთ.
20. რამეთუ ჩუენ ვერ ჰელ-გუეწიფების, რომელი-იგი გუესმა და ვიხილეთ, ვითარმცა არა ვიტყოდეთ.
21. ხოლო იგინი ამას ზედა უთქუმიდეს-ვე და განუტევნეს, რამეთუ ვერ ჰპოებდეს, ვითარმცა ტანჯნეს იგინი ერისა მისთვს, რამეთუ ყოველნი ადიდებდეს ღმერთსა საქმისა მისთვს.
22. რამეთუ უმეტეს ორმეოცისა წლისა იყო კაცი იგი, რომელსა ზედა იქმნა სასწაული ესე კურნებისად.
23. ხოლო ესენი, ვითარცა განუტევნეს მათ, მოვიდეს თვსთა თანა და უთხრეს მათ, რაჲ-იგი მდდელთ მოძღუართა და მოხუცებულთა ჰრქუეს მათ.
24. ხოლო მათ, ვითარცა ესმა ესე, აღიღეს ერთბამად ჴმაღ ღმრთისა მიმართ და თქუეს: უფალო ღმერთო, შენ ხარ, რომელმან ჰქმნენ ცანი და ქუეყანად და ზღუად და ყოველი, რაჲ არს მათ შინა,
25. რომელმან მამისა ჩუენისა დავით მონისა შენისა პირითა სთქუ სულისა მიერ წმიდისა: რად აღიდრნეს წარმართნი და ერმან იზრახა ცუდი?
26. მოვიდეს მეფენი ქუეყანისანი და მთავარნი შეკრბეს ერთად უფლისათვს და ცხებულისა მისისათვს.
27. რამეთუ შეკრბეს ჴემმარიტად ქალაქსა ამას წმიდასა ძესა შენსა ზედა იესუს, რომელსა შენ სცხე, ჴეროდე და პონტიელი პილატე თესლებითურთ ერისა თანა ისრაჴლისა
28. საქმედ, რავდენი ჴელმან შენმან და ზრახვამან შენმან წინამსწარ განაჩინა ყოფად.
29. და აწცა, უფალო, მოხედენ თქუმასა ამას მათსა ზედა და მოეც მონათა შენთა ყოვლითა განცადებულებითა სიტყუად სიტყვსა შენისა,
30. განრთხმად ჴელი შენი კურნებად და სასწაულებისა და ნიშებისა ყოფად სახელითა წმიდისა ძისა შენისა იესუდსითა.
31. და ლოცვასა მათსა შეიძრა ადგილი იგი, სადა იყვნეს შეკრებულ, და აღივსნეს ყოველნი სულითა წმიდითა და იტყოდეს სიტყუასა მას ღმრთისასა განცხადებულად.
32. ხოლო სიმრავლისა მის მორწმუნეთადსა იყო გული და გონებაჲ ერთ, და არცა ერთმან ვინ თქვს მონაგები მისი თვსად, არამედ იყო ყოველივე მათდა ზოგად.
33. და ძალითა დიდითა ჴყოფდეს მოციქულნი წამებასა მას აღდგომისასა უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტჴსსა. და მაღლი დიდი იყო მათ ყოველთა ზედა,
34. და არავინ იყო ნაკლულევან მათ შორის, რამეთუ რომელნი-იგი პოვნიერ იყვნეს სახლებისა გინა დაბნებისა, განჴყიდდეს და მოაქუნდა სასყიდელი განსყიდულთად მათ
35. და დასდებდეს ფერჴთა თანა მოციქულთასა, და მიეცემოდა კაცად-კაცადსა, რადცა ვის უჴმდა.

36. ხოლო იოსებ, რომელსა ეწოდა ბარნაბა მოციქულთა მიერ, რომელი გამოითარგმანების ძე ნუგეშინის-ცემისაჲ, ლევიტელი კვპრელი ნათესავით,
37. ამას აქუნდა დაბაჲ და განყიდა იგი და მოილო ფასი და დადვა ფერჯთა თანა მოციქულთასა.

5

1. კაცი ვინმე იყო ანანია სახელით, საპფირის თანა, ცოლისა მისისა, განყიდა დაბაჲ
2. და გამოაჭუა სასყიდლისა მისგან, - უწყოდა ესე ცოლმანცა მისმან, - და მოილო ზოგი რაოდენიმე და დადვა ფერჯთა თანა მოციქულთასა.
3. ხოლო პეტრე ჰრქუა მას: ანანია, რაჲსათჳს აღავსო გული შენი ეშმაკმან ცრუებად სულისა წმიდისა გამოჭუებად სასყიდელსა მის დაბისასა?
4. ანუ არა, იყო რაჲ, შენი იყო და, გან-რაჲ-ჰყიდე, კელმწიფებასავე შენსა იყო? და რაჲსათჳს დაიდევ საქმე ესე გულსა შენსა? არა ეცრუვე შენ კაცთა, არამედ ღმერთსა.
5. ვითარცა ესმნეს სიტყუანი ესე ანანიას, დაეცა და სულნი წარჰკდეს. და დაეცა შიში დიდი ყოველთა, რომელთა ესმა ესე.
6. და აღდგეს ჭაბუკნი და შემოსეს იგი და განიღეს და დაჰფლეს.
7. და იყო ვითარ სამისა ოდენ ჟამისა დაყოვნება, და ცოლმან მისმან არა უწყოდა საქმე ესე, და შევიდა.
8. ჰრქუა მას პეტრე: მითხრ მე, უკუეთუ ესოდენის განჰყიდეთ დაბაჲ იგი? ხოლო მან ჰრქუა: ჰე, ეგოდენის.
9. ჰრქუა მას პეტრე: რაჲსათჳს ესრეთ შეითქუენით თქუენ განცდად სულსა უფლისასა? ანუ არა აჰა-ესერა ფერჯნი დამფლველთა ქმრისა შენისათანი კართა ზედა დგანან და განგიღონ შენცა?
10. და დაეცა მესეულად ფერჯთა თანა მისთა და სულნი წარჰკდეს. შევიდეს ჭაბუკნი იგი და პოვეს იგი მომკუდარი და განიღეს და დაჰფლეს ქმრისა მისისა თანა.
11. და იყო შიში დიდი ყოველსა მას ზედა კრებულსა და ყოველთა, რომელთა ესმა ესე.
12. ხოლო კელითა მოციქულთაჲთა იქმნებოდა სასწაულები და ნიშები მრავალი ერსა შორის. და იყვნეს ყოველნი ერთბამად სტოასა მას სოლომონისსა.
13. ხოლო სხუათა მათ ვერვის ძალ-ედვა შეხებად მათდა, რამეთუ ადიდებდა მათ ერი იგი.
14. უფროდს-და შეეძინებოდეს მორწმუნენი უფალსა, სიმრავლე მამათაჲ და დედათაჲ,
15. ვითარმედ უბანთაცა ზედა გამოაქუნდეს უძღურნი და დასდგმიდეს ცხედრებითა და საკაცებითა, რაჲთა მოსლვასა მას პეტრესსა აჩრდილი ოდენ ვისმე მისი შეადგეს მათგანსა.
16. და შეკრებოდა სიმრავლე გარემო ქალაქებისაჲ იერუსალჴმს და მოაქუნდეს უძღურნი და შეკყრობილნი სულთაგან არაწმიდათა და განიკურნებოდეს ყოველნი.
17. აღდგა მღდელთ მოძღუარი იგი და ყოველნი მისთანანი, რომელ-იგი იყო წვალებად სადუკეველთაჲ, აღივსნეს შურითა.
18. და დაასხნეს კელნი მათნი მოციქულთა ზედა და შესხნეს იგინი საპყრობილესა შინა დამარხვად ხვალისამდე.
19. ხოლო ანგელოზმან უფლისამან ღამე განუხუნა კარნი საპყრობილისანი და გამოიყვანნა იგინი და ჰრქუა:
20. მივედით და დადევით და ეტყოდეთ ტაძარსა შინა ერსა მას ყოველთა მათ სიტყუათა ამის ცხორებისათა.

21. ხოლო მათ ვითარცა ესმა ესე, შევიდეს ცისკარს ოდენ ტაძრად და ასწავებდეს. მაშინ მოვიცებულთა ძეთა ისრაჴლისათა, და მისთანანი, და მოუწოდეს შესაკრებელსა მას და ყოველთა მოხუცებულთა ძეთა ისრაჴლისათა, და მიავლინნეს საპყრობილედ მოყვანებად მოციქულთა.
22. ხოლო მი-რაჲ-ვიდეს მსახურნი იგი, არა პოვნეს იგინი საპყრობილესა შინა და მოიქცეს იგინი
23. და უთხრეს მათ და ჰრქუეს, ვითარმედ: საპყრობილე იგი ვპოვეთ დაჴშული ყოვლითა კრძალულებითა და მცველნი იგი მდგომარენი წინაშე კართა; ხოლო გან-რაჲ-ვალეთ, შინა არავინ ვპოეთ.
24. და ვითარცა ესმენეს სიტყუანი ესე ერისთავსა მას ტაძრისასა და მღდელთ მოძღუართა, განიზრახვიდეს მათთჳს, ვითარმედ: რაჲ-მე იქმნა ესე?
25. მო-ვინმე-ვიდა და უთხრა მათ და ჰრქუა, ვითარმედ: აჴა-ეგერა კაცნი იგი, რომელნი თქუენ შესხენით საპყრობილესა, არიან ტაძარსა შინა, დგანან და ასწავებენ ერსა.
26. მაშინ წარვიდა ერისთავი იგი მსახურთა თანა და მოიყვანნა იგინი არა ძლით, რამეთუ ეშინოდა ერისა მის, ნუჴკუე ქვაჲ დაჴკრიბონ.
27. და ვითარცა მოიყვანნეს იგინი, დაადგინნეს შორის კრებულსა და ჴკითხვიდა მათ მღვდელთ მოძღუარი იგი
28. და ჰრქუა: არა მცნებით გამცენით თქუენ, რადთა არღარა ასწავებდეთ სახელითა ამით, და აჴა-ესერა აღვივისიეს იერუსალჴმი მოძღუარებითა თქუენითა და გნებავს მოწევნად ჩუენ ზედა სისხლი კაცისაჲ ამის?
29. მიუგო პეტრე და მოციქულთა და ჰრქუეს: მორჩილებაჲ ჯერ-არს ღმრთისაჲ უფროჲს, ვიდრე კაცთაჲ.
30. ღმერთმან მამათა ჩუენთამან აღადგინა იესუ, რომელსა-იგი თქუენ ჴელნი შეასხენით და დამოჴკიდეთ ძელსა;
31. ესე ღმერთმან წინამძღურად და მაცხოვრად აღამალა მარჯუენითა თჳსითა მიცემად სინანული ისრაელსა და მოტევებაჲ ცოდვათაჲ,
32. და ჩუენ ვართ მოწამე მისა სიტყუათა ამათ და სული წმიდაჲ, რომელ მოსცა ღმერთმან მორწმუნეთა მისთა.
33. ხოლო მათ ვითარცა ესმა ესე, განიხერხებოდეს და განიზრახვიდეს მოკლვასა მათსა.
34. ხოლო აღ-ვინმე-დგა კრებულსა მას შორის ფარისეველი, სახელით გამალიელ, შჯულის მოძღუარი, პატიოსანი ყოველსა ერსა შორის, და ბრძანა მცირედ გარე განყვანებაჲ მოციქულთაჲ,
35. და ჰრქუა მათ: კაცნო ისრაიტელნო, ეკრძალენით თავთა თქუენთა კაცთა ამათგან, რაჲ გეგულეების ყოფად?
36. რამეთუ უწინარეს დღეთა ამათ აღდგა თევდა და იტყოდა თავსა თჳსსა, ვითარმედ არს ვინმე, რომელსა მისდევდეს კაცნი რიცხვთ ვითარ ოთხას ოდენ, რომელ იგიცა მოისპო, და ყოველნი მორჩილნი მისნი განიბნინეს და იქმნნეს ვითარცა არარაჲ.
37. ამისა შემდგომად აღდგა იუდა გალილეველი დღეთა მათ სოფლის წერისათა და განიდგინა ერი მრავალი შემდგომად მისსა; და იგიცა წარწყმდა და ყოველნი მორჩილნი მისნი განიბნინეს.
38. და აწცა გეტყვ თქუენ: განეშორენით კაცთა ამათგან და უტევენით იგინი. რამეთუ, უკუეთუ არს კაცთაგან ზრახვაჲ ესე გინათუ საქმე ესე, დაჴჴსნდეს;
39. ხოლო უკუეთუ ღმრთისაგან არს, ვერ ჴელ-გეწიფების დაჴსნად მისა, ნუჴკუე ღმრთის მოლაღეცა იპოვნეთ.
40. ხოლო იგინი ერჩდეს მას. და მოუწოდეს მოციქულთა, ტანჯნეს იგინი და ამცნეს, რადთა არღარა იტყოდიან სახელითა იესუდსითა, და განუტევენეს იგინი.

41. ხოლო იგინი წარვიდეს პირისაგან მის კრებულისა და უხაროდა, რამეთუ ღირს იქმნეს სახელისა მისისათვის გინებად.
42. და ყოველსა დღესა ტამარსა მას შინა და სახლსა არა დასცხრებოდეს მოძღურებითა და სახარებითა იესუ ქრისტესითა.

6

1. ამათ დღეთა შინა განმრავლებასა მას მოწაფეთასა იყო დრტყნვად ბერძენთად ებრაელთა მიმართ, რამეთუ უგულებელს-იქმნებოდეს მსახურებად იგი დღითი-დღედი ქურივთა მათთად.
2. მაშინ მოუწოდეს ათორმეტთა მათ სიმრავლესა მას მოწაფეთასა და ჰრქუეს: არა სათნო არს ჩუენდა დატევებად სიტყვსა ღმრთისად და მსახურებად ტაბლებსა.
3. აწ გამოირჩიენით, ძმანო, კაცნი თქუენგანნი, რომელნი წამებულ იყვნენ შუდნი, სავსენი სულითა წმიდითა და სიბრძნითა, რომელნი დავადგინნეთ საკმარსა ამას ზედა,
4. ხოლო ჩუენ ლოცვასა და მსახურებასა ამის სიტყვსასა განვეკრძალნეთ.
5. და სათნო უჩნდა სიტყუად ესე წინაშე ყოვლისა მის სიმრავლისა. და გამოირჩიეს სტეფანე, კაცი სავსე სარწმუნოებითა და სულითა წმიდითა, და ფილიპე და პროხორონ და ნიკანორა და ტიმონა და პარმენა და ნიკოლასო, მწირი ანტიოქელი,
6. და დაადგინნეს წინაშე მოციქულთა და ილოცეს, და დაასხნეს მათ ზედა კელნი მათნი.
7. და სიტყუად იგი ღმრთისად აღორძინდებოდა და განმრავლდებოდა რიცხვ იგი მოწაფეთად იერუსალჴმს შინა ფრიად და მრავალი მღდელთად მათ ერჩდა სარწმუნოებასა.
8. ხოლო სტეფანე სავსე იყო მადლითა და ძალითა, იქმოდა სასწაულებსა და ნიშებსა დიდ-დიდსა ერსა შორის.
9. აღ-ვინმე-დგეს კრებულისა მისგან, რომელსა ჰრქვან ლიბირტიმელთად და კვრინელთად და ალექსანდრელთად და კილიკიადთ და ასიადთ, და გამოეძიებდეს სტეფანეს თანა სიტყუასა,
10. და ვერ შეუძლებდეს წინა დადგომად სიბრძნითა მით და სულითა წმიდითა, რომლითა იტყოდა იგი.
11. მაშინ აბირნეს ვინმე კაცნი, რომელნი იტყოდეს, ვითარმედ: გუესმნეს მაგისგან სიტყუანი გმობისანი, რომელთა იტყოდა მოსესთვის და ღმრთისა.
12. და აღძრეს ერი იგი და მოხუცებულნი და მწიგნობარნი და ზედა მიადგეს და აღიტაცეს იგი და მოიყვანეს წინაშე კრებულისა,
13. და წარმოადგინნეს მოწამენი ცრუნი, რომელთა თქუეს: კაცი ესე არა დასცხრების სიტყუად სიტყუათა გმობისათა ადგილისა ამისათვის წმიდისა და შუჯულისა,
14. რამეთუ გუესმა მაგისგან, იტყოდა რად, ვითარმედ: იესუ ნაზარეველმან ამან დაარღვოს ადიგილი ესე და ცვალოს შუჯული, რომელი მომცა ჩუენ მოსე.
15. და მიჰხედეს მას ყოველთა, რომელნი სხდეს კრებულსა შინა, და იხილეს პირი მისი ვითარცა პირი ანგელოზისად.

1. ჰრქუა მას მდღელთ მოძღუარმან მან: უკუეთუ ესე ესრეთ არსა?
2. ხოლო მან თქუა: კაცნო, ძმანო და მამანო, ისმინეთ ჩემი! ღმერთი დიდებისად ეჩუენა მამასა ჩუენსა აბრაჰამს, ვიდრე იყო-და იგი შუა მდინარეს, პირველ დამკვდრებისა მისისა ქარანს შინა, და ჰრქუა მას:
3. გამოვედ ქუეყანისაგან შენისა და ნათესავისაგან შენისა და მოვედ ქვეყანად, რომელი მე გიჩუენო შენ.
4. მაშინ გამოვიდა ქუეყანისაგან ქალდეველთადასა და დაეშენა ქარანს შინა და მიერ შემდგომად სიკუდილისა მამისა მისისა დაამკვდრა იგი ქუეყანასა ამას, რომელსა-ესე აწ თქუენ დამკვდრებულ ხართ.
5. და არა სცა მას სამკვდრებელი მას შინა, არცა ფერჯის წარსადგმელ, და აღუთქვა მიცემად მას იგი სამკვდრებელად და ნათესავსა მისსა შემდგომად მისსა. და არა ესუა მას შვილი.
6. ეტყოდა მას ღმერთი ესრეთ, ვითარმედ: მწირ იყოს ნათესავი შენი ქუეყანასა უცხოთა, და დაიმონებდენ მათ და ძვრსა უყოფდენ ოთხას წელ.
7. და ნათესავი იგი, რომელსა ჰმონებდენ, ვსაჯო მე, თქუა უფალმან, და ამისა შემდგომად გამოვიდენ და მმსახურებდენ მე ქუეყანასა ამას.
8. და მოსცა მას შჯული წინადაცუეთისაჲ, და მან შვა ისაკი და წინა-დასცთა მას მერვესა დღესა, და ისაკმან – იაკობს და იაკობმან – ათორმეტთა მათ მამათმთავართა.
9. და მამათმთავარნი იგი ეშურებოდეს იოსებს და განყიდეს იგი ეგვიპტეს. და იყო ღმერთი მის თანა
10. და განარინა იგი ყოველთაგან ჭირთა მისთა და მოსცა მას მადლი და სიბრძნე წინაშე ფარაო მეფისა მეგვიპტელთადასა და დაადგინა იგი მთავრად ეგვიპტესა ზედა და ყოველსა ზედა სახლსა მისსა.
11. იყო სიყმილი ეგვიპტეს და ყოველსა ქუეყანასა ქანანისასა და ჭირი დიდი, და არა ჰპოვებდეს საზრდელსა მამანი ჩუენნი.
12. ხოლო ესმა იაკობს, ვითარმედ არს საზრდელი ეგვიპტეს, წარავლინნა მამანი ჩუენნი პირველად.
13. და მეორესა ჯერსა გამოეცხადა იოსებ ძმათა თვსთა. და განეცხადა ფარაოს ნათესავი იოსებისი.
14. და მიავლინა იოსებ და მოუწოდა მამასა თვსსა იაკობს და ყოველსა ნათესავსა მისსა, სულსა სამეოც და ათხუთმეტსა.
15. და შთავიდა იაკობ ეგვიპტედ და აღესრულა იგი და მამანი ჩუენნი.
16. და მოიხუნეს იგინი სჯქემდ და დაისხნეს საფლავსა მას, რომელ მოიგო აბრაჰამ სასყიდლითა ვერცხლისაჲთა ძეთაგან ემორისთა სჯქემს.
17. და ვითარცა მოეახლა ჟამი იგი აღთქუმისაჲ, რომლისათვის ეფუცა ღმერთი აბრაჰამს, აღორძნდა ერი იგი და განმრავლდა ეგვიპტეს შინა,
18. ვიდრემდის აღდგა სხვაჲ მეფე ეგვიპტესა ზედა, რომელმან არა იცოდა იოსები.
19. ესე ჰმძლავრობდა ნათესავსა ჩუენსა და ბოროტსა უყოფდა მამათა ჩუენთა და გარე-განუთხევდა ყრმათა მათთა, რადთა არა ცხოვნდენ,
20. რომელსა ჟამსა იშვა მოსე. და იყო იგი მკვრცხლ წინაშე უფლისა და იზარდებოდა სამ თუე სახლსა შინა მამისა თვსისასა.
21. და ვითარცა განაგდეს იგი გარე, აღიქუა იგი ასულმან ფარაოდსმან და განზარდა იგი თვისა თვსისა შვილად.

22. და განისწავლა მოსე ყოვლითა სიბრძნითა მეგვპტელთადათა და იყო იგი ძლიერ სიტყვთა და საქმითა მისითა.
23. და ვითარცა აღესრულნეს ორმეოცნი წელნი ჟამთა მისთანი, მოუჭდა გულსა მისა მიხედვად ძმათა თვსთა ძეთა ისრაჴლისათა,
24. და იხილა ვინმე დაწუნებული, ერეოდა, და იყო შურისგებად და დაწუნებულისა მისთვის და მოკლა მეგვპტელი იგი.
25. ჰგონებდა, ვითარმედ გულისწმა-ყონ ძმათა მისთა, რამეთუ ჴელითა მისითა მოსცეს მათ ღმერთმა ცხოვრებად, ხოლო მათ არა გულისწმა-ყვეს.
26. კუალად მეორესა დღესა იხილნა ვინმე მოლალენი, და დააგებდა მათ მშვდობად და ჰრქუა: კაცნო, თქუენ ძმანი ხართ, რადასათვს ავნებთ ურთიერთას?
27. ხოლო რომელი-იგი ავნებდა მოყვასსა, აჴენა მას და ჰრქუა: ვინ დაგადგინა შენ მთავრად და მსაჯულად ჩუენ ზედა?
28. ანუ ჩემიცა მოკლვად გნებავს, ვითარ-იგი მოჴკალ გუშინ მეგვპტელი იგი?
29. და ივლტოდა მოსე სიტყვთა ამით, და მწირობდა იგი ქუეყანასა მადაიამისასა, სადა-იგი ეხსნეს ორ ძე.
30. და ვითარცა აღესრულნეს ორმეოცნი წელნი, ეჩუენა მას უდაბნოსა მთისა სინისასა ანგელოზი უფლისაჲ ალითა ცეცხლისაჲთა მაყულოვნით.
31. ხოლო მოსე იხილა რაჲ, დაუკვრდა ხილვად იგი. და ვითარ მივიდოდა განცდად, იყო მისა მიმართ ჴმად უფლისაჲ:
32. მე ვარ ღმერთი მამათა შენთაჲ, ღმერთი აბრაჴამისი, ღმერთი ისაკისი და ღმერთი იაკობისი. შეძრწუნდა მოსე და ვერ ეძლო განცდად.
33. ჰრქუა მას უფალმან: წარიჴადენ სანდალნი ფერჴთაგან შენთა, რამეთუ ადგილი ეგე, რომელსა ზედა სდგა, ქუეყანაჲ წმიდაჲ არს,
34. ხილვით ვიხილე ჴირი ერისა ჩემისაჲ, რომელ არს ეგვპტეს და სულ-თქუმანი მათნი მესმენეს და განრდამოვჴედ განრინებად მათთა, და აწ მოვედ და მიგავლინო შენ ეგვპტედ.
35. ესე მოსე, რომელი უარყვეს და თქუეს: ვინ დაგადგინა შენ მთავრად და მსაჯულად ჩუენ ზედა, ესე ღმერთმან მთავრად და მცსნელად მოუვლინა ჴელითა მის ანგელოზისაჲთა, რომელი ეჩუენა მაყულოვანსა მას შინა.
36. ამან გამოიყვანნა იგინი და ქმნა ნიშები და სასწაულები ქუეყანასა მას ეგვპტისასა და ზღუასა მას მეწამულსა და უდაბნოსა ზედა ორმეოც წელ.
37. ესე არს მოსე, რომელმან-იგი ჰრქუა ძეთა ისრაჴლისათა, ვითარმედ: წინაწარმეტყუელი ადგიდგინოს თქუენ უფალმან ღმერთმან თქუენმან ძმათაგან თქუენთა ვითარცა-ესე მე, მისი ისმინეთ.
38. ესე არს, რომელი იყო კრებულსა მას თანა უდაბნოსა ზედა ანგელოზისა მის თანა, რომელი ეტყოდა მას მთასა სინასა და მამათა ჩუენთა, რომელმან შეიწყნარნა სიტყუანი იგი ცხოვრებისანი მოცემად ჩუენდა.
39. რომელთაჲ არა ინებეს დამორჩილებად მამათა მათ ჩუენთა, არამედ განიშორნეს და მიიქცეს გულითა მათითა ეგვპტედ.
40. ეტყოდეს აჴრონს: მიქმნენ ჩუენ ღმერთნი, რომელნი წინა მიძლოდიან ჩუენ, რამეთუ მოსე ესე, რომელმან გამომიყვანნა ჩუენ ქუეყანიტ ეგვპტით, არა ვიცით, თუ რაჲ შეემთხვა მას.
41. და ქმნეს ჴბოდ მათ დღეთა შინა და შეწირეს მსხუერპლი კერპისა მის და იხარებდეს ქმნულსა ჴელთა მათთასა.

42. მიაქცინა და მისცნა იგინი ღმერთმან მსახურებად ძალთა ცისათა, ვითარცა წერილ არს წიგნსა წინადაწარმეტყუელთასა: საკლველებსა ნუ და მსხუერპლებსა შესწირევდით ჩემდა უდაბნოსა ზედა ორმეოც წელ, სახლო ისრაჴლისაო?
43. და აღიღედ კარავი იგი მოლოქისი და ვარსკულავი ღმრთისა თქუენისა რემფადსი, კერპნი იგი, რომელ ჰქმნენით თაყუანის-საცემელად, და მიგკადნე თქუენ მიერ კერძო ბაბილოვნსა.
44. კარავი იგი საწამებელი იყო მამათა ჩუენთა თანა უდაბნოსა ზედა, ვითარცა-იგი უბრძანა, რომელი-იგი ეტყოდა მოსეს საქმედ მისა მსგავსად ხატისა მის, რომელი-იგი ეხილვა,
45. რომელცა-იგი შემოიღეს მამათა ჩუენთა შემდგომითი-შემდგომად იესუმს თანა დამკვდრებასა მას წარმართთასა, რომელნი-იგი მოსრნა ღმერთმან პირისაგან მამათა ჩუენთასა ვიდრე დღეთამდე დავითისთა,
46. რომელმან პოვა მაღლი წინაშე ღმრთისა და ითხოვა პოვნად საყოფელი ღმრთისა იაკობისი.
47. ხოლო სოლომონცა უშენა მას სახლი.
48. არამედ არა თუ მაღალი იგი კელით ქმნულთა ტაძართა შინა დამკვდრებულ არს, ვითარცა წინაწარმეტყუელი იტყვს:
49. ცანი საყდარნი ჩემნი და ქუეყანაჲ კუარცხლბერკი არს ფერჯთა ჩემთაჲ. ვითარი სახლი მიშენოთ მე, თქუა ღმერთმან, ანუ რად-მე ადგილი იყოს განსასუენებელისა ჩემისაჲ?
50. ანუ არა ჳელმან ჩემმან შექმნა ესე ყოველი?
51. ქედ-ფიცხელნო და წინადაუცუეთელნო გულითა და სასმენელითა, თქუენ მარადის სულსა წმიდასა ანტაკრად წინა-აღუდგებით, ვითარცა მამანი თქუენნი, ეგრეცა თქუენ.
52. რომელნიმე წინაწარმეტყუელთაგანნი არა დევნნეს მამათა მათ თქუენთა? და მოსწყვდნეს, რომელნი წინადაწარ უთხრობდეს მოსლვასა მას მართლისასა, რომლისა-იგი თქუენ აწ შინა-განმცემელ და მკლველ იქმნენით,
53. რომელთა მოიღეთ შჯული ბრძანებისაებრ ანგელოზთაჲსა და არა დაიძარხეთ.
54. ხოლო მათ ვითარცა ესმოდა ესე, განიხერხებოდეს გულითა მათითა და იღრჳენდეს მის ზედა კბილთა მათთა.
55. ხოლო იგი სავსე იყო სულითა წმიდითა, ახედნა ცად და იხილა დიდებაჲ ღმრთისაჲ და იესუ, მდგომარე მარჯუენით ღმრთისა.
56. და თქუა: აჳა-ესერა ვხედავ ცათა განხუმულთა და ძესა კაცისასა, მარჯუენით ღმრთისა მდგომარესა.
57. ხოლო მათ ჳმითა მაღლითა ღაღად-ყვეს და ჳელნი ყურთა შეისხნეს და მიჳმართეს ერთბამად მის ზედა;
58. და განიყვანეს გარეშე ქალაქსა და ქვასა დაჳკრებდეს. და მკლველნი იგი დასდებდეს სამოსელსა მათსა ფერჯთა თანა ჳაბუკისა ვისთამე, რომელსა სახელი ერქუა სავლე.
59. და ქვასა დაჳკრებდეს სტეფანეს. ხოლო იგი ილოცვიდა და იტყოდა: უფალო იესუ ქრისტე, შეივედრე სული ჩემი.
60. და დაიდგინა მუჳლნი და ჳმითა დიდითა თქუა: უფალო, ნუ შეურაცხ ამათ ცოდვასა ამას. და ესე ვითარცა თქუა, დაიძინა.

1. ხოლო სავლემ იყო თანა-ჯერ-მჩინებელ მოკლვასა მისსა. იყო მას დღესა შინა დევნულებად დიდი ეკლესიათა მათ ზედა, რომელნი იყვნეს იერუსალჴმს. და ყოველნივე განიბნინეს სოფლებსა მას ჰურიასტანისასა და სამარიადსასა, თჳნიერ ხოლო მოციქულთა.
2. და შემოსეს სტეფანე კაცთა ღმრთის მოშიშთა და ყვეს ტყეზად დიდი მის ზედა.
3. ხოლო სავლემ ფრიად მავნებელ იყო ეკლესიათა მიმართ, სახლებსა შევიდოდა და ითრევდა მამებსა და დედებსა და მისცემდა საპყრობილედ.
4. და რომელნი იგი მიმოდაიბნინეს, ვიდოდეს და ახარებდეს სიტყუასა მას ცხორებისასა.
5. ფილიპემ შთავიდა ქალაქსა მას სამარიტელთასა და უქადაგებდა ქრისტესა.
6. და ერჩდა ერი იგი სიტყუათა მათ ფილიპესთა ერთბამად სმენად მათდა და ხილვად სასწაულებსა მას, რომელსა იქმოდა.
7. რამეთუ მრავალთა რომელთა თანა იყო სულელები არაწმიდები, დადადებედ ჳმითა მალლითა და განვიდიან. და მრავალნი განრღუეულნი და მკელობელნი განიკურნებოდეს.
8. და იყო სიხარული დიდი ქალაქსა მას შინა.
9. კაცი ვინმე იყო, რომელსა სახელი ერქუა სიმონ, წინათვე იყო ქალაქსა მას შინა, ჳგრძნებდა და განაკჳრვებდა ნათესავსა მას სამარიტელთასა.
10. რომელსა ხედვიდეს ყოველნი, მცირითგან ვიდრე დიდადმდე, და იტყოდეს, ვითარმედ: ესე არს ძალი ღმრთისაჲ დიდი.
11. ხოლო ერჩდეს მას, რამეთუ მრავლით ჟამითგან გრძნებითა განეკჳრვნეს იგინი.
12. და რაჟამს ჳრწმენა ფილიპესი სახარებაჲ სასუფეველისათჳს ღმრთისა და სახელისათჳს იესუ ქრისტესისა, ნათელს-იღებდეს მამანი და დედანი.
13. და სიმონსცა თჳთ ჳრწმენავე და ნათელ-ილო, და იყო დადგრომილ ფილიპეს თანა. და ჳხედვიდა სასწაულებსა და ძალთა დიდთა, რომელნი-იგი იქმნებოდეს, და დაუკჳრდებოდა.
14. ესმა რაჲ უკუემ მოციქულთა, რომელნი იყვნეს იერუსალჴმს, რამეთუ შეიწყნარეს სამარიას სიტყუად ღმრთისაჲ, მიავლინნეს მათდა პეტრემ და იოვანე,
15. რომელნი-იგი ვითარცა მივიდეს, ლოცვა-ყვეს მათთჳს, რაჲთა მიიღონ სული წმიდაჲ.
16. რამეთუ მუნამდე არა იყო არცა ერთსა მათგანსა ზედა მოწევენულ სული წმიდაჲ, გარნა ბანილ ხოლო იყვნეს სახელითა უფლისა იესუდსითა.
17. მაშინ დაასხმიდეს ჳელთა მათ ზედა, და მიაქუნდა სული წმიდაჲ.
18. ვითარცა იხილა სიმონ, რამეთუ ჳელთ-დასხმითა მით მოციქულთაჲთა მოეცემის სული წმიდაჲ, მიუპყრა მათ ფასი
19. და ჳრქუა: მომეცით მეცა ჳელმწიფებაჲ ესე, რაჲთა, რომელსაცა დავასხნე ჳელნი, მიაქუნდეს სული წმიდაჲ, ჳრქუა მას პეტრემ:
20. ვეცხლი ეგე შენი შენთანავე იყავნ წარსაწყმედელად შენდა, რამეთუ ნიჳსა მას ღმრთისასა ჳგონებ ფასითა მოპოვნებად.
21. არა გიც შენ ნაწილი, არცა სამკჳდრებელი სიტყუასა ამას შინა, რამეთუ გული შენი არა არს წრფელი წინაშე ღმრთისა.
22. შეინანე უკუემ უკეთურებისა ამისგან შენისა და ევედრე უფალსა, მი-ხოლო თუ-გეტეოს შენ უშჯულოებაჲ ეგე გულისა შენისაჲ,
23. რამეთუ სიმწარედ ნავლლისა და თანა შეკრულ ცოდვისა გხედავ შენ, რამეთუ ხარ.

24. მიუგო სიმონ და ჰრქუა: ილოცეთ თქუენ ჩემთვის უფლისა მიმართ, რადთა არა მოვიდეს ჩემ ზედა, რომელი-იგი თქუენ სთქუთ.
25. ხოლო მათ მიმოდააწესეს წამებად იგი სიტყვსად მის და იტყოდეს სიტყუასა მას უფლისასა, და მოიქცეს იერუსალჴმდ და მრავალსა დაბნებსა სამარიტელთასა ახარებდეს.
26. ანგელოზი უფლისად ეტყოდა ფილიპეს და ჰრქუა: აღდეგ და მივედ შენ სამხრით კერძო, გზასა მას, რომელი შთავალს იერუსალჴმით გაზად. ესე არს უდაბნოდ.
27. და აღდგა და წარვიდა. და აჰა ესერა კაცი ჰინდოდ საჭურისი ძლიერი კანდაკისი დედოფლისა მის ჰინდოეთისად, რომელი იყო ყოველსა ზედა საფასესა მისსა, რომელი-იგი მოსრულ იყო თაყუანის-ცემად იერუსალჴმდ,
28. და მოქცეულ იყო და ჯდა იგი ეტლთა ზედა მისთა და იკითხვიდა წიგნსა ესაია წინაწარმეტყუელისასა.
29. ჰრქუა სულმან წმიდამან ფილიპეს: მივედ და შეეახლე შენ ეტლთა იმათ.
30. და მივიდა ფილიპე და ისმენდა მისსა, ვითარ-იგი იკითხვიდა ესაია წინაწარმეტყუელსა; და ჰრქუა: უწყი-მეა, რასა-ეგე იკითხავ?
31. ხოლო მან ჰრქუა: და ვითარ-მე მეძლოს უწყებად, არა თუ ვინმე იყოს წინამძღუარ ჩემდა? და ჰლოცვიდა ფილიპეს აღსლვად და დაჯდომად მის თანა.
32. ხოლო თავი საკითხავისად მის, რომელსა იკითხვიდა, იყო ესე: ვითარცა ცხოვარი კლვად მიიგუარა და ვითარცა ტარიგი წინაშე მრისუველისა უკმობელად, ესრეთ არა აღაღებს პირსა თვსსა.
33. სიმდაბლითა თვისითა საშჯელი მისი მიედო. ხოლო თესლ-ტომი მისი ვინ-მე მიუთხრას, რამეთუ აღებულ არს ქუეყანით ცხორებად მისი.
34. მიუგო საჭურისმან მან და ჰრქუა ფილიპეს: გვედრები შენ, ვისთვის იტყვს წინაწარმეტყუელი ამას, თავისა თვისისათვის, ანუ სხვსა ვისთვისმე?
35. აღალო პირი თვისი ფილიპე და იწყო თხრობად მისა და ხარებად წიგნთაგან იესუმსთვის.
36. და ვითარცა მი-ოდენ-ვიდოდეს მგზავრ, მოვიდეს წყალსა ერთსა ზედა და ჰრქუა საჭურისამან მან: აჰა წყალი, რადღა ყენება არს ჩემდა ნათლის-ღებად?
37. ჰრქუა მას ფილიპე: გრწამს თუ ყოვლითა გულითა შენითა, ჯერ-არს. მიუგო და ჰრქუა მას: მრწამს, რამეთუ მე ღმრთისად არს იესუ ქრისტე.
38. და უბრძანა დადგინებად ეტლთად მათ. და შთაჯდეს ორნივე წყალსა, ფილიპე და საჭურისი იგი, და ნათელ-სცა მას.
39. და ვითარცა აღმოჯდეს წყლით, სული წმიდად მოვიდა საჭურისსა მას ზედა; და სულმან უფლისამან წარიტაცა ფილიპე, და მერე არღარა იხილა იგი საჭურისმან მან, და ვიდოდა გზასა თვსსა სიხარულით.
40. და ფილიპე იპოვა აზოტით კერძო, მიმოვიდოდა და ახარებდა ყოველსა მას ქალაქებსა ვიდრე მოსლვადმდე მისა კესარიად.

1. ხოლო სავლე უფრომად განრისხნებოდა და სავსე იყო გულის წყრომითა და კლვითა მოწაფეთა მათ ზედა უფლისათა, მოუჭდა მღდელო მოძღუარსა მას
2. და ითხოვა მისგან წიგნები დამასკოდ სხუათა მიმართ კრებულთა, რადთა მივიდეს და, თუ ვინმე პოვნეს ამის მოძღურებისა გზასა, მამები ანუ დედები, კრულნი მოიყვანნეს იერუსალჴმდ.

3. და მი-ოდენ რად-ვიდოდა იგი და მიეახლნეს დამასკესა, მეყსეულად იყო გარემოს მისსა ბრწყინვალეზად ნათლისაჲ ზეცით გარდამო.
4. და იგი დაეცა ქუეყანასა ზედა და ესმა კმად, რომელმან ჰრქუა მას: საულ, საულ, რადსა მდევნი მე? ფიცხელ არს შენდა წიხნად დეზისაჲ.
5. მან მიუგო და ჰრქუა: შენ ვინ ხარ, უფალო? ჰრქუა მას: მე ვარ იესუ, რომელსა შენ მდევნი.
6. არამედ აღდეგ და შევედ ქალაქად, და მუნ გეთხრას შენ, რად-იგი ღირდეს შენდა საქმედ.
7. და კაცი იგი, რომელნი იყვნეს მის თანა, დგეს დაკვრებულნი. სმენით ესმოდა კმად იგი, ხოლო ხედვიდეს ვერარას.
8. აღდგა სავლე ქუეყანით, თუალნი ეხილვნეს და ხედვიდა ვერარას. უპყრეს კელი მისთანათა მათ და შეიყვანეს დამასკოდ.
9. და წარკდეს სამნი დღენი, და არარას ხედვიდა და არცა ჭამა და არცა სუა.
10. ხოლო იყო ვინმე მოწაფე დამასკეს შინა, სახელით ანანია. და ჰრქუა მას უფალმან ჩუენებით: ანანია! და მან ჰრქუა: აქა ვარ, უფალო.
11. ჰრქუა მას უფალმან: აღდეგ შენ ადრე და მივედ უბანსა მას, რომელსა ჰრქვან მართალი, და მოიძიე ტაძართა მათ იუდაისტთა სავლე სახელით, ტარსელი, რამეთუ აჰა-ეგერა ილოცავს მუნ.
12. და იხილა მან ჩუენებით კაცი სახელით ანანია, რომელი შევიდა და დაასხნა კელნი მას ზედა, რადთა აღიხილნეს.
13. მიუგო ანანია და ჰრქუა: უფალო, მასმიეს მრავალთაგან მის კაცისათვს, რაოდენი ძკრი შეაჩუენა წმიდათა შენთა იერუსალჴმს შინა,
14. და აქაცა მოუღებეს კელმწიფებაჲ მდღელთ მოძღუართაგან შეკრვად ყოველთა, რომელნი ხადიან სახელსა შენსა.
15. ჰრქუა მას უფალმან: მივედ შენ, რამეთუ მე ჴური რჩეული მიჰოვნის იგი, რადთა ზე აქუნდეს სახლი ჩემი წინაშე ყოველთა წარმართთა, და მეფეთა და მთავართა, ძეთა ისრაჴლისათა.
16. და მე უჩუენო მას რაოდენი ღირდეს მისა ვნებად სახელისა ჩემისათვს.
17. აღდგა ანანია და წარვიდა და შევიდა ტაძართა მათ და დაასხნა მის ზედა კელნი მისნი და ჰრქუა: საულ ძმაო, უფალმან მომავლინა მე, იესუ, რომელი გეჩუენა შენ გზასა მას, რომელსა მოხვდოდე, რადთა აღიხილნე თუალნი შენნი და აღივსო სულითა წმიდითა.
18. და მყის გარდამოვარდეს თუალთაგან მისთა ვითარცა ნაქურცენნი და მეყსეულად აღიხილნა და აღდგა და ნათელ-იღო.
19. და მოიღო საზრდელი და განძლიერდა. და იყო მუნ მოწაფეთა მათ თანა დამასკოს დღე რაოდენმე;
20. და მეყსეულად შესაკრებელთა შინა ქადაგებდა ქრისტესა, ვითარმედ: ესე არს მე ღმრთისაჲ.
21. და დაუკვრდებოდა ყოველთა, რომელთა ესმოდა და იტყოდეს: არა ესე არსა, რომელი-იგი ტყუენვიდა იერუსალჴმს შინა, რომელნი ხადოდეს სახელსა იესუდსსა, და აქაცა მისთვს მოსრულ იყო, რადთა კრულნი აღიყვანნეს იგინი მდღელთ მოძღუართა თანა?
22. ხოლო სავლე უფროჲს განძლიერდებოდა და შეჴკრებდა ჴურიათა, რომელნი მყოფ იყვნეს დამასკეს შინა, და გულისგმა-უყოფდა, ვითარმედ: ესე არს ქრისტე.
23. ვითარცა აღესრულნეს დღენი მრავალნი, განიზრახეს ჴურიათა მათ მოკლვაჲ მისი.

24. და ეუწყა სავლეს ძვრის ზრახვად მათი, რამეთუ სცვიდეს ბჭეთა დღე და ღამე, რადთამცა ვითარ მოკლეს იგი.
25. და მოიყვანეს იგი მოწაფეთა ღამე და ზღუდით გარდაუტევეს იგი სფვრიდითა.
26. და მი-რად-ვიდა სავლე იერუსალჴმდ, აზმნობდა შედგომად მოწაფეთა მათ; და ყოველთა ეშინოდა მისგან, რამეთუ არა ჰრწმენა, ვითარმედ არს იგი მოწაფე.
27. ხოლო ბარნაბა წარმოიყვანა იგი და მოჰგუარა მოციქულთა და უთხრა მათ, ვითარ-იგი გზასა ზედა იხილა უფალი და რამეთუ ეტყოდა მას და ვითარ-იგი დამასკეს შინა განეცხადა სახელითა იესუდსითა.
28. და იყო მათ თანა და შევიდოდა იერუსალჴმს და განეცხადებოდა სახელითა უფლისა იესუდსითა.
29. ეტყოდა და გამოეძიებდა ბერძლ მეტყუელთა მათ თანა, ხოლო იგინი ზრახვიდეს მოკლვასა მისსა.
30. და ვითარცა აგრძნეს ესე ძმათა, წარიყვანეს კესარიად და წარგზავნეს იგი ტარსუნდ.
31. ხოლო ეკლესიანი იგი ყოველთა მათ ადგილთა ჰურთასტანისათა და გალილეადსათა და სამარიადსათა ეგნეს მშვდობით, შენნი და წარმართებულნი შიშსა უფლისასა, და ნუგეშინის-ცემითა სულისა წმიდისადათა განმრავლდებოდეს.
32. და იყო, იქცეოდა რად პეტრე ყოველთა მათ ადგილთა, შთავიდა წმიდათა მათცა, რომელნი მკვდრ იყვნეს ღვდიას.
33. და პოვა მუნ კაცი ვინმე, რომელსა სახელი ერქუა ენეა, რვა წლითგან ქუემდებარე ცხედარსა ზედა, რომელი იყო განრღუეულ.
34. და ჰრქუა მას პეტრე: ენეა, განგკურნებს შენ უფალი იესუ ქრისტე, აღდეგ და გარდაყარენ სარეცელნი შენნი. და მეყსეულად აღდგა.
35. და იხილეს იგი ყოველთა მკვდრთა ლუდისათა და სარონისათა, რომელთა-იგი მოაქციეს უფლისა.
36. ხოლო იოპეს შინა იყო ვინმე დედაკაცი დამოწაფებული, რომელსა სახელი ერქუა ტაბითა, რომელი გამოითარგმანების ქურციკ. ესე სავსე იყო ქველის საქმითა და წყალობითა, რომელსა-იგი იქმოდა.
37. და იყო მათ დღეთა შინა დასნეულებად მისი და სიკუდილი. ხოლო დაბანეს იგი და დადვეს ქორსა მას შინა.
38. რამეთუ ახს ლუდიად იოპესა, ესმა მოწაფეთა, ვითარმედ პეტრე მუნ არს, და მიავლინნეს მისა ორნი კაცნი და ჰლოცვიდეს, ვითარმედ: ნუ გცონის მოსლვად ვიდრე ჩუენდამდე.
39. და აღდგა პეტრე და წარვიდა მათ თანა; რომელი ვითარცა მივიდა, აღიყვანეს ქორსა მას ზედა. და გარე მოადგა მას ქურივები იგი, ყოველნი ტიროდეს და უჩუენებდეს კუბასტებსა და სამოსლებსა, რაოდენსა იქმოდა, მათ თანა რად იყო ტაბითა.
40. ხოლო პეტრე განავლინნა გარე ყოველნი და მოიდრიკნა მუჭლნი და ილოცა. და მოექცა გუამსა მას და ჰრქუა: ტაბითა, აღდეგ. და მან მეყსეულად აღიხილნა თუალნი თვსნი და, იხილა რად პეტრე, წარმოჴდა.
41. ხოლო მან მისცა მას ჴელი და აღადგინა იგი და მოუწოდა წმიდათა მათ და ქურივთა და წარუდგინა იგი ცოცხალი.
42. აგრძნა ესე ყოველმან იოპემან და ჰრწმენა მრავალთა უფალი.
43. და იყო იგი მრავალ დღე დადგრომილ იოპეს შინა სიმონ ვისმე მეპრატაკისა თანა.

1. კაცი ვინმე იყო კესარიას შინა სახელით კორნილიეოს, ასისტავი, ტომისაგან, რომელსა ჰრქჳან იტალიკე,
2. კეთილად მსახური და მოშიში უფლისად ყოვლითურთ სახლეულით თვისით, იქმოდა ქველის საქმესა მრავალსა ერსა მას შორის და ევედრებოდა ღმერთსა მარადის.
3. იხილა მან ჩუენებით განცხადებულად ვითარ მეცხრესა ოდენ ჟამსა მის დღისასა, რამეთუ ანგელოზი უფლისად მოვიდა მისა და ჰრქჳა მას: კორნელიე!
4. და მან მიხედა მას და ზარი განჰჳდა და ჰრქჳა მას: რად არს, უფალო? ხოლო მან ჰრქჳა მას: ლოცვანი შენნი და ქველის საქმენი შენნი აღვიდეს საკსენებელად შენდა წინაშე უფლისა.
5. და აწ მიავლინენ შენ იოპედ კაცნი და მოუწოდე სჳმონს, რომელსა ჰრქჳან პეტრე.
6. ამისი ვანი არს სიმონის ვისმე თანამე მეპრატაკისა, რომლისა ტადარი ახს ზღუასა.
7. და ვითარცა წარვიდა ანგელოზი იგი, რომელი ეტყოდა მას, მოუწოდა ორთა მონათა მისთა და ერის კაცსა, კეთილად მსახურსა, წინაშე მდგომელსა მისსა,
8. და უთხრა მათ ესე ყოველი და წარავლინნა იგინი იოპედ.
9. და ხვალისაგან მი-რად-ვიდოდეს იგინი გზასა ზედა, ქალაქსა მიეხალნეს, აღჳდა პეტრე ერდოსა ზედა ლოცვად ჟამსა მეექჳესესა,
10. რამეთუ შეემშია და უნდა პირისა ჳსნად. და ვიდრე იგინი უმზადებდეს მას, იყო მის ზედა განჳკრვებად,
11. და ხედვიდა ცათა განხუმულთა და გარდამომავალსა ჭურჭელსა რასმე, ვითარცა ტილოსა დიდსა ოთხთაგან კიდეთა ზე-დამოკიდებულსა ზეცით ქუეყანად,
12. რომელსა შინა იყო ყოველი ოთხფერჯი და ქუეწარმავალი და მჳეცი ქუეყანისად და მფრინველნი ცისანი.
13. და იყო ჳმად მისა მიმართ: აღდეგ პეტრე, დაკალ და ჳამე.
14. მიუგო პეტრე და ჰრქჳა: ნუ იყოფინ, უფალო, რამეთუ არასადა შეგინებული და არაწმიდაა შესრულ არს პირსა ჩემსა.
15. და მერმე კუალად მეორედ ჳმად იყო მისი მიმართ და თქჳა: რომელი-იგი ღმერთმან წმიდა ყო, შენ ნუ შეგინებულ გიჩნს.
16. ხოლო ესე იყო სამ გზის, და კუალად ამაღლდა ჭურჭელი იგი მუნვე ზეცად.
17. და ვითარ-იგი განიზრახვიდა პეტრე გულისა თვისსა, ვითარმედ რამე იყოს ხილვად ესე, რომელი ეჩუენა მას, და აჳა-ესერა კაცნი იგი, რომელნი კორნელიეოსისგან მოვლინებულ იყვნეს, იკითხვიდეს სახლსა სიმონისსა და მოვიდეს და დადგეს ბჳეთა ზედა მისთა.
18. და მოხადეს და ჳკითხვიდეს, უკუეთუ სიმონისი, რომელსა ჰრქჳან პეტრე, ვანი აქა არსა?
19. ხოლო პეტრე, ვიდრედა იგი გულის ზრახვად დგა ჩუენებისა მისთჳს, ჰრქჳა მას სულმან წმიდამან: აჳა-ეგერა სამნი კაცნი გეძიებენ შენ;
20. არამედ აღდეგ და გარდაგუალე და მივედ მათ თანა და ნურარას ორგულებ, რამეთუ მე მომივლინებინა იგინი.
21. გარდამოვიდა პეტრე კაცთა მათ თანა, მოვლინებულთა კორნილიოსის მიერ, და ჰრქჳა: აჳა-ესერა მე ვარ, რომელსა თქჳენ მეძიებთ. აწ რად არს მიზეზი, რომლისათჳს მოსრულ ხართ?
22. ხოლო მათ ჰრქჳეს: კორნილიოს ასისტავმან, კაცმან მართალმან და მოშიშმან ღმრთისამან, რომელი წამებულ არს ყოველისაგან ნათესავისა ჳურიათადასა, ბრძანებად

მოილო ანგელოზისაგან წმიდისა მიყვანებად შენდა სახლსა თვსსა და სმენად შენგან სიტყუათა.

23. ხოლო მან შეუწოდა მათ და მუნ დაიყენნა და ისტუმრნა იგინი. და ხვალისაგან აღდგა პეტრე და განვიდა მათ თანა, და ვიეთნიმე ძმათაგანნიცა იოპით მიჰყვეს მის თანა.
24. და ხვალისაგან შევიდეს კესარიად, ხოლო კორნილიეოს მოელოდა მათ, შემოკრიბა თესლ-ტომი მისი და საყუარელნი მეგობარნი მისნი.
25. და იყო შესლვასა მას პეტრესა, მოეგებოდა მას კორნილიე და შეუვრდა ფერჯთა მისთა და თაყუანის-სცა მას.
26. ხოლო პეტრე აღადგინა იგი და ჰრქუა მას: აღდეგ, რამეთუ მეცა თავადი კაცივე ვარ.
27. და იტყოდეს თანად, და შერაჲ-ვიდა შინა, პოვნა მუნ მრავალნი შემოკრებულნი.
28. და ჰრქუა მათ პეტრე: თქუენ თვთ უწყით, ვითარმედ არა ჯერ-არს კაცისა ჰურიისა მიახლებად წარმართთა, ანუ შეხებად უცხო-თესლთა; და მე მიჩუენა ღმერთმან, რადთა არავინ კაცი შევჰრაცხო ბილწად და არაწმიდად.
29. ამისთვის უცილობელად შემოვედ თქუენდა, მოვედ რაჲ, აწ უკუე მაუწყეთ, რომლისა სიტყვსათვს მომხადეთ მე.
30. ჰრქუა მას კორნილიოს: მეოთხით დღითგან ვიდრე აქა ჟამადმდე ვიყავ მარხული და მეცხრესა ჟამსა ვილოცევდ რაჲ სახლსა შინა ჩემსა, და აჰა-ესერა დადგა კაცი წინაშე ჩემსა სამოსლითა ბრწყინვალითა
31. და მრქუა მე: კორნილიე, შეისმეს ლოცვანი შენნი, და ქველის საქმენი შენნი მოიწესნეს წინაშე ღმრთისა.
32. აწ მიავლინე შენ იოპედ და მოუწოდე სიმონს, რომელსა ჰრქვან პეტრე: ამას ვანი დაუც სახლსა სიმონის ვისმე მეპრატაკისასა, ზღვს კიდით კერძო, რომელი მოვიდეს და გეტყოდის შენ.
33. და მუნთქუესვე წარმოვავლინენ შენდა და შენ კეთილად ჰყავ, რამეთუ მოხუედ. აწ ესერა ჩუენ ყოველნი მოსრულ ვართ წინაშე ღმრთისა სმენად ყოვლისა ბრძანებულისა შენდა უფლისა მიერ.
34. აღილო პეტრე პირი თვსი და თქუა: ჰემმარიტად ვიცი, რამეთუ არა არს თუალ-ღება ღმრთისა თანა,
35. არამედ ყოველთა შორის თესლთა რომელსა ეშინის მისა და იქმს სიმართლესა, სათნო მისა არს.
36. სიტყუად იგი, რომელი მოუვლინა ძეთა ისრაჴლისათა მახარებელად მშვედობისა იესუ ქრისტეს მიერ, ესე თავადი არს უფალი ყოველთაჲ.
37. თქუენ თვთ უწყით სიტყუად იგი, რომელი იყო ყოველსა ზედა ჰურიასტანსა, რომელმან-იგი იწყო გალილეადთ შემდგომად ნათლის-ცემისა, რომელსა-იგი ქადაგებდა იოვანე:
38. იესუს ნაზარეველსა, რომელსა-იგი სცხო ღმერთმან სულითა წმიდითა და ძალითა, რომელი-იგი მოვიდა ქველის მოქმედად და განკურნებად ყოველთა მიმძლავრებულთა ეშმაკისათა, რამეთუ ღმერთი იყო მის თანა.
39. და ჩუენ მოწამე ვართ ყოველთათვს, რომელნი ქმნნა სოფელსა მას ჰურიასტანისასა და იერუსალჴმს შინა, რომელცა-იგი მოკლეს დამოკიდებითა ძელსა ზედა.
40. ესე ღმერთმან აღადგინა მესამესა დღესა და მისცა მას განცხადებულებაჲ,
41. არა ყოვლისა ერისა, არამედ მოწამეთა ამათ, რჩეულთა წინადაწარვე ღმრთისა მიერ, ჩუენ, რომელნი მის თანა ვჰამდით და ვსუემდით შემდგომად მკუდრეთით აღდგომისა მისისა.
42. და მამცნო ჩუენ ქადაგებად ერისა და წამებად, რამეთუ იგი თავადი არს განჩინებული ღმრთისა მიერ, მსაჯული ცხოველთა და მკუდართაჲ.

43. ამას ყოველნი წინაწარმეტყუელნი ეწამებთან მოტევებასა ცოდვათასა მოღებად სახელითა მისითა ყოველთა რომელთა ჰრწმენეს მისა მიმართ.
44. და ვიდრე-იგი იტყოდა-ღა პეტრე სიტყუათა ამათ, მოვიდა სული წმიდა და დაადგრა ყოველთა ზედა, რომელთა ესმოდა სიტყუად იგი,
45. და დაუკვრდა წინა-დაცუეთილებისაგანთა მორწმუნეთა, რაოდენნი-იგი შევიდეს პეტრეს თანა, რამეთუ წარმართთაცა ზედა ნიჭი იგი სულისა წმიდისა მიფენილ არს,
46. რამეთუ ესმოდა მათი, იტყოდეს რად ენათა, და ადიდებდეს ღმერთსა. მაშინ მიუგო პეტრე და ჰრქუა:
47. წყლისაგან ნუ რად ყენებად არსა არა ნათლის-ცემად ამათი, რომელთა-ესე სული წმიდა მიიღეს, ვითარცა-იგი ჩუენ?
48. და უბრძანა მათ ნათლის-ღებად სახელითა იესუ ქრისტესითა. მაშინ ევედრნეს მას, რადთა დაადგრეს მათ თანა დღე რაოდენმე.

11

1. ხოლო ესმა მოციქულთა მათ და ძმათა, რომელნი იყვნეს ჰურიასტანს, ვითარმედ წარმართთაცა შეიწყნარეს სიტყუად ღმრთისადა.
2. და რაჟამს აღვიდა პეტრე იერუსალჴმდ, ერიდებოდეს მას წინა-დაცუეთილებისაგანნი ძმანი,
3. და იტყოდეს, ვითარმედ: კაცთა მიმართ წინა-დაუცუეთელთა შეხუედ და მათ თანა შჴამე.
4. ხოლო პეტრე იწყო და მიუთხრა მათ შემდგომითი-შემდგომად და ჰრქუა:
5. მე ვიყავ ქალაქსა შინა იოპესა და, ვილოცევდ რად, ვიხილე განკვრევისა ჩემსა ჩუენებად, რამეთუ გარდამოვიდოდა ჴურჴელი რადმე, ვითარცა ტილოდ დიდი, ოთხთაგან კიდეთა დამოკიდებული ზეცით, და მოვიდა ვიდრე ჩემდამდე,
6. რომელსა მივხედენ და განვიცდიდი, და ვიხილე მას შინა ოთხფერტი ქუეყანისადა და მჴეცნი და ქუეწარმავალნი და მფრინველნი ცისანი,
7. და მესმა ჴმად, რომელი მეტყოდა მე: აღდეგ, პეტრე, დაკალ და ჴამე.
8. და მე ვთქუ: ნუ იყოფი, უფალო, რამეთუ ბილწი რადვე გინა არაწმიდად არასადა შესრულ არს პირსა ჩემსა.
9. მომიგო მე ჴმამან მან მეორედ ზეცით: რომელი ღმერთმან წმიდა ყო, შენ ნუ ბილწ გიჩნ.
10. ესე იყო სამ გზის და კუალად აღმალდა ყოველი იგი ზეცად.
11. და აჴა მუნქუესვე სამნი კაცნი მოიწინეს ბჴეთა მის სახლისათა, რომელსა-იგი შინა ვიყავ, მოვლინებულნი ჩემდა კესარიადთ.
12. და მრქუა მე სულმან წმიდამან მისლვად მათ თანა და არარას ორგულებად. მოვიდეს ჩემ თანა ექუსნიცა ესე ძმანი და შევედით სახლსა მის კაცისასა.
13. და მიუთხრა ჩუენ, ვითარ-იგი იხილა ანგელოზი ღმრთისადა სახლსა შინა თჴსსა მდგომარე, რომელმან ჰრქუა მას: მიავლინე იოპედ და მოიყვანე შენ სიმონ, რომელსა ჰრქვან პეტრე,
14. რომელმან-იგი გრქუნეს შენ სიტყუანი, რომლითა სცხონდე შენ და ყოველი სახლი შენი.
15. და ვითარცა ვიწყე მე სიტყუად, მოვიდა სული წმიდა მათ, ზედა ვითარცა-იგი ჩუენ ზედა პირველად.

16. და მომეკსენა მე სიტყუად უფლისად, რომელ თქუა, ვითარმედ: იოვანე ნათელ-სცემდა წყლითა, ხოლო თქუენ ნათელ-იღოთ სულითა წმიდითა.
17. აწ უკუეთუ სწორი ნიჭი მისცა მათ ღმერთმან, ვითარცა ჩუენ, რომელთა-ესე გურწმენა უფალი იესუ ქრისტე, მე რად ძალ-მედვა ყენებად ღმრთისა?
18. ვითარცა ესმა ესე, დადუმნეს და ადიდებდეს ღმერთსა და იტყოდეს: უკუეთუ ნანდვლვე წარმართთაცა მისცა ღმერთმან სინანული იგი ცხორებისად.
19. და რომელნი-იგი მიმოდაიბნინეს ჭირისა მისგან, რომელი იყო სტეფანეს ზედა, მივიდეს ვიდრე ფინიკედმდე და კვპრედ და ანტიოქიად, არარას ვის ეტყოდეს სიტყუასა, გარნა ჰურიათა მათ ხოლო.
20. ხოლო იყვნეს ვინმე მათგანნი, კაცნი კვპრელნი და კვრინელნი, რომელნი შევიდეს ანტიოქიად და იტყოდეს ბერძლ მეტყუელთა მათ მიმართ და ახარებდეს უფალსა იესუს.
21. და იყო ჯელი უფლისად მათ თანა განკურნებად. და მრავალსა რიცხუსა ჰრწმენა და მოიქცეს უფლისა.
22. ესმა სიტყუად ესე ყურთა კრებულისათა, რომელი იყვნეს იერუსალჴმს მათთჴს, და მიავლინეს ბარნაბა, რადთა განვიდეს ვიდრე ანტიოქიადმდე,
23. რომელი-იგი მოვიდა და იხილა მადლი იგი ღმრთისად და განიხარა და ჰლოცვიდა ყოველთა გულს-მოდგინებითა გულისადათა დადგრომად უფლისა მიმართ.
24. რამეთუ იყო კაცი იგი სახიერ და სავსე სულითა წმიდითა და სარწმუნოებითა. და შეეძინა ერი მრავალი უფალსა.
25. და გამოვიდა ბარნაბა ტარსუნდ მოძიებად სავლესა, და პოა და მოიყვანა ანტიოქიად.
26. და იყო მათი წელიწად ერთ შეკრებად ეკლესიად და სწავლად ერისა მრავლისა და წოდებად პირველად ანტიოქიას შინა მოწაფეთა მათ ქრისტიანედ.
27. ამათ დღეთა შინა გამოვიდეს იერუსალჴმით წინაწარმეტყუელნი ანტიოქიად.
28. და აღდგა ერთი მათგანი, რომელსა სახელი ერქუა ალაბოს, რომელი-იგი აუწყებდა სულითა წმიდითა, ვითარმედ: სიყმილი დიდი ყოფად არს ყოველსა ზედა სოფელსა, რომელი-იგი იყო დღეთა მათ კლავდის კეისრისათა.
29. ხოლო მოწაფეთა მათ, ვითარცა ჯელ-რად ვის-ეწიფებოდა, ბრძანეს თითოეულმან მათმან სამსახურებელად მიძლუანებად ძმათა მათ, რომელნი-იგი მყოფ იყვნეს ჰურიასტანს,
30. რომელცა-იგი ყვეს და წარუძლუანეს ხუცესთა მათ მიმართ ჯელითა ბარნაბაძსითა და სავლესითა.

12

1. მას ჟამსა შინა ჯელი მიყო ჰეროდე მეფემან ძვრის ყოფად რომელთამე ეკლესიისაგანთა
2. და მოკლა იაკობ, ძმად იოვანესი, მახვლითა.
3. და ვითარცა იხილა, რამეთუ სათნო უჩნდა ჰურიათა მათ, შესძინა შეპყრობად პეტრესიცა. ხოლო იყვნეს დღენი იგი უცომოებისანი.
4. და შე-რად-იპყრა იგი, შესუა საპყრობილესა და მისცა იგი ოთხთა ოთხეულთა ერისაგანთა ცვად. ესრეთ ეგულებოდა, რადთა შემდგომად ზატიკისა აღიყვანოს იგი და მისცეს ერსა მას.
5. და პეტრე ცვულ იყო საპყრობილესა მას შინა. ხოლო ლოცვად გულს-მოდგინედ იყოფოდა ეკლესიათა მიერ ღმრთისა მიმართ მისთჴს.

6. რაჟამს უკუე ეგულებოდა ჰეროდეს გამოყვანებად და მიცემად კელთა მათთა, მას ღამესა ეძინა პეტრეს შორის ორთა ერისაგანთა, შეკრულსა ჯაჭვთა მრჩობლითა, და მჭუმბილნი იგი წინაშე კართა სცვიდეს საპრობილესა მას.
7. და აჰა ანგელოზი უფლისაჲ ზედა მოადგა, და ნათელი გამობრწყინდა სახლსა მას შინა, და სცა გუერდსა პეტრესსა, და განაღვძა იგი და ჰრქუა მას: აღდეგ ადრე. და დასცვკეს ჯაჭუნი იგი კელთაგან მისთა.
8. ჰრქუა მას ანგელოზმან მან: მოირტყ და შეისხენ სანდალნი შენნი. და მან ყო ეგრეთ. და რჰქუა მას: შეიმოსე სამოსელი შენი და შემომიდეგ მე.
9. და განვიდა და შეუდგა მას, და არა უწყოდა, ვითარმედ ჭემმარიტ არს, რომელი-იგი იყო ანგელოზისა მისგან; ეგრე ჰგონებდა, ვითარმედ ჩუენებასა იხილავს.
10. და ვითარ განვლეს მათ პირველი საჭუმბილავი და მეორე, მიიწინეს იგინი ბჭეთა მათ რკინისათა, რომელი შევიდოდა ქალაქად, რომელცა-იგი თვთ განელო მათ. და ვითარცა განვლეს იგი, წარვლეს უბანი ერთი, და მეყსეულად განემორა მისგან ანგელოზი იგი.
11. და პეტრე მოეგო გონებასა თვსსა და თქუა: აწ უწყი ჭემმარიტად, რამეთუ მოავლინა ღმერთმან ანგელოზი თვსი და განმარინა მე კელთაგან ჰეროდესთა და ყოვლისაგან მოლოდებისა ერისა მის ჰურიათადას.
12. გულსა მოეგონა და მოვიდა სახლსა მარიამისსა, დედისა მის იოვანესსა, რომელსა ერქუა მარკოს, სადა-იგი იყვნეს მრავალნი შეკრებულ და ილოცვიდეს.
13. და ვითარცა ჰრეკა პეტრე კარსა ბჭისასა, გამოვიდა მჭევალი ერთი სმენად, რომელსა სახელი ერქუა როდი.
14. და ვითარცა იცნა კმად იგი პეტრესი, სიხარულითა არა განულო მას კარი, არამედ შინა შერბიოდა და უთხრა, ვითარმედ: პეტრე კართა ზედა დგას.
15. ხოლო მათ ჰრქუეს მას: ჰბორგი. და იგი დაამტკიცებდა, ვითარმედ: ესრეთ არს. ხოლო იგინი იტყოდეს, ვითარმედ: ანგელოზი მისი არს.
16. და პეტრე ჰრეკდა კარსა მას ზედადს-ზედა. ხოლო გან-რად-უღეს, იხილეს იგი და განჰკრთეს.
17. მან კელი განუყარა მათ, რადთა დადუმნენ. და მიუთხრა მათ, ვითარ-იგი უფალმან გამოიყვანა საპრობილით, და ამცნო: უთხართ ესე იაკობს და ძმათა ყოველთა. და განვიდა და წარვიდა სხუასა ადგილსა.
18. და ვითარცა განთენა, არა მცირედი შეზრუნებაჲ იყო ერის კაცთაჲ მათ, ვითარმედ: რადმე იქმნა პეტრე?
19. და ჰეროდე ეძიებდა მას და არა პოა. მაშინ განიკითხნა მცველნი იგი და ბრძანა მოკლვად მათი. და მოვიდა მიერ ჰურიასტანით და კესარიას იქცეოდა.
20. ხოლო იყო ჰეროდე გულმწყრალ ტვრელთა და სიდონელთათვს. და იგინი მოსრულ იყვნეს ერთბამად მისა და ქველის მეტყუელ იყოფდეს ვლასტონს, რომელი იყო სასუენებელსა ზედა მეფისასა, და ითხოვდეს მშვდობასა, რამეთუ ქუეყანაჲ იგი მათი იზარდებოდა სამეუფოდასაგან მისისა.
21. და დღესა ერთსა დაწესებულსა ჰეროდე შეიმოსა სამოსელი სამეუფეოდ და დაჯდა საყდართა ზედა და ზრახვიდა მათდა მიმართ.
22. და ერი იგი ღალადებდა: ღმრთისა კმად არს და არა კაცისაჲ.
23. და მეყსეულად სცა მას ანგელოზმან უფლისამან ამისთვს, რამეთუ არა მისცა დიდებაჲ ღმერთსა, და იქმნა იგი მატლთა შესაჭმელ და სულნი წარჰკედეს.
24. რამეთუ სიტყუაჲ იგი ღმრთისაჲ აღორძნდებოდა და განმრავლდებოდა.
25. ბარნაზა და სავლე მოიქცეს იერუსალჴმით ანტიოქიადვე, ვითარ-იგი აღასრულეს მსახურებაჲ მათი; თანა წარიყვანეს იოვანეცა, რომელსა წოდებულ იყო მარკოზ.

1. იყვნეს ანტიოქიას შინა მსგავსად კრებულისა მის წინაწარმეტყუელნი და მოძღუარნი: ბარნაბა და სკემონ, რომელსა-იგი ერქუა ნიგერ, და ლუკიოს კვრინელი და მანან, რომელი-იგი იყო ძუმუდს-მტე ჰეროდე მეფისაჲ, და სავლე.
2. და ვიდრე-იგი ჰმსახურებდეს უფალსა და იმარხვიდეს, ჰრქუა მათ სულმან წმიდამან: გამოირჩიენით მე ბარნაბა და სავლე საქმესა, რომელსა მე უწოდი მათ.
3. მაშინ იმარხეს და ილოცეს და დაასხნეს მათ ზედა ჯელნი მათნი და განუტევნეს.
4. ესენი უკუე ვითარცა წარიგზავნნეს სულისა მიერ წმიდისა, შთავიდეს სელევკიად, და მიერ ნავითა წიაღვდეს კვპრედ.
5. და შე-რაჲ-ვიდეს სალამინდ, უთხრობდეს სიტყუასა მას ღმრთისასა შესაკრებელსა მას შორის ჰურიათასა; თანა ჰყვანდა იოვანეცა მსახურად.
6. და ვითარცა მოვლეს ყოველი იგი ჭალაკი ვიდრე პაფოდმდე, პოვეს კაცი ვინმე მოგვ, ცრუ-წინაწარმეტყუელი, ჰურიად, რომლისა სახელი ბარიისუ,
7. რომელი-იგი იყო მთავრისა მის ანთვპატისა თანა სერგისა პავლესა, კაცისა გონიერისა. ამან მოუწოდა ბარნაბას და სავლეს, და ეძიებდა მათგან სმენად სიტყუასა ღმრთისასა.
8. ხოლო უჯდებოდა მათ ელვმას, მოგვ იგი, რამეთუ ესერეთ გამოითარგმანების სახელი მისი, და ეძიებდა გარდაქცევასა ანთვპატისასა სარწმუნოებისაგან.
9. ხოლო სავლე, რომელ არს პავლე, აღივსო სულითა წმიდითა, მიხედა მას
10. და ჰრქუა: ჰ სავსეო ყოვლითა ზაკუვითა და ყოვლითა მანკიერებითა, შვილო ეშმაკისაო და მტერო ყოვლისა სიმართლისაო, არა დასცხრეა გარდაქცევად გზათა მათ უფლისათა წრფელთა?
11. და აწ ესერა ჯელი უფლისაჲ შენ ზედა, და იყო შენ ბრმა და ვერ ხედვიდე მზესა ვიდრე ჟამადმდე. და მეყსეულად დაეცა მის ზედა არმური და ბნელი, და მიმოვიდოდა და ეძიებდა მძღუარსა.
12. მაშინ ვითარცა იხილა ანთვპატმან მან, რაჲ-იგი იქმნა, ჰრწმენა განკვრევებულსა მოძღურებასა მას ზედა უფლისასა.
13. წარ-რაჲ-ვიდეს პაფოდთ პავლე და მისთანანი იგი, წიაღვდეს პერგედ პანფილიაჲსა. ხოლო იოვანე განეშორა მათგან და მიიქცა მუნვე იერუსალჴმდ.
14. და იგინი განვიდეს პერგით და მივიდეს ანტიოქიად პისიდიისა, და შევიდეს შესაკრებელსა მათსა დღესა შაბათსა და დასხდეს.
15. და ვითარცა აღმოიკითხეს შჯული და წინაწარმეტყუელნი, მიავლინნეს მათდა შესაკრებელის მთავართა მათ და ჰრქუეს: კაცნო ძმანო, უკუეთუ არს თქუენ თანა სიტყუად ნუგეშინის-ცემისაჲ ერისა ამის მომართ, იტყოდეთ.
16. აღდგა პავლე და განუყარა ჯელი, რაჲთა დადუმნენ, და თქუა: კაცნო ისრაიტელნო და რომელნი მოშიშნი ღმრთისანი ხართ, ისმინეთ!
17. ღმერთმან ამის ერისამან გამოირჩინა მამანი ჩუენნი და ერი იგი აღამაღლა ჟამსა მას მწირობისასა ქუეყანასა მას ეგვპტისასა, და მკლავითა მალლითა გამოიყვანნა იგინი მიერ.
18. და ზრდიდა მათ უდაბნოსა ზედა ორმეოცისა წლისა ჟამთა,
19. და დაარღვნა ნათესავნი შვდნი ქუეყანასა მას ქანანისასა და დაუმკვდრა მათ ქუეყანაჲ იგი მათი.
20. და შემდგომად ამისა ვითარ ოთხას ერგასის წელ ოდენ მოსცა მათ მსაჯულებ მიდღედმდე სამოელ წინაწარმეტყუელისა.

21. მიერთგან ითხოვეს მეფე, და მოსცა მათ ღმერთმან საულ, მე კისისი, კაცი ნათესავისაგან ბენიამენისა, ორმოც წელ.
22. და ვითარცა გარდაცვალა იგი, აღუდგინა მათ დავით მეფედ, რომელსა-იგი თავადი ეწამა, და თქუა: ვპოვე დავით მე იესესი, კაცი გულითადი ჩემი, რომელმან ყოს ყოველი ნება ჩემი.
23. მისისა მის ნათესავისაგან ღმერთმან აღთქუმისა მისებრ აღუდგინა ისრაჴლსა მცხნელი იესუ,
24. რომელსა წინადასწარ ქადაგებდა იოვანე წინაშე პირსა შემოსლვისა მისისასა ნათლის-ღებასა სინანულისასა ყოვლისა მიმართ ერისა ისრაჴლისა.
25. ვითარცა აღასრულებდა იოვანე სრბასა თვისსა, იტყოდა: ვინ-იგი გგონიე მე ყოფად, მე არა იგი ვარ, არამედ ესერა მოვალს შემდგომად ჩემსა, რომლისა-იგი არა ვარ ღირს განჯსნად ჯამლთა ფერჯთა მისთასა.
26. კაცნო ძმანო და ძენო ნათესავისა მის აბრაჴამისნო, და თქუენ შორის რომელთა ემინის ღმრთისა, თქუენთვს სიტყუად იგი ცხორებისად მოივლინა.
27. რამეთუ რომელნი-იგი მკვდრ არიან იერუსალჴმს შინა და მთავარნი იგი მათნი ამას უმეცარ იქმნეს და ჯმათა მათ წინაწარმეტყუელთასა, რომელნი-იგი ყოველთა შაბათთა აღმოიკითხვოდეს, საჯეს და აღასრულეს.
28. და არცა ერთი ბრალი სიკუდილისად უპოეს და მოითხოვეს პილატესგან მოკლვად იგი.
29. და ვითარ-იგი აღასრულეს ყოველივე, რომელი მისთვის წერილ იყო, გარდამოჴკვნეს იგი ძელისაგან და დადვეს საფლავსა.
30. ხოლო ღმერთმან აღადგინა იგი მკუდრეთით,
31. რომელი-იგი ეჩუენა დღეთა მრავალთა მათ, რომელნი-იგი მის თანა აღმოსრულ იყვნეს გალილეადთ იერუსალჴმდ, რომელნი-იგი აწ არიან მოწამე მისა ერისა მიმართ.
32. და ჩუენ თქუენ გახარებთ მამათა მიმართ ქმნილსა მას აღთქუმასა, რამეთუ ესე ღმერთმან აღუსრულა შვილთა მათთა და ჩუენ აღდგუდგინა იესუ.
33. ვითარცა ფსალმუნსა მეორესა წერილ არს, ვითარმედ: მე ჩემი ხარი შენ და მე დღეს მიშობიე შენ.
34. ხოლო რამეთუ აღადგინა იგი მკუდრეთით და არღარა ეგულეზოდა მიქცევად განსახრწნელად, ესრეთ თქუა, ვითარმედ: მიგცნე თქუენ წმიდად იგი დავითისი სარწმუნოდ.
35. რომლისათვს სხუასაცა ადგილსა იტყვს: არა სცე წმიდასა შენსა ხილვად განსახრწნელი.
36. რამეთუ დავით ნათესავსა შინა თვისსა ჴმსახურა და ნებითა ღმრთისადათა შეისუენა და შეეძინა მამათა თვსთა და იხილა განსახრწნელი.
37. ხოლო რომელი ღმერთმან აღადგინა, არა იხილა განსახრწნელი.
38. უწყებულ უკუე იყავნ ესე თქუენდა, კაცნო ძმანო, რამეთუ ამის მიერ თქუენ მოტევეზად ცოდვათად გეხარების;
39. და ყოველთა მათგან, რომელთაგან ვერ უძლეთ შჯულითა მით მოსესითა განმართლებად, ამის მიერ ყოველსა რომელსა ჴრწმენეს, განმართლების.
40. იხილეთ, ნუუკუე მოიწიოს თქუენ ზედა თქუმული იგი წინაწარმეტყუელთა შინა, ვითარმედ:
41. იხილეთ შეურაცხის-მყოფელთა მაგათ და გიკვრდინ და განირყუნენით, რამეთუ საქმესა ვიქმ მე დღეთა თქუენთა, საქმესა რომელი-იგი არა გრწმენეს, უკეთუ ვინმე გითხრას თქუენ.

42. და ვითარცა ეგულებოდა მათ განსვლად შესაკრებელისაგან ჰურიათადასა, ჰლოცვიდეს მათ წარმართნი და ევედრებოდეს მერმესაცა შაბათსა თხრობად მათდა სიტყუათა ამათ.
43. და ვითარცა განუტევეს კრებული იგი, მისდევდეს მათ მრავალნი ჰურიათაგანნი და მორწმუნეთა მათ მწირთაგანნი პავლეს და ბარნაბას, ხოლო იგინი ეტყოდეს მათ და არწმუნებდეს მტკიცედ დადგრომად მადლსა მას ზედა ღმრთისასა.
44. და მერმესა მას შაბათსა კინდა-და ყოველი იგი ქალაქი შეკრბა სმენად სიტყუასა მას უფლისასა.
45. ხოლო იხილეს რად ჰურიათა მათ ეგოდენი იგი ერი, აღივსნეს შურითა და მცდომად აღუდგეს სიტყუათა მათ პავლესთა და ჰგმობდეს მათ.
46. განეცხადნეს ბარნაბა და პავლე და თქუეს: თქუენდა ჯერ-იყო პირველად რქუმად სიტყუად ესე ღმრთისად. ხოლო ვინადთგან განიშორებთ მას და არა ღირსად გიშჯიან თავნი თვისნი ცხოვრებისა საუკუნოდსა, აჰა ესერა მივიქცევით წარმართთა მიმართ.
47. რამეთუ ესრეთ მამცნო ჩუენ უფალმან, ვითარმედ: დაგადგინე შენ ნათლად წარმართთა, რადთა იყო შენ მაცხოვრად კიდით კიდედმდე ქუეყანისა.
48. ესე რად ესმოდა წარმართთა, უხაროდა და აღიდებდეს სიტყუასა მას უფლისასა. და ჰრწმენა, რადენნიცა იყვნეს დაწესებულ ცხორებასა საუკუნესა.
49. და მიმოეფინებოდა სიტყუად იგი უფლისად ყოველსა მას სოფელსა.
50. ხოლო ჰურიათა მათ განარისხნეს მსახურნი იგი დედანი აზნაურნი და მთავარნი იგი მის ქალაქისანი, და აღადგინეს დევნად პავლეს და ბარნაბას ზედა და განდევნნეს იგინი საზღვრით მათით.
51. ხოლო მათ განიყარეს მტუერი ფერკთა მათთად მათ ზედა და მივიდეს იკონიად.
52. და მოწაფენი იგი აღივსებოდეს მადლითა და სულითა წმიდითა.

14

1. იყო იკონიას შინა მსგავსად წესისა შესლვასა მათსა შესაკრებელსა ჰურიათასა და სიტყუად ესრეთ, ვიდრე რწმუნებადმდე ჰურიათა და წარმართთა მრავალსა სიმრავლესა.
2. ხოლო რომელნი ურწმუნონი ჰურიანი იყვნეს, აღაზრზინნეს და განაბოროტნეს სულნი წარმართანი ძმათა ზედა.
3. მრავალ ჟამ იქცოდეს იგინი განცხადებულად უფლისა მიმართ. რომელი ეწამებოდა მათ სიტყვთა მით მადლისა მისისადთა და მოსცემდა სასწაულებსა და ნიშებსა ყოფად ჯელთა მათითა.
4. მაშინ განიწვალა სიმრავლე იგი მის ქალაქისად, და რომელნიმე იყვნეს ჰურიათა თანა და რომელნიმე მოციქულთა თანა.
5. და ვითარ შეითქუნეს ჰურიანი და წარმართნი მთავრებით მათითურთ ზედა მისლვად და გინებად და ქვისა დაკრებად მათდა,
6. განეშორნეს და მიივლტოდეს ქალაქებსა ლუკაონისასა – ლუსტრად და დერბედ და გარემო სოფლებსა,
7. და მუნ ახარებდეს.
8. და კაცი ვინმე იყო ლუსტრას შინა, უძლური ორითავე ფერკითა, და ჯდა მკელობელი დედის მუცლით მისითგან, რომელსა არასადა ევლო.
9. ამას ესმნეს სიტყუანი პავლესნი, იტყოდა რად, ვითარ მიხედა მას პავლე და იხილა, რამეთუ აქუნდა სარწმუნოებად საცხორებელად მისა,

10. ჰრქუა მას დიდითა ჳმითა: შენ გეტყვ სახელითა უფლისა იესუ ქრისტესითა. აღდგე ფერჯთა შენთა ზედა მართლ. და აღხლდნა და იწყო სლვად.
11. ხოლო ერმან მან იხილა რად, რომელი-იგი ქმნა პავლე, აღიმადლეს ჳმად მათი ჳმითა მით ლუკაონებრითა და იტყოდეს: ღმერთნი მსგავსებულ არიან კაცთა და გარდმოსრულ არიან ჩუენდა.
12. და ხადოდეს ბარნაბას დიოს კერპით და პავლეს — ერმით, რამეთუ პავლე იყო წინამძღუარ სიტყვსა მის.
13. ხოლო მღდეღმან მან დიოს კერპისამან, რამეთუ იყო იგი მთავარი მის ქალაქისად, კუროები და გვრგვნები ბჭეთა ზედა ქალაქისათა მოიღო ერისა მის თანა და ეგულებოდა ზორვად.
14. ესმა რად ესე მოციქულთა ბარნაბას და პავლეს, დაიპეს სამოსელი მათი და შეცდეს ერსა მას შორის, ღაღადებდეს და იტყოდეს:
15. კაცნო, რას იქმნთ ამას? რამეთუ ჩუენცა კაცნივე ვართ მსგავსნი თქუენნი და გახარებთ თქუენ, რადთა ამოებათა ამათგან მოიქცეთ ღმრთისა ცხოველსა, რომელმან ქმნა ცად და ქუეყანად, ზღუად და ყოველი, რად არს მათ შინა,
16. რომელმან-იგი წარსრულთა მათ ნათესავთა მიუშუა ყოველსა მას თესლებსა სლვად გზასა ნებისა მათისასა,
17. და არავე უწამებელად დაუტევა ქველის მოქმედებად იგი მისი, ზეცით გარდამო მოცემად თქუენდა წჳმად და ჟამნი ნაყოფის გამომღებლნი, განძღებად საზარდელითა და სიხარულითა გულთა თქუენთა.
18. და ესრე რად წართქუეს, მნად დააცხვრეს ერი იგი არა ზორვად მათდა, არამედ კაცად-კაცადი წარსვლად ვანად თვსა. და ვიდრე-ღა იქცეოდეს იგინი მუნ და ასწავებდეს,
19. მოიწინეს ანტიოქიადთ და იკონიადთ ჰურიანი და, ვიდრე-იგი ეტყოდეს მათ განცხადებულად, არწმუნეს ერსა მას განშორებად მათგან, რამეთუ იტყოდეს, ვითარმედ: არა-რას ჳქმმარიტსა იტყვან, არამედ ყოველსა ტყუიან. და ქვად დაჰკრიბეს პავლეს და განითრიეს იგი გარეშე ქალაქსა მას. ეგრე ჰგონებდეს, ვითარმედ მომკუდარ არს იგი.
20. და ვითარ-იგი შემოკრბეს და გარე მოადგეს მოწაფენი, აღდგა და შევიდა ქალაქად, ხოლო ხვალისაგან გამოვიდა ბარნაბაძს თანა და მივიდეს დერბედ.
21. და ახარებდეს ქალაქსა მას და დაიმოწაფენეს მრავალნი, და მივიდეს ლუსტრად და იკონიად და ანტიოქიად,
22. და განამტკიცებდეს სულსა მოწაფეთასა და ჰლოცვიდეს მათ, რადთა მტკიცედ დგენ სარწმუნობასა ზედა, და ვითარმედ: მრავალითა ჳირითა ჯერ-არს ჩუენდა შესლვად სასუფეველსა ღმრთისასა.
23. და უკურთხნეს მათ ეკლესიად-ეკლესიად ხუცესნი, და ლოცვითა დამარხვითა შეჰვედრნეს იგინი უფალსა, რომლისაცა მიმართ ჰრწმენა.
24. და განვლეს რად პისიდიად, მოვიდეს პამფილიად;
25. და იტყოდეს პერგეს შინა სიტყუასა მას ღმრთისასა და შთავიდეს ატალიად;
26. და მიერ ნავითა მივიდეს ანტიოქიად, ვინაძცა-იგი შევედრებულ იყვნეს მადლითა ღმრთისაძთა საქმესა მას, რომელიცა აღასრულეს.
27. და მო-რად-ვიდეს, შეკრიბეს კრებული იგი და უთხრეს მათ რადენი ყო ღმერთმან მათ თანა, და რამეთუ განუღო წარმართთა კარი სარწმუნობისად.
28. და მუნ იქცეოდეს ჟამთა არა მცირეთა მოწაფეთა მათ თანა.

1. და გარდამო-ვინმე-ვიდეს ჰურიასტანით და ასწავებდეს ძმათა, ვითარმედ: არა თუ წინადაიცვთოთ შჯულითა მოსესითა, ვერ ძალ-გიც ცხორებად.
2. და ვითარ-იგი იყო ჳდომად და გამოძიებად არა მცირედი პავლესი და ბარნაბაისი მათდა მიმართ, ბრძანეს აღსვლად პავლესი და ბარნაბაისი და სხუათა ვიეთმე მათგანთად მოციქულთა მიმართ და ხუცესთა იერუსალჳმდ ამის ცილობისათჳს.
3. და იგინი წარმოგზავნენეს კრებულისა მისგან. და გან-რად-ჳვლიდეს ფინიკესა და სამარიასა, მიუთხრობდეს მათ მოქცევასა წარმართთასა და ჳყოფდეს სიხარულსა დიდსა ყოველთა შორის ძმათა.
4. და მო-რად-ვიდეს იერუსალჳმდ, შეწყნარებულ იქმნეს კრებულისა მისგან და მოციქულთა და ხუცესთა, და მიუთხრეს მათ რაოდენი-რად ღმერთმან ყო მათ თანა, და რამეთუ განულო წარმართთა კარი სარწმუნოებისად.
5. აღ-ვინმე-დგეს დასისა მისგან ფარისეველთადასა მორწმუნენი და იტყოდეს, ვითარმედ: ჯერ-არს წინა-დაცუეთად მათდა და მცნებად, რადთა დაიმარხონ შჯული მოსესი.
6. შეკრბეს მოციქულნი და ხუცესნი ხილვად სიტყჳსა ამისთჳს.
7. და ვითარ იყო მრავალი გამოძიებად, აღდგა პეტრე და ჳრქუა მათ: კაცნო ძმანო, თქუენ უწყით, რამეთუ პირველით დღითგან თქუენ შორის გამოირჩია ღმერთმან პირითა ჩემითა სმენად წარმართთა სიტყუად იგი სახარებისად და რწმუნებად;
8. და გულთ-მეცნიერი ღმერთი ეწამა მათ და მისცა მათ სული წმიდად, ვითარცა-იგი ჩუენ;
9. და არარად განიკითხა შორის ჩუენსა და მათსა, და სარწმუნოებითა განწმიდა გულნი მათნი.
10. აწ უკუე რადსათჳს გამოსცდით ღმერთსა დადებად უღლისა ქედსა ზედა მოწაფესათა, რომელსა-იგი ვერცა მამათა ჩუენთა, ვერცა ჩუენ შეუძლიეთ ტჯრთვად?
11. არამედ მაღლითა უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესითა გურწამს ჩუენ ცხორებად, ვითარცა სახედ-იგი მათ.
12. და დადუმნა ყოველი იგი სიმრავლე და ისმენდეს ბარნაბაისსა მის და პავლჳსსა მითხრობასა, რაოდენი ქმნა ღმერთმან ნიშები და სასწაულები წარმართთა შორის მათ მიერ.
13. და შემდგომად დადუმებისა მათისა მიუგო იაკობ და თქუა: კაცნო ძმანო, ისმინეთ ჩემი:
14. სჯემონ მიგითხრა, ვითარ-იგი ღმერთმან მოხედნა პირველად მიყვანებად წარმართთაგან ერთი სახელისათჳს მისისა;
15. და მას შეეტყუებიან სიტყუანი იგი წინაწარმეტყუელთანი, ვითარცა წერილ არს, ვითარმედ:
16. ამის შემდგომად მოვაქციო და აღვაშენო კარავი იგი დავითისი დაცემული, და დამჯობილი იგი მისი აღჳმართო და აღვაშენო,
17. რადთა გამოიძიონ ნეშტთა კაცთა უფალი და ყოველთა წარმართთა, რომელთა ზედა წოდებულ არს სახელი ჩემი მათ ზედა, თქუა უფალმან,
18. რომელმან ქმნა ესე ყოველი საცნაური საუკუნითაგან.
19. ამისთჳს მე ესრეთ ვშჯი და ჯერ-მიჩნს, რომელნი წარმართაგანნი მოქცეულ არიან ღმრთისა მიმართ, რადთა არა ვაურვებდეთ მათ,

20. არამედ მიწერად მათდა, რადთა განეყენნენ იგინი ჭამად ნაზორევისაგან კერპთადასა და სიძვისაგან, დამშთვარისა და სისხლისა, და რადთა, რაოდენი მათ არა უნებს, რადთამცა ეყო, იგინი სხუასა ნუ უყოფენ.
21. რამეთუ მოსეს პირველთა ნათესავთადათგან ქალაქად-ქალაქად ქადაგნი იგი მისნი დაედგინნეს, რომელნი-იგი ამას აღმოიკითხვიდეს ყოველთა შაბათთა შესაკრებელთა შორის მათთა.
22. მაშინ ჯერ-იჩინეს მოციქულთა და ხუცესთა ყოვლითურთ კრებულთა და გამოარჩინეს კაცნი მათგანნი მივლინებად ანტიოქიად პავლეს და ბარნაბაჲს თანა იუდა, რომელსა ეწოდა ბარსაბა, და შილა, კაცნი შერაცხილნი ძმათა შორის;
23. და დაწერეს კელითა მათითა ესრეთ: მოციქულნი და ხუცესნი და ძმანი, რომელნი-ეგე ანტიოქიადთ და ასურეთით და კილიკიადთ კერძო ძმანი ხართ წარმართთაგანნი, გიკითხავთ. გიხაროდენ!
24. ვინადათგან გუესმა ჩუენ, რამეთუ ჩუენგანნი ვინმე განვიდეს და აღგძრნეს თქუენ სიტყვთა და აღაშფოთებდეს სულთა თქუენთა და გეტყოდეს წინა-დაცუეთად და დამარხვად შჯულსა, რომელთადა ჩუენ არად გუემცნო.
25. აწ უკუე ჯერ-გჳჩნდა კრებულსა ყოველსა ერთბამად გამორჩევაჲ კაცთაჲ მაგათ და მივლინებაჲ თქუენდა, პავლეს თანა და ბარნაბაჲს თანა, საყუარელთა ჩუენთა,
26. კაცთა, რომელთა-იგი სულნი თჳსნი მისცნეს სახელისათჳს უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესისა.
27. წარმო-უკუე-გჳვლინებიაჲ იუდა და შილა, და მათცა სიტყვთ გითხრან ესევე.
28. რამეთუ ჯერ-უჩნდა სულსა წმიდასა და ჩუენცა, რადთა არარად უმეტესი ტჳრთი დავდვათ თქუენ ზედა, გარნა რომელნი-ესე სასწრაფო არიან:
29. განშორებად თქუენდა ნაკერპავისაგან და სისხლისა, დამშთვარისა და სიძვისა, და რაოდენი არა გნებავს, რაითა გეყოს თქუენ, სხუასა ნუ უყოფთ, რომელთაგან დაიმარხენით თავნი თჳსნი, კეთილსა იქმოდეთ და ცოცხლებით იყვენით!
30. იგინი ვითარცა წარმოემართნეს, მოვიდეს ანტიოქიად. და შეკრიბეს კრებული იგი და მისცეს წიგნი ჳელთა მათთა.
31. და ვითარცა აღმოიკითხეს, განიხარეს ნუგემინის-ცემასა მას ზედა.
32. იუდა და შილა, რამეთუ იგინიცა წინაწარმეტყუელნი იყვნეს, მრავლითა სიტყვთა ნუგემინის-სცეს ძმათა მათ და დაამტკიცნეს.
33. და დაყვნეს მუნ ჟამი მრავალი და წარიგზავნნეს მშჳდობით ძმათაგან მოციქულთა მიმართ.
34. ჯერ-იჩინა შილა დადგრომაჲ მუნვე.
35. ხოლო პავლე და ბარნაბა იქცეოდეს ანტიოქიას შინა და ასწავებდეს და ახარებდეს სხუათაცა მრავალთა თანა სიტყუასა მას უფლისასა.
36. შემდგომად დღეთა რაოდენთამე ჳრქუა პავლე ბარნაბას: მივიქცეთ და მოვიხილნეთ ძმანი ჩუენნი ყოველთა ქალაქთა, რომელთა შინა ვქადაგეთ სიტყუად იგი უფლისაჲ, ვითარ-ძი არიან.
37. ბარნაბას უნდა, რადთამცა იოვანე თანა-წარიყვანა, რომელსა ერქუა მარკოს.
38. ხოლო პავლე ჳლოცვიდა, რადთა რომელი-იგი განეყენა მათ პანფილიადთ და არა შეუდგა მათ საქმესა მას, არა თანა-წარიყვანებად იგი.
39. იყო უკუე მკსინვარებაჲ მათ შორის ვიდრე განშორებადმდე მათა ურთიერთას; ბარნაბა თანა-წარიყვანა მარკოზ და განვიდა ნავითა კჳპრედ.
40. ხოლო პავლე გამოირჩია შილა და განვიდა, და მიეცა მადლითა ღმრთისადათა ძმათაგან,
41. და მიმოვიდოდა ასურეთსა და კილიკიასა და განამტკიცებდა ეკლესიათა.

1. მიიწია იგი დერბედ და ლუსტრად. და აჰა ესერა მოწაფე ვინმე იყო მუნ, სახელით ტიმოთეოს, მე დედაკაცისა ჰურისა მორწმუნისა და მამისა წარმართისა, და
2. რომელი იწამებოდა ლუსტრელთაგან და იკონიელთა ძმათა.
3. ამისი სათნო-უჩნდა პავლეს მის თანა განსლვად. და მოიყვანა და წინა-დასცვთა მას ჰურიათა მათთვის, რომელნი იყვნეს მათ ადგილთა, რამეთუ უწყოდეს ყოველთა, ვითარმედ წარმართი იყო მამად მისი.
4. და ვითარცა განჰვლიდეს ქალაქებსა მას, ასწავებდეს მათ დამარხვად მოძღვრებათა მათ, დამტკიცებულთა მოციქულთაგან და ხუცესთა, რომელნი-იგი იყვნეს იერუსალჴმს შინა.
5. ხოლო ეკლესიანი იგი განმტკიცნებოდეს სარწმუნოებითა და შეემინებოდა რიცხუსა მას დღითი-დღედ.
6. და მოვლეს ფრიგვად და გალატელთა სოფელი, და დაყენებულ იქმნეს სულისა მიერ წმიდისა სიტყუად სიტყუსა მის ასიას შინა,
7. მო-რად-ვიდეს იგინი მისუნდ, აზმნობდეს წარსლვად ბითუნიად, და არა უტევა მათ სულმან უფლისამან.
8. და ვითარ თანა-წარჰვდეს მისუნს, შთავიდეს ტროადად.
9. და ჩუენებასა ღამისასა ეჩუენა პავლეს: კაცი ვინმე იყო მაკედონელი, დგა და ევედრებოდა მას და ეტყოდა: წიად მოგუალე მაკედონიად და შემეწიე ჩუენ.
10. და ვითარცა ჩუენებად იგი იხილა პავლე, ვისწრაფედ მესყუელად განსლვად მაკედონიად, გულისჴმა-გყავთ, რამეთუ მუნ მიჩინნა ჩუენ უფალმან ხარებად მათდა.
11. აღვკედით ნავსა ტროადას და მართლ მივისწრაფეთ სამუთრაკედ, და ხვალისაგან – ახალქალაქად,
12. და მიერ ფილიპედ, რომელი-იგი არს პირველი ნაწილი მაკედონისა, ქალაქი კოლონია. ხოლო ვიყვენით მას ქალაქსა შინა და ვიქცეოდეთ დღეთა რაოდენთამე.
13. და დღესა შაბათთასა განვედით გარეშე ქალაქსა მას, მდინარის კიდესა, სადა-იგი საგონებელ იყო ლოცვისა შეწირვად; და დავსხედით და ვეტყოდეთ დედათა მათ, რომელნი მოსრულ იყვნეს.
14. და დედაკაცი ერთი სახელით ლუდია, მოწეულის მოფარდული ქალაქისა თვატირისა, მსახური ღმრთისა იყო მუნ და ესმოდა, რომლისა-იგი უფალმან განულო გული მორჩილებად სიტყუათა პავლეს მიერ თქმულთა.
15. და ვითარცა ნათელ-ილო მან და სახლმან მისმან, გულოცვითა და იტყოდა: უკუეთუ შეგირაცხიე მე მორწმუნედ უფლისა, შემოვედით ვანად ჩემდა და მუნ დაადგერით. და გუაიძულა ჩუენ.
16. და იყო, ვითარ წარვიდოდეთ ჩუენ ლოცვად, მჴევალი ვინმე წინა შემემთხვა ჩუენ, რომლისა თანა იყო სული პითონი, რომელ არს მისნობისა, რომლისაგან სარეწავი დიდძალი შეუვიდოდა უფალთა მისთა მისნობითა მისითა.
17. ესე მისდევდა პავლეს და ჩუენ, ჴმობდა და იტყოდა: ესე კაცნი მონანი არიან ღმრთისა მაღლისანი, რომელნი გახარებენ თქუენ გზათა ცხორებისათა.
18. და ამას ჰყოფდა დღეთა მრავალთა. განრისხნა პავლე და მიექცა სულსა მას უკეთურსა და ჰრქუა: გამცნებ შენ სახელითა იესუ ქრისტესითა განსლვად მაგისგან. და განვიდა მასვე ჴამსა.

19. ვითარცა იხილეს უფალთა მის დედაკაცისათა, რამეთუ განსრულ იყო სასოებად სარეწავისა მათისაჲ, შეიპყრნეს პავლე და შილა და მიზიდვიდეს მათ ურაკპარაკად მთავართა მათთა.
20. და მიჰგუარნეს იგინი ერისთავთა მათ და ჰრქუეს: ესე კაცნი აღსძრვენ ქალაქსა ამას ჩუენსა, ჰურიანი არიან
21. და მითხრობენ შჯულსა, რომელი არა ჯერ-არს ჩუენდა თავს-დებად, არცა ქმნად, რამეთუ ჩუენ კაცნი ჰრომნი ვართ.
22. და შეკრებოდა ერი მათ ზედა. და ერისთავთა მათ მოაპეს სამოსელი მათი და უბრძანეს კუერთხითა ცემაჲ.
23. და ვითარ მრავალი წყლულებად დასდევს მათ ზედა, შესხნეს იგინი საპყრობილესა, და ამცნეს საპყრობილის მცველსა მას კრძალულად დაცვაჲ მათი;
24. და მან, ვითარცა ესევეითარი მცნებაჲ მოილო მათგან, შესხნა იგინი უშინაგანესსა საპყრობილესა და ფერჳნი მათნი დაჰკრძალნა ჳუნდსა შინა.
25. და შუა ღამეს ოდენ პავლე და შილა ილოცვიდეს და უგალობდეს ღმერთსა; და ისმენდეს მათსა სხუანი იგი პყრობილნი.
26. მეყსეულად ძრვად იყო დიდი, ვიდრემდე საპყრობილე იგი საფუძველითურთ შეიძრა, და მუნქუესვე ყოველნი კარნი განეხუნეს, და ყოველთა კრულებანი განიჳსნნეს.
27. და ვითარ განელჳდა საპყრობილის მცველსა მას და იხილნა კარნი საპყრობილისანი განხუმულნი, იჳადა მახული და ეგულებოდა განგუმერად თავისა თჳსისაჲ. ეგრე ჰგონებდა, ვითარმედ განვლტოლვილ არიან ყოველნი პყრობილნი.
28. ჳმა-უყო მას ჳმითა დიდითა პავლე და ჰრქუა: ნუ რას შეიმთხუევ ბოროტსა თავსა შენსა, რამეთუ ჩუენ ყოველნი აქა ვართ.
29. ხოლო მან მოითხოვა სანთელი და შეისწრაფა შინა, და ძრწოლაჲ შეედვა და შეუვრდა პავლეს და შილას.
30. და გამოიყვანნა იგინი გარე და ჰრქუა: უფალნო, რად მიღირს მე ყოფად, რადთა ვცხონდე?
31. ხოლო მათ ჰრქუეს: გრწმენინ უფალი იესუ ქრისტე, და სცხონდე შენ და ყოველი სახლი შენი.
32. და ეტყოდეს მას სიტყუასა მას უფლისასა, და ყოველთა სახლეულთა მისთა.
33. და წარიყვანნა იგინი მასვე ჟამსა ღამისასა და განბანნა იგინი ნაგუმცა მათგან. და ნათელილო მან და მისთა ყოველთა;
34. მეყსეულად აღიყვანნა იგინი სახედ თჳსა და დაუგო მათ ტაბლაჲ და უხაროდა მას ყოვლითურთ სახლეულით, რომელთა ჰრწმენა ღმერთი.
35. და ვითარცა განთენა, მოუვლინნეს ერისთავთა მათ მტარვალნი და ჰრქუეს: განუტევენ კაცნი ეგე, რომელნი მიგცენით პყრობილად.
36. მიუთხრნა სიტყუანი ესე მესაპყრობილეთ მოძღუარმან მან პავლეს და ჰრქუა, ვითარმედ: ერისთავთა მათ უბრძანებიეს განტევებაჲ თქუენი. აწ უკვე განვედით და წარვედით მშჳდობით!
37. ხოლო პავლე ჰრქუა მათ: გუგუმენეს ჩუენ ურაკპარაკთა ზედა კაცნი უბიწონი ჰრომნი და შესხნეს საპყრობილესა ცუდად, და აწ ფარულად განგჳყვანებენ ჩუენ. არა ეგრე, არამედ თჳთ მოვიდენ და მათ განმიყვანნენ ჩუენ.
38. მიუთხრეს მტარვალთა მათ ესე ყოველი ერისთავთა მათ. და მათ ზარი განჳჳდა, ესმა რად, ვითარმედ ჰრომნი არიან.
39. და მოვიდეს და ჰლოცვიდეს მათ. და გამოიყვანნეს იგინი საპყრობილით და ევედრებოდეს განსლვად ქალაქისა მისგან.

40. იგინი ვითარ გამოვიდეს მიერ საპყრობილით, მივიდეს და შევიდეს სახლსა ლუდიახსასა, და იხილნეს ძმანი და ნუგეშინის-სცეს მათ და გამოვიდეს.

17

1. და ვითარცა მოვლეს ამფიპოლი და აპოლონია, მოვიდეს იგინი თესალონიკედ, სადა-იგი იყო შესაკრებელი ჰურიათა.
2. და ვითარცა ჩუეულ იყო პავლე, შევიდა მათა და სამსა შაბათსა ეტყოდა მათ წიგნთაგან,
3. გამოუთარგმანებდა მათ და წინა-დაუდებდა, რამეთუ ქრისტესა ჯერ-იყო ვნება და აღდგომა მკუდრეთით და ვითარმედ: ესე არს იესუ ქრისტე, რომელსა მე გახარებ თქუენ.
4. და რომელთამე მათგანთა ჰრწმენა და შეუდგეს პავლეს და შილას მორწმუნეთა წარმართთა სიმრავლე მრავალი და დედათა მთავართა არა მცირედთა.
5. ხოლო შური აღიღეს, რომელნი-იგი ურწმუნონი ჰურიანი იყვნეს, და მოიყვანნეს სავაჭროთაგან კაცნი ვინმე ბოროტნი, და ერის კრება ყვეს და აღაშფოთებდეს ქალაქსა მათ ზედა. და ზედა მიადგეს სახლსა იასონისსა და ეძიებდეს მათ გამოყვანებად ერსა წინაშე.
6. და ვითარცა არა პოვნეს იგინი, მიითრევედეს იასონს და სხუათა ვიეთმე ძმათა მთავართა წინაშე ქალაქისათა და ღაღადებდეს, ვითარმედ: რომელთა ყოველი სოფელი აღაშფოთებდეს, იგინი აქაცა მოსრულ არიან,
7. რომელნი შეუწყნარებდნენ იასონს, და ესე ყოველნი წინა-აღმდგომსა კეისრისა ბრძანებათასა იქმან, მეუფესა სხუასა იტყვან ყოფად, იესუს.
8. აღაშფოთეს ერი იგი და მთავარნი ქალაქისანი, ესმოდა რად ესე.
9. და მოჰყადეს თავს-მდები იასონს, და მაშინ-ღა განუტევენს იგინი.
10. ხოლო ძმათა მეყსეულად ღამე წარგზავნენს პავლე და შილა ბერიად, რომელნი-იგი ვითარცა მიიწინეს, შესაკრებელსა ხოლო ჰურიათასა შევიდეს.
11. რამეთუ ესენი უაზნაურეს იყვნეს თესალონიკელთა მათ, რომელთაცა შეიწყნარეს სიტყუად იგი ყოვლითა გულს-მოდგინებითა, მარადლე გამოეძიებდეს წიგნთაგან, უკუეთუ ესე ესრეთ არს.
12. მრავალთა უკუე მათგანთაცა ჰრწმენა, და წარმართთაგანთა დედათა მრავალთა წესიერთა და მამებსა არამცირედსა.
13. ხოლო ვითარცა აგრძნეს თესალონიკელთა მათ ჰურიათა, ვითარმედ ბერიასცა მიეთხრა პავლეს მიერ სიტყუად იგი ღმრთისად, მოვიდეს მუნცა, აღსძრვიდეს და აღსტეხდეს ერსა მას.
14. მუნქუესვე განიყვანეს ძმათა მათ პავლე წარსლვად ზღვთ კერძო; ხოლო შილა და ტიმოთე მუნვე დადგეს.
15. და რომელთა-იგი მიჰყვანდა პავლე, წარიყვანეს იგი ვიდრე ათინამდე, და მოიღეს მცნებად შილაძს და ტიმოთეს მიმართ, რადთა ადრე მივიდენ მისა, და გამოვიდეს.
16. ვიდრე-იგი ათინას შინა ელოდა მათ პავლე, ეძვნებოდა სულსა მისსა მის თანა, ხედვიდა რად კერპ მსახურებასა მის ქალაქისასა.
17. ეტყოდა მარადის შესაკრებელსა შორის ჰურიათა და რომელნი ჰმსახურებდეს და უბანთა ზედა ყოველსა დღესა რომელთა-იგი შეემთხუეოდა.
18. რომელთამე ეპიკურელთა და სტოძსა ფილოსოფოსთა სიტყუა-ყვეს მის თანა, და რომელნიმე იტყოდეს: რად-მე ჰნებავს თესლის მეტყუელსა ამას სიტყუად? და

რომელნიმე იტყოდეს: უცხოთა ეშმაკთა ჩანს მთხრობელ ესე. რამეთუ იესუს და აღდგომასა ახარებდა მათ.

19. შეიპყრეს იგი და არიოპაგედ მიიყვანეს და ეტყოდეს: შემძლებელ ვართ ცნობად, რად არს ახალი ესე შენ მიერ თქმული მოძღურებად?
20. რამეთუ უცხოთა რასმე ასმენ სასმენელთა ჩუენთა. მნებავს უკუე ცნობად, რადსა ჰნებავს ამას ყოფად.
21. ხოლო ათინელნი ყოველნი და რომელნი მოსრულ იყვნეს უცხოთა, სხუად არა მოცალე იყვნეს, გარნა სიტყუად რადსამე და სმენად უახლესისა.
22. მაშინ დადგა პავლე შორის არიოპაგისა და თქუა: კაცნო ათინელნო, ყოვლითურთ ვითარცა მრჩობლ ეშმაკეულთა გხედავ თქუენ.
23. რამეთუ, მიმო-რად-ვიქცეოდე და მოვიხილევდ სამსახურებელთა თქუენთა, ვპოვე ბომონიცა, რომელსა ზედა წერილ იყო: უცნაურსა ღმერთსა. აწ უკუე რომლისა-იგი უმეცარ ხართ და ჰმსახურებთ მას, მე გახარებ თქუენ,
24. ღმერთსა, რომელმან შექმნა სოფელი და ყოველი, რად არს მას შინა. ესე ცისა და ქუეყანისად არს უფალი, არა ჳელით ქმნულთა ტამართა შინა დამკვდრებულ არს,
25. არცა კაცობრივთა ჳელთა მიერ იმსახურების, ვითარმცა მოქენე ვისამე იყო, რამეთუ იგი თავად მოსცემს ყოველთა ცხორებასა და სულსა ყოვლით კერძო.
26. და შექმნა ერთისაგან სისხლისა ყოველნი ნათესავნი კაცათანი დამკვდრებად ყოველსა ზედა პირსა ქუეყანისასა, განაჩინა დაწესებულნი ჟამნი და საზღვრის დადებანი დამკვდრებისა მათისანი მოძიებად ღმერთისა;
27. და უკუეთუმცა ვინ ეძიებდა, პოამცა იგი, და რამეთუ არცა შორს არს კაცად-კაცადისაგან ჩუენისა,
28. რამეთუ მის მიერ ცხოველ ვართ და ვიქცევით და ვართ, ვითარცა-იგი ვინმე თქუენგანნი სიტყვს მოქმედნი იტყვან: რომლისა-იგი ნათესავცა ვართო.
29. აწ უკუე ვინადთგან ნათესავ ღმერთისა ვართ, არა გვღირს, ვითარმცა ვჰგონებდით ოქროსა გინა ვეცხლსა ანუ ანთრაქსა, გამოხატულსა ხუროებით განზრახვითა კაცთადთა, საღმრთოდსა მის მსგავს ყოფად.
30. რამეთუ ჟამნი იგი უმეცრებისანი უგულუებელს-ყვნა ღმერთმან და აწ ამცნებს ყოველთა კაცთა ყოველსა ადგილსა შენანებად;
31. ვითარცა-იგი დაამტკიცა დღე, რომელსა შინა ეგულების განკითხვად სოფლისად სიმართლით, კაცითა მით, რომელი განაჩინა სარწმუნოებად, მოსცა ყოველთა, რამეთუ აღადგინა იგი მკუდრეთით.
32. ხოლო მათ ვითარცა ესმა აღდგომად მკუდართად, რომელნიმე ეკიცხევდეს და რომელთამე თქუეს: ვისმინოთ შენი ამისთვს კუალადცა.
33. და ესრეთ გამოვიდა პავლე შორის მათსა.
34. ხოლო რომელნიმე კაცნი მისდევდეს მას და ჰრწმენა, რომელთა თანა იყო დიონოსიოს არიოპაგელი და დედაკაცი, სახელით დამარის, და სხუანი მათ თანა.

1. ამის შემდგომად გამოვიდა პავლე ათინელთა მათგან და მოვიდა კორინთედ;
2. და პოა ვინმე ჰურიად, სახელით აკულა, პონტოელი ნათესავით, რამეთუ მაშინ ოდენ მოსრულ იყო იგი იტალიადთ, და პრისკილა, ცოლი მისი, - რამეთუ ებრძანა კლავდის კეისარსა განშორებად ყოველნი ჰურიანი ჰრომით, - მოვიდა მათა

3. და რამეთუ ერთი ჯელოვნება იცოდეს, იყოფოდა მათ თანა და იქმოდა, რამეთუ იყვნეს ჯელოვნებით მეპრატაკე.
4. და ეტყოდა შესაკრებელსა მას ყოველსა შაბათსა და არწმუნებდა ჰურიათა და წარმართთა.
5. და ოდეს მოვიდეს მაკედონიადთ შილა და ტიმოთე, აწუევდა სული პავლეს და უწამებდა ჰურიათა მათ ქრისტე იესუს.
6. ხოლო იგინი ვითარ უცდებოდეს და ჰგმობდეს, განიყარა მათ ზედა სამოსელი თვისი და რჰქუა მათ: სისხლი თქუენი თავთა ზედა თქუენთა! უბრალომცა ვარ მე! ამიერითგან წარმართთა მიმართ მივიდე.
7. და წარმოვიდა მიერ და შევიდა სახლსა ვისსამე, რომელსა სახელი ერქუა ტიტოს, მისა იუსტოდესსა, ღმრთის მსახურისა, რომლისა სახლი ეზღვრებოდა შესაკრებელსა მას.
8. ხოლო კრისპოსს შესაკრებელის მთავარსა ჰრწმენა უფალი ყოვლითურთ სახლეულით მისით, და მრავალნი კორინთელნი ისმენდეს და ჰრწმენდა და ნათელ-იღებდეს.
9. ჰრქუა უფალმან ჩუენებით ღამე პავლეს: ნუ გეშინინ, არამედ იტყოდე და ნუ სდუმი,
10. რამეთუ მე ვარ შენ თანა, და არავინ შეუძლოს ბოროტის ყოფად შენდა, რამეთუ ერი მრავალი არს ჩემდა ქალაქსა ამას შინა.
11. და დაყო მუნ ერთ წელ და ექუს თუე და ასწავებდა მათ შორის სიტყუასა ღმრთისასა.
12. ხოლო გალიონ მთავარი იყო აქაიასადა, ზედა მიუცდეს ყოველნი ჰურიანი ერთბამად პავლეს და მოიყვანეს საყდარსა წინაშე.
13. და იტყოდეს, ვითარმედ: თვნიერ შჯულისა ურჩ იქმს ესე კაცთა მსახურებად ღმრთისა.
14. და ვითარცა ეგულებოდა პავლეს აღებად პირისა, ჰრქუა გალიონ ჰურიათა მათ: უკუეთუმცა იყო შეცოდებათაგანი რადმე ძვრის საქმე ბოროტი, # ჰურიანო, სიტყუასა მისებრმცა თავს-ვიდევ თქუენი;
15. უკეთუ ძიებად რადმე არს სიტყუასათვს და სახელებისა და შჯულისა თქუენისა, თქუენ იხილეთ, რამეთუ მე მსაჯულ ეგევითართათვს არა მნებავს ყოფად.
16. და განასხნა იგინი საყდრისაგან.
17. მაშინ შეიპყრეს ყოველთა წარმართთა სოსთენი, შესაკრებელის მთავარი, და სცემდეს საყდარსა წინაშე; და არარას ზრუნვიდა ამათგანსა გალიონ.
18. ხოლო პავლე და-ველა-ადგრა მუნ მრავალ დღე ძმათა თანა, და მერმე იჯმნა და განვიდა ნავითა ასურეთად, და მის თანა პრისკილა და აკვლა. ხოლო იკუეცა მან თმად კენქრეს, რამეთუ აღთქუმად აღეთქუა.
19. და მიიწია ეფესოდ, იგინი დაუტევნა მუნ, და იგი შევიდა შესაკრებელსა და ეზრახა ჰურიათა მათ.
20. და ვითარ იგინი ჰლოცვიდეს უმეტესსა-რე ჟამსა დადგრომად მათ თანა, არა ინება,
21. არამედ იჯმნა მათგან და თქუა: ჯერ-არს ჩემდა დღესასწაულსა ამასა მომავალსა იერუსალჴმს აღსრულებად და კუალად მოვიდე თქუენდა ნებითა ღმრთისადათ. შევიდა ნავსა ეფესოდთ
22. და შთავიდა კესარიად. აღვიდა და მოიკითხა ეკლესიად და შთავიდა ანტიოქიად,
23. და დაყო ჟამნი რაოდენიმე, და განვიდა და მიმოვიდოდა შემდგომითი-შემდგომად გალატელთა სოფელსა და ფრიგვიასასა და განამტკიცებდა ყოველთა მოწაფეთა.
24. ჰურიად ვინმე, აპოლო სახელით, ალექსანდრიელი ნათესავით, კაცი სიტყუა-მეცნიერი, მოვიდა ეფესოდ, ძლიერ იყო წიგნთაგან.
25. ესე იყო სწავლულ გზათა უფლისათა და მდულარე სულითა, ეტყოდა და ასწავებდა ჰეშმარიტად იესუსთვს, და იცოდა ნათლის-ცემად ხოლო იოვანესი.

26. ამან იწყო განცხადებად შესაკრებელსა შორის. ესმა მისი აკვლას და პრისკილას და მოიყვანეს იგი და უჭემმარიტესად-რე უთხრეს მას გზად იგი უფლისაა.
27. და ვითარ-იგი ეგულებოდა მას აქაიად წიად-სლვად, უბრძანეს ძმათა და მიუწერეს მოწაფეთა მათ შეწყნარებად მისი, რომელი მივიდა შეეწეოდა მორწმუნეთა მათ ფრიად მაღლისა მის მიერ,
28. რამეთუ ძლიერად ჰურიათა მათ ამხილებდა ერსა წინაშე და უჩუენებდა წიგნთაგან, ვითარმედ არს ქრისტე იესუ.

19

1. იყო აპოლოდსა მას ყოფასა კორინთეს შინა პავლეს მოევლო ზემო კერძოდ იგი ადგილი და მოიწია ეფესოდ და პოვნა ვინმე მოწაფეთაგანნი
2. და ჰრქუა მათ: უკუეთუ სული წმიდაა მიგიღებთ და გრწამს? ხოლო მათ ჰრქუეს მას: არამედ არცადა არს, თუ სული წმიდაა გუასმიეს.
3. ჰრქუა მათ პავლე: რადთა უკუე ნათელ-გიღებთ და მათ ჰრქუეს: იოვანეს ნათლის-ცემითა.
4. ჰრქუა მათ პავლე: იოვანე ნათელ-სცემდა ნათლის-ცემასა სინანულისასა ერსა და ეტყოდა მომავალისა მისთვის შემდგომად მისსა, რადთა ჰრწმენეს, ესე იგი არს იესუ ქრისტე.
5. ხოლო მათ, ვითარცა ესმა, ნათელ-იღეს სახელითა უფლისა იესუ ქრისტესითა.
6. და დასხმითა კელთა პავლესთადათა მათ ზედა მოვიდა მათ ზედა სული წმიდაა, იტყოდეს ენათა და წინაწარმეტყველებდეს.
7. ხოლო იყვნეს კაცნი იგი ყოველნივე ათორმეტ.
8. შევიდა უკუე შესაკრებელსა მას და კადნიერად იქცეოდა სამ თუე, ეტყოდა და არწმუნებდა სასუფეველისათვის ღმრთისა.
9. და ვითარ-იგი ვინმე განფიცხნებოდეს და ურჩ იქმნებოდეს და ძვრსა იტყოდეს გზასა მისთვის წინაშე სიმრავლისა მის, განეყენა მათგან და განაშორნა მოწაფენი იგი და დღითი-დღე ეტყოდა მათ სამწიგნობრესა მას ტვრანეს ვისსამე.
10. და ესე იყო ორ წელ, ვიდრემდე ყოველთა დამკვდრებულთა ასიისათა ესმა სიტყუად უფლისა იესუმსი, ჰურიათა და წარმართთა.
11. ხოლო ძალთა არა მცირედთა იქმოდა ღმერთი კელითა პავლესითა,
12. ვიდრელა უძღურთაცა ზედა მიაქუნდა ოფლისა მისისაგან ვარშამაგებითა და ოლარებითა, და განეყენებოდა მათ სენი იგი და სულები არაწმიდაა განვიდოდა.
13. იწყეს ვიეთმე მიმომავალთა ჰურიათა, მაფუცებელთა, სახელის-დებად სახელის უფლისა იესუმსა მათ ზედა, რომელთა თანა იყო სულები უკეთურები, და იტყოდეს: გაფუცებთ თქუენ იესუს, რომელსა პავლე ქადაგებს.
14. იყვნეს ვინმე სკევადს მღდელთ მოძღურისა ჰურიისა შუდნი ძენი, რომელნი ამას ჰყოფდეს.
15. მიუგო სულმან მან უკეთურმან და ჰრქუა მათ: იესუ ვიცი და პავლესთვისცა მეცნიერ ვარ, ხოლო თქუენ ვინ ხართ?
16. და ახლდნა კაცი იგი, რომლისა თანა იყო სული არა-წმიდაა, სძლო მათ და ერეოდა, ვიდრემდე შიშუელნი და წყლულნი ივლტოდეს მიერ სახლით.
17. და ესე განცხადებულ იქმნა ყოველთა მიმართ ჰურიათა და წარმართთა, რომელნი დამკვდრებულ იყვნეს ეფესოს. და დაეცა შიში დიდი მათ ყოველთა ზედა და განდიდნებოდა სახელი უფლისა იესუმსი.

18. და მრავალნი მორწმუნეთაგანი მოვიდოდეს და აღუარებდეს საქმეთა მათთა.
19. და მრავალთა გრძნების მოქმედთა მოკრიბნეს წიგნები მათი და დასწუვიდეს წინაშე ყოველთასა, და აღრაცხეს სასყიდელი მათი და პოვეს ვეცხლი ხუთი ბევრი.
20. და ესრეთ მტკიცედ სიტყუა იგი უფლისაჲ აღორძნდებოდა და განმტკიცნებოდა.
21. ვითარცა აღესრულა ესე, დაიდვა პავლე გულსა თვისსა, მო-რად-ევლო მაკედონიაჲ და აქაიაჲ, მისლვად იერუსალჴმდ და თქუა, ვითარმედ: შემდგომად მისლვისა ჩემისა მუნ ჯერ-არს ჩემდა ჰრომეცა ხილვად.
22. და მიავლინნა მაკედონიაჲ ორნი მსახურნი მისნი, ტიმოთე და ერასტოს, ხოლო იგი დაადგრა ჟამ რავდენმე ასიას შინა.
23. იყო მას ჟამსა შინა შფოთი არა მცირედი გზისა მისთვის,
24. რამეთუ დემეტრიოს ვინმე სახელით, ვეცხლის მჭედელი, იქმოდა ტაძართა ვეცხლისათა არტემისთა და მისცემდა ხუროთა მათ სარეწავსა არა მცირედსა,
25. რომელნი შეკრიბნა და ჰრქუა: კაცნო, იცით, რამეთუ ამის საქმისაგან არს სარეწავი ჩუენი;
26. და ხედავთ და გესმის, რამეთუ არა ხოლო თუ ეფესოსა, არამედ კნინლა-და ყოველსა ასიასა ამან პავლე არწმუნა და გარდააქცია ერი მრავალი და იტყვს, ვითარმედ: არა არიან ღმერთნი კელით ქმნულნი.
27. და არა ხოლო ესე ჭირი არს ჩუენს ზედა ადგილად მხილებისა მოწევნად ჩუენდა, არამედ დიდისა ღმრთისა არტემის ტაძარიცა არადვე შერაცხად ყოფად არს და დარღუევად სიმდიდრე მისი, რომელსა ყოველი სოფელი და ასიაჲ ჰმსახურებს.
28. მათ ვითარცა ესმა ესე, აღივსნეს გულის წყრომითა, ღაღადებდეს და იტყოდეს: დიდ არს არტემი ეფესელთაჲ!
29. და აღივსო ყოველი ქალაქი შფოთითა და მიიმართეს და მივიდეს ერთბამად სახილველსა მას, თანა წარიტაცნეს გაიოს და არისტარქოს მაკედონელნი, პავლეს თანა წარსრულნი.
30. ხოლო პავლეს ენება რაჲ შესვლად ერსა მას შორის, არა უტევეს მოწაფეთა.
31. და რომელნიმე ასიადსა მთავარნი მეგობარ იყვნეს მისა, მიავლინნეს მისა და ჰლოცვიდეს, რადთა არა მისცეს თავი თვისი სახილველსა მას.
32. სხუანი უკუე სხვასა რასმე ღაღადებდეს, რამეთუ იყო კრებული იგი შემფოთებულ და უმრავლესთა მათგანთა არა უწყოდეს, რადსათვის შეკრებულ იყვნეს.
33. ხოლო ერისაგან წარმოადგინეს ალექსანდრე. რამეთუ ჰურიათა წარმოადგინეს იგი. ხოლო ალექსანდრე განუყარა კელი და უნდა სიტყვს მიგებაჲ ერისაჲ მის.
34. მათ ვითარცა გულისკმა-ყვეს, ვითარმედ ჰურიად არს, იქმნა ერთი კმად ყოველთაგან, ვიდრე ორ ჟამადმდე ღაღადებდეს და იტყოდეს: დიდ არს არტემი ეფესელთაჲ!
35. დააცხრვო მწიგნობარმან მან ერი იგი და ჰრქუა: კაცნო ეფესელნო, ვინ-მე არს კაცთაგანი, რომელმან არა იცის ეფესელთა ქალაქი, რამეთუ მსახური არს დიდისა არტემისა და დიოპეტისი?
36. და ესე უცილობელ არს, ჯერ-არს თქუენდა, რადთა დაწყნარებულ იყვნეთ და ნურარას იქმნთ წარმდებებით.
37. რამეთუ მოიყვანენით კაცნი ესე, არცა ბაგინის მძარცუელ, არცა მგმობარ არიან ღმრთისა ჩუენისა.
38. უკუეთუ დემეტრიოსს და მის თანა ხუროთა მათ უც ვიეთ თანამე სიტყუაჲ, უბანთა ვაჭარნი მოიყვანნედ, და მთავარნი არიან აბრალეებედ ურთიეთას.
39. უკუეთუ კულა სხვსა რადსათვისმე ეძიებთ, შჯულიერითა კრებითა განეგოს.

40. და რამეთუ ვიურვით ბრალობად შფოთისა ამისთვისცა დღენდელისა, რამეთუ არარად მიზეზი იყო, რომლისათვისცა ვერცა სიტყვს მიგებად ჰელ-მეწიფების შეკრებულისა ამისთვის ერისა. და ესე ვითარცა თქუა, განუტევა კრებული იგი.

20

1. ხოლო შემდგომად დაცხრომისა მის შფოთისა მოუწოდა პავლე მოწაფეთა მათ და ნუგეშინის-სცა და მოიკითხნა, და იჟმნა მათგან და განვიდა მისლვად მაკედონიად.
2. და ვითარცა მოვლო ადგილები იგი და ნუგეშინის-სცა მათ სიტყვთა მრავლითა, წარვიდა ელადად.
3. და იყო მუნ სამ თთუე. იქმნა მისთვის ძვრის ზრახვად ჰურიათაგან. ეგულებოდა რად აღსვლად ასურეთად, განიზრახა მიქცევად მაკედონიად.
4. და მის თანა ჰყვანდეს ვიდრე ასიადმდე სოსიპატრე პვრესი, ბერიელი, და თესალონიკელი არისტარქოს და სეკუნდოს და გაიოს დერბელი და ტიმოთე და ასიელნი ტვქიკოს და ტროფიმოს.
5. ესენი წინა-წარგვძლეს და გუელოდეს ჩუენ ტროადას შინა.
6. ხოლო ჩუენ ნავითა წარვედით შემდგომად დღეთა მათ უცომოებისათა ფილიპიად და მოვედით მათ თანა ტროადად მეხუთესა დღესა, და ვიყვნით ჩუენ მუნ შვდ დღე.
7. და ერთსა მას შაბათთასა შეკრებულ-რად იყვნეს მოწაფენი იგი განტეხად პურისა, ხოლო პავლე ეტყოდა მათ სიტყუასა მოძღურებისათა, რამეთუ განსლვად იყო ხვალისაგან, და განაგრძო სიტყუად იგი ვიდრე შუა ღამემდე.
8. იყვნეს სანთელნი მრავალნი ქორსა მას ზედა, სადა-იგი შეკრებულ ვიყვნით.
9. ხოლო ჯდა ჭაბუკი ვინმე ერთი, სახელით ევტვქოს, სარკუმელსა ზედა. და ვითარცა მიერულა მას ძილითა ვშირითა სიტყუასა მას პავლესსა მრავალჟამ, გარდავარდა მძინარე და დაეცა სამ სართულისა მისგან ქუეყანად და იდვა მკუდარი.
10. გარდავიდა პავლე და დავარდა მას ზედა, შეიტკბო იგი და თქუა: ნუ აღშფოთნებით, რამეთუ სული მისი თანა არს.
11. აღდგა მიერ და აღვიდა, განტეხა პური და ჭამა, და მრავალ ჟამ ზრახვიდა-ღა ვიდრე განთენებამდე და ესრეთ განვიდა.
12. ხოლო მოიყვანეს ყმა იგი ცოცხალი და ნუგეშინის-იცეს არა მცირედ.
13. ხოლო ჩუენ წინა-წარუძელვთ ნავითა და აღვედით ასსონდ; მიერ გუეგულებოდა წარყუანებად პავლესი, რამეთუ ეგრეთ განეწესა, რამეთუ მკვრცხლ ეგულებოდა მოსლვად.
14. ვითარცა მოვიდა ჩუენდა ასსონდ, წარმოვიყვანეთ იგი და მოვედით მიტვლინდ.
15. და მიერ ნავითა წარმოვედით და ხვალისაგან მივიწიენით წინაშე ქიონისა. და მიერ მივიდეთ სამონდ და დავადგერით ტრონგვლიას შინა, და მეორესა დღესა მივედით მელიტონდ.
16. ინება პავლე ეფესოდსა თანა-წარსლვად, რადთა არა დაეყოვნოს მრავალ ჟამ ასიას შინა, რამეთუ ისწრაფდა, უკუეთუმცა შესაძლებელ იყო მისა, დღისა მის მეერგასისა ყოფად იერუსალჴმს.
17. ხოლო მელიტონით მიავლინა ეფესოდ და მოუწოდა ხუცესთა ეკლესიისათა.
18. და ვითარცა მოვიდეს მისა, ჰრქუა მათ: თქუენ იცით პირველთ დღითგან, ვინადთგან შემოვედ ასიად, თუ ვითარ ვიყავ თქუენ თანა ყოველსა ჟამსა,
19. და ვჰმონებდ უფალსა ყოვლითა სიმდაბლითა და მრავლითა ცრემლითა და განსაცდელითა, რომელნი შემემთხუეოდეს მე ძვრის ზრახვათაგან ჰურიათადასა.

20. ვითარ-იგი არარად დავაყენე უმჯობესი თქუენი, რომელიმცა არა გითხარ და გასწავე თქუენ ერსა წინაშე და სახლსა შინა.
21. და უწამებდ ჰურიათა და წარმართთა ღმრთისა მიმართ სინანულსა და სარწმუნოებასა უფლისა მიმართ ჩუენისა იესუ ქრისტესა.
22. და აწ ესერა კრული სულითა მივალ იერუსალჴმს და, მუნ თუ რად შემთხუევად არს ჩემდა, არა ვიცი;
23. გარნა სული წმიდად ქალაქად-ქალაქად მიწამებს მე და მეტყვს, რამეთუ კრულებანი და ჭირნი მელიან მე.
24. არამედ არარას ვზრუნავ ამისთვის, არცა უპატიოსნეს სულისა ჩემისა შემირაცხიეს თავი ჩემი, ვითარმცა არა აღვასრულე სრბად ჩემი სიხარულით და მსახურებად, რომელი მოვილე უფლისა იესუ ქრისტესაგან წამებად სახარებად იგი მაღლისა ღმრთისადა.
25. და აწ აჰა - ესერა მე უწყი, რამეთუ არღარა იხილოთ პირი ჩემი თქუენ ყოველთა, რომელთა შორის ვიქცეოდე და ვქადაგებდ სასუფეველსა ღმრთისასა.
26. ვინაჲცა გიწამებ თქუენ დღენდელსა ამას დღესა, რამეთუ უბრალო ვარ მე სისხლისაგან თქუენ ყოველთადასა.
27. რამეთუ არარად დავაყენე, რომელიმცა არა გითხარ თქუენ ყოველივე ნებად ღმრთისადა.
28. ევრძალენით უკუე თავთა თქუენთა და ყოველსავე სამწყსოსა, რომელსა-ეგე თქუენ სულმან წმიდამან დაგადგინნა მოლუაწედ და მწყსად ეკლესიასა უფლისა ღმრთისასა, რომელი მოიგო სისხლითა თვისითა.
29. და აჰა მე უწყი ესე, რამეთუ შემოვიდენ თქუენდა შემდგომად განსლვისა ჩემისა მგელნი მძიმენი, რომელნი არა ერიდებოდიან სამწყსოა.
30. და თვთ თქუენგანნი აღდგენ კაცნი, რომელნი იტყოდიან გულარძნილსა, რადთა განადგინნენ მოწაფენი შემდგომად მათდა.
31. ამისათვის იღვებდით და მოიჴსენეთ, რამეთუ სამსა წელსა ღამით და დღით არა დავსცხრებოდე ცრემლით სწავლასა კაცად-კაცადისა თქუენისასა.
32. და აწ შეგვედრებ თქუენ ღმერთსა, ძმანო, და სიტყუასა მას მაღლისა მისისასა, რომელი შემძლებელ არს აღშენებად და მოცემად თქუენდა მკვდრობისა ყოველთა შორის წმიდათა.
33. ვეცხლისა და ოქროსა და სამოსლისა არავისი გულმან მითქუა.
34. თქუენ თვთ უწყით, რამეთუ საკმარსა მას ჩემსა და რომელნი იყვნეს ჩემ თანა, ჴელნი ესე ჩემნი ჰმსახურებდეს.
35. და ყოველივე გიჩუენე თქუენ, რამეთუ ესრეთ მშრომელთა მათდა ჯერ-არს შეწყნარებად უძლურთადა მათ და მოჴსენებად სიტყუად იგი უფლისა იესუდსი, რამეთუ თავადმან თქუა: ნეტარ არს მიცემად უფროდს ვიდრე მოღებისა.
36. და ესე რად თქუა, დაიდგნა მუჴლნი მათ ყოველთა თანა და ილოცა.
37. იყო ტირილი დიდი მათ ყოველთადა და მოეხზნეს ქედსა პავლესსა, ამბორს-უყოფდეს მას.
38. და ელმოდა უფროდს-და სიტყვსა მისთვის, რომელი თქუა, ვითარმედ: არღარა იხილონ პირი მისი. და წარჴგზავნიდეს მას ნავად.

1. და ვითარცა იყო შესლვამ ჩუენი, განვემორენით მათგან, მართლ წარმოვედით და მივიწიენით კონდ, და კუალად ხვალისაგან – როდედ და მიერ – პატრად.
2. და ვპოვეთ ნავი, რომელი წიაღვიდოდა ფინიკედ, აღვეკედით და შევსხედით მას.
3. ხოლო აღ-რამ-ჩნდა კვპრე, დაუტევეთ იგი მარცხენით და მივიდოდეთ ასურეთად, და მივიწიენით ტვრედ, რამეთუ მუნ გარდაყრად იყო ნავისა მის ტვრთი.
4. და მოვიძიენით მოწაფენი და დავადგერით მუნ შვდ დღე, რომელნი-იგი პავლეს ეტყოდეს სულითა, რადთამცა არა აღვიდა იერუსალჴმდ.
5. და ვითარცა აღვასრულენით ჩუენ დღენი იგი, გამოვედით და წარვიდოდეთ. და იგინი წარმგზავნიდეს ჩუენ სახლეულეებითურთ და შვილით ვიდრე გარეშე ქალაქისა მის, და დაიდგნეს მუტლნი ზღვს კიდესა და ილოცეს.
6. და მოვიკითხენით ურთიერთას და აღვედით ნავსა, და იგინი მიიქცეს თვსსა ადგილსა.
7. და ჩუენ ნავითა წარმოვედით ტვრეთ და მივიწიენით პტოლემადიდად, მოვიკითხენით ძმანი და დავადგერით მათ თანა ერთ დღე.
8. ხოლო ხვალისაგან გამოვედით მიერ და შევედით კესარიად და მივედით სახლსა ფილიპე მახარებელისასა, რომელი-იგი იყო შვდთაგანი, და დავადგერით მის თანა.
9. ამისნი იყვნეს ოთხნი ასულნი, ქალწულნი წინაწარმეტყუელნი.
10. და ვიყოფოდეთ რამ მუნ მრავალ დღე, გარდამო-ვინმე-ვიდა ჰურიასტანით წინაწარმეტყუელი, სახელით აგაბოს.
11. და მოვიდა ჩუენდა და აღილო სარტყელი პავლესი და შეიკრნა ფერჴნი და ჴელნი მისნი და თქუა: ამას იტყვს სული წმიდა: კაცისა რომლისაჲ არს სარტყელი ესე, ესრეთ შეკრან იერუსალჴმს ჰურიათა და მისცენ იგი ჴელსა წარმართთასა.
12. ხოლო ჩუენ ვითარცა გუესმა ესე, ვევედრებოდეთ მას და მის ადგილისანი იგი, რადთამცა არა აღვიდა იერუსალჴმდ.
13. მაშინ მოგვგო პავლე და გურქუა: რასა იქმთ, სტირთ და შეაურვებთ გულსა ჩემსა? რამეთუ მე არა ხოლო შეკრვად, არამედ მოსიკუდიდცა მზა ვარ იერუსალჴმს სახელისათვს იესუმსა.
14. ვითარ-იგი ვერ ვარწმუნეთ მას, დავდუმენით და ვთქუთ: ნებაჲ უფლისაჲ იყავნ!
15. შემდგომად ამათ დღეთა განვემზადენით და აღვიდოდეთ იერუსალჴმდ.
16. მოვიდეს ჩუენ თანა მოწაფენი კესარიადთცა, მოვიყვანეთ იგიცა, რომლისა თანა ვიყვენით, მნასონ კვპრელი, პირველი მოწაფე.
17. მი-რამ-ვედით ჩუენ იერუსალჴმდ, მხიარულად შემიწყნარნეს ჩუენ ძმათა.
18. ხოლო ხვალისაგან შევიდა პავლე ჩუენ თანა იაკობისა, რამეთუ ყოველნივე ხუცესნი მოვიდოდეს.
19. და მოიკითხვიდეს მას. და მიუთხრობდა კაცად-კაცადსა, რომელი-იგი ქმნა ღმერთმან წარმართთა შორის მსახურებითა მისითა.
20. ხოლო მათ ვითარცა ესმა ესე, აღიდებდეს ღმერთსა და ჴრქუეს მას: ჴხედავა ძმაო, რაოდენნი ბევრნი არიან ჴურიათა შორის მორწმუნენი! და ყოველნივე მოშურნე შჯულისა არიან.
21. ესმა ვიეთგანმე შენთვს, ვითარმედ განდგომასა ასწავებ მოსესგან, რომელნი-იგი წარმართთა შორის ჴურიანი არიან, და ეტყვ, რადთა არა წინა-დასცვთონ შვილთა მათთა და არცა ჩუელებათა ვიდოდინ.

22. რად უკუე არს? უეჭუელად ერი შეკრებად არს, რამეთუ ესმა, ვითარმედ მოსრულ ხარ.
23. აწ უკუე ესე ყავ, რომელსა გეტყვთ შენ: არიან ჩუენ შორის კაცნი ოთხნი, რომელთა ლოცვად აქუს თავისა თვისისად.
24. ესენი წარიყვანენ და განწმდი მათ თანა და იკუეცე მათ თანა, რადთა დაიყვნენ თავნი მათნი და ცნან ყოველთა, ვითარმედ რომლისათჳს-იგი ესმა შენთჳს, არარად არს, არამედ ჰგი შენცა და იმარხავ შჯულსა.
25. ხოლო მორწმუნეთა წარმართთათჳს ჩუენ მივწერეთ და უბრძანეთ, რადთა არარას ეგვევითარსა იმარხვიდენ იგინი, არამედ რადთა ეკრძალნენ კერპთა კლულისაგან და სისხლისა დამშთვარისა და სიძვისა.
26. მაშინ პავლე წარიყვანნა კაცნი იგი მეორესა დღესა და მათ თანა განწმიდნა. და შევიდოდა ტაძარსა მითხრობად აღსრულებასა შჯდთა მათ დღეთა განწმედისათა, ვიდრემდის შეიწირა კაცად-კაცადისა მათისათჳს შესაწირავი.
27. ვითარცა აღსრულებოდეს შჯდნი იგი დღენი, რომელნი-იგი იყვნეს ასიადთ ჰურიანი, იხილეს იგი ტაძარსა შინა, შეაშფოთეს ყოველი იგი ერი და დაასხნეს მის ზედა კელნი მათნი
28. და ღაღადებდეს და იტყოდეს: კაცნო ისრაიტელნო, შემეწიენით ჩუენ! ესე არს კაცი იგი, რომელი ერისა ამისათჳს და შჯულისა და ადგილისა ამისათჳს ძვრსა ზრახავს და ყოველთა ყოველსა ადგილსა ასწავებს. და მერმე კუალად წარმართნიცა შეიყვანნა ტაძრად და შეაგინა ადგილი ესე წმიდად.
29. რამეთუ ეხილვა წინადაწარ ტროფიმე ეფესელი მის თანა ქალაქსა შინა, რომლისასა ჰგონებდეს, ვითარმედ ტაძრად შეიყვანა იგი პავლე.
30. აღიდრა ყოველი იგი ქალაქი და იყო შეკრებად ერისად და შფოთი დიდი, და შეიპყრეს პავლე და გამოითრევდეს გარე ტაძრისა მისგან, და მეყსეულად დაეკმნეს კარნი.
31. და ვითარცა ეგულებოდა მოკლვად მისი, მიიწია ჰამბავი ათასისთავისა მის გუნდისა, ვითარმედ ყოველი იერუსალჴმი შეკრებულ არს.
32. ხოლო მან მეყსეულად წარიყვანნა მკედარნი და ასისთავნი და მიიწია მათ ზედა. ხოლო მათ ვითარცა იხილეს ათასისთავი იგი და მკედარნი, დააცადეს ცემად პავლესი.
33. მაშინ მიეახლა ათასისთავი იგი და გამოიყვანა იგი, და ბრძანა შეკრვად მისი მრჩობლითა ჯაჭვთა და ჰკითხვიდა: ვინ არს ანუ რად უქმნიეს?
34. სხუანი იგი სხუასა რასმე ჴმობდეს ერსა შორის. და ვითარ-იგი ვერ გულისჴმა-ყო გამოწულილვით შფოთისა მისგან, ბრძანა შეყვანებად მისი ბანაკად.
35. და ვითარცა მიიწია იგი აღსავალსა მას, ზე აქუნდა პავლე მკედართა მათ სიმრავლისა მისთჳს ერისა,
36. რამეთუ შეუდგა მას სიმრავლე იგი ერისად და ჴმობდეს: აღილე ეგე!
37. და ვითარცა შეჴყვანდა ბანაკად, ჴრქუა პავლე ათასისთავსა მას: უკუეთუ ჯერ-არს რადსამე ჩემდა სიტყუად შენდა მიმართ? ხოლო მან ჴრქუა: ბერძლ იცია?
38. ანუ არა-მე შენ ხარა მეგჴბტელი იგი, რომელმან უწინარეს დღეთა ამათ აღსძარ და განიყვანენ უდაბნოდ ოთხ ათასნი იგი კაცნი სიკარიელნი?
39. ჴრქუა მას პავლე: მე კაცი ვარ ჴურიად, ტარსელი კილიკიისად, არა უცნაურისა ქალაქისა მოქალაქე; და გვედრები შენ; მიბრძანე მე ერისა მიმართ სიტყუად.
40. და მან ვითარცა უბრძანა, დადგა პავლე აღსავალსა მას და განუყარა კელი ერსა მას; და ვითარ მრავალი დადუმებად იყო, ეტყოდა მათ ებრაელებრითა სიტყვთა და ჴრქუა:

1. კაცნო, ძმანო და მამანო! ისმინეთ ჩემი თქუენდა მიმართისა სიტყვს გებისათვს.
2. და ვითარცა ესმა, რამეთუ ებრაელებრითა სიტყვთა ეტყოდა მათ, უფროდს დადუმება-სცეს. და თქუა:
3. მე კაცი ვარ ჰურიად, შობილი ტარსუს კილიკიისასა, აღზრდილი ამას ქალაქსა შინა ფერკთა თანა გამალიელისთა, განსწავლულ ზედამიწევნით მამულითა შჯულითა; მოშურნე ვიყავ ღმრთისათვს, ვითარცა თქუენ ყოველნი ხართ დღეს.
4. რომელი ამას გზასა ვსდევნიდ ვიდრე სიკუდილადმდე, შევჰკრევდ და მივსცემდ საპყრობილედ მამათა და დედათა,
5. ვითარცა-ეგე მდდელთ მოძღუარი მეწამების მე და ყოველნი მოხუცებულნი, რომელთაგან წიგნებიცა მოვიღე ძმათათვს, რომელნი იყვნეს დამასკუს, და მივიდოდე მოყვანებად მუნ მყოფთა მათ კრულთა იერუსალჴმდ, რადთა იტანჯნენ.
6. იყო უკუე ჩემსა მას სლვასა და მიახლებასა დამასკიისასა, შუა სამხრის, მეყსეულად ზეცით გამობრწყინდა ნათელი დიდი ჩუნ ზედა.
7. და დავვარდი ქუეყანასა ზედა და მესმა ჳმად, რომელმან მრქუა მე: საულ, საულ, რადსა მდევნი მე?
8. და მე მიუგე: ვინა ხარ, უფალო? და მრქუა მე: მე ვარ იესუ ნაზარეველი, რომელსა შენ მდევნი.
9. და რომელნი-იგი ჩემ თანა იყვნეს ნათელი იგი იხილეს და შიში დაეცა მათ ზედა, ხოლო ჳმად იგი არა ესმა, რომელი მეტყოდა მე.
10. და მე ვარქუ: რად-მე ვყო, უფალო? ხოლო უფალმან მრქუა მე: აღდეგ და შევედ დამასკედ, და მუნ გეთხრას შენ ყოველისათვს, რომელი ბრძანებულ არს შენდა ყოფად.
11. და ვითარ-იგი მე არას ვხედევდი დიდებისა მისგან ნათლისა მის, ჳელის პყრობითა თანა მყოფთა მათ ჩემთადთა შევედ დამასკედ.
12. ანანია ვინმე, კაცი ღმრთის მოშიში მსგავსად შჯულისა, წამებული ყოველთაგან მკვდრთა დამასკიისათა ჰურიათა,
13. მოვიდა ჩემდა, ზედა მომადგა და მრქუა მე: საულ ძმაო, აღიხილენ! და მე მასვე ჟამსა აღვიხილენ და მივხედენ მას.
14. ხოლო მან მრქუა მე: ღმერთმან მამათა ჩუენთამან გამოგირჩია შენ ცნობად ნებისა მისისა და ხილვად მართლისა მის და სმენად ჳმად პირისა მისისა,
15. რამეთუ იყო მოწამე მისა ყოველთა მიმართ კაცთა, რომელი-იგი იხილე და გესმა.
16. და აწ ნურას ეურვი, აღდეგ და ნათელ-ილე, და განიბანენ ცოდვანი შენნი და ხადოდე სახელსა მისსა.
17. ხოლო იყო მოქცევასა ჩემსა იერუსალჴმს და ლოცვასა ჩემსა ტაძარსა შინა, ვიყავ განკვრეებასა შინა
18. და ვიხილე უფალი, და მრქუა მე: ისწრაფე და განვედ ადრე იერუსალჴმით, რამეთუ არა თავს-იდვან წამებად შენი ჩემთვს.
19. და მე ვთქუ: უფალო, მათ თვთ იციან, რამეთუ მე ვიყავ, რომელი მივსცემდ საპყრობილედ და ვსტანჯევდ შესაკრებელსა შორის მორწმუნეთა შენთა.
20. და რაჟამს დაითხოვდა სისხლი მოწამისა შენისა სტეფანესი, მე ვიყავ ზედამდგომელ და თანა-ჯერ-მჩინებელ მოკლვასა მისსა და მცველ სამოსელსა მკლველთა მისთასა.
21. და მრქუა მე: წარვედ, რამეთუ ნათესავთა შორიელთა მოგავლინო შენ.

22. ისმენდეს მისსა ვიდრე ამის სიტყვსამდე და აღიღეს ჳმაჲ მათი და თქუეს: აღიღე ქუეყანით ეგევიტარი ეგე, რამეთუ არა ღირს არს ცხორებად.
23. და ვითარცა ღალაღდებდეს იგინი უმეტეს და დაჰყრიდეს სამოსელსა მათსა და მტურსა ზე აღაფრქუევდეს ჰაერსა,
24. ბრძანა ათასისთავმან მან შეეყვანებაჲ მისი ბანაკად და თქუა: ტანჯვით განვიკითხო ეგე, რადთა ვცნა, რომლისა ბრალისათჳს ესრეთ ჳმობენ მისთჳს.
25. და ვითარცა განართხმიდეს მას ღუედებითა, ჰრქუა პავლე ასისთავსა მას ზედამდგომელსა: უკუეთუ კაცისა ჰრომისა და უბრალოდსაჲ ჯერ-არს თქუენდა ტანჯვად?
26. ესჲა რად ესე ასისთავსა მას, მოვიდა და უთხრა ასასითავსა მას და ჰრქუა: იხილე, რად გეგულების ყოფად, რამეთუ კაცი ესე ჰრომი არს.
27. მოუწდა ათასისთავი იგი და ჰრქუა პავლეს: მითხარ მე, ჰრომი ხარა შენ? ხოლო მან ჰრქუა: ჰე.
28. მიუგო ათასისთავმან მან: მე მრავლითა საფასითა მოქალაქობაჲ ესე მოვიპოვე. ხოლო პავლე ჰრქუა: მე შობილვე მას შინა ვარ.
29. მაშინ მეყსეულად განეშორნეს მისგან, რომელთა-იგი ეგულებოდა ტანჯვად მისი, და ათასისთავსა მასცა შეეშინა, ცნა რად, რამეთუ ჰრომი არს და რამეთუ მისა იყო შევედრებულ.
30. ხვალისაგან უნდა გულისჳმის-ყოფად უკრძალულესად-რე, რადსათჳს-მი შეასმენენ მას ჰურიანი იგი. განჳსნა იგი და ბრძანა შეკრებაჲ მდდელთ მოძღუართაჲ და ყოვლისა მის კრებულისაჲ, და მოიყვანა პავლე და დაადგინა შორის მათსა.

23

1. მიხედა პავლე შესაკრებელსა მას და თქუა: კაცნო ძმანო, მე ყოვლითა გონებითა კეთილითა ვმოქალაქობდ ღმრთისა მიმართ ვიდრე აქა დღედმდე.
2. ხოლო მდდელთ მოძღუარმან ანანია უბრძანა წინაშე მდგომელთა მათ მისთა პირსა ცემაჲ მისი.
3. მაშინ პავლე ჰრქუა მას: ცემაჲ შენი ეგულების ღმერთსა, კედელიო განგოზილო! და შენ ჰზი მსაჯულად ჩემდა მსგავსად შჯულისა, და უშჯულოდ ჰბრძანებ ცემაჲ ჩემდა.
4. ხოლო წინაშე მდგომელთა მათ ჰრქუეს მას: მდდელთ მოძღუარსა ღმრთისასა აგინება?
5. ჰრქუა მათ პავლე: არა ვიცოდე, ძმანო, ვითარმედ არს ეგე მდდელთ მოძღუარ, რამეთუ წერილ არს: მთავარსა ერისა შენისასა არა ჰრქუა ბოროტი.
6. ვითარცა გულისჳმა-ყო პავლე, ვითარმედ ერთკერძოდ იგი კრებული ფარისეველთაჲ არს და ერთკერძოდ – სადუკეველთაჲ, ჳმა-ყო კრებულსა მას შორის: კაცნო ძმანო, მე ფარისეველი ვარ და მე ფარისეველისაჲ, და სასოებისათჳს და აღდგომისა მკუდართაჲსა მე ვისაჯები.
7. ესე ვითარცა თქუა მან, იყო შფოთი სადუკეველთა და ფარისეველთაჲ და განივლთა სიმრავლე იგი.
8. რამეთუ სადუკეველნი იტყჳან: არა არს აღდგომაჲ, არცა ანგელოზი, არცა სული, ხოლო ფარისეველნი აღიარებენ ამას ყოველსა.
9. და იყო ღალაღებაჲ დიდი. და აღ-ვინმე-დგეს მწიგნობარნი კრებულისაგან ფარისეველთაჲსა, ილაღვიდეს და იტყოდეს: არარას ბოროტსა ვჰპოებთ კაცისა ამის თანა, გინა სული ეტყოდა მას, გინა ანგელოზი; ნუ ღმრთის მბრძოლ ვართ.

10. და ვითარ მრავალი შფოთი იყო, შეეშინა ათასისთავსა მას, ნუჟუკუე განიჭრას პავლე მათგან, უბრძანა მკედრობასა შთასლვად და გამოტაცებად მისი შორის მათსა და მიყვანებად მისი ბანაკად.
11. ხოლო მეორესა ღამესა დაადგრა მას უფალი და ჰრქუა: ნუ გეშინინ, პავლე, რამეთუ, ვითარცა-ეგე სწამე ჩემთვის იერუსალჴმს, ეგრეთცა ჯერ-არს შენდა ჰრომესცა შინა წამებად.
12. და ვითარცა განთენა, ყვეს ვიეთმე ჰურიათა შეთქმულებად, შეჩუენებულ ყვენს თავნი თვსნი და თქუეს არა ჭამად, არცა სუმად, ვიდრემდე მოკლან პავლე.
13. ხოლო იყვენს უმრავლეს ორმეოცისა, რომელთა შეთქმულებად ესე ყვეს.
14. რომელნი მოუკდეს მდდელთ მოძღუართა და ხუცესთა და ჰრქუეს: შეჩუენებით შეჩუენებულ ვყვენით თავნი თვსნი არარადასა გემოდს ხილვად, ვიდრემდე მოვკლათ პავლე.
15. აწ უკუე თქუენ აუწყეთ ათასისთავსა კრებულთურთ, რადთა ხვალე შთამოიყვანეს იგი თქუენდა, რეცა თუ გეგულები უჭემმარიტესად-რე გულისკმის-ყოფად მისთვის, ხოლო ჩუენ ვიდრე მოახლებადმდე მისა განმზადებულ ვართ მოკლვად მისა.
16. ესმა დისწულსა პავლესსა სიტყუად ესე, მივიდა და შევიდა ბანაკად და უთხრა პავლეს.
17. ხოლო პავლე მოუწოდა ასისთავსა ერთსა და ჰრქუა: ჭაბუკი ესე მიიყვანე ათასისთავისა, რამეთუ უნებს რამდე თხრობად მისა.
18. ხოლო მან წარიყვანა იგი და მიიყვანა ათასისთავისა მის და ჰრქუა: კრულმან პავლე მიწოდა და მრქუა მე ჭაბუკისა ამის მოყვანებად შენდა, რამეთუ აქუს რამდე სიტყუად თხრობად შენდა.
19. უპყრა ჳელი ათასისთავმან და განიყვანა თვსაგან და ჰკითხვიდა, ვითარმედ: რად არს, რად გიკმს თხრობად ჩემდა?
20. ხოლო მან თქუა, ვითარმედ: ჰურიანი შეითქუნეს, რადთა ითხოონ შენგან და პავლე შთაიყვანონ ხვალე კრებულსა მათსა, რეცა თუ უჭემმარიტესად-რე კითხვად მისთვის.
21. შენ უკუე ნუ ერჩი მათ, რამეთუ უმზირიან მას მათგანნი კაცი უმრავლეს ორმეოცისა, რომელთა შეიჩუენნეს თავნი თვსნი არა ჭამად, არცა სუმად, ვიდრემდე მოკლან პავლე, და აწ განმზადებულ არიან და ელიან შენსა ბრძანებასა.
22. ხოლო ათასისთავმან განუტევა ჭაბუკი იგი და ამცნო, რადთა არავის უთხრას, ვითარმედ ესე მაუწყე მე.
23. და მოუწოდა ორთა ვიეთმე ასისთავთა და ჰრქუა: განჰმზადეთ ორასი ერისაგანი, რადთა მივიდენ კესარიადმდე, და მკედარი სამეოც და ათი და ფაროსანი ორასი მესამით ჟამითგან ღამისაით
24. და საჯედარი ერთი, რადთა აღსუან პავლე და მიიყვანონ იგი ფელიქს მთვარისა.
25. და მიწერა წიგნი, რომელსა წერილ იყო სახჴ ესე ვითარი:
26. კლავდიოს ლუსია მკნესა ფელიქსს მთავარსა გახარებ.
27. კაცი ესე შეეპყრა ჰურიათა და ეგულებოდა მოკლვად მაგისი, ზედა მიუკედ მკედრებთურთ და განვარინე ეგე, ვცან-ღა, რამეთუ ჰრომი არს.
28. და მინდა გულისკმის-ყოფად ბრალი იგი, რომლისათვს შეასმენდეს მას ჰურიანი, და შთავიყვანე იგი კრებულსა მათსა
29. და ვპოვე, რამეთუ აბრალეზდეს მას ძიებათათვს შჯულისა მათისათა, და არარად ღირსი სიკუდილისა გინა კრულებისა ბრალი იპოა მაგის თანა.
30. და ვითარცა მეუწყა, რამეთუ უმზირდეს ჰურიანი მოკლვად კაცისა მაგის, მუნქუესვე წარმოვაგვლინე შენდა. მიბრძანებიეს შემასმენელთა მათდაცა სიტყუად მაგისა შენ წინაშე. და ცოცხლებით იყავ!

31. ხოლო სტრატეგია მათ მსგავსად ბრძანებულისა მათისა წარიყვანეს პავლე და მიიყვანეს ღამე ანტიპატრიადმდე.
32. და ხვალისაგან განუტევენეს მკედარნი იგი მისლვად მის თანა, და იგინი მოიქცეს ბანაკად.
33. რომელნი-იგი მო-რად-ვიდეს კესარიად, მისცეს წიგნი იგი მთავარსა მას და წარუდგინეს მას პავლეცა.
34. აღმოიკითხა იგი მთავარმან მან და ჰკითხა, თუ რომლისა სამთავროდსა არს. და ისწავა, რამეთუ კილიკიადთ არს, და ჰრქუა:
35. ვისმინო შენი, რაჟამს შემასმენელნიცა შენნი მოვიდენ. და უბრძანა ტაძარსა მას ჰეროდესსა დამარხვად მისი.

24

1. შემდგომად ხუთისა დღისა შთავიდა მღდელთ მოძღუარი ანანია ხუცესთა თანა და მეტყუელისა ვინმე ტერტულოდს თანა, რომელთა აუწყეს მთავარსა მას პავლესთვს.
2. და ვითარცა მოუწოდეს მას, იწყო ტერტულოს შესმენად მისა და თქუა:
3. მრავალსა მშვიდობასა შინა ვართ შენ ძლით და განგებულებასა, რომელ იქმნების ნათესავსა ამას შინა მოღუაწებითა შენითა, სადავე და ყოველთა ადგილთა შევიწყნარებთ, მკნეო ფელიქს, ყოველითა მადლობითა.
4. ხოლო რადთა არა უმეტეს დაგაშრო შენ, გლოცავ, რადთა შემოკლებულად ისმინო ჩუენი შენითა სახიერებითა.
5. რამეთუ ვპოეთ კაცი ესე ბილწი და შფოთის აღმძვრელი ყოველთა შორის ჰურიათა, რომელნი არიან ყოველსა სოფელსა, წინამძღუარი გალილეველთა წვალებისად,
6. რომელმან ტაძარსაცა აზმნო შეგინებად, რომელიცა შევიპყართ და მსგავსად შჯულისა ჩუენისა ვინებეთ განკითხვად.
7. ზედა მოგვკდა ლუსია ათასისთავი და მრავლითა იძულებითა კელთაგან ჩუენითა წარიყვანა და შენ წინაშე წარმოავლინა.
8. და ბრძანა შემასმენელთაცა მისთად შენ თანვე მოსლვად, რომლისა მიერ შეუძლო შენ განკითხვად და ცნობად ამის ყოველისა, რომელსა ჩუენ ვსწამებთ მაგას თანა.
9. ეწამებოდეს ჰურიანიცა და იტყოდეს, ვითარმედ: ესე ესრეთ არს.
10. მიუგო პავლე წამის ყოფითა მთავრისადათა და თქუა: მრავლით წლითგან გიცოდე შენ მსაჯულად ამის ნათესავისა, გულს-მოდგინებით თავისა ჩემისათვს სიტყუად მიუგო.
11. რამეთუ შემძლებელ ხარ შენ გულისკმის-ყოფად, არა უმრავლეს არს ჩემი ათორმეტისა დღისა, ვინადთგან აღვედ მე იერუსალჴმდ თაყუანის-ცემად.
12. და არცა ტაძარსა შინა მპოეს მე მეტყუელად ვის თანამე, გინა თუ ამბოხისათვს ერის კრებად, გინა შესაკრებელთა შორის ანუ თუ ქალაქსა შინა,
13. არცა ძალ-უც შენ წინაშე ჩემ ზედა ამისა ჩინებად, რომლისათვს-ესე აწ შემასმენენ მე.
14. ხოლო ამას აღგიარებ შენ, რამეთუ გზისა მისთვს, რომელსა-ეგე იტყვან წვალებად, ესრეთ ვჰმსახურებ მამათა ღმერთსა და მრწამს ყოვლისა მისებრ, რომელი შჯულსა და წინაწარმეტყუელთა წერილ არს.
15. სასოებად მაქუს ღმრთისა მიმართ, რომელსა ეგენიცა მოელიან, აღდგომად ყოფად არს მკუდართად, მართალთადცა და ცოდვილთადცა.
16. ამის ზედა ვილუწი, დაუბრკოლებელი გონებად მაქუს ღმრთისა მიმართ და კაცთა მარადის.

17. მრავლისა წლისა შემდგომად ქველის საქმისა ყოვად მოსრულ ვიყავ ნათესავისა ჩემისა და შესაწირავისა,
18. რომელსა შინა მპოვეს მე განწმენდილი ტაძრსა შინა არა ერთთა, არცა შფოთითა.
19. ასიად ვინმე ჰურიათა, რომელთაჲ ჯერ-იყო შენ წინაშე მოსლვად და შესმენად, რად-იგი აქუს ჩემდა მომართ სიტყუად.
20. ანუ მაგათ თვთ თქუმად, რად პოეს ჩემ თანა ბრალი, ვდეგ რად-იგი კრებულსა შორის.
21. ანუ ერთისა მის სიტყვსათვს, რომელ ჳმა-ვყავ, მათ შორის რად-იგი ვდეგ, ვითარმედ: აღდგომისათვს მკუდართაჲსა ვისაჯები დღეს თქუენ მიერ.
22. ესმა რად ესე ფელიქს, დრო-უყო მათ, ჳემმარიტებით იცოდა გზასა მისთვს და თქუა: რაჟამს ლუსია ათასისთავი მოვიდეს, მაშინ ვცნა თქუენთვს.
23. და უბრძანა ასისთავსა მას დამარხვად პავლესი და რადთა იყოს იგი მოლხინედ და ნუვისა ყენებად თვსთა მისთა მსახურებისა ანუ შესლვად მის თანა.
24. ხოლო შემდგომად დღეთა რავდენტამე მოვიდა ფელიქს დროსილადს თანა, ცოლისა თვსისა, ჰურიისა, მოუწოდა პავლეს და ისმინა მისი იესუ ქრისტეს სარწმუნობისათვს.
25. და ვითარ-იგი იტყოდა სიმართლისათვს და მოთმინებისა და სარჩელისათვს მერმისა, შეეშინა ფელიქს და ჰრქუა პავლეს: აწ ამას ჟამსა წარვედ, და ჟამსა მოცალესა მოგიწოდო შენ.
26. და ამას თანა ჰგონებდა, ვითარმედ ფასი მოიღოს მან პავლესაგან, რადთა განჰჳსნას იგი. ამისთვს ზედაჲსზედა მოუწოდნ და ზრახვან მას.
27. ხოლო ვითარ ორი წელი აღესრულა, გარდაიდგინა ფელიქს და ნაცვლად მისა მოვიდა პორკიონი ფესტოს, და, რამეთუ ენება ფელიქსს მომადლებად ჰურიათად, დაუტევნა პავლე კრულებათა შინა.

25

1. ფესტოს ვითარცა აღვიდა სამთავროსა თვსსა, შემდგომად სამისა დღისა აღვიდა იერუსალჳმდ კესარიადთ.
2. აუწყეს მას მდდელთ მოძღუარმან და მთავართა ჰურიათამან პავლესთვს და ევედრებოდეს მას
3. და ითხოვდეს მადლისა მისთვს, რადთა მოუწოდო მას იერუსალჳმდ, და უმზირდეს გზასა ზედა მოკლვად.
4. ხოლო ფესტოს მიუგო და ჰრქუა მათ, ვითარმედ: დამარხულ არს პავლე კესარიას, და ვითარმედ: ადრე ჰნებავს მას განსვლად იერუსალჳმით.
5. აწ უკუე რომელნი შემძლებელ არიან თქუენგანნი, ჩემ თანა შთამოვიდენ და, რად-იგი არს უჯეროდ კაცისა მის თანა, შესწამონ მას.
6. იქცეოდა იგი მუნ არა უმრავლეს ათისა დღისა, და შთავიდა კესარიად, და ხვალისაგან დაჯდა საყდართა ზედა და ბრძანა მოყვანებაჲ პავლესი.
7. და ვითარცა მოვიდა იგი, გარე მოადგეს მას იერუსალჳმით შთასულნი იგი ჰურიანი, მრავალსა და მძიმესა ბრალსა დასდებდეს პავლეს ზედა, რომელსა ვერ ეძლო გამოჩინებად.
8. რამეთუ იგი სიტყუას-უგებდა მათ, ვითარმედ: არცა შჯულსა ჰურიათასა, არცა ტაძარსა, არცა კეისარსა რად შევსცოდე.
9. ფესტოსს უკუე უნდა მომადლებად ჰურიათად, მიუგო პავლეს და ჰრქუა: გნებავსა იერუსალჳმდ აღსლვად და მუნ ამისთვს განკითხვად ჩემ წინაშე?

10. ჰრქუა მას პავლე: საყდართა წინაშე კეისრისათა ვდგა, სადა ჯერ-არს ჩემი განკითხვა, ჰურიათა არაა შევსცოდე, ვითარცა შენ უმჯობეს იცი.
11. უკუეთუ რასმე ვავნებ და ღირსი სიკუდილისაჲ მიქმნიეს, არა ვეველტი სიკუდილსა; უკუეთუ არარაჲ არს, რომელსა ესენი შემასმენენ მე, ვერვის ჳელ-ეწიფების მიმადლებად ჩემი მათა, კეისარსა უღალადებ.
12. მაშინ ფესტოს ზრახვა-ყო თანა-მზრახველისა თვისისა თანა და თქუა: კეისარსა უღალადებ, კეისრისაცა წარხვდე.
13. და ვითარცა დღენი რაოდენიმე წარვდეს, აღრიპა მეფე და ბერენიკე მიიწინეს კესარიად მოკითხვად ფესტოსსა.
14. და ვითარ მრავალ დღე იქცეოდეს მუნ, ფესტოს უთხრა მეფესა პავლესთვის და ჰრქუა: კაცი ვინმე დაშთომილ არს ფელიქსისგან კრული,
15. რომლისათვის, ვიყავ რაჲ იერუსალჴმს, მითხრეს მე მდდელთ მოძღუართა და მოხუცებულთა ჰურიათა და ითხოვდეს მისთვის საშჯელსა.
16. რომელთა მიუგე და ვარქუ, ვითარმედ: არა არს ჩუეულებად ჰრომთად მიმადლებად ვისამე კაცისაჲ წარწყმედად, ვიდრემდე, რომელსა-იგი შესასმენდენ, პირისპირ აქუნდეს შემასმენელნი იგი, და ადგილი სიტყვს-გებისაჲ მიიღოს ბრალისა მისთვის.
17. და ვითარცა შემოკრბეს იგინი აქა, არცა ერთი რაჲ დროჲ-ვყავ, ხვალისაგან დავჯედ საყდართა ზედა და ვბრძანე მოყვანებაჲ კაცისაჲ მის.
18. რომლისათვის წარმოდგეს შემასმენელნი და არცა ერთი რაჲ ბრალი აჩინეს, რომელსა ვჰგონებდ მე ბოროტსა;
19. ძიებანი რადმე თვისისა ეშმაკეულებისანი აქუნდეს მისა მიმართ და იესუმს ვისთვისმე მოძკუდარისა, რომელსა იტყოდა პავლე ცხოველად.
20. და ვითარ ვერარას ვჰპოებდ მე ამის ძიებისათვის, ვეტყოდე მას, უკუეთუმცა უნდა მისლვად იერუსალჴმდ და მუნ განკითხვად ამისთვის.
21. ხოლო პავლე ღალადებდა დამარხვად მისა, რადთა კეისარმანცა აგრძნეს, და ვბრძანე დამარხვად მისი ვიდრემდე მიუძღუნათ იგი კეისარსა.
22. მიუგო აღრიპა და ჰრქუა ფესტოსს: მინდა მეცა კაცისა მისგან სმენად. ხოლო მან ჰრქუა მას: ხვალე ისმინო მისი.
23. და ხვალისაგან მოვიდა აღრიპა და ბერენიკე მრავლითა საოცრებითა. და შევიდა განსაკითხავსა მას ათასისთავთა თანა და კაცთა მათ, მთავართა ქალაქისათა. და ვითარცა ბრძანა ფესტოს, მოიყვანეს პავლე.
24. და თქუა ფესტოს: აღრიპა მეფე და ყოველნი კაცნი, რომელნი ჩუენ თანა ხართ, ჰხედავთა ამას? ამისთვის ყოველი სიმრავლე ჰურიათაჲ შემემთხვა მე იერუსალჴმს და აქაცა ღალადებდეს და იტყოდეს, ვითარმედ: არა ჯერ-არს ეგე ცხორებად ამიერითგან.
25. ხოლო მე გულისჴმა-ვყავ, ვითარმედ არაჲ ღირსი სიკუდილისაჲ უქმნიეს ამას; და ვითარ-იგი თვთ ესე უღალადებდა კეისარსა, ვსაჯე წარვლინებაჲ მისი.
26. რომლისათვის განკრძალულად ვერარაჲ მაქუს, რაჲ მივწერო უფლისა ჩემისა; ამისთვის მოვიყვანე ეგე თქუენ წინაშე და უფროდსლა შენ წინაშე, მეფე აღრიპა, რადთა განიკითხო ეგე, და უწყოდი, რაჲ მივწერო.
27. რამეთუ უჯერო მიჩნს მე მოძღუანებაჲ პერობილისაჲ და ბრალთაცა მისთა არა უწყებად.

1. ხოლო აღრიპა ჰრქუა პავლეს: ბრძანებულ არს შენდა თავისა შენისათჳს სიტყუად. მაშინ პავლე განყო ჳელი, მიუგებდა და თქუა:
2. ყოველთათჳს, რომელთა მაბრალეებენ მე ჳურიანი, მეფე აღრიპა, შემირაცხიეს თავი ჩემი ნეტარად, რამეთუ შენ წინაშე მეგულების დღეს სიტყჳს-გებად უფროდს-და.
3. რამეთუ მეცნიერ ხარ შენ ყოველთა მათ ჩუეულებათა და ძიებათა ჳურიათასა. ამისთჳს გევედრები, სულგრძელებით ისმინე ჩემი.
4. ცხორებად უკუე ჩემი სიყრმითგან, პირველითგან ყოფილი ნათესავსა შორის ჩემსა იერუსალჳმს შინა, იციან ყოველთა ჳურიათა.
5. წინაღსწარვე მიცოდეს მე პირველითგან, უკუეთუ უნდეს წამების, რამეთუ ჳეშმარიტისა მისებრ მსახურებისა შჯულისა ჩუენისა ვცხონდებოდე ფარისეველი.
6. და აწ სასოებისათჳს მამათა ჩუენთა აღთქმულისა, რომელი იყო ღმრთისა მიერ, ვდგა და განვიკითხვი,
7. რომლისა მიმართ ათორმეტი ნათესავი ჩუენი განკრძალული დღე და ღამე ჳმსახურებს და ესავს მიწევნასა, რომლისა სასოებისათჳს ვიბრალეი ჳურიათაგან, მეფე აღრიპა.
8. რად ურწმუნოებად არს, განიკითხეთ-და თქუენ შორის, უკუეთუ ღმერთი მკუდართა აღადგინებს?
9. მე უკუე მენება თავით ჩემით სახელისათჳს იესუ ნაზარეველისა მრავლისა ძჳრისა საქმედ,
10. რომელი-იგი ვყავცა იერუსალჳმს შინა: და მრავალნი წმიდათაგანნი მე საპყრობილესა შევაყენენ, რამეთუ ჳელმწიფებად მოვიღე მღდელთ მოძღუართაგან მოსრვად მათდა და მომელო რიცხჳ.
11. და ყოველთა შესაკრებელთა შორის მრავალ გზის ვსტანჯევდ მათ და ვაიძულებდ გამოზად, უმეტესად-და ვბორგდ მათ ზედა და ვსდევნიდი ვიდრე გარემოთა ქალაქამდეცა.
12. რომელთა შინა მივიდოდე მე დამასკედ ჳელმწიფებითა და ბრძანებითა მღდელთ მოძღუართადათა.
13. შუა დღე გზასა ზედა ვიხილე, მეფეო, ზეცით გარდამო უბრწყინვალესი მზისად, გამომიბრწყინდა მე ნათელი და ჩემ თანა მოგზაურთა მათ.
14. და ვითარცა ჩუენ ყოველნი ქუეყანად დავცკვენით, მესმა ჳმად, რომელმან მრქუა მე ებრაელებრითა სიტყჳთა: საულ, საულ, რადსა მდევნი მე? ფიცხელ არს შენდა წიხნვად დეზისად.
15. და მე ვარქუე: შენ ვინ ხარ, უფალო? ხოლო მან მრქუა მე: მე ვარ იესუ, რომელსა შენ მდევნი.
16. არამედ აღდეგ და დადეგ ფერჳთა შენთა ზედა, რამეთუ ამისთჳს გეჩუენე შენ, რადთა დაგადგინო შენ მსახურად და მოწამედ, რომელი იხილე და რომელი გიჩუენო შენ,
17. განრინებად შენდა ერისაგან და ნათესავთაგან, რომელთა მე მიგავლინო შენ,
18. ახილვად თუალთა მათთა და მოქცევად ბნელისაგან ნათლად და ჳელმწიფებისაგან ეშმაკისა ღმრთისა მიმართ მიღებად მათდა მიტევებად ცოდვათად და ნაწილი განწმედილთა შორის სარწმუნოებითა ჩემდა მომართ.
19. რომლისათჳს, მეფე აღრიპა, არა ვექემენ ურჩ ზეცისასა მას ჩუენებასა,

20. არამედ რომელნი იყვნეს დამასკეს შინა პირველად და იერუსალჴმს შინა და ყოველსა სოფელსა ჰურიასტანისასა და წარმართთა მიუთხრობდ სინანულსა და მოქცევად ღმრთისა მიმართ და ღირსი სინანულისა საქმე ქმნად.
21. ამისთვის შემიპყრეს მე ჰურიათა ტამარსა შინა და აზმნობდეს მოკლვად ჩემდა.
22. შეწევნითა ღმრთისაათა, რომელსა ღირს ვიქმენ, ვიდრე აქა დღედმდე ვდგა და უწამებ მცირესა და დიდსა, არარას გარეშესა ვიტყვ წინაწარმეტყუელთა თქუმულისასა, რომელსა ეგულებოდა ყოფად, და მოსესსა,
23. ვითარმედ ვნებად იყო ქრისტესა და ვითარმედ პირველ მკუდართა აღდგომისა ნათლისა ეგულების მითხრობად ერთა და ნათესავთა.
24. და ვითარ-იგი ამას ეტყოდა, ფესტოს დიდითა ჯმითა თქუა: ჰბორგი პავლე, რამეთუ მრავალნი წიგნნი შენნი სიცბილად მიგაქცევენ შენ.
25. ხოლო პავლე ჰრქუა: არა ვბორგი, მცნეო ფესტოს, არამედ ჭემმარიტებისა და სიწმიდისა სიტყუათა ვიტყვ.
26. რამეთუ მეცნიერ არს ამისთვის მეფე, რომლისა მიმართცა კადნიერად ვიტყვ, რამეთუ დაფარვად მისა რაღსამე ამათგანისა არა ვირწმუნო, რამეთუ არცა დაფარულსა ადგილსა ქმნილ არს ესე.
27. გრწამსა, მეფე აღრიპა, წინაწარმეტყუელთა? ვიცი, რამეთუ გრწამს.
28. ხოლო აღრიპა ჰრქუა პავლეს: მცირედ-ღა და მარწმუნო მე ქრისტეანე ყოფად.
29. ხოლო პავლე ჰრქუა მას: ვილოცავ ღვთისა მიმართ მცირეთათვისცა და მრავალთა, არა ხოლო თუ შენდა, არამედ ყოველთა, რომელთა ესმის ჩემი დღეს ყოფად ესრეთ, ვითარცა მე ვარ, თვნიერ კრულებათა ამათ.
30. და ვითარცა ესე თქუა მან, აღდგა მეფე და მთავარი და ბერენიკე და მათ თანა მსხდომარენი იგი,
31. წარვიდეს და იტყოდეს ურთიერთას, ვითარმედ: არარას სასიკუდინესა გინა კრულებათა საქმესა იქმნს კაცი ესე.
32. ხოლო აღიპა ჰრქუა ფესტოსს: განტევებად ღირდა კაცი ესე, უკუეთუმცა არა დაღად-ეყო კეისრისა.

27

1. და ვითარცა განაჩინეს ნავითა წარსვლად ჩუენი იტალიად, მისცეს პავლე და სხუანი ვინმე პყრობილნი ასისტავსა, სახელით ივლიოსს, გუნდისა სევასტიელისა.
2. შევედით ნავსა ადრამიტუნელსა, რომელი მიმავალ იყო ადგილთა მათ ასიაფსათა, და, აღვკედით რად, ჩუენ თანა იყო არისტარხოს მაკედონელი, თესალონიკელი.
3. და მეორესა დღესა შთავედით სიდონდ. კაცთ-მოყუარებად აჩუენა ივლიოს პავლესთვის და უბრძანა მეგობართა თვსთა თანა მისლვად და მოღუაწებისა მიმთხუევად.
4. და მიერ შევსხედით და თანაწარვლეთ კვპრე წინააღმდეგობითა ქართადთა.
5. მაშინ უფსკრული იგი კილიკიისა და პანფილიისა და განვლეთ და შთავედით მკრა ქალაქად ლუკიისა.
6. და მუნ პოა ასისტავმან მან ნავი ალექსანდრიისა, რომელი მივიდოდა იტალიად, და შემსხნა ჩუენ მას შინა.
7. ხოლო მრავალთა დღეთა მიმედ ვიდოდეთ და ძნად მივიწიენით კნიდონდ, რამეთუ არა გვტევებდა ჩუენ ქარი იგი, და თანა-წარვლეთ კრიტი სალმონით კერძო.
8. და ვითარცა ძლით წარმოვირჩიეთ იგი, მოვედით ადგილსა რასმე, რომელსა ერქუა ტბები კეთილი, რომელსა ეახლა ქალაქი ლასია.

9. და ვითარცა მრავალი ჟამი წარწდა, და იყო-და ნავი საცთომელ სავალად, რამეთუ მარხვანი წარ-ოდენ-სრულ იყვნეს, ამცნებდა მათ პავლე
10. და ეტყოდა: კაცნო ძმანო, ვხედავ, რამეთუ ჭირი და ზღვევად მრავალი ყოფად არს არა ხოლო თუ ტვრთისა და ნავისაჲ, არამედ თავნიცა ჩუენნი წარწყმედად არიან ნავისა თანა.
11. ხოლო ასისტავი იგი მენავეთ მოძღუარსა მას და ნავის უფალსა ერჩდა უფროდს, ვიდრე-და პავლეს სიტყუათა.
12. და ვითარ უმარჯუ იყო ნავთსადგური იგი დასაზამთრებელად, უმრავლესთა მათგანთა დაიდვეს გულსა წარსვლად მიერ, უკუეთუმცა ვითარ უძლეს მისლვად ფინიკედ და მუნ დაზამთრებად ტბასა მას კრიტისასა, რომელი ხედვიდა ჩრდილოდ და სოფლად.
13. და ვითარ-იგი ქროდა ქარი სამხრისაჲ, ჰგონებდეს, ვითარმედ ნებისაებრ მათისა იყოს, აღდგეს ასონით და წარიჩვენდეს კრიტით.
14. და შემდგომად არა მრავლისა ჟამისა იწყო ქროლად მის თანა ქარმან მან ბორბალმან, რომელსა ჰრქვან ვრცელ ღელვა.
15. და ვითარ შეაცთუნა ნავი იგი და ვერ ეძლო პირსა მიქცევად ქარისა მის, მიუტევით და მიმოვაქუნდით.
16. ჭალაკსა რასმე თანა-წარვჰკვდით რაჲ, რომელსა ერქუა კლავდი, ძლით შეუძლეთ დაპყრობად ჯუამალდისა,
17. რომელი აღიღეს და შესაწევნელად იჯუმევდეს და შემოსწებეს ნავსა. ხოლო ეშინოდა, ნუუკუე კბოდოანსა განცვვენ, გარდაუტევეს ჭურჭელი და ესრეთ მიმოაქუნდა.
18. და ვითარ დიდსა ზამთარსა შინა ვიყვნით, ხვალისაგან გარდასდებდეს ტვრთსა.
19. და მესამესა დღესა ჭურჭელი ნავისაჲ თვსითა ჯელითა გარდააბნიეს.
20. ხოლო არცა მზე, არცა ვარსკულავი ჩნდა მრავალთა დღეთა, რამეთუ ზამთარი დიდი იყო. მიერთგან წარვიწირეთ სასოებაჲ ყოველი ცხორებად ჩუენდა.
21. და ფრიადი უზომობაჲ იყო. მაშინ პავლე აღდგა შორის მათსა და თქუა: ჯერ-იყო, მ კაცნო, რადთამცა მერჩდით მე და არა წარხუედით კრიტით და შეიძინეთ ჭირი ესე და ზღვევაჲ.
22. და აწცა გეტყვ თქუნენ, გულდებულ იყვნით, რამეთუ განჯუებაჲ სულისაჲ არცა ერთისაჲ იყოს თქუნენგან, თვნიერ ხოლო ნავისა.
23. რამეთუ წარმომიდგა მე ამას ღამესა ანგელოზი ღმრთისაჲ, რომლისაჲ ვარ მე, რომელსაცა ვჰმსახურებ,
24. და მრქუა: ნუ გეშინინ, პავლე! კეისრისა ჯერ-არს შენდა წარდგომად და აჰა ესერა მიგმადლნა შენ ღმერთმან ყოველნი, რომელნი არიან შენ თანა ნავსა მაგას.
25. ამისთვის გულ-დებულ იყვნით, კაცნო, რამეთუ მრწამს ღმრთისაჲ, რამეთუ ესრეთ იყოს, ვითარცა სახედ მეტყოდა მე.
26. ჭალაკსა რასმე განცვვნებად ვართ ჩუენ.
27. ხოლო ვითარცა მეათოთხმეტე ღამე მოიწია და მიმოვეტაცენით ჩუენ ანდრიასა შინა, შუა ღამეს ოდენ ჰგონებდეს მენავენი იგი მიწვენად რომელსამე სოფელსა.
28. და გარდაუტევეს საზომი და პოვეს ოც მჯარ. და მცირედ და-რე-ყოვნეს და კუალად მოზომეს და პოვეს ათხუთმეტი მჯარი.
29. და ეშინოდა, ნუუკუე კბოდოანსა ადგილსა განცვვენ, ბოლოდთ კერძო ნავისა მის გარდასთხინეს ოთხნი კავნი და ილოცვიდეს განთენებასა.
30. ხოლო მენავეთა მათ ეგულეზობდა სივლტოლაჲ ნავისა მისგან და გარდაუტევეს ჯუამალდი იგი ზღუად, მიზეზად რეცა თუ თავით კერძო ნავისა მის განჰმარტებენ კავთა.

31. მაშინ პავლე ჰრქუა ასისტავსა მას და ერის კაცთა: უკუეთუ ესენი არა იყვნენ ნავსა შინა, თქუენ განრინებად ვერ ჯელ-გეწიფების.
32. მაშინ ერისაგანთა მათ განუკუეთნეს საბელნი იგი ჯუამალდისანი და მიუშურეს იგი წარტაცებად ღელვათა.
33. და ვითარცა განთენდებოდა, ჰლოცვიდა ყოველთა პავლე მიღებად საზრდელისა და ჰრქუა: მეათოთხმეტე დღე არს დღეს, ვინათგან უზმათა დაგიყოფიეს და არარად მიგიღებდეს.
34. ამისთვის გლოცავ თქუენ მიღებად საზრდელისა, რამეთუ ესე თქუენისა ცხორებისათვის იქმნა, რამეთუ არავისი თქუენთაგანისა თმად ერთი თავისად წარწყმედად არს.
35. და ესე ვითარცა თქუა, მოილო პური, ჰმადლობდა ღმერთსა წინაშე ყოველთასა და განტეხა და იწყო ჰამად.
36. გულს-მოდგინე იქმნეს ყოველნი და მათცა მიიღეს საზრდელი.
37. ხოლო ვიყვენით ნავსა მას შინა ყოველნი კაცნი ორას სამეოც და ათექუსმეტი სული.
38. და ვითარცა განძღეს საზრდელითა, აღუმცირებდეს ნავსა მას და გარდასდებდეს იფქლსა ზღუად.
39. და რაჟამს განთენა, ქუეყანად იგი ვერ იცნეს, ყურესა რასმე განიცდიდეს, რომლისა იყო ზღვს კიდე, სადა-იგი ეგულებოდა, უკუეთუმცა ვითარ შეუძღეს, განდგინებად ნავისად მის.
40. მოჰსწინეს კავნიცა იგი და მიუტევნეს ზღუად, და მათ თანა მიუტევნეს შესაულღველნიცა იგი საჰეთანი და აღუპყრეს აფრად მცირე, და ქარით კერძო ეპყრა ზღვს კიდით კერძო.
41. და ვითარცა შეცვვეს უმძაფრესსა ადგილსა, დაჰკიდეს ნავი იგი. და, რამეთუ თავით კერძოდ იგი უმაგრესად დგა, ეგო უძრავად, ხოლო ბოლოდ კერძი იგი დაირღუეოდა სიმძაფრითა ღელვათადთა.
42. ხოლო ერის კაცთა მათ ზრახვა-ყვნეს, რადთა მოსწყვდნენ პერობილნი იგი, ნუუკუე გან-ვინმე-ცურდეს და ივლტოდის.
43. ხოლო ასისტავსა მას უნდა განრინებად პავლესი და დააბრკოლნა იგინი ზრახვასა მისგან და უბრძანა, რომელნი-იგი ცურვით შემძლებელ იყვნეს, განსვლად ქუეყანად,
44. და სხუანი იგი რომელნიმე ფიცრითა და რომელნიმე ჰურჰლითა ნავისადთა რომლითამე. და ესრეთ განვერენით ყოველნივე და გამოვედით ქუეყანად.

28

1. და გამო-რად-ვკედით, მაშინ იცნეს, რამეთუ მელიტონი ერქუა ჰალაკსა მას.
2. ხოლო ბარბაროზთა მათ წინა-მიყვეს ჩუენ არა მცირედი კაცთ მოყუარებად, რამეთუ აღაგზნეს ცეცხლი და შემიწყნარნეს ჩუენ ყოველნი წჷმისა მისგან და ყინელისა, რომელი იყო.
3. და ვითარ შეჰკრებდა პავლე ფრიადსა ქარქუეტსა და დაასხმიდა ცეცხლსა მას ზედა, იქედნე სიტფოდსა მისგან გამოჰდა და მოეხვა ჯელსა პავლესსა.
4. ვითარცა იხილეს ბარბაროზთა მათ გუელი იგი, დამოკიდებული ჯელსა მისსა, იტყოდეს ურთიერთას: კაცის-მკლველი სამე არს კაცი ესე, რომელი ზღუასა დათუ განერა, საშჯელმან ცხორებად არა უტევა.
5. ხოლო მან ჯელი განყარა და შეაგდო გუელი იგი ცეცხლსა, და არარად ბოროტი ევნო მას.

6. ხოლო იგინი ჰგონებდეს, ვითარმედ განსივნეს და დაეცეს მეყსეულად მკუდარი. და ვითარ-იგი მყუარ ჟამ ჰგებდეს და ჰხედვიდეს, რამეთუ არარაა ბოროტი შეემთხვა მას, მოიქცეს და იტყოდეს, ვითარმედ ღმერთი არს.
7. ხოლო ადგილთა მათ იყო სოფლები მთავრისა ვისმე მის ჭალაკისაჲ, რომელსა სახელი ერქუა პოპლიოს, რომელმან შემიწყნარნა ჩუენ და სამ დღე სიყუარულით მოწლედ მისტუმრნა.
8. და იყო მამად პოპლიოდსი სიციხითა და ნაწლევითა სნეულ და მწოლარე, რომლისა შევიდა პავლე და ულოცა და დაასხნა მის ზედა ჯელნი მისნი და განკურნა იგი.
9. და ვითარცა ესე იქმნა, სხუანიცა, რომელნი იყვნეს ჭალაკსა მას შინა და აქუნდა უძღურებაჲ, მოვიდოდეს და განიკურნებოდეს ძალითა ღმრთისაჲთა,
10. რომელთაცა მრავლითა პატივითა პატივ-გუცეს ჩუენ და წარსლვასა ჩუენსა აღგუაგნეს საგზლითა.
11. და შემდგომად სამისა თჳსა შევედით ნავსა, რომელსა დაეზამთრა მას ჭალაკსა ალექსანდრიადსასა, სახელით დიოსკორესსა.
12. და შთავედით სზრაკოსად და დავადგერით მუნ სამ დღე,
13. ვინაჲ-იგი მოვლეთ და მოვიწიენით რეგონდ. და შემდგომად ერთისა დღისა იყო სამხრით ნიავი, და ორ დღე მოვედით პონტიოლს,
14. სადა-იგი ვპოენით ძმანი, და ნუგეშინის-ცემულ ვიქმნენით მათ ზედა და დავადგერით მუნ შუდ დღე. და ესრეთ მოვედით ჰრომედ.
15. და მიერ ძმათა ესმა ჩუენთჳს და გამოვიდეს შემთხუევად ჩუენდა ვიდრე აპოლოფორადმდე და მესამედ ღზნის საფარდულად, რომელნი იხილნა რაჲ პავლე, ჰმადლობდა ღმერთსა და ნუგეშინის-იცა.
16. და ოდეს შევედით ჰრომედ, ასისთავმან მან მისცა პერობილნი იგი ერის მთავარსა მას, ხოლო პავლეს ებრძანა ყოფად თჳსაგან მცველისა მისისა ერის კაცისა თანა.
17. და იყო შემდგომად სამისა დღისა მოუწოდა პავლე, რომელნი-იგი იყვნეს მუნ ჰურიანი მთავარნი. და ვითარ მოკრბეს იგინი, ეტყოდა მათ: კაცნო ძმანო, მე არაა ბოროტი ვქმენ ერისა მის თანა გინა შჯულისა მამულისა, და კრული იერუსალჴმით მივეცი ჯელთა ჰრომთასა,
18. რომელთა განმიკითხეს მე და უნდა განტევებად ჩემი, ამისთჳს რამეთუ არცა ერთი ბრალი სიკუდილისაჲ იყო ჩემ თანა.
19. და ვითარ-იგი სიტყუას-უგებდეს ჰურიანი, ვიძულე ღაღადის-გდებად კეისრისაჲ, არა თუ ვითარმცა შესმენად რაჲმე მედვა ნათესავისა ჩემისაჲ.
20. ამის უკუე მიზეზისათჳს გლოცევდ თქუენ, რაჲთა მოხვდეთ და გიხილნე და გეტყოდი, რამეთუ სასოებისათჳს ისრაჴლისა ჯაჴვ ესე ზედა-მაც მე.
21. ხოლო მათ ჰრქუეს მას: ჩუენ არცა წიგნი მოგჴკდა შენთჳს ჰურიასტანით, არცა მო-ვინ-ვიდა ძმათაგანი და გვთხრა, გინა იტყოდა შენთჳს ბოროტსა.
22. ხოლო ამას გლოცავთ, რაჲთა ვისმინოთ შენი, ვითარ ჰზრახავ; ხოლო ჯდომისა ამისთჳს უწყებულ არს ჩუენდა, რამეთუ ყოველსა ადგილსა ცილობად აღდგომილ არს.
23. და განუჩინეს მას დღე და მოვიდეს ვანად მისა მრავალნი, რომელთა ასწავებდა და მიუთხრობდა სასუფეველისათჳს ღმრთისა და არწმუნებდა მათ იესუმსთჳს შჯულისაგან მოსესა და წინაწარმეტყუელთა განთიადითგან ვიდრე მიმწუხრადმდე.
24. და რომელნიმე ერჩდეს სიტყუათა მათ და რომელნიმე არა ერჩდეს.
25. და შეუთქუმელ იყვნეს ურთიერთას და განვიდოდეს. თქუა პავლე სიტყუად ერთი, ვითარმედ: კეთილად იტყოდა სული წმიდაჲ ესაიამს მიერ წინაწარმეტყუელისა მამათა თქუენტა მიმართ

26. და თქუა: მივედ ერისა ამის და არქუ მათ: სმენით გესმოდის და არა გულისწმა-ჰყოთ, და ხედვით ხედვიდეთ და არა იხილოთ.
27. რამეთუ განზრქნა გული ერისად ამის, და ყურითა მძიმედ ისმინეს და თუალნი მათნი დაიწუხნეს, ნუსადა იხილონ თუალითა, და ყურითა ისმინონ და გულითა გულისწმა-ყონ, და მოიქცენ და განვკურნნე იგინი.
28. საცნაურ უკუე იყავნ თქუენდა, რამეთუ წარმართათჳს მოივლინა მაცხოვარებად ღმრთისად, და მათცა ისმინონ.
29. და ესე რად თქუა, წარვიდეს ჰურიანი იგი და ფრიადი გამოძიებად აქუნდა თავთა შორის თჳსთა.
30. ხოლო პავლე დაადგრა მუნ ორ წელ ყოვლად თჳსითა სასყიდლითა და შეიწყნარებდა ყოველთა, რომელნი მოვიდოდეს მისა.
31. ქადაგებდა სასუფეველსა ღმრთისასა და ასწავებდა უფლისა იესუ ქრისტესთჳს ყოვლითა განცხადებულებითა დაუბრკოლებელად.

იაკობ მოციქულისა წიგნი კათოლოკე

1

1. იაკობ, ღმრთისა და უფლისა იესუ ქრისტეს მონად, ათორმეტთა ნათესავთა, – გიხაროდენ!
2. ყოველივე სიხარულად შეჰრაცხეთ, ძმანო ჩემნო, რაჟამს განსაცდელსა შესცვკეთ პირად-პირადსა;
3. უწყოდეთ, რამეთუ გამოცდილებამან მან სარწმუნოებისა თქუენისამან შექმნის მოთმინებად,
4. ხოლო მოთმინებასა მას საქმე სრული აქუნდინ, რადთა იყვნეთ სრულ და ყოვლად ცოცხალ და არარადთ ნაკლულევან.
5. ხოლო უკუეთუ ვინმე თქუენგანი ნაკლულევან არს სულიერითა სიბრძნითა, ითხოვენ ღმრთისაგან, რომელმან-იგი მოსცის ყოველთა უხუად და არავის აყუედრის, და მოსცეს მას.
6. ითხოვდინ ხოლო სარწმუნოებით და ნუ ორგულებით, რამეთუ რომელი ორგულებდეს, მსგავს არს იგი ღელვასა ზღვასა, ქარითა აღძრულსა და მიმოტაცებულსა.
7. ნუ ჰგონებნ კაცი იგი, ვითარმედ მო-რადმე-ილოს ღმრთისაგან.
8. კაცი ორგული დაუდგრომელ არს ყოველთა გზათა მისთა.
9. იქადოდენ ძმად იგი მდაბალი ამაღლებასა თჳსსა,
10. ხოლო მდიდარი – დამდაბლებასა თჳსსა, რამეთუ ვითარცა ყუავილი თივისად, ეგრეთ წარცდეს.
11. რამეთუ აღმოცდა მზე სიციხითა თჳსითა და განაწმო თივად იგი და ყუავილი მისი დასაცვვა, და შუენიერებად პირისა მისისად წარცდა, ეგრეცა მდიდარი სღვასა შინა თჳსსა დაჰნეს.
12. ნეტარ არს კაცი იგი, რომელმან დაუთმოს განსაცდელსა, რამეთუ გამოცდილ იქმნეს, და მოილოს გზრგვნი ცხორებისად, რომელი აღუთქუა ღმერთმან მოყუარეთა მისთა.

13. ნუვინ განცდილთაგანი იტყვნ, ვითარმედ ღმრთისა მიერ განვიცადები, რამეთუ ღმერთი გამოუცდელ არს ბოროტისა და არავის განსცდის იგი.
14. არამედ კაცად-კაცადი განიცადების თვისისაგან გულის თქუმისა, მიიზიდვის და სცთების.
15. მერმე გულის-თქუმა იგი მიუდგის და შვის ცოდვაჲ და ცოდვაჲ იგი სრულ იქმნის და შვის სიკუდილი.
16. ნუ სცთებით, ძმანო ჩემნო საყუარელნო!
17. ყოველივე მოცემული კეთილი და ყოველივე ნიჭი სრული ზეგარდამო არს გარდამოსრულ მამისაგან ნათლისა, რომლისა თანა არა არს ცვალება, გინა თუ ქცევისა აჩრდილ.
18. მას უნდა და გუშვნა ჩუენ სიტყვთა ჭეშმარიტებისაჲთა, რათა ვიყვნეთ ჩუენ დასაბამ რაიმე მისთა დაბადებულთა.
19. აწ უკუე, ძმანო ჩემნო საყუარელნო, იყავნ ყოველი კაცი მოსწრაფე სმენად, მძიმე სიტყუად, მძიმე გულის წყრომად.
20. რამეთუ გულის წყრომამან კაცისამან სიმართლე ღმრთისაჲ არა ქმნის.
21. ამისთვის განიშორეთ ყოველი მწიკულებანებაჲ და მეტი იგი სიბოროტისაჲ, სიმშუდით შეიწყნარეთ ნერგი იგი სიტყვსაჲ, რომელი შემძლებელ არს ცხორებაჲ სულთა თქუენტა.
22. და იყვნით მყოფელ სიტყვსა მის და ნუ ხოლო მსმენელ და შეურაცხის-მყოფელ თავთა თვსთა.
23. უკუეთუ ვინმე მსმენელ ხოლო იყოს სიტყვსა მის და მყოფელ არა, ესევითარი იგი მსგავს არს კაცისა მის, რომელმან განიცადის პირი ქმნულებისა თვისისაჲ სარკითა.
24. რამეთუ განიცადა თავი თვსი და წარვიდა და მეყსეულად დაავიწყდა, რაბამ-რაჲ იყო.
25. ხოლო რომელმან მიხედა შჯულსა მას სრულსა აზნაურებისასა და დაადგრა მას, ესე არა მსმენელ და დამვიწყებელ იქმნა, არამედ მყოფელ საქმისა; ესე ნეტარ იყოს ქმნითა მით მისითა.
26. რომელსა ეგონოს თქუენ შორის, ვითარმედ ღმრთის მსახურ არს და არა აღზრ-ასხმიდეს ენასა თვსსა, არმედ აცთუნებდეს გულსა თვსსა, ამისი ამო არს მსახურებაჲ.
27. მსახურებაჲ წმიდაჲ და შეუგინებელი ღმრთისა მიერ და მამისა ესე არს: მიხედვაჲ ობოლთა და ქურივთაჲ ჭირსა შინა მათსა და შეუგინებლად დაცვაჲ თავისა თვისისაჲ ამის სოფლისაგან.

2

1. ძმანო, ჩემნო, ნუ თუალთ-ღებით გაქუნ სარწმუნოებაჲ უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტეს დიდებისაჲ.
2. რამეთუ უკუეთუ შევიდეს შესაკრებელსა თქუენტსა კაცი ოქროდსა ბეჭდითა და სამოსლითა ბრწყინვალითა და შევიდეს გლახაკიცა სამოსლითა შეურაცხითა,
3. და მიჰხედოთ მას, რომელსა-იგი ემოსოს სამოსელი ბრწყინვალე, და ჰრქუათ მას: შენ დაჯედ აქა კეთილად, და გლახაკსა მას ჰრქუათ: შენ დეგ იქი, ანუ დაჯედ აქა, ქუეშე ფერჯთა ჩუენტა
4. და არა განიკითხენით თავთა შორის თქუენტა და იქმნენით მსაჯულ გულის სიტყვთა ბოროტითა

5. ისმინეთ, ძმანო ჩემნო საყუარელნო: ანუ არა გლახაკნი სოფლისანი გამოირჩინაა ღმერთმან მდიდარნი სარწმუნოებითა და მკვდრნი სასუფეველისანი, რომელ-იგი აღუთქუა მოყუარეთა თვისთა?
6. ხოლო თქუენ შეურაცხ-ჰყავთ გლახაკი. ანუ არა მდიდარნი გმძლავრობენა თქუენ, და იგინივე მიგიზიდვენ თქუენ სამშჯავროდ?
7. არა იგინი ჰგმობენა კეთილსა მას სახელსა, რომელი წოდებულ არს თქუენ ზედა?
8. უკუეთუ შჯულსა აღასრულებთ სამეუფოსა, მსგავსად წერილისა: შეიყუარო მოყუასი შენი, ვითარცა თავი თვისი კეთილად ჰყოფთ.
9. ხოლო უკუეთუ თუალთ-ღებით, ცოდვასა იქმთ და იმხილებით შჯულისაგან, ვითარცა გარდამავალნი შჯულისანი.
10. რამეთუ რომელმან ყოველი შჯული დაიმარხოს და სცთეს ერთითა, იქმნა იგი ყოვლისავე თანა-მდებ.
11. რამეთუ რომელმან-იგი თქუა: ნუ იმრუშებ, მანვე თქუა: ნუ კაც-ჰკლავ; ხოლო უკუეთუ იმრუშო არა და კაც-ჰკლა, იქმენ გარდამავალ შჯულისა.
12. ესრეთ იტყოდეთ და ესრეთ ჰყოფდით, ვითარცა შჯულისაგან აზნაურებისა განშჯადნი.
13. რამეთუ საშჯელი უწყალო არს მათთვის, რომელთა არა ყონ წყალობად; იქადოდეთ წყალობასა საშჯელისასა.
14. რად სარგებელ არს, ძმანო ჩემნო, უკუეთუ ვინმე თქუას: სარწმუნოებად მაქუს, და საქმენი არა ჰქონდინ? ნუ ძალ-უც-მეა სარწმუნოებასა ხოლო ცხოვნებად მისა?
15. რამეთუ უკუეთუ ძმად, გინა დად შიშუელ იყვნენ და ნაკლულევან მდღევრისა საზრდელისა
16. და ჰრქუას ვინმე თქუენგანმან: წარვედით მშვიდობით, განძელით და განტეფით, და არა სცეთ მათ საჯმარი ჯორცთად: რად სარგებელ არს?
17. ეგრეცა სარწმუნოებად: უკუეთუ არა აქუნდენ საქმენი, მკუდარ არს იგი ხოლო.
18. არამედ თქუას თუ ვინმე: შენ სარწმუნოებად გაქუს და მე საქმენი მქონან, მიჩუენე მე სარწმუნოებად შენი საქმეთაგან შენთა, და მე გიჩუენო შენ საქმეთაგან ჩემთა სარწმუნოებად ჩემი.
19. შენ გრწამს, ვითარმედ ერთ არს ღმერთი, კეთილად იქმ, და ეშმაკთაცა ჰრწამს და ძრწიან მისგან.
20. გნებავსა ცნობად, მ კაცო ამოლო, რამეთუ სარწმუნოებად თვნიერ საქმეთადას მკუდარ არს?
21. აბრაჰამ, მამად ჩუენი, არა საქმეთაგან განმართლდაა, რამეთუ შეწირა ისაკი, მე თვისი, საკურთხეველსა ზედა?
22. ხედავა, რამეთუ სარწმუნოებად შეეწია საქმეთა მისთა და საქმეთაგან სარწმუნოებად იგი სრულ იქმნა?
23. და აღესრულა წერილი იგი, რომელი იტყვს: ჰრწმენა აბრაჰამსა ღმერთი, და შეერაცხა მას სიმართლედ, და მეგობარ ღმრთისა იწოდა.
24. ხედავთა, რამეთუ საქმეთაგან განმართლდების კაცი და არა სარწმუნოებისაგან ხოლო?
25. ეგრეთვე და რააბცა, მეძავი, არა საქმეთაგან განმართლდაა, რამეთუ შეიწყნარა მსტოარნი იგი, და სხვთ გზით წარავლინნა?
26. რამეთუ ვითარცა ჯორცნი თვნიერ სულისა მკუდარ არიან, ეგრეთვე სარწმუნოებად თვნიერ საქმეთასა მკუდარ არს.

3

1. ნუ მრავალნი ჰმოძღურით, ძმანო ჩემნო! უწყოდეთ, რამეთუ უდიდესი საშჯელი მოვილოთ.
2. რამეთუ ფრიად ვსცთებით ყოველნივე რომელი სიტყვით არა სცთებოდის, იგი სრული კაცი არს, შემძლებელ არს იგი აღვრ-სხმად ყოვლისავე გუამისა.
3. უკუეთუ ცხენსა აღვრნი აღუხსნით დამორჩილებად ჩუენდა, იგი და ყოველი გუამი მისი მოვაქციით.
4. აჰა ესერა, ნავებიცა იგი დიდ-დიდები და ფიცხელთაგან ქართა მიმოტაცებულნი მოიქცევიან მცირისაგან საჭისა, ვიდრეცა-იგი ჰნებავნ მისლვად მმართველსა მას მათსა.
5. ეგრეცა, ენად მცირე ასოდ არს და დიდად მალლოდს. აჰა ესერა, მცირემან ცეცხლმან რავდენი ნივთი აღაგზნის!
6. და ენად ეგრეთვე ცეცხლ არს, სამკაული სიცრუისა; ენად დადგრომილ არს ასოთა შინა ჩუენთა, რომელი შეაგინებს ყოველსა გუამსა და აღაგზნებს ურმის თუალსა მას შესაქმისასა და აღგზებულ არს გეჰენისაგან.
7. რამეთუ ყოველივე ბუნება მკვეცთა და მფრინველთა, და ქუეწარმავალთა და მცურვალთა დაიძწყებს და დამწყსილ არს ბუნებასა ქუეშე კაცთასა.
8. ხოლო ენად კაცთად ვერვის ჯელ-ეწიფების დამწყსად, დაუპყრობელი ბოროტი, სავსე გესლითა მაკუდინებელითა.
9. რამეთუ მით ვაკურთხევთ ღმერთსა და მამასა, და მით ვსწყევთ კაცთა, რომელნი მსგავსად ღმრთისა შექმნულ არიან.
10. მიერვე პირით გამოვალს კურთხევად და წყევად. არა ჯერ-არს, ძმანო ჩემნო საყუარელნო, ესე ესრეთ ყოფად.
11. ნუუკუე წყაროსაგან მისვე თუალისა აღმოდინ ტკბილი და მწარე?
12. ეგების-მეა, ძმანო ჩემნო, ვითარმცა ლელუმან ზეთის ხილი გამოილო, გინა ვენაჰმან ლელვ? ეგრეთვე ვერცა ერთი წყაროდ მარილიანსა და ტკბილსა წყალსა აღმოცენებად.
13. ვინ არს ბრძენ და მეცნიერ თქუენ შორის, აჩუენენ კეთილად სლვისაგან საქმენი თვსნი სიმშვიდითა სიბრძნისადათა.
14. ხოლო უკუეთუ შური მწარე გაქუნდეს და ჯდომად გულთა შინა თქუენთა, ნუ იქადით და სტყუით ჭემმარიტებასა ზედა.
15. არა არს ესე სიბრძნე ზეგარდამოსრული, არამედ ქუეყანისა, მშვნვიერი და საეშმაკოდ.
16. რამეთუ სადა არს შური და ჯდომად; მუნ შფოთი და ყოველი ბოროტისა საქმწ.
17. ხოლო ზეგარდამოდ სიბრძნე პირველად სიწმიდე არს და მერმე მშვიდობად, სახიერებად, მორჩილებად, სავსე წყალობითა და ნაყოფითა საქმეთა კეთილთადათა, განუკითხველ და შეუორგულებელ.
18. რამეთუ ნაყოფი სიმართლისა დაეთესვის მშვიდობით მათთვს, რომელნი ჰყოფენ მშვიდობასა.

4

1. ვინად არიან ბრძოლანი და ლალვანი თქუენ შორის? ანუ არა მიერვე გულის თქუმათაგან თქუენთა, რომელნი განწყობილ არიან ასოთა შინა თქუენთა?

2. გული გითქუამს და არა გაქუს, კაც-ჰკლავთ და იშურებით და ვერ ძალ-გიც მიმთხუევად; ილალვით და იბრძვით და არა გაქუს, რამეთუ არა ითხოვთ.
3. ითხოვთ და ვერ მიიღებთ, რამეთუ ბოროტად ითხოვთ, რადთა გულის თქუმათა შინა თქუენთა განილინეთ.
4. მეძავნო და მემრუშენო, არა უწყითა, რამეთუ სიყუარული სოფლისაჲ ამის მტერობაჲ არს ღმრთისაჲ? აწ უკუე, რომელსა უნდეს მეგობარ ყოფად ამის სოფლისა, მტერად ღმერთსა აღუდგების.
5. ანუ ჰგონებთა, ვითარმედ ცუდად იტყვს წიგნი: საშურებელად სურის სულსა, რომელი დამკვდრებულ არს ჩუენ თანა?
6. უფროჲს მოცემად მადლი; ამისთვის იტყვს: ამჰართავანთა შეჰმუსრავს ღმერთი, ხოლო მდაბალთა მოსცის მადლი.
7. დაემორჩილენით ღმერთსა და წინა-აღუდეგით ეშმაკსა, და ივლტოდის თქუენგან.
8. მიეახლენით ღმერთსა და მოგეახლოს თქუენ, განიწმინდენით ჳელნი, ცოდვილნო, და უბიწო ყუენით გულნი, ორგულნო.
9. დამდაბლდით და ტიროდეთ და იგლოვდით, სიცილი თქუენი გლოვად გარდაიქეცინ და სიხარული თქუენი მწუხარებად.
10. დამდაბლდით წინაშე უფლისა და აღგამაღლნეს თქუენ.
11. ნუ ძვრსა იტყვთ, ძმანო ჩემნო, ურთიერთას, რომელი ძვრსა იტყოდის ძმისათვს და განიკითხვიდეს ძმასა თვსსა, განიკითხავს შჯულსა და შჯის შჯულსა; უკუეთუ შჯულსა შჯი, არა ხარ მყოფელ შჯულისა, არამედ განმკითხველ.
12. ერთ არს შჯულის მდებელი და განმკითხველი, რომელი შემძლებელ არს ცხორებად და წარწყმედად, შენ ვინ ხარ, რომელი განიკითხავ მოყუასსა?
13. აწ უკუე თქუენცა, რომელნი-ეგე იტყვთ: დღეს, გინა ხვალე წარვიდეთ მას რომელსამე ქალაქსა და დავყოთ მუნ წელიწადი ერთი და ვივაჰროთ და შევიძინოთ,
14. რომელთა-ეგე არა იცით ხვალისაჲ, რამეთუ ვითარი არს ცხორებაჲ თქუენი? ვითარცა კუამლნი ხართ, რომელნი მცირედ ჟამ ჩანნ და მერმე განქარდის.
15. ამის წილ რომელი გიღირს თქუენ თქუემად: უკუეთუ უფალსა უნდეს და ვცხონდეთ და ვყოთ ესე გინა იგი.
16. ხოლო აწ იქადით სილადითა თქუენითა, ყოველივე სიქადული ესევეითარი ბოროტ არს.
17. რომელმან იცოდის კეთილი საქმე და არა ქმნეს, ცოდვა არს მისა.

5

1. აწ უკუე, თქუენცა, მდიდარნო, ტიროდეთ და გოდებდით უბადრუკებათა მათთვის თქუენ ზედა მომავალთა.
2. სიმდიდრე თქუენი დალჰოლოვილ არს, სამოსელი თქუენი მდილთა დაუჰამიეს.
3. ოქროჲ თქუენი და ვეცხლი თქუენი დაგესლებულ არს და გესლი იგი მათი საწამებელად თქუენდა იყოს და შემჰამდეს ჳორცთა თქუენთა, ვითარცა ცეცხლი. დაიუნჯეთ დღეთა მათ უკუანაღსკნელთა.
4. აჰა ესერა სასყიდელი მოქმედთაჲ მათ, რომელთა განლექეს ყანაჲ თქუენი, დაკლებული იგი თქუენგან დაღადებს და დაღადებაჲ იგი მომკალთაჲ მათ ყურთა უფლისა საბოთისათა მიიწევის.
5. იშუებდით ქუეყანასა ზედა და განსცხრებოდეთ. განჰზარდენით ჳორცნი თქუენნი ვითარცა დღედ დაკლვისა.

6. დასაჯეთ და მოჰკალთ მართალი იგი და არა წინა-აღვიდგა თქვენ.
7. სულ-გრძელ უკუე იქმნენით, ძმანო, ვიდრე მოსლვადმდე უფლისა, აჰა ესერა, მუშაკი მოელის პატიოსანსა ნაყოფსა ქუეყანისასა და სულ-გრძელ არს მას ზედა, ვიდრემდის მოიღოს წჳმად მსთუად და მცხუედი.
8. სულ-გრძელ იქმნენით თქუენცა, განიმტკიცენით გულნი თქუენნი, რამეთუ მოსლვად უფლისად მოახლოებულ არს.
9. ნუ სულთ-ითქუამთ, ძმანო, ურთიერთას, რადთა არა განიკითხნეთ. აჰა ესერა, განმკითხველი წინაშე კართა დგას.
10. სახედ გაქუნდინ, ძმანო ჩემნო, ძვრის ხილვისა და სულ-გრძელებისა წინაწარმეტყუელნი, რომელნი იტყოდეს სახელითა უფლისადათა.
11. აჰა ესერა ვჰნატრით მოთმინეთა მათ. მოთმინებად იობისი გასმიეს და აღსასრული უფლისად იხილეთ, რამეთუ მრავალ-მოწყალე არს და შემწყნარებელ.
12. ყოვლისა წინა, ძმანო ჩემნო, ნუ ჰფუცავთ ნუცა ცასა, ნუცა ქუეყანასა, ნუცა სხუასა რომელსამე ფიცსა, არამედ იყავნ თქუენი ჰეი ჰეი და არად არა, რადთა არა ორგულებასა შესცვვეთ.
13. სჭირდეს თუ ვისმე თქუენგანსა, ილოცვიდინ, მოლხინე თუ ვინმე არს, გალობდინ.
14. უძღურ თუ ვინმე არს თქუენ შორის, მოუწოდენ ხუცესთა ეკლესიისათა და ილოცონ მის ზედა და სცხონ მას ზეთი სახელითა უფლისადათა.
15. და ლოცვა მან სარწმუნოებისამან აცხოვნოს სნეული იგი და აღადგინოს იგი უფალმან. დაღაცათუ ცოდვად რამდე ექმნეს, მო-ვე-ეტეოს მას.
16. აღუარებდით ურთიერთას ცოდვათა და ულოცევდით ერთი-ერთსა, რადთა განიკურნნეთ, რამეთუ ფრიად შემძლებელ არს ლოცვად მართლისად შეწევნად.
17. ელია კაცივე იყო მსგავსი ჩუენი და ლოცვად ილოცა არა წჳმად, და არა წჳმა ქუეყანასა ზედა სამ წელ და ექუს თუე,
18. და კუალად ილოცა და ცამან მოსცა წჳმად და ქუეყანამა აღმოაცენა ნაყოფი თვისი.
19. ძმანო, უკუეთუ ვინმე თქუენ შორის შესცთეს ჰემმარიტებისაგან და თუ ვინმე მოაქციოს იგი,
20. უწყოდენ, რამეთუ რომელმან მოაქციოს ცოდვილი გზისაგან საცთურისა მისისა, იკსნეს სული თვისი სიკუდილისაგან და დაფაროს სიმრავლე ცოდვათადა.

პეტრესი მოციქულისა პირველი წიგნი კათოლიკე

1

1. პეტრე, მოციქული იესუ ქრისტესი, რჩეულთა მწირთა, განთესულთა პონტოდასა და გალატიისა, კაბადუკიისა, ასიისა და ბითონიისათა,
2. წინადაწარ ცნობითა ღმთისა მამისადათა და სიწმიდითა სულისადათა დასამორჩილებელად და საპკურებელად სისხლისა იესუ ქრისტესისა. მადლი თქუენ თანა და მშჳდობადა განმრავლდინ!
3. კურთხეულ არს ღმერთი და მამად უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესი, რომელმან-იგი მრავლითა მით წყალობითა თვისითა კუალად გუშვნა ჩუენ სასოებად ცხოველად აღდგომითა იესუ ქრისტესითა მკუდრეთით,

4. სამკვდრებელად უხრწნელად და შეუგინებელად და დაუჭნობელად დამარხულთა ცათა შინა თქუენ და მიმართ,
5. რომელნი-ეგე ძალითა ღმრთისადათა მოცვულ ხართ სარწმუნოებითა ცხორებასა მას განმზადებულსა გამოჩინებად ჟამსა მას უკუანადსკნელსა.
6. რომლითა გიხარის აწ მცირედ, უკუეთუ ჯერ-არს, რომელნი-ეგე შეწუხებულ იყვენით მრავალ-ფერთა შინა განსაცდელთა,
7. რადთა გამოცდილება იგი სარწმუნოებისა თქუენისა უპატოსნეს უფროდს ოქროდსა მის წარწყმედადისა, ცეცხლისა მიერ გამოცდილისა იპოოს საქებელად და დიდებად და პატივად გამოჩინებასა იესუ ქრისტესსა.
8. რომელი არა იცოდეთ და გიყუარს, რომელსა-იგი აწ არა ჰხედავთ და გრწამს, იხარებდით სიხარულითა გამოუთქმელითა და დიდებულითა.
9. და მოიღოთ აღსასრულსა მას სარწმუნოებისა თქუენისასა ცხორებად სულთაჲ.
10. რომლისა ცხორებისათჳს გამოიძიეს და გამოიკულიეს წინააღმართეყუელთა, რომელნი თქუენ მადლსა მას გიწინაწარმეტყუელებდეს.
11. გამოემიებდეს, ოდეს ანუ რომელსა ჟამსა ეუწყებოდა მათ შორის სული ქრისტესი, წინააღმართ უწამებდა მათ ქრისტესთა მათ ვნებათა და მისსა შემდგომად დიდებათა მისთა.
12. რომელთა-იგი გამოეცხადა, რამეთუ არა თავთა თჳსთა, არამედ თქუენ გმსახურებდეს მას, რომელ-ესე აწ მიგეთხრა თქუენ მახარებელთა მათ თქუენ და მიერ სულითა წმიდითა მოვლინებულითა ზეცით, რომლისათჳს გული უთქუამს ანგელოზთა ხილვად.
13. ამისთჳს მოირტყენით წელნი გონებათა თქუენთანი, ფრხილ იყვენით, სრულიად ესევდით მოწევნულსა მას თქუენდა მადლსა გამოცხადებასა იესუ ქრისტესსა
14. ვითარცა შვილნი მორჩილებისანი და ნუ თანა-ხატ-ექმნებით პირველთა მათ უმეცრებისა თქუენისა გულის თქუმათა,
15. არამედ მწოდებელისა მისებრ თქუენისა წმიდისა და თქუენცა წმიდა იყვენით ყოველსავე შინა სლვასა თქუენსა.
16. რამეთუ წერილ არს: წმიდა იყვენით, რამეთუ მე წმიდა ვარ.
17. და უკუეთუ მამით ჰხადით მას, რომელი-იგი თუალ-უხუავად მსაჯული არს თითეულისა საქმეთაჲ, შიშით მწირობისა მაგის თქუენისა ჟამნი აღასრულენით.
18. უწყოდეთ, რამეთუ არა განხრწნადითა ვეცხლითა გინა ოქროდთა იქსნენით თქუენ ამაოდსა მისგან მამათა მოცემულისა სლვისა,
19. არამედ პატოსნითა სისხლითა, ვითარცა ტარიგისა უბიწოდსა და უმანკოდსა ქრისტესითა
20. წინააღმართ უწყებულსა უწინარეს სოფლის დაბადებისა, ხოლო გამოჩინებულისა უკუანადსკნელთა ამათ ჟამთა თქუენთჳს;
21. რომელთა-ეგე მის მიერ გრწმენა ღმრთისა მიმართ, რომელმან-იგი აღადგინა იგი მკუდრეთით და მისცა მას დიდებაჲ, რადთა სარწმუნოებაჲ ეგე თქუენი და სასოებაჲ იყოს ღმრთისა მიმართ.
22. სულნი თქუენნი განიწმიდენით მორჩილებითა ჭეშმარიტებისადათა, სულითა ძმათ მოყუარებისათჳს შეუორგულეებულ იყვენით გულითა წმიდითა, ურთიერთას იყუარებოდეთ განმარტებულად.
23. მეორედ შობილ ხართ არა თესლისაგან განხრწნადისა, არამედ უხრწნელისა, სიტყვთა ღმრთისა ცხოველისადათა, რომელი-იგი ჰგვის უკუენისამდე.
24. რამეთუ ყოველი ჯორცი თივაჲ არს და ყოველი დიდებაჲ კაცისაჲ, ვითარცა ყუავილი თივისაჲ; განწმა თივაჲ იგი და ყუავილი მისი დასცვვა.

25. ხოლო სიტყუად ღმრთისად ჰგის უკუნისამდე, ხოლო ესე არს იგი სიტყუად, რომელი გეხარა თქუნ.

2

1. განიშორეთ უკუე ყოველი უკეთურება და ყოველი ზაკუვა და ორგულება და შური და ყოველივე ძვრის სიტყუად.
2. ვითარცა აწინდელ შობილთა ყრმათა, სიტყვერისა მის უზაკუველისა სძისა გსუროდენ, რადთა მას შინა აპლორძნდეთ,
3. უკუეთუ გემოდ გიხილავს, რამეთუ ტკბილ არს უფალი,
4. რომელსა-იგი მოუკედით ლოდსა ცხოველსა, რომელი-იგი კაცთაგან შეურაცხ-იქმნა, ხოლო ღმრთისაგან რჩეულ და პატიოსან.
5. და თქუნცა, ვითარცა ლოდნი ცხოველნი აღემენებოდეთ სახლად სულიერად, სამღდელოდ წმიდად, შესაწირავად მსუხუერპლთა სულიერთა, სათნოთა ღმრთისათა იესუ ქრისტეს მიერ.
6. რამეთუ წერილ არს წიგნსა შინა: აჰა ესერა, დავსდებ სიონს შინა ლოდსა საკიდურსა, რჩეულსა, პატიოსანსა და რომელსა ჰრწმენეს მისა მიმართ, არსადა ჰრცხუნეს.
7. თქუნდა უკუე არს პატივ, მორწმუნეთა მაგათ, ხოლო ურჩთათვს - ლოდი, რომელ შეურაცხ-ყვეს მაშენებელთა, იგი იქმნა თავ საკიდურთა და ლოდ შებრკოლების და კლდე საცთურების,
8. რომელნი შეჰბრკოლდებიან სიტყუსა მას ურჩებითა, რომელსაცა ზედა დაესხნეს.
9. ხოლო თქუნ, ნათესავი რჩეული, სამეუფოდ სამღდელოდ, თესლი წმიდად, ერი მოგებული, რადთა სათნოებითა მიუთხრობდეთ, რომელმან-იგი ბნელისაგან გიწოდა თქუნ საკვრველსა მას ნათელსა მისსა.
10. რომელნი-ეგე ოდესმე არა ერ, ხოლო აწ ერი ღმრთისად; რომელნი-ეგე ოდესმე არა შეწყალებულ, ხოლო აწ შეიწყალენით.
11. საყუარელნო, გლოცავ თქუნ, ვითარცა მწირთა და წარმავალთა, განეშორენით გულის თქუმათაგან ჯორციელთა, რომელნი ეწყვებიან სულსა.
12. სლვად თქუენი წარმართთა შორის გაქუნდინ კეთილი, რადთა, რომლითა-იგი ძვრსა იტყოდინ თქვენთვს, ვითარცა ძვრის მოქმედთასათვს, კეთილთა საქმეთაგან შეიკდიმონ და ადიდებდენ ღმერთსა დღესა მას მოხედვისასა.
13. დაემორჩილენით უკუე ყოველსავე კაცობრისა დაბადებულსა, უფლისათვს; გინა თუ მეფესა, რამეთუ ყოველთა ზედა არს;
14. გინა თუ მთავართა, ვითარცა მის მიერ მოვლინებულთა შურის მეძიებელად ბოროტის მოქმედთათვს, ხოლო მაქებელად კეთილის მოქმედთათვს.
15. რამეთუ ესრეთ არს ნება ღმრთისად კეთილის მოქმედთათვს დადუმებად უგნურთა კაცთა უმეცრებასა.
16. ვითარცა აზნაურნი და ნუ ვითარცა საფარველად გაქუნ უკეთურებისა აზნაურებად ეგე, არამედ ვითარცა მონანი ღმრთისა
17. ყოველთა პატივ-სცემდით, ძმათა ჰყუარობდით, ღმრთისა გეშინოდენ, მეფესა პატივ-სცედით.
18. მონანი დაემორჩილენით ყოვლითა მოშიშებითა თვსთა უფალთა, ნუ ხოლო სახიერთა და ტკბილთა, არამედ უსახურთაცა.
19. რამეთუ ესე არს მაღლი ღმრთისაგან: უკუეთუ გონებისაგან კეთილისა ღმრთისათვს დაითმინნეს ვინმე მწუხარებანი, ევნებით სიცრუით.

20. რამეთუ რად უმჯობეს არს, უკუეთუ სცოდვიდეთ და დაიქენჯნებოდით და მოითმენდეთ? არამედ უკუეთუ კეთილსა იქმოდით და გევნებოდის და მოითმენდეთ, ესე არს მადლი ღმრთისაგან.
21. და იჩინენითცა მეზრ ამისთესვე, რამეთუ ქრისტემანცა ივნო ჩვენთს და თქუენ დაგიტევა ჰელით წერილი, რადთა შეუდგეთ კუალთა მისთა;
22. რომელმან-იგი ცოდვად არა ქმნა, არცა იპოვა ზაკუვად პირსა მისსა;
23. რომელი-იგი ევნებოდა და იგი არავის აგინებდა, ევნებოდა და არავის უთქუმიდა, მიეცა მართალი იგი მსაჯულსა;
24. რომელმან ცოდვანი ჩუენნი აღიხუნა ჯორცითა თვსითა ჯუარსა ზედა, რადთა ცოდვათა განვემორნეთ და სიმართლით ვცხონდებოდით, რომლისა-იგი წყლულებითა განიკურნენით.
25. რამეთუ იყვენით, ვითარცა ცხოვარნი შეცთომილნი, არამედ აწ მოიქეცით მწყემსისა მის მიმართ და მოლუაწისა სულთა თქუენთადასა.

3

1. ეგრეთვე ცოლნი დაემორჩილენით თვსთა ქმართა, რადთა, დაღათუ ვინმე ურჩ არიან სიტყვსა მის, დედათა სლვისა მისგან თვნიერად სიტყვსა შეიძინენ,
2. ხედვიდენ რად იგინი შიშით წმიდასა მას სლვასა თქუენსა,
3. რომელი იყავნ არა გარეშითა მით განთხზვითა თმათადათა და შესხმითა ოქროსადათა, გინა შემოსითა სამოსლისადათა, შემკობად,
4. არამედ დაფარული იგი გულისა კაცი, უხრწნელითა მით მშვდისა მის და მყუდროსა სულისა წესითა, რომელ არს წინაშე ღმრთისა ფრიად პატიოსან.
5. რამეთუ ესრეთვე ოდესმე წმიდანი იგი დედანი, რომელნი ესვიდეს ღმერთსა, შეიმკობდეს თავთა თვსთა და დამორჩილებულ იყვენეს თვსთა ქმართა,
6. ვითარცა-იგი სარრა ერჩდა აბრაჰამს და უფლით ჰხადინ მას, რომლისა-იგი იქმნენით შვილ კეთილის მოქმედ და ნუ გეშინინ ნუცა ერთისა შიშისა.
7. ქმარნი ეგრეთვე მსგავსად თანა-მკვდრ ეყვენით შენდობით, ვითარცა უუძლურესსა ჭურჭელსა, დედათა მისცემდით პატივსა, ვითარცა თანა-მკვდრთა მადლისა ცხორებისათა; რადთა არა დაბრკოლდებოდინ ლოცვასა თქუენსა.
8. ხოლო დასასრულსა ყოველნი ერთ-ზრახვა იყვენით, მოწყალე, ძმათ მოყუარე, შემწყნარებელ, მდაბალ.
9. ნუ მიაგებთ ბოროტსა ბოროტისა წილ, ნუცა გინებასა გინებისა წილ, არამედ წინააღმდეგომსა აკურთხევდით და უწყოდეთ, რამეთუ ამისთვს მეზრ იჩინენით, რადთა კურთხევად დაიმკვდროთ.
10. რამეთუ რომელსა ჰნებავს სიყუარული ცხორებისადა და ხილვად დღენი კეთილისანი, დააცხრვენ ენად თვსი ბოროტისაგან და ბაგენი მისნი ნუ იტყვედ ზაკუასა,
11. მოიქეცინ ბოროტისაგან, ქმენინ კეთილი, მოიძიენ მშვდობად მისდევდინ მას,
12. რამეთუ თუალნი უფლისანი მართალთა ზედა და ყურნი მისნი ლოცვასა მათსა ზედა, ხოლო პირი უფლისადა მოქმედთა ზედა ძვრისათა.
13. და ვინ-მე არს ბოროტის მყოფელ თქუენდა, უკუეთუ თქუენ კეთილის მობაძავ იქმნენით?
14. და დაღაცათუ გევნებოდის სიმართლისათვს, ნეტარ ხარ, ხოლო შიშისა მის მათისაგან ნუ გეშინინ, ნუცა შესძრწუნდებით.

15. არამედ უფალი ღმერთი წმიდა ყავთ გულთა შინა თქუენთა; განმზადებულ იყვენით მარადის სიტყვს მიგებად ყოვლისა, რომელი ეძიებდეს თქუენგან სიტყუასა თქუენ შორის სასოებისა მისთვის, სიმშვიდით და შიშით.
16. გონებად გაქუნდინ კეთილი, რადთა, რომელნი-იგი ძვრსა იტყოდინ თქუენთვის, ვითარცა ძვრის მოქმედთათვს, ჰრცხუენოდის, რომელნი-იგი ჰმძლავრობდენ თქუენსა მას კეთილსა ქრისტეს მიერ სლვასა.
17. რამეთუ უმჯობეს არს კეთილსა თუ იქმოდით, ეგრე თუ ჯერ-უჩნდეს ნებასა ღმრთისასა ვნებად თქუენი, ვიდრე-ღა არა ბოროტსა თუ იქმოდით.
18. რამეთუ ქრისტემანცა ერთ გზის ცოდვათა ჩუენთათვს ივნო, მართალმან მან ცრუთათვს, რადთა ჩუენ წარგუადგინნეს ღმრთისა, მოკუდა ჯორცითა და ცხოველ იქმნა სულითა,
19. რომლითაცა საპყრობილესა მას სულთა მივიდა და ქადაგა.
20. რომელნი-იგი ურჩ ოდესმე იყვნეს, რაჟამს ერთ გზის თავს-ედვა სულ-გრძელებასა მას ღმრთისასა დღეთა მათ ნოვესთა, შემზადებასა მას კიდობნისასა, რომელსა შინა მცირედნი-ესე იგი არს რვანი სულნი განერნეს წყლისაგან.
21. რომლისა სახედ აწ თქუენცა განცხოვნებს ნათლის-ღებად; არა ჯორცითაგან განშორებად მწინკულისად, არამედ გონებისა კეთილისა ტრფიალებად ღმრთისა მიმართ აღდგომითა იესუ ქრისტესითა,
22. რომელი არს მარჯუენით ღმრთისა, რომელი აღმაღლდა ზეცად და დაემორჩილნეს მას ანგელოზნი, კელმწიფებანი და ძალნი.

4

1. ქრისტემან რად ივნო ჩუენთვის ჯორცითა და თქუენცა იგივე გონებად შეიჭურეთ, რამეთუ რომელმან-იგი ივნო ჯორცითა, დაცხრომილ არს ცოდვისაგან,
2. რადთა არღარა კაცთა გულის თქუმითა, არამედ ნებითა ღმრთისადათა, ნემტნი იგი ჟამნი ჯორცითა ცხორებად.
3. რამეთუ კმა არიან ჩუენდა წარსულნიცა იგი ჟამნი ამის ცხორებისანი ნებისა მისებრ წარმართთადასა აღსრულებად, რომელნი-იგი ვლენან არაწმიდებითა გულის თქუმათადათა, მთრვალობითა, სიმღერითა, შუებითა და უჯეროთა კერპთ-მსახურებითა.
4. რომლისაგან უკვრს არა სლვად თქუენი მასვე არაწმიდებისა აღრევასა, და გგმობენ.
5. რომელთა სიტყუად მიუგონ მას, რომელნი-იგი განმზადებულ არს განშჯად ცხოველთა და მკუდართა,
6. რამეთუ ამისთვის ეხარა მკუდართა, რადთა ისაჯნენ კაცობრივ ჯორცითა და ცხოვნდენ ღმრთისა მიერ სულითა.
7. ხოლო ყოველთად აღსასრული მოახლოებულ არს, განიწმიდენით უკუე და განიფრთხვეთ ლოცვად.
8. ყოვლისა წინა ურთიერთას სიყუარული განმარტებული გაქუდინ, რამეთუ სიყუარულმან დაფარის სიმრავლე ცოდვათად.
9. სტუმრის მოყუარე იყვენით ურთიერთას თვნიერ დრტვნვისა.
10. კაცად-კაცადმან ვითარცა მიილო მადლი, ეგრეთვე ურთიერთას ამსახურებდით მას, ვითარცა კეთილნი მნენი მრვალ-ფერისა მის ნიჭისა ღმრთისანი.
11. რომელნი იტყოდის, ვითარცა სიტყუათა ღმრთისათა; რომელი ჰმსახურებდეს, ვითარცა ძალისაგან, რომელსა მოსცემს ღმერთი, რადთა ყოველსა შინა იდიდებოდის

ღმერთი იესუ ქრისტეს მიერ, რომლისადა არს დიდება და სიმტკიცე უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

12. საყუარელნო! ნუ უცხო გიჩნს თქუენ შორის განჯურვებად ეგე, რომელი იქმნების განსაცდელად თქუენ თანა, ვითარმცა უცხოა რამე შეგემთხუეოდა თქუენ.
13. არამედ რავდენ-ეგე ეზიარებით ვნებათა ქრისტესთა, გიხაროდენ, რადთა გამოჩინებასაცა დიდებისა მისისასა გიხაროდის და მხიარულ იყვნეთ.
14. უკუეთუ იყუედრებოდით სახელისათვს ქრისტესისა, ნეტარ ხართ, რამეთუ დიდებისადა იგი და ღმრთისადა სული თქუენ ზედა განსუენებულ არს, რამეთუ ვითარ-იგინი ჰგონებენ, იგმობვით, ხოლო ვითარ-იგი თქუენ გნებავს, იდიდებით.
15. ნუმცა ვის თქუენგანსა ევნების, ვითარცა კაცის-მკლველსა, გინა მპარავსა, გინა ძვრის მოქმედსა, გინა ვითარცა უცხოდასა განმგესა.
16. ხოლო უკუეთუ ვითარცა ქრისტეანესა, ჰრცხუენინ, არამედ ადიდებდინ ღმერთსა ამით ნაწილითა.
17. რამეთუ ჟამმან დაწყებად საშჯელისა პირველად სახლისაგან ღმრთისა იწყოს, უკუეთუ კულა პირველად ჩუენგან, რა-მე იყოს აღსასრული ურჩთა მათ სახარებისა ღმრთისათადა?
18. და უკუეთუ მართალი ძნიად განერეს, უღმრთოდ იგი და ცოდვილი სადა-ლა იპოოს?
19. ამიერთგან რომელთაცა ევნებოდის ნებითა ღმრთისადათა ვითარცა სარწმუნოთა დამბადებელსა, შეჰვედრედ სულნი თვსნი კეთილის საქმითა.

5

1. ხუცესთა მათ თქუენ შორის ვჰლოცავ, ვითარცა თანა-ხუცესი და მოწამე ვნებათა ქრისტესთადა, და მერმისა მის გამოჩინებადისა დიდებისა ზიარი; მწყსიდიით თქუენ შორის სამწყსოსა მას ღმრთისასა,
2. იღუწიდიით ნუ იძულებით, არამედ ნებსით, ნუცა სამაგელისა შეძინებით, არამედ გულს-მოდგინედ.
3. ნუცა ვითარმცა ეუფლებოდეთ მნეთა მათ, არამედ სახე ექმნენით სამწყსოსა მას.
4. და გამოჩინებასა მას მწყემსთ მთავრისასა მოილოთ დაუჭნობელი იგი დიდებისა გვრგვნი.
5. ეგრეთვე ჰაბუკნი დაემორჩილენით მოხუცებულთა; და ყოველთავე ურთიერთას მორჩილებითა სიმდაბლე შეიმოსეთ, რამეთუ ღმერთი ამპარტავანთა შეჰმუსრავს, ხოლო მდაბალთა მოსცის მადლი.
6. და-უკუე-მდაბლდით წინაშე მტკიცესა კელსა ღმრთისასა, რადთა აღგამაღლნეს თქუენ ჟამსა თვსსა.
7. ყოველივე ზრუნვად თქუენი მიუტევეთ მას, რამეთუ იგი იღუწის თქუენთვს.
8. განიფრთხვეთ, მღვდარე იყვენით, რამეთუ წინა-მოსაჯული თქუენი ეშმაკი ვითარცა ლომი მყვრალი მიმოვალს და ეძიებს, ვინმცა შთანთქა.
9. რომელსა წინა-აღუდეგით მტკიცენი სარწმუნოებითა, უწყოდეთ, იგივე ვნებათადა მათ ამას სოფელსა შინა ძმობასა მას თქუენსა აღასრულებით.
10. ხოლო ღმერთმან ყოვლისა მადლისამან, რომელმან გიჩინნა თქუენ საუკუნესა მას დიდებასა მისსა ქრისტე იესუს მიერ, მცირედ-ლა თუ გევნო, მანვე განგამტკიცენინ თქუენ, დაგამტკიცენინ, განგამლიერნინ და დაგამყარენინ.
11. მისა დიდებადა და სიმტკიცე უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

12. სილოანეს მიერ, ძმისა თქუენისა, სარწმუნოდას, ვითარ ვჰგონებ, მცირედ მივწერე, გლოცვდ და გიწამებდ, ვითარმედ ესე არს ჭეშმარიტი მაღლი ღმრთისაჲ, რომელსაცა ზედა სდგათ.
13. გიკითხავს თქუენ, რომელ არს ბაბილოვს შინა რჩეულისა მის თანა და მარკოს, მე ჩემი,
14. მოიკითხევდით ურთიერთას ამბორის-ყოფითა სიყუარულისაჲთა. მშჯდობაჲ თქუენდა, ყოველნი რომელნი ხართ ქრისტე იესუმს მიერ, ამინ.

პეტრე მოციქულისა წიგნი კათოლიკე მეორე

1

1. სჯემონ-პეტრე, მონაჲ და მოციქული იესუ ქრისტესი, რომელთა-ეგე სწორი ჩუენდა პატივი ხუედრებულ არს სარწმუნოებაჲ სიმართლითა ღმრთისა ჩუენისა და მაცხოვრისა იესუ ქრისტესითა.
2. მაღლი თქუენდა და მშჯდობაჲ განმრავლდინ მეცნიერებითა ღმრთისაჲთა, და უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესითა!
3. რომელმან-იგი ყოველივე თვისსა ღმრთეებისა ძალი საცხორებელად და ღმრთისა სამსახურებელად მოგუანიჰა ჩუენ მეცნიერებითა მისითა, რომელმან-იგი მიჩინნა ჩუენ თვისსა მას დიდებასა და სათნოებასა;
4. რომელთაგან დიდ-დიდნი და პატიოსანნი აღთქუმანი ჩუენ მოგუანიჰნა, რადთა ამის მიერ იქმნეთ საღმრთოდას მის ზიარ ბუნებისა, და ევლტოდეთ სოფლისა ამის გულის თქუმისა ხრწნილებასა.
5. და თქუენცა ესევე მოსწრაფებაჲ ყოვლითურთ მოიპოეთ, და ყავთ სარწმუნოებასა შინა თქუენსა სათნოებაჲ და სათნოებასა შინა-მეცნიერებაჲ,
6. და მეცნიერებისა შინა-მარხვაჲ, მარხვასა შინა-მოთმინებაჲ, მოთმინებისა შინა-ღმრთის მსახურებაჲ,
7. და ღმრთის მსახურებასა შინა-ძმათ მოყუარებაჲ და ძმათ მოყუარებასა შინა-სიყუარული.
8. რამეთუ ესე რაჟამს იყოს თქუენ თანა და გარდაგემატოს, არა უქმად, არცა უნაყოფოდ იპოვნეთ უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტეს მეცნიერებასა.
9. ხოლო რომლისა თანა ესე არა არს, ბრმა არს და ვერ ჰხედავს იგი, რამეთუ დაავიწყდა განწმენდაჲ იგი პირველთა მათ ცოდვათა მისთაჲ.
10. ამისთჳს, ძმანო, უფროდს-ღა ისწრაფეთ, რადთა კეთილთაგან საქმეთა მტკიცე ჰყოთ ჩინებაჲ იგი თქუენი, და რჩეულებაჲ; რამეთუ ამას რაჲ იქმოდით, არასადა სცთეთ ყოვლადვე.
11. არამედ ესრეთ მდიდრად წარგემართოს თქუენ შესავალი იგი საუკუნესა მას სასუფეველსა უფლისა ჩუენისა და მაცხოვრისა იესუ ქრისტესსა,
12. რომლისათჳსცა არა უდებ ვიქმნე მარადის მოჰსენებაჲ თქუენდა ამისთჳს, დაღაცათუ იცით და მტკიცე ხართ მოწევნულსა ამას ზედა ჭეშმარიტებასა.
13. ხოლო სამართლად შემირაცხიეს, ვიდრე-ესე ვარ მე ამას საყოფელსა შინა განღჳძებაჲ თქუენდა მოჰსენებითა.
14. უწყი, რამეთუ ადრე ყოფად არს დატევებაჲ საყოფელისა ამის ჩემისაჲ, ვითარცა-იგი უფალმან ჩუენმან იესუ ქრისტემან მაუწყა მე.

15. და ვისწრაფო, რადთა კაცად-კაცადსა თქუნესა აქუნდეს შემდგომად განსვლისა ჩემისა ამათი მოკსენებისა ყოფად.
16. რამეთუ არა სიბრძნისა ზღაპართა შეუდევით და გაუწყეთ თქუენ უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტეს ძალი და მოსლვად, არამედ თვთ-მხილველ ვიქმნენით მისისა მის დიდებულებისა.
17. რამეთუ მოილო ღმრთისაგან მამისა პატივი და დიდებად, ჳმად, რომელი მოიწია მისა ესევეთარისგან დიდად შუენიერებისა დიდებისა: ესე არს მე ჩემი საყუარელი, რომელი მე სათნო-ვიყავ.
18. და ესე ჳმად ჩუენ გუესმა ზეცით მოსრული მის ზედა, მის თანა რად ვიყვენით მთასა მას წმიდასა.
19. და მაქუს ჩუენ უმტკიცესი საწინაწარმეტყუელოდ სიტყუად; რომელი კეთილად ჰყოთ, ეკრძალნეთ, თუ ვითარცა სანთელსა მნთებარესა ადგილსა შინა წყუდიადსა, ვიდრემდის დღე განათლდეს, და მთიები აღმობრწყინდეს გულთა შინა თქუენთა.
20. ესემცა პირველად უწყით, რამეთუ ყოველი წინაწარმეტყუელება წიგნისად თვისისა თავისა სათარგმანებელ არა იქმნების.
21. რამეთუ არ ნებითა კაცთადათა მო-სადამდე-იწია წინაწარმეტყუელება, არამედ წუევითა სულისა წმიდისადათა, იტყოდეს წმიდანი ღმრთისა კაცნი.

2

1. იყვნეს ცრუ-წინაწარმეტყუელნიცა ერსა შორის, ვითარცა-იგი თქუენ შორისცა ყოფად არიან ცრუ-მოძღუარნი, რომელთა შემოიღონ წვალება წარწყმედისა და განმათავისუფლებელსა მათსა უფალსა უარჰყოფდენ და მოიზიდვიდენ თავისა მათისათვის მსთუად წარწყმედასა.
2. და მრავალნი შეუდგენ მათსა მას არაწმიდებასა, რომელთაგან გზად იგი ჭეშმარიტებისა იგმებოდის.
3. და ანგაჰრებითა და ტყუილისა სიტყვთა თქუენ გვაჰრობდენ, რომელთა სასჯელი პირველითგან არა დასცხრების და წარსაწყმედელსა მათსა არა ჰრულის.
4. უკუეთუ ღმერთმან ანგელოზთა მათ შეცოდებულთა არა ჰრიდა, არამედ ჯაჭუებითა მით წყუდიადისადათა ტარტაროზსა შეაყენნა და მისცნა იგინი სატანჯველად და საშჯელად დამარხვად.
5. და პირველსა მას სოფელსა არავე ჰრიდა, არამედ მიერვე ნოე, სიმართლისა ქადაგი, დაჰმარხა და წყლით რღუნა იგი უღმრთოთა სოფელსა ზედა მოაწია.
6. და ქალაქები იგი სოდომელთა და გომორეველთა დაწუა და დააქცია და დასაჯა და სახედ მერმეთა მათ უღმრთოთა დადვა.
7. და მართალი ლოთ, დაწუნებული უსჯულოთა მათ სიბილწითა მრავალთაგან, იქსნა.
8. რამეთუ ხედვითა და სმენითა მართალი იგი დამკვდრებულ რად იყო მათ შორის, დღითი-დღედ სული იგი მისი მართალი უმჯულოთა მათ საქმეთაგან იტანჯებოდა.
9. იცის უფალმან ღვთის მსახურთა მათ განსაცთელთაგან ჳსნად, ხოლო ცრუნი იგი დღესა მას სასჯელისასა ტანჯვასა შინა დაჰმარხნეს.
10. უფროდს-ლა, რომელნი-იგი კუალსა მას ჳორცთა გულის თქუმისასა სიბილწით შეუდგან, და უფლებასა შეურაცხ-ჰყოფენ, კადნიერნი და თავკედნი, დიდებათათვის არა ძრწიან, არამედ ჰგმობენ.
11. სადა-ლა ანგელოზნი, რომელნი ძლიერებითა და ძალითა უფროდს არიან, არა მოაწევენ მათ ზედა სასჯელსა გმობისასა უფლისა მიერ.

12. ხოლო ესენი, ვითარცა პირუტყუნი საცხოვარნი, შობილნი ბუნებით მოსასვრელად და განსარყუნელად, რომელთა-იგი უმეცარ არიან, ჰგომობენ, ხრწნილებასა მათსა შინა განიხრწნენ.
13. და მოიღონ სასყიდელი სიცრუისად. გულის თქუმად იგი შეურაცხიეს, ვითარცა დღე შუებისად. შეგინებულნი და ბილწნი იშუებენ საცთუარსა შინა მათსა და თქუენ თანა-შეგცხრებიან.
14. თუალნი ასხენ სავსენი მრუმებითა და დაუცხრომელითა ცოდვითა, და აცთუნებენ სულთა დაუმტკიცებელთა, გულნი ჰქონან წურთილნი ანგაჰრებითა, შვილნი წყევისანი.
15. დაუტევეს წრფელი იგი გზად, შეცთეს და შეუდგეს გზასა მას ბალამ ბოსორელისასა, რომელმან-იგი სასყიდელი სიცრუისად შეიყუარა.
16. მამხილებელად აქუნდა თვისისა უშჯულოებისა კარაული უტყვ, კაცობრივითა ჳმითა მეტყუელი, რომელმან დააბრკოლა წინაწარმეტყუელისა იგი უგუნურებად.
17. ესენი არიან წყარონი ურწყულნი, ღრუბელნი არმურისა მიერ მიმოტაცებულნი, რომელთათჳს წყუდიადი იგი ბნელი საუკუნოდ დამარხულ არს.
18. რამეთუ გარდარეულად ამაოებისა ზრახვითა მიიზიდვენ გულის თქუმასა ჳორცითა ბილწებისასა, რომელნი-იგი ჰემმარიტებით ლტოლვილ არიან და რომელნი-იგი საცთურსა შინა იქცევიან.
19. თავისუფლებასა აღუთქუმენ მათ და იგინი თვთ მონა არიან ხრწნილებისა, რამეთუ რომლისაგანცა ვინ ძლეულ არნ, მისდაცა დამონებულ არნ.
20. რამეთუ, რომელნი-იგი განერნეს შეგინებათაგან ამის სოფლისათა მეცნიერებითა უფლისა და მაცხოვრისა ჩუენისა იესუ ქრისტესითა, მათვე კუალად აღერინეს და იძლინეს, ექმნა მათ უკუანაძსკნელი იგი უძვრეს პირველისა.
21. უმჯობეს იყო მათდა, ეცნავე თუმცა არა გზად იგი სიმართლისად, ვიდრე ცნობასა და მართლუკუნ ქვევასა მოცემულისა მისგან მათდა წმიდისა მცნებისა.
22. შეემთხვა მათ ჰემმარიტისა მისებრ იგავისა: ძალლი მიექვა ნათხევარსა თვსსა და ღორი ინწუბა სანგორელსა მწვრისასა.

3

1. აჰა ესერა, საყუარელნო, ამას მეორესა ებისტოლესა მივსწერ თქუენდა, რომელთა მიერ განვადვძებ მოვსენებითა წადიერითა გონებასა თქუენსა.
2. მოვსენებად პირველ თქუმულთა მათ სიტყუათა წმიდათა წინაწარმეტყუელთა მიერ და მოციქულთა მათ თქუენთა მცნებათა უფლისა და მაცხოვრისათა.
3. ესემცა პირველად უწყით, რამეთუ მოიწინენ უკუანაძსკნელთა დღეთა მეკიცხევარნი, გულის თქუმისაებრ თვისისა მავალნი
4. და იტყოდინან: სადა არს აღთქუმად იგი მოსლვისა მისისად? რამეთუ ვინადთგან მამათა შეისუენეს, ყოველივე ესრეთ ჰგიეს დასაბამითგან დაბადებისაად.
5. რამეთუ დაავიწყდეს მათ ესე ნებსით, ვითარმედ ცანი იყვნეს პირველითგან და ქუეყანად წყალთაგან და წყალთა მიერ შეიქმნა სიტყვთა ღმრთისადათა.
6. რომლისაგან მაშინდელი იგი სოფელი წყლითა წარირღუნა და წარწყმდა.
7. ხოლო აწ ცანი და ქუეყანად მითვე სიტყვთა დაუნჯებულ არიან, ცეცხლისა დამარხულნი დღედ საშჯელისა და წარწყმედისა უღმრთოთა კაცთადასა.
8. ერთიმცა ესე ნუ დაგავიწყდების, საყუარელნო, რამეთუ ერთი დღე უფლისა მიერ ვითარცა ათასი წელი და ათასი წელი ვითარცა ერთი დღე.

9. არა ყოვნოს უფალმან აღთქუმისა მისგან, ვითარ-იგი ვიეთმე დაყოვნებად შეურაცხიეს, არამედ სულ-გრძელ არს თქუენტვს, რამეთუ არავისი ჰნებავს წარწყმედად, არამედ ყოველთა სინანულად მოსლვად.
10. ხოლო მოიწიოს დღე იგი უფლისად, ვითარცა მპარავი ღამისად, რომელსა შინა ცანი მძაფრად წარჯდენ და წესნი იგი დაიწუნენ და დაზულენ და ქუეყანად და მას შინა საქმენი დაიწუნენ.
11. რაჟამს ესე ყოველნი ესრეთ დაზულეზოდინ, რაბამთად ჯერ-არს თქუენი ყოფად წმიდითა ქცევითა და კეთილითა მსახურებითა, რადთა მოელოდი.
12. და ისწრაფდეთ მოსლვასა მას დღისა მის ღმრთისასა, რომელსა შინა ცანი მჭურვალენი დაიკსნენ და წესნი დაიწუნენ და დადნენ.
13. ახალთა ცათა და ახალსა ქვეყანასა მსგავსად აღთქუმისა მისისა მოველით, რომელსა შინა სიმართლე დამკვდრებულ არს.
14. ამისთვის, საყუარელნო, ამას მოულოდეთ და ისწრაფეთ შეუგინებელთა და უბიწოთა მისა პოვნად მშვდობით,
15. და უფლისა ჩუენისა იგი სულ-გრძელება ცხოვრებად შეჰრაცხეთ, ვითარცა-იგი საყუარელმან ძმამან ჩუენმან პავლე, მსგავსად მოცემულისა მის მისდა სიბრძნისა მიწერა თქუენდა.
16. ვითარცა-იგი ყოველთა შინა წიგნთა მისთა იტყვს ამისათვს, რომელნი-იგი არიან ძნად საცნაურ რადმე, რომელსა-იგი უსწავლელნი და დაუმტკიცებელნი გარდააქცევენ, ვითარცა სხუათა მათცა წიგნთა, მსგავსად მათისავე მის წარწყმედისა.
17. თქუენ უკუე, საყუარელნო, წინადაწარ რად უწყით ესე, ეკრძალენი. რადთა არა უჯეროთასა მას საცთურსა თანა-აღერინეთ და განსცვვეთ სიმტკიცისა მისგან თვსისა.
18. არამედ აღორძნდებოდეთ მადლითა და მეცნიერებითა უფლისა და მაცხოვრისა ჩუენისა იესუ ქრისტესითა. მისა დიდებად აწ და დღეთა მათ საუკუნეთადასა. ამინ.

იოვანე მოციქულისა წიგნი კათოლიკე

1

1. რომელი იყო პირველითგან, რომელი გუესმა და ვიხილეთ თუალითა ჩუენითა, რომელი ვიხილეთ და ჰელნი ჩუენნი ჰმსახურებდეს სიტყუასა მას ცხოვრებისასა.
2. და ცხოვრებად იგი გამოცხადნა და ჩუენ ვიხილეთ და ვწამებთ და გითხრობთ თქუენ ცხოვრებასა მას საუკუნესა, რომელი იყო მამისა თანა და გამოგჰჩნდა ჩუენ;
3. რომელი გუესმა და ვიხილეთ, გითხრობთ თქუენ, რადთა თქუენცა ზიარებად გაქუნდეს ჩუენ თანა და ზიარებად ჩუენი მამისა თანა და ძისა მისისა თანა, იესუ ქრისტესსა.
4. და ამას მივსწერ თქუენდა, რადთა სიხარული იგი ჩუენი სავსებით იყოს.
5. და ესე არს აღთქუმად იგი, რომელი გუესმა მისგან და გითხრობთ თქუენ, რამეთუ ღმერთი ნათელ არს და ბნელი არა არს მის თანა არცა ერთი.
6. უკუეთუ ვთქუათ, ვითარმედ ზიარებად გუაქუს მის თანა და ჩუენ ბნელსა შინა ვიდოდით; ვტყუით და არა ვიქმთ ჭეშმარიტებასა.
7. ხოლო უკუეთუ ნათელსა შინა ვიდოდით, ვითარცა-იგი ნათელსა შინა არს, ზიარებად გუაქუს ურთიერთას. და სისხლი იგი იესუ ქრისტესი, ძისა მისისადა განმწედს ჩუენ ყოვლისაგან ცოდვისა.

8. უკუეთუ ვთქუათ, ვითარმედ ცოდვად არა გუაქუს, თავთა თვსთა ვაცთუნებთ და ჭემმარიტებად არა არს ჩუენ თანა.
9. უკუეთუ აღვიარნეთ ცოდვანი ჩუენნი, სარწმუნო არს და მართალ, რადთა მოგვტევენს ჩუენ ცოდვანი ჩუენნი და განგუწმიდნეს ჩუენ ყოვლისაგან სიცრუისა.
10. უკუეთუ ვთქუათ, ვითარმედ არა ვცოდეთ, მტყუვრად გამოვაჩინებთ მას და სიტყუად მისი არა არს ჩუენ შორის.

2

1. შვილნო ჩემნო! ამას მივსწერ თქუენდა, რადთა არა სცოდოთ და უკუეთუ ვინმე სცოდოს, ნუგეშინის-მცემელი გვვის მამისა მიმართ ქრისტე იესუ, მართალი
2. და იგი არს მომტევებელი ცოდვათა ჩუენთად, და არა ხოლო ცოდვათა ჩუენთად, არამედ ყოვლისა სოფლისათად.
3. და ამით უწყით, რამეთუ ვიცით იგი, უკუეთუ მცნებათა მისთა ვიმარხვიდეთ.
4. რომელმან თქუას, ვითარმედ ვიცან იგი, და მცნებათა მისთა არა იმარხვიდეს, მტყუარ არს და ჭემმარიტებად არა არს მის თანა.
5. ხოლო რომელმან დაიმარხოს სიტყუანი მისნი, ჭემმარიტად სიყუარული ღმრთისად აღსრულებულ არს მის თანა, ამით უწყით, რამეთუ მის თანა ვართ.
6. რომელმან თქუეს მის თანა ყოფად, თანა-აც, რადთა, ვითარცა-იგი თავადი ვიდოდა, ეგრეცა მისი სლვად.
7. ძმანო, არა მცნებასა ახალსა მივსწერ თქუენდა, არამედ მცნებასა პირველსა, რომელი გაქუნდა დასაბამითგან. მცნებად იგი პირველი არს სიტყუად იგი, რომელი გესმა პირველითგან.
8. კულად მცნებასა ახალსა მივსწერ თქუენდა, რომელი არს ჭემმარიტ მის თანა და თქუენ შორის, რამეთუ ბნელი წარვალს და ნათელი იგი ჭემმარიტი აწვე ჩანს.
9. რომელმან თქუას ნათელსა შინა ყოფად და ძმად თვისი სძულდეს, იგი ბნელსა შინა არს ვიდრე აქამომდე.
10. ხოლო რომელსა უყუარდეს ძმად თვისი, იგი ნათელსა შინა არს და საცთური არა არს მის თანა.
11. ხოლო რომელსა სძულდეს ძმად თვისი, იგი ბნელსა შინა არს და ბნელსა შინა ვალს და არა იცის, ვიდრე ვალს, რამეთუ ბნელმან დაუბრმნა თუალნი მისნი.
12. მივსწერ თქუენდა, შვილნო, რამეთუ მიგეტევებიან თქუენ ცოდვანი თქუენნი სახელითა მისითა.
13. მივსწერ თქუენდა, მამანო, რამეთუ იცანთ პირველი იგი. მივსწერ თქუენდა, ჭაბუკნო, რამეთუ გიძლევიეს ბოროტისადა. მივსწერ თქუენდა, ყრმანო, რამეთუ იცანთ მამად.
14. მივწერე თქუენდა, მამანო, რამეთუ იცანთ პირველი იგი. მივწერე თქუენდა, ჭაბუკნო, რამეთუ ძლიერ ხართ და სიტყუად ღმრთისად თქუენ თანა დადგრომილ არს და გიძლევიეს ბოროტისადა.
15. ნუ გიყუარნ სოფელი ესე, ნუცა-ლა რად არს სოფლისად ამის. უკუეთუ ვისმე უყუარდეს სოფელი ესე, არა არს სიყუარული მამისად მის თანა.
16. რამეთუ ყოველივე სოფელსა შინა ესე არს გულის თქუმად ჯორცთად და გულის თქუმად თუალთად და სილაღე ამის ცხორებისად. და ესე არა არს მამისაგან, არამედ სოფლისაგანი არს.
17. და სოფელი ესე წარჯდეს და გულის თქუმად მისი, ხოლო რომელმან ყოს ნებად ღმრთისად, იგი ეგოს უკუნისამდე.

18. ყმანო, უკუანადსკნელი ჟამი არს და, ვითარცა-იგი გასმიეს, ვითარმედ ანტიქრისტე მოვალს და აწცა ანტიქრისტენი მრავალნი არიან, ვინაჲცა უწყით, ვითარმედ უკუანადსკნელი ჟამი არს.
19. ჩუენგან განვიდეს, არამედ არა იყვნეს ჩუენგანნი, რამეთუ უკუეთუმცა ჩუენგანნი, იყვნეს, და-მცა-დგრომილ იყვნეს ჩუენ თანა, არამედ რაჲთა ცხად იყვნენ, რამეთუ არა არიან ყოველნი ჩუენგან.
20. და თქუენცა ცხორებაჲ გაქუს წმიდისა მისგან და იცით ყოველივე.
21. არა მივწერე თქუენდა, ვითარმედ არა იცით ჭემმარიტებაჲ იგი, არამედ ვითარმედ იცით იგი და რამეთუ ყოველი ტყუვილი ჭემმარიტებისაგან არა არს.
22. ვინ-მე არს მტყუარი იგი? ანუ არა, რომელმან უარ-ყოს, ვითარმედ იესუ არა არს ქრისტე? ესე არს ანტიქრისტე, რომელმან უარ-ყოს მამაჲ და ძე.
23. ყოველმან, რომელმან უარ-ყოს ძე, არცა მამაჲ არს მის თანა; და რომელი აღიარებს ძესა, მამაცა მის თანა არს.
24. თქუენ უკუე, რომელი-იგი გესმა პირველითგან, თქუენ თანა ეგენ. უკუეთუ თქუენ თანა ეგოს, რომელი-იგი გესმა პირველითგან და თქუენცა ძისა თანა და მამისა ეგნეთ.
25. და ესე არს აღთქუმაჲ, რომელი-იგი მან აღმითქუა ჩუენ ცხორებაჲ საუკუნოდ.
26. ესე მივწერე თქუენდა მაცთუნებელთა მათ თქუენთათჳს.
27. და თქუენცა ცხებულებაჲ იგი, რომელი მიიღეთ მისგან, თქუენ თანა ჰგიეს და არა გიჰმს, ვითარმცა ვინ გასწავა თქუენ, არამედ თვთ იგივე ცხებულებაჲ გასწავებს თქუენ ყოვლისათჳს, და ჭემმარიტ არს და არა არს ტყუილ და ვითარცა-იგი გასწავა თქუენ, ეგენით მას ზედა.
28. და აწ, შვილნო, ეგენით მას ზედა, რაჲთა, რაჟამს გამოცხადნეს, გაქუენდეს კადნიერებაჲ და არა მარცხუენეს მისგან მოსლვასა მას მისსა.
29. უკუეთუ იცით, ვითარმედ მართალ არს, უწყოდეს, რამეთუ ყოველმან, რომელმან ყოს სიმართლე, მისგან შობილ არს.

3

1. იხილეთ, რაბამი სიყუარული მომცა ჩუენ მამამან, რაჲთა შვილ ღმრთისა ვიწოდნეთ. ამისთჳს სოფელმან არა გიცნის თქუენ, რამეთუ არცა იგი იცნეს.
2. საყუარელნო, აწ შვილნი ღმრთისანი ვართ და არღარა გამოჩინებულ არს, რაჲ ყოფად ვართ. გარნა ვიცით, რამეთუ უკუეთუ გამოცხადნეს, მსგავსად მისა ვიყვნეთ, რამეთუ ვიხილოთ იგი, ვითარცა-იგი, არს.
3. და ყოველსა რომელსა აქუენდეს სასოებაჲ ესე მისა მიმართ, განიწმიდოს თავი თჳსი, ვითარცა-იგი წმიდა არს.
4. ყოველმან რომელმან ქმნეს ცოდვაჲ, მან უმჯულოებაჲცა ქმნეს და ცოდვაჲ იგი არს უმჯულოებაჲ.
5. და იცით, რამეთუ იგი გამოჩნდა, რაჲთა ცოდვანი ჩუენნი აღიხუნეს და ცოდვაჲ მის თანა არა არს.
6. ყოველი რომელი მისთანა ეგოს, არა ცოდოს; და ყოველი რომელი ცოდვიდეს მას, არა უხილავს იგი, არცა იცის იგი.
7. შვილნო! ნუმცა ვინ გაცდუნეს თქუენ. რომელმან ქმნეს სიმართლე, იგი მართალ არს, ვითარცა-იგი თავადიცა მართალ არს.
8. რომელმან ქმნეს ცოდვაჲ, იგი ეშმაკისაგან არს, რამეთუ დასაბამითგან ეშმაკი ცოდავს. ამისთჳს გამოცხადნა ძე ღმრთისაჲ, რაითა დაარღვნეს საქმენი ეშმაკისანი.

9. ყოველი რომელი შობილ არს ღმრთისაგან, მან ცოდვად არა ქმნეს, რამეთუ თესლი მისი მისთანა დადგრომილ არს. და ვერ ჰელ-ეწიფების ცოდვად, რამეთუ ღმრთისა მიერ შობილ არს.
10. ამის მიერ ცხად არიან შვილნი ღმრთისანი და შვილნი ეშმაკისანი. ყოველმან რომელმან არა ქმნეს სიმართლე, იგი არა არს ღმრთისაგან, და რომელსა არა უყუარდეს ძმად თვისი.
11. რამეთუ ესე არს აღთქუმად, რომელი გესმა პირველითგან, რადთა ვიყუარებოდეთ ურთიერთარს.
12. არა ვითარცა-იგი კაინ, რომელი-იგი უკეთურისაგან იყო და მოკლა ძმად თვისი. და რადსათვის-მე მოკლა იგი? რამეთუ საქმენი მისი ბოროტ იყვნეს, ხოლო ძმისა მისისანი - მართალ.
13. ნუ გიკვრს თქუნენ, ძმანო ჩემნო, რამეთუ გძულობს თქუნენ სოფელი.
14. ჩუნენ უწყით, რამეთუ მივიცვალენით სიკვდილისაგან ცხორებად, რამეთუ გვყუარან ძმანი. რომელსა არა უყუარდეს ძმად, სიკუდილსა შინა დადგრომილ არს.
15. ყოველსა, რომელსა სძულდეს ძმად თვისი, იგი კაცის-მკლველი არს და იცით, რამეთუ ყოველსა კაცის-მკლველსა არა აქუს ცხორებად საუკუნოდ მისთანა დადგრომილად.
16. ამით ვცნათ სიყუარული მისი, რამეთუ მან სული თვისი ჩუნენტს დადვა და ჩუნენცა თანა-გუაც ძმათათვის სულთა ჩუნენთა დადებად.
17. უკეთუ ვისმე აქუნდეს საცხოვრებელი სოფლისად ამისდა იხილოს ძმად თვისი, რომელსა ეგმარებოდის რადმე, და დაჰყენეს ნაწლევნი თვისნი მისგან, ვითარ-მე ჰგიეს მის თანა სიყვარული ღმრთისად?
18. შვილნო ჩემნო, ნუ ვიყუარებით სიტყვთა ხოლო, ნუცა ენითა არამედ საქმითა ჭეშმარიტებითა.
19. და ამით საცნაურ ვიყვნეთ, რამეთუ ჭეშმარიტებისაგანნი ვართ და წინაშე მისსა გულნი ჩუნენნი გუერწმუნებიან.
20. რამეთუ უკეთუ გუგმობდეს გულნი ჩუნენი, უფროდს არს ღმერთი გულისა ჩუნენისა და იცის ყოველი.
21. საყუარელნო, უკეთუ გული ჩუნენი არა გუგმობდეს ჩუნენ, განცხადებულებად გუაქუს ღმრთისა მიმართ.
22. და რადცა-იგი ვითხოვთ, მოვილოთ მისგან, რამეთუ მცნებათა მისთა ვიმარხავთ და სათნოებასა წინაშე მისსა ვჰყოფთ.
23. და ესე არს მცნებად მისი, რადთა გურწმენეს სახელი ძისა მისისა იესუ ქრისტესი, და ვიყუარებოდით ურთიერთას, ვითარცა მომცა მცნებად.
24. და რომელი იმარხვიდეს მცნებათა მისთა, მის თანა ჰგიეს და იგი თავადი მის თანა და ამით უწყით, რამეთუ ჰგიეს ჩუნენ თანა სულისა მისგან, რომელი მომცა ჩუნენ.

1. საყუარელნო, ნუ ყოველი სული გრწამნ, არამედ გამოიცადენით სულნი, უკუეთუ ღმრთისაგან იყვნენ, რამეთუ მრავალნი ცრუ-წინაწარმეტყუელნი განსრულ არიან სოფლად.
2. ამით უწყოდეთ სული ღმრთისად: ყოველმან სულმან რომელმან აღიაროს იესუ ქრისტე ჯორციელად მოსრული, იგი ღმრთისაგან არს;

3. და ყოველმან სულმან რომელმან არა აღიაროს იესუ ქრისტე ჯორციელად მოსრული, იგი არა ღმრთისაგან არს. და ესე არს ანტიქრისტესთვის, რომელ გასმიეს, ვითარმედ მოსლვად არს და აწცა სოფელსა შინა არს.
4. თქუენ ღმრთისაგან ხართ, შვილნო, და გიმღევიეს მათდა; რამეთუ უფროდს არს, რომელი თქუენ შორის არს, ვიდრე-ღა რომელი-იგი სოფლისაგან.
5. იგინი სოფლისაგანნი არიან, ამისთვისცა სოფლისასა იტყვან და სოფელი ისმენს მათსა.
6. ჩუენ ღმრთისაგან ვართ; რომელმან იცოდის ღმერთი, მან ისმინოს ჩუენი და რომელი არა იყოს ღმრთისაგან, მან არა ისმინოს ჩუენი. ამის გამო ვცნათ სული ჭეშმარიტებისა და სული მაცთურებისა.
7. საყუარელნო, ვიყუარებოდით ურთიერთას, რამეთუ სიყუარული ღმრთისაგან არს და ყოველი რომელსა უყუარდეს, ღმრთისაგან შობილ არს და იცის ღმერთი.
8. რომელსა არა უყუარდეს, მან არა იცის ღმერთი, რამეთუ ღმერთი სიყუარულისა და არს.
9. ამით გამოცხადნა სიყუარული ღმრთისა და ჩუენ შორის, რამეთუ ძე თვისი მხოლოდ შობილი მოავლინა ღმერთმან სოფლად, რადთა ვცხოვნდეთ მის მიერ.
10. და ესე არს სიყუარული, არა რამეთუ ჩუენ შევიყუარეთ ღმერთი, არამედ რამეთუ მან ჩუენ შემეყუარნა და მოავლინა ძე თვისი მლხინებელად ცოდვათა ჩუენთა.
11. საყუარელნო, უკუეთუ ღმერთმან ესრეთ შემეყუარნა, ჩუენცა თანა-გუაც ურთიერთას სიყუარული.
12. ღმერთი არასადა ვის უხილავს. უკუეთუ ვიყუარებოდით ურთიერთას, ღმერთი ჩუენ შორის ჰგეის და სიყუარული მისი ჩუენ შორის აღსრულებულ არს.
13. ამით უწყით, რამეთუ მის თანა ვჰგეით და იგი ჩუენ შორის, რამეთუ სულისა მისისაგან მომცა ჩუენ.
14. და ჩუენ ვიხილეთ და ვწამებთ, რამეთუ მამამან მოავლინა ძე მაცხოვრად სოფლისა.
15. რომელმან აღიაროს, ვითარმედ იესუ არს ძე ღმრთისა; ღმერთი მის თანა ჰგეის და იგი ღმრთისა თანა.
16. და ჩუენ ვცნათ და გურწმენა სიყუარული, რომელი აქუს ღმერთსა ჩუენდა მომართ. ღმერთი სიყუარული არს და რომელი ეგოს სიყუარულსა ზედა, ღმერთი მის თანა ჰგეის და იგი ღმრთისა თანა.
17. ამით აღსრულებულ არს სიყუარული ჩუენ შორის, რადთა განცხადებულებად გუაქუნდეს დღესა მას საშჯელისასა, რამეთუ ვითარცა-იგი იყო, და ჩუენცა ვართ სოფელსა ამას შინა.
18. შიში არა არს სიყუარულსა თანა, არამედ სრულმან სიყუარულმან გარე განდევნის შიში, რამეთუ შიშსა ტანჯვად აქუს, ხოლო მოშიში იგი არა სრულ არს სიყუარულსა ზედა.
19. ჩუენ გყუარს იგი, რამეთუ მან პირველად შემეყუარნა ჩუენ.
20. უკუეთუ ვინმე თქუას, ვითარმედ მიყუარს ღმერთი და ძმად თვისი სძულდეს, მტყუარ არს, რამეთუ რომელსა არა უყუარდეს ძმად თვისი, რომელი იხილა, ღმერთი რომელი არა უხილავს, ვითარ ძალ-უც შეყუარებად?
21. და ესე მცნებად მოვიღეთ მისგან, რადთა რომელსა უყუარდეს ღმერთი, უყუარდეს ძმადცა თვისი.

1. ყოველსა რომელსა ჰრწმენეს, ვითარმედ იესუ არს ქრისტე, იგი ღმრთისაგან შობილ არს და ყოველსა რომელსა უყუარდეს მშობელი, უყუარს შობილიცა იგი მისგან.

2. ამით უწყით, რამეთუ გჳყუარან შვილნი ღმრთისანი, რაჟამს ღმერთი გჳყუარდეს და მცნებათა მისთა ვიმარხვიდეთ.
3. რამეთუ ესე არს სიყუარული ღმრთისად, რადთა მცნებათა მისთა ვიმარხვიდეთ და მცნებანი მისნი, არა არიან.
4. რამეთუ ყოველი რომელი შობილ იყოს ღმრთისაგან, სძლევს სოფელსა და ესე არს ძლევად, რომლითა სძლევს სოფელსა სარწმუნოებად ჩუენი.
5. რად არს, რომლითა სძლევს სოფელსა, არამედ რომელსა ჰრწმენეს, ვითარმედ იესუ არს ძე ღმრთისად?
6. ესე არს, რომელი მოვიდა წყლითა და სისხლითა, იესუ ქრისტე, არა წყლითა ხოლო, არამედ წყლითა და სისხლითაცა; და სული არს, რომელი წამებს, რამეთუ სული არს ჭეშმარიტებისად.
7. რამეთუ სამნი არიან, რომელნი წამებენ ცათა შინა: მამად, სიტყუად და სული წმიდად; ესე სამნი ერთ არიან.
8. და სამნი არიან, რომელნი წამებენ: სული და წყალი და სისხლი და სამნივე ესე ერთისა მიმართ არიან.
9. უკუეთუ წამებასა კაცთასა მოვიღებთ, წამებად ღმრთისად უფროდს არს, რამეთუ ესე არს წამებად ღმრთისად, რომელი წამა ძისა მისისათჳს.
10. რომელსა ჰრწმენეს ძისა მიმართ ღმრთისა, აქუს წამებად იგი თავსა შორის თჳსსა; რომელსა არა ჰრწმენეს ღმერთი, მტყუვრად გამოაჩინა იგი, რამეთუ არა ჰრწმენა წამებად იგი, რომელი წამა ღმერთმან ძისა მისისათჳს.
11. და ესე არს წამებად, რამეთუ ცხორებად საუკუნოდ მომცა ჩუენ ღმერთმან და ესე ცხოვრებად ძისა მისისა თანა არს.
12. რომელი აქუნდეს ძე, აქუს ცხორებადცა, რომელსა არა აქუნდეს ძე ღმრთისად, მას არცა ცხორებად აქუს.
13. ესე მივწერე თქუენდა, მორწმუნეთა სახელისა მიმართ ძისა ღმრთისა, რადთა უწყოდით, რამეთუ ცხორებად საუკუნოდ გუაქუს, რადთა გრწმენეს სახელისა მიმართ ძისა ღმრთისა.
14. და ესე არს განცხადებულება, რომელი მაქუ მისა მიმართ, რამეთუ უკუეთუ რადმე ვითხოვთ ნებისაებრ მისისა, ისმენს ჩუენსა.
15. რადცა-იგი ვითხოვთ და უწყით, რამეთუ მოვიღოთ თხოად იგი, რომელი ვითხოვეთ მისგან.
16. უკეთუ ვინმე იხილოს ძმად თჳსი, რომელი ცოდვიდეს ცოდვასა არა სასიკუდინესა, ითხოვს და მოსცეს მას ცხორებად; რომელნი-იგი ცოდვიდენ არა სასიკუდინედ, არს ცოდვად სასიკუდინე, არა მისთჳს ვიტყვ, რადთა ითხოვს.
17. ყოველივე სიცრუვე ცოდვა არს და არს ცოდვად არა სასიკუდინე.
18. ვიცით, რამეთუ ყოველი რომელი შობილი იყოს ღმრთისაგან, არა ცოდოს, არამედ რომელ-იგი შობილ იყოს ღმრთისაგან, დაიმარხოს თავი თჳსი და ბოროტი მას არ შეეხოს.
19. ვიცით, რამეთუ ღმრთისაგან ვართ და ყოველი სოფელი ბოროტსა ზედა დგას.
20. ხოლო ვიცით, რამეთუ ძჳ ღმრთისად მოვიდა და მომცა ჩუენ გონებად, რადთა ვიცოდით ჩუენ ჭეშმარიტი ღმერთი და ვართ ჩუენ ჭეშმარიტისა თანა ძისა მისისა იესუ ქრისტესა. ესე არს ჭეშმარიტი ღმერთი, და ცხორებად საუკუნოდ,
21. შვილნო, დაიცვენით თავნი თჳსნი კერპთაგან. ამინ.

იოვანე მოციქულისა წიგნი კათოლიკე მეორე

1

1. მოხუცებული რჩეულსა დედოფალსა და შვილთა მისთა, რომელნი მიყუარან მე ჭეშმარიტებით და არა ხოლო მე, არამედ ყოველთავე, რომელთა უცნობიეს ჭეშმარიტებად.
2. ჭეშმარიტებისაგან, რომელი დამკვდრებულ არს ჩუენ შორის და ჩუენ თანა იყოს უკუნისამდე.
3. იყავნ თქუენ თანა მადლი, წყალობად და მშვდობად ღმრთისა მიერ მამისა და უფლისა მიერ იესუ ქრისტესა ძისა მისისა ჭეშმარიტებით და სიყუარულით.
4. განვიხარე ფრიად, რამეთუ ვპოენ შვილთაგან შენთა, რომელნი ვლენან ჭეშმარიტებით, ვითარცა-იგი მცნებად მოვილეთ მამისაგან.
5. და აწ გიკითხავ შენ, დედოფალო, არა ვითარცა მცნებასა ახალსა მივსწერ შენდა, არამედ რომელი მაქუნდა დასაბამითგან, რადთა ვიყუარებოდით ურთიერთას.
6. და ესე არს სიყუარული, რადთა ვიდოდით მცნებათაებრ მისთა და ესე არს მცნებად მისი, ვითარცა-იგი გესმა დასაბამითგან, რადთა მას შინა ხვდოდით.
7. რამეთუ მრავალნი მაცთურნი შემოვიდეს სოფლად, რომელნი არა აღიარებენ იესუ ქრისტესა ჯორციელად მოსრულსა; ესე არს მაცთური და ანტიქრისტე.
8. ეკრძალენით თავთა თქუენტა, რადთა არა წარვწყმიდოთ, რად-იგი ვქმენით კეთილი, არამედ სასყიდელი სავსებით მოვილოთ.
9. ყოველივე რომელი გარდაჰვდებოდის და არა ეგოს მოძღურებასა ზედა ქრისტესსა, მის თანა ღმერთი არა არს, ხოლო რომელი ეგოს მოძღურებასა ზედა ქრისტესსა, მის თანა ძეცა და მამადცა არს.
10. რომელი მოვიდეს თქუენდა და ესე მოძღურებად არა მოაქუნდეს, ნუ შეიწყნარებთ მას სახლთა თქუენტა და "გიხაროდენ" ნუ ეტყვთ მას.
11. რამეთუ რომელმან ჰრქუას მას "გიხაროდენ", ეზიარების საქმეთა მისთა ბოროტთა.
12. მრავალი მინდა მიწერად თქუენდა, არამედ არა ვინებე ქარტითა და მეღნითა, რამეთუ ვესავ მოსლვად თქუენდა და პირისპირ სიტყუად, რადთა სიხარული იგი ჩუენი სავსებით იყოს.
13. გიკითხვენ შენ შვილნი დისა შენისა რჩეულისანი. ამინ.

იოვანე მოციქულისა მესამე კათოლიკე

1

1. მოხუცებული გაიოზს საყუარელსა, რომელი მიყუარს მე ჭეშმარიტებით.
2. საყუარელო, ყოვლისათვს გლოცავ შენ წარმართებად და მშვდობად, ვითარცა-ეგე წარუმართებიეს სულსა შენსა.
3. რამეთუ ფრიად განვიხარე მომავალთაგან ძმთა, რომელნი წამებდეს ჭეშმარიტებისა შენისათვს, ვითარ-იგი შენ ჭეშმარიტებით ხუალ.

4. სხუად უფროდსი სიხარული ამისსა არა მაქუს, რადთა მესმოდის შვილთა ჩემთა ჭეშმარიტებით სლვად.
5. საყუარელო, სარწმუნოდ ჰყოფ, რომელსა—ეგე იქმ ძმათა მიმართ და უცხოთა,
6. რომელთა წამეს სიყუარულისა შენისათვის წინაშე ეკლესიათა, რომელთასა კეთილად ჰყოფ, წარ—რად—ჰგზავნი მათ ღირსად ღმრთისა.
7. რამეთუ სახელისა მისისათვის გამოვიდეს და არარად გამოიღეს წარმართთაგან.
8. ხოლო ჩუენდა ჯერ—არს შეწყნარებად ეგევითართად მათ, რადთა თანა—შემწე ვექმნეთ ჭეშმარიტებასა.
9. მივწერე ესე ეკლესიისა, არამედ მთავრობის მოყუარე იგი მათი დიოტროფე არა შემიწყნარებს ჩუენ.
10. ამისთვის უკუეთუ მოვიდე, მოვაკსენნე მას საქმენი მისნი, რომელთა იქმს სიტყვთა ბოროტითა, გუგმობს ჩუენ და არა კმა—ყოფს ამას ზედა, არამედ არცა იგი შეიწყნარებს ძმათა და რომელთა ჰნებავს შეწყნარების, მათცა აყენებს და კრებულისაგან განასხამს.
11. საყუარელო, ნუ ჰზაძავ ბოროტსა მას, არამედ კეთილსა, რამეთუ კეთილის მოქმედი ღმრთისაგან არს, ხოლო ბოროტის მოქმედსა მას არა უხილავს ღმერთი.
12. დიმიტრი წამებულ არს ყოველთაგან და თვთ მის ჭეშმარიტებისაგანცა ჩუნცა ვწამებთ და იცით, რამეთუ წამებად ჩუენი ჭეშმარიტ არს.
13. მრავალი მინდა მიწერად შენდა, არამედ არა მნებავს მეღნითა და კალმითა მიწერად შენდა.
14. რამეთუ ვესავ ადრე ხილვასა შენსა და პირისპირ ვიტყოდით.
15. მშჯდობად შენდა! გიკითხვენ შენ მეგობარნი. კითხვად არქუ მოყუარეთა ჩუენთა სახელით. ამინ.

იუდა მოციქულისა წიგნი კათოლიკე

1

1. იუდა, იესუ ქრისტეს მონად და ძმად იაკობისი, თქუენ, ღმრთისა მიერ მამისა განწმედილთა და იესუ ქრისტეს მიერ დამარხულთა ჩინებულთა,
2. წყალობად თქუენ თანა და მშჯდობად, და სიყუარული განმრავლდინ.
3. საყუარელნო, ყოველივე სწრაფად ვყავ მიწერად თქუენდა ზოგადისათვის ცხოვრებისა. ჯერ—მიჩნდა მიწერად თქუენდა და გლოცავ, იღუწიდით ერთ გზის მოცემულისა მისთვის წმიდათა სარწმუნოებისა.
4. რამეთუ შემო—ვინმე—ვიდეს კაცი, რომელნი პირველვე წერილ იყვნეს ამას საშჯელსა, უღმრთონი, რომელნი მადლსა ღმრთისა ჩუენისასა გარდააქცევენ არაწმიდებად და მხოლოსა მფლობელსა ღმერთსა და უფალსა ჩუენსა იესუ ქრისტესა უარ—ჰყოფენ.
5. მოკსენებად თქუენი მნებავს, დაღათუ იცით ესე ყოველი, რამეთუ ღმერთმან ერთ გზის ერი იგი ქუეყანით ეგვპტით იკსნა, ხოლო მეორედ ურწმუნონი იგი წარწყმიდნა.
6. ანგელოზნი, რომელთა-იგი არა დაიმარხეს თვისი იგი სამთავროდ, არამედ დაუტევეს სამკვდრებელი მათი საშჯელად დიდისა მის დღისა საკრველებითა მით სამარადისოთა, წყუდიადსა ქუეშე დაჰმარხნა.
7. ვითარცა სოდომოდ და გომოროდ და გარემოდს მათსა ქალაქები იგი, რომელნი მათდავე სახედ ისიძვიდეს და მიდევნებულ იყვნეს შედგომად ჯორცსა უცხოსა, წინა სხენან სახედ ცეცხლისა საუკუნოდსა, საშჯელი მიუღებიეს.
8. ეგრეთვე მსგავსად ესენიცა საჩუენებელსა იხილვენ, ჯორცთა შეიბილწებენ, უფლებათა შეურაცხ—ჰყოფენ, დიდებათა ჰგმობენ.

9. ხოლო მიქაელ მთავარანგელოზი ოდეს–იგი ეშმაკსა მას ეშჯოდა და ეტყოდა მოსეს ჯორცთათჳს, ვერ იკადრა საშჯელი გმობისაჲ მოწევნად მის ზედა, არამედ ჰრქუა: შეგრისხენინ შენ უფალმან.
10. გარნა ესენი, რაოდენი არა იციან, ჰგმობენ და რაოდენი, ვითარცა პირუტყუთა ბუნებით იციან, მათ შინა განიხრწნებიან.
11. ვად მათდა, რამეთუ გზასა მას კენისსა ვლენან და საცთურსა მას ბალამის სასყიდლისასა აღერინეს და ცილობითა მით კორესითა წარწყმდეს.
12. ესენი არიან, რომელნი სიყუარულთა მათ თქუენთა შებილწებულნი თანა–შეგცხრებიან და უშიშად თავთა თჳსთა ჰმწყსიან. ღრუბელნი ურწყულნი ქარისაგან მიმოტაცებულნი, ხენი ზამთრისანი უნაყოფონი, ორ-გზის მომწყდარნი, ძირითურთ მოფხურილნი,
13. დელვანი ზღვსანი განძნებულნი, რომელნი პერად აღაფრქუევენ თავისა თჳსისათჳს სირცხვლსა, ვარსკულავნი ცთომილნი, რომელთათჳს წყუდიადი იგი ბნელისაჲ საუკუნოდ დამარხულ არს.
14. წინაწარმეტყუელა მათთჳს მეშვდემან ადამისითგან ენუქ, და თქუა: აჰა ესერა, მოვიდა უფალი ბევრეულითა წმიდათა მისთაჲთა
15. ყოფად საშჯელისა ყოვლისათჳსვე და მხილებად ყოველთა უღმრთოთა მათთა ყოველთათჳს საქმეთა უღმრთოებისა მათისათა, რომელთა ურჩულოებდეს, და ყოვეთათჳს სიტყუათა ფიცხელთა, რომელთა იტყოდეს მისთჳს ცოდვილნი უღმრთონი.
16. ესენი არიან მდრტვნავნი, მაბრალობელნი, გულის თქუმისაებრ თჳსისა მავალნი, და პირი მათი იტყჳს გარდარეულსა. თუალთ-აღებენ პირსა სარგებელისა მიზეზითა.
17. ხოლო თქუენ, საყუარელნო, მოიჯსენენით სიტყუანი იგი წინადაწარ თქმულნი მოციქულთა მიერ უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესთა.
18. რამეთუ გეტყოდეს თქუენ, ვითარმედ უკუანადაცნელთა ჟამთა იყვენენ მოკიცხარნი გულის თქუმისაებრ თჳსისა მავალნი უღმრთოჲსა.
19. ესენი არიან, რომელნი განიშორებენ თავთა თჳსთა, მშვნვიერნი, რომელთა სულ არა აქუს.
20. ხოლო თქუენ საყუარელნო, წმიდასა მას სარწმუნოებასა თქუენსა ზედა აღაშენებდით თავთა თქუენთა, სულითა წმიდითა ილოცებდით.
21. თავნი თქუენნი სიყუარულითა ღმრთისაჲთა დაიცვენით და მოელოდეთ წყალობასა უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესსა ცხოვრებად საუკუნოდ.
22. რომელთამე სწყალობდით, შეუორგულეებლად,
23. და რომელთამე იქსნიდით შიშითა და ვითარცა ცეცხლისაგან გამოიტაცებდით; გძულდინ ჯორცთაგანცა შეგინებული იგი სამოსელი.
24. ხოლო რომელი-იგი შემძლებელ არს დამარხვად თქუენდა შეუცოდებლად და დადგინებად წინაშე დიდებისა თჳსისა უბიწოთა სიხარულით.
25. მხოლოსა ბრძენსა ღმერთსა, მაცხოვარსა ჩუენსა, დიდებაჲ და სიმდიდრე, სიმტკიცე და ჯელმწიფებაჲ უწინარეს ყოველთა საუკუნეთა და აწ და უკუნითი უკუნისამდე. ამინ.

პავლე მოციქულისა წიგნი ჰრომაელთა მიმართ

1

1. პავლე, მონაჲ იესუ ქრისტესი, ჩინებული მოციქული, რჩეული სახარებასა მას ღმრთისასა,
2. რომელი-იგი წინაღსწარ აღუთქუა წინაღსწარმეტყუელთა მისთა მიერ წიგნთაგან წმიდათა
3. ძისა მისისათჳს, რომელი-იგი იშვა თესლისაგან დავითისა ჯორციელად,
4. რომელი-იგი გამოჩნდა მედ ღმრთისა ძალითა და სულითა მით სიწმიდისაჲთა, აღდგომითა მით მკუდრეთით იესუ ქრისტეს უფლისა ჩუენისაჲთა,
5. რომლისაგან მოვიღეთ მაღლი და მოციქულებჲა დასამორჩილებელად სარწმუნოებისა ყოველთა წარმართთა სახელისა მისისათჳს,
6. რომელთა შორის ხართ თქუენცა, ჩინებულნი იესუ ქრისტესნი,
7. ყოველთა, რომელნი ხართ ჰრომეს შინა, საყუარელთა ღმრთისათა, ჩინებულთა წმიდათა, მაღლი თქუენდა და მშჳდობაჲ ღმრთისა მიერ მამისა ჩუენისა და უფლისა იესუ ქრისტესა!
8. პირველად ვჰმადლობ ღმერთსა ჩემსა ქრისტეს იესუმს მიერ თქუენ ყოველთათჳს, რამეთუ სარწმუნოებაჲ ეგე თქუენი განითქუმის ყოველსა სოფელსა,
9. რამეთუ მოწამე ჩემდა არს ღმერთი, რომელსა ვჰმსახურებ სულითა ჩემითა სახარებითა ძისა მისისაჲთა, ვითარ უნაკლულოდ ჴსენებასა თქუენსა ვჰყოფ
10. მარადის ლოცვათა შინა ჩემთა ვევედრები, რაჲთა აწ ლათუ სამე წარმემართოს მე ნებითა ღმრთისაჲთა მისვლად თქუენდა,
11. რამეთუ მსურის ხილვაჲ თქუენი, რაჲთა მი-რაჲმე-გცე თქუენ მაღლი სულიერი დასამტკიცებელად თქუენდა.
12. ხოლო არს ესე თანა-ნუგეშინის-ცემა თქუენ შორის ურთიერთასი იგი სარწმუნოებაჲ თქუენი და ჩემი.
13. არა მნებავს უმეცრებაჲ თქუენი, ძმანო, რამეთუ მრავალ-გზის მინდა მისლვად თქუენდა და დავეყენე მოაქამდე, რაჲთა თქუენ შორისცა ნაყოფი რაჲმე მაქუნდეს, ვითარცა სხუათა მათ შორის თესლთა.
14. წარმართთა და ბარბაროზთა, ბრძენთა და უგუნურთა თანა-მდეგ ვარ.
15. და ესრეთ არს გულსმოდგინებაჲ ჩემი, რაჲთა თქუენცა, რომელნი ხართ ჰრომს შინა, გახარო.
16. რამეთუ არა მრცხუენის მე სახარებაჲ იგი ქრისტესი, რამეთუ ძალი ღმრთისაჲ არს მაცხოვრად ყოვლისა მორწმუნისა, ჰურიისა პირველად და მერმე წარმართისა.
17. რამეთუ სიმართლე ღმრთისაჲ მას შინა გამოცხადნების სარწმუნოებითი სარწმუნოებაჲ, ვითარცა წერილ არს: მართალი სარწმუნოებითა ცხონდეს.
18. რამეთუ გამოჩინებაჲ არს რისხვაჲ ღმრთისაჲ ზეცით ყოველსა ზედა უღმრთოებასა და სიცრუევსა კაცთასა, რომელთა ჴემმართებჲა სიცრუევით აქუნდა.
19. რამეთუ მეცნიერებაჲ იგი ღმრთისაჲ ცხად არს მათ შორის, რამეთუ ღმერთმანვე გამოუცხადა მათ.
20. რამეთუ უხილავი იგი მისი დაბადებითგან სოფლისაჲთ ქმნულთა მათ შინა საცნაურად იხილვების და სამარადისოდ იგი ძალი მისი და ღმრთეებაჲ, რაჲთა იყვნენ იგინი ვერ სიტყჳს მიმგებელ,

21. რამეთუ იცოდეს ღმერთი და არა ღმრთეებრ ადიდებდეს მას, გინა ჰმადლობდეს, არამედ ამო იქმნეს გულის ზრახვითა მათითა, და დაუბნელდა უგულისხმო იგი გული მათი.
22. იტყოდეს თავთა თვსთა ბრძენ და განცოფნეს
23. და ცვალებს დიდებად იგი უხრწნელისა ღმრთისაჲ მსგავსებად ხატისა მის განხრწნადისა კაცისა და მფრინველთა და ოთხფერკთა და ქუეწარმავალთა.
24. ამისთვისცა მისცნა იგინი ღმერთმან გულის თქუმასა გულთა მათთასა არა-წმიდებად და გინებად ჯორცთა მათთა მათ თანა.
25. რომელთა-იგი გარდაცვალებს ჭემმარიტებად ღმრთისაჲ სიცრუვედ და პატივ-სცემდეს და ჰმსახურებდეს დაბადებულთა, და არა დამბადებელსა, რომელი-იგი არს კურთხეულ უკუნისამდე. ამინ.
26. ამისთვის მისცნა იგინი ღმერთმან ვნებასა მას გინებისასა, რამეთუ დედათა მათთა გარდაცვალებს ბუნებისა იგი წესი არა-ბუნებად.
27. ეგრეცა მამათა მათთა დაუტევს ბუნებისა იგი წესი დედათაჲ, განჯურდეს გულის თქუმითა მათითა ურთიურთარს. მამანი მამათა თანა სარცხნელსა იქმოდეს და კუალად-საგებელი იგი, რომელი ჯერ-არნ საცთურისა მათისაჲ, ურთიერთას მიიღიან.
28. და ვითარცა არა გამოიცადეს ღმერთი, რადთამცა აქუნდა მეცნიერებით, მისცნა იგინი ღმერთმან გამოუცდელსა მას გონებასა საქმედ უჯეროდსა;
29. აღსავსენი ყოვლითა სიცრუვითა, სიძვითა, უკეთურებითა, ანგაჰრებითა, ბოროტებითა, სავსე შურიითა, კაცის-კლვითა, ჯდომითა, ზაკუვითა, ბოროტის ჩუეულებითა,
30. ცუნდრუკებითა, ძვრის მეტყუელ, ღმრთის შემაწუხებელ, მაგინებელ, ამპარტავან, ლალ, მომპოვნებელ ბოროტისა, მამა-დედათა ურჩ,
31. უგულისწმო, უწესო, უყუარულ, უწირავ, უწყალო,
32. რომელთა სამართალი ღმრთისაჲ იცოდეს, რამეთუ ესევეითარისა მოქმედნი ღირს არიან სიკუდილსა; არა ხოლო ამას იქმან, არამედ თანაცა სათნო-ეყოფვიან მოქმედთა მათ.

2

1. ამისთვის ვერ სიტყვს მიმგებელ ხარ, # კაცო, ყოველი, რომელიცა შჯი, რამეთუ რომლითა შჯი მოყუასსა, თავსა თვვსსა დაისჯი, რამეთუ მასვე იქმ, რომელსაცა შჯი.
2. ესე უწყით, რამეთუ საშჯელი ღმრთისაჲ ჭემმარიტ არს ესევეითარისა მოქმედთათვს.
3. ამას სამე ჰგონება, # კაცო, რომელი შჯი ესევეითარისა მოქმედთა მათ და იქმ მასვე. ვითარ-მე შენ განერე საშჯელსა ღმრთისასა?
4. ანუ სიმდიდრესა მას სიტკბოებისა მისისასა და თავს-დებასა და სულგრძელებასა შეურაცხ-ჰყოფ, ვერ გიცნობიეს, რამეთუ სიტკბოებად ღმრთისაჲ სინანულად მოგიყვანებს შენ?
5. ხოლო სიფიცხლითა მაგით შენითა და შეუნანებელითა გულითა იუნჯებ თავისა შენისა რისხვასა დღესა მას რისხვისა და გამოჩინებისა და მართლმსაჯულობისა ღმრთისასა,
6. რომელმან მიაგოს კაცად-კაცადსა საქმეთა მისთაებრ:

7. მოთმინეთა მათ საქმისა კეთილისათა - დიდებად და პატივი და უხრწნელებად, რომელნი ეძიებენ ცხორებასა საუკუნესა,
8. ხოლო კლდომისაგანთა მათ და ურჩთა ჭეშმარიტებისათა და მორჩილთა სიცრუისათა – რისხვად და გულის წყრომად.
9. ჭირი და იწროებად ყოველსა ზედა სულსა კაცისასა, მოქმედსა ბოროტისასა, ჰურიასა პირველად და მერმე წარმართსა!
10. დიდებად და პატივი და მშვიდობად ყოველსა მოქმედსა კეთილისასა, ჰურიასა პირველად და მერმე წარმართსა!
11. რამეთუ არა არს თუალთ–ღებად ღმრთისა თანა.
12. რამეთუ რომელთა–იგი უშჯულოდ შესცოდეს, უშჯულოდცა წარწყმდენ, და რომელთა შჯულსა შინა შესცოდეს, შჯულითაცა ისაჯნენ.
13. რამეთუ არა მსმენელნი შჯულისანი განმართლდენ წინაშე ღმრთისა, არამედ მყოფელნი შჯულისანი განმართლდენ.
14. რამეთუ წარმართთა, რომელთა შჯული არა აქუნ, და ბუნებითსა მას შჯულსა ჰყოფდეს; ამათ რამეთუ შჯულ არა აქუს, თავისა თვისისათვის შჯულ არიან:
15. რომელნი გამოაჩინებენ საქმესა შჯულისასა, დაწერილსა გულთა შინა მათთა, თანა–მოწამებითა მათდა გონებისა მათისადათა და შორის ურთიერთას გულის სიტყუანი შეასმენდენ ანუ სიტყუას უგებდენ
16. დღესა მას, რომელსა შჯიდეს ღმერთი დაფარულსა მას კაცთასა მსგავსად სახარებისა მის ჩემისა იესუ ქრისტეს მიერ.
17. უკუეთუ შენ ჰურიად სახელ–გედების და განისუენებ შჯულსა ზედა და იქადი ღმრთისა
18. და იცი ნებად იგი და გამოიცდი უმჯობესსა მას და სწავლულ ხარ შჯულისაგან
19. და ესავ თავსა შენსა წინამძღურად ბრმათა, ნათლად, რომელნი არიან ბნელსა შინა,
20. მასწავლელად უგუნურთა, მოძღურად ჩჩვლთა და გაქუს ხატი იგი მეცნიერებისად და ჭეშმარიტებისად შჯულსა შინა,
21. რომელი–ეგე ასწავებ მოყუასსა, თავსა თვისსა არა ასწავებ;
22. რომელი ჰქადაგებ არა–პარვასა, იპარავ? რომელი იტყვ არა–მრუშებასა, იმრუშებ; რომელსა გმაგან კერპნი, საკურთხეველთა სძარცუავ;
23. რომელი შჯულითა იქადი, გარდასვლითა მაგით შჯულისადათა ღმერთსა შეურაცხ–ჰყოფ.
24. რამეთუ სახელი ღმრთისადა თქუენტვის იგმობვის წარმართთა შორის, ვითარცა წერილ არს.
25. რამეთუ წინადაცუეთილებად სარგებელ არს, უკუეთუ შჯულსა იმარხავ, ხოლო უკუეთუ გარდამავალ იყო შჯულისა, წინადაცუეთილებად შენი წინადაუცუეთილება იქმნა.
26. აწ უკუე, უკუეთუ წინადაუცუეთელი იგი სიმართლესა შჯულისასა იმარხავს, არა–მე წინადაუცუეთელობად იგი მისი წინადაცუეთილებად შეერაცხოსა?
27. და გშჯიდეს ბუნებით წინადაუცუეთელი იგი, შჯულისა აღმასრულებელი, შენ, რომელი–ეგე წიგნითა და წინადაცუეთითა შჯულისა გარდამავალ ხარ!
28. რამეთუ არა რომელი–იგი ცხადად ჰურიად არს, არცა რომელი ცხადად ჯორცითა წინადაცუეთილ,
29. არამედ რომელი ფარულად ჰურიად არს და წინადაცუეთილებად გულისადა აქუს სულითა, არა წიგნითა, რომლისა–იგი ქებად არა კაცთაგან არს, არამედ ღმრთისაგან.

1. რა-მე უკუე უმეტეს არს ჰურიისა მის, ანუ რა-მე სარგებელი არს წინადაცუეთილებისა?
2. ფრიად ყოვლითავე სახითა, პირველად უკუე, რამეთუ ჰრწმენეს სიტყუანი ღმრთისანი.
3. არამედ რა? ურწმუნო თუ ვინმე იქმნეს, ნუუკუე ურწმუნობამან მათმან სარწმუნობად ღმრთისად განაქარვოსა?
4. ნუ იყოფინ! იყავნ ღმერთი მხოლოდ ჭემმარიტ, და ყოველი კაცი ცრუ, ვითარცა წერილ არს, რადთა განჰმართლდე სიტყუთა შენითა და სძლო შჯასა შენსა.
5. უკუეთუ სიცრუე ჩუენი სიმართლესა ღმრთისასა შეეტყუების, რა-მე ვთქუათ? ნუუკუე სიცრუე არსა ღმრთისა თანა, რომელმან მოავლინის რისხვად მისი? კაცობრივ ვიტყვ:
6. ნუ იყოფინ! უკუეთუ არა, ვითარ საჯოს ღმერთმან სოფელი?
7. უკუეთუ ჭემმარიტებად ღმრთისად ჩემითა მით სიცრუვითა აღემატა სადიდებელად მისა, რადსალა მე ვითარცა ცოდვილი ვისაჯები?
8. და არა ვითარცა ვიგმობვით, და ვითარცა იტყვან ვინმე ჩუენდა სიტყუად, ვითარმედ ვქმნეთ ბოროტი, რადთა მოგვკდეს ჩუენ კეთილი, რომელთა განკითხვად საშჯელსა შინა არს?
9. აწ უკუე რა? წინა-მე-ვჰმატთა? არა სამე. რამეთუ წინადსწარვე ვაბრალეთ ჰურიათა და წარმართთა ყოველთა ცოდვასა ქუეშე ყოფად.
10. ვითარცა წერილ არს, ვითარმედ: არავინ არს მართალ არცალა ერთ,
11. არავინ არს გულისჰმის-მყოფელ, არავინ არს გამომეძიებელ ღმრთისა;
12. ყოველთავე მიაქციეს ერთბამად და უჰმარ იქმნეს; არავინ არს, რომელმანმცა ქმნა სიტკბობად, არავინ არს მიერთადმდე.
13. სამარე ზედებულ არს ჯორჯი მათი; ენითა მათითა ზაკუვიდეს; გესლი ასპიტთად ბაგეთა მათთა,
14. რომელთად პირი წყევითა და სიმწართა სავსე არს.
15. მალე არიან ფერწნი მათნი დათხევად სისხლისა;
16. შემუსრვად და უბადრუკებად არს გზათა მათთა;
17. და გზად მშჯდობისად არა იცნეს.
18. არა არს შიში ღმრთისად წინაშე თუალთა მათთა.
19. ხოლო ესე უწყით, რამეთუ რაოდენსა შჯული იტყვს, მათ ეტყვს, რომელნი-იგი შჯულსა ქუეშე არიან, რადთა ყოველი პირი დაიყოს, და საშჯელსა თანა-მდე იყოს ყოველი სოფელი ღმრთისა,
20. რამეთუ საქმეთაგან შჯულისათა არა განმართლდეს ყოველი ჯორციელი წინაშე მისსა, რამეთუ შჯულისაგან არს გამოცნობად ცოდვისად.
21. ხოლო აწ თჳნიერ შჯულისა სიმართლე ღმრთისად გამოჩინებულ არს წამებული შჯულისა მიერ და წინადსწარმეტყუელთა,
22. ხოლო სიმართლე ღმრთისაი სარწმუნობითა იესუ ქრისტესითა ყოველთა მიმართ და ყოველთა ზედა მორწმუნეთა, რამეთუ არა არს განწვალება,
23. რამეთუ ყოველთავე შესცოდეს და დაკლებულ არიან დიდებისაგან ღმრთისა,
24. ხოლო განმართლდებიან უსასყიდლოდ მადლითა მისითა და გამოჰსნითა მით იესუ ქრისტესითა.

25. რომელი–იგი წინადაწარ განჰმზადა ღმერთმან სალხინებელად სარწმუნოებითა თვისითა მით სისხლითა, გამოჩინებად სიმართლისა მისისა, მოტყვევითა მით პირველთა ცოდვათადათა,
26. თავს–დებითა ღმრთისადათა გამოჩინებად სიმართლისა მისისა ამათ ჟამთა, რადთა იყოს იგი მართალ და განმამართლებელ სარწმუნოებისაგან იესუდისა.
27. სადა უკუე არს სიქადული იგი? და–მე–ყენებულ არსა? რომლითა–მე შჯულითა? საქმეთაგან–მეა? არა, არამედ შჯულისაგან სარწმუნოებისა.
28. რამეთუ ვიტყვთ განმართლებასა კაცისასა სარწმუნოებითა თვნიერ საქმეთა შჯულისათა.
29. ანუ ჰურიათადა–მე ხოლო არსა ღმერთი და არა წარმართთადაცა? ჰე, წარმართთადაცა.
30. ვინაფთგან ერთ არს ღმერთი, რომელმან განამართლის წინადაცუეთილი სარწმუნოებითა და წინადაუცუეთელი მითვე სარწმუნოებითა,
31. აწ შჯულსა ნუ განვაქარვებთა სარწმუნოებითა მით? ნუ–იყოფინ. არამედ შჯულსა დავამტკიცებთ.

4

1. რა–მე უკუე ვთქუათ? იპოვა–მეა აბრაჰამ, მამად იგი ჩუენი, კორციელად?
2. უკუეთუ აბრაჰამ საქმეთაგან განმართლდა, აქუს სიქადული, არამედ არა ღმრთისა მიმართ.
3. რასა უკუე იტყვს წიგნი? ჰრწმენა აბრაჰამს ღმერთი და შეერაცხა მას სიმართლედ.
4. ხოლო მოქმედსა მას სასყიდელი იგი არა შეერაცხების მადლით, არამედ თანა–ნადებით.
5. ხოლო რომელი–იგი არა იქმნ და ჰრწამნ ხოლო განმამართლებელი იგი უღმრთოდსადა, შეერაცხების სარწმუნოებად იგი მისი სიმართლედ.
6. ვითარცა–იგი დავით იტყვს ნეტარებასა მას კაცისასა, რომელსაცა–იგი შეურაცხა ღმერთმან სიმართლე თვნიერ საქმისა:
7. ნეტარ არიან, რომელთა მიეტევნენ უშჯულოებანი და რომელთა დაეფარნენ ცოდვანი;
8. ნეტარ არს კაცი, რომელსა არა შეურაცხა უფალმან ცოდვად.
9. აწ უკუე ნეტარებად ესე წინადაცუეთილებასა ზედა არსა ანუ წინადაუცუეთილებასაცა? რამეთუ ვიტყვთ, ვითარმედ: შეერაცხა აბრაჰამს სარწმუნოებად იგი მისი სიმართლედ.
10. ვითარ უკუე შეერაცხა? წინადაცუეთილებასადა იყო ანუ წინადაუცუეთილებასა? არა წინადაცუეთილებასა, არამედ წინადაუცუეთილებასა.
11. და სასწაულად მოილო წინადაცუეთილებად იგი ბექდად სიმართლისა სარწმუნოებისა მის წინადაუცუეთილებასა მას შინა, რადთა იყოს იგი მამად ყოველთა მორწმუნეთა წინადაუცუეთელთა, რადთა შეერაცხოს მათცა სიმართლედ
12. და მამად წინადაცუეთილებისა არა წინადაცუეთილებისათა მათ ხოლო, არამედ რომელნი ჰგიან კუალთა მათ ზედა წინადაუცუეთილებისა სარწმუნოებისათა მამისა ჩუენისა აბრაჰამისთა.
13. რამეთუ არა შჯულისაგან იყო აღთქუმად იგი აბრაჰამისი, ანუ ნათესავისა მისისადა, რადთა იყოს იგი მკვდრ სოფლისა, არამედ სიმართლითა მით სარწმუნოებისადათა.
14. რამეთუ უკუეთუ შჯულისაგანნი იგი არიან მკვდრნი, ცალიერ არს სარწმუნოებად და განქარვებულ არიან აღთქუმანი იგი.

15. რამეთუ შჯული რისხვასა შეიქმს, ხოლო სადა არა არს შჯული, მუნ არცა შჯულისა გარდასლვად.
16. ამისთვის სარწმუნოებისაგან, რადთა მადლით იყოს მტკიცე აღთქუმად იგი ყოვლისა ნათესავისა, არა შჯულისაგანთა ხოლო, არამედ სარწმუნოებისაგანთაცა აბრაჰამისთა, რომელ არს მამად ჩუენ ყოველთად,
17. ვითარცა წერილ არს, ვითარმედ: მამად მრავალთა თესლთა დაგადგინე შენ წინაშე პირსა, რომლისაჲ-იგი ჰრწმენა ღმრთისაი, რომელმან-იგი განაცხოველნის მკუდარნი და უწესნ არა-არსსა მას, ვითარცა არსსა.
18. რომელსა უსასოდ იგი სასოებით ჰრწმენა, რადთა იყოს იგი მამად მრავალთა თესლთა, მსგავსად თქუმულისა მის: ესრეთ იყოს ნათესავი შენი.
19. და არა მოუძღურდა იგი სარწმუნოებითა, არა განიცადა თავი თვისი, - რამეთუ კნინდა და მკუდარ იყვნეს ჯორცნი მისნი, რამეთუ ას წლის სადამე იყო, - და მკუდრობად იგი საშოდსა სარაჲსი.
20. ხოლო აღთქუმასა მას ღმრთისასა არა შეორგულდა ურწმუნოებითა, არამედ განძლიერდა სარწმუნოებითა, მისცა დიდებაჲ ღმერთსა
21. და გულ-სავსე იქმნა, ვითარმედ რომელმან-იგი აღუთქუა, შემძლებელ არს ყოფადცა.
22. ამისთვისცა შეერაცხა მას სიმართლედ.
23. ხოლო არა დაიწერა მისთვის ხოლო, რამეთუ შეერაცხა მას სიმართლედ,
24. არამედ ჩუენტვისცა, რომელთადა-ესე შერაცხვად არს რომელთა გურწამს აღმადგინებელი უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესი მკუდრეთით,
25. რომელი მიეცა ცოდვათა ჩუენტათვის და აღდგა განმართლებისა ჩუენისათვის.

5

1. აწ უკუე განმართლებულ ვართ სარწმუნოებითა, და მშჯდობად გუაქუს ღმრთისა მიმართ უფლისა ჩუენისა მიერ იესუ ქრისტესა,
2. რომლისაგანცა მოუჯედით სარწმუნოებითა მადლსა ამას, რომლითაცა ვდგათ და ვიქადით სასოებითა დიდებისა ღმრთისაჲთა.
3. არა ხოლო ესე, არამედ ვიქადითცა ჭირთა შინა, უწყით, რამეთუ ჭირი მოთმინებასა შეიქმს,
4. ხოლო მოთმინებაჲ - გამოცდილებასა, და გამოცდილებაჲ - სასოებასა.
5. ხოლო სასოებამან არა არცხვის, რამეთუ სიყუარული ღმრთისაჲ განფენილ არს გულთა შინა ჩუენტა სულითა წმიდითა, რომელი-იგი მოცემულ არს ჩუენდა.
6. რამეთუ ქრისტე, ვიდრე-იგი ჩუენ უძღურთა ვიყვენით, ჟამსა ოდენ უღმრთოთათვის მოკუდა.
7. რამეთუ ძნად ვინმე მართლისათვის მოკუდის, ხოლო კეთილისათვის, ვინ უწყის, ნუუკუე და იკადრისცა ვინმე სიკუდილი.
8. ხოლო გამოაცხადა თვისი იგი სიყუარული ჩუენდა მომართ ღმერთმან, რამეთუ ვიდრე-იგი ცოდვილ-და ვიყვენით, ქრისტე ჩუენტვის მოკუდა.
9. რაოდენ უკუე უფროჲს აწ, განმართლებულ რაჲ ვართ სისხლითა მისითა, განვერნეთ ჩუენ მის მიერ რისხვისაგან!
10. უკუეთუ, მტერ რაჲ ვიყვენით, დავეგენით ღმერთსა სიკუდილითა მისამისისაჲთა, რაოდენ უფროჲს აწ, და-რაჲ-ვეგენით, ვცხონდეთ მაცხოვარებითა მისითა!
11. არა ესეოდენ ხოლო, არამედ ვიქადითცა ღმრთისა მიმართ იესუ ქრისტეს მიერ უფლისა ჩუენისა, რომლისაგან აწ დაგებაჲ ესე მოვიდეთ.

12. ამისთვის, ვითარცა–იგი ერთისა მის კაცისათვის ცოდვად სოფლად შემოჰდა და ცოდვისა ძლით–სიკუდილი, და ესრეთ ყოველთა კაცთა ზედა სიკუდილი მოიწია, რომლითა ყოველთა შესცოდეს.
13. რამეთუ შჯულისა მოწევნადმდე ცოდვად იყოს სოფელსა შინა, ხოლო ცოდვად არა შერაცხილ იყო თვინიერ შჯულისა.
14. არამედ სუფევდა სიკუდილი ადამისითგან ვიდრე მოსესამდე და მათ ზედაცა, რომელთა–იგი არა ეცოდა მსგავსად გარდასლვისა მის ადამისა, რომელი–იგი არს სახედ მერმეთა მათ ჟამთაჲ.
15. არამედ არა ვითარ შეცოდებამ და ეგრეთცა მადლი; რამეთუ უკუეთუ ერთისა მის შეცოდებითა მრავალნი მოსწყდეს, რაოდენ უფრომს მადლი იგი ღმრთისაჲ და ნიჭი იგი მადლითა მით ერთისა მის კაცისა იესუ ქრისტესითა მრავალთა მიმართცა აღემატა!
16. და არა ვითარცა ერთისა შეცოდებულისათვის ნიჭი იგი, რამეთუ საშჯელი იგი ერთისა მისგან დასაშჯელად, ხოლო მადლი იგი მრავალთაგან შეცოდებათა განსამართლებელად.
17. რამეთუ უკუეთუ ერთისა მის შეცოდებითა სიკუდილი სუფევდა ერთისა მისგან, რაოდენ უფრომს, რომელნი–იგი უმეტესსა მას მადლისასა და ნიჭსა სიმართლისასა მიიღებენ, ცხოვრებასა შინა სუფევდენ ერთისა მისგან იესუ ქრისტესა.
18. ვითარცა–იგი ერთისა მის შეცოდებისაგან ყოველთა კაცთა ზედა დასაშჯელად, ეგრეთცა ერთისა მის სიმართლისათვის ყოველთა კაცთა ზედა განსამართლებელად ცხორებისა.
19. რამეთუ ვითარცა–იგი ერთისა მის კაცისა ურჩებითა ცოდვილნი შემოჰდეს მრავალნი, ეგრეთცა ერთისა მის კაცისა მორჩილებითა მართალნი შემოვიდენ მრავალნი.
20. რამეთუ შჯული შორის შემოვიდა, რადთა განმრავლდეს ცოდვად, და სადა–იგი განმრავლდა ცოდვად, მუნ უფრომსად გარდაემატა მადლი,
21. რადთა ვითარცა–იგი სუფევდა ცოდვად სიკუდილისა შინა, ეგრეთცა მადლი სუფევდეს სიმართლისა მიერ ცხორებად საუკუნოდ ქრისტეს იესუმს მიერ უფლისა ჩუენისა.

6

1. რაჲ-მე უკუე ვთქუათ აწ? და-მე-ვადგრეთა ცოდვასა მას ზედა, რადთა მადლი განმრავლდეს? ნუ იყოფინ!
2. რომელნი–ესე მოვკუედით ცოდვითა, ვითარ უკუე მერმე ვცხონვდებოდით მას შინა?
3. ანუ არა უწყითა, რამეთუ რომელთა–ესე ნათელ–ვიღეთ ქრისტე იესუმს მიერ, სიკუდილისა მისისა მიმართ ნათელ–ვიღეთ?
4. და თანა–დავეფლენით მას ნათლის–ღებითა მით სიკუდილისა მისსა, რადთა ვითარცა–იგი აღდგა ქრისტე მკუდრეთით დიდებითა მამისაჲთა, ეგრეთცა ჩუენ განახლებითა ცხორებისაჲთა ვიდოდით.
5. რამეთუ უკუეთუ თანა–ნერგ ვექმნენით მსგავსებასა მას სიკუდილისა მისისასა, ეგრეთცა აღდგომასა მას მისსა ვიყვნეთ.
6. ესე უწყით, რამეთუ ძუელი იგი კაცი ჩუენი მის თანა ჯუარს–ეცუა, რადთა განქარდეს ჯორცი იგი ცოდვისაჲ, რადთა არღარა ვჰმონებდეთ ჩუენ ცოდვასა,
7. რამეთუ რომელი–იგი მოკუდა, განმართლებულ არს ცოდვისაგან.
8. უკუეთუ მოვკუდეთ ქრისტეს თანა, გურწამს, რამეთუ მის თანაცა ვცხოვნდეთ.

9. ესე უწყით, რამეთუ ქრისტე აღდგა მკუდრეთით, არღარა მოკუდეს, და სიკუდილი მის ზედა არღარა უფლებდეს.
10. რამეთუ რომელი-იგი მოკუდა, ცოდვითა მოკუდა ერთ-გზის, ხოლო რომელი-იგი ცხოველ არს, ცხოველ არს ღმრთისა.
11. ეგრეცა თქუენ შეჰრაცხენით თავნი თქუენნი მკუდრად ცოდვისათჳს და ცხოველად ღმრთისა ქრისტე იესუმს მიერ უფლისა ჩუენისა.
12. ნუ უკუე სუფევნ ცოდვად მოკუდავთა მაგათ ჴორცთა თქუენთა მორჩილებად მისა გულის-თქუმათა შინა მისთა,
13. ნუცა წარუდგინებთ ასოთა მაგათ თქუენთა საჭურველად სიცრუისა ცოდვასა, არამედ წარუდგინებით თავნი თქუენნი ღმერთსა, ვითარცა მკუდრეთით ცხოველნი, და ასონი ეგე თქუენნი საჭურველად სიმართლისა ღმერთსა.
14. და ცოდვად თქუენ ზედა არა უფლებდეს, რამეთუ არა ხართ შჯულსა ქუეშე, არამედ მადლსა.
15. აწ უკუე რად? ვცოდვიდეთ-მეა, რამეთუ არა ვართ შჯულსა ქუეშე, არამედ მადლსა? ნუ იყოფინ!
16. არა უწყითა, რამეთუ რომელსა-იგი წარუდგინებით თავნი თჳსნი მონად მორჩილებისა, მონანი ხართ, რომელსაცა-იგი ერჩით; გინა თუ ცოდვასა სიკუდილდ, ანუ მორჩილებად სიმართლესა?
17. ხოლო მადლი ღმერთსა, რამეთუ იყვენით მონა ცოდვისა და მორჩილ იქმნენით გულითა, რომელსაცა-იგი მიეცენით სახედ მოძღურებისა.
18. ხოლო აწ განთავისუფლებულ ხართ ცოდვისაგან და დამონებულ ხართ სიმართლესა.
19. კაცობრივ ვიტყვ უძღურებისათჳს ჴორცთა თქუნთადას: ვითარცა-იგი წარუდგინებით ასონი ეგე თქუენნი მონებად არაწმიდებასა და უშჯულოებასა უშჯულოებად, ეგრეცა აწ წარუდგინებით ასონი ეგე თქუენნი მონებად სიმართლესა სიწმიდედ.
20. რამეთუ ოდეს-იგი მონანი იყვენით ცოდვისანი, თავისუფალ იყვენით სიმართლისაგან.
21. რად უკუე ნაყოფი გაქუნდა მაშინ, რომლისათჳს აწ ეგერა გრცხუენის? რამეთუ აღსასრული მათი სიკუდილი არს.
22. ხოლო აწ განთავისუფლებულ ხართ ცოდვისაგან და დამონებულ ღმერთსა, და გაქუს ნაყოფი თქუენი სიწმიდედ და აღსასრულსა – ცხორებად საუკუნოდ.
23. რამეთუ საგზალი ცოდვისად სიკუდილ არს, ხოლო ნიჭი ღმრთისად – ცხორებად საუკუნოდ ქრისტე იესუმს მიერ უფლისა ჩუენისა.

7

1. ანუ არა უწყითა, ძმანო, - რამეთუ მეცნიერთა მათ შჯულისათა ვეტყვ, - ვითარმედ შჯული უფლებს კაცსა ზედა, რაოდენ ჟამ ცოცხალ არს იგი?
2. რამეთუ ქმრის ცოლი დედაკაცი სიკუდილადმდე ქმრისა შეკრულ არს შჯულითა; ხოლო უკუეთუ მოკუდეს ქმარი იგი, განთავისუფლებულ არს იგი შჯულისა მისგან ქმრისა.
3. აწ უკუე ცხოვრებასა ქმრისასა მემრუშე ეწოდოს, შე-თუ-ეყოს ქმარსა სხუასა; ხოლო უკუეთუ მოკუდეს ქმარი მისი, თავისუფალ არს იგი შჯულისა მისგან, რადთა არა იყოს იგი მემრუშე, შე-თუ-ეყოს ქმარსა სხუასა.

4. ამისთვის თქვენცა, მმანო ჩემნო, მოჰკუედიტ შჯულისაგან ჯორცითა მით ქრისტესითა, რადთა იყვნეთ თქვენ სხვსა მის მკუდრეთით აღდგომილისა, რადთა ნაყოფი გამოვილოთ ღმრთისა.
5. რამეთუ ვიდრე–იგი ვიყვენით ჯორცთა შინა, ვნებანი იგი ცოდვათანი შჯულისა მისგან იქმნებოდეს ასოთა შინა ჩუენთა, რადთა ნაყოფი გამოვილოთ სიკუდილისა;
6. ხოლო აწ განთავისუფლებულ ვართ შჯულისა მისგან და მოვკუედით, რომლითა–იგი შეპყრობილ ვიყვენით, რადთა ვჰმონებდეთ ჩუენ განახლებულითა სულითა და არა დაძუელებულითა წიგნითა.
7. რად–მე უკუე ვთქუათ? შჯული ცოდვა–მე არსა? ნუ იყოფინ! არამედ ცოდვაჲ არა ვიცოდე, გარნა შჯულისაგან. რამეთუ გულის–თქუმაჲ არა ვიცოდე, უკუე–თუმცა არა შჯული იტყოდა, ვითარმედ: ნუ გული–გითქუამნ.
8. მიზეზი უკუე პოვა ცოდვამან მცნებისა მისგან და შექმნა ჩემ თანა ყოველი გულის–თქუმაჲ, რამეთუ თვნიერ შჯულისა ცოდვაჲ მკუდარ არს.
9. ხოლო მე ცხოველ ვიყავ ოდესმე თვნიერ შჯულისა, და ოდეს მოიწია მცნებაჲ იგი, ცოდვაჲ განცოცხლდა,
10. და მე მოვკუედ; და მეპოვა მე მცნებაჲ იგი, რომელი იყო საცხორებელად, იგივე სიკუდილად.
11. რამეთუ ცოდვამან მან მიზეზი მიიღო მცნებისა მისგან, მაცთუნა მე და მის მიერ მომკლა.
12. ამიერიტგან შჯული წმიდა არს, და მცნებაჲ იგი წმიდა და მართალ და კეთილ.
13. აწ უკუე კეთილი იგი მე სიკუდილ მექმნაა? ნუ იყოფინ! არამედ ცოდვაჲ იგი, რადთა ჩნდეს ცოდვაჲ კეთილითა მით, რომელი იქმნა ჩემდა სიკუდილ, რადთა იყოს გარდარეულად ცოდვილ ცოდვაჲ იგი მცნებისა მისგან.
14. ესე უწყით, რამეთუ შჯული სულიერ არს, ხოლო მე ჯორციელ ვარ და განფრდილ ცოდვასა შინა.
15. რამეთუ რომელსა–იგი ვიქმ, არა ვიცი; რამეთუ არა რომელი–იგი მე მნებავს, მას ვიქმ, არამედ რომელი–იგი მძულს, მას ვჰყოფ.
16. ხოლო უკუეთუ რომელი–იგი მე არა მნებავს, და მას ვჰყოფ, თანა–მოწამე ვარ შჯულისა, რამეთუ კეთილ არს.
17. აწ უკუე არღარა მე ვიქმ მას, არამედ რომელი–იგი დამკვდრებულ არს ჩემ თანა ცოდვაჲ.
18. რამეთუ უწყი, ვითარმედ არარაჲ დამკვდრებულ არს ჩემ თანა, ესე იგი არს, ჯორცთა შინა ჩემთა კეთილი, რამეთუ ნებაჲ იგი წინა მიც მე, ხოლო საქმედ კეთილისა მის არა ვჰპოებ.
19. რამეთუ არა რომელი–იგი მნებავს კეთილი, მას ვჰყოფ, არამედ რომელი–იგი არა მნებავს ბოროტი, მას ვიქმ.
20. ხოლო უკუეთუ რომელი–იგი მე არა მნებავს და მას ვჰყოფ, არღარა მე ვიქმ მას, არამედ რომელი–იგი დამკვდრებულ არს ჩემ თანა ცოდვაჲ.
21. ვპოო–მეა შჯული, რომელსა უნდეს ჩემდა ყოფად კეთილისა, რამეთუ მე ბოროტი წინა–მიც?
22. რამეთუ თანა–მნებავს მე შჯულსა ღმრთისასა შინაგანითა მით კაციითა.
23. და ვხედავ სხუასა შჯულსა ასოთა შინა ჩემთა, რომელი–იგი წინა–განწყევების შჯულსა მას გონებისა ჩემისასა და წარმტყუენავს მე შჯულითა მით ცოდვისადთა, რომელი–იგი არს ასოთა შინა ჩემთა.
24. უბადრუკი მე ესე კაცი! ვინ–მე მიჰსნეს ჯორცთა ამათგან ამის სიკუდილისათა?

25. ხოლო ვჰმადლობ ღმერთსა ქრისტე იესუმს მიერ, უფლისა ჩუენისა. აწ უკუე თავადი მე გონებითა ჩემითა ვჰმონებ რჩულსა ღმრთისასა, ხოლო ჯორციტა-შჯულსა ცოდვისასა.

8

1. არა-მე რად დასაშჯელ არსა აწ ქრისტე იესუმს მიერ მათა, რომელნი-იგი არა ჯორციტაებრ ვლენან, არამედ სულისაებრ?
2. რამეთუ შჯულმან სულისა ცხოვრებისამან ქრისტე იესუმს მიერ განმათავისუფლა მე შჯულისა მისგან ცოდვისა და სიკუდილისა.
3. რამეთუ შეუძლებელი იგი შჯულისად, რომლითა უძლურ იყო ჯორციტა მათთვის, ღმერთმან მე თვისი მოავლინა მსგავსად ჯორციტა მათ ცოდვისათა და ცოდვისათვს და საჯა ცოდვად იგი ჯორციტა თვისითა,
4. რადთა სიმართლე იგი შჯულისად აღესრულოს ჩუენ შორის, რომელნი არა ჯორციელად ვიქცევით, არამედ სულიერად.
5. რამეთუ რომელნი-იგი ჯორციელად არიან, ჯორციტასა ზრახვენ, ხოლო რომელნი-იგი სულიერად არიან, - სულისასა.
6. რამეთუ ზრახვად იგი ჯორციტად სიკუდილ არს, ხოლო ზრახვად იგი სულისად ცხოვრება არს და მშჯდობა.
7. რამეთუ ზრახვად იგი ჯორციტად მტერობა არს ღმრთისა; რამეთუ შჯულსა მას ღმრთისასა ვერ დაემორჩილების და ვერცა ძალ-უც.
8. რამეთუ რომელნი-იგი ჯორციტა შინა არიან, ღმრთისა სათნო-ყოფად ვერ ძალ-უც.
9. ხოლო თქუენ არა ხართ ჯორციტა შინა, არამედ სულთა, უკუეთუ სული ღმრთისად დამკვდრებულ არს თქუენ შორის. უკუეთუ ვისმე სული ქრისტესი არა აქუს, იგი არა არს მისი.
10. უკუეთუ ქრისტე თქუენ შორის არს, ჯორციტამცა მკუდარ არიან ცოდვისათვს, ხოლო სული - ცხოველ სიმართლისათვს.
11. უკუეთუ სული იგი აღმადგინებელისა იესუმსი მკუდრეთით მკვდრ არს თქუენ შორის, რომელმან-იგი აღადგინა ქრისტე მკუდრეთით, განაცხოველნეს მოკუდავნიცა ეგე ჯორციტი თქუენნი დამკვდრებულისა მის მიერ თქუენ შორის სულისა მისისა.
12. აწ უკუე, ძმანო, თანა-გუაც არა ჯორციტად, რადთა ჯორციელად ვცხონდებოდით.
13. რამეთუ უკუეთუ ჯორციელად სცხონდებოდით, მოსიკუდილ ხართ; ხოლო უკუეთუ სულითა ჯორციტა საქმესა მოაკუდინებდეთ, სცხონდეთ.
14. რამეთუ რომელნი სულითა ღმრთისადთა ვლენან, ესენი არიან ძენი ღმრთისანი.
15. რამეთუ არა მიგიღებთ სული იგი მონებისად, რადთამცა კუალად გეშინოდა, არამედ მიგიღებთ სული იგი შვილებისად, რომლითა ვლადადებთ: აბბა, მამაო!
16. იგივე სული ეწამების სულსა ამას ჩუენსა, რამეთუ ვართ შვილნი ღმრთისანი.
17. ხოლო უკუეთუ შვილ, მკვდრცა, მკვდრ ღმრთისა თანა და თანა-მკვდრ ქრისტესა. უკუეთუ მის თანა ვივნოთ, მის თანაცა ვიდიდნეთ.
18. რამეთუ მე ესრე მგონიეს, ვითარმედ ვერ ღირს არიან ვნებანი იგი ამის ჟამისანი მერმისა მის თანა დიდებისა, რომელ გამოჩინებად არს ჩუენდა მომართ.
19. რამეთუ იჰჯ იგი დაბადებისად გამოჩინებასა შვილთა ღმრთისათა მოელის,
20. რამეთუ ამოებასა დაემორჩილა დაბადებული არა ნებსით, არამედ მის მიერ, რომელმან-იგი დაამორჩილა, სასოებით,

21. რამეთუ თვთ იგიცა დაბადებული გან-ვე-თავისუფლდეს მონებისაგან ხრწნილებისა აზნაურებასა მას დიდებისა შვილთა ღმრთისათა.
22. უწყით, რამეთუ ყოველი დაბადებული თანა-კუნესის და თანა-ელმის მოაქამდე.
23. არა ხოლო თუ იგი, არამედ თვთ ჩუენცა, რომელთა-ესე პირველი ნაყოფი სულისად გუაქუს, თვთ ჩუენცა თავთა შინა ჩუენტა ვკუნესით და შვილებასა მას მოველით, გამოკსნასა მას კორცთა ჩუენტასა,
24. რამეთუ სასოებით ვცხონდებით, ხოლო სასოებად ხილული არა არს სასოება, რამეთუ რომელსა-იგი ვინმე ხედავენ, რასადა-მე ესავენ?
25. ხოლო ჩუენ, რომელსა არა ვხედავთ, ვესავთ, რამეთუ მოთმინებით მოველით.
26. ეგრეთვე და სულიცა იგი თანა-შეეწევის უძლურებათა ჩუენტა, რამეთუ რამცა იგი ვილოცეთ, ვითარ-იგი ჯერ-არს, არა ვიცით; არამედ თვთ იგი სული მეოხ არს ჩუენტვს სულთქუმითა მით უსიტყუელითა.
27. ხოლო რომელი-იგი გამომეძიებელ არს გულთად, იცის, თუ რად არს ზრახვად იგი სულისად, რამეთუ ღმრთისა მიმართ მეოხ არს წმიდათათვს.
28. ესე უწყით, რამეთუ ღმრთის მოყუარეთა ყოველივე განემარჯუების კეთილად, რომელნი-იგი ბრძანებით ჩინებულ არიან.
29. რამეთუ რომელნი-იგი წინაღწარ იცნა, წინაღწარცა განაჩინა თანა-მსგავსად ხატისა მის ძისა თვსისა, რადთა იყოს იგი პირმშო მრავალთა შორის ძმათა;
30. ხოლო რომელნი-იგი წინაღწარ განაჩინა, მათცა უწოდა; და რომელთა-იგი უწოდა, იგინიცა განამართლნა; და რომელნი-იგი განამართლნა, იგინიცა ადიდნა.
31. რად-მე უკუე ვთქუათ ამისთვს? უკუეთუ ღმერთი ჩუენ კერძო არს, ვინ არს ძვრის მყოფელ ჩუენდა?
32. რომელმან-იგი ძესაცა თვსსა არა ჰრიდა, არამედ ჩუენ ყოველთათვს მისცა იგი, ვითარ უკუე არა მითურთ ყოველივე მოგუანიჭოს ჩუენ?
33. ვინ არს მაბრალობელ რჩეულთა მათ ღმრთისათა? ღმერთი არს განამართლებელ.
34. და ვინ არს დამშჯელ? ქრისტე იესუ, რომელი მოკუდა, უფროდსა აღდგა; რომელი-იგი არს მარჯუენით ღმრთისა, რომელიცა-იგი მეოხ არს ჩუენტვს.
35. ვინ განმაშორნეს ჩუენ სიყუარულსა მას ქრისტესსა: ჭირმან ანუ იწროებამან, დევნამან ანუ სიყმილმან, შიშულოებამან ანუ ურვამან ანუ მახვლმან? ვითარცა წერილ არს:
36. რამეთუ შენთვს მოვსწყდებით ჩუენ მარადლე და შევირაცხებით ჩუენ, ვითარცა ცხოვარნი კლვადნი.
37. არამედ ამას ყოველსა ზედავსძლევთ ჩუენ მის მიერ, რომელმან-ცა-იგი შემიყუარნა ჩუენ.
38. რამეთუ მრწამს მე, ვითარმედ არცა სიკუდილმან, არცა ცხოვრებამან, არცა ანგელოზთა, არცა მთავრობათა, არცა ძალთა, არცა ამან სოფელმან, არცა მან სოფელმან,
39. არცა სიმაღლეთა, არცა სიღრმეთა, არცა სხუამან დაბადებულმან შემიძლოს ჩუენ განყენებად სიყუარულსა ღმრთისასა, რომელ არს ქრისტე იესოდს მიერ უფლისა ჩუენისა.

1. ჭემმარიტსა ვიტყვ ქრისტეს მიერ და არა ვტყუი თანა-მოწამებითა ჩემდა გონებისა ჩემისადთა სულითა წმიდითა,
2. რამეთუ მწუხარებად არს ჩემდა დიდ და მოუკლებელ სალმობად გულისა ჩემისად.

3. რამეთუ ვილოცევდ მე შეჩუენებულ-ყოფად თავსა ჩემსა ქრისტესგან ძმათა ჩემთათჳს და ნათესავთა ჩემთა ჳორციელად,
4. რომელნი-იგი არიან ისრაიტელნი, რომელთად იყო შვილებად და დიდებად და აღთქუმანი და შჯულის-დებანი და მსახურებანი და მითხრობანი;
5. რომელთანი იყვნეს მამანი და რომელთაგან ქრისტე ჳორციელად, რომელი-იგი არს ღმერთი ყოველთა ჴედა, კურთხეულ უკუნისამდე. ამინ.
6. ხოლო არა ეგებოდა, ვითარმცა დავარდა სიტყუად ღმრთისად, რამეთუ არა ყოველნი ისრაჴლისაგანნი ესენი არიან ისრაჴლ,
7. არცა არიან ნათესავნი აბრაჳამისნი ყოველნი შვილ, არამედ “ისააკისგან გეწოდოს შენ ნათესავი”.
8. ესე იგი არს, არა თუ შვილნი ჳორცთანი ესენი არიან შვილ ღმრთის, არამედ შვილნი იგი აღთქუმისანი შერაცხილ არიან ნათესავად.
9. რამეთუ აღთქუმისაგან არს სიტყუად ესე, ვითარმედ: ჟამსა ოდენ ამას მოვიდე, და ესუას სარრას ძე.
10. და არა ხოლო ესე, არამედ რებეკასცა ერთისაგან საწოლისა ესუა ისაკ მამისა ჩუენისა;
11. რამეთუ არღა სადა შობილ იყვნეს, არცა ექმნა რად კეთილი გინა ბოროტი, - რადთა რჩევით წინა-განმზადებად იგი ღმრთისად ეგოს
12. არა საქმეთაგან, არამედ მისგან, რომელმან-იგი უწოდა, - რამეთუ ჳრქუა მას, ვითარმედ: უზუცესმან ჳმონოს უმრწემესსა მას.
13. ვითარცა წერილ არს, ვითარმედ: იაკობი შევიყუარე, ხოლო ესავი მოვიძულე.
14. რად-მე უკუე ვთქუათ? ნუ სიცრუე-მე არსა ღმრთისა თანა? ნუ იყოფინ!
15. რამეთუ მოსეს ესრეთ ეტყვს: შევიწყალო, რომელი-იგი შევიწყალო, და შევიწყნარო, რომელი-იგი შევიწყნარო.
16. აწ უკუე არა რომელსა-იგი უნებს, არცა რომელი-იგი რბის, არამედ რომელი ეწყალის ღმერთსა.
17. რამეთუ ეტყვს წიგნი ფარაოს, ვითარმედ: აღ-ვე ამისთჳს-გადგინე შენ, რადთა გაჩუენო შენ ჴედა ძალი ჩემი და რადთა განითქუას სახელი ჩემი ყოველსა ქუეყანასა.
18. აწ უკუე რომელი ჳნებავს, შეიწყალებს, და რომელი ჳნებავს, განაფიცებს.
19. ნუუკუე მრქუა ძე: და რადსაღა აბრალებს? რამეთუ ნებასა მისსა ვინ-მე წინა-აღუდგა?
20. აწ უკუე მ კაცო, შენ ვინ ხარ, რომელი სიტყუას-უგებ ღმერთსა? ჳრქუას ნუ-მეა ქმნულმან შემოქმედსა: რადსათჳს ესრეთ შემქმენ მე?
21. ანუ არა ჳელ-ეწიფებისა მეკეცესა მას თიჯისა მის მისვე შეზელილისაგან შესაქმედ რომელიმე ჳატიოსნად ჳურჳლად და რომელიმე უჳატიოდ?
22. უკუეთუმცა უნდა ღმერთსა ჩუენებად რისხვად თჳსი და უწყებად ძალი თჳსი, რომელი დაუთმენიეს მრავლითა სულგრძელებითა ჳურთა მათზედა რისხვისათა, განმზადებულთა წარსაწყმედელად,
23. და რადთა აჩუენოს სიმდიდრე იგი დიდებისა მისისად ჳურთა მათ ჴედა წყალობისათა, რომელნი-იგი წინადსწარ განჳმზადნა სადიდებელად,
24. რომელთაცა-ესე მიწოდნა ჩუენ არა ხოლო თუ ჳურიათაგან, არამედ წარმართთაგანცა?
25. ვითარცა ოსეს შინა იტყვს: უწოდო არა ერსა ჩემსა ერად ჩემდა და არა საყუარელსა ჩემსა საყუარელად.
26. და იყოს ადგილსა მას, სადა-იგი ერქუა მათ: არა ერი ჩემი თქუენ, მუნ იწოდნენ ძედ ღმრთისა ცხოველისა.
27. ხოლო ესაია დაღადებს ისრაჴლისათჳს: დაღაცათუ იყოს რიცხჳ იგი ძეთა ისრაჴლისათად, ვითარცა ქჳშად ჴღჳსად, ნემტი ოდენ ცხოვნდეს;

28. რამეთუ სიტყუად აღმასრულებული და შემოკლებული სიმართლესა შინა, ვითარმედ სიტყუად შემოკლებული ყოს უფალმან ქუეყანასა ზედა.
29. და ვითარცა–იგი წინადაწარ თქუა ესაია: არა თუმცა უფალმან საბაოთ დამიტევა ჩუენ თესლი, ვითარცა სოდომელნიმცა შევიქმნენით და გომორელთამცა მივემსგავსენით.
30. აწ უკუე რაა–მე ვთქუათ? რამეთუ წარმართნი, რომელნი არა სდევედეს სიმართლესა, ეწინეს სიმართლესა, ხოლო სიმართლესა სარწმუნოებისაგან.
31. ხოლო ისრაელი სდევდა შჯულსა მას სიმართლისასა და შჯულსა მას სიმართლისასა ვერ მისწუდა.
32. რადასათვს–მე? რამეთუ არა სარწმუნოებისაგან, არამედ ვითარცა საქმეთაგან შჯულისათა, რამეთუ შეჰბრკოლდეს ლოდსა მას შებრკოლებისასა.
33. ვითარცა წერილ არს: აჰა ესერა დავსდებ სიონს შინა ლოდსა შებრკოლებისასა და კლდესა საცთურებისასა; და ყოველსა რომელსა ჰრწმენეს იგი, არასადა ჰრცხუენეს.

10

1. ძმანო, ნებად გულისა ჩემისა და ვედრებად ჩემი ღმრთისა მიმართ ისრაელისათვს არს საცხორებელად.
2. ვეწამები მათ, რამეთუ შური საღმრთოდ აქუს, არამედ არა მეცნიერებით.
3. რამეთუ უმეცარ იყვნეს იგინი სიმართლისა მისგან ღმრთისა და თვსსა მას სიმართლესა ეძიებდეს დამტკიცებად და სიმართლესა ღმრთისასა არა დაემორჩილნეს,
4. რამეთუ დასასრული შჯულისაა ქრისტე არს მაცხოვრად ყოვლისა მორწმუნისა.
5. რამეთუ მოსე დასწერს სიმართლესა მას შჯულისაგანსა, ვითარმედ: რომელმან ქმნეს იგი კაცმან, ცხოვნდეს მას შინა.
6. ხოლო სარწმუნოებისაგანი სიმართლე ესრეთ იტყვს: ნუ იტყვ გულსა შენსა: ვინ აღვიდეს ზეცად? ესე იგი არს, ქრისტესი გარდამოყვანებად.
7. ანუ: ვინ შთავიდეს უფსკრულად? ესე იგი არს, ქრისტესი მკუდრეთით აღმოყვანებად.
8. არამედ რასა იტყვს: მახლობელ შენდა არს სიტყუად ეგე პირსა შენსა და გულსა შენსა, ესე იგი არს, სიტყუად სარწმუნოებისა, რომელსა ვქადაგებთ,
9. ვითარმედ აღ–თუ–იარო პირითა შენითა უფალი იესუ და გრწმენეს გულითა შენითა, რამეთუ ღმერთმან აღადგინა იგი მკუდრეთით, სცხონდე.
10. რამეთუ გულსა გრწამს სიმართლედ, ხოლო პირითა აღიარებ საცხორებელად.
11. რამეთუ იტყვს წიგნი: ყოველსა რომელსა ჰრწმენეს მისა მიმართ, არასა და ჰრცხუენეს.
12. რამეთუ არა არს განწვალება ჰურიისა და წარმართისა, რამეთუ თავადი არს უფალი ყოველთა, რომელი განამდიდრებს ყოველთა, რომელნი ხადიან მას.
13. რამეთუ ყოველმან რომელმან ხადოს სახელსა უფლისასა, ცხონდეს.
14. ვითარ უკუე ხადონ, რომლისა მიმართ არა ჰრწმენა? ანუ ვითარ–მე ჰრწმენეს, რომლისაა არა ისმინეს? ანუ ვითარ–მე ისმინონ თვნიერ ქადაგებისა?
15. ანუ ვითარ–მე ქადაგებდენ, არათუ წარავლინნენ? ვითარცა წერილ არს: ვითარ შუენიერ არიან ფერცნი მახარებელთა მათ მშვდობისათანი, რომელნი ახარებენ კეთილსა!
16. არამედ არა ყოველთა ისმინეს სახარებისა მის, რამეთუ ესაია იტყვს: უფალო, ვისმე ჰრწმენა სასმენელი ჩუენი?
17. აწ უკუე სარწმუნოებად სამე სმენისაგან არს, ხოლო სმენად–სიტყუთა ღმრთისადათა.

18. არამედ ვთქვათ: ნუ უკუე არა ესმას? არამედ იტყვს, ვითარმედ: ყოველსა ქუეყანასა განჯდა ჳმა მათი, და კიდეთა სოფლისათა-სიტყუანი მათნი.
19. არამედ ვიტყვ: ნუ უკუე ისრაჳლმან არა ცნას? პირველად მოსე ეტყვს: მე გაშურვო თქუენ არა ნათესავსა მას ზედა და ნათესავითა მით უგულისწმოდთა განგარისხნე თქუენ.
20. ხოლო ესაია იკადრებს და იტყვს: ვეპოვე მათ, რომელნი მე არა მეძიებდეს, და განვეცხადე მათ, რომელნი მე არა მიკითხვიდეს.
21. ხოლო ისრაჳლისა მიმართ იტყვს: დღესა ყოველსა განვიპყრენ ჳელნი ჩემნი ერისა მიმართ ურჩისა და მაცილობელისა.

11

1. ვიტყვ უკუე: ნუ განიშორა-მეა ღმერთმან ერი თჳსი? ნუ იყოფინ! და რამეთუ მეცა ისრაიტელი ვარ თესლისაგან აბრაჳამისა, ტომისაგან ბენიამენისა.
2. არა განიშორა ღმერთმან ერი თჳსი, რომელი-იგი წინადაწარ იცნა. ანუ არა უწყითა ელიაჳსი, რასა-იგი იტყვს წიგნი? ვითარ-იგი შეემთხუევს ღმერთსა შესმენად ისრაჳლისა და იტყვს:
3. უფალო, წინადაწარმეტყუელნი შენნი მოსწყვდნეს და საკურთხეველნი შენნი დაარღვნეს; და მე დაშთომილ ვარ მარტოჲ, და ეძიებენ სულსაგა ჩემსა.
4. არამედ რასა ეტყვს მას ბრძანებაჲ იგი სიტყვსაჲ მის? დამიტევებიეს თავისა ჩემისა შჳდ ათასი მამაკაცი, რომელთა არა მოუდრეკიან მუტლნი მათნი ზაალისა.
5. ეგრეცა უკუე და აწცა ჟამსა ამას ნეშტი რჩევით მადლითა მით იქმნა.
6. ხოლო უკუეთუ მადლით, არღარა საქმეთაგან; უკუეთუ არა, მადლი იგი არღარა შეირაცხების მადლად; უკუეთუ კულა საქმეთაგან, არღარა არს მადლი, ვინაჲთგან საქმე იგი არღარა არს საქმე.
7. აწ უკუე რაჲ? რომელსა ეძიებს ისრაჳლი, ამას ვერ მიემთხვა. ხოლო რჩევითი იგი მიემთხვა, და სხუანი იგი დაბრმეს,
8. ვითარცა წერილ არს: მოსცა მათ ღმერთმან სული მწუხარებისაჲ, თუალნი, რაჲთა არა ჳხედვიდენ, და ყურნი, რაჲთა არა ესმოდის, ვიდრე დღენდელად დღედმდე.
9. და დავით იტყვს: ექმენინ ტაბლაჲ მათი მათ წინაშე საბრჳე და სანადირო და მისაგებელ და საცდურ მათდა.
10. დაუბნელდედ თუალნი მათნი, რაჲთა არა ჳხედვიდენ, და ზურგი მათი მარადის შედრიკე!
11. ხოლო ვიტყვ: ნუ უკუე შეუბრკუმა, რაჲთა დაეცნენ? ნუ იყოფინ! არამედ მათითა მით შეცოდებითა ცხორებაჲ წარმართთაჲ იქმნა საშურებელად მათდა.
12. ხოლო უკუეთუ შეცოდებაჲ იგი მათი სიმდიდრე სოფლისა, და ძლეულებაჲ იგი მათი სიმდიდრე წარმართთა, რაოდენ უფროჲს სავესებაჲ იგი მათი!
13. ხოლო თქუენ გეტყვ, წარმართთა მაგათ: რაოდენ-ესე ვარ მე წარმართთა მოციქულ, მსახურებაჲ ესე ჩემი ვადიდო.
14. ვაშურო ხოლო თუ ჳორცთა ჩემთა და ვაცხოვნნე ვინმე მათგანნი?
15. რამეთუ უკუეთუ განვრდომად იგი მათი დაგება სოფლისა, რაოდენ-მე შეწყნარებაჲ მათი, არა თუ ცხორებაჲ მკუდართაგან?
16. ხოლო უკუეთუ დასაბამი იგი წმიდა არს, და თბეცა; და უკუეთუ ძირი იგი წმიდა არს, და რტონიცა მისნი.

17. ხოლო უკუეთუ რტოთა მათგანნი ვინმე გარდასტყდეს, ხოლო შენ ველური ზეთის ხილი იყავ და დაემყენ მათ ზედა და თანა-ზიარ ძირისა და სიპოხისა ზეთის ხილისა იქმენ,
18. ნუ ექადი რტოთა მათ. ხოლო უკუეთუ ექადი, არა თუ შენ ძირი იგი გიტჯრთავს, არამედ ძირსა მას - შენ.
19. სთქუა უკუე: გარდასტყდეს რტონი იგი, რადთა მე დავემყნა.
20. კეთილ! იგინი ურწმუნოებითა მათითა გარდასტყდეს, ხოლო შენ სარწმუნოებითა სდგა; ნუ ჰმალლოი, არამედ გემინოდენ!
21. უკუეთუ ღმერთმან ბუნებითა მათ რტოთა არა ჰრიდა, ნუუკუე შენცა არა გრიდოს.
22. აწ უკუე იხილე სიტკბოებად და სასტიკებად ღმრთისაჲ: დაცემულთა მათ ზედა-სასტიკებად, ხოლო შენ ზედა-სიტკბოებად, უკუეთუ ეგო სიტკბოებასა მას ზედა; უკუეთუ არა, შენცა მო-ვე-ეკუეთო.
23. და იგინი, თუ არა დაადგრენ ურწმუნოებასა მათსა ზედა, და-ვე-ემყნენ, რამეთუ შემძლებელ არს ღმერთი კულად დამყნად მათდა.
24. უკუეთუ შენ ბუნებითისა მისგან მოეკუეთე ველურისა ზეთის ხილისა და გარემე ბუნებისა დაემყენ კეთილსა ზეთის ხილსა, რადენ უფროდს იგინი ბუნებითსა მას დაემყნენ თვისსავე მას ზეთის ხილსა!
25. არა მნებავს უმეცრებად თქუენი, ძმანო, საიდუმლოდსაჲ ამის,-რადთა არა იყვნეთ თავით თვისით ბრძენ,-რამეთუ სიბრძნე ჟამად-ჟამად შეჰყვა ისრაჴლსა, ვიდრემდე სავსებად იგი წარმართთაჲ შემოჴდეს.
26. და ესრეთ ყოველი ისრაჴლი ცხონდეს, ვითარცა წერილ არს: მოვიდეს სიონით მჴსნელი და მოაქციოს უღმრთოებისაგან იაკობი.
27. და ესე არს ჩემ მიერი იგი მათდა მიმართ აღთქუმაჲ, რაჟამს მოვსპნე ცოდვანი მათნი.
28. სახარებისა მისგან - მტერ თქუენდა, ხოლო რჩეულებისა მისგან - საყუარელ მამათათჴს.
29. რამეთუ შეუნანებელ არიან მადლნი იგი და ჩინებანი ღმრთისანი.
30. რამეთუ ვითარცა-იგი თქუენცა ოდესმე ურჩ ექმნენით ღმერთსა, ხოლო აწ შეიწყალენით მათითა მით ურჩებითა,
31. ეგრეთვე ესენი ურჩ ექმნეს აწ თქუენისა შეწყალებისათჴს, რადთა იგინიცა შეიწყალნენ.
32. რამეთუ შეაყენნა ღმერთმან ყოველნივე ურჩებასა, რადთა ყოველნი შეიწყალნეს.
33. ჰ სიღრმე სიმდიდრისა და სიბრძნისა და მეცნიერებისა ღმრთისაჲ! ვითარ გამოუძიებელ არიან განკითხვანი მისნი და გამოუკულებელ არიან გზანი მისნი!
34. რამეთუ ვინ ცნა გონებად უფლისაჲ? ანუ ვინ თანა-მზრახველ ეყო მას?
35. ანუ ვინ წინადაწარ მი-რადმე-სცა მას და კულად მიეგოს მას?
36. რამეთუ მისგან და მის მიერ და მისა მიმართ არს ყოველი. მისა დიდებად უკუენითი უკუენისამდე. ამინ.

1. გლოცავ თქვენ, ძმანო, მოწყალეებათათვის ღმრთისათა, წარუდგინეთ ჯორცნი ეგე თქუენნი მსხუერპლად ცხოველად, წმიდად, სათნოდ ღმრთისა მეტყუელი ეგე მსახურებად თქუენი.
2. და ნუ თანა-ხატ ექმნებით სოფელსა ამას, არამედ შეიცვალენით განახლებითა მით გონებისა თქუენისადათა, რადთა გამოიცადოთ თქუენ, რად-იგი არს ნებად ღმრთისაჲ: კეთილი, სათნოდ და სრული.
3. რამეთუ ვეტყვ მაღლითა ღმრთისადათა, რომელი მოცემულ არს ჩემდა ყოველსა მას, ვინცა-იგი არს თქუენ შორის: ნუ უფროდს ბრძნობნ უმეტეს წესისა მის, არამედ ბრძნობდინ სიწმიდესა კაცად-კაცადი, ვითარცა ღმერთმან განუყო საზომითა მით სარწმუნოებისადათა.
4. ვითარცა ერთსა მას გუამსა მრავალ ასოებ აქუს, ხოლო ასოებსა მას ყოველსა არა იგივე საქმე აქუს,
5. ეგრეცა ჩუენ ყოველნი ერთ გუამ ვართ ქრისტეს მიერ, ხოლო თვთოეული ურთიერთას ასოებ ვართ.
6. ხოლო გუაქუს ჩუენ ნიჭები მაღლისა მისებრ მოცემულისა ჩუენდა თითო-სახედ, გინათუ წინადასწარმეტყუელება საზომისაებრ სარწმუნოებისა,
7. გინა რომელი ჰმსახურებდეს - მსახურებითა მით; გინა რომელი ასწავებდეს - სწავლითა მით;
8. გინა რომელი ნუგეშინის-სცემდეს ნუგეშინის-ცემითა მით; რომელი მისცემდეს - უხუებით; რომელი ზედა-ადგებოდის - მოსწრაფებით; რომელი სწყალობდეს - მხიარულებით,
9. სიყუარულითა შეუორგულელებელითა, განემორენით ბოროტსა და შეეყვებით კეთილსა;
10. ძმათ მოყუარებითა ურთიერთას მოწლედ მოსურნე იყვენით; პატივის-ცემასა ერთიერთსა უსწრობდით;
11. სწრაფასა ნუ მცონარე ხართ; სულითა მდულარე იყვენით; უფალსა ჰმონებდით;
12. სასოებასა გიხაროდენ, ჭირსა დაუთმობდით, ლოცვასა განკრძალულ იყვენით;
13. საწმარსა წმიდათასა ეზიარებოდეთ, სტუმრის მოყუარებასა შეუდეგით;
14. აკურთხევდით მდევართა თქუენთა, აკურთხევდით და ნუ სწყევთ;
15. გიხაროდენ მოხარულთა თანა და ტიროდეთ მტირალთა თანა.
16. და მასვე ურთიერთას ზრახევდით; ნუ მაღალსა მას ჰზრახავთ, არამედ მდაბალსა მას შეეყვებით; ნუ იქმნებით ბრძენ თავით თვსით
17. და ნუვის ბოროტსა ბოროტისა წილ მიაგებთ; წინადასწარ განიზრახევდით კეთილსა წინაშე ყოველთა კაცთა.
18. უკუეთუ შესაძლებელ არს თქუენ მიერ, ყოველთა კაცთა თანა მშვიდობასა ჰყოფდით.
19. ნუ თავით თვსით შურსა ეძიებთ, საყუარელნო, არამედ ეცით ადგილ რისხვასა, რამეთუ წერილ არს: ჩემი არს შურის-გება და მე მივაგო, იტყვს უფალი.
20. არამედ ჰშიოდის თუ მტერსა შენსა, პური ეც მას; და სწყუროდის თუ, ასუ მას; რამეთუ ესე რად ჰყო, ნაკუერცხალი ცეცხლისაჲ შეჰკრიბო თავსა მისსა.
21. ნუ იძლევი ბოროტისაგან, არამედ სძლე კეთილითა მით ბოროტსა მას.

1. ყოველი სული კელმწიფებასა მას უმთავრესისასა დაემორჩილენ, რამეთუ არა არს კელმწიფებად, გარნა ღმრთისაგან; და რომელნი-იგი არიან კელმწიფებანი, ღმრთისა მიერ განწესებულ არიან.
2. ამიერითგან რომელი ადგებოდის კელმწიფებასა, ღმრთისა ბრძანებასა ადგების. ხოლო რომელნი-იგი ადგებოდნან, თავისა თვისისა საშჯელი მიიღონ.
3. რამეთუ მთავარნი იგი არა არიან საშინელ კეთილის მოქმედთა, არამედ ბოროტის მოქმედთა. გნებავს თუ, რაფთა არა გეშინოდის კელმწიფებისაგან? კეთილსა იქმოდე და მოილო ქებად მისგან,
4. რამეთუ ღმრთის მსახური არს შენდა კეთილისათვს. ხოლო უკუეთუ ბოროტსა იქმოდო, გეშინოდენ, რამეთუ არა ცუდად ჯრმალ აბს; რამეთუ ღმრთის მსახურ არს შენდა, რისხვისათვს შურის მეძიებელ ბოროტის მოქმედთათვს.
5. ვინაფცა ჯერ – არს დამორჩილება არა ხოლო რისხვისათვს, არამედ გონებისათვსცა იჭვსა.
6. ამისთვს ხარკსაცა მისცემდით, რამეთუ მსახურნი ღმრთისანი არიან, ამისთვსცა მოლუაწებასა განკრძალულ არიან.
7. მისცემდით უკუე ყოველთა თანა-ნადებსა: სახარკოსა – ხარკი, საზუერესა – ზუერი, საშინელსა-შიში, პატივისა-პატივი.
8. ნურადმცა ვისი თანა-გაც, გარნა ურთიერთას სიყუარული, რამეთუ რომელსა უყუარდეს მოყუასი თვისი, მან შჯული ადასრულა,
9. ვითარმედ: არა იმრუშო, არა კაც-ჰკლა, არა იპარო, არა გული გითქუმიდეს, და სხუად თუ რამე მცნებად არს, ამითვე სიტყვთა აღესრულების, ვითარმედ: შეიყუარო მოყუასი შენი, ვითარცა თავი თვისი.
10. სიყუარულმან მოყუასსა თვისსა ბოროტი არა უყვის; აღმასრულებელი შჯულისადა სიყუარული არს.
11. და ესე უწყოდეთ ჟამი, რამეთუ აწვე არს ჟამი განღვებად ჩუენდა ძილისაგან. აწ უმახლობელეს არს ჩუენდა ცხოვრებად, ოდესღა-ესე გურწმენა.
12. ღამე იგი განგუეშორა და დღე შემოგუეახლა; განვიშორნეთ უკუე საქმენი ბნელისანი და შევიძოსოთ საჭურველი ნათლისადა.
13. და ვითარცა დღესა შინა, შუენიერად ვიდოდით ნუ სიმღერითა და მთრვალობითა, ნუ საწოლითა და ბილწებითა, ნუ ჯდომითა და შურითა,
14. არამედ შეიძოსეთ უფალი იესუ ქრისტე და ჯორცთა ზრახვასა ნუ ჰყოფთ გულის სათქუმელ.

14

1. და უძლური იგი სარწმუნოებითა შეიწყნარეთ, ნუ ორგულებით და გულის სიტყვთა.
2. რომელსამე ჰრწამნ ჭამად ყოველი, ხოლო უძლური იგი მხალსა ჭამნ.
3. მჭამელი იგი არა-მჭამელსა მას ნუ შეურაცხ-ჰყოფნ, და არ -მჭამელი იგი მჭამელსა მას ნუ განიკითხავნ, რამეთუ ღმერთმან იგი შეიწყნარა.
4. შენ ვინ ხარ, რომელი განიკითხავ სხვსა მონასა? თვისსა უფლისა დგეს გინა თუ დაეცეს, დგეს სამე, რამეთუ შემძლებელ არს ღმერთი დადგინებად მისდა.
5. რომელიმე იმარხავნ დღე-გამოდებით და რომელიმე იმარხავნ ყოველსა დღესა; კაცად-კაცადი თვისითა გონებითა გულ-სავსე იყავნ.

6. რომელი – იგი ზრახვიდეს დღესა მას, უფლისად ზრახავს; და რომელი არა ზრახვიდეს დღესა მას, უფლისადვე არა ზრახავს; და რომელი ჭამს, უფლისად ჭამს, რამეთუ ჰმადლობს ღმერთსა; და რომელი არა ჭამს, უფლისადვე არა ჭამს, და ჰმადლობს ღმერთსა.
7. რამეთუ არავინ ჩუენგანი თავით თვსით ცოცხალ არს, და არავინ თავით თვსით მოკუდების.
8. რამეთუ გინა თუ ცხოველ ვართ, უფლისად ცხოველ ვართ, და გინა თუ მოვსწყდებით, უფლისა მიერვე მოვსწყდებით; გინა თუ ცოცხალ ვიყვნეთ, გინა თუ მოვსწყდეთ, უფლისანი ვართ.
9. რამეთუ ამისთვისცა ქრისტე მოკუდა და აღდგა და ცხონდა, რათა მკუდართაცა და ცხოველთაცა ზედა უფლებდეს.
10. ხოლო შენ რაღა განიკითხავ ძმასა შენსა? ანუ თუ შენ რაღა შეურაცხ-ჰყოფ ძმასა შენსა? რამეთუ ყოველნივე წარდგომად ვართ წინაშე საყდართა ქრისტესთა.
11. რამეთუ წერილ არს: ცხოველვარ მე, იტყვს უფალი, რამეთუ ჩემდა მოდრკეს ყოველი მუჭლი, და ყოველმან ენამან აღუაროს ღმერთსა.
12. აწ უკუეთუ კაცად-კაცადმან ჩუენმან თავისა თვისისათვის სიტყუად მისცეს ღმერთსა.
13. ნულარამცა ურთიერთას განვიკითხავთ, არამედ უფროდსდა ესე განიკითხეთ, რათა არა დაუდგათ შესაბრკოლებელი გინა საცთური ძმასა.
14. ვიცი და მრწამს უფლისა იესუმს მიერ, რამეთუ არარად შეგინებულ არს თავით თვსით; გარნა თუ რომელი-იგი შე-ვინმე-ჰრაცხოს შეგინებულად, იგი არს შეგინებულ.
15. უკუეთუ საჭმლისათვის ძმად იგი შენი წუხდეს, არღარა სიყუარულით ხუალ. ნუ საჭმლითა შენითა მას წარსწყმედ, რომლისათვის ქრისტე მოკუდა.
16. ნუმცა უკუე იგმოზვის კეთილი იგი თქუენი.
17. რამეთუ არა არს სასუფეველი ღმრთისად საჭმელ და სასუმელ, არამედ სიმართლე და მშჯდობა და სიხარულ სულითა წმიდითა.
18. რამეთუ რომელი ამათ შინა ჰმონებდეს ქრისტესა, სათნო არს იგი ღმრთისა და რჩეულ კაცთა.
19. აწ უკუე მშჯდობასა შეუდგეთ და აღშენებასა ურთიერთარს.
20. ნუ ჰამადისათვის დაჰკსნი საქმესა ღმრთისასა. ყოველივე წმიდა არს, არამედ ბოროტ არს კაცისა, რომელი შებრკოლებისათვის ჰამდეს.
21. უმჯობეს არს არა-ჰამად ჯორცისად და არცა სუმად ღვინისად, არცა რომლითა ძმად იგი შენი შეჰბრკოლდების გინა დაჰბრკოლდების ანუ მოუძღურდების.
22. შენ სარწმუნოებად გაქუს? თავისა შენისათვის გაქუნდინ წინაშე ღმრთისა. ნეტარ არს მისა, რომელმან არა განიკითხოს თავი თვსი, რომელსა შინა გამოიცადოს.
23. ხოლო რომელი-იგი ორგულეზდეს, დაღაცათუ ჰამოს, და-ვე-შჯილ არს, რამეთუ არა სარწმუნოებით ჰამს; და ყოველი, რომელი არა სარწმუნოებით არს, იგი ცოდვა არს.
24. ხოლო რომელი-იგი შემძლებელ არს დამტკიცებად თქუენდა სახარებისაებრ ჩემისა და ქადაგებისა ქრისტე იესუმსა, გამოცხადებითა საიდუმლოდსათა, ჟამთა მათ საუკუნეთა დადუმებულსა,
25. ხოლო აწ გამოცხადებულსა წიგნთაგან საწინაღწარმეტყუელოთა, ბრძანებითა საუკუნოდსა ღმრთისადთა, დასამორჩილებელად სარწმუნოებისა, ყოველთა მიმართ წარმართთა უწყებულსა,
26. მხოლოსა ბრძენსა ღმერთსა, ქრისტე იესუმს მიერ, რომლისა არს დიდებად უკუნითი უკუნისამდე. ამინ.

1. ხოლო თანა-გუაც ჩუენ ძლიერთა უძღურებათა მათ უსუსურთასა ტვრთვად და არა თავთა თვსთა სათნო-ყოფად,
2. კაცად-კაცი ჩუენი მოყუასსა სათნო-ეყოფოდენ კეთილისათვს აღსაშენებელად.
3. და რამეთუ ქრისტეცა არა თავსა თვსსა სათნო-ეყო, არამედ ვითარცა წერილ არს: ყუედრებანი მაყუედრებელთა შენთანი დამეცნეს ჩემ ზედა.
4. რამეთუ რაოდენი-იგი წინადაწარ დაიწერა, ჩუენდა სამოდღურებელად დაიწერა, რადთა მოთმინებითა მით და ნუგეშინის-ცემითა წიგნთათა სასოებად გუაქუნდეს.
5. ხოლო ღმერთმან მოთმინებისამან და ნუგეშინის-ცემისამან მოგეცინ თქუენ იგივე ზრახვად ურთიერთას ქრისტეს იესუმს მიერ,
6. რადთა ერთბამად ერთითა პირითა აღიდებდეთ ღმერთსა და მამასა უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესსა.
7. ამისთვის შეიწყნარებდით ურთიერთას, ვითარცა-იგი ქრისტემან შეგიწყნარნა თქუენ სადიდებლად ღმრთისა.
8. ხოლო ვიტყვ იესუ ქრისტესსა, რამეთუ მსახურ იქმნა წინადაცუეთილებისა ჭეშმარიტებისათვს ღმრთისა, დასამტკიცებელად აღთქუმასა მას მამათასა,
9. ხოლო წარმართნი-წყალობისათვს სადიდებელად ღმრთისა, ვითარცა წერილ არს: ამისთვის აღგიარო შენ წარმართთა შორის, უფალო, და სახელსა შენსა უგალობდე.
10. და კუალად იტყვს: იხარებდით წარმართნი ერისა მისისა თანა.
11. და კუალად იტყვს: უგალობდით უფალსა ყოველი თესლები, და აქებდით მას ყოველი ერი.
12. და მერმე ესაია იტყვს: და იყოს ძირი იგი იესესი, და რომელი-იგი აღდგომად არს მთავრად წარმართთა; და მას წარმართნი ესვიდენ.
13. ხოლო ღმერთმან სასოებისამან აღგავსენინ თქუენ ყოვლითა სიხარულითა და მშვდობითა სარწმუნოებად და აღმატებად თქუენდა სასოებითა და ძალითა სულისა წმიდისაათა.
14. მრწამს მე, ძმანო ჩემნო, თქუენთვის, ვითარმედ თქუენცა სავსე ხართ სახიერებითა და აღსავსე ყოვლითა მეცნიერებითა და შემძლებელ ურთიერთასცა სწავლად.
15. უკადნიერესად-რე მივწერე თქუენდა, ძმანო, ზოგსრე, რადთა მოგაკსენო თქუენ მაღლითა მით, რომელი მოცემულ არს ჩემდა ღმრთისა მიერ,
16. რადთა ვიყო მე მსახურ იესუ ქრისტესა წარმართთა მიმართ, მდდელობის მოღუაწე სახარებისა მის ღმრთისა, რადთა იყოს მსხუერპლი იგი წარმართთა შეწირულ და განწმედილ სულითა წმიდითა.
17. მაქუს უკუე სიქადული ქრისტე იესუმს მიერ ღმრთისა მიმართ.
18. რამეთუ არა ვიკადრო რადსამე სიტყუად, რომელი-იგი არა ქმნა ქრისტემან ჩემ მიერ დასამორჩილებელად წარმართთა სიტყვთა და საქმითა.
19. ძალითა სასწაულებისა და ნიშებისაათა, ძალითა სულისა ღმრთისაათა, რადთა მე იერუსალჴმითგან და გარემო ვიდრე ილორიკიადმდე აღვასრულო სახარებად იგი ქრისტესი.
20. ხოლო ესრეთ პატივ-ცემულ ვარ სახარებად, არა თუ სადა სახელ-დებულ არს ქრისტე, რადთა არა სხუასა საფუძველსა ზედა ვაშენებდე,
21. არამედ ვითარცა წერილ არს: რომელთა არა თხრობილ არს მისთვის, იხილონ, და რომელთა არა სმენილ არს, გულისკმა – ყონ.
22. ამისთვისცა დავეყენე მისლვად თქუენდა.

23. ხოლო აწ არღარა მაქუნდა მე ადგილი ამიერ კერძოთა ამათ ადგილთა, და მსურის მოსლვად თქუენდა მრავლით წლითგან.
24. და უკუეთუ წარვიდოდი სპანიად, მოვიდე თქუენდა, რამეთუ ვესავ, ვითარმედ, მი-რაჲ-ვიდოდი მუნ, გიხილნე თქუენცა, და თქუენ მიერ წარვიგზავნო მუნ, უკუეთუ თქუენითა ხილვითა ზოგს-რამდე განვძლე პირველად.
25. ხოლო აწ ესერა წარვალ იერუსალჴმდ მსახურებად წმიდათა.
26. რამეთუ ჯერ-იჩინეს მაკედონიამან და აქაჲმან ზიარებისა რამდე ყოფად გლახაკთა მათთვს წმიდათა, რომელნი არიან იერუსალჴმს.
27. ჯერ-იჩინეს და თანამდებცა არიან მათა. რამეთუ უკუეთუ სულიერთა მათ თანა-ეზიარნეს წარმართნი, თანა-აც და ჯორციელთა მათ შინა მსახურებად მათდა.
28. ესე უკუე აღვასრულო და დავჰბეჭდო ნაყოფსა მას მათსა და წარვიდე თქუენ მიერ სპანიად.
29. ხოლო ესე უწყი, რამეთუ მო-რაჲ-ვიდოდი თქუენდა, სავსებითა მით კურთხევისა სახარებისა ქრისტესითა მოვიდე.
30. ხოლო გლოცავ თქუენ, ძმანო, უფლისა ჩუენისა მიერ იესუ ქრისტესა და სიყუარულითა მით სულისადათა, თანა-მოლუაწე მექმნენით მე ლოცვათა შინა ჩემთვს ღმრთისა მიმართ,
31. რადთა განვერე ურჩთა მათგან ჰურიასტანს და რადთა მსახურებაჲ ჩემი იერუსალჴმს შეწირულ იყოს წმიდათა მიმართ,
32. რადთა მხიარულებით მოვიდე თქუენდა ნებითა ღმრთისადათა და თქუენ თანა განვისუენო.
33. ხოლო ღმერთი მშვედობისაჲ იყავნ თქუენ ყოველთა თანა. ამინ.

16

1. შეგვედრებ თქუენ ფიბეს, დასა ჩუენსა, რომელი-იგი არს მსახურ ეკლესიისა მის კენქრელთადასა,
2. რადთა იგი შეიწყნაროთ უფლისა მიერ ღირსად წმიდათა და თანა-დაუდეგით მას, რომელიცა რამდე საქმე უკმდეს თქუენგან, და რამეთუ იგიცა მრავალთა თანა-მდგომ ექმნა და თვთ მეცა.
3. კითხვაჲ არქუთ პრისკილას და აკვლას, თანა-შემწეთა ჩემთა ქრისტეს იესუმს მიერ,
4. რომელთა-იგი სულისა ჩემისათვს ქედნი მათნი წარუპყრნეს, რომელთადა არა მე ხოლო მადლიერ ვარ, არამედ ყოველნი ეკლესიანი წარმართთანი
5. და სახლად-სახლად კრებულნი მათნი. კითხვაჲ არქუთ ეპენეტოსს, საყუარელსა ჩემსა, რომელი-იგი არს პირველი ნაყოფი აქაიადსაჲ ქრისტეს მიმართ.
6. კითხვაჲ არქუთ მარიამს, რომელი-იგი ფრიად დაშურა თქუენდა მიმართ.
7. კითხვაჲ არქუთ ანდრონიკეს და იუნიანს, ნათესავთა ჩემთა და თანა ტყუეთა ჩემთა, რომელნი არიან შესწავებულ მოციქულთა შორის, რომელნი ჩემსა წინადათცა იყვნეს ქრისტეს მიერ.
8. კითხვაჲ არქუთ ამპლიას, საყუარელსა ჩემსა, უფლისა მიერ.
9. კითხვაჲ არქუთ ურბანოსს, თანა-შემწესა ჩუენსა ქრისტეს მიერ, და სტაქეს, საყუარელსა ჩემსა.
10. კითხვაჲ არქუთ აპელეს, რჩეულსა ქრისტეს მიერ. კითხვაჲ არქუთ არისტუვეულესგანთა მათ.

11. კითხვად არქუთ ეროდიონს, ნათესავსა ჩემსა. კითხვად არქუთ ნარკისოდსგანთა მათ უფლისა მიერ.
12. კითხვად არქუთ ტრჳფენას და ტრჳფოსას, რომელნი მაშურალ არიან უფლისა მიერ. კითხვად არქუთ პერსიდას, საყუარელსა, რომელი ფრიად დაშურა უფლისა მიერ.
13. კითხვად არქუთ რუფოსს, რჩეულსა უფლისა მიერ, და დედასა მისსა და ჩემსა.
14. კითხვად არქუთ ასუნკრიტეს, ფლეგონს, ერმეს, პატრობას, ერმის და მათ თანათა მათ ძმათა.
15. კითხვად არქუთ ფილოლოგეს და ივლიას, ნირეას და დასა მისსა და ულუმპას და მათ თანათა მათ ყოველთა წმიდათა.
16. მოიკითხევიდით ურთიერთას ამბორის–ყოფითა წმიდითა. გიკითხვენ თქუენ ეკლესიანი ქრისტესნი.
17. გლოცავ თქუენ, ძმანო, ეკრძალებოდეთ მათგან, რომელნი-იგი წვალებასა და საცთურსა იქმან გარეშე მის მოძღურებისა, რომელი თქუენ გისწავიეს, და განემორენით მათგან.
18. რამეთუ ეგევიტარნი იგი უფალსა ჩუენსა იესუ ქრისტესა არა ჰმონებენ, არამედ თვსსა მუცელსა და ტკბილად მეტყუელებითა მით და კურთხევითა აცთუნნიან გულნი უმანკოთანი.
19. რამეთუ თქუენი ეგე მორჩილებად ყოველთა მიერ განთქუმულ არს; მიხარის უკუე თქუენთვს, და მნებავს თქუენი, რაფთა ბრძენ იყვნეთ კეთილისათვს და უმანკო-ბოროტისათვს.
20. ხოლო ღმერთმან მშჳდობისმან შემუსრენ ეშმაკი ქუეშე ფერჯთა თქუენთა ადრე. მაღლი უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესი თქუენ ყოველთა თანა.
21. გიკითხვენ თქუენ ტიმოთე, შემწე ჩემი, და ლუკიოს და იასონ და სოსიპატროს, ნათესავნი ჩემნი.
22. გიკითხავ თქუენ მე, ტერტიოს, რომელმან დავწერე წიგნი ესე უფლისა მიერ.
23. გიკითხავს თქუენ გაიოს, მესტუმრე ჩემი და ყოვლისა ეკლესიისად, გიკითხავს თქუენ ერასტოს, მნე ქალაქისად, და კუარტოს ძმად.
24. მაღლი უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესი თქუენ ყოველთა თანა. ამინ.

პავლე მოციქულისა წიგნი კორინთელთა მიმართ, პირველი

1

1. პავლე, ჩინებული მოციქული იესუ ქრისტესი ნებითა ღმრთისაფთა, და სოსთენე ძმად,
2. ეკლესიასა ღმრთისასა, რომელი არს კორინთეს შინა, განწმედითა ქრისტე იესუმს მიერ, ჩინებულთა წმიდათა, ყოველთა თანა, რომელნი ხადიან სახელსა უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესსა, ყოველსა ადგილსა მათსა და ჩუენსა:
3. მაღლი თქუენდა და მშჳდობად ღმრთისა მიერ მამისა ჩუენისა და უფლისა იესუ ქრისტესა.
4. ვჰმადლობ ღმერთსა ჩემსა მარადის თქუენთვს მაღლსა მას ზედა ღმრთისასა, მოცემულსა თქუენდა ქრისტე იესუმს მიერ.
5. რამეთუ ყოვლითა განჰმდიდრდით მას შინა, ყოვლითა სიტყვთა და ყოვლითა მეცნიერებითა,
6. ვითარცა წამებად იგი ქრისტესი განმტკიცნა თქუენ შორის,

7. რადთა თქუენ არარადთ ნაკლულევან იყვნეთ არცა ერთითა მადლითა და მოელოდით გამოჩინებასა მას უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესსა.
8. რომელმანცა დაგამტკიცნეს თქუენ ვიდრე აღსასრულადმდე უბრალონი დღესა მას უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესსა.
9. სარწმუნო არს ღმერთი, რომლისა მიერ იჩინენით ზიარებასა მას ძისა მისისა იესუ ქრისტეს უფლისა ჩუენისასა.
10. ხოლო გლოცავ თქუენ, ძმანო, სახელითა უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესითა, რადთა მასვე იტყოდით ყოველნი, და ნუ იყოფინ თქუენ შორის წვალება, არამედ იყვენით განმტკიცებულნი მითვე გონებითა და მითვე მეცნიერებითა.
11. რამეთუ მეუწყა მე თქუენთვს, ძმანო ჩემნო, ქლოველთა მათგან, ვითარმედ ჳდომა რადმე არიან თქუენ შორის.
12. ხოლო ვიტყვ ამას, რამეთუ კაცად–კაცადი თქუენი იტყვს, ვითარმედ: მე პავლესი ვარ, ხოლო მე აპოლომსი, ხოლო–მე კეფაჲსი, ხოლო მე–ქრისტესი.
13. გან–მე–ყოფილ არსა ქრისტე? ნუ პავლე ჯუარს–ეცუა თქუენთვს? ანუ სახელისა მიმართ პავლესისა ნათელ–იღეთა?
14. ჳვმადლობ ღმერთსა, რამეთუ არავის თქუენგანსა ნათელ–ვეც, გარნა კრისპოსს და გაიოსს,
15. რადთა არავინ თქუას, ვითარმედ: სახელითა ჩემითა ნათელ–ვეც.
16. ხოლო ნათელ–ვეც სტეფანაჲსცა სახელსა, მერმე არა ვიცი, უკუეთუ ვისმე ნათელ–ვეც სხუასა.
17. რამეთუ არა მომავლინა მე ქრისტემან ნათლის–ცემად, არამედ სახარებად, არა სიბრძნისა სიტყუათა, რადთა არა ცალიერ იყოს ჯუარი იგი ქრისტესი.
18. რამეთუ სიტყუად იგი ჯუარისაჲ წარწყმედულთა მათთვს სიცოფე არს, ხოლო ჩუენ ცხოვრებულთა ამათთვს ძალ ღმრთისა არს.
19. რამეთუ წერილ არს: წარვწყმიდო სიბრძნე იგი ბრძენთაჲ და მეცნიერებაჲ იგი მეცნიერთაჲ შეურაცხ–ვყო.
20. სადა არს ბრძენი? სადა არს მწიგნობარი? სადა არს გამომეძიებელი იგი ამის სოფლისაჲ? ანუ არა განაცოფა ღმერთმან სიბრძნე იგი ამის სოფლისაჲ?
21. რამეთუ ვინამთგან სიბრძნითა მით ღმრთისაჲთა ვერ იცნა სოფელმან სიბრძნითა თვსითა ღმერთი, ჯერ–იჩინა ღმერთმან ქადაგებითა მით სისულელისაჲთა ცხორებაჲ მორწმუნეთაჲ მათ.
22. ვინამთგან ჳურიანიცა სასწაულსა ითხოვენ, და წარმართნი სიბრძნესა ეძიებენ.
23. ხოლო ჩუენ ვქადაგებთ ქრისტესა ჯუარ–ცუმულსა: ჳურიათა სამე საცთურ და წარმართთა სისულელე.
24. ხოლო მათვე ჩინებულთა, ჳურიათა და წარმართთა ქრისტე ღმრთისა ძალ არს და ღმრთისა სიბრძნე.
25. რამეთუ სულელი იგი ღმრთისაჲ უბრძნეს კაცთა არს, და უძლური იგი ღმრთისაჲ უძლიერეს კაცთა არს.
26. რამეთუ იხილეთ–ღა ჩინებულებაჲ ეგე თქუენი, ძმანო: არა მრავალნი ბრძენ არიანა ჳორციელად, არა მრავალნი ძლიერ არიანა, არა მრავალნი აზნაურ არიანა?
27. არამედ სულელნი იგი სოფლისანი გამოირჩინა ღმერთმან, რადთა არცხვნოს ბრძენთა და უძლურნი იგი სოფლისანი გამოირჩინა ღმერთმან, რადთა არცხვნოს ძლიერთა.
28. და უაზნონი იგი სოფლისანი და შეურაცხნი გამოირჩინა ღმერთმან და არა–არსნი იგი, რადთა არსნი იგი განაქარვნეს;
29. რადთა არა იქადოს ყოველმან ჳორციელმან წინაშე ღმრთისა.

30. მისგან თქვენ ხართ ქრისტე იესუმს მიერ, რომელი-იგი იქმნა ჩუენდა სიბრძნე ღმრთისა მიერ, სიმართლე, სიწმიდე და გამოჯანსაღება.
31. რადთა, ვითარცა-იგი წერილ არს: რომელი-იგი იქადოდის, უფლისა მიერ იქადოდის.

2

1. და მე მო-რად-ვედ თქუენდა, ძმანო, არა მოვედ მეტნობისა სიტყუვთა სიბრძნისადათა მითხრობად თქუენდა წამებად იგი ღმრთისადა.
2. რამეთუ არარად სხუად დავიდევ გულსა ჩემსა უწყებად თქუენდა, გარნა ქრისტე იესუ და ესეცა ჯუარ-ცუმული.
3. და მე უძლურებასა შინა და შიშსა და ძრწოლასა მრავალსა ვიყავ თქუენდა მიმართ.
4. და სიტყუად ჩემი და ქადაგებად ჩემი არა რწმუნებითა კაცობრივისა სიბრძნისა სიტყუათადათა, არამედ გამოცხადებითა სულისადათა და ძალითა,
5. რადთა სარწმუნოებად ეგე თქუენი არა იყოს სიბრძნითა კაცთადათა, არამედ ძალითა ღმრთისადათა.
6. ხოლო სიბრძნესა ვიტყუთ სრულთა მათ მიმართ, ხოლო სიბრძნესა არა ამის სოფლისასა, არცა მთავართა მათ ამის სოფლისათა, რომელნი განქარვებად არიან,
7. არამედ ვიტყუ სიბრძნესა ღმრთისასა, საიდუმლოდ დაფარულსა მას, რომელი-იგი პირველადვე განაჩინა ღმერთმან უწინარეს საუკუნეთა სადიდებელად ჩუენდა,
8. რომელი-იგი არავინ მთავართაგანმან ამის სოფლისამან იცნა; რამეთუ უკუეთუმცა ეცნა, არამცა უფალი იგი დიდებისად ჯუარს-ეცუა.
9. არამედ ვითარცა წერილ-არს: რომელი თუალმან არა იხილა, და ყურსა არა ესმა, და გულსა კაცისასა არა მოუჭდა, რომელი განუმზადა ღმერთმან მოყუარეთა თვისთა.
10. ხოლო ჩუენ ღმერთმან გამოგვცხადა სულისა მიერ თვისისა; რამეთუ სული ყოველსავე გამოეძიებს, და სიღრმესაცა ღმრთისასა.
11. რამეთუ ვინ-მე უკუე იცის კაცმან კაცისად, გარნა სულმანვე კაცისამან, რომელი არს მის თანა? ეგრეცა ღმრთისად არავინ იცის, გარნა სულმანვე ღმრთისამან.
12. ხოლო ჩუენ სული არა ამის სოფლისად მოგვლეს, არამედ სული იგი, რომელ არს ღმრთისაგან, რადთა ვიცოდით ღმრთისა მიერ მონიჭებული იგი ჩუენდა;
13. რომელსაცა-ესე ვიტყუთ არა სწავლულებითა კაცობრივისა სიბრძნისა სიტყუათადათა, არამედ სწავლითა სულისა წმიდისადათა სულიერთა სულიერად შევატყუებთ.
14. ხოლო მშვნვიერი კაცი არა შეიწყნარებს სულსა ღმრთისადასა, რამეთუ სიცოფე უჩნნ მას, და ვერ შემძლებელ არნ ცნობად, რამეთუ სულიერად განიკითხვინ.
15. ხოლო სულიერი განიკითხავს ყოველსავე, და იგი არავისგან განიკითხვის.
16. რამეთუ ვინ ცნა გონებდ უფლისად, რადთამცა აზრახა მას? ხოლო ჩუენ გონებად ქრისტესი გუაქუს.

3

1. და მე, ძმანო, ვერ უძლე სიტყუად თქუენდა ვითარცა სულიერთა, არამედ ვითარცა ჯორციელთა, ვითარცა ჩჩვლთა ქრისტეს მიერ.

2. სძე გასუ თქუნ და არა საჭმელი, რამეთუ არღა გეძლო, არამედ არცაღა აწ გიძლავს,
3. რამეთუ წუთღა ჳორციელვე ხართ. რამეთუ საღაღა თქუნ შორის შური და ჳდომაღ და განწვალეზანი, არა ჳორციელვე–ღა ხართა და კაცობრივ იქცევით?
4. რამეთუ რაჟამს ვინმე იტყოდის, ვითარმედ: მე ჳავლესი ვარ, და სხუად იტყოდის: მე აპოლოღსი ვარ, არა ჳორციელვე–ღა ხართა?
5. რამეთუ რაღ არს ჳავლე? ანუ რაღ არს აპოლო? არამედ მსახურნი, რომელთაგან თქუნ გრწმენა, და კაცად–კაცადსა ვითარცა უფალმან მისცა.
6. მე დავასხ, აპოლო მორწყო, ხოლო ღმერთმან აღაორძინა.
7. აწ უკუე არცა დამსხმელი რაღ არს, არცა მომრწყველი, არამედ აღმაორძინებელი ღმერთი.
8. ხოლო დამსხმელი იგი და მომრწყველი ერთ არიან; და კაცად–კაცადმან თვისი სასყიდელი მიიღოს თვისისაებრ შრომისა.
9. რამეთუ ღმრთისა თანაშემწენი ვართ; ღმრთისა ნამუშაკვენი, ღმრთისა აღშენებულნი ხართ.
10. მაღლითა მით ღმრთისაღთა, მოცემულითა ჩემღა, ვითარცა ბრძენმან ხუროთ მოძღუარმან საფუძველი დავდევე, ხოლო სხუად იგი აშენებღინ. ხოლო კაცად–კაცადი ეკრძალენ, ვითარ–ძი აშენებღეს.
11. რამეთუ საფუძველი სხუად ვერვის ჳელ–ეწიფების დადეზად გარეშე მისსა, რომელი–იგი, დადებულ არს, რომელ არს იესუ ქრისტე.
12. უკუეთუ ვინმე აშენებღეს საფუძველსა ამას ზეღა ოქროსა, ვეცხლსა, ანთრაკთა ჳატიოსანთა, ძელსა, თივასა, ლერწამსა,
13. კაცად–კაცადისა იგი საქმე გამოცხადნე, რამეთუ დღემან მან გამოაცხადღოს, რამეთუ ცეცხლითა გამოჩინებღად არს; და კაცად–კაცადისა იგი საქმე, ვითარ–რაღ იყოს, ცეცხლმან გამოცადღოს.
14. რომლისა–იგი საქმე ეგოს, რომელ აღაშენა, სასყიდელი მოიღოს.
15. რომლისა–იგი საქმე დაიწუეს, იზღვიოს; ხოლო იგი განერეს და ეგრეთ განერეს, ვითარცა ცეცხლისაგან.
16. არა უწყითა, რამეთუ ტაძარნი ღმრთისანი ხართ, და სული ღმრთისაღ დამკვდრებულ არს თქუნ შორის?
17. რომელმან ტაძარი ღმრთისაღ განხრწნეს, განხრწნეს იგიცა ღმერთმან; რამეთუ ტაძარი ღმრთისაღ წმიღა არს, რომელ–ეგე ხართ თქუნ.
18. ნუვინ თავსა თვისსა აცთუნებნ. უკუეთუ ვისმე ბრძენ ჳგონიეს თავი თვისი თქუნ შორის ამას სოფელსა, სულელ იქმნენინ, რაღთა იყოს იგი ბრძენ.
19. რამეთუ სიბრძნე ამის სოფლისაღ სიცოფე არს წინაშე ღმრთისა, რამეთუ წერილ არს: რომელმან შეიპყრნის ბრძენნი სივერაგითა მათითა.
20. და კულაღდ იტყვს: უფალმან უწყნის ზრახვანი ბრძენთანი, რამეთუ არიან ამაო.
21. ვინაღცა ნუვინ იქაღინ კაცთაგანი, რამეთუ ყოველივე თქუნინი არს:
22. გინა თუ ჳავლე, გინა თუ აპოლო, გინა თუ კეფა, გინა თუ სოფელი, გინა თუ ცხორებღად, გინა თუ სიკუდილი, გინა თუ აწინდელი ჟამი, გინა თუ მერმე იგი ჟამი–ყოველივე თქუნინი არს.
23. ხოლო თქუნ – ქრისტესნი, ხოლო ქრისტე – ღმრთისაღ.

1. ესრეთ შემრაცხენინ ჩუენ კაცმან, ვითარცა მსახურნი ქრისტესნი და მნენი საიდუმლოთა ღმრთისათანი.
2. ხოლო აქა ამიერთგან საძიებელ არს მნეთა მათ შორის, რადთა სარწმუნო ვინმე იპოვოს.
3. ხოლო ჩემდა საწუნელებად არს, უკუეთუ თქუენ მიერ განვიკითხო გინა თუ კაცობრივისაგან დღისა; არამედ არცაღა თავსა ჩემსა განვიკითხავ.
4. რამეთუ არარად თავსა ჩემსა შემიცნობიეს, არამედ არა თუ ამით განვმართლდები. ხოლო განმკითხველი ჩემი უფალი არს.
5. ამისთვის ნუ წინადაწარ ჟამისა რას განვიკითხავთ, ვიდრემდის მოვიდეს უფალი, რომელმანცა განანათლოს დაფარული იგი ბნელისად და განაცხადნეს ზრახვანი იგი გულთანი, და მაშინ ქებად იყოს კაცად–კაცადისად ღმრთისა მიერ.
6. ხოლო ესე, ძმანო, სახედ დავდევ თავისა ჩემისა და აპოლომსა თქუენთვის, რადთა ჩუენ მიერ ისწაოთ არა უფროდს წერილისა მის ზრახვად; რადთა არა ერთი–ერთსა ზედა განჰლაღნეთ მოყუსისათვს.
7. რამეთუ ვინ განვიკითხავს შენ? ანუ რად გაქუს, რომელი არა მიგიღებიეს? ხოლო უკუეთუ მიგიღებიეს, რადსა იქადი, ვითარცა არა-მიღებულსა?
8. აწვე განმადარ ხართ და აწვე განჰმსდიდრდით და თვნიერ ჩუენსა ჰსუფევდით. და თუმცა ჰსუფევდით, რადთა ჩუენცა თქუენ თანა ვსუფევდით!
9. რამეთუ ვჰგონებ, ვითარმედ ღმერთმან ჩუენ მოციქულნი უკანადასკნელად გამოგუაჩინნა ვითარცა სასიკუდიენნი, რამეთუ სახილველ ვიქმნენით სოფლისა და ანგელოზთა და კაცთა.
10. ჩუენ სულელ ქრისტესთვის, ხოლო თქუენ ბრძენ ქრისტეს მიერ; ჩუენ უძლურ, ხოლო თქუენ ძლიერ; თქუენ დიდებულ, ხოლო ჩუენ გინებულ.
11. ვიდრე აქა ჟამადმდე გუშიისცა და გუწყურისცა და შიშულ ვართ და ვიქენჯნებით, და განუსუენებელ ვართ და ვშურებით,
12. რამეთუ ვიქმთ ჳელითა ჩუენითა. მაგინებელთა ჩუენთა ვაკურთხევთ; ვიდევნებით და თავს-ვიდებთ;
13. მგმობართა ჩუენთა ულოცავთ, ვითარცა ნარჩევნი სოფლისანი შევიქმნენით, ყოველთა ნასხურ მოაქამდე.
14. არა საკდემელად თქუენდა მივსწერ ამას, არამედ ვითარცა შვილთა ჩემთა საყუარელთა გასწავებ.
15. რამეთუ დაღათუ ბევრ მზარდულ გესხნენ ქრისტეს მიერ, არამედ არა მრავალ მამა, რამეთუ ქრისტე იესუმს მიერ სახარებისა მისგან მე გშვენ თქუენ.
16. გლოცავ თქუენ, მობაძავ ჩემდა იყვენით.
17. ამისთვის მივავლინე თქუენდა ტიმოთე, რომელ არს შვილი ჩემი საყუარელი და სარწმუნოდ უფლისა მიერ, რომელმან მოგაცხენნეს თქუენ გზანი ჩემნი ქრისტეს მიერ, ვითარცა–იგი ყოველთა ადგილთა, ყოველთა ეკლესიათა ვასწავებ.
18. რადთა არა მოსლვასა მას ჩემსა თქუენდა გან–ვიეთნიმე–ლაღნენ.
19. ხოლო მოვიდე ადრე თქუენდა, უფალსა თუ უნდეს, და ვცნა არა სიტყუად იგი განლაღებულთად მათ, არამედ ძალი,
20. რამეთუ არა სიტყვთ არს სასუფეველი ღმრთისად, არამედ ძალითა.
21. რად გნებავს? კუერთხითა მოვიდე თქუენდა ანუ სიყუარულითა და სულითა მშჰდობისადთა?

1. ყოვლადვე ისმის, რაღა თქუენ შორის სიძვაჲ და ეგევითარი სიძვაჲ, რომელ არცა თუ წარმართთა შორის სახელ-ედების, ვითარცა მამის ცოლი ვისმე ცოლად ესუა.
2. და თქუენ განლაღებულ ხართ და არა უფროდსად იგლოვეთ, რადთა მოისპოს თქუენ შორის, რომელმან საქმე ესე ქმნა.
3. რამეთუ მე შორს დათუ ვარ ჯორცითა, ხოლო მახლობელ სულითა; და აწ ეგრეთ შემირაცხიეს, ვითარცა მანდა მყოფსა ეგევითარისა მისთვის, რომელმან საქმე იგი ქმნა.
4. სახელითა უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესითა, შეკრებასა სულისა ჩემისა და თქუენისასა, ძალითურთ უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესითა.
5. მიცემად ეგევითარი იგი ეშმაკსა სატანჯველად ჯორცითა, რადთა სული ცხონდეს დღესა მას უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესა
6. არა კეთილ არს სიქადული ეგე თქუენი; არა უწყითა, რამეთუ მცირემან ცომმან ყოველივე შესუარული აღაფუვნის?
7. განწმიდეთ უკუე ძუელი იგი ცომი, რადთა იყვნეთ ახალ თბე, ვითარცა-ეგე ხართ უცომო, რამეთუ ზატიკად ჩუენდა ჩუენთვის დაიკლა ქრისტე.
8. რადთა ვზატიკობდეთ არა ცომითა მით ძუელითა, არცა ცომითა მით სიბოროტისა და უკეთურებისადათა, არამედ უცომოდთა მით სიმართლისა და ჭეშმარიტებისადათა.
9. მოვწერე თქუენდა წიგნსა ამას შინა: ნუ თანა-აღერევით მეძავთა;
10. და არა თუ ყოველთა მეძავთა ამის სოფლისათა, გინა ანგაჰრთა, გინა მტაცებელთა, გინა კერპთ-მსახურთა; უკუეთუ არა, თანა-გაც სამე სოფლით გამოსლვაჲ.
11. ხოლო აწ მივწერე თქუენდა: ნუ თანა-აღერევით, უკუეთუ ვინმე ძმაჲ სახელ-დებულ იყოს მეძავ ანუ ანგაჰრ. გინა კერპთ-მსახურ, გინა მაგინებელ, გინა მომთრვალე, ანუ მტაცებელ; ესევითარისა მის თანა არცაღა ჭამად.
12. რამეთუ რად მეს ჩემი და გარეშეთა მათ განკითხვაჲ? ანუ არა შინაგანნი იგი თქუენ განიკითხნეთა?
13. ხოლო გარეშენი იგი ღმერთმან განიკითხნეს; და მოსპოთ უკეთური იგი შორის თქუენსა.

6

1. იკადროს-მე ვინ თქუენ შორის, რომელსამცა საქმე აქუნდა მოყუსისა მიმართ, განშჯად ცრუთა წინაშე და არა უფროდსა წმიდათა წინაშე?
2. არა უწყითა, რამეთუ წმიდათა სოფელი განიკითხონ? და უკუეთუ თქუენგან განიკითხვის სოფელი, არა ჰღირთა სამსჯავროდსა მის საწუნელისა?
3. არა უწყითა, რამეთუ ანგელოზნი განვიკითხნეთ, ნუუკუე ამის სოფლისადაცა?
4. უკუეთუ ამის სოფლისა სამსჯავროდ რადმე გაქუნდეს, შეურაცხნი იგი კრებულსა შორის, ესენი დასხენით?
5. საკდემელად თქუენდა გეტყვ: ეგოდენ არავინ არს თქუენ შორის ბრძენ, რომელმანმცა შეუძლო განკითხვად შორის ძმისა თვისისა?
6. არამედ ძმაჲ ძმისა თანა განისჯების, და ესე ურწმუნოთა წინაშე.
7. აწ უკუე ყოვლითურთ ძლეულება არს თქუენდა ესე, რამეთუ საშჯელი გიც ურთიერთარს. რადსათვის არა უფროდსად თქუენ გევნების? რადსათვის არა უფროდსა თქუენ მიგებუეჭების?
8. არამედ თქუენ ავნეთ და მოჰხუეჭოთ, და ამას ძმათა.

9. ანუ არა უწყითა, რამეთუ ცრუთა სასუფეველი ღმრთისად ვერ დაიმკვდრონ? ნუ სცდებით: არცა მეძავთა, არცა კერპთმსახურთა, არცა მემრუშეთა, არცა ჩუკენტა, არცა მამათ-მავალთა, არცა ანგაჰრთა,
10. არცა მპარავთა, არცა მომთრვალეთა, არცა მაგინებელთა, არცა მტაცებელთა სასუფეველი ღმრთისად ვერ დაიმკვდრონ.
11. და ესრეთ ოდესმე იყვენით, არამედ განიზანენით, არამედ განიწმიდენით, არამედ განჰმართლდით სახელითა უფლისა იესუძესითა და სულითა ღმრთისა ჩუენისაჲთა.
12. ყოველივე ჯერ–არს ჩემდა, არამედ არა ყოველი უმჯობეს არს; ყოველივე ჯერ–არს ჩემდა, არამედ მე არავისსა კელმწიფებასა დავემორჩილო.
13. საზრდელი მუცლისათჳს და მუცელი საზრდელისათჳს; ხოლო ღმერთმან იგიცა და ესეცა განაჰარვოს; ხოლო ჯორცნი ესე არა სიძვისათჳს, არამედ უფლისათჳს, და უფალი ჯორცთათჳს.
14. ხოლო ღმერთმან უფალიცა აღადგინა და ჩუენცა აღმადგინნეს ძალითა თჳსითა.
15. არა უწყითა, რამეთუ ჯორცნი ეგე თქუენნი ასონი ქრისტესნი არიან? აღ–უკუე–ვიხუნეა ასონი იგი ქრისტესნი და ვყვნე ასო მეძვის, ნუ იყოფინ!
16. არა უწყითა, რამეთუ რომელი შეეყოს მეძავსა, ერთ ჯორც არიან? რამეთუ იტყჳს: იყვენენ ორნივე ერთ ჯორც.
17. ხოლო რომელი შეეყოს უფალსა, ერთ სულ არს.
18. ევლტოდეთ სიძვასა; ყოველი ცოდვაჲ, რომელი ქმნეს კაცმან, გარეშე ჯორცთა არს; ხოლო რომელი ისიძვიდეს, თჳსთა მიმართ ჯორცთა ცოდავს.
19. არა უწყითა, რამეთუ ჯორცნი ეგე თქუენნი ტაძარნი თქუენ შორის სულისა წმიდისანი არიან, რომელ–ეგე გაქუს ღმრთისაგან, და არა ხართ თჳსთა თავთანი?
20. რამეთუ სასყიდლით სყიდულ ხართ. ადიდეთ უკუე ღმერთი ჯორცითა მაგით თქუენითა, რომელი–იგი არს ღმრთისად.

7

1. ხოლო რომლისათჳს–იგი მოსწერეთ ჩემდა, უმჯობეს არს კაცისა დედაკაცისა შე–ვე არა–ხეზაჲ.
2. ხოლო სიძვისათჳს, კაცად–კაცადსა თჳსი ცოლი ესჳნ, და თჳთოეულსა თჳსი ქმარი ესჳნ.
3. ცოლსა ქმარი იგი თანანადებსა პატივსა მისცემდინ, ეგრეთცა ცოლი ქმარსა.
4. ცოლი თჳსთა ჯორცთა ზედა არა უფალ არს, არამედ ქმარი; ეგრეთცა და ქმარიცა თჳსთა ჯორცთა ზედა არა უფალ არს, არამედ ცოლი.
5. ნუ განეშორებით ურთიერთას, გარნა თუ შეთქუმით რაჲმე, ჟამ რავდენმე, რაჲთა მოიცალოთ ლოცვად და მარხვად; და კუალად ურთიერთასვე იყვენით, რაჲთა არა განგცადნეს თქუენ ეშმაკმან უთმინოებითა თქუენითა.
6. ხოლო ამას ვიტყჳ შენდობით, არა თუ ბრძანებით.
7. რამეთუ მნებავს ყოვლისა კაცისა ყოფად, ვითარცა თავი ჩემი; არამედ კაცად–კაცადსა თჳსი მადლი აქუს ღმრთისაგან, რომელსამე ესრეთ და რომელსამე ეგრეთ.
8. ვეტყჳ უქორწინებელთა მათ და ქურივთა: კეთილ არს მათდა, უკუეთუ ეგნენ ესრეთ, ვითარცა მე.
9. ხოლო უკუეთუ ვერ დაითმენენ, იქორწინნედ; რამეთუ უმჯობეს არს ქორწინებაჲ, ვიდრე განჯურვებაჲ.

10. ხოლო ქორწინებულთა მათ ვამცნებ არა მე, არამედ უფალი: ცოლსა ქმრისაგან არა განშორებად.
11. ხოლო უკუეთუ განემოროს, ეგენ უქორწინებელად, გინა ქმარსავე დაეგენ; და ქმარი ცოლსა ნუ დაუტევენ.
12. ხოლო სხუათა მათ ვეტყვ მე, არა უფალი: უკუეთუ ძმასა ვისმე ესუას ცოლი ურწმუნოდ და მას ჯერ–უჩნდეს ყოფად მის თანა, ნუ დაუტეობნ ცოლსა მას.
13. და დედაკაცსა თუ ესუას ქმარი ურწმუნოდ და მას ჯერ–უჩნდეს ყოფად მის თანა, ნუ დაუტევენ ქმარსა მას.
14. რამეთუ განწმიდნების ქმარი იგი ურწმუნოდ ცოლისა მისგან მორწმუნისა, და განწმიდნების ცოლი იგი ურწმუნოდ ქმრისა მისგან მორწმუნისა, უკუეთუ არა, შვილნიმცა თქუენნი არა–წმიდა იყვნეს, ხოლო აწ წმიდა არიან.
15. ხოლო უკუეთუ ურწმუნოდ იგი განეყენებოდის, განეყენენ; არა დამონებულ არს ძმად იგი გინა და იგი ესევეითართა მათ, რამეთუ მძვდობასა გჯწოდნა ჩუენ ღმერთმან.
16. რამეთუ რად იცი, დედაკაცო, აცხოვნო თუ ქმარი შენი? ანუ შენ რად იცი, მამაკაცო, აცხოვნო თუ ცოლი შენი?
17. არამედ კაცად–კაცადსა ვითარცა განუყო ღმერთმან; და კაცად–კაცადი ვითარცა იჩინა უფალმან, ეგრეცა ვიდოდენ. და ესრეთვე ყოველთა ეკლესიათა უბრძანებ.
18. წინადაცუეთილი თუ ვინმე იჩინა, ნუ იურვინ; წინადაუცუეთელი თუ ვინმე იჩინა, ნუ წინადაიცუეთნ.
19. წინადაცუეთილებად არარად არს და წინადაუცუეთელებად არარად–ვე არს, არამედ დამარხვად მცნებათა ღმრთისათა.
20. კაცად–კაცადი ჩინებითა მით, რომლითაცა იჩინა, მას ზედაცა ეგენ.
21. მონად თუ იჩინე, ნურად გეურვებინ; არამედ დაღათუ ძალ–გედვას განთავისუფლებად, უფროდ–ლა იკუმდე.
22. რამეთუ რომელი უფლისა მიერ იჩინოს მონად, უფლისა მიერ განთავისუფლებულ არს; ეგრეცა აზნაური, რომელი იჩინოს, მონად არს ქრისტესი.
23. სასყიდლით სყიდულ ხართ; ნუ იქმნებით მონა კაცთა.
24. კაცად–კაცადი რომლითაცა იჩინა, ძმანო, მას ზედაცა ეგენ ღმრთისა მიერ.
25. ხოლო ქალწულთათჳს ბრძანებად უფლისა მიერ არა მაქუს; ხოლო ვაზრახებ, ვითარცა შეწყალებული უფლისა მიერ, სარწმუნო ყოფილ.
26. მე ეგრე ვჰგონებ, ვითარმედ: ესე კეთილ არს მოწევნულისა მისთჳს ურვისა, რამეთუ უმჯობეს არს კაცისა, ესრეთ თუ იყოს.
27. შე–თუ–ყოფილ ხარ ცოლსა, ნუ განუტევენ; თავისუფალ თუ ხარ ცოლისაგან, ნუ ეძიებ ცოლსა.
28. იქორწინე თუ, არად სცოდე; და თუ იქორწინოს ქალწული, არად ცოდა. ჰირი ჯორცთად თავს–იდვიან ეგევეითართა მათ; ხოლო მე თქუენ გერიდები.
29. ხოლო ამას ვეტყვ, ძმანო, ჟამი ესე შემოკლებულ არს ამიერითგან; და რადთა რომელთა ესხნენ ცოლ, ესრეთ იყვნენ, ვითარმცა არა ესხნეს;
30. და რომელნი ტიროდინ, ვითარმცა არა ტიროდეს; და რომელთა უხაროდის, ვითარმცა არა უხარის; და რომელნი იყიდდენ, ვითარმცა არად აქუნდა;
31. და რომელნი იმსახურებდენ სოფელსა ამას, ვითარმცა არა იმსახურებენ, რამეთუ წარმავალ არს ხატი ამის სოფლისა.
32. და მნებავს თქუენი, რადთა უზრუნველ იყვნეთ. უქორწინებელი იგი ზრუნავს უფლისასა, ვითარ–ძი სათნო–ეყოს უფალსა,
33. ხოლო ქორწინებული ზრუნავს სოფლისასა, ვითარ–ძი სათნო–ეყოს ცოლსა. განყოფილ არს დედაკაციცა იგი და ქალწული.

34. უქორწინებელი იგი ზრუნავს უფლისასა, რადთა იყოს წმიდა ჯორცითაცა და სულითაცა; ხოლო ქორწინებული ზრუნავს სოფლისასა, ვითარ-ძი სათნო-ეყოს ქმარსა.
35. ხოლო ამას თქუენისა უმჯობესისათვის ვიტყვ, არა რადთა საფრვე დაგიგო თქუენ, არამედ შუენიერად და კეთილად დადგრომად უფლისა მიმართ უზრუნველად.
36. უკეთუ ვისმე სარცხვნიელ უჩნდეს ქალწულებად თვისი, იყოს თუ გარდასრულ, და ეგრეთ ჯერ-უჩნდეს ყოფად, რომელი უნდეს, ყავნ, არა ცოდავს; იქორწინედ.
37. ხოლო რომლისასა დამტკიცებულ არს გულსა მისსა მტკიცედ და არა აქუს ურვად და ჯელმწიფებად აქუს თვისსა ნებასა ზედა და ესე განაჩინა გულსა შინა თვისსა დამარხვად თვისი ქალწულებად, კეთილად ჰყოფს.
38. და რომელმან იქორწინოს თვისი იგი ქალწულებად, კეთილად ჰყოფს. ხოლო რომელმან არა იქორწინოს, უმჯობესსა ჰყოფს.
39. დედაკაცი შეკრულ არს შჯულითა, რადენ ჟამ ცოცხალ არს ქმარი მისი. ხოლო უკუეთუ მოკუდეს ქმარი იგი, თავისუფალ არს, უნდეს თუ ქორწინებად, გარნა ხოლო უფლისა მიერ.
40. ხოლო უსანატრელეს არს, უკუეთუ ეგრეთ დაადგრეს ზრახებისა ჩემისაებრ. ვჰგონებ, ვითარმედ სული ღმრთისად მაქუს მე.

8

1. ხოლო კერპთ-ნაზორევთა მათთვის ვიცით, რამეთუ ყოველთა მეცნიერებად გუაქუს. მეცნიერებად განალაღებს, ხოლო სიყუარული აღაშენებს.
2. უკუეთუ ვისმე ჰგონიეს, ვითარმედ იცის რადმე, არღა სადა უცნობიეს, ვითარ-იგი ჯერ-არს ცნობად.
3. ხოლო რომელსა უყუარს ღმერთი, იგი ცნობილ არს მის მიერ.
4. ხოლო ჭამისათვის ნაკერპავთადასა უწყით, რამეთუ არავინ არს კერპ სოფელსა შინა, და ვითარმედ არავინ არს ღმერთ სხუად, გარნა მხოლოდ იგი ერთი ღმერთი.
5. რამეთუ დაღაცათუ არიან რად-მე სახელ-დებულ ღმერთნი გინა თუ ცათა შინა, გინა თუ ქუეყანასა ზედა, ვითარცა არიან ღმერთნი მრავალ და უფალნი მრავალ,
6. არამედ ჩუენდა ერთ არს ღმერთი მამად, რომლისაგან არს ყოველი, და ჩუენ - მისა მიმართ. და ერთ არს უფალი იესუ ქრისტე, რომლისა მიერ არს ყოველი და ჩუენ - მის მიერ.
7. არამედ არა ყოველთა თანა არს მეცნიერებად; ხოლო რომელნიმე იქვთ ვიდრე აქამომდე კერპთასა მას ვითარცა ნაკერპავსა ჭამენ, და გონებად იგი მათი უძღური შეიგინების.
8. ხოლო საჭმელმან ჩუენ არაწარგუადგინნეს ღმრთისა. რამეთუ დაღაცათუ ვჭამოთ, არად გუემატოს; და არა თუ ვჭამოთ, არად დაგუაკლდეს.
9. ხოლო ეკრძალენით, ნუუკუე ჯელმწიფებად ეგე თქუენი დაბრკოლება ექმნეს უძღურთა მათ.
10. რამეთუ უკუეთუ ვინმე გიხილოს შენ, რომელსა გაქუს მეცნიერებად, საკერპოსა შინა ინაჯითმჯდომარე, არა-მეა გონებად იგი უძღურისად მის აღემენოს ნაკერპავისა მის ჭამად?
11. და წარწყმდეს ძმად იგი უძღური შენითა მით მეცნიერებითა, რომლისათვის ქრისტე მოკუდა.

12. ესრეთ რად სცოდვიდეთ ძმათა მიმართ და ჰგუემდეთ გონებასა მათსა უძღურსა, ქრისტეს მიმართ სცოდავთ.
13. ამისთვისცა, უკუეთუ საჭმელი დააბრკოლებდეს ძმასა ჩემსა, არა ვჭამო ჯორცი უკუნისამდე, რადთა არა ძმა ჩემი დავაბრკოლო.

9

1. არა ვარ მოციქულ? არა ვარა აზნაურ? ანუ არა უფალი ჩუენი იესუ ქრისტე თუალითა ვიხილვა? ანუ არა ნამუშაკვენი ჩემნი თქუენ ხართა უფლისა მიერ?
2. სხუათა ღათუ არა ვარ მოციქულ, არამედ თქუენდა ხოლო ვარ, რამეთუ ბეჭედნი ჩემისა მოციქულებისანი თქუენ ხართ უფლისა მიერ.
3. ჩემი სიტყუს–გებად ჩემთა მათ განმკითხველთად ესე არს.
4. არა ნუ გუაქუსა კელმწიფებად ჭამად და სუმად?
5. არა ნუ გუაქუსა კელმწიფებად დათა მათ დედათა მიმოყვანებად, ვითარცა სხუათა მათ მოციქულთა და ძმათა უფლისათა და კეფას?
6. ანუ მე ხოლო და ბარნაბას არა გუაქუს ფლობად საქმედ?
7. ვინ–მე სადა საგრობნ თვსითა საგზლითა? ვინ დაასხის ვენაჯი და ნაყოფისა მისისაგან არა ჭამის? ანუ ვინ მწყსინ სამწყსოსა და სძისა მისგან სამწყსოთადას არა ჭამის?
8. ანუ კაცობრივ–მე ნუ ვიტყვ ამას? ანუ არა სჯულიცა ამასვე იტყვს?
9. რამეთუ სჯულსა მოსესსა წერილ არს: არა შეუკრა პირი ჯარსა მღეწველსა. ნუუკუე ჯართად რადმე ეურვებოდა ღმერთსა?
10. არამედ ჩუენთვს სამე იტყვს, რამეთუ ჩუენთვს დაიწერა. რამეთუ სასოებით თანა–აც ჯნვად მჯნველსა მას, და რომელი–იგი ლეწავნ სასოებითა მითვე, – შეკრებად სასოებით.
11. უკუეთუ ჩუენ სულიერი დავსთესეთ თქუენ შორის, დიდ–მე რად არსა, თქუენგან თუ ჯორციელი მოვიძკოთ ჩუენ?
12. უკუეთუ სხუანი კელმწიფებდასაგან თქუენისა მიიღებენ, არა–მე უფროდსდა ჩუენდა? არამედ არა ვინებეთ კელმწიფებად ესე, რამეთუ ყოველსავე დავითმენთ, რადთა არა დაბრკოლება რადმე ვსცეთ სახარებასა მას ქრისტესსა.
13. არა უწყითა, რამეთუ რომელნი–იგი ბაგინსა ჰმსახურებედ, ბაგინისაგან ჭამიან? და რომელნი საკურთხეველსა წინაშე დგანედ, საკურთხეველისაგან ნაწილი განილიან?
14. ეგრეცა უფალმან ბრძანა, რომელნი–იგი სახარებასა მიუთხრობენ, სახარებისაგან ცხორებად.
15. ხოლო მე არარად ვიჯუმიე ამათგანი. და არა ამისთვის მივწერე ესე, რადთა ესრეთ იყოს ჩემდა მომართ. რამეთუ უძღობეს არს ჩემდა სიკუდილი უფროდს, ვიდრედა სიქადული ჩემი და–თუ ვინმე–აცუდოს იგი.
16. რამეთუ ვახარებ თუ, არა არს ჩემდა სიქადულ, რამეთუ უნებელი ზედა–მაც მე, და ვად არს ჩემდა, არა თუ ვახარებდე.
17. რამეთუ ნებსით თუ ვიქმ ამას, სასყიდელი მაქუს, ხოლო უკუეთუ უნებლიეთ, სამნოდ რწმუნებულ არს ჩემდა.
18. რად–მე უკუე არს სასყიდელი ჩემი? რადთა, ვახარებდე რად, უსასყიდლოდ ვახარებდე სახარებასა მას ქრისტესსა, რადთა არარად ვიმსახურო კელმწიფებითა ჩემითა სახარებასა მას შინა ჩემსა.
19. რამეთუ თავისუფალ ვიყავ ყოველთაგან და ყოველთა თავი ჩემი დავამონე, რადთა უმრავლესნი შევიძინე.

20. ვიქმენ ჰურიათა თანა, ვითარცა ჰურიად, რადთა ჰურიანი შევიძინე; შჯულსა ქუეშე მყოფთა თანა ვითარცა შჯულსა ქუეშე მყოფი, რადთა შჯულსა ქუეშე მყოფნი შევიძინე;
21. უშჯულოთა თანა ვითარცა უშჯულოდ, არა უშჯულოი ვიყავ ღმრთისა, არამედ შჯულიერი ქრისტესი, რადთა უშჯულონი შევიძინე;
22. ვიქმენ უძლურთა მათ თანა ვითარცა უძლური, რადთა უძლურნი იგი შევიძინე; ყოველთა ვიქმენ ყოვლად, რადთა ყოველნი ვაცხოვნე.
23. ხოლო ამას ვიქმ სახარებისა მისთვის, რადთა თანა–ზიარ მისსა ვიქმე.
24. არა უწყითა, რამეთუ რომელნი–იგი ასპარეზსა მას შინა რბიედ, ყოველნივე რბიედ, ხოლო ერთმან მიიღის ნიჭი? ესრეთ რბიოდეთ, რადთა ეწინეთ.
25. ხოლო ყოველივე იგი მოღუაწე ყოველსავე მოითმენ: იგინი უკუე სამე რადთა განხრწნადი გზგზნი მოიღონ, ხოლო ჩუენ - უხრწნელი.
26. მე უკუე აწ ესრეთ ვრბი, ვითარცა არა უჩინოდ; ესრეთ ვიჭირვი, ვითარცა არა ჰაერსა ვსცემ.
27. არამედ აღვიკრძალავ ჯორცთა ჩემთა და დავიმონებ, ნუუკუე სხუათა უქადაგებდე და მე გამოუცდელ ვიყო.

10

1. არა მნებავს უმეცრებად თქუენი, ძმანო, რამეთუ მამანი ჩუენნი ყოველნი ღრუბელსა ქუეშე იყვნეს და ყოველნი ზღუასა განჯდეს.
2. და ყოველთა მოსეს მიერ ნათელ–იღეს ღრუბლითა მით და ზღვთა;
3. და ყოველთა იგივე საზრდელი სულიერი ჭამეს;
4. და ყოველთა იგივე სასუმელი სულიერი სუეს; რამეთუ სუმიდეს იგინი სულიერისა მისგან კლდისა, რომელიცა შეუდგა; ხოლო კლდე იგი იყო ქრისტე.
5. არამედ არა მრავალნი მათგანნი სათნო–იყვნა ღმერთმან, რამეთუ დაეცნეს იგინი უდაბნოსა ზედა.
6. და ესენი სახე ჩუენდა იქმნეს, რადთა არა ვიყვნეთ ჩუენ გულის მთქუმელ ბოროტისა, ვითარცა–იგი მათ გული უთქუმიდა.
7. ნუცა კერპთ–მსახურ იქნებით, ვითარცა–იგი მათგანნი ვინმე, ვითარცა წერილ არს: დასხდა ერი იგი ჭამად და სუმად და აღდგეს სამღერად.
8. ნუცა ვისიძავთ, ვითარცა–იგი ვიეთმე მათგანთა ისიძვეს და დაეცნეს ერთსა შინა დღესა ოცდასამ ათასნი.
9. ნუცა განვსცდით უფალსა, ვითარც–იგი მათგანთა ვიეთმე გამოცადეს და გუელთა მიერ წარწყმდეს.
10. ნუცა ვდრტვნავთ, ვითარცა–იგი მათგანნი ვინმე დრტვნვიდეს და წარწყმდეს მომსრველისა მისგან.
11. ესე ყოველნი სახენი შეემთხუეოდეს მათ; ხოლო დაიწერა სამოდღურებელად ჩუენდა, რომელთა ზედა აღსასრული ჟამთაჲ მოიწია.
12. ამიერთგან რომელი ჰგონებდეს დგომასა, ეკრძალენ, ნუუკუე დაეცეს.
13. განსაცდელი თქუენ არა შეგემთხვა, გარნა კაცობრივ; ხოლო სარწმუნო არს ღმერთი, რომელმან არა გიტევნეს თქუენ განცდად უფროდს ძალისა თქუენისა, არამედ ყოს განსაცდელსა თანა გამოყვანებაჲცა, რადთა შეუძლოდ დათმენად.
14. აწ უკუე, საყუარელნო ჩემნო, ივლტოდეთ კერპთ–მსახურებისაგან.
15. ვითარცა ბრძენთა გეტყვ თქუენ; გან–ლა–იკითხეთ, რომელ–სა ესე გეტყვ თქუენ.

16. სასუმელი ესე კურთხევისად, რომელ ვაკურთხევთ, არა-მე ზიარებად სისხლთა ქრისტესთად არსა? პურსა ამას რომელსა განვსტეხთ, არა-მე ზიარებად ჯორცთა ქრისტესთად არსა?
17. რამეთუ ერთ პურ და ერთ ჯორც ჩვენ მრავალნი ესე ვართ, რამეთუ ყოველთა ერთისა მისგან პურისა მოგუაქუს.
18. იხილეთ-და ისრაელი ჯორციელად: ანუ არა რომელნი-იგი ჭამენ შესაწირავთა მათ, ზიარ საკურთხეველისა მის არიანა?
19. რასა უკუე ვიტყვ ამას, ვითარმედ კერპი იგი რად არს, ანუ ნაგები იგი რად არს?
20. არამედ ვითარმედ რომელსა-იგი უგებენ წარმართნი, ეშმაკთა უგებენ და არა ღმერთსა; ხოლო მე არა მნებავს თქუენი ეშმაკთა ზიარებად.
21. ვერ ჯელ-გეწიფების სასუმელი უფლისად სუმად და სასუმელი ეშმაკთად; ვერ ჯელ-გეწიფების ტაბლასა უფლისასა ზიარებად და ტაბლასა ეშმაკთასა.
22. ანუ ვაშურებთ-მეა უფალსა? ნუუკუე უძლიერეს მისსა ვართ?
23. ყოველივე ჯერ-არს ჩემდა, არამედ არა ყოველი უმჯობეს არს; ყოველივე ჯერ-არს ჩემდა, არამედ არა ყოველი აღმაშენებელ არს.
24. ნუვინ თავისასა ხოლო ეძიებნ, არამედ მოყუსისასაცა თითოეული.
25. ყოველი, რომელი სამზარეულოს ისყიდებოდის, ჭამეთ და ნურარას განიკითხავთ იჭსათვს,
26. რამეთუ უფლისად არს ქუეყანად და სავსებად მისი.
27. ხოლო უკუეთუ ვინმე გხადის თქუენ ურწმუნოთაგანი და გნებავს მისვლად, ყოველივე წინა-დაგებული თქუენი ჭამეთ და ნურარას განიკითხავთ იჭსათვს.
28. ხოლო უკუეთუ ვინმე გითხრას თქუენ, ვითარმედ: ესე ნაკერპავი არს, - ნუ შჭამთ მის მაუწყებლისათვს და იჭსა, რამეთუ უფლისად არს ქუეყანად და სავსებად მისი.
29. იჭუსა მას ვიტყვ არა თავისა თვისასა, არამედ მოყუსისასა. რამეთუ რადსათვს აზნაურებად ჩემი განიკითხვის სხვსა იჭსაგან?
30. უკუე თუ მე მადლობით ვჭამ, რადსათვს ვიგმოვვი, რომლისათვს-იგი მე ვჭამადლობ?
31. გინა თუ შჭამდეთ, გინა თუ სუმიდეთ, გინა თუ რასაცა იქმოდეთ, ყოველსავე სადიდებლად ღმრთისა იქმოდეთ.
32. დაუბრკოლებელ იყვენით ჰურიათა მიმართ და წარმართთა და ეკლესიათა ღმრთისათა,
33. ვითარცა მე ყოვლითავე ყოველთა სათნო ვეყოფვი, რამეთუ არა ვეძიებ თავისა ჩემისა უმჯობესსა, არამედ მრავალთასა, რადთა ცხონდენ.

11

1. მოზაძავ ჩემდა იქმნენით, ვითარცა მე ქრისტესა.
2. ხოლო გაქებ თქუენ, ძმანო, რამეთუ ჩემი ყოველივე გაქსოვს, და ვითარცა-იგი მიგეც თქუენ, მოძღურებად იგი შეიკრძალებთ.
3. და მნებავთ თქუენი უწყებად, რამეთუ ყოვლისა მამაკაცისა თავ ქრისტე არს; ხოლო თავ დედაკაცისა - ქმარი; და თავ ქრისტესა - ღმერთი.
4. ყოველი მამაკაცი, რომელი ილოცვიდეს გინა თუ წინადაწარმეტყუელებდეს თავ-დაუბრვილად, არცხუენს თავსა თვისსა.
5. და ყოველი დედაკაცი, რომელი ილოცვიდეს გინა წინადაწარმეტყუელებდეს თავ-დაუბრვილად, არცხუენს იგი თავსა თვისსა, რამეთუ ერთ არს და იგივე არს დაყუენილიცა იგი.

6. რამეთუ უკუეთუ არა დაიბურავს დედაკაცი იგი, და იკუეცენცა; ხოლო უკუეთუ საძაგელ არს დედაკაცისა კუეცაჲ გინა დაყუენვაჲ, დაიბურენ მან.
7. მამაკაცისაჲ უკუე არა ჯერ-არს დაბურვაჲ თავისაჲ, რამეთუ ხატი და დიდებაჲ ღმრთისაჲ არს, ხოლო დედაკაცი დიდებაჲ ქმრისა არს.
8. რამეთუ არა არს მამაკაცი დედაკაცისაგან, არამედ დედაკაცი მამაკაცისაგან;
9. და რამე თუ არა დაებადა მამაკაცი დედაკაცისათჳს, არამედ დედაკაცი მამაკაცისათჳს.
10. ამისთჳს ჯერ-არს დედაკაცისა, რადთა ფლობაჲ აქუნდეს თავსა თჳსსა ზედა ანგელოზთათჳს.
11. ხოლო არცა მამაკაცი თჳნიერ დედაკაცისა, არცა დედაკაცი თჳნიერ მამაკაცისა უფლისა მიერ.
12. რამეთუ ვითარცა-იგი დედაკაცი ქმრისაგან არს, ეგრეცა ქმარი ცოლისათჳს; ხოლო ყოველივე ღმრთისაგან არს.
13. თვთ თქუენ შორისლა განიკითხეთ ესე: შუენისა დედაკაცსა დაუბურველად წინაშე ღმრთისა ლოცვაჲ?
14. არცაღა თვთ იგი ბუნებაჲ გასწავებს თქუენ, რამეთუ, მამაკაცმან თუ გარდაუტეოს თმაჲ გრძელად, უშუერება არს მისა.
15. ხოლო დედაკაცმან თუ გარდაუტეოს, დიდება არს მისა, რამეთუ თმაჲ იგი სამკაულად მოეცა მას.
16. ხოლო უკუეთუ ვისმე ცილობის ჰნებავს, ჩუენ ეგევითარი ჩუეულებაჲ არა გუაქუს, არცა ეკლესიათა ღმრთისათა.
17. ამას რაჲ გამცნებ, არა გაქებ, რამეთუ არა უმჯობესად, არამედ უნაკლულევანესად შეჰკრბებით.
18. პირველად უკუე, რამეთუ შეკრებასა მას თქუენსა ეკლესიად მესმის, ვითარმედ წვალება არიან თქუენ შორის, და ზოგს-რადმე მრწამს.
19. რამეთუ წვალებაცა ყოფად არიან თქუენ შორის, რადთა რჩეულნი იგი თქუენ შორის გამოჩნდენ.
20. შეკრებასა მას უკუე თქუენსა ერთად არა არს ეკლესიად პურის საჭმელ.
21. რამეთუ კაცად-კაცადმან თჳსი იგი სერი წინაღსწარ წარიღის ჭამად, და რომელსამე სთრავნ.
22. ნუუკუე სახლებ არა გიდგსა ჭამად და სუმად? ანუ ეკლესიასა ღმრთისასა შეურაცხჰყოფთ და არცხუენთ მათ, რომელთა არარაჲ აქუს? რაჲ-მე გრქუა თქუენ? გაქებდეს ამისთჳს? არა გაქებ.
23. რამეთუ მე მოვიღე უფლისაგან, რომელიცა მიგეც თქუენ, რამეთუ უფალი იესუ ქრისტე ღამესა მას რომელსა მიეცემოდა, მოიღო პური.
24. ჰმადლობდა, განტეხა და თქუა: მიიღეთ და ჭამეთ; ესე არს ჯორცი ჩემი, თქუენთჳს განტეხილი; ამას ჰყოფდით მოსაჯსენებელად ჩემდა.
25. ეგრეთვე სასუმელი იგი შემდგომად სერობისა, და თქუა: ესე სასუმელი ახალი რჩული არს სისხლისა ჩემისაჲ; ამას ჰყოფდით, რაოდენ-გზისცა სუმიდეთ ჩემდა მოსაჯსენებელად.
26. რამეთუ რაოდენ-გზისცა შჭამდეთ პურსა ამას და სუმიდეთ სასუმელსა ამას, სიკუდილსა უფლისასა მიუთხრობდით, ვიდრემდის მოვიდეს.
27. ამიერთგან, რომელი ჭამდეს პურსა ამას და სუმიდეს სასუმელსა ამას უფლისასა უღირსებით, თანამდებ არს იგი ჯორცთა და სისხლსა უფლისასა.
28. გამო-ღა-იცადენ კაცმან თავი თჳსი და ესრეთ პურისა მისგანი ჭამენ და სასუმელისა მისგანი სუნ.

29. ხოლო რომელი არა-ღირსად ჭამდეს და სუმიდეს, დასაშჯელად თავისა თვისისა ჭამს და სუამს, რამეთუ არა გამოიკითხნა ჯორცნი უფლისანი.
30. ამისთვის მრავალ არიან თქუენ შორის უძლურ და სნეულ და წვანან მრავალნი.
31. რამეთუ უკუეთუმცა თავთა თვსთა განვიკითხევდით, არამცა განვიკითხენით.
32. ხოლო გან-თუ-ვიკითხვით, უფლისა მიერ განვისწავლებით, რადთა არა სოფლისა თანა დავისაჯნეთ.
33. ამიერითგან, ძმანო ჩემნო, შე-რა-ჰკრებოდით ჭამად, ურთიერთას ჰვებდით.
34. ხოლო უკუეთუ ვისმე შიოდის, სახლსა შინა ჭამენ, რადთა არა დასაშჯელად შეჰკრბეთ. ხოლო სხუად იგი, ოდეს მოვიდე, მაშინ ვბრძანო.

12

1. ხოლო სულიერთა მათთვის, ძმანო, არა მნებავს უმეცრებად თქუენი.
2. უწყით, რამეთუ ვიდრე-იგი წარმართ-ღა იყვენით, კერპთა მათ მიმართ უკმოთა ვითარ-იგი შეუდევით, მიმოყვანებულ იყვენით.
3. ამისთვის გაუწყებ თქუენ, რამეთუ არავინ სულითა ღმრთისადათა იტყოდის და თქუას: შეჩუენებულ იესუ; და არავის ჯელ-ეწიფების თქუმად უფალი იესუ, გარნა სულითა წმიდითა.
4. ხოლო განყოფანი მადლთანი არიან, და იგივე სული არს.
5. და განყოფანი მსახურებათანი არიან, და იგივე თავადი უფალი არს.
6. და განყოფანი შეწევნათანი არიან, და იგივე თავადი ღმერთი არს, რომელი შეიქმს ყოველსა ყოველთა შორის.
7. ხოლო თვთოეულსა ჩუენსა მიცემულ არს გამოცხადებად იგი სულისად უმჯობესისათვის.
8. რომელსამე სულისა მისგან მიცემულ არს სიტყუად სიბრძნისად, ხოლო სხუასა სიტყუად მეცნიერებისად მითვე სულითა,
9. და სხუასა სარწმუნოებად მისვე სულისაგან, რომელსამე მადლი კურნებად მისგანვე სულისა,
10. რომელსამე შეწევნანი ძალთანი, რომელსამე წინაღწარმეტყუელებად, რომელსამე განკითხვად სულთად, და სხუასა თესლად-თესლადი ენათად, და სხუასა თარგმანებად ენათად.
11. ხოლო ამას ყოველსა შეეწევის ერთი და იგივე სული, განუყოფს თვთოეულად კაცად-კაცადსა, ვითარცა ჰნებავს.
12. ვითარცა-იგი გუამი ერთ არს, და მრავალი ასოები აქუს, და ყოველი იგი ასოები ერთისა მის გუამისად მრავალ ღათუ არს, ერთგუამვე არს, ეგრეცა ქრისტე.
13. რამეთუ ერთითა სულითა ჩუენ ყოველთა ერთისა მიმართ გუამისა ნათელ-ვიღეთ, გინა თუ ჰურიათა, გინა თუ წარმართთა, გინა თუ მონათა, გინა თუ აზნაურთა; და ყოველთავე ერთისა მიმართ სულისა გვსუამს.
14. და რამეთუ გუამი იგი არა არს ერთ ასო, არამედ მრავალ.
15. უკუეთუ თქუას ფერჴმან, ვინადთგან არა ვარ ჯელ, არა ვარ მის გუამისაგანი, ამისგან-მე არა არსა მის გუამისაგანი?
16. ანუ თუ თქუას ყურმან, რამეთუ არა ვარ თუალ, არა ვარ მის გუამისაგანი, ნუ ამისთვის არა არსა მის გუამისაგანი?
17. უკუეთუ ყოველი გუამი თუალ იყოს, სადა არს სასმენელი? უკუეთუ ყოველი სასმენელ იყოს, სადა არიან საყნოსელნი?

18. აწ ესე რა ღმერთმან დასხნა ასონი იგი თვთოეულად გუამსა მას შინა, ვითარცა ინება.
19. ხოლო უკუეთუმცა იყო ყოველი ერთ ასო, სადამცა იყო გუამი იგი?
20. ხოლო აწ მრავალ არს ასოები და ერთ - გუამი.
21. ხოლო ვერ ჯელ-ეწიფების თუალსა, ვითარმცა ჰრქუა ჯელსა: არა მიჯმ შენ, ანუ კუალად თავსა - ფერჯთა, ვითარმედ: არა მიჯმთ თქუნ.
22. არამედ უფროდსდა უმეტეს, რომელი-იგი საგონებელ არს ასოდ გუამისაჲ მის უუმღურესად, იგი უსაჯმარეს არს.
23. და რომლისასა ვჰგონებთ უპატიო-ყოფად გუამისაგან, ამათ პატივსა უმეტესსა მივსცემთ.
24. და უშუერსა მას ჩუენსა შუენიერებაჲ უმეტესი აქუს, ხოლო შუენიერსა მას ჩუენსა არარად უჯმს. არამედ ღმერთმან შეზავა გუამი იგი და ნაკლულსა მას უმეტესი მისცა პატივი.
25. რადთა არა იყოს წვალეზა ჯორცთა მათ შინა, არამედ მასვე ერთიერთისათჳს ზრუნვიდენ ასონი იგი.
26. და თუ ევენებინ რად ერთსა ასოსა, მის თანა ელმინ ყოველთა ასოთა; და თუ იდიდებინ ერთი ასოდ, მისთანა იდიდებიედ ყოველნი ასონი.
27. თქუნ ხართ ჯორცნი ქრისტესნი და ასონი ასოთა მისთაგანნი.
28. და რომელნიმე დაადგინნა ღმერთმან ეკლესიათა: პირველად მოციქულნი, მეორედ - წინამსწარმეტყუელნი, მესამედ - მოძღუარნი, მერმე - ძალნი, მაშინლა მადლნი კურნებათანი, შეწევნანი, ღუწოლანი, თესლად-თესლადი ენათაჲ.
29. ნუ ყოველნი მოციქულ იყვენა? ნუ ყოველნი წინამსწარმეტყუელ? ნუ ყოველნი მოძღუარ? ნუ ყოველნი ძალ?
30. ნუ ყოველთა მადლი აქუნდეს კურნებათაჲ? ნუ ყოველნი ენათა იტყოდიან? ნუ ყოველნი გამოსთარგმანებდენ?
31. ხოლო ჰზამევდით მადლთა ამათ უფროდსთა, და მერმე აღმატებული გზად გიჩუენო თქუნ.

13

1. ენასა ღათუ კაცთასა და ანგელოზთასა ვიტყოდი, ხოლო სიყუარული არა მაქუნდეს, ვიქმენ მე ვითარცა რვალი, რომელი ოხრინ, გინა წინწილანი, რომელნი ჯმობედ.
2. და მაქუნდეს ღათუ წინამსწარმეტყუელებაჲ და უწყოდი ყოველი საიდუმლოჲ და ყოველი მეცნიერებაჲ და მაქუნდეს ღათუ ყოველი სარწმუნოებაჲ ვიდრე მთათაცა ცვალებადმდე, და სიყუარული თუ არა მაქუნდეს, არა-ვე-რად ვარ.
3. და შე-ღათუ-ვაჭამო ყოველი მონაგები ჩემი და მივსცნე ჯორცნი ჩემნი დასაწუველად, და სიყუარული არა მაქუნდეს, არარადვე სარგებელ არს ჩემდა.
4. სიყუარული სულგრძელ არს და ტკბილ; სიყუარულსა არა შურნ, სიყუარული არა მადლოინ, არა განლაღნის,
5. არა სარცხვნელ იქმნის, არა ეძიებნ თავისასა, არა განრისხნის, არად შეჰრაცხის ბოროტი,
6. არა უხარინ სიცრუესა ზედა, არამედ უხარინ ჭეშმარიტებასა ზედა;
7. ყოველსა თავს-იდეზნ, ყოველი ჰრწამნ, ყოველსა ესავნ, ყოველსა მოითმენნ.
8. სიყუარული არასადა დავარდების, გინა თუ წინამსწარმეტყუელბანი განქარდენ, ანუ თუ ენანი და-ვე-სცხრენ, გინა თუ მეცნიერბანი განქარდენ.
9. რამეთუ მცირედ-რადმე ვიცით და მცირედ-რადმე ვწინამსწარმეტყუელებთ.

10. ხოლო რაჟამს მოიწიოს სრული იგი, მაშინ მცირედიცა იგი განქარდეს-ვე.
11. ოდეს-იგი ვიყავ ყრმა, ვიტყოდე ვითარცა ყრმად, შერაცხილ ვიყავ ვითარცა ყრმად; ხოლო ოდეს ვიქმენ მამაკაც, დაუტევე სიყრმისადა იგი.
12. რამეთუ ვხედავ აწ, ვითარცა სარკითა და სახითა, ხოლო მაშინ პირსა პირისპირ; აწ ვიცი მცირედ, ხოლო მერმე ვიცნა, ვითარცა შევემეცნე.
13. ხოლო აწ ესერა ჰგიეს სარწმუნოებადა, სასოებადა და სიყუარული, სამი ესე; ხოლო უფროდს ამათსა სიყუარული არს.

14

1. შეუდეგით სიყუარულსა და ჰბაძევედით სულიერსა მას, უფროდსა, რადთა სწინადასწარმეტყუელებდეთ.
2. რამეთუ რომელი-იგი იტყვნ ენითა, არა კაცთა ეტყვნ, არამედ ღმერთსა, რამეთუ არავის ესმის, რამეთუ სულითა იტყვს საიდუმლოთა.
3. ხოლო რომელი წინადასწარმეტყუელებნ, კაცთა ეტყვს აღშენებასა, ვედრებასა და ნუგეშინის-ცემასა.
4. რომელი იტყვნ ენითა, თავსა თვსსა აღაშენებნ; ხოლო რომელი წინადასწარმეტყუელებდეს, კრებულსა აღაშენებს.
5. მნებავს თქუენ ყოველთადა ენათა სიტყუადა, უფროდსა, რადთა წინადასწარმეტყუელებდეთ, რამეთუ უფროდს არს რომელი. წინადასწარმეტყუელებდეს, ვიდრეღა არა რომელი იტყოდის ენათა, გარნა თუ რადთა გამოსთარგმანებდეს, რადთა კრებული აღეშენოს.
6. ხოლო აწ, ძმანო, მო-თუ-ვიდე თქუენდა და ენათა ვიტყოდი, რად-მე გარგო თქუენ, არა თუ გეტყოდი თქუენ გამოცხადებითა ანუ მეცნირებითა ანუ წინადასწარმეტყუელებითა ანუ მოძღურებითა?
7. ეგრეთვე უსულოთა მათ ჳმად გამოსციან - ანუ თუ ნესტუმან ანუ ებანმან; უკუეთუ გამოცხადებადა ჳმათადა მათ ვერ გამოსცენ, ვითარ-მე საცნაურ იქმნეს სტჯნვადა იგი ანუ ებნადა?
8. და უკუეთუ საყვრმან უჩინოდ ჳმად გამოსცეს, ვინ-მე განემზადოს ბრძოლადა?
9. ეგრეცა თქუენ ენისა მიერ უკუეთუ არა-გამოცხადებულადა სიტყუადა იგი გამოსცეთ, ვითარ საცნაურ იქნეს თქუმული იგი? რამეთუ იყვნეთ, ვითარცა ჰაერსა მეტყუელნი.
10. ესოდენნი სახენი თესლადნი ჳმათანი არიან სოფელსა შინა და არცა ერთი მათგანი არს უჯმო.
11. უკუეთუ არა ვიცოდი ძალი იგი ჳმისადა მის, ვიყო მე მეტყუელისა მის ჩემისა ვითარცა სხუადა ენადა, და რომელი-იგი მეტყოდის მე - ვითარცა სხუადა ენადა.
12. ეგრეთცა თქუენ, ვინადათგან მოშურნე ხართ სულთა, აღსაშენებელადა ეკლესიისასა ეძიებდით, რადთა აღემატებოდით.
13. ამისთვისცა რომელი იტყოდის ენითა, ილოცვედინ, რადთა გამო-ცა-თარგმანოს.
14. რამეთუ უკუეთუ ვილოცვიდე ენითა, სული ჩემი ილოცავს, ხოლო გონებადა ჩემი უნაყოფო არს.
15. აწ უკუე რად არს? ვილოცვიდე თუ სულითა, ვილოცვიდე გონებითაცა; ვგალობდე თუ სულითა, ვგალობდე გონებითაცა.
16. ხოლო უკუეთუ აკურთხევედე სულითა, რომელი-იგი აღასრულებდეს ადგილსა მას უცბისასა ვითარ-მე თქუას “ამინი” შენსა მას ზედა მაღლობასა? ვინადათგან რასა-იგი იტყვ, არა იცის.

17. რამეთუ შენ სამე კეთილად ჰმადლობ, არამედ მოყუასი შენი არა აღეშენების.
18. ვჰმადლობ ღმერთსა ჩემსა, რამეთუ უფროსს თქუენ ყოველთასა ენათა ვიტყვ.
19. არამედ ეკლესიასა შინა მნებავს ხუთ სიტყუა გონებითა ჩემითა სიტყუად, რადთა სხუათაცა უმოდლო, ვიდრე ბევრთა სიტყუათა ენითა.
20. ძმანო, ნუ ყრმა იქმნებით გონებითა, არამედ ბოროტისათვს ყრმა იყვენით, ხოლო გონებითა სრულ იყვენით.
21. რამეთუ შჯულსა წერილ არს, ვითარმედ: უცხოთა ენითა და ბაგითა უცხოთა ვეტყოდი ერსა ამას, და არცალა ესრეთ ისმინონ ჩემი, იტყვს უფალი.
22. ამისთვისცა ენანი სასწაულად არიან არა მორწმუნეთათვს, არამედ ურწმუნოთათვს; ხოლო წინააღმართეტყუელებად არა ურწმუნოთათვს, არამედ მორწმუნეთათვს.
23. აწ უკუეთუ შეკრბეს ყოველი კრებული ერთბამად, და ყოველნი ენათა იტყოდიან, და შევიდენ ვინმე ურწმუნონი გინა უცებნი, არა-მე თქუანა, ვითარმედ: სცთებით გინა თუ ჰბორგთ?
24. ხოლო უკუეთუ ყოველნი წინააღმართეტყუელებდენ, და შე-ვინმე-ვიდეს ურწმუნოდ გინა უცები, ემხილოს ყოველთა მიერ, განიკითხოს ყოველთა მიერ.
25. და ესრეთ დაფარულნი გულისა მისისანი განცხადნენ, და ესრეთ დავარდეს პირსა ზედა თვსსა და თაყუანის-სცეს ღმერთსა და აღიაროს, ვითარმედ: ნანდვლვე ღმერთი თქუენ შორის არს.
26. რადმე უკუე არს, ძმანო? რაჟამს შეკრბეთ ერთბამად, კაცად-კაცადსა თქუენსა ფსალმუნი აქუს, მოძღურებად აქუს, გამოცხადებად აქუს, თარგმანებად აქუს, ენათამეტყუელებად აქუს, ყოველივე ესე აღსაშენებელად იქმნებოდენ.
27. უკუეთუ ენითა ვინმე იტყოდის, ორნი გინა თუ უმრავლეს სამნი, და ერთი გამოსთარგმანებდინ.
28. ხოლო უკუეთუ არა იყოს თარგმანი, დუმენინ ეკლესიასა შინა, თავსსა თვსსა ეტყოდენ და ღმერთსა.
29. ხოლო წინააღმართეტყუელნი ორნი გინა სამნი იტყოდედ, და სხუანი იგი სცნობედ.
30. უკუეთუ სხუასა გამოეცხადოს მუნ მჯდომარეთაგანსა, პირველი იგი დუმენინ.
31. რამეთუ შემძლებელ ხართ ესრეთ თითოეულად ყოველნი წინააღმართეტყუელებად, რადთა ყოველნი ისწავებდენ და ყოველნი ნუგეშინის-ცემულ იყვნენ.
32. და სულები წინააღმართეტყუელთად წინააღმართეტყუელთა დაემორჩილენ,
33. რამეთუ არა არს ღმერთი შფოთისად, არამედ მშჯდობისად, ვითარცა-იგი ყოველთა ეკლესიათა წმიდათასა.
34. დედანი თქუენნი ეკლესიასა შინა დუმენედ, რამეთუ არა ბრძანებულ არს მათდა სიტყუად, არამედ დამორჩილებად, ვითარცა შჯულიცა იტყვს.
35. ხოლო უკუეთუ სწავლის რადმე უნდეს, სახლსა შინა თვსთა ქმართა ჰკითხედ მათ; რამეთუ საძაგელ არს დედათად ეკლესიასა შინა ზრახვად.
36. ანუ თქუენ მიერ სიტყუად იგი ღმრთისად გამოვიდა? ანუ თქუენდამდე ხოლო მიიწია?
37. უკუეთუ ვისმე ეგონოს თავი თვსი წინააღმართეტყუელ გინა სულიერ, უწყოდენ, რომელსა-ესე მივსწერ თქუენდა, რამეთუ უფლისანი არიან მცნებანი.
38. ხოლო უკუეთუ ვინმე უმეცარ არს, უმეცარ იყავნ.
39. ვინადცა, ძმანო ჩემნო, გმურდინ წინააღმართეტყუელებად და სიტყუად ენათა ნუ დაეყენებით.
40. ყოველივე შუენიერად და წესიერად იქმნებოდენ.

1. ხოლო გაუწყებთ თქვენ, ძმანო, სახარებასა მას, რომელი გახარე თქვენ, რომელცა-იგი მიგიღებინეს, რომელსაცა ზედა სდგათ,
2. რომლითაცა სცხონდებით, რომელი სიტყუად გახარე თქვენ, უკუეთუ გაქსოვს, გარნა თუ ცუდად რამე გრწმენა.
3. რამეთუ მიგეც თქვენ პირველად რომელცა-იგი მოვიღე, რამეთუ ქრისტე მოკუდა ცოდვათა ჩუენთათჳს, ვითარცა წერილ არს,
4. და რამეთუ დაეფლა და რამეთუ აღდგა მესამესა დღესა, ვითარცა წერილ არს,
5. და რამეთუ ეჩუენა კეფას და მერმე ათორთმეტთა მათ,
6. და მერმე ეჩუენა უმრავლეს ხუთასისა ძმათა ერთ-გზის, რომელთაგანნი უმრავლესნი ცოცხალ არიან აქამომდე და რომელთამე შეისუენეს,
7. მერმე ეჩუენა იაკობს და მერმე მოციქულთა ყოველთა,
8. უკუანადსკნელ ყოველთასა, ვითარცა ნარჩევსა, მეჩუენა მეცა.
9. რამეთუ მე ვარ ნარჩევი მოციქულთად, რომელი არა ვარ ღირს წოდებად მოციქულად, რამეთუ სდევნიდ ეკლესიათა ღრმთისათა.
10. ხოლო მადლითა ღმრთისადთა ვარ, რად-იგი ვარ; და მადლი იგი მისი, რომელი ჩემდა მომართ იყო, არა ცუდად რად იყო, არამედ უმეტეს მათ ყოველთასა დავშუერ; არა მე, არამედ მადლი იგი ღმრთისად, რომელი იყო ჩემ თანა.
11. აწ უკუე გინა თუ მე, გინა თუ იგინი ესრეთ ვქადაგებთ, და ესრეთ გრწმენა თქვენ.
12. ხოლო უკუეთუ ქრისტე იქადაგების, ვითარმედ მკუდრეთით აღდგომილ არს, ვითარ იტყვან ვინმე თქვენ შორის, ვითარმედ აღდგომად მკუდართად არა არს?
13. უკუეთუ აღდგომად მკუდართად არა არს, არცა ქრისტე აღდგომილ არს.
14. უკუეთუ ქრისტე არა აღდგომილ არს, ცუდად სამე არს ქადაგებად ესე ჩუენი და ცუდად არს სარწმუნოებად ეგე თქუენი.
15. ვიპოვენით უკუე ცრუმოწამეცა ღმრთისა, რამეთუ ვწამებთ ღმრთისათჳს, ვითარმედ აღადგინა ქრისტე, რომელი არა აღადგინა, უკუეთუ ნანდვლვე მკუდარნი არა აღდგებიან.
16. რამეთუ უკუეთუ მკუდარნი არა აღდგებიან, არცა ქრისტე აღდგომილ არს.
17. და უკუეთუ ქრისტე არა აღდგომილ არს, ამაო არს სარწმუნოებად ეგე თქუენი; ცოდვათავე სამელა შინა თქუენთა ხართ აქამომდე.
18. და შესუენებულნი იგი ქრისტეს მიერ წარ-ვე სამე-წყმდენ.
19. უკუეთუ ამას ხოლო ცხორებასა ვართ მოსავ ქრისტესა, უსაწყალობელეს ყოველთა კაცთასა ვართ.
20. ხოლო აწ ქრისტე აღდგა მკუდრეთით და იქმნა იგი დასაბამ შესუენებულთა.
21. რამეთუ კაცისა მიერ იყო სიკუდილი და კაცისა მიერ – აღდგომად მკუდართად.
22. და ვითარცა-იგი ადამის გამო ყოველნი მოსწყდებიან, ეგრეთცა ქრისტეს მიერ ყოველნი ცხოველ იქმნენ.
23. ხოლო თვთოეული თვისითა წესითა: პირველად ქრისტე და მერმე ქრისტესნი იგი მოსვლასა მას მისსა.
24. მაშინლა აღსასრული, რაჟამს მოსცეს სუფევად ღმერთსა და მამასა, რაჟამს განაქარვნეს ყოველნი მთავრობანი და ყოველნი კელმწიფებანი და ძალნი.
25. რამეთუ ჯერ-არს მისა სუფევად, ვიდრემდის დაისხნეს ყოველნი მტერნი მისნი ქუეშე ფერჯთა მისთა.
26. უკუანადსკნელი მტერი იგი განქარდეს - სიკუდილი,

27. რამეთუ ყოველივე დაამორჩილა ქუემე ფერჯთა მისთა. ხოლო რაჟამს თქუას, ვითარმედ: ყოველივე დაამორჩილა, ცხად არს, რამეთუ თვნიერ მისა, რომელმან-იგი დაამორჩილა მას ყოველი.
28. ხოლო რაჟამს დაემორჩილოს მას ყოველი, მაშინ თავადიცა მე დაემორჩილოს მას, რომელმან-იგი დაამორჩილა მას ყოველი, რადთა იყოს ღმერთი ყოვლად ყოველსა შინა.
29. უკუეთუ არა, რადმე ყონ, რომელი-იგი ნათელს-იღებენ მკუდართათვს? უკუეთუ ყოვლად მკუდარნი არა აღდგებიან, რადსადა ნათელს-იღებენ მკუდართათვს?
30. ანუ ჩუენ რადსადა-მე ვიჭირვით ყოველსა ჟამსა?
31. მარადლე მოვკუდებით, ვფუცავ თქუენსა სიქადულსა, რომელ მაქუს ქრისტე იესუმს მიერ უფლისა ჩუენისა.
32. უკუეთუ კაცობრივ მჯეცთა ბრძოლა-ვყავ ეფესოს, რად-მე სარგებელ არს ჩემდა, უკუეთუ მკუდარნი არა აღდგენ? ვჰამოთ და ვსუათ, რამეთუ ხვალე მოვსწყდებით!
33. ნუ სცთებით: განხრწნიან წესთა კეთილთა ზრახვანი ბოროტნი.
34. განიფრთხვეთ სიმართლით და ნუ სცოდავთ; რამეთუ უმეცრებად ღმრთისად ვიეთმე აქუს, საკდემელად თქუენდა ვიტყვ.
35. არამედ თქუას ვინმე, ვითარმედ: ვითარ-მე აღდგენ მკუდარნი? ანუ რომლითა-მე ჯორცითა მოვიდენ?
36. უგუნურო, შენ რომელი დასთესი, არა ცხონდის, ვიდრემდე არა მოკუდის.
37. და რომელი-იგი დასთესი, არა თუ იგი გუამი რომელ ყოფად არს, დასთესი, არამედ შიშუელი მარცუალი გინა თუ იფქლისად, ანუ თუ სხუად რომელიმე თესლი.
38. ხოლო ღმერთმან მოსცის მას გუამი, ვითარცა უნებნ, და თვთოეულსა თესლსა თვისი გუამი.
39. არა ყოველი ჯორცი ერთ ჯორც არს, არამედ სხუად არს კაცთად და სხუად ჯორც არს პირუტყუთად და სხუად ჯორც არს თევზთად,
40. და ჯორცნი იგი ზეცისათანი და ჯორცნი იგი ქუეყანისათანი; არამედ სხუად არს ზეცისათა მათ დიდებად და სხუად არს ქუეყანისათად.
41. სხუად დიდებად არს მზისად და სხუად დიდებად არს მთოვარისად და სხუად დიდებად არს ვარსკულავთად; რამეთუ ვითარცა-იგი ვარსკულავი ვარსკულავსა ჰმატს დიდებითა,
42. ეგრეცა აღდგომად მკუდართად: დაეთესვის ხრწნილებით და აღდგების უხრწნელებით;
43. დაეთესვის გინებით და აღდგების დიდებით; დაეთესვის უძლურებით და აღდგების ძლიერებით;
44. დაეთესვის ჯორცი მშვნვიერი და აღდგების ჯორცი სულიერი. არს ჯორცი მშვნვიერი და არს ჯორცი სულიერი.
45. ეგრეცა წერილ არს: იყო პირველი იგი კაცი ადამ სამშვნველად ცხოველად, ხოლო უკუანაისკნელი ადამ - სულად განმაცხოველებელად.
46. არამედ არა პირველად სულიერი იგი, არამედ მშვნვიერი, მაშინდა სულიერი.
47. პირველი იგი კაცი ქუეყანისაგან მიწისად, ხოლო მეორე იგი კაცი უფალი ზეცით.
48. ვითარცა-იგი მიწისაგანი, ეგრეცა მიწისაგანნი, და ვითარცა იგი ზეცისად, ეგრეცა ზეცისად იგი.
49. და ვითარცა-იგი შევიმოსეთ ხატი იგი მიწისაგანისად, შევიმოსოთ ხატიცა იგი ზეცისაგანისად.
50. ხოლო ამას ვიტყვ ძმანო, რამეთუ ჯორცთა და სისხლთა სასუფეველი ღმრთისად დამკვდრებად ვერ ძალ-უც, არცა ხრწნილებამან უხრწნელებად დაიმკვდროს.

51. აჰა ესერა საიდუმლოსა გითხრობ თქუენ: ყოველთავე უკუე არა შევისუენოთ, ხოლო ყოველნივე განვახლდეთ.
52. მეყსა შინა წამსა თუალისასა უკუანადაცნელითა მით საყვრითა, რამეთუ საყვრსა დაეცეს, და მკუდარნი იგი აღდგენ უხრწნელნი, და ჩუენ განვახლდეთ.
53. რამეთუ ჯერ–არს ხრწნილისა ამის შემოსად უხრწნელება, და მოკუდავისა ამის შემოსად უკუდავება.
54. ხოლო რა ჟამს განხრწნადმან ამან შეიმოსოს უხრწნელება და მოკუდავმან ამან შეიმოსოს უკუდავება, მაშინ აღესრულოს სიტყუა იგი წერილისად: დაინთქა სიკუდილი ძლევითა.
55. სადა არს სიკუდილო, საწერტელი შენი? სადა არს, ჯოჯოხეთო, ძლევა შენი?
56. რამეთუ საწერტელ სიკუდილისა - ცოდვა, ხოლო ძალ ცოდვისა - შჯული.
57. ხოლო ღმერთსა მადლი, რომელმან მომცა ჩუენ ძლევა ქრისტე იესუმს მიერ უფლისა ჩუენისა.
58. ამიერითგან, ძმანო ჩემნო საყუარელნო, მტკიცე იყვენით და შეურყეველ და ჰმატებდით საქმესა უფლისასა. მარადის უწყოდეთ, რამეთუ შრომა ეგე თქუენი არა ცუდად იყოს უფლისა მიერ.

16

1. ხოლო შესაწირავისა მისთვის წმიდათადასა, ვითარცა–იგი უბრძანე ეკლესიათა გალატიისათა, ეგრეცა თქუენ ჰყოფდით.
2. ერთშაბათად–ერთშაბათად კაცად–კაცადი თქუენი თვს თანა დაიკრებდინ და იუნჯებდინ, რადცა–იგი განემარჯოს, რადთა არა, ოდეს მოვიდე, მაშინლა იქმნას შეკრება.
3. ხოლო რაჟამს მოვიდე, რომელნიცა–იგი გამოსცადნეთ წიგნებითა, ესენი წარვაგლინნე მიღებად მადლისა მის თქუენისა იერუსალჴმდ.
4. და უკუეთუ ღირდეს ჩემიცა წარსლვა, ჩემ თანა მოვიდენ.
5. ხოლო მოვიდე თქუენდა, რა ჟამს მაკედონია განვლო, რამეთუ მაკედონიასა განვჴვლი.
6. და, ვინ უწყის, თუ თქუენ თანა დავადგრე, გინა თუ და–ცა–ვიზამთრო, რადთა თქუენ წარმგზავნოთ მე, ვიდრეცა ვიდოდი.
7. რამეთუ არა მნებავს აწ მგზავრ ხილვა თქუენი; ხოლო ვესავ რაოდენისამე ჟამისა დაყოფასა თქუენ თანა, უფალმან თუ გვბრძანოს.
8. ხოლო დავადგრე ეფესოს შინა ვიდრე მარტულიადმდე.
9. რამეთუ კარი განმელო მე დიდი და შემწე, და მჴდომნი მრავალ არიან.
10. და უკუეთუ მოვიდეს ტიმოთე, იხილეთ, რადთა უშიშად იყოს თქუენ თანა, რამეთუ საქმესა უფლისასა იქმს, ვითარცა–ესე მე.
11. ნუუკუე ვინმე შეურაცხ-ყოს იგი და წარმომიგზავნეთ იგი მშჴდობით, რადთა მოვიდეს ჩემდა, რამეთუ ველი მას ძმათა თანა.
12. ხოლო აპოლოდსთვის ძმისა ფრიად ვჴლოცევდი მას, რადთამცა მოვიდა თქუენდა ძმათა თან; და არა სამე იყო ნება, რადთამცა აწ მოვიდა, ხოლო მოვიდეს, ოდეს მოიცალოს.
13. მღვძარე იყვენით, მტკიცედ დეგით სარწმუნოებასა ზედა, მჴნე იყვენით და განძლიერდით;
14. ყოველივე თქუენი სიყუარულით იყავნ.

15. ხოლო გლოცავ თქვენ, ძმანო, რამეთუ იცით სახლი იგი სტეფანაძისი, ვითარმედ არს პირველი აქაიასაჲ, და მსახურად წმიდათა დააწესნეს თავნი თჳსნი.
16. რადთა თქუენცა დაემორჩილნეთ ეგევითართა მათ და ყოველსავე თანა-შემწესა და მშრომელსა.
17. ხოლო მიხარის მოსვლასა მას ზედა სტეფანაძისსა და ფურტონატესსა და აქაიკესსა, რამეთუ თქუენი იგი დაკლებული ამათ აღავსეს,
18. რამეთუ განუსუენეს ჩემსაგა და თქუენსაგა. იცნითმცა უკუე ეგევითარნი იგი.
19. გიკითხვენ თქუენ ეკლესიანი ასიისანი; გიკითხვენ თქუენ ფრიად უფლისა მიერ აკვლა და პრისკილა თანა მკვდრითურთ მათი კრებულთ.
20. გიკითხვენ თქუენ ძმანი ყოველნი. მოიკითხევდით ურთიერთას ამბორის-ყოფითა წმიდითა.
21. კითხვად ჳელითა ჩემითა პავლესითა.
22. რომელსა არა უყუარდეს უფალი ჩუენი იესუ ქრისტე, იყავნ შეჩუენებულ, მარანათა.
23. მაदლი უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესი თქუენ თანა.
24. სიყუარული ჩემი თქუენ ყოველთა თანა ქრისტე იესუმს მიერ. ამინ.

პავლე მოციქულისა წიგნი კორინთელთაჲ მეორე

1

1. პავლე, მოციქული იესუ ქრისტესი ნებითა ღმრთისაჲთა, და ტიმოთე ძმად ეკლესიათა ღმრთისათა, რომელნი არიან კორინთეს შინა ყოველთა თანა წმიდათა, რომელნი არიან ყოველსა აქაიასა:
2. მაदლი თქუენდა და მშჳდობაჲ ღმრთისა მიერ მამისა ჩუენისა და უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესა.
3. კურთხეულ არს ღმერთი და მამაჲ უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესი, მამაჲ მოწყალეებათაჲ და ღმერთი ყოვლისა ნუგეშინის-ცემისაჲ,
4. რომელი ნუგეშინის-მცემს ჩუენ ყოველთა შინა ჳირთა ჩუენთა, რადთა შეუძლოთ ჩუენცა ნუგეშინის-ცემად ყოველთა მათ ჳირვეულთა ნუგეშინის-ცემითა მით, რომლითა ნუგეშინის-ცემულ ვართ ჩუენ ღმრთისა მიერ.
5. რამეთუ ვითარცა-იგი ჳმატან ვნებანი ქრისტესნი ჩუენდა მომართ, ეგრეთცა ქრისტეს მიერ ჳმატან ნუგეშინის-ცემანიცა ჩუენნი.
6. რამეთუ გინა თუ ვიჳირვით, თქუენისათჳს ნუგეშინის-ცემისა და ცხორებისა, რომელი შეიქმნების მოთმინებითა მითვე ვნებათაჲთა, რომელითა-ესე ჩუენცა გუევენების. და სასოებაჲ ჩუენი მტკიცე არს თქუენთჳს.
7. გინა თუ ნუგეშინის-ცემულ ვართ, თქუენისათჳს ნუგეშინის-ცემისა და ცხორებისა; უწყით, რამეთუ ვითარცა-იგი ზიარ ხართ ვნებათა მათ ჩუენთა, ეგრეცა ნუგეშინის-ცემასა.
8. რამეთუ არა მნებაჳს უმეცრებაჲ თქუენი, ძმანო, ჳირისა მისთჳს ჩუენისა, რომელი-იგი შეგუემთხჳა ჩუენ ასიას შინა; რამეთუ გარდარეულად დაგვძიმდა ჩუენ უფროდს ძალისა ჩუენისა ვიდრე წარწირვადმდე ჩუენდა ცხოვრებისაგა.
9. არამედ თვთ თავით თჳსით განჩინებაჲ იგი სიკუდილისაჲ მოგუედო, რადთა არა ვესვიდეთ თავთა ჩუენთა, არამედ ღმერთსა, რომელმან-იგი აღადგინნის მკუდარნი,

10. რომელმან ესევიტარისა მის სიკუდილისაგან მიკსნა ჩუენ, და მიკსნის, რომელსა–იგი ვესავთ, ვითარმედ მერმეცა მიკსნეს,
11. თანა–შეწევნითა ლოცვათა თქუენთადათა ჩუენთჳს, რადთა მრავლითა პირითა ჩუენდა მომართი იგი მადლი მრავალთა მიერ სამადლოზელ იქმნას თქუენთჳს.
12. რამეთუ სიქადული ჩუენი ესე არს, წამებად გონებისა ჩუენისაჲ, რამეთუ სიწრფოებითა და ჭემმარიტებითა ღმრთისადათა და არა სიბრძნითა კორციელითა, არამედ მადლითა ღმრთისადათა ვიქცეოდეთ სოფელსა შინა, ხოლო უმეტესადღა თქუენდა მიმართ.
13. რამეთუ არა თუ სხუასა რასმე მივსწერთ თქუენდა, არამედ რომელსაცა–იგი იკითხავთ და რომელიცა–იგი გიცნობიეს; ხოლო ვესავ, ვითარმედ სრულადცა გულისცმა–ჰყოთ,
14. ვითარცა–იგი მიცნენით ჩუენ ჟამად–ჟამად, რამეთუ სიქადულ თქუენდა ვართ, ვითარცა თქუენ - ჩუენდა, დღესა მას უფლისა ჩუენისა იესო ქრისტესსა.
15. და ამით სასოებითა მინდა მისლვად თქუენდა პირველად, რადთა მეორე სიხარული გაქუნდეს,
16. და თქუენ მიერ წარსლვად მაკედონიად და კუალად მაკედონიადთ მოსლვად თქუენდავე და თქუენ მიერ წარგზავნად ჰურისატანად.
17. ამას უკუე რად განვიზრახვედ, მცირედ რად–მე ნუუკუე შემერაცხა? ანუ რომელსა–ესე ვზრახავ, კორციელად–მე რას ვზრახავა, რადთა იყოს ჩემ მიერ იგი ჰეჲ ჰეჲ და არად–არა?
18. ხოლო სარწმუნო არს ღმერთი, რამეთუ სიტყუა იგი ჩუენი, რომელი იყო თქუენდა მიმართ, არა იყო ჰეჲ და არა.
19. რამეთუ მე ღმრთისაჲ, იესუ ქრისტე, რომელი ჩუენ მიერ თქუენ შორის იქადაგა ჩემ მიერ, და ტიმოთეს და სილოანეს, არა იყო ჰეჲ და არა, არამედ ჰეჲ იგი მას შინა იქმნა.
20. რამეთუ რაოდენნი იგი აღთქუმანი ღმრთისანი არიან, მას შინა არს ჰეჲ იგი და მას შინა ამინი ღმრთისა სადიდებელად ჩუენ მიერ.
21. რომელმან–იგი განმამტკიცნა ჩუენ თქუენ თანა ქრისტეს მიმართ და ცხებულ გუყვნა ჩუენ ღმერთმან,
22. და აღგუბეჭდნა ჩუენ და მომცა წინდი იგი სულისაჲ გულთა შინა ჩუენთა.
23. ხოლო მე მოწამედ ღმერთსა ვხადი სულისა ჩემისა, რამეთუ გერიდებოდე თქუენ და მისთჳს არღარა მოვედ კორინთედ.
24. არა თუ უფლებთ რას სარწმუნოებასა თქუენსა, არამედ თანაშემწენი ვართ სიხარულისა თქუენისანი, და რამეთუ სარწმუნოებითა სდგათ.

2

1. და ესე ვსაჯე თავისა ჩემისა, რადთა არა კუალად მწუხარებით მოვიდე თქუენდა.
2. რამეთუ უკუეთუ მე შეგაწუხნე თქუენ, და ვინ არს იგი, რომელმან მახაროს მე, არა თუ მან, რომელი–იგი შეწუხებულ იყოს ჩემ მიერ?
3. და მივწერე თქუენდა ესევე, რადთა არა, რაჟამს მოვიდე, მწუხარებაჲ მაქუნდეს, რომელთაგან ღირდა ჩემდა სიხარული; გესავ თქუენ ყოველთა, რამეთუ სიხარული ჩემი თქუენ ყოველთაჲ არს.
4. რამეთუ მრავლისაგან მწუხარებისა და შეურვებულისა გულისა მივწერე თქუენდა მრავლითა ცრემლითა, არა რადთა შესწუხნეთ, არამედ რადთა სცნათ სიყუარული იგი გარდარეული, რომელ მაქუს თქუენდა მიმართ.

5. ხოლო უკუეთუ ვინმე შემაწუხა, არა მე შემაწუხა, არამედ ზოგს-რად-მე, რადთა არა დაგამძიმო, - თქუენ ყოველთა.
6. კმა - არს ეგევითარისა მის შერისხვად ესე მრავალთად.
7. ხოლო აწ წინააღმდგომი უფროდსდა თქუენდა მიმადლებად და ნუგეშინის-ცემად, ნუუკუე უმეტესითა მწუხარებითა დაინთქას ეგევითარი იგი.
8. ამისთჳს გლოცავ თქუენ, განამტკიცეთ მის ზედა სიყუარული.
9. რამეთუ მი-ვე ამისთჳს-ვწერე, რადთა ვცნა გამოცდილებად თქუენი, უკუეთუ ყოვლისათჳს-მი მორჩილ ხართა?
10. ხოლო რად-იგი მომმადლოთ თქუენ, და მეცა; და რამეთუ მეცა რად-იგი მიმიმადლებიეს, მი-ვე-მიმადლებიეს თქუენ ძლით წინაშე პირსა ქრისტესსა,
11. რადთა არა მივიანგაჰრნეთ ჩუენ ეშმაკისაგან, რამეთუ არა გონებასა მისსა უმეცარ ვართ.
12. ხოლო მო-რად-ვედ ტროადად სახარებითა ქრისტესითა და კარი განმელო მე უფლისა მიერ,
13. არა მაქუნდა ლხინებად სულისა ჩემისაჲ, რამეთუ არა ვპოვე მე ტიტე, ძმაჲ იგი ჩემი, არამედ ვიჯემნ მათგან და გამოვედ მაკედონიად.
14. ხოლო მადლი ღმერთსა, რომელმან მარადის განმაცხადნის ჩუენ ქრისტეს მიერ და სული იგი მეცნიერებისა მისისაჲ გამოაჩინის ჩუენ მიერ ყოველსა ადგილსა.
15. რამეთუ ქრისტეს სურნელებანი ვართ ღმრთისა მიერ ცხორებულთა მათ შორის და წარწყმედულთა:
16. რომელთამე სულად სიკუდილითი სიკუდილად და რომელთამე სულად ცხორებითი ცხორებად. და ამის მიმართ ვინ-მე შემძლებელ არს?
17. რამეთუ არა ვართ ვითარცა-იგი მრავალნი ვაჭარ სიტყუასა მას ღმრთისასა, არამედ ვითარცა წადიერებისაგან, არამედ ვითარცა ღმრთისაგან, წინაშე ღმრთისა ქრისტეს მიერ ვიტყვთ.

3

1. კუალად ვიწყებთ თავთა თჳსთა წამებად. ანუ გჳჰმს-მე რად, ვითარ-იგი ვიეთმე საწამებელი წიგნი აქუს თქუენდა მიმართ ანუ თუ თქუენგან ეგრეთვე საწამებელი?
2. ანუ არა წიგნ ჩუენდა თქუენ ხართა უფლისა მიერ, დაწერილ გულთა შინა ჩუენთა, უწყებელ და აღმოკითხულ ყოველთა მიერ კაცთა?
3. საცნაურ ქმნილ, რამეთუ ხართ წიგნ სამოციქულო ქრისტესა, რომელი იმსახურა ჩუენ მიერ, დაწერილნი არა მელნითა, არამედ სულითა ღმრთისა ცხოველისაჲთა, არა ფიცართა შინა ქვისათა, არამედ ფიცართა შინა გულისა ჳორციელისათა.
4. ხოლო სასოებაჲ ესევითარი გუაქუს ქრისტეს მიერ ღმრთისა მიმართ.
5. არა თუ თავით თჳსით შემძლებელ ვართ შერაცხად რასმე რეცათუ ჩუენგან, არამედ შეძლებად ჩუენი ღმრთისაგან არს,
6. რომელმან-იგი შემძლებელ მყვნა ჩუენ მსახურებად ახლისა შჯულისა, არა წიგნისა, არამედ სულისა, რამეთუ წიგნი მოაკუდინებს, ხოლო სული აცხოვნებს.
7. ხოლო უკუეთუ მსახურებაჲ იგი სიკუდილისაჲ, წიგნითა გამოსახული ფიცართა შინა, იქმნა დიდებულ, ვიდრელა ვერ შემძლებელ იყვნეს ძენი ისრაჴლისანი თუალთა შედგმად პირსა მოსესსა დიდებითა მით პირისა მისისაჲთა, რომელ განქარვებად იყო,
8. რაოდენ-მე არა უფროდს მსახურებაჲ იგი სულისაჲ იყოს დიდებით?

9. რამეთუ უკუეთუ მსახურებად იგი დაშჯისაჲ დიდება, რაოდენ უფროჲს აღმატოს მსახურებაჲ იგი სიმართლისაჲ დიდებითა.
10. და რამეთუ არღა დიდებულ არს დიდებადი იგი ამით ჯერითა გარდარეულისა მისთვის დიდებისა.
11. რამეთუ უკუეთუ განქარვებადი იგი იყო დიდებით, რაოდენ უფროჲს, რომელი-იგი ჰგის დიდებით.
12. ვინაჲთგან უკუე გუაქუს ესევეითარი სასოებაჲ, მრავალი განცხადებულებაჲ ვიკუმით.
13. და არა ვითარ-იგი მოსე საფარველი დაიბურის პირსა თვისსა, რაჲთა არა ჰხედვიდენ ძენი ისრაჲლისანი დასასრულსა მას განქარვებისასა.
14. არამედ დაბრმეს გონებანი მათნი, რამეთუ ვიდრე დღენდელად დღედმდე იგივე საბურველი საკითხავსა მას ზედა ძუელისა შჯულისასა ჰგის აღუმრცუელად, რამეთუ ქრისტეს მიერ განქარდების.
15. არამედ დღენდელად დღედმდე, რაჲმს აღმოიკითხვის მოსესთვის, საბურველი გულსა მათსა მეს.
16. ხოლო რაჲმს მოიქცეს უფლისა, მოემარცუვის საბურველი იგი.
17. ხოლო უფალი სულ არს; ხოლო სადა სული უფლისაჲ, მუნ აზნაურებაჲ არს.
18. ხოლო ჩუენ ყოველნი განცხადებულითა პირითა დიდებასა უფლისასა განვიცდით, მასვე ხატსა მივიცვალეით დიდებითი დიდებად, ვითარცა-უფლისაგან სულად.

4

1. ამისთვის მაქუს ჩუენ მსახურებაჲ ესე, ვითარცა შევიწყალენით და არა გუეწყინების,
2. არამედ განვიშორნეთ და ფარულნი იგი სირცხლისანი და არა ვალთ ჩუენ ვერაგობით, არცა ვზაკუავთ სიტყუასა ღმრთისასა, არამედ განცხადებულებითა ჭეშმარიტებისაჲთა წარუდგინებთ თავთა თვისთა ყოვლისა მიმართ გონებისა კაცთაჲსა წინაშე ღმრთისა.
3. ხოლო უკუეთუ არს დაფარულ სახარებაჲ ესე ჩუენი, წარწყმედულთა მათ შორის არს დაფარულ,
4. რომელთანი-იგი ღმერთმან ამის სოფლისათა დაუბრმნა გონებანი ურწმუნოთანი, რაჲთა არა გამოუბრწყინდეს მათ ნათელი იგი სახარებისა დიდებისა ქრისტესი, რომელი-იგი არს ხატი ღმრთისა უხილავისაჲ.
5. რამეთუ არა თუ თავთა თვისთა ვქადაგებთ, არამედ ქრისტეს იესუს, უფალსა; ხოლო თავთა ჩუენთა-მონად თქუენდა იესუმსთვის.
6. რამეთუ ღმერთმან, რომელმან თქუა ბნელისაგან ნათელი გამობრწყინვებად, რომელმან გამოაბრწყინვა გულთა შინა ჩუენთა განსანათლებელად მეცნიერებისა დიდებისა ღმრთისა წინაშე პირსა იესუ ქრისტესსა.
7. ხოლო გუაქუს ჩუენ საფასე ესე კეცის ჭურებითა, რაჲთა გარდარეული იგი ძლიერებისაჲ იყოს ღმრთისა და არა ჩუენგან.
8. ყოველსა შინა ვიჭირვით, არამედ არა იწროება გვჩნს; წარ-და-თუ-წირულ ვართ, არამედ არა განწირულება გვჩნს.
9. დევნულ ღათუ ვართ, არამედ არა დატევებულ ვართ; და-ღათუ-ვრდომილ ვართ, არამედ არა წარწყმედულ ვართ.
10. მარადის სიკუდილი იგი უფლისა იესუმსი ჯორცთა შინა ჩუენთა გვტვრთავს, რაჲთა ცხორებაჲცა იგი იესუმსი ჯორცთა ამათ შინა ჩუენთა გამოცხადნეს.

11. რამეთუ მარადის ჩუენ, ცხოველნი ესე, სიკუდილსა მივეცემით იესუმსთვს, რადთა ცხორებადცა იგი იესუმსი მოკუდავთა ამათ შინა ჯორცთა ჩუენტა გამოცხადნეს;
12. ვინადცა სიკუდილი ჩუენტანა შეიქმნების, ხოლო ცხორებად თქუენ შორის.
13. ხოლო გუაქუს ჩუენ იგივე სული სარწმუნოებისად, ვითარცა წერილ არს: მრწმენა მე, რომელისათვსცა ვიტყოდე, და ჩუენცა გურწამს, რომლისათვსცა ვიტყვთ.
14. ესე უწყით, რამეთუ რომელმან აღადგინა უფალი იესუ, ჩუენცა იესუმს მიერ აღმადგინეს, და წარმადგინნეს თქუენ თანა.
15. რამეთუ ყოველივე თქუენტვს არს, რადთა მადლი იგი აღმატოს მრავალთათვს, და მადლობად იგი გარდაერიოს სადიდებელად ღმრთისა.
16. ამისთვს არა გუეწყინების, არამედ დაღათუ გარეშე ესე კაცი ჩუენი განიხრწნების, არამედ შინაგანი განახლდების დღითი დღედ.
17. რამეთუ საწუთროდ ესე მცირე ჭირი ჩუენი გარდამატებულსა და გარდარეულსა დიდსა დიდებასა საუკუნესა შეიქმს ჩუენტვს.
18. რამეთუ არა ვხედავთ ჩუენ ხილულსა ამას, არამედ უხილავსა მას, რამეთუ ხილული ესე საწუთრო არს, ხოლო არა ხილული იგი-საუკუნო.

5

1. რამეთუ უწყით, ვითარმედ უკუეთუ ქვეყანისა ესე სახლი, საყოფელი ჩუენი, დაირღუეს, აღშენებული ღმრთისა მიერ მაქუს ჩუენ სახლი ხელით-უქმნელი საუკუნოდ ცათა შინა.
2. და რამეთუ ამას შინა ვკუნესით და საყოფელი იგი ჩუენი ზეცით გამო შემოსად გუსურის;
3. რომელი-იგი შე-თუ-ვიმოსით, არღარა შიშუელ ვიპოვნეთ.
4. და რამეთუ რომელნი-ესე ვართ საყოფელსა ამას შინა, ვკუნესით და დაგვმძიმდების, რომელი-ესე არა გუნებავს განმარცვლად, არამედ შემოსად, რადთა დაინთქას მოკუდავი იგი ცხორებისაგან.
5. ხოლო რომელმან-იგი შემქმნნა ჩუენ ამისთვს მებრვე ღმერთმან, რომელმან მომცა ჩუენ წინდი იგი სულისად.
6. მინდობილ ვართ უკუე მარადის და უწყი, რამეთუ შემოვედით ჯორცთა ამით და განვიდეთ უფლისა მიერ.
7. რამეთუ სარწმუნოებით ვიქცევით და არა იჭვთ.
8. ხოლო ვიკადრებთ და ჯერ-გვჩნს უფროდსლა განსვლად ჯორცთა ამათგან და მისვლად უფლისა.
9. ამისთვსცა პატივცემულ ვართ, გინა თუ შემოვიდეთ გინა თუ განვიდეთ, სათნომცა ხოლო ვართ მისა.
10. რამეთუ ჩუენ ყოველნი განცხადებად ვართ წინაშე საყდართა ქრისტესთა, რადთა მოიღოს კაცად-კაცადმან ჯორცთა ამათგან, რადცა-იგი ქმნა, გინა თუ კეთილი გინა თუ ბოროტი.
11. უწყით უკუე შიში უფლისად, კაცთა-მე ვერწმუნნეთა? რამეთუ ღმრთისა წინაშე განცხადებულ ვართ; და ვესავთ გონებათაცა თქუენტა შინა განცხადებად.
12. და არა თუ კულად თავთა თვსთა შეგასწავებთ თქუენ, არამედ მიზეზსა გცემთ თქუენ სიქადულისასა ჩვენთვს, რადთა გაქუნდეს მათდა მიმართ, რომელნი-იგი პირსა წინაშე ხოლო იქადიან და არა გულითაცა.
13. რამეთუ გინა თუ განვცვბრდით, - ღმრთისა, გინა თუ განვბრძნდით, - თქუენდა.

14. რამეთუ სიყუარული იგი ქრისტესი მაწუევს ჩუენ გამორჩევად ამას, ვითარმედ: ერთი იგი ყუველთათჳს მოკუდა, ყოველნივე სამე მოსწყდეს.
15. და ყოველთათჳს მოკუდა, რადთა ცხოველნი იგი არღარა თავთა თვისთათჳს ცხოველ იყვნენ, არამედ მათთჳს მომკუდრისა მის და აღდგომილისა.
16. ამიერიტგან ჩუენ არღარავინ ვიცით ჳორციელად; რამეთუ დაღაცათუ ვიცოდეთ ქრისტე ჳოციელად, არამედ აწ არღარა ვიცით,
17. არამედ რად-იგი არს ქრისტეს მიერ ახალი დაბადებული; პირველი იგი წარჳდა, აჳა ესერა იქმნა ყოველივე ახალ.
18. და ყოველივე ღმრთისა მიერ, რომელმან-იგი დამაგნა ჩუენ თავსა თჳსსა ქრისტე იესუსა მიერ და მომცა ჩუენ მსახურებად იგი დაგებისად.
19. რამეთუ ღმერთი იყო ქრისტეს თანა, სოფელი დააგო თავსა თჳსსა და არა შეურაცხნა მათ ცოდვანი მათნი და დადვა ჩუენ თანა სიტყუად იგი დაგებისად.
20. ქრისტესთჳს უკუე ვციქუთ, ვითარცა ღმერთი გლოცავს ჩუენ მიერ; გვედრებით ქრისტესთჳს: დაეგენით ღმერთსა.
21. რამეთუ რომელმან-იგი არა იცოდა ცოდვად, ჩუენთჳს ცოდვად ქმნა, რადთა ჩუენ ვიქმნეთ სიმართლე ღმრთისა მას შინა.

6

1. ხოლო თანა-შეგეწევით და გლოცავთ, რადთა არა ამოდ მაღლი იგი ღმრთისად შეიწყნაროთ თქუენ.
2. რამეთუ იტყვს: ჟამსა შეწყნარებისასა ვისმინე შენი და დღესა ცხორებისასა შეგეწიე შენ. აჳა ესერა, აწ არს ჟამი იგი შეწყნარებისად, აჳა ესერა აწ არს დღე იგი ცხორებისად.
3. ნურადვინ ნურარადთ ნუცა ერთსა დაბრკოლებასა ვის სცემთ, რადთა არა იგმოს მსახურებად ეგე თქუენი.
4. არამედ ყოველსა შინა წარუდგინებით თავნი თქუენნი, ვითარცა ღმრთისა მსახურთა, მოთმინებითა მრავლითა, ჳირთა შინა და ურვათა, იწროებათა შინა
5. და ტანჯვათა, პყრობილებათა შინა და შფოთებათა, შრომითა და მღჳძარებითა, მარხვითა
6. და სიწმიდითა, მეცნიერებითა და სულგრძელებითა, სიტკბოებითა და სულითა წმიდითა, სიყუარულითა შეუორგულელებლითა,
7. სიტყვთა ჳემმარიტებისადთა, ძალითა ღმრთისადთა, საჭურველითა მის სიმართლისადთა მარჯუენისადთა და მარცხენისადთა,
8. დიდებითა და გინებითა, გმობითა და ქებითა; ვითარცა მაცთურნი, და ჳემმარიტნი;
9. ვითარცა უცნაურნი, და საცნაურნი; ვითარცა მოსიკუდიდნი, და აჳა ესერა ცხოველ ვართ; ვითარცა სწავლულნი, და არა სიკუდილდნი;
10. ვითარცა მწუხარენი, და მარადის გზხარის; ვითარცა გლახაკნი, და მრავალთა განვამდიდრებთ; ვითარცა არარად გუაქუს, და ყოველივე გუაქუს.
11. პირი ჩუენი აღებულ არს თქუენდა მიმართ, კორინთელნო, და გული ჩუენი გავრცომილ არს.
12. არა შეიწრებულ ხართ ჩუენ მიერ, არამედ შეიწრებულ ხართ ნაწლევთაგან თქუენთა.
13. მასვე სასყიდლის კუალად-გებასა ვითარცა შვილთა გეტყვ: განვრცენით თქუენცა.
14. ნუ იქმნებით თანა-მეუღლე ურწმუნოთა, რამეთუ რად მოყუსება არს სიმართლისა და უშჯულოებისად? ანუ რად ზიარებად არს ნათლისა და ბნელისა?

15. ანუ რად შეტყუება არს ქრისტესი ბელიარის თანა? ანუ რად ნაწილ უც მორწმუნესა ურწმუნოესა თანა?
16. ანუ რად სწორება არს ტაძრისა ღმრთისა კერპთა თანა? რამეთუ თქუენ ტაძარნი ღმრთისა ცხოველისანი ხართ, ვითარცა თქუა ღმერთმან: დავიმკვდრო და ვიქცეოდი მათ შორის და ვიყო მე მათა ღმერთ და იგინი იყვნენ ჩემდა ერად.
17. ამისთვის გამოვედით შორის მათსა და გამოეშორენით, იტყვს უფალი, და არა-წმიდასა ნუ შეეხებით, და მე შეგიწყნარნე თქუენ.
18. და ვიყო მე თქვენდა მამა და თქვენ იყვნეთ ჩემდა ძეგბ და ასულებ, იტყვს უფალი ყოვლისა მპყრობელი.

7

1. ესე რად უკუე გუქონან აღთქუმანი, საყუარელნი, განვიწმიდნეთ თავნი ჩუენნი ყოვლისაგან შეგინებისა ჯორცთაჲსა და სულისა და აღვასრულებდეთ სიწმიდესა შიშითა ღმრთისაჲთა.
2. შემინდვეთ ჩუენ: არავის რად ვავნეთ, არავინ განვხრწენით, არავინ მოვიანგაჰრეთ.
3. არა დასაშჯელად ვიტყვ, რამეთუ წინადასწარ ვთქუ, ვითარმედ: გულთა შინა ჩუენთა ხართ თანა-მოსიკუდიდ და თანა-ცხორებად.
4. მრავალი კადნიერებაჲ მაქუს თქუენდა მიმართ, მრავალი სიქადული თქუენთვის, სავსე ვარ ნუგეშინის-ცემითა, გარდამრევიეს სიხარული ყოველთა ზედა ჭირთა ჩუენთა.
5. და რამეთუ რაჟამს მოვედით ჩუენ მაკედონიად, არცა ერთი რად ლხინებაჲ აქუნდა ჯორცთა ჩუენთა, არამედ ყოველითავე ვიჭირვოდეთ: გარეშე - ბრძოლანი, შინაგან - შიშნი.
6. არამედ რომელმან-იგი ნუგეშინის-სცის მდაბალთა, ნუგეშინის-მცა ჩუენ ღმერთმან მოსლვასა მას ტიტესსა;
7. არა ხოლო მოსლვითა მისითა, არამედ ნუგეშინის-ცემითა მით, რომლითა ნუგეშინის-ცემულ იქმნა თქუენ ზედა: მითხრობდა ჩუენ თქუენსა მას სურვილსა, თქუენსა მას გოდებასა, თქუენსა მას შურსა ჩუენთვის, ვიდრეღა მე უფროდსად განვიხარე.
8. რამეთუ დაღათუ შეგაწუხენ თქუენ წიგნითა მით, არა ვინანი, დაღათუმცა ვინანდი; ვხედავ, რამეთუ წიგნმან მან დაღათუ შეგაწუხნა თქუენ, ჟამ ერთ.
9. აწ მიხარის, არა თუ რომელ შესწუხენით, არმედ რამეთუ შესწუხენით სინანულად; და რამეთუ ღმრთისათვის შესწუხენით, რადთა არარადთ იზღვინეთ ჩუენგან.
10. რამეთუ ღმრთისა მიერ იგი მწუხარებაჲ სინანულსა ცხორებისასა შეუნანებელსა შეიქმს, ხოლო სოფლისა ამის მწუხარებაჲ სიკუდილსა შეიქმს.
11. რამეთუ აჰა ესერა მანვე ღმრთისა მიერმან მწუხარებამან მაგან თქუენმან რაოდენი შექმნა თქუენ შორის სწრაფად, რაოდენი სიტყვსგებაჲ, რაოდენი შერისხვაჲ, რაოდენი შიში, რაოდენი სურვილი, რაოდენი შური, რაოდენი შურის-გებაჲ, რაოდენი მომადლებაჲ, გინა რაოდენი ლხინი! ყოველსა შინა წარუდგინენით თავნი თქუენნი წმიდად საქმესა მას.
12. დაღაცათუ მივწერე თქუენდა, გარნა არა სამე მავნებელისა მისთვის, არცა ვნებულისა, არამედ ამისთვის, რადთა გამოჩნდეს მოსწრაფებაჲ თქუენი ჩუენდა მომართი თქუენდა მიმართ წინაშე ღმრთისა.
13. ამისთვის ნუგეშინის-ცემულ ვართ ნუგეშინის-ცემასა მას თქუენსა ზედა; უმეტესადღა და უფროდს განვიხარეთ სიხარულსა მას ზედა ტიტესსა, რამეთუ განსუენებულ არს სული მისი თქუენ ყოველთაგან.

14. რამეთუ რადცა-იგი მისა მიმართ ვიქადე თქუენტვს, არა მრცხუნა, არამედ ვითარცა ყოველსავე ჭემმარიტებით გეტყოდეთ თქუენ, ეგრეთცა სიქადული იგი ჩუენი ტიტეს მიმართ ჭემმარიტ იქმნა.
15. და მოწყალეზა მისი უმეტესადღა თქუენდა მიმართ არს, მოევსენების თქუენ ყოველთა იგი მორჩილება, ვითარ-იგი შიშით და ძრწოლით შეიწყნარეთ იგი.
16. მიხარის, რამეთუ ყოვლითავე კადნიერ ვარ თქუენ შორის.

8

1. ხოლო გაუწყებ თქუენ, ძმანო, მადლსა მას ღმრთისასა, რომელ-იგი მოცემულ არს ეკლესიათა მათ მაკედონიადსათა,
2. რამეთუ მრავალმან მან გამოცდილებამან ჭირისამან და უმეტესმან სიხარულმან მათმან და დიდძალმან სიგლახაკემან მათმან გარდაჰმატა სიმდიდრესა მას უხუებისა მათისასა;
3. რამეთუ მსგავსად ძალისა მათისა, ვეწამები, და უფროდს ძალისაცა ნეფსით თვისთ.
4. მრავლითა ვედრებით გუევედრნეს მადლსა მას და ზიარებასა მსახურებისასა წმიდთა მიმართ.
5. და არა ხოლო ვითარ-იგი ვესევდით, არამედ თავნი თვსნი მისცნეს პირველად უფალსა და მერმე ჩუენ ნებითა ღმრთისადათა,
6. რადთა ვჰლოცვიდეთ ჩუენ ტიტეს, რადთა ვითარცა-იგი წინადაწარ იწყო, ეგრეთვე აღასრულოს თქუენდა მიმართ ესეცა მადლი.
7. არამედ ვითარცა-იგი ყოველსა შინა წარმეტებით: სარწმუნოებითა და სიტყვითა და მეცნიერებითა და ყოვლითა მოსწრაფებითა და ჩუენ მიერთთა მით თქუენ შორის სიყუარულითა, რადთა ამითცა მადლითა აღემატნეთ.
8. არა თუ ბრძანებით გეტყვ, არამედ სხუათა მოსწრაფებისათვს თქუენისა მისცა სიყუარულისა გულითადობასა გამოვიცდი.
9. რამეთუ იცით მადლი იგი უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესი, რამეთუ თქუენტვს დაგლახაკნა მდიდარი იგი, რადთა თქუენ მისითა მით სიგლახაკითა განჰმდიდრდეთ.
10. და ამისთვს გაზრახებ, რამეთუ ესე უმჯობეს არს თქუენდა, რომელთა-ეგე არა ხოლო თუ ყოფად, არამედ ნებადცა წინადაწარ იწყეთ შრანდითგან.
11. ხოლო აწ ესერა ყოფადცა აღასრულეთ, რადთა ვითარცა-იგი გულს-მოდგინებად ნებისათვს, ეგრეცა აღსრულებად მისგან, რომელი-იგი გაქუს.
12. რამეთუ უკუეთუ გულს-მოდგინებად იგი წინა ძეს, რადცა იგი ვის აქუს, შეწირულ არს, არა რომელი-იგი არა აქუს.
13. რამეთუ არა რადთა სხუათა ლხინი, ხოლო თქუენ ჭირი, არამედ განსწორებით.
14. ამას ჟამსა თქუენი იგი ნამეტნავი მათისა მის ნაკლულევანებისა, რადთა მათიცა იგი ნამეტნავი იყოს თქუენისა მის ნაკლულევანებისა, რადთა იყოს განსწორებულ.
15. ვითარცა წერილ არს: რომელმან ფრიად მიიღო, არაჲ ემატა, და რომელმან მცირედ, არაჲ დააკლდა.
16. ხოლო მადლი ღმერთსა, რომელმან მოსცა იგივე სწრაფად თქუენტვს გულსა ტიტესსა.
17. რამეთუ ვედრებად იგი შეიწყნარა და უმოსწრაფეს რაჲ იყო, ნეფსით თვისთ განვიდა თქუენდა მიმართ.
18. და მის თანა მივავლინეთ ძმად, რომლისა-იგი ქებად სახარებასა შინა ყოველთა მიერ ეკლესიათა,

19. და არა ხოლო თუ ესე, არამედ ჳელთ-დასხმითაცა იკურთხა ეკლესიათაგან თანა-გუნდად ჩუენდა მადლითა ამით, რომელი იმსახურების ჩუენ მიერ თავადისა უფლისა სადიდებელად და გლს-მოდგინებისა თქუენისათჳს.
20. ვერიდებით ამას, ნუ ვინმე გუგმობდეს ჩუენ სიმტკიცისა ამისთჳს, რომელი იმსახურების ჩუენ მიერ.
21. რამეთუ წინაღსწარ განვიზრახავთ კეთილსა, არა ხოლო წინაშე უფლისა, არამედ წინაშე კაცთაცა.
22. და ამათ თანა მივაგლინეთ ძმადა ჩუენი, რომელი გამოგუეცადა მრავალსა შინა მრავალ-გზის, და არს იგი მოსწრაფე, ხოლო აწ ფრიად უმოსწრაფეს სასოებითა მრავლითა თქუენდა მიმართ.
23. გინა თუ ტიტესთჳს, საქმის ზიარისა მის ჩუენისა და თქუენისა შემწისა, გინა თუ ძმანი ჩუენნი, მოუიქლნი ეკლესიათანი, დიდებანი ქრიმტესნი.
24. აწ უკუე გამოჩინებად იგი სიყუარულისა თქუენისადა და ჩუენისა სიქადულისადა თქუენთჳს მათა მიმართ აჩუენეთ წინაშე პირსა ეკლესიათასა.

9

1. რამეთუ მსახურებისა მისთჳს წმიდათადასა ნამეტნავ არს ჩემდა მიწერად თქუენდა.
2. რამეთუ ვიცი გულს-მოდგინებად თქუენი, რომელი-იგი თქუენთჳს ვიქადე მაკედონელთა თანა, ვითარმედ აქადაა განმზადებულ არს შრანდითგან, და თქუენმან მან შურმან აღაბამენა მრავალნი.
3. ხოლო მივაგლინენ ძმანი, რადთა არა სიქადული იგი ჩუენი თქუენთჳს ცუდ იყოს ამის ჯერისთჳს, რადთა, ვითარცა-იგი ვიტყოდე, განმზადებულ იყენეთ.
4. ნუუკუე, მო-რად-ვიდენ ჩემ თანა მაკედონელნი და გპოვნენ თქუენ განუმზადებელნი, მრცხუნოდის ჩუენ,- რადთა არა გეტყოდით თქუენ,-ამის ჯერისათჳს სიქადულისა.
5. უმჯობესად უკუე შევჳრაცხე, რადთა ვევედრო ძმათა, რადთა წინაღსწარ მივიდენ თქუენდა და წინაღსწარ განგაკრძალნენ და დაამტკიცონ პირველ აღთქუმული იგი ევლოგიად თქუენი, რადთა ესე განმზადებულ იყოს, ვითარცა ევლოგიად და არა ვითარცა ანგაჳრებად.
6. ხოლო ესე: რომელმან სთესოს რიდობით, რიდობიდცა მოიმკოს, და რომელმან სთესოს კურთხევით. კურთხევითცა მოიმკოს.
7. კაცად-კაცადსა ვითარცა გამოურჩევიეს გულითა, ნუ მწუხარებით, ნუცა უნებლებით; რამეთუ მხიარულებით მისაცემელი უყუარს უფალსა.
8. ხოლო ძალ-უც ღმერთსა ყოველივე საჳმარი გარდამატებად თქუენდა, რადთა ყოველსა შინა მარადის ყოველივე უნაკლულოდ გაქუნდეს და ჳმატებდეთ ყოველსა ზედა საქმესა კეთილსა.
9. ვითარცა წერილ არს: განაზნია და მისცა იგი გლახაკთა, და სიმართლე მისი ჳგიეს უკუენითი უკუენისამდე.
10. ხოლო-რომელმან იგი მოსცის თესლი მთესვარსა და პური საზრდელად, მოგეცინ და განამრავლენ თესლი თქუენი და აღაორძინენ ნაყოფი სიმართლისა თქუენისადა.
11. ყოველსა შინა განგამდიდრენინ ყოვლითა უხუებითა, რომელი-იგი შეიქმნების ჩუენ მიერ სამადლობელად ღმრთისა.
12. რამეთუ მსახურებად ესე შესაწირავისადა ამის არა თუ აღმავსებელ ხოლო არს ნაკლულევანებისა მის წმიდათადასა, არამედ აღმატებაცა მრავალთათჳს სამადლობელად ღმრთისა.

13. გამოცდილებითა მით ამის მსახურებისადათა ადიდებდით ღმერთსა, დამორჩილებითა მით აღსარებისა თქუენისადათა სახარებასა მას ქრისტესსა და უხუებითა მით ზიარებისადათა მათა მიმართ და ყოველთა.
14. და მათი იგი ლოცვაჲ თქუენთჳს ჰსურის მათ თქუენდა გარდარეულისა მისთჳს მადლისა ღმრთისა, რომელ არს თქუენ ზედა.
15. ხოლო მადლი ღმერთსა გამოუთქუმელთა მათ ნიჭთა მისთა ზედა.

10

1. მე, თავადი პავლე, გლოცავ თქუენ სიმშჳდითა მით და სახიერებითა ქრისტესითა, რომელი-ესე პირისპირ მდაბალ თქუენ შორის, ხოლო შორით ვიკადრებ თქუენდა მიმართ.
2. ხოლო გლოცავ, რადათ არა პირისპირ ვიკადრო სასოებით, გინა შერადმე-ვჰრაცხო კადრებად ვიეთმე ზედა, რომელთა ვჰგონიეთ ჩუენ ვითარცა ჯორციელად მავალნი.
3. რამეთუ ჯორციელად თუ ვიქცევით, არამედ არა ჯორციელად განწესებულ ვართ,
4. რამეთუ საჭურველი ჩუენისა მის მჳედრობისაჲ - არა ჯორციელ არს, არამედ ძლიერ ღმრთისა მიერ დასარლუეველად ძნელოვანთა, გულის სიტყუათა დავარლუევთ
5. და ყოველსა სიმაღლესა, აღმაღლებულსა მეცნიერებასა ზედა ღმრთისასა, და წარმოვსტყუენავთ ყოველსავე ცნობასა მორჩილებად ქრისტესა,
6. და განმზადებულად გუაქუს შურის-გებად ყოვლისა ურჩებისა, რაჟამს აღესრულოს თქუენი ეგე მორჩილებაჲ.
7. კაცად-კაცადისა პირსა ხედევდით. ვინ-იგი ესავს თავსა თჳსსა ქრისტესა ყოფად, ესე განიზრახენ კუალად თავით თჳსით, რამეთუ ვითარცა-იგი ქრისტესი არს, ეგრეთცა ჩუენ ქრისტესნი.
8. რამეთუ უკუეთუ უმეტეს რაჲ ვიქადო ჳელმწიფებისა ამის ჩუენისათჳს, რომელი მომცა ჩუენ უფალმან აღსაშენებლად და არა დასარლუეველად თქუენდა, არა მრცხუნეს,
9. ხოლო რა ადათ არა საგონებელ ვიქმნა, ვითარმედ გაშინებ რასმე თქუენ წიგნითა ამით.
10. რამეთუ იტყჳს, ვითარმედ: წიგნები ესე რეცა მძიმე და ძლიერ, ხოლო მოსლვაჲ ჯორციითა უძლურ, და სიტყუაჲ შეურაცხ.
11. და ესე განიზრახენ ეგევითარმან მან, რამეთუ ვითარცა-იგი ვართ სიტყუთა წიგნებისადათა შორით, ეგრეთცა მახლობელად საქმითა.
12. რამეთუ ვერ ვიკადრებთ თავთა თჳსთა განკითხვად გინა შეტყუებად ვიეთმე თანა, რომელნი-იგი თავთა თჳსთა ეწამებიათ. არმედ იგინი თჳთ თავთა თჳსთა განიზომენ და თანაშეატყუებენ თავთა თჳსთა თავით თჳსით და ვერ გულისჳმა-ჰყოფენ.
13. ხოლო ჩუენ არა უსაზომოდ ვიქადოთ, არმედ საზომითა მით წესისადათა, რომელი-იგი განგჳყო ჩუენ ღმერთმან საზომითა მით მიწდომად ვიდრე თქუენდამდე.
14. რამეთუ არა ვითარცა ვერ მიწდომილნი თქუენდა მიმართ უმეტეს განვირთხამთ თავთა თჳსთა, რამეთუ ვიდრე თქუენდამდეცა მივსწუეთით სახარებითა ქრისტესითა.
15. არა უსაზომოდ მოქადულნი სხჳსა შრომილსა ზედა, არამედ სასოებაჲ გუაქუს ჩუენ აღორძინებულისა მის სარწმუნოებისა თქუენისა თქუენ შორის განდიდებად კანონისაებრ ჩუენისა ნამეტნავად,
16. მიერ კერძო თქუენსა სახარებად არა სხჳსა კანონსა ზედა მზასა სიქადულად.
17. ხოლო რომელი-იგი იქადოდის, უფლისა მიერ იქადოდენ.

18. რამეთუ არა რომელი-იგი თავსა თვსსა ეწამებოდის იგი არს გამოცდილ, არამედ რომელსა-იგი უფალი ეწამოს.

11

1. ჯერ-იყო, თავს-თუმცა-იდევით ჩემი მცირედ უგუნურებისად, არამედ თავს-ცა-იდვათ ჩემი,
2. რამეთუ გაშურებ თქვენ ღმრთისა შურსა, რამეთუ მიგათხოვენ თქვენ ერთსა მამაკაცსა ქალწულად წმიდად წარდგინებად ქრისტესა.
3. ხოლო მეშინის, ნუუკუე, ვითარცა-იგი გუელმან აცთუნა ევა ზაკულებითა თვსთა, ეგრეთცა განხრწნეს გონებანი თქუენნი სიწრფოებისაგან ქრისტეს მიმართ.
4. უკუეთუ რომელ-იგი მოვიდეს და სხუასა იესუს ქადაგებდეს, რომელი არა ვქადაგეთ, გინა სხუად სული მოაქუნდეს, რომელი არა მიიღეთ, გინა სახარებად სხუად, რომელი არა შეიწყნარეთ, კეთილად სამე ჰყავთ.
5. რამეთუ ვჰგონებ, ვითარმედ არარად დავაკლდი ფრიად მოციქულთა მათ.
6. და დაღათუ უცებ ვარ სიტყვთა, არამედ არ ცნობითაცა, არმედ ყოვლითავე განვცხადენით ყოველსა შინა თქუენდა მიმართ.
7. ანუ ცოდვად-მე რად ვქმენა, რამეთუ თავი თვსი დავიმდაბლე, რადთა თქუენ აჰმალდეთ, რამეთუ უსასყიდლოდ სახარებად იგი ღმრთისად გახარე თქუენ?
8. სხუანი ეკლესიანი წარმოვტყუენენ და მოვილე საგზალი თქუენდა სამსახურებელად; და მო-რად-ვედ თქუენდა და ნაკლულევან ვიქმენ, არადვე-რად ვის თქუენგანსა დაუმძიმე.
9. რამეთუ ნაკლულევანებად ჩემი აღავსეს ძმათა, მო-რად-ვიდეს მაკედონიადთა; და ყოვლითავე დაუმძიმებელად თქუენდა თავი ჩემი დავიმარხე და დავიმარხო.
10. არს ჰუმშარიტებად ქრისტესი ჩემ თანა, ვითარმედ სიქადული ესე არა დაეყენოს ჩემდა მომართ ადგილთა მათ აქადაძსათა.
11. რადსათვს-მე? რამეთუ არა მიყუართ თქუენ? ღმერთმან იცის.
12. ხოლო რომელსა-ესე ვჰყოფ, და ვყო, რადთა წარვჰკუეთო მიზეზი, რომელთა-იგი ჰნებავს მიზეზი, რადთა რომლითა-იგი იქადიან, იპოვნენ ვითარცა-იგი ჩუენ.
13. რამეთუ ეგევითარნი იგი ცრუმოციქულნი, მუშაკნი ზაკულნი, გარდაიცვალნიან მოციქულად ქრისტესად.
14. და არა საკვრველ არს, რამეთუ თვთ იგიცა ეშმაკი იცვალვისვე ანგელოზად ნათლისა.
15. არა უკუე დიდ არს, მსახურნიცა თუ მისნი გარდაიცვალნენ ვითარცა მსახურნი სიმართლისანი, რომელთა აღსასრული იყოს საქმეთა მათთაებრ.
16. კუალად ვიტყვ: ნუ ვინმე უგუნურად შემრაცხოს მე, უკუეთუ არა, მაშა ვითარცა უგუნური თავს-მიდევით მე, რადთა მეცა მცირედ რადმე ვიქადო.
17. რომელსა-ესე ვიტვ, არა ვიტყვ უფლისა მიერ, არამედ ვითარცა უგუნურებით ჯერითა ამით სიქადულისადთა.
18. ვინადთგან მრავალნი იქადიან ჯორციელად, მეცა ვიქადოდი.
19. რამეთუ კეთილად თავს-იდვათ უგუნურთად გონიერთა მაგათ:
20. რამეთუ თავსცა-იდებთ, უკუეთუ ვინმე დაგიმონებს, უკუეთუ ვინმე შეგჰამს, უკუეთუ ვინმე მიგიღებს, უკუეთუ ვინმე ამაღლდების თქუენ ზედა, უკუეთუ ვინმე პირსა გცემს.
21. საკდემელად თქუენდა გეტყვ, ვითარმედ ჩუენ რეცა მოუძღურდით; რომლითა-იგი ვინმე იკადრებს სიქადულსა, უგუნურებით ვიტყვ, ვიკადრო მეცა.

22. ებრაელ თუ არიან? მეცა. ისრაიტელ თუ არიან? მეცა. ნათესავნი თუ აბრაჰამისნი არიან? მეცა;
23. მსახურნი თუ ქრისტისნი არიან? უგუნურესადრე ვიტყვ: უფროდსლა მე. შრომითა უმეტეს, ტანჯვითა უმეტეს, პერობილებითა გარდარეულად, სიკუდილთა შინა მრავალგზის.
24. ჰურიათაგან ხუთ-გზის ორმოცსა ერთი მოკლებული ცემად მოვიდე.
25. სამ-გზის კურთხითა ვიეც, ერთ-გზის ქვითა განვიტვნი, სამგზის ნავი დამეცა, დამე და დღე უფსკრულთა შინა დავყავ.
26. გზისა სლვანი მრავალ-გზის, ჭირნი მდინარეთანი, ჭირნი ავაზაკთანი, ჭირნი ნათესავთაგან, ჭირნი წარმართთაგან, ჭირნი ქალაქთა შინა, ჭირნი უდაბნოსა ზედა, ჭირნი ზღუათა შინა, ჭირნი ძმათა-მტყუვართაგან,
27. შრომითა და რუდუნებითა, მღვდარებითა მრავალ-გზის, შიმშილითა და წყურილითა, მარხვითა მრავალ-გზის, ყინელითა და შიშულოებითა.
28. გარეშე მისა, რომელი მოიწევს ჩემ ზედა დღითი-დღედ, ზრუნვად ყოველთა ეკლესიათად.
29. ვინ უძლურ არნ, და მე არა უძლურ ვიყვი? ვინ დაჰბრკოლდებინ, და მე არა ვჭურვიდი?
30. უკუეთუ ჯერ-არს სიქადული, უძლურებისა ჩემისასა ვიქადოდი.
31. ღმერთმან და მამამან უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესმან იცის, რომელ-იგი არს კურთხეულ უკუნისამდე, რამეთუ არა ვტყუი.
32. დამასკეს შინა მთავარსა არეტა მეფისასა მოეცვა ქალაქი დამასკელთად, შეპყრობად ჩემი უნდა;
33. და სარკუმლით სარგნითა გარდავჰკედ ზღუდესა და განვერი ჴელთაგან მისთა.

12

1. უკუეთუ სიქადული ჯერ-არს, შეარა-ჰგავს ჩემდა, ხოლო მოვიდე ხილვასა და გამოცხადებასა უფლისასა.
2. ვიცი კაცი ქრისტეს მიერ უწინარეს ათოთხმეტისა წლისა, გინა თუ ჴორცითა, არა ვიცი, გინა თუ თვნიერ ჴორცთადასა, არა ვიცი, ღმერთმან იცის, აღიტაცა ესევითარი კაცი ვიდრე მესამედ ცადმდე.
3. და ვიცი ესევითარი კაცი, გინა თუ ჴორცითა გინა თუ გარეშე ჴორცთადასა, არა ვიცი, ღმერთმან იცის,
4. რამეთუ მიიტაცა სამოთხედ და ესმნეს უთქუმელნი სიტყუანი, რომელ არა ჯერ-არიან კაცთა სიტყუად.
5. ესევითარისათვს ვიქადი; ხოლო თავისა ჩემისათვს არა ვიქადი, გარნა უძლურებათა შინა ჩემთა.
6. ხოლო უკუეთუ მინდეს სიქადულის, არა ვიყო უგუნურ, რამეთუ ჴემმარიტი ვთქუა; ხოლო ვერიდები, ნუ ვინმე ჩემდა შეჰრაცხოს, რომლისათვს-ესე მხედავს მე, გინა თუ ესმის რამე ჩემგან.
7. და გარდარეულებითა ამით გამოცხადებათადთა რადთა არა აღვიმალლო, მომეცა მე საწერტელი ჴორცთად - ანგელოზ სატან, რადთა დამქენჯნიდეს მე, რადთა არა აღვიმალლო.
8. და ამისთვს სამ-გზის ვევედრე უფალსა, რადთა განმაშოროს ჩემგან.

9. და მრქუა მე: კმა არს შენდა მადლი ჩემი, რამეთუ ძალი ჩემი უძლურებასა შინა სრულ იქმნების, უმჯობესდა უკუე და უფრადს ვიქადი უძლურებათა შინა ჩემთა, რადთა დაიმკვდროს ჩემ თანა ძალმან ქრისტესმან.
10. ამისთვის სათნო-მიჩნს უძლურებათა შინა, გინებათა, ჭირთა, დევნულებათა და იწროებათა ქრისტესთვის, რამეთუ რაჟამს მოუძლურდე, რაშინ განვძლიერდები.
11. ვიქმენ უგუნურ სიქადულისათვის, რამეთუ თქუენ მაიძულეთ მე. რამეთუ ჯერ-იყო ჩემდა, რადთამცა თქუენ მეწამენით მე, რამეთუ არარაჲ დავაკლდი ფრიად მოციქულთა მათ, დაღათუ არარაჲ ვარ.
12. არამედ სასწაული იგი მოციქულისადავე იქმნა თქუენ შორის ყოვლითა მოთმინებითა, სასწაულებითა და ნიშებითა და ძალითა.
13. რამეთუ რად არს, რომლითა-იგი იძლიენით უფროდს სხუათა მათ ეკლესიათა, გარნა თუ, რამეთუ მე თვთ არარაჲ დაგიძიმე თქუენ? მომძადლეთ მე შეცოდებაჲ ესე.
14. აჰა ესერა მესამედ განმზადებულ ვარ მისლვად თქუენდა არა არადვე დაგიძიმო თქუენ, რამეთუ არა ვეძიებ თქუენსა, რამედ თქუენ. რამეთუ არა შვილნი მამა-დედათა უუნჯებედ, არამედ მამა-დედანი შვილთა.
15. ხოლო მე ჯეროვნად განვილიო და განვკვდე სულთა თქუენთათვის; რაოდენ უფროდს მიყუართ თქუენ, უმცირეს გიყუარ მე.
16. იყავნ უკუე, რამეთუ მე თვთ არაჲ დაგიძიმე თქუენ; არამედ ვიყავ მეცნიერ და ზაკუვით მოგიყვანენ თქუენ.
17. ნუუკუე რომელი-იგი მივაგლინე თქუენდა, მის მიერ მო-მე რად-გაანგაჰრე თქუენ?
18. ვკლოცევდ ტიტეს და თანამივაყვანე ძმად; ნუ მო-მე რად-გხუეჭა ტიტე? ანუ არა მითვე სულითა ვიდოდეთა? ანუ არა მათვე კუალთა შეუდეგითა?
19. კუალად გგონიეს, ვითარმედ თქუენ სიტყუა-გიგებთ. წინაშე ღმრთისა ქრისტეს მიერ ვიტყვთ, ხოლო ყოველივე, საყუარელნო, თქუენისა აღშენებისათვის არს.
20. რამეთუ მეშინის, ნუუკუე მოვიდე და არა ვითარ-იგი მნებავს გპოვნე თქუენ, და მე გეპოო თქუენ, ვითარ-იგი თქუენ არა გნებავს, ნუუკუე იყვნენ თქუენ შორის ჳდომად და შური, გულის წყრომანი, ძვრის ზრახვანი, წვალეზანი, ცუნდრუკეზანი, განლაღეზანი, შფოთეზანი.
21. ნუ კუალად, მო-რად-ვიდე, დამამდაბლოს მე ღმერთმან ჩემმან თქუენდა მიმართ, და ვეგლოვდე მრავადთა წინადასწარ შეცოდებულთა მათ და არა-შენანებულთა არა-წმიდებასა მათსა ზედა, სიძვასა და საბილწესა, რომელ ქმნეს.

13

1. აჰა ესერა მესამედ მოვალ თქუენდა. პირითა ორისა და სამისა მოწამისაჲთა დაემტკიცების ყოველი სიტყუად.
2. წინადასწარ ვთქუ და აწცა წინდასწარ ვიტყვ, ვითარცა-იგი პირისპირ მეორედ მაშინ, და აწ შორით მივსწერ წინდასწარ შეცოდებულთა მათდა და სხუათა ყოველთა: და რამეთუ უკუეთუ მოვიდე კუალად, არღარა ვჰრიდო.
3. ვინადთგან გამოცდასა ეძიებთ მისსა, რომელი-იგი ჩემ მიერ იტყვს ქრისტე; რომელი-იგი თქუენდა მიმართ არა უძლურ არს, არამედ ძლიერ თქუენ შორის.
4. რამეთუ დაღაცათუ ჯუარს-ეცუა უძლურებით, არამედ ცხოველ არს ძალითა ღმერთისაჲთა; და რამეთუ ჩუენცა უძლურ ვართ მისა მიმართ, არამედ ვცხოვდეთ მის თანა ძალისაგან ღმერთისა თქუენითურთ.

5. თავნი თჳსნი გამოიცადენით, უკუეთუ ხართ სარწმუნოებასა შინა. თავნი თჳსნი განიკითხენით. ანუ არა უწყნითა თავნი თჳსნი, რამეთუ იესუ ქრისტე თქუენ შორის არს? გარნა თუ გამოუცდელ რადმე ხართ.
6. ხოლო ვესავ, ვითარმედ სცნათ, რამეთუ ჩუენ არა ვართ გამოუცდელ.
7. ხოლო ვილოცავ ღმრთისა მიმართ, რადთა არარად ბოროტი გიყოს თქუენ, რადთა არა ჩუენ გამოცდილად გამოვჩნდეთ; არმედ რადთა თქუენ კეთილი ჰქმნეთ, ხოლო ჩუენ ვითარცა გამოუცდელნი ვიყვნეთ.
8. რამეთუ არა ჳელ-გუეწიფების ჳემმარიტებისა ძჳრის სიტყუად, არმედ ჳემმარიტებისა კერძო.
9. რამეთუ გზხარის, რაჟამს ჩუენ უძლურ ვიყვნეთ, და თქუენ ძლიერ იყვნეთ; რამეთუ ამასცა ვილოცავთ, თქუენსა დამტკიცებასა.
10. და ამისთჳს ამას შორით მივსწერ, რადთა, მი-რად-ვიდე, არა თუალ-უხუავად ვიწმიო ჳელმწიფებისა მისებრ, რომელ მომცა მე უფალმან აღსაშენებელად და არა დასარღუეველად.
11. ამიერთგან, ძმანო, გიხაროდენ, განმტკიცენით, ნუგეშინის-ცემულ იქმნენით, ნუგეშინის-სცემდით, მასვე ზრახევდით, მშჳდობასა ჳყოფდით; და ღმერთი სიყუარულისა და მშჳდობისა იყავნ თქუენ თანა.
12. მოიკითხევდით ურთიერთარს ამბორის-ყოფითა წმიდითა. გიკითხვენ თქუენ წმიდანი ყოველნი.
13. მაღლი უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესი, და სიყუარული ღმრთისა და მამისა, და ზიარებად სულისა წმიდისა თქუენ ყოველთა თანა. ამინ.

პავლე მოციქულისა წიგნი გალატელთა მიმართ

1

1. პავლე მოციქული არა კაცთაგან, არცა კაცთა მიერ, არამედ იესუ ქრისტეს მიერ და ღმრთისა მამისა, რომელმან აღადგინა იგი მკუდრეთით,
2. და ჩემ თანა ყოველნი ძმანი ეკლესიათა გალატიადათა:
3. მაღლი თქუენდა და მშჳდობად ღმრთისა მიერ მამისა და უფლისა იესუ ქრისტესა,
4. რომელმან მისცა თავი თჳსი ცოდვათა ჩუენთათჳს, რადთა განმარინნეს ჩუენ სოფლისა ამის ბოროტისაგან ნებითა ღმრთისა და მამისა ჩუენისადათა.
5. რომლისადა არს დიდებად უკუნითი უკუნისამდე. ამინ.
6. მიჳჯრს, რამეთუ ესრეთ ადრე გარდაიქცევით მისგან, რომელმან-იგი გიჩინნა თქუენ მაღლითა ქრისტესითა, სხუად სახარებად,
7. რომელ სხუა არა არს, გარნა არიან ვინმე, რომელნი აღგძრვენ თქუენ და ჳნებავს გარდაიქცევად სახარებად იგი ქრისტესი.
8. არამედ დაღათუ ჩუენ, გინა თუ ანგელოზი ზეცით გახარებდეს თქუენ გარეშე მისსა, რომელი-იგი გახარეთ თქუენ, შეჩუენებულ იყავნ!
9. ვითარცა წინადაწარ ვთქუ და აწ კუალად ვიტყვ: უკუეთუ ვინმე გახარებდეს თქუენ მისსა გარეშე, რომელი-იგი მიიღეთ, შეჩუენებულ იყავნ!
10. აწ კაცთა-მე ვერწმუნო ანუ ღმერთსა? ანუ ვემიებ რას კაცთა მოთნებასა? რამეთუ უკუეთუმცა კაცთადა სათნო-ვეყოფვოდე, ქრისტეს მონამცა არა ვიყავ.

11. ხოლო გაუწყებ თქუენ, ძმანო, სახარებასა მას, რომელი-იგი გეხარა ჩემ მიერ, რამეთუ არა არს კაცობრივ,
12. და რამეთუ არცალა მე კაცისა მიერ მოვიღე იგი გინა ვისწავე, არამედ გამოცხადებითა იესუ ქრისტესითა.
13. რამეთუ გესმინა თქუენ ოდესმე სლვად ჩემი ჰურიებასა შინა, რამეთუ გარდარეულად ვსდევნიდ ეკლესიათა ღმრთისათა და ვსტყუენევდი მათ.
14. და წარვემატებოდე ჰურიებასა შინა უფროდს მრავალთა ჰასაკისა სწორთა ჩემთა ნათესავთა შინა ჩემთა, უმეტეს მოშურნე ვიყავ მამულთა ჩემთათვს მოძღრუებათა.
15. ხოლო რაჟამს სათნო-იყო ღმერთმან, რომელმან გამომირჩია მე დედის მუცლით ჩემითგან და მიწოდა მე მადლითა მისითა
16. გამოცხადებად მე მისი ჩემ მიერ, რადთა ვახარო იგი წარმართთა შორის, მეყსეულად არა ვაუწყე იგი ჯორცითა და სისხლითა,
17. არცა აღვედ იერუსალჴმდ მათდა, რომელნი-იგი იყვნეს უწინარეს ჩემსა მოციქულნი, არამედ მივედ არაბიად და კულად მოვიქეც დამასკედ.
18. და მერმე შემდგომად სამისა წლისა აღვედ იერუსალჴმდ ხილვად პეტრესა და ვიყავ მის თანა ათხუთმეტ დღე.
19. ხოლო სხუად მოციქულთაგანი არავინ ვიხილე, გარნა იაკობ, ძმად უფლისად.
20. და რომელსა-ესე მივსწერ თქუენდა, აჰა ესერა წინაშე უფლისა, რამეთუ არა ვტყუვი.
21. და მერმე მოვედ ადგილთა მათ ასურეთისა და კილიკიადსათა.
22. ხოლო ვიყავ შეუსწავებელ წინაშე პირსა ეკლესიათა მათ ჰურიასტანისათა, რომელნი იყვნეს ქრისტეს მიმართ;
23. გარნა სმენით ხოლო ესმინა, ვითარმედ რომელი-იგი გუდევნიდა ჩუენ ოდესმე, აწ ახარებს სარწმუნოებასა მას, რომელსა-იგი ოდესმე ტყუენვიდა.
24. და აღიდებდეს ჩემთვს ღმერთსა.

2

1. მერმე მეთოთხმეტესა წელსა კულად აღვედ იერუსალჴმდ ბარნაბაძს თანა; ჩემ თანა წარვიყვანე ტიტეცა.
2. ხოლო აღვედ გამოცხადებით და ვაუწყე მათ სახარებად იგი, რომელსა ვქადაგებდ წარმართთა შორის, ხოლო თვსაგან მათ, რომელნი-იგი საგონებელ იყვნეს, ნუუკუე ცუდად ვრბიოდე ანუ ვრბი.
3. არამედ არცალა ტიტე, რომელი-იგი იყო ჩემ თანა, რამეთუ წარმართლა იყო, იძულა წინადაცუეთად.
4. შემოსრულთა მათთვს ძმათა-მტყუვართა, რომელნი შემოვიდეს განმსტურობად აზნაურებასა მას ჩუენსა, რომელი მაქუს ქრისტე იესუძს მიერ, რადთა ჩუენ დაგვმონნენ,
5. რომელთად ჟამ ერთცა არა თავს-ვიდევით დამორჩილებად, რადთა ჴემმარიტებად იგი სახარებისად დაადგრეს თქუენ თანა.
6. ხოლო მათ, რომელნი-იგი ჰგონებდეს, ვითარმედ არიან რამდე, რომელნი-იგი ყოფილ ოდესმე იყვნეს, არარად უმჯობეს ჩემსა. პირსა კაცისასა ღმერთმან არა თუალ-ახუნის. რამეთუ მე, რომელნი-იგი საგონებელ იყვნეს, არარადვე მითხრეს,
7. არამედ წინააღმდეგომი, უწყოდეს, რამეთუ რწმუნებულ არს ჩემდა სახარებად იგი წინადაუცუეთილებისად, ვითარცა-იგი პეტრეს - წინადაცუეთილებისად.

8. რამეთუ რომელი შეეწია პეტრეს მოციქულად წინადაცუეთილებისა, შემეწია მეცა წარმართთა მიმართ.
9. და ვითარცა ცნეს მადლი იგი, რომელ მოცემულ იყო ჩემდა, იაკობ და კეფა და იოვანე, რომელნი-იგი ჰგონებდეს სუეტად თავთა თვსთა, მარჯუენე მოგუცეს მე და ბარნაბას ზიარებისად, რადთა ჩუენ წარმართთა მიმართ, ხოლო იგინი წინადაცუეთილებისა მიმართ.
10. გარნა რადთა გლახაკნი ხოლომცა გუაქსოვნან, რომელცა-იგი ვისწრაფეთ ამისა ყოფად.
11. და რაჟამს მოვიდა პეტრე ანტიოქიად, წინაშე პირსა მისსა აღუდეგ, რამეთუ შეკდემულ იყო.
12. და რამეთუ პირველ მოსლვადმდე ვიეთამე იაკობისგან წარმართთა თანა ჭამდა; ხოლო რაჟამს მოვიდეს, იჯმნა და განაშორა თავი თვსი, რამეთუ ეშინოდა წინადაცუეთილთა მათგან.
13. და მის თანა ორგულ იქმნეს სხუანიცა ჰურიანი, ვიდრე ბარნაბაცა მიერჩდა მათსა მას ორგულებასა.
14. არამედ რაჟამს ვიხილე, ვითარმედ არა მართლ წარმართებულ არიან ჭემმარიტებისა მიმართ სახარებისა, ვარქუ პეტრეს წინაშე ყოველთადას: უკუეთუ შენ ჰურიად ხარ და წარმართვერ და არა ჰურიებრ სცხონდები, ვითარ აიძულებ წარმართთა ჰურიებად?
15. ჩუენ ბუნებით ჰურიანი ვართ და არა წარმართთაგანნი ცოდვილნი;
16. და უწყით, რამეთუ არა განმართლდების კაცი საქმეთაგან შჯულისათა, გარნა სარწმუნოებითა იესუ ქრისტესითა, და ჩუენ იესუ ქრისტეს მიმართ გურწმენა, რადთა განვმართლდეთ სარწმუნოებითა ქრისტესითა და არა საქმეთაგან შჯულისათა; რამეთუ საქმეთაგან შჯულისათა არა განმართლდების ყოველი ჯორციელი.
17. უკუეთუ მით ვეძიებდეთ განმართლებასა ქრისტეს მიმართ, ვიპოვნეთ ჩუენცა ცოდვილ; აწ უკუე ქრისტე ცოდვისა-მე მსახურ იქმნა? ნუ იყოფინ!
18. რამეთუ უკუეთუ რომელი-იგი დავარღვე და კუალად მასვე ვაშენებდე, გარდამავალად შჯულისა თავი ჩემი შევირაცხო.
19. რამეთუ მე შჯულისათვს შჯულისითა მოვკუედ, რადთა ღმრთისა ვცხოვნდე. ქრისტეს თანა ჯუარ-ცუმულ ვარ.
20. ხოლო ცხოველ არღარა მე ვარ, არამედ ცხოველ არს ჩემ თანა ქრისტე. ხოლო რომელ-ესე აწ ცხოველ ვარ ჯორციითა, სარწმუნოებითა ცხოველ ვარ მისა ღმრთისადთა, რომელმან შემიყუარა მე და მისცა თავი თვსი ჩემთვს.
21. არა შეურაცხ-ვჰყოფ მადლსა მას ღმრთისასა. რამეთუ უკუეთუ შჯულისაგან არს სიმართლე, ქრისტე სამე ცუდად მოკუდა?

3

1. ჟ უცნობელნო გალატელნო, ვინ გემურებოდა თქუენ ჭემმარიტებისა არა-მორჩილებად, რომელთა თუალთა წინაშე პირველივე გამოიწერა თქუენ შორის იესუ ქრისტე ჯუარცუმული?
2. ესე ხოლო მნებავს თქუენგან უწყებად: საქმეთაგან შჯულისათა სული იგი მიიღეთ ანუ სმენითა მით სარწმუნოებისადთა?
3. ესრეთ უცნობელ ხართ, იწყეთ სულიერად და აწ ჯორციელად აღასრულებთ?
4. ესოდენი გევნო ცუდად? და თუმცა ცუდად!

5. აწ უკუე რომელმან-იგი მოგცა თქუენ სული და იქმს ძალთა თქუენ შორის, საქმეთაგან-მე შჯულისათა ანუ სმენითა მით სარწმუნოებისადათა?
6. ვითარცა აბრაჰამს ჰრწმენა ღმერთი და შეერაცხა მას სიმართლედ.
7. უწყით-მეა, რამეთუ სარწმუნოებისაგანნი იგი არიან შვილნი აბრაჰამისნი?
8. რამეთუ წინადაწარ იცოდა წიგნმან, ვითარმედ სარწმუნოებითა განამართლებს წარმართთა ღმერთი, წინადაწარ ახარა აბრაჰამს, ვითარმედ: შენდამი იკურთხეოდინ ყოველნი წარმართნი.
9. აწ უკუე სარწმუნოებისაგანნი იგი იკურთხევიან მორწმუნისა მის აბრაჰამის თანა.
10. რამეთუ რაოდენნი-იგი საქმეთაგან შჯულისათა არიან, წყევასა ქუეშე არიან. რამეთუ წერილ არს: წყეულ იყავნ ყოველი, რომელი არა დაადგრეს ყოველსა წერილსა წიგნისა ამის შჯულისასა ყოფად მისა.
11. და რამეთუ შჯულითა არავინ განმართლდების ღმრთისა წინაშე, ცხად არს, რამეთუ: მართალი სარწმუნოებითა ცხონდეს.
12. ხოლო შჯული არა არს სარწმუნოებისაგან, არამედ, ყოს თუ ვინმე იგი კაცმან, ცხონდეს მას შინა.
13. ქრისტემან ჩუენ მოგვყიდნა წყევისა მისგან შჯულისა და იქმნა ჩუენთვს წყევასა ქუეშე. რამეთუ წერილ არს: წყეულ იყავნ ყოველი, რომელი დამოეკიდოს ძელსა.
14. რადთა წარმართთა მიმართ კურთხევაჲ იგი აბრაჰამისი იყოს ქრისტე იესუმს მიერ, რადთა აღთქუმაჲ იგი სულისაჲ მოვილოთ სარწმუნოებითა.
15. ძმანო, კაცობრივ ვიტყვ, ვითარმედ: კაცისაჲ დამტკიცებული წიგნი არავინ შეურაცხყვის, გინა სხუაჲ ბრძანებაჲ ბრძანის მის ზედა.
16. ხოლო აბრაჰამის მიმართ ითქუნეს აღთქუმაჲნი ესე და ნათესავისა მისისა. არა ეტყვს: “და ნათესავთა” ვითარცა მრავალთასა, არამედ ვითარცა ერთისასა: “და ნათესავისა შენისა”, რომელ არს ქრისტე.
17. ხოლო ამას ვიტყვ წიგნად აღთქუმისა, დამტკიცებულად ღმრთისა მიერ ქრისტეს მიმართ, რომელ შემდგომად ოთხას ოცდაათისა წლისა იყო შჯული, არა დაუმტკიცებელ ჰყოფს, რადთამცა განაქარვა აღთქუმაჲ იგი.
18. რამეთუ უკუეთუ შჯულისაგან არს მკვდრობაჲ იგი, არღარა აღთქუმისაგან არს; ხოლო აბრაჰამს აღთქუმისა მიერ მოჰმადლა ღმერთმან.
19. აწ უკუე რად შჯული? გარდასლვისათვს-მე მოეცა, ვიდრემდის მოვიდეს ნათესავი იგი, რომელ აღთქუმულ არს, ბრძანებული ანგელოზთაგან ჰელითა შუამდგომელისადათა?
20. ხოლო შუამდგომელი ერთისაჲ არა არს, ხოლო ღმერთი ერთ არს.
21. აწ უკუე შჯული მტერ-მე არსა აღთქუმათა მათ ღმრთისადათა? ნუ იყოფინ! რამეთუ უკუეთუმცა მოცემულ იყო შჯული, შემძლებელი ცხორებად, ნანდვლვე სამე შჯულისაგანმცა იყო სიმართლე.
22. არამედ შეაყენა წიგნმან ყოველივე ცოდვასა ქუეშე, რადთა აღთქუმაჲ იგი სარწმუნოებისაგან იესუ ქრისტესისა მოეცეს მორწმუნეთა.
23. ხოლო პირველ მოწევნადმდე სარწმუნოებისა შჯულსა ქუეშე მოცვულ ვიყვნით და შეყენებულ მერმისა მისთვს სარწმუნოებისა გამოჩინებადმდე.
24. ვინადაცა შჯული იგი მზარდულ გუექმნა ჩუენ ქრისტეს მიმართ, რადთა სარწმუნოებითა განვმართლდეთ.
25. ხოლო მო-რად-იწია სარწმუნოებაჲ, არღარა მზარდულთა ქუეშე ვართ.
26. რამეთუ ყოველნი შვილნი ღმრთისანი ხართ სარწმუნოებითა ქრისტე იესუმსითა.
27. რამეთუ რაოდენთა ქრისტეს მიმართ ნათელ-იღეთ, ქრისტე შეიმოსეთ.

28. არა არს ჰურიება, არცა წარმართება; არა არს მონება, არცა აზნაურება; არა არს რჩევა მამაკაცისა, არცა დედაკაცისა, რამეთუ თქუენ ყოველნი ერთ ხართ ქრისტე იესუმს მიერ.
29. ხოლო უკუეთუ თქუენ ქრისტესნი ხართ, აბრაჰამისნი ვიდრემე შვილნი ხართ და აღთქუმისა მისგან მკვდრნი.

4

1. ხოლო ამას ვიტყვ: რაოდენ ჟამ მკვდრი იგი ყრმა არნ, არარათ ჰმატნ მონასა, უფალ დათუ არნ ყოვლისა.
2. არამედ ეზოღს-მოდღუართა და მნეთა ქუეშე არნ ვიდრე ადგილად მოდგომადმდე მამისა თვისისა.
3. ეგრეცა ჩუენ, ვიდრე-იგი ყრმადა ვიყვენით, წესთა მათ ქუეშე ამის სოფლისათა ვიყვენით დაკირთებულ.
4. ხოლო ოდეს მოიწია აღსასრული ჟამთაჲ, მოავლინა ღმერთმან მე თვისი, შობილი დედაკაცისაგან, და იქმნა იგი შჯულსა ქუეშე,
5. რადთა შჯულსა ქუეშე მყოფნი გამოიქსნნეს, და რადთა შვილებად იგი მოვიდოთ.
6. და რამეთუ ხართ შვილნი, გამოავლინა ღმერთმან სული მისა თვისისაჲ გულთა შინა ჩუენთა, რომლითა ვღაღადებთ: აბზა, მამაო.
7. ამიერითგან არღარა ხართ მონა, არამედ შვილ; ხოლო უკუეთუ შვილ, მკვდრცა ღმრთისა ქრისტეს მიერ.
8. არამედ მაშინ არა იცოდეთ ღმერთი და ჰმონებდით მათ, რომელნი-იგი არა იყვნეს ბუნებით ღმერთ.
9. ხოლო აწ იცანთ ღმერთი, უფროდსლა გიცნნა თქუენ ღმერთმან, ვითარ მიიქცევით კუალად უძღურისა მის და გლახაკისა წესისა, რომელთაჲ კუალად ზემოდთვე გნებავს მონებად?
10. დღეთა იზმნით და თუეთა, ჟამთა და წელთა.
11. მეშინის მე თქუენთვს, ნუუკუე ცუდად დავშუერ თქუენდა მიმართ.
12. იქმნენით, ვითარცა მე, რამეთუ მე ვიყავ, ვითარცა თქუენ. მმანო, გევედრები თქუენ, არარაჲ შემცოდეთ მე.
13. ხოლო ესე იცით, რამეთუ უძღურებითა ჯორცთაჲთა გახარე თქუენ პირველად;
14. და განსაცდელი იგი ჯორცთა ჩემთაჲ არა შეურაცხ-ჰყავთ, არცა მოიმაგეთ, არამედ ვითარცა ანგელოზი ღმრთისაჲ შემიწყნარეთ მე, ვითარცა ქრისტე იესუ.
15. რად-მე უკუე იყო ნეტარებაჲ იგი თქუენი? რამეთუ გეწამები თქუენ, ვითარმედ, შე-თუმცა-სამღებელ იყო, თუალნიმცა თქუენნი აღმოიჯადენით და მომცენით მე.
16. ვითარცა მტერ რად-მე გექმენ თქუენ, რომელი-ესე ჰქმმარიტსა გეტყოდეთ თქუენ?
17. გეშურებიან თქუენ არა კეთილისათვს, არამედ გარდაქცევაჲ თქუენი ჰნებავს, რადთა მათ ჰბამვიდეთ.
18. ხოლო კეთილ არს ბამვაჲ კეთილისათვს მარადის, და ნუ მისლვასა მას ხოლო ჩემსა თქუენდა მიმართ.
19. შვილნო ჩემნო, რომელთათვს კუალად მეღმის, ვიდრემდე გამოიხატოს ქრისტე თქუენ შორის.
20. ხოლო მინდა მისლვად თქუენდა აწ და ცვალებად ჰმად ჩემი, რამეთუ განკვრევებულ ვარ მე თქუენთვს.

21. მითხარ-ლა მე, რომელთა-ეგე შჯულსა ქუეშე გნებავს ყოფად, შჯული არა აღმოგიკითხავსა?
22. რამეთუ წერილ არს, ვითარმედ: აბრაჰამს ორ ძე ესხნეს: ერთი მკველისაგან და ერთი აზნაურისაგან.
23. არამედ მკველისაგანი იგი ჯორციელად შობილი იყო, ხოლო აზნაურისაჲ იგი - აღთქუმისაგან.
24. რომელი-იგი არს იგავად, რამეთუ ესე არიან ორნი შჯულნი: ერთი იგი სინა მითი, შობილი მონებად, რომელ არს აგარ.
25. რამეთუ აგარ სინაჲ მთაჲ არს არაბიას, ხოლო თანა-შეეტყუების ამას იერუსალჴმსა, რამეთუ ჰმონებს იგი შვილთა მისთა თანა.
26. ხოლო ზეცისა იგი იერუსალჴმი აზნაურ არს, რომელ არს დედაჲ ჩუენ ყოველთაჲ.
27. რამეთუ წერილ არს: იხარებდ, ბერწი ეგე, რომელი არა შობდ; აღიმაღლე და ჯმობდ, რომელსა არა გელმოდა, რამეთუ მრავალ არიან შვილნი ოჯრისანი უფროდს, ვიდრე რომელსა-იგი ესუა ქმარი.
28. ხოლო ჩუენ, ძმანო, ისაკისგან აღთქუმისა შვილნი ვართ.
29. არამედ ვითარცა-იგი მაშინ ჯორციელად შობილი იგი სდეგნიდა სულიერსა მას, ეგრეთცა აწ.
30. არამედ რასა იტყვს წიგნი? განაძე მკვეალი ეგე და ძე მაგისი, რამეთუ არა დაიმკვდროს შვილმან მკველისამან მისა თანა აზნაურისაჲსა.
31. ხოლო ჩუენ, ძმანო, არა ვართ შვილნი მკველისანი, არამედ აზნაურისანი.

5

1. აზნაურებითა მით, რომლითა ქრისტემან ჩუენ განგუააზნაურნა, მტკიცედ დეგით და ნუ კუალად უღელსა მას მონებისასა თავს-იდებთ.
2. აჰა ესერა მე, ჰავლე, გეტყვ თქუენ, ვითარმედ: უკუეთუ წინადაიცვთოთ, ქრისტემან თქუენ არარაჲ გარგოს.
3. ხოლო კუალად უწამებ ყოველსა კაცსა წინადაცუეთილსა, ვითარმედ თანა-მდებ არს იგი ყოველსა შჯულსა ყოფად.
4. განქარვებულ ხართ ქრისტესგან, რომელნი-ეგე შჯულითა განჰმართლდებით, მაღლისა მისგან განვრდომილ ხართ.
5. რამეთუ ჩუენ სულითა სარწმუნოებისაგან სასოებასა სიმართლისასა მოველით.
6. რამეთუ ქრისტე იესუდს მიერ არცა წინადაცუეთილებაჲ რას შემძლებელ არს, არცა წინადაცუეთილებაჲ, არამედ სარწმუნობაჲ, სიყუარულისაგან შეწევნული.
7. ჰრბიოდეთ კეთილად; ვინ დაგაბრკოლნა თქუენ ჴემმარიტებისა არა-მორჩილებაჲ?
8. მორჩილებაჲ ეგე არა მისგან არს, რომელმან-იგი გიჩინნა თქუენ.
9. მცირემან ცომმან ყოველივე შესუარული ადაფუვნის.
10. მე გესავ თქუენ უფლისა მიერ, ვითარმედ სხუასა არარას ზრახვიდეთ; ხოლო რომელი-იგი აღგძრავს თქუენ, მან იტჯროთოს საშჯელი, ვინ-ცა-იგი არს.
11. ხოლო მე, ძმანო, წინადაცუეთასა ღათუ ვქადაგებდე, რადსალა-მე ვიდევნები? გან-მე-ქარდა საცთური იგი ჯუარისაჲ?
12. ჯერ-იყო, გან-თუმცა-გემორნეს, რომელნი-იგი გაშფოთებენ თქუენ.
13. რამეთუ თქუენ აზნაურებასა ჩინებულ ხართ, ძმანო; გარნა ხოლო აზნაურებაჲ ეგე ნუ მიზეზად ჯორცთა, არამედ სიყუარულისა მისთვს ჰმონებდით ურთიერთარს.

14. რამეთუ ყოველი შჯული ერთითა სიტყვთა აღესრულების: შეიყუარო მოყუასი შენი, ვითარცა თავი თვისი.
15. ხოლო უკუეთუ ურთიერთარს იკბინებოდით და შეიჭამებოდით, იხილეთ, ნუუკუე ურთიერთარს განილინეთ.
16. ხოლო ამას გეტყვ: სულითა ვიდოდეთ და ჯორცთა გულის თქუმასა ნუ აღასრულებთ.
17. რამეთუ ჯორცთა გული უთქუამს სულისათვის და სულსა - ჯორცთათვის, და ესენი მჯდომ არიან ურთიერთარს, რადთა არა რად-იგი გინდეს, მას ჰყოფდეთ.
18. უკუეთუ სულითა იქცეოდით, არა ხართ შჯულსა ქუეშე.
19. ხოლო ცხად არიან საქმენი ჯორცთანი, რომელ არიან: სიძვანი, მრუშებანი, არა-წმიდებანი, ბილწებანი,
20. კერპთ-მსახურებანი, მწამლველობანი, მტერობანი, ჯდომანი, შურობანი, გულისწყრომანი, წვალეზანი, შფოთებანი,
21. შურნი, კაცის-კლვანი, ლირწებანი, მთრვალობანი, სილოდანი და მსგავსნი ამათნი. რომელსა წინადასწარ გეტყვ თქუენ, ვითარცა პირველ გარქუ, ვითარმედ ესევითარისა მოქმედთა სასუფეველი ღმრთისაჲ ვერ დაიმკვდრონ.
22. ხოლო ნაყოფი სულისაჲ არს: სიყუარული, სიხარული, მშჯდობაჲ, სულგრძელებაჲ, სიტკბობეზაჲ, სახიერეზაჲ, სარწმუნოეზაჲ,
23. მყუდროეზაჲ, მარხვაჲ, მოთმინეზაჲ. ესევითართათვის არა ძეს შჯული.
24. ხოლო ქრისტესთა მათ ჯორცნი თვისნი ჯუარს-აცუნეს ვნებითურთ და გულის თქუმით.
25. უკუეთუ სულითა ცხოველ ვართ, სულითაცა ვეგნეთ.
26. ნუმცა ვართ მზუაობარ, ურთიერთას მამბრალობელ, ურთიერთას მოშურნე.

6

1. ძმანო, უკუეთუ ვინმე დაეპყრას კაცი რომელსამე ბრალსა, თქუენ, სულიერთა მაგათ, დაამტკიცეთ ეგევითარი იგი სულითა მით მშჯდობისაჲთა; ეკრძალე თავსა შენსა, ნუუკუე შენცა განიცადო.
2. ურთიერთას სიმძიმე იტვრთეთ და ესრეთ აღასრულეთ შჯული იგი ქრისტესი.
3. რამეთუ უკუეთუ ვისმე ეგონოს, ვითარმედ არს რადმე, და იგი არაჲ იყოს, თავსა თვისსა აცთუნებს.
4. არამედ საქმენი თვისნი გამოიცადენინ კაცად-კაცადმან, და მაშინ თავისა თვისსა ხოლო ქებაჲ აქუნდეს და არა მოყუსისა მიმართ,
5. რამეთუ კაცად-კაცადმან თვისი ტვრთი იტვრთოს.
6. ხოლო ეზიარებოდენ უმეცარი იგი სიტყუასა მასწავლელისასა ყოველსა შინა კეთილსა.
7. ნუ სცთებით, ღმერთი არა შეურაცხ-იქმნების. რამეთუ რადცა-იგი სთესოს კაცმან, იგიცა მოიმკოს.
8. რამეთუ რომელმან სთესოს ჯორცთა შინა თვისთა, ჯორცთა მიერ თვისთა მოიმკოს ხრწნილებაჲ; ხოლო რომელმან სთესოს სულსა თვისსა, სულისაგან თვისსა მოიმკოს ცხორებაჲ საუკუნოდ.
9. ხოლო კეთილისა საქმე ნუმცა გუეწყინების, რამეთუ თვისსა ჟამსა მოვიმკოთ, არა თუ მოვმედგრდეთ.
10. აწ უკუე, ვიდრე ჟამი გუაქუს-და, ვიქმოდით კეთილსა ყოველთავე მიმართ, ხოლო უფროდსად სახლეულთა მათ მიმართ სარწმუნოებისათა.
11. აწ იხილეთ, რადენი წიგნები მივწერე თქუენდა ჯელითა ჩემითა.

12. რომელთა-იგი ჰნებავს პირ-შუენიერებად ჯორცითა, იგინი გაიძულევენ თქუენ წინადაცუეთად, გარნა ხოლო რადთა ჯუარსა ქრისტესსა არა შეუდგენ.
13. რამეთუ არცაღა თვთ იგი წინადაცუეთილნი შჯულსა იმარხვენ, არამედ ჰნებავს თქუენი წინადაცუეთად, რადთა თქუენითა მით ჯორცითა იქადოდინ.
14. ხოლო ჩემდა ნუ იყოფინ სიქადულ, გარნა ჯუარიტა უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესითა, რომლისათჳს სოფელი ჩემდამო ჯუარ-ცუმულ არს და მე - სოფლისა.
15. რამეთუ ქრისტე იესუმს მიერ არცა წინადაცუეთილებად რას შემძლებელ არს, არცა წინადაცუეთელოზად, არამედ ახალი დაბადებული.
16. და რაოდენნი წესსა ამას ზედა ეგნენ, მშჯდობად მათ ზედა და წყალობად ისრაჴლსა ზედა ღმრთისასა.
17. ამიერიტგან შრომასა ნუვინ შემამთხუევნ მე; რამეთუ მე საწერტელნი იგი უფლისა იესუმსნი ჯორცთა შინა ჩემთა მიტჯრთვან.
18. მაღლი უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესი სულისა თქუენისა თანა, ძმანო. ამინ.

პავლე მოციქულისა წიგნი ეფესელთა მიმართ

1

1. პავლე, მოციქული ნებითა ღმრთისადთა, წმიდათა მაგათ, რომელნი ხართ ეფესოს შინა, და სარწმუნოთა ქრისტე იესუმს მიერ:
2. მაღლი თქუენდა და მშჯდობად ღმრთისა მიერ მამისა ჩუენისა და უფლისა იესუ ქრისტესა.
3. კურთხეულ არს ღმერთი და მამად უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესი, რომელმან მაკურთხნა ჩუენ ყოვლიტა კურთხევიტა სულიერიტა ცათა შინა ქრისტეს მიერ.
4. ვითარცა-იგი გამოგჯრჩინა ჩუენ მის მიერ უწინარეს სოფლის დაბადებისა, რადთა ვიყვნეთ ჩუენ წმიდა და უბიწო წინაშე მისსა სიყუარულიტ.
5. წინაღსწარ გჯრჩინა ჩუენ შვილებად იესუ ქრისტეს მიერ მისა მიმართ სათნოებისაებრ ნებისა მისისა,
6. საქებელად დიდებისა მაღლისა მისისა, რომლიტა მოგუმადლა ჩუენ საყუარელისა მის მიერ,
7. რომლისა მიერ გუაქუს ჩუენ გამოჯსნად სისხლიტა მისიტა და მოტევებად ცოდვათა ჩუენთად სიმდიდრისაებრ მაღლისა მისისა,
8. რომელი-იგი გარდაჴმატა ჩუენდა მომართ ყოვლიტა სიბრძნიტა და გონიერებიტა.
9. გუაუწყა ჩუენ საიდუმლოდ იგი ნებისა მისისად სათნოებისაებრ მისისა, რომელი-იგი წინაღთვე განაჩინა მას შინა
10. განგებულად აღვსებისა მის ჟამთაღსა, თავ-ყოფად ყოველივე ქრისტეს მიმართ, რად-იგი არს ცათა შინა და ქუეყანასა ზედა;
11. მისა მიმართ, რომელსა შინაცა განვეწესენიტ და წინაღსწარ ვიჩინენიტ ნებიტა ღმრთისადთა, რომელმან-იგი ყოველივე შექმნა ზრახვისაებრ ნებისა მისისა,
12. რადთა ვიყვნეთ ჩუენ საქებელად დიდებისა მისისა, რომელნი-ესე წინაღსწარ მოსავ ვიყვენიტ ქრისტესა.
13. რომლისა მიერ და თქუენცა გესმა სიტყუად იგი ჴემმარიტებისად, სახარებად იგი ცხორებისა თქუენისად, რომლიტაცა-იგი გრწმენა და აღიბეჴდენიტ სულიტა მით წმიდიტა აღთქუმისადთა,

14. რომელ–იგი არს წინდი მკვდრობისა ჩუნისაჲ გამოსაჯსრად შეწევნისა ჩუნისა, საქებელად დიდებისა მისისა.
15. ამისთვის მეცა მესმა თქუენი ეგე სარწმუნოებაჲ უფლისა იესუმს მიერ და სიყუარული იგი, რომელ გაქუს ყოველთა მიმართ წმიდათა.
16. არა დავსცხრები მადლობითა თქუენთვის, ვსენებასა თქუენსა ვჰყოფ ლოცვათა შინა ჩემთა,
17. რადთა ღმერთმან მამამან უფლისა ჩუნისა იესუ ქრისტესმან, ღმერთმან დიდებისამან, მოგცეს თქუენ სული სიბრძნისა და გამოცხადებისაჲ მეცნიერებითა მისითა.
18. და განანათლნეს თუალნი გულისა თქუენისანი, რადთა იცოდით თქუენ, რად-იგი არს სასოებაჲ ჩინებისა მისისაჲ, და რად-იგი არს სიმდიდრე დიდებისა მკვდრობისა მისისაჲ წმიდათა შორის,
19. და რად-იგი არს გარდამატებული სიმდიდრე ძლიერებისა მისისაჲ ჩუნდა მომართ მორწმუნეთა შეწევნისაჲ სიმტკიცისა ძლიერებისა მისისა,
20. რომელ ქმნა ქრისტეს თანა, რამეთუ აღადგინა იგი მკუდრეთით და დასუა მარჯუენით მისა ზეცათა შინა,
21. უზეშთაჲს ყოველთა მთავრობათა და კელმწიფებათა და ძალთა და უფლებათა და ყოვლისაჲვე სახელისა, რომელ სახელ-დებულ არს არა ხოლო თუ ამას სოფელსა, არამედ მერმესაცა მას.
22. და ყოველივე დაამორჩილა ქუეშე ფერჯთა მისთა და იგი მოსცა მთავრობად ზეშთა ყოველთა ეკლესიასა.
23. რომელ–იგი არს გუამი მისი, აღსავსებაჲ იგი, რომელმან ყოველივე ყოველსა შინა აღავსო.

2

1. და თქუენცა, რომელნი-ეგე მკუდარ იყვენით ბრალითა და ცოდვითა თქუენითა,
- 2 რომელთა შინა ოდესმე ხვდოდეთ მსგავსად ჟამთა მათ ამის სოფლისათა, მთავრისა მისებრ კელმწიფებისა აერისა, სულისა, რომელი-იგი აწ იქმს ნაშობთა მათ შორის ურჩებისათა,
3. რომელთა შინა და ჩუნცა ყოველნი ვიქცეოდეთ ოდესმე გულის თქუმათა შინა ჯორცთა ჩუნთასა, ვჰყოფდით ნებასა ჯორცთა და გონებათასა და ვიყვენით ბუნებით შვილნი რისხვისანი, ვითარცა-იგი სხუანი.
4. ხოლო ღმერთმან, რამეთუ მდიდარ არს წყალობითა, მრავლითა სიყუარულითა მისითა, რომლითა-იგი შემიყუარნა ჩუნ,
5. და რამეთუ ვიყვენით ჩუნ მკუდარ შეცოდებითა, ქრისტეს თანა განგუაცხოველნა, - მადლითა ხართ თქუენ გამოჯსნილ, -
6. და თანა-აღმადგინნა და თანა-დამსხნა ზეცათა შინა ქრისტე იესუმს მიერ,
7. რადთა აჩუნოს ჟამთა მათ მომავალთა გარდამატებული იგი სიმდიდრე მადლისა მისისაჲ სიტკბოებით ჩუნ ზედა ქრისტე იესუმს მიერ.
8. რამეთუ მადლითა ხართ გამოჯსნილ სარწმუნოებისა მიერ, და ესე არა თქუენგან, არამედ ღმრთისა ნიჭი არს:
9. არა საქმეთაგან, რადთა არავინ იქადოს.

10. რამეთუ მისნი შექმნულნი ვართ და დაბადებულნი ქრისტე იესუმს მიერ საქმეთათჳს კეთილთა, რომელთათჳს წინადაწარ განჰმზადა ღმერთმან, რადთა მათ შინა ვიდოდით.
11. ამისთჳს მოიწესენეთ, რამეთუ თქუენ, ოდესმე წარმართნი ეგე ჯორცითა, რომელთა გერქუა წინა-დაუცუეთელ მის გამო, რომელსა-იგი ერქუა წინადაცუეთილება ჯორცითა მით კელით ქმნულითა,
12. რამეთუ იყვენით მას ჟამსა შინა თჳნიერად ქრისტესა, უცხო-ქმნულნი მოქალაქობისა მისგან ისრაჴლისა და უცხო რჩეულთა მათგან აღთქუმათადასა, სასოებად არა გაქუნდა, და უღმრთო იყვენით სოფელსა შინა.
13. ხოლო აწ ქრისტე იესუმს მიერ თქუენ, რომელნი-ეგე ოდესმე იყვენით შორს, იქმნენით მახლობელ სისხლითა მით ქრისტესითა.
14. რამეთუ იგი თავადი არს მშჯდობად ჩუენი, რომელმან შექმნა ორივე ერთად და შუა-კედელი ზღუდისად მის დაჰქსნა,
15. მტერობად იგი ჯორცითა მისითა, შჯული იგი მცნებათად მათ ბრძანებითა განაქარვა, რადთა ორივე იგი დაჰბადოს მას შინა ერთად ახლად კაცად ყოფად მშჯდობისა
16. და დაადგნეს ორნივე იგი ერთითა მით ჯორცითა ღმერთსა ჯუარისა მიერ, მოკლა მტერობად იგი მას შინა,
17. და მოვიდა და გახარა მშჯდობად თქუენ, შორიელთა და მახლობელთა,
18. რამეთუ მის მიერ მაქუს ჩუენ მიახლება იგი ურთიერთას ერთითა სულითა მამისა მიმართ.
19. ამიერთგან უკუე არღარა ხართ უცხო და მწირ, არამედ თანა-მოქალაქე წმიდათა და სახლეულ ღმრთისა,
20. აღშენებულ საფუძველსა ზედა მოციქულთასა და წინადაწარმეტყუელთასა, რომლისა თავ საკიდურთა მისთა არს ქრისტე იესუ,
21. რომლითა ყოველი შენებული, შენაწევრებული, ორძის ტაძრად წმიდად უფლისა მიერ,
22. რომელსა ზედა თქუენცა თანა-აღშენებულ ხართ სამკვდრებელად ღმრთისა სულითა.

3

1. ამისთჳს მე, პავლე, კრული ქრისტე იესუმსი, თქუენ წარმართთათჳს.
2. უკუეთუ გასმიეს მოღუაწებად იგი მადლისა ღმრთისად, რომელ მოცემულ არს ჩემდა თქუენდა მიმართ,
3. რამეთუ გამოცხადებით მაუწყა მე საიდუმლოდ იგი, ვითარცა-იგი უწინარეს მივწერე თქუენდა მცირედრე,
4. რომლითა შემძლებელ ხართ, აღმოიკითხოთ რად, ცნობად გულისჰმის-ყოფისა მის ჩემისა საიდუმლოდთა მით ქრისტესითა,
5. რომელი ნათესავსა სხუასა არა გამოეცხადა ძეთა კაცთასა, ვითარ-ესე აწ გამოეცხადა წმიდათა მისთა მოციქულთა და წინადაწარმეტყუელთა სულითა წმიდითა,
6. რადთა იყვენენ წარმართნი თანა-მკვდრ და თანა-ჯორც და თანა-ყოფ აღთქუმისა მის ღმრთისა ქრისტეს მიერ სახარებითა მით,
7. რომლისა ვიქმენ მე მსახურ ნიჭისა მისებრ მადლისა ღმრთისა, მოცემულისა ჩემდა შეწევნისაებრ ძალისა მისისა.
8. მე, უმრწემესსა ამას ყოველთა წმიდათასა, მომეცა მადლი ესე წარმართთა შორის ხარებად გამოუკულებელი იგი სიმდიდრე ქრისტესი.

9. და განათლებად ყოველთა, რად-იგი არს განგებულება იგი საიდუმლოდსა მის დაფარულისა საუკუნითგან ღმრთისა თანა, რომელმან ყოველივე დაჰზადა იესუ ქრისტეს მიერ,
10. რადთა ეუწყოს აწ მთავრობათა მათ და კელმწიფებათა ზეცისათა ეკლესიისაგან მრავალფერი იგი სიბრძნე ღმრთისა
11. გულს-მოდგინებისაებრ საუკუნეთადასა, რომელი-იგი ქმნა ქრისტე იესუდს მიერ, უფლისა ჩუენისა,
12. რომლითა მაქუს ჩუენ განცხადებულება და მოსლვადა სასოებით სარწმუნოებითა მისითა.
13. ამისათვის ვითხოვ, რადთა არა გეწყინებოდის ჭირთა შინა ჩემთა თქუენთვს, რომელი-იგი არს დიდება და თქუენდა.
14. ამის ჯერისათვის მოვიდრეკ მუჯლთა ჩემთა მამისა მიმართ,
15. რომლისაგან ყოველნი ნათესავნი ცათა შინა და ქუეყანასა ზედა სახელ-დებულ არიან,
16. რადთა მოგცეს თქუენ სიმდიდრისაებრ დიდებისა მისისა, ძალითა განმტკიცებად სულისა მიერ მისისა შინაგანსა კაცსა,
17. დამკვდრებად ქრისტე სარწმუნოებითა გულთა შინა თქუენთა,
18. სიყუარულითა დამტკიცებულნი და დაფუძნებულნი, რადთა შეუძლოთ წარწევნად ყოველთა თანა წმიდათა, რად-იგი არს სივრცე და სიგრძე, სიმაღლე და სიღრმე,
19. ცნობად გარდარეული იგი მეცნიერებისა სიყუარული ქრისტესი, რადთა აღივსნეთ თქუენ ყოვლითა სავსებითა ღმრთისადათა.
20. ხოლო რომელი-იგი შემძლებელ არს უფროდს ყოვლისა ყოფად უმეტეს, რომელსა-იგი ვითხოვთ გინა თუ ვსცნობთ ძალისა მისებრ შეწევნისა ჩუენ შორის,
21. მისა დიდება და ეკლესიასა შინა ქრისტე იესუდს მიერ ყოველთა ნათესავთა მიმართ საუკუნეთა უკუნისამდე. ამინ.

4

1. გლოცავ თქუენ მე, კრული ესე უფლისა მიერ, რადთა ღირსად ხვდოდით ჩინებითა მით, რომლითა იჩინენით,
2. ყოვლითა სიმდაბლითა და სიმშვიდითა და სულგრძელებითა, თავს-იდებდით ურთიერთარს სიყუარულითა,
3. ისწრაფდით დამარხვად ერთობასა მას სულისასა საკრველითა მით მშვიდობისადათა.
4. ერთ ჯორც და ერთ სულ, ვითარცა-იგი იჩინენით ერთითა მით სასოებითა ჩინებისა თქუენისადათა;
5. ერთ არს უფალ, ერთ სარწმუნოება, ერთ ნათლისდება,
6. ერთ არს ღმერთი და მამადა ყოველთადა, რომელი ყოველთა ზედა არს და ყოველთა მიერ და ჩუენ ყოველთა შორის.
7. ხოლო თითოეულსა კაცად-კაცადსა ჩუენსა მოცემულ არს მაღლი საზომისაებრ ნიჭისა ქრისტესისა.
8. რომლისათვის იტყვს: აჯდა მაღალსა, წარმოტყუენა ტყუე და მისცა იგი ნიჭად კაცთა.
9. ხოლო “აღსლვადა იგი” რად-მე არს, არა თუ ესე, რამეთუ შთაჰდა იგი პირველად ქუესკნელთა ქუეყანისათა?
10. რომელი გარდამოჰდა, იგივე არს, რომელი ამაღლდა ზედა ყოველთა ცათა, რადთა აღავსნეს ყოველნი.

11. და მან მოსცნა რომელნიმე მოციქულნი, რომელნიმე წინადაწარმეტყუელნი, რომელნიმე მახარებელნი, რომელნიმე მწყემსნი და მოძღუარნი
12. დასამტკიცებელად წმიდათა, საქმედ მსახურებისა, აღსაშენებელად გუამისა ქრისტესისა,
13. ვიდრემდე მივიწინეთ ყოველნი ერთობასა სარწმუნოებისასა და მეცნიერებასა ძისა ღმრთისასა, მამაკაცად სრულად, საზომად ჰასაკისა სავსებისა მის ქრისტესისა,
14. რადთა არღარა ვიყვნეთ ყრმა ჩჩვლ ღელვა-აღტეხილ და მიმოტაცებულ ყოველსა მას ქარსა მოძღურებისასა სივერაგითა კაცათადათა და ზაკულებითა მანქანებისა მის მიმართ საცთურებისა,
15. არამედ ჭემმარიტ ვიყვნეთ სიყუარულსა ზედა და აღვაორძინებდეთ მისა მიმართ ყოველსა, რომელ არს თავ მისა ქრისტე,
16. რომლისაგან ყოველი გუამი შენაწევრებულ და შემტკიცებულ არს ყოვლითა შეახლებითა უხუებისადათა შეწევნისაებრ საზომისა თვთოეულისა ასოდსა; სიორძილსა მას გუამისასა ჰყოფდით აღსაშენებელად თავისა თქუენისა სიყუარულით.
17. ამას უკუე ვიტყვ და ვწამებ უფლისა მიერ, რადთა ნულარამცა ხუალთ, ვითარცა სხუანი იგი წარმართნი ვლენან ამაოებითა გონებისა მათისადათა,
18. დაბნელებულნი გულითა, უცხო-ქმნულნი ცხოვრებისაგან ღმრთისა უმეცრებითა მით, რომელ არს მათ თანა სიბრმითა გულისა მათისადათა,
19. რომელთა წარიწირნეს თავნი მათნი და მისცნეს ბილწებასა საქმედ არა-წმიდებისა ყოვლისა ანგაჰრებისა.
20. ხოლო თქუენ არა ეგრეთ გისწავიეს ქრისტე.
21. უკუეთუ გასმიეს იგი და მისა მიმართ გისწავიეს, ვითარცა-იგი არს ჭემმარიტებად იესუდს თანა,
22. განიშორეთ თქუენგან პირველისა მისებრ სლვისა თქუენისა ძუელი იგი კაცი, განხრწნილი გულის თქუმისა მისებრ საცთურისა,
23. და განახლდებოდეთ თქუენ სულითა მით გონებისა თქუენისადათა
24. და შეიმოსეთ ახალი იგი კაცი, ღმრთისა მიერ დაბადებული სიმართლითა და სიწმიდითა ჭემმარიტებისადათა.
25. ამისთვის განიშორეთ ტყუილი, იტყოდეთ ჭემმარიტსა კაცად-კაცადი მოყუსისა თვისისა თანა, რამეთუ ვართ ურთიერთარს ასოებ.
26. გული გიწყრებოდენ, და ნუ სცოდავთ: მზე ნუ დაჰვალნ განრისხებასა თქუენსა.
27. ნუცა სცემთ ადგილს ეშმაკსა.
28. მპარავი იგი ნულარა იპარავნ, არამედ უფროდსლა შურებოდენ და იქმოდენ კეთილსა თვისითა ჯელითა, რადთა აქუნდეს მიცემად, ვის-იგი უჰმდეს.
29. ყოველი სიტყუად უშუერი პირით თქუენით ნუ გამოვალნ, არამედ რა-იგი იყოს კეთილ აღსაშენებელად საჯმრისა მის, რადთა მისცეს მაღლი მსმენელთა მათ.
30. და ნუ შეაწუხებთ სულსა წმიდასა ღმრთისასა, რომლითაცა-იგი აღიბეჭდენით დღედ გამოჯსნისა.
31. ყოველი სიმწარე და რისხვა და გულის წყრომა და ღაღადება და გმოზა მოისპენ თქუენ შორის ყოვლითურთ უკეთურებით.
32. იყვნით ურთიერთას ტკბილ, მოწყალე, მიმდადლებელ თავთა თვისთა, ვითარცა-იგი ღმერთმან ქრისტეს მიერ მოგუმაღლა ჩუენ.

1. იყვენით უკუე მობაძავ ღმრთისა, ვითარცა შვილნი საყუარელნი,
2. და ვიდოდეთ სიყუარულით, ვითარცა-იგი ქრისტემან შემიყუარნა ჩუენ და მისცა თავი თვისი ჩუენტვს შესაწირავად და მსხუერპლად ღმრთისა, სულად სურნელად.
3. ხოლო სიძვად და ყოველი არაწმინდებად გინა ანგაჰრებად ნურცალა სახელ-ედებინ თქუენ შორის, ვითარცა შუენის წმიდათა,
4. და საძაგლებად და სიტყუად სიცოფისად გინა ლაღობად, რომელი არა ჯერ-არს, არამედ უფროდსად მადლობად.
5. და ესემცა უწყით, რამეთუ ყოველსა მეძავსა და არაწმიდასა და ანგაჰრსა, რომელ არს კერპთ-მსახური, არა აქუს მკვდრობა სასუფეველსა ქრისტესსა და ღმრთისასა.
6. ნუმცა ვინ გაცთუნებს თქუენ ცუდითა სიტყვთა, რამეთუ ამისთვის მიიწევის რისხვად ღმრთისად ნაშობთა მათ ზედა ურჩებისათა.
7. ნუუკუე იქმნებით მსგავს მათა,
8. რამეთუ იყვენით ოდესმე ბნელ, ხოლო აწ ნათელი ხართ უფლისა მიერ; ვითარცა შვილნი ნათლისანი, ვიდოდეთ,
9. რამეთუ ნაყოფი სულისად ყოვლითა კეთილითა და სიმართლითა და ჭეშმარიტებითა.
10. გამოიცადეთ, რად-იგი არს სათნო უფლისა,
11. და ნუ თანა-ეზიარებით საქმეთა მათ უნაყოფოთა ბნელისათა, არამედ უფროდსად ამხილებდითცა.
12. რამეთუ რად-იგი ფარულად იქმნების მათ მიერ, საძაგელ არს სიტყუადცა.
13. ხოლო ყოველივე მხილებული ნათლისაგან გამოცხადნების, რამეთუ ყოველივე განცხადებული ნათელ არს,
14. რომლისათვს იტყვს: განიღვძე რომელსა-ეგე გმინავს, და აღდეგ მკუდრეთით, და განგანათლოს შენ ქრისტემან.
15. ეკრძალებოდეთ უკუე, ვითარძი განკრძალულად ხუალთ, ნუ ვითარცა უგუნურნი, არამედ ვითარცა ბრძენნი;
16. გამოიფრდიდით ჟამთა, რამეთუ დღენი ბოროტნი არიან.
17. ამისთვის ნუ იყოფით უგუნურ, არამედ გულისგმა-ჰყოფდით, რად-იგი არს ნებად უფლისად.
18. და ნუ დაითრვებით ღვნითა, რომლითა არს სიბილწე, არამედ აღივსენით სულითა.
19. ეტყოდეთ თავთა თვსთა ფსალმუნითა და გალობითა და შესხმითა სულიერითა, უგალობდით და აქებდით გულითა თქუენითა უფალსა.
20. ჰმადლობდით ყოვლადვე ყოველთათვს სახელითა უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესითა ღმერთსა და მამასა.
21. დაემორჩილენით ურთიერთარს შიშითა ქრისტესითა.
22. ცოლნი თვსთა ქმართა დაემორჩილენით, ვითარცა უფალსა.
23. რამეთუ ქმარი არს თავ ცოლისა, ვითარცა ქრისტე თავ არს ეკლესიისა, და იგი თავადი არს მაცხოვარი გუამისად.
24. არამედ ვითარცა ეკლესიად დამორჩილებულ არს ქრისტესა, ეგრეცა ცოლნი-თვსთა ქმართა ყოვლითა.
25. ქმართა გიყუარდედ ცოლნი თვსნი, ვითარცა ქრისტემან შეიყუარა ეკლესიად და თავი თვისი მისცა მისთვის,
26. რადთა იგი წმიდა-ყოს, განწმიდა იგი საბანელითა მით წყლისადთა და სიტყვთა,

27. რადთა წარუდგინოს თავადმან თავსა თვსსა დიდებულად ეკელესიად, რადთა არა აქუნდეს მწინკულეევანება, არცა ნაოჭ ბრძვლისა, არცა სხუად რად ესევეთარი, არამედ რადთა იყოს წმიდა და უბიწო.
28. ესრეთ ჯერ-არს ქმართად ცოლთა თვსთა სიყუარული, ვითარცა ჯორცთა თვსთად, რამეთუ რომელსა უყუარდეს ცოლი თვსი, თავი თვსი უყუარს.
29. რამეთუ არავინ სადა თავი თვსი მოიძულის, არამედ ზრდინ და ჰფუფუნებნ მას, ვითარცა ქრისტე ეკლესიასა,
30. რამეთუ ასონი ვართ გუამისა მისისანი, ჯორცთა მისთაგანნი და ძუალთა მისთაგანნი.
31. ამისთვის დაუტეოს კაცმან მამად თვსი და დედად თვსი და შეეყოს ცოლსა თვსსა და იყვნენ ორნივე იგი ერთ ჯორც.
32. საიდუმლოდ ესე დიდ არს; ხოლო მე ვიტყვ ქრისტესათვს და ეკლესიისა.
33. გარნა თქუენცა კაცად-კაცადმან თვსი ცოლი ეგრეთ შეიყუარეთ, ვითარცა თავი თვსი; ხოლო ცოლსა მას რადთა ეშინოდის ქმრისა.

6

1. შვილნი მორჩილ იყვენით მამა-დედათა თქუენტა უფლისა მიერ, რამეთუ ესე არს სამართალი.
2. პატივ-ეც მამასა შენსა და დედასა შენსა, რომელ-ესე არს მცნებად პირველი აღთქუმასა შინა,
3. რადთა კეთილი გეყოს შენ, და იყო დღეგრძელ ქუეყანასა ზედა.
4. და მამანი ნუ განარისხებთ შვილთა თქუენტა, არამედ განზარდენით იგინი სწავლითა და მოძღურებითა უფლისადათა.
5. მონანი ერჩდით ჯორციელთა უფალთა თქუენტა შიშით და ძრწოლით, სიწრფოებითა გულისა თქუენისადათა, ვითარცა ქრისტესა,
6. ნუ თუალთა წინაშე თუალთ-ღებით მონებად, ვითარცა კაცთ-მოთენნი, არამედ ვითარცა მონანი ქრისტესნი, ჰყოფდით ნებასა ღმრთისასა გულითად;
7. გონიერად ჰმონებდით ვითარცა უფალსა, და არა კაცთა;
8. უწყოდეთ, რამეთუ რადცა ვინ ქმნეს კაცად-კაცადმან კეთილი, იგიცა მოიღოს უფლისა მიერ, გინა თუ მონამან გინა თუ აზნაურმან.
9. და უფალნი ეგე ეგრეთვე ჰყოფდით მათა მიმართ, შეუნდობდით რისხვასა, უწყოდეთ, რამეთუ თქუენი და მათი უფალი ცათა შინა არს, და თუალთ-ღება არა არს მის თანა.
10. ამიერითგან, ძმანო ჩემნო, განძლიერდით უფლისა მიერ და სიმტკიცითა ძლიერებისა მისისადათა;
11. შეიმოსეთ ყოვლად-საჭურველი იგი ღმრთისაჲ, რადთა შეუძლოთ თქუენ წინა-დადგომად მანქანებათა მათ ეშმაკისათა,
12. რამეთუ არა არს ბრძოლად ჩუენი სისხლთა მიმართ და ჯორცთა, არამედ მთავრობათა მიმართ და ჯელმწიფებათა, სოფლის მპყრობელთა მიმართ ბნელისა მის ამის საწუთროდსათა, სულთა მიმართ უკუეთურებისათა, რომელნი არიან ცასა ქუეშე.
13. ამისთვის აღიღეთ ყოვლად-საჭურველი იგი ღმრთისაჲ, რადთა შეუძლოთ წინა-დადგომად დღესა მას ბოროტსა, და ყოველსავე იქმოდეთ, რადთა სდგეთ.
14. მტკიცედ უკუე დეგით, მოირტყენით წელნი თქუენნი ჭეშმარიტებითა და შეიმოსეთ ჯაჭვ იგი სიმართლისაჲ.
15. და შეისხენით ფერჯთა თქუენტა განმზადებულებად იგი სახარებისა მის მშუდობისაჲ.

16. ყოველსა შინა აღიღეთ ფარი იგი სარწმუნოებისად, რომლითა შეუძლოთ ყოველთა მათ ისართა ბოროტისათა განჯურვებულთა დაშრეტად;
17. და ჩაფხუტი იგი ცხორებისად დაიდგეთ და მახვლი იგი სულისად, რომელ არს სიტყუად ღმრთისად;
18. ყოვლითა ლოცვითა და ვედრებით ილოცევდით ყოველსა ჟამსა სულითა და მებრვე ამისთვის იღვებდით ყოვლითა კრძალულებითა და ვედრებითა ყოველთა წმიდათათვს
19. და ჩემთვისცა, რადთა მომეცეს მე სიტყუად აღებასა პირისა ჩემისასა განცხადებულად უწყებად საიდუმლოდ იგი სახარებისად,
20. რომლისათვს-ესე ვციქუ ჯაჭვთურთ, რადთა მას შინა განვცხადნე, ვითარ-იგი ღირს ჩემდა სიტყუად.
21. ხოლო თქუენცა რადთა უწყოდით ჩემთვის, რასა-იგი ვიქმ, ყოველივე გაუწყოს თქუენ ტუქიკოს, საყუარელმან ძმამან და სარწმუნომან მსახურმან უფლისა მიერ,
22. რომელი-იგი მივავლინე თქუენდა ამისთვის მებრ, რადთა უწყოდით ჩუენთვის და ნუგეშინის-სცეს გულთა თქუენტა.
23. მშვდობად ძმათა და სიყუარული სარწმუნოებითურთ ღმრთისა მიერ მამისა და უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესა.
24. მაღლი ყოველთა თანა მოყუარეთა უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესთა უხრწნელებით. ამინ.

პავლე მოციქულისა წიგნი ფილიპელთა მიმართ

1

1. პავლე და ტიმოთე, მონანი იესუ ქრისტესნი, ყოველთა წმიდათა ქრისტე იესუმს მიერ, რომელნი ხართ ფილიპეს შინა, ეპისკოპოსთა თანა და დიაკონთა:
2. მაღლი თქუენდა და მშვდობად ღმრთისა მიერ მამისა ჩუენისა და უფლისა იესუ ქრისტესა.
3. ვჰმადლობ ღმერთსა ჩემსა ყოველსა ზედა ვსენებასა თქუენსა;
4. მარადის ყოველთა შინა ლოცვათა ჩემთა თქუენ ყოველთათვს სიხარულით ლოცვასა ვჰყოფ
5. ზიარებისა მაგის თქუენისათვს სახარებასა მას პირველით დღითგან მოაქამდე
6. და ამის მებრვე სასოებისათვს, ვითარმედ რომელმან იწყოს თქუენ შორის საქმე კეთილისად, აღასრულენ ვიდრე დღემდე უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესა.
7. ვითარცა არს სამართალ ჩემდა ზრახვად ესე თქუენ ყოველთათვს, რამეთუ მაქსოვთ მე თქუენ გულსა ჩემსა კრულებათა შინა ჩემთა და სიტყვს-გებათა და დამტკიცებასა მას სახარებისასა, რადთა ზიარ ჩემ თანა მაღლისა მის თქუენ ყოველნი იყვნეთ.
8. რამეთუ მოწამე ჩემდა არს ღმერთი, ვითარ-იგი მსურის თქუენ ყოველთათვს მოწყალებითა ქრისტე იესუმსითა;
9. და ამას ვილოცავ, რადთა სიყუარული ეგე თქუენი უფროდს და უმეტეს გარდაერიოს მეცნიერებითა და ყოვლითა ფრთხილებითა,
10. რადთა გამოიცადოთ თქუენ უმჯობესი იგი, რადთა იყვნეთ თქუენ ჭეშმარიტ და დაუბრკოლებელ დღემდე ქრისტე იესუმსა,

11. აღსავსენი ნაყოფითა სიმართლისადთა იესუ ქრისტეს მიერ სადიდებელად და საქებელად ღმრთისა.
12. უწყებად თქუენი მნებავს, ძმანო, რამეთუ ჩემთვის უფროდსა წარსამატებელად სახარებისა მისთვის მოივლინა,
13. ვიდრელა კრულებანი ესე ჩემნი განცხადებულ იქმნეს ქრისტეს მიერ ყოველისა მას ტაძარსა და სხუათა მიმართ ყოველთა,
14. და უმრავლესთა ძმათა უფლისა მიერ, მოსავთა მათ ჩემთა კრულებათასა, უმეტესდა ვიკადრებ უშიშად სიტყუასა მას ღმრთისასა სიტყუად.
15. რომელნიმე შურით და ჯდომით, რომელნიმე სათნოებისათვისცა ქრისტესა ქადაგებენ.
16. რომელნი-იგი ჯდომით ქრისტესა მიუთხრობენ არაწმიდებით, ჰგონებენ ჭირთა მოწევნად კრულებათა ამათ ჩემთა;
17. ხოლო რომელნიმე - სიყუარულით, უწყიან, რამეთუ სიტყვსგებად სახარებისა მის ვდგა მე.
18. აწ უკუე რად? ყოვლითავე სახითა, გინა თუ მიზეზით გინა თუ ჭემმარიტებით, ქრისტე იქადაგების, და ამისთვის მიხარის და მიხაროდისცა.
19. რამეთუ უწყი, ვითარმედ ესე მექმნას მე საცხორებელად თქუენითა ვედრებითა და შეწევნითა სულისა ქრისტე იესუსითა,
20. მოსალოდებელითა მით და სასოებითა ჩემითა, რამეთუ არარად მრცხუნენს მე, არამედ ყოვლითა კადნიერებითა, ვითარცა მარადის და აწცა იდიდოს ქრისტე ჯორცთა ზედა ჩემთა, გინა თუ ცხორებით გინა თუ სიკუდილით.
21. რამეთუ ჩემდა ცხორება ქრისტე არს, და სიკუდილი – შესაძინელ.
22. ხოლო ცხორებად ესე ჯორცითა ამით ესე არს ჩემდა ნაყოფ საქმისა, და რომელი გამოვირჩიო, არა უწყი.
23. ხოლო შეპყრობილ ვარ ორთა ამათგან: გული მეტყვს განსლვად და ქრისტეს თანა ყოფად, უფროდს და უმჯობეს ფრიად,
24. ხოლო დადგრომად ჯორცთა შინა უნებელადრე თქუენთვის.
25. და ესე სასოებით უწყი, რამეთუ დავადგრე და გგებდე თქუენ ყოველთა წარმატებისა თქუენისათვის და სიხარულისა მის სარწმუნოებისა,
26. რადთა სიქადული ეგე თქუენი აღემატოს ქრისტე იესუსს მიერ ჩემდა მომართ, ჩემითა მით მისლვითა კუალად თქუენდა მიმართ.
27. გარნა ღირსად ხოლო სახარებისა მის ქრისტესისა ვიდოდეთ, რადთა გინა თუ მოვიდე და გიხილნე თქუენ, გინა თუ შორს ვიყო და მესმას თქუენთვის, ვითარმედ სდგათ თქუენ ერთითა სულითა და ერთითა გონებითა და თანა-ილუწით სარწმუნოებასა მას სახარებისასა,
28. და არა ჰფრთხებით არარადთ მჯდომთა მათგან, რომელი-იგი არს მათდა სახე წარწყმედისად, ხოლო თქუენდა – ცხორებისა; და ესე ღმრთისა მიერ.
29. რამეთუ თქუენ მიგემადლა ქრისტესთვის არა ხოლო მისა მიმართ სარწმუნოებად, არამედ მისთვის ვნებადცა.
30. იგივე ღუაწლი გაქუნდინ, რომელი იხილეთ ჩემ თანა და აწ გესმის ჩემ მიერ.

1. რაოდენი რად ნუგეშინის-ცემად არს ქრისტეს მიერ, და რაოდენი ნუგეშინის-ცემად სიყუარულისად, რაოდენი რად ზიარებად სულისად, რაოდენი რად მოწყალებად და წყალობად,

2. აღავსეთ სიხარული ჩემი, რადთა მასვე ჰზრახვიდეთ და იგივე სიყუარული გაქუნდეს; ერთ-სულ და ერთ-ზრახვა იყვენით,
3. ნურარადთ კდომით გინა ზუაობით, არამედ სიმდაბლით ურთიერთას უმეტეს შეჰრაცხდით თვთოეული თავისა თვისსა.
4. ნუ თავისა თვისსასა ხოლო კაცად-კაცადი თქუენი ეძიებნ, არამედ მოყუსისასაცა თვთოეული თქუენი.
5. ესე ზრახვად იზრახებოდენ თქუენ შორის, რომელცა-იგი ქრისტე იესუმს მიერ.
6. რომელი-იგი ხატი ღმრთისად იყო, არა ნატაცებად შეირაცხა ყოფად იგი სწორებად ღმრთისა,
7. არამედ თავი თვისი დაიმდაბლა და ხატი მონისად მიიღო და მსგავს კაცთა იქმნა და ხატითა იპოვა ვითარცა კაცი;
8. დაიმდაბლა თავი თვისი და იქმნა იგი მორჩილ ვიდრე სიკუდილადმდე და სიკუდილითა მით ჯუარისადათა.
9. ამისათვისცა იგი ღმერთმან უმეტესად აღამაღლა და მიანიჭა მას სახელი უზემთაესი უფროდს ყოველთა სახელთადასა,
10. რადთა სახელისა მიმართ იესუ ქრისტესისა ყოველი მუკლი მოდრკეს ზეცისათანი და ქუეყანისათანი და ქუესკნელისათანი,
11. და ყოველმან ენამან აღუაროს, რამეთუ უფალი იესუ ქრისტე სადიდებელად ღმრთისა მამისა.
12. ვინადაცა, საყუარელნო ჩემნო, ვითარცა-ეგე ყოვლადვე მორჩილ ხართ, ნუ ხოლო მისლვასა მას ჩემსა, არამედ აწ უფროდსდა შორს ყოფასა ამას ჩემსა შიშით და ძრწოლით თვისსა ცხორებასა იქმოდეთ.
13. რამეთუ ღმერთი არს, რომელი შეიქმს თქუენდა ნებასაცა და შეწევნასაცა სათნოებისათვს.
14. ყოველსავე იქმოდეთ თვნიერ დრტვნვისა და გულის სიტყუათა,
15. რადთა იყვნეთ უბრალო და უმანკო, შვილ ღმრთისა, შეუგინებელ შორის ნათესავსა დრკუსა და გულარძნილსა, რომელთა მიერ შჩნდეთ, ვითარცა მთიებნი სოფელსა შინა.
16. სიტყუად ცხორებისად გაქუნდინ სიქადულად ჩემდა დღესა მას ქრისტესსა, რამეთუ არა ცუდად ვრბიოდე, არცა ცუდად დავშუერ.
17. არამედ დაღათუ შევიწირვი მსხუერპლსა მას ზედა და მსახურებასა სარწმუნოებისა თქუენისასა, მიხარის და მიხაროდისცა თქუენ ყოველთა თანა.
18. ეგრეთვე და თქუენცა გიხაროდენ და ჩემ თანა გიხაროდენ.
19. ხოლო ვესავ ქრისტე იესუმს მიერ ტიმოთესსაცა ადრე მივლინებასა თქუენდა, რადთა მეცა გულ-მხიარულად ვცნა თქუენთვს.
20. რამეთუ არავინ მაქუს სხუად ერთგული, რომელმანმცა თქუენთვს გულითად იზრუნა.
21. რამეთუ ყოველნი თავთა თვსთა ეძიებენ და არა ქრისტე იესუმსსა.
22. ხოლო გამოცდილებად იგი მისი იცით, რამეთუ, ვითარცა მამასა შვილმან, ეგრე ჰმონა ჩემ თანა სახარებასა მას.
23. ამისსა უკუე ვესავ მივლინებასა, რაჟამს განვიგო თავისა ჩემისად მისგან.
24. ხოლო ვესავ უფალსა, ვითარმედ მეცა ადრე მოვიდე.
25. უმჯობესადრე შევჰრაცხე ეპაფროდიტეს, ძმისა ჩემისა და თანა-შემწისა და თანა-მოსაგრისა ჩემისა, ხოლო თქუენისა მოციქულისა და მსახურისა მის საჯმართა ჩემთადასა, მივლინებად თქუენდა,
26. ვინადათგან სურვიელცა იყო თქუენ ყოველთა ხილვად და ზრუნვიდა, რამეთუ გასმიოდა, ვითარმედ დასნეულდა.

27. და ნანდვლვე დასწეულდა ვიდრე სიკუდილდმდე; არამედ ღმერთმან შეიწყალა იგი და არა ხოლო თუ იგი, არამედ მეცა, რადთა არა მწუხარებად მწუხარებასა ზედა დამერთოს.
28. მოსწრაფედ უკუე მივაკლინე ეგე, რადთა იხილოთ ეგე და კუალად გიხაროდის, და მე უჭუვარ ვიყო.
29. შეიწყნარეთ ეგე უფლისა მიერ ყოვლითა სიხარულითა, და ეგევითარნი ეგე პატიოსნად იპყრენით,
30. რამეთუ საქმისათჳს ქრისტესისა სიკუდილადმდე მიიწია წინა-დაპყრობად სულითა, რადთა აღავსოს თქუენი იგი დაკლებული ჩემდა მომართ მსახურებისად.

3

1. ამიერთგან, ძმანო, გიხაროდენ უფლისა მიერ! იგივე მიწერად თქუენდა ჩემდა არა სიცონილ არს, და თქუენდა კრძალულება არს.
2. ეკრძალეზოდეთ ძალთა მათგან, ეკრძალეზოდეთ ბოროტთა მათგან მუშაკთა, ხედევდით განკუეთილებასა მას,
3. რამეთუ ჩუენ ვართ წინადაცუეთილებად იგი, რომელნი სულითა ღმრთისა ვკმსახურებთ და ვიქადით ქრისტე იესუმს მიერ და არა ჯორცთა ვესავთ,
4. და ღათუ მაქუს მე ჯორცთაგანცა სასოებად, უკუეთუ ვინმე ჰგონებდეს სხუად სასოებად ჯორცითა, მე - უფროდსდა:
5. წინადაცუეთილებად რვა დღისამან, ნათესავით ისრაჴლისად, ტომისაგან ბენიამენისა, ებრაელი ებრაელთაგან, შჯულითა ფარისეველი,
6. შურით ვსდევნიდ ეკლესიათა და სიმართლითა შჯულისადათა ვიყავ მე უბრალო.
7. არამედ რომელი-იგი იყო ჩემდა შესამინელ, ესე შემირაცხიეს ქრისტესთჳს ზღვევად.
8. არამედ და შე-ცა-ვკრაცხო ყოველივე ზღვევად გარდამატებულისა მისთჳს მეცნიერებისა ქრისტე იესუმს უფლისა ჩუენისადათა, რომლისათჳს ყოვლისაგან ვიზღვიე და შემირაცხიეს იგი ნაგევად, რადთა ქრისტე შევიძინო.
9. და ვიპოო მას შინა, რადთა არა მაქუნდეს ჩემი სიმართლე შჯულისაგან, არამედ სარწმუნოებითა ქრისტესითა, ღმრთისა მიერი იგი სიმართლე სარწმუნოებით,
10. ცნობად მისა და ძალსა მას აღდგომისა მისისასა და ზიარებასა მას ვნებათა მისთასა, თანა-ხატ ქმნად სიკუდილსა მას მისსა,
11. რადთა მი-ვითარ-რად-ვსწუდე აღდგომასა მასცა მკუდართასა.
12. არა თუ ვითარმედ აწვე მომიღებიეს, ანუ თუ აწვე სრულ ქმნულ ვარ; ხოლო ვსდევ ეგრეთ, რადთა ვეწიო, რომლითაცა წევნულ ვიქმენ ქრისტე იესუმს მიერ.
13. ძმანო, მე არღარა შემირაცხიეს თავი ჩემი წარწევნულად; ხოლო ერთი ესე: უკუანასა მას დავივიწყებ და წინასა მას მივსწუდები,
14. და კრძალულებით ვსდევ გვრგვნსა მას ზეცისა ჩინებისა ღმრთისასა ქრისტე იესუმს მიერ.
15. რაოდენნი უკუე სრულნი ვართ, ამას ვზრახვიდეთ; და სხუასა თუ რასმე ზრახვიდეთ, და იგიცა ღმერთმან გამო-ვე-გიცხადოს თქუენ.
16. გარნა, რომელსა-ესე მივსწუეთით, მასვე ვზრახვიდეთ და მასვე წესსა ზედა ვეგნეთ.
17. მობაძავ ჩემდა იქმნენით, ძმანო, და ხედევდით, რომელნი-იგი ესრეთ ვლენან, ვითარცა-ესე ვართ ჩუენ სახე თქუენდა.
18. რამეთუ მრავალნი ვინმე ვლენან, რომელთათჳს მრავალ-გზის გეტყოდე თქუენ, ხოლო აწ ტირილით გითხრობ თქუენ მტერთა მათთჳს ქრისტეს ჯუარისათა,

19. რომელთა აღსასრული წარწყმედად არს, რომელთა ღმერთი მუცელი არს და დიდებად – სირცხვლსა შინა მათსა, რომელნი ქუეყანისასა ზრახვენ.
20. ხოლო ჩუენი მოქალაქეობად ცათა შინა არს, ვინაჲცა მაცხოვარსა მოველით, უფალსა იესუ ქრისტესა,
21. რომელმან გარდაცვალნეს ჯორცნი ესე სიმდაბლისა ჩუენისანი, რადთა იყვნენ იგინი თანა-ხატ ჯორცთა მათ დიდებისა მისისათა შეწევნისაებრ ძლიერებისა მისისა, დამორჩილებად მისა ყოველი.

4

1. ვინაჲცა, ძმანო ჩემნო საყუარელნო და სასურველნო, სიხარულნო და გვრგვინო ჩემნო, ესრეთ მტკიცედ დეგით უფლისა მიერ, საყუარელნო.
2. ევვოდიას გლოცავ და სუნტჯქოს გლოცავ, რადთა მასვე ჰზრახვიდეთ უფლისა მიერ;
3. ჰე, გლოცავ შენცა, ერთგულსა თანა-მეუღლესა, შეიწყნარენ ეგენი, რომელნი-ეგე სახარებასა მას თანამოდუაწე მექმნეს მე კლემენტოსითურთ, და სხუათა მათ თანა-შემწეთა ჩემთა, რომელთა სახელები წერილ არს წიგნსა მას ცხორებისასა.
4. გიხაროდენ მარადის უფლისა მიერ, კუალად გეტყვ: გიხაროდენ.
5. სიმდაბლე ეგე თქუენი ცხად იყავნ ყოველთა კაცთა. უფალი ახლოს არს.
6. ნურარას ჰზრუნავთ, არამედ ყოვლითა ლოცვითა და ვედრებითა მადლობით თხოვანი ეგე თქუენნი საცნაურ იყვნედ ღმრთისა მიმართ,
7. და მშჯდობამან ღმრთისამან, რომელი ჰმატს ყოველთა გონებათა, შეზღუდენინ გულნი თქუენნი და გონებანი თქუენნი ქრისტე იესუმს მიერ.
8. ამიერითგან, ძმანო, რაოდენი არს ჭემმარიტ, რაოდენი პატიოსან, რაოდენი მართალ, რაოდენი წმიდა, რაოდენი საყუარელ, რაოდენი საქებელ, რაოდენი სათნო და რაოდენი ქებულ, მას ზრახევდით.
9. რომელცა-იგი ისწავეთ და მიიღეთ და გესმა და იხილეთ ჩემ თანა, მას იქმოდეთ; და ღმერთი მშჯდობისად იყავნ თქუენ თანა.
10. ხოლო განვიხარე უფლისა მიერ დიდად, რამეთუ აწვე ეგერა აღმოცენებულ ხართ ჩემ კერძო ზრახვად, რომელსაცა-იგი ზრახევდით, ხოლო დაჰყდუნდით.
11. არა თუ ნაკლულევანებისათვს რაჲსმე გეტყვ თქუენ, რამეთუ მე მისწავიეს: რომელთა შინა ვარ, რადთა კმა-ვიყო.
12. ვიცი დამდაბლებადცა და ვიცი გარდამატებადცა; ყოველთა მიმართ და ყოველსა შინა შეზმნილ ვარ: განძლებად შიმშიდ, აღმატებად და დაკლებად.
13. ყოველივე ძალ-მიც განმამლიერებელისა ჩემისა ქრისტეს მიერ.
14. გარნა კეთილად ჰყავთ, რამეთუ ეზიარენით ჭირთა ამათ ჩემთა.
15. ხოლო ესე თქუენცა უწყით, ფილიპელნო, რამეთუ დასაბამსა მას სახარებისასა, რაჲამს გამოვედ მაკედონიადთ, არცა ერთი ეკლესიად მეზიარა მე მოცემისათვს და მოღებისა, გარნა ხოლო თქუენ მარტოდ.
16. რამეთუ თესალონიკედცა ერთ-გზის და ორ-გზისცა საჯმრად ჩემდა მომიძლუანეთ.
17. არა თუ რამეთუ საცემელსა ვემიებ, არამედ ვემიებ ნაყოფსა მას, რომელი აღემატების თქუენდა.
18. მაქუს მე ყოველი და გარდამრევიეს; და აღსავსე ვარ მოღებითა ეპაფროდიტესგან თქუენ მიერ სულითა სურნელებისაჲთა, მსხუერპლითა მით შეწირულითა სათნოდთა ღმრთისაჲთა.

19. ხოლო ღმერთმან ჩემმან ადავსენ ყოველი საკმარი თქუენი სიმდიდრისაებრ მისისა დიდებითა ქრისტე იესუმს მიერ.
20. ხოლო ღმერთსა და მამასა ჩუენსა დიდებად უეუნითი უეუნისამდე. ამინ.
21. მოიკითხევდით ყოველთა წმიდათა ქრისტე იესუმს მიერ. გიკითხვენ თქუენ ჩემთანანი ძმანი.
22. გიკითხვენ თქუენ ყოველნი წმიდანი, უფროსდა სახლისა მის კეისრისანი.
23. მაღლი უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესი სულისა თქუენისა თანა. ამინ.

პავლე მოციქულისა წიგნი კოლასელთა მიმართ

1

1. პავლე, მოციქული იესუ ქრისტესი ნებითა ღმრთისადათა, და ტიმოთე ძმად
2. კოლასეს შინა წმიდათა და მორწმუნეთა ძმათა ქრისტე იესუმს მიერ:
3. მაღლი თქუენდა და მშვიდობად ღმრთისა მიერ მამისა ჩუენისა და უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესა. ვჰმადლობ ღმერთსა და მამასა უფლისა ჩუენისა, იესუ ქრისტესსა, მარადის თქუენთს ვილოცავთ.
4. გუესმა სარწმუნოებად ეგე თქუენი ქრისტე იესუმს მიმართ და სიყუარული ყოველთა მიმართ წმიდათა
5. სასოებისა მისთს, განმზადებულისა თქუენთს ცათა შინა, რომელი-იგი წინადაწარ გესმა სიტყუასა მას შინა ჭემმარიტებისა სახარებისასა,
6. რომელ-იგი მოიწია თქუენდა, ვითარცა ყოველსა შინა სოფელსა, და არს ნაყოფიერ და აღორძინებულ, ვითარცა-ეგე თქუენ შორის, ვინადათ დღითგან გესმა და სცანთ მაღლი იგი ღმრთისადა ჭემმარიტებით,
7. ვითარცა-იგი ისწავეთ ეპაფრადსგან, საყუარელისა თანა-მონისა ჩუენისა, რომელ-იგი არს სარწმუნოდ თქუენდა მიმართ მსახური ქრისტესი,
8. რომელმანცა მაუწყა ჩუენ თქუენი ეგე სიყუარული სულითა.
9. ამისთს ჩუენცა, ვინადათ დღითგან გუესმა, არა დავსცხრებით თქუენთს ლოცვითა და თხოვითა, რადათა აღივსნეთ მეცნიერებითა ნებისა მისისადათა, ყოვლითა სიბრძნითა და გულისწმის-ყოფითა სულიერითა,
10. რადათა ხვდოდით თქუენ ღირსად ღმრთისა ყოველსავე სათნოებასა ყოვლითა საქმითა კეთილითა ნაყოფიერნი და აღორძინებულნი მეცნიერებასა ღმრთისასა,
11. ყოვლითა ძალითა განძლიერებულნი სიმტკიცისაებრ დიდებისა მისისა, ყოვლისა მიმართ მოთმინებისა და სულგრძელებისა, სიხარულით,
12. ჰმადლობდით მამასა, რომელმან ღირს გუყვნა ჩუენ ნაწილსა მას მკვდრობისა წმიდათადასა ნათელსა შინა,
13. რომელმან მიჰსწნა ჩუენ ჯელმწიფებისა მისგან ბნელისა და მიმცვალნა ჩუენ სასუფეველსა მისა მისისა საყუარელისასა,
14. რომლისაგან მაქუს ჩუენ გამოჰსწნა და მოტევებად ცოდვათა ჩუენთადა,
15. რომელი-იგი არს ხატი ღმრთისა უხილავისადა, პირმშოდ ყოველთა დაბადებულთადა.
16. რამეთუ მის მიერ დაებადა ყოველივე ცათა შინა და ქუეყანასა ზედა, ხილულნი და არა - ხილულნი, ანუ თუ საყდარნი, ანუ თუ უფლებანი, გინა თუ მთავრობანი, გინა თუ ჯელმწიფებანი,- ყოველივე მის მიერ და მისსა მიმართ დაებადა.

17. და იგი თავადი არს ყოველთა წინა, და ყოველივე მის მიერ დამტკიცნა.
18. და იგი არს თავი გუამისა მის ეკლესიისად, რომელი არს დასაბამი, პირმშობ მკუდრეთით, რადთა იყოს იგი თავადი ყოველსა შინა მთავარ;
19. რამეთუ მას შინა სათნო-იყო ყოველივე სავსებად დამკვდრებად
20. და მის მიერ დაგებად ყოველი მისა მიმართ, მშვდობა-ყო სისხლითა მით ჯუარისა მისისადათა მის მიერ, გინა თუ ქუეყანასა ზედა, გინა თუ ცათა შინა.
21. და თქუენ ოდესმე იყვნით უცხო-ქმნულ და მტერ გონებითა თქუენითა საქმეთა მათ შინა ბოროტთა,
22. ხოლო აწ დაგიგნა გუამითა მით ჯორცთა მისთადათა სიკუდილისა მიერ და წარგადგინნა თქუენ წმიდად და უბიწოდ და უბრალოდ წინაშე მისსა,
23. უკუეთუ ეგნეთ სარწმუნოებასა ზედა დაფუძნებულნი და დამტკიცებულნი და შეურყეველნი სასოებისა მისგან სახარებისა, რომელისაჲ გესმა, ქადაგებულისაჲ ყოვლისა შორის დაბადებულისა ცასა ქუეშე, რომლისა ვიქმენ მე, პავლე, მსახურ.
24. აწ მიხარის ვნებათა მათ შინა თქუენთვს და აღვასრულებ დაკლებულთა მათ ჭირთა ქრისტესთა ჯორცითა ჩემითა გუამისათვს მისისა, რომელ არს ეკლესიაჲ,
25. რომლისა ვიქმენ მე მსახურ მოღუაწებითა ღმრთისადათა, რომელი მომეცა მე თქუენდა მიმართ აღსრულებად სიტყვსა ღმრთისა
26. საიდუმლოდ იგი, დაფარული საუკუნითგან და ნათესავითგან, ხოლო აწ გამოეცხადა წმიდათა მისთა,
27. რომელთაჲ-იგი ინება ღმერთმან უწყებად, რაჲ-იგი არს სიმდიდრე დიდებისა საიდუმლომსაჲ მის წარმართთა შორის, რომელ არს ქრისტე თქუენ შორის, სასოებაჲ იგი დიდებისაჲ,
28. რომელსა-ესე ჩუენ ვქადაგებთ, ვასწავებთ ყოველსა კაცსა და ვჰმოდურით ყოველსა კაცსა ყოვლითა სიბრძნითა, რადთა წარუდგინოთ ყოველი კაცი სრული ქრისტე იესუმს მიერ.
29. რომლისათვსცა ვშურები და ვილუწი შეწევნისაებრ მისისა, შეწევნულისა ჩემ შორის ძალითა.

2

1. რამეთუ მნებავს უწყებად თქუენდა, რაბამი ღუაწლი მაქუს თქუენთვს და ლავდიკელთა მათ და რაოდენთა არა უხილავს პირი ჩემი ჯორციელად,
2. რადთა ნუგეშინის-ცემულ იქმნენ გულნი მათნი, თანა-შეტყუებულნი სიყუარულით ყოვლისა მიმართ სიმდიდრისა გულსავსებისა, გულისწმის-ყოფისა მეცნიერად საიდუმლოსა მას ღმრთისასა და მამისასა და ქრისტესსა,
3. რომელსა შინა არიან ყოველნი საუნჯენი სიბრძნისანი და მეცნიერებისანი დაფარულნი.
4. ხოლო ამას ვიტყვ, რადთა ნუ ვინმე შეურაცხ-გყვნეს თქუენ სიტყვთა მეტნობისადათა;
5. რამეთუ დაღათუ ჯორცითა შორს ვარ, არამედ სულითა თქუენ თანა ვარ; მიხარის და ვხედავ თქუენსა მაგას წესიერებასა და სიმტკიცესა მაგას ქრისტეს მიმართ სარწმუნოებისა თქუენისასა.
6. ვითარცა-ეგე გისწავიეს ქრისტე იესუ უფალი, მას შინა ვიდოდეთ,
7. დაფუძნებულნი და აღშენებულნი მას ზედა და დამტკიცებულნი სარწმუნოებითა, ვითარცა-იგი ისწავეთ, აღმატებოდეთ მას შინა მადლობითა.

8. ეკრძალებით, ნუ ვინმე იყოს წარმტყუენველ თქუენდა სიბრძნის მოყუარებითა და ცუდითა საცთურითა მოძღურებისა მისებრ კაცთადასა, წესთა მათებრ ამის სოფლისათა და არა ქრისტეს მიერ,
9. რამეთუ მას შინა დამკვდრებულ არს ყოველივე სავსებად ღმრთეებისად ჯორციელად.
10. და ხართ თქუენ მას შინა აღსავსე, რომელნი-იგი არს თავი ყოვლისა მთავრობისა და ჳელმწიფებისად,
11. რომლითაცა წინადაიცვთეთ წინადაცუეთითა მით ჳელით უქმნელითა განძარცუვითა მით გუამისა მის ჳორცთა მათ ცოდვათადასა წინადაცუეთითა ქრისტესითა.
12. მის თანა დაეფლენით ნათლის-ღებითა მით, რომლისა თანაცა აღსდევით სარწმუნოებითა მით შეწევნითა ღმრთისადათა, რომელმან-იგი აღადგინა მკუდრეთით.
13. და თქუენცა მკუდარ იყვენით შეცოდებათა შინა და წინადაუცუეთელებითა მით ჳორცთა თქუენთადათა, მის თანა განგაცხოველნა თქუენ, მოგვტევნა ჩუენ ყოველნი შეცოდებანი.
14. და ავოცა ჩუენთვს ჳელით წერილი ბრძანებით, რომელი იყო ანტაკრად ჩუენდა, და იგი აღილო შორის და შემსჳულა ჯუარსა,
15. განძარცუნა მთავრობანი იგი და ჳელმწიფებანი და საჩუენებელ ქმნნა იგინი კადნიერებით და განაქიქნა იგინი მას შინა.
16. ნუმცა ვინ უკუე განგიკითხავს თქუენ საჳმლითა და სასუმლითა, გინა კერძო დღესასწაულისადათა, გინა თვს-თავითა, გინა შაბათობითა,
17. რომელი-იგი არს აჩრდილი მერმეთად მათ, ხოლო - ჳორცთა ქრისტესთა.
18. ნუვინ თქუენ მძლე გექმნებინ, უნდეს თუ სიმდაბლითა და წესითა ანგელოზთადათა, რომელი-იგი არა იხილა, განიკითხვიდეს ამაოდ განლალეებული გონებითა მით ჳორცთა მისთადათა
19. და არა შეიკრძალოს თავი, რომლისაგან ყოველი გუამი, სხეულთაგან და ნაწევართა შექმნული და შეერთებული, ორძის სიორძილსა მას ღმრთისასა.
20. უკუეთუ მოჳკუედით ქრისტეს თანა ნივთთა მათგან ამის სოფლისათა, რადასადა ვითარცა ცხოველნი სოფელსა შინა, ჳბრძანებთ:
21. “ნუ მიეახლები, ნუცა გემოს იხილავ, ნუცა შეეხები”,
22. რომელ-იგი არს ყოველივე განსარყუნელად ჳუმევითა მით მცნებისა მისებრ და მოძღურებისა კაცთადასა?
23. რომელ-იგი არს, რეცა სიტყუად რადმე აქუს სიბრძნისა ნებსითითა მით წესითა და სიმდაბლითა და ურიდებითა ჳორცთადათა, არა თუ პატივითა რადთმე განსაძღებულად ჳორცთა.

3

1. უკუეთუ ქრისტეს თანა აღსდევით, ზეცისასა ეძიებდით, სადაცა-იგი ქრისტე არს მარჯუენით ღმრთისა მჯდომარე.
2. ზეცისასა ზრახვედით და ნუ ქუეყანისასა.
3. რამეთუ მოჳკუედით, და ცხორებად თქუენი დაფარულ არს ქრისტეთურთ ღმრთისა თანა.
4. რაჳამს ქრისტე გამოცხადნეს, ცხორებად იგი ჩუენი, მაშინ თქუენცა მის თანა გამოსცხადნეთ დიდებითა.

5. მოაკუდინენით უკუე ასონი თქუნენი ქუეყანასა ზედა: სიძვად, არაწმიდებად, ვნებად, გულის თქუმად ბოროტი და ანგაჰრებად, რომელ არს კერპ-მსახურებად,
6. რომელთათჳს მოიწევის რისხვად ღმრთისად ნაშობთა მათ ზედა ურჩებისათა,
7. რომელთა-იგი შინა თქუნენცა სადმე იქცეოდეთ, ოდეს-იგი სცხონდებოდეთ მათ შინა.
8. ხოლო აწ განიშორეთ თქუნენცა ყოველივე: რისხვად, გულის წყრომად, უკეთურებად, გმობად, უშუერი სიტყუად პირისაგან თქუნენისა.
9. ნუ უტყუით ერთი-ერთსა, განიძარცუეთ ძუელი იგი კაცი საქმით მისითურთ
10. და შეიმოსეთ ახალი იგი, განახლებული მეცნიერებად მსგავსად ხატისა მის დამბადებელისა მისისა,
11. სადა-იგი არა არს წარმართ და ჰურია, წინადაცუეთილება და წინადაუცუეთილება, ბარბაროზ, სკვთელ, მონება, აზნაურება, არამედ ყოვლად ყოველსა შინა ქრისტე.
12. შეიმოსეთ უკუე, ვითარცა რჩეულთა ღმრთისათა, წმიდათა და საყუარელთა, მოწყალება, შეწყნარება, სიტკბოება, სიმდაბლე, სიმშჳდე, სულგრძელება,
13. თავს-იდებდით ურთიერთარს და მიჰმადლებდით თავთა თჳსთა, უკუეთუ ვისმე აქუნდეს ვისთჳსმე ბრალი. ვითარცა-იგი ქრისტემან მიგმადლა თქუნ, ეგრეცა თქუნ მიჰმადლეთ მათ.
14. და ამას ყოველსა ზედა სიყუარული, რომელ-იგი არს სიმტკიცე სრულებისად,
15. და მშჳდობად იგი ღმრთისად განმტკიცენინ გულთა შინა თქუნთა, რომლისა მიმართცა-იგი ჩინებულ ხართ ერთითა ჯორცითა, და მადლის მიმცემელ იყვენით.
16. და სიტყუად იგი ქრისტესი დამკვდრებულ იყავნ თქუნ თანა მდიდრად ყოვლითა სიბრძნითა; ასწავებდით და ჰმოდურიდით თავთა თქუნთა ფსალმუნითა და გალობითა და შესხმითა სულიერითა, მადლითურთ უგალობდით გულთა შინა თქუნთა უფალსა;
17. და ყოველსავე, რასაცა იქმოდით სიტყვთ გინა საქმით, ყოველსავე სახელითა უფლისა იესუდსითა, ჰმადლობდით ღმერთსა და მამასა მის მიერ.
18. ცოლნი დაემორჩილენით თჳსთა ქმართა, ვითარცა-იგი სათნო არს უფლისა.
19. ქმართა გიყუარდედ ცოლნი თჳსნი და ნუ განჰმწარდებით მათა მიმართ.
20. შვილნი დაემორჩილენით მამა-დედათა თქუნთა ყოვლითავე, რამეთუ ესე არს სათნო უფლისა მიერ.
21. მამანი ნუ განარისხებთ შვილთა თქუნთა, რადთა არა ეურვოდინ.
22. მონანი ერჩდით ყოვლითავე ჯორციელთა უფალთა თქუნთა, ნუ ხოლო თუალთა წინაშე თუალ-ღებით, ვითარცა კაცთ-მოთნენი, არამედ მარტივობითა გულისადათა გეშინოდენ ღმრთისა.
23. და ყოველსავე, რასაცა იქმოდით, გულითად იქმოდეთ, ვითარცა უფლისასა, და ნუ ვითარცა კაცთასა.
24. უწყოდეთ, რამეთუ უფლისა მიერ მოიღოთ მოსაგებელი მკვდრობისა მის თქუნისად, რამეთუ უფალსა ქრისტესა ჰმონებთ.
25. ხოლო რომელ-იგი მავნებელ იყოს, მოეგოს, რადცა-იგი ავნო, და არა არს თუალთ-ხუმა.

1. უფალნი ეგე სამართალსა და სწორსა მისცემდით მონათა მათა; უწყოდეთ, რამეთუ თქუნენცა უფალივე გივის ცათა შინა.
2. ლოცვასა განეკრძალენით, იღჳძებდით მას შინა მადლობით;

3. ილოცვედით მის თანა და ჩუენთვსცა, რადთა ღმერთმან განმიღოს ჩუენ კარი სიტყვსად სიტყუად სიადუმლოთა მათ ქრისტესთა, რომლისათვსცა პერობილ ვარ,
4. რადთა განვაცხადო იგი, ვითარ-იგი ჯერ-არს ჩემდა სიტყუად.
5. სიბრძნით იქცეოდეთ გარეშეთა მათ მიმართ, ჟამთა გამოიფრდიდით.
6. სიტყუად თქუენი მარადის მადლითა ვითარცა მარილითა შეზავებულ იყავნ, რადთა უწყოდით, ვითარ-იგი შეჰგავს თქუენდა თვთოეულისა სიტყვს-მიგებად.
7. ჩემთვს ყოველივე გაუწყოს თქუენ ტვქიკოს, საყუარელმან ძმამან და სარწმუნომან მსახურმან და თანა-მონამან ჩუენმან უფლისა მიერ,
8. რომელი მივავლინე თქუენდა მებრვე ამისთვს, რადთა ცნას თქუენთვს და ნუგეშინის-სცეს გულთა თქუენთა
9. ონესიმეს თანა, სარწმუნოდსა და საყუარელისა ძმისა, რომელ-იგი არს თქუენგანი; ყოველივე აქად გაუწყოს თქუენ.
10. გიკითხავს თქუენ არისტარხოს, თანა-ტყუე ჩუენი, და მარკოზ, მამის ძმის წული ბარნაბაძისი, - რომლისათვს მიიღეთ მცნებად; უკუეთუ მოვიდეს თქუენდა, შეიწყნარეთ იგი, -
11. და ისუ, რომელსა-იგი ერქუა იოსტოს, რომელნი-იგი იყვენნ წინადაცუეთილებისაგანნი; ესენი ხოლო შემწე არიან ჩემდა სასუფეველისათვს ღმრთისა, რომელნი მექმნეს მე ნუგეშინის-მცემელ.
12. გიკითხავს თქუენ ეპაფრა, თქუენგანი, მონად ქრისტესი, მარადის იღუწის თქუენთვს ლოცვათა შინა მისთა, რადთა მტკიცედ სდგეთ სრულნი და აღვსებულნი ყოვლითა ნებითა ღმრთისადათა.
13. რამეთუ ვეწამები მას, ვითარმედ აქუს შური ფრიადი თქუენთვს და ლავდიკელთა მათთვს და იერაპოლელთა.
14. გიკითხავს თქუენ ლუკა, მკურნალი საყუარელი, და დიმა.
15. კითხვად არქუთ ლავდიკელთა მათ ძმათა და ნუმფას და სახლად-სახლად სახლისა მათისა კრებულთა.
16. და რაჟამს აღმოიკითხოთ თქუენ წიგნი ესე, ეგრეთ ყავთ, რადთა ლავდიკელთაცა ეკლესიასა აღმოიკითხოთ, და ლავდიკიადთ კუალად რადთა თქუენვე აღმოიკითხოთ.
17. და არქუთ არქიპოსს: ეკრძალე მსახურებასა მას, რომელი მიიღე უფლისა მიერ, რადთა იგი ადასრულო.
18. კითხვად ჴელითა ჩემითა პავლესითა. მოიწსენენით კრულეზანი ჩემნი. მადლი თქუენ თანა. ამინ.

პავლე მოციქულისა წიგნი თესალონიკელთა მიმართ

1

1. პავლე და სილოანე და ტიმოთე ეკლესიასა თესალონიკელთასა ღმრთისა მიერ მამისა და უფლისა იესუ ქრისტესა: მადლი თქუენდა და მშჯდობად ღმრთისა მიერ მამისა ჩუენისა და უფლისა იესუ ქრისტესა.
2. ვჰმადლობთ ღმერთსა მარადის თქუენ ყოველთათვს, წსენებასა თქუენსა ვჰყოფთ ლოცვათა შინა ჩუენთა.

3. მოუკლებელად მოვიკსენებთ თქვენთა მათ სამქეთა სარწმუნოებისათა და შრომასა სიყუარულისასა და მოთმინებასა მას სასოებისასა უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესსა წინაშე ღმრთისა და მამისა ჩუენისა.
4. უწყოდეთ, ძმანო საყუარელნო ღმრთისანო, რჩეულებად ეგე თქუენი.
5. რამეთუ სახარებად ესე ჩუენი არა იყო თქუენდა მიმართ სიტყვთ ხოლო, არამედ ძალითაცა და სულითა წმიდითა და გულ-სავსებითა მრავლითა, ვითარცა-იგი იცით, რაბამ ვიქმნენით ჩუენ თქუენდა მიმართ თქუენთსვე.
6. და თქუენ მობაძავ ჩუენდა იქმნენით და უფლისა, და შეიწყნარეთ სიტყუად იგი ჭირსა შინა მრავალსა სიხარულითა სულისა წმიდისადათა,
7. ვიდრელა იქმნენითცა თქუენ სახე ყოველთა მათ მორწმუნეთა, რომელნი არიან მაკედონიას შინა და აქადას.
8. რამეთუ თქუენ მიერ განეფინა სიტყუად იგი უფლისად არა ხოლო მაკედონიას შინა და აქაიას, არამედ ყოველთა ადგილთა სარწმუნოებად თქუენი ღმრთისა მიმართ განჭდა, ვიდრემდის არღარად გვკმს ჩუენ სიტყუად რადმე.
9. მაგათ თვთ გითხრან ჩუენთვს, ვითარი შესლვად გუაქუნდა თქუენდა მიმართ, და ვითარ მოიქეციოთ კერპთაგან ღმრთისა მიმართ მონებად ღმრთისა ცხოველისა და ჭემმარიტისა
10. და მოლოდებად ძისა მისისა ზეცით, რომელი-იგი აღადგინა მკუდრეთით, იესუ, მკსნელი ჩუენი, რისხვისა მისგან მომავალისა.

2

1. რამეთუ თქუენ თვთ უწყით, ძმანო, შემოსლვად იგი ჩუენი თქუენდა მიმართ, რამეთუ არა ცუდად რად იყო;
2. არამედ წინადაწარ ვივნეთ და ვივინენით, ვითარცა-იგი უწყით, ფილიპეს შინა, განვეცხადენით ღმრთისა ჩუენისა მიერ სიტყუად თქუენდა მიმართ სახარებასა მას ღმრთისასა მრავლითა ღუაწლითა.
3. რამეთუ ნუგეშინის-ცემად ესე ჩუენი არა საცთურისაგან, არცა არაწმიდებისა, არცა ზაკუვით,
4. არამედ ვითარცა-იგი გამოცდილ ვართ ღმრთისა მიერ რწმუნებად ჩუენდა სახარებად იგი, ეგრეთცა ვიტყვთ, არა ვითარცა კაცთა სათნო-ვეყოფვით, არამედ ღმერთსა, რომელი-იგი არს გამომცდელი გულითა ჩუენითად.
5. რამეთუ არცა სადა სიტყვთა ლიქნისადათა ვიყვენით, ვითარცა-ეგე თქუენ უწყით, არცა მიზეზითა ანგაჰრებისადათა, ღმერთი მოწამე არს.
6. არცა ვეძიებთ კაცთაგან დიდებასა, არცა თქუენგან და არცა სხუათაგან;და ესელა ჯელ-გუეწიფების,და-თუმცა რადმე-გამძიმეთ,ვითარცა ქრისტეს მოციქულთა,
7. არამედ ვიქმნენით ჩუენ მშვდ და მყუდრო თქუენ შორის,ვითარცა მზრდელი რად ჰფუფუნებნ თვსთა შვილთა.
8. ეგრეთ მოსურნე ვიყვენით თქუენდა და ჯერ-გვჩნდა მიცემად თქუენდა არა ხოლო სახარებად იგი ღმრთისად, არამედ თვსთაცა სულთა, რამეთუ საყუარელ ჩუენდა იქმნენით.
9. მოიკსენენით, ძმანო, შურომანი ჩუენნი და რუდუნებანი, რამეთუ ღამე და დღე ვიქმოდეთ, რადთა არავის დაუმძიმოთ თქუენგანსა, და ესრეთ ვქადაგეთ თქუენდა მიმართ სახარებად იგი ღმრთისად.

10. თქვენ მოწამე ხართ და ღმერთი, ვითარ-იგი ღირსად და მართლად და უბიწოდ თქვენ მორწმუნეთა მიმართ ვიყვნით,
11. ვითარცა-ეგე იცით, ვითარ კაცად-კაცადსა თქუენსა, ვითარცა მამად თვისსა შვილსა, ეგრეთ გლოცევდით თქვენ და ნუგეშინის-გცემდით
12. და გიწამებდით, რადთა ხვდოდით თქვენ ღირსად ღმრთისა, რომელმან-იგი გიჩინა თქვენ თვისსა მას სასუფეველსა და დიდებასა.
13. ამისთვის ჩუენცა ვჰმადლობთ ღმერთსა მოუკლებელად, რამეთუ მიიღეთ თქვენ სიტყუად იგი სმენისა ღმრთისა ჩუენ მიერ და შეიწყნარეთ არა თუ სიტყუად კაცთად, არამედ ვითარცა არს ჭემმარიტად სიტყუად ღმრთისა, რომელიცა-იგი შეწევნასა აჩუენებს თქვენ შორის მორწმუნეთა მაგათ.
14. რამეთუ თქვენ მობაძავ იქმნენით, ძმანო, ეკლესიათა მათ ღმრთისათა, რომელნი არიან ჰურთისტანს ქრისტე იესუს მიერ, რამეთუ ეგრეთვე გევნო თქუენცა თვისთაგან ტომთა, ვითარცა-იგი მათ ჰურთათაგან,
15. რომელთა-იგი უფალი მოკლეს იესუ და თვისნი წინაღწარმეტყუელნი და ჩუენ გამოგუდევნეს და ღმერთსა არა სათნო-ეყვნეს და ყოველთა კაცთა წინააღმდეგომ არიან
16. და ჩუენ მახრკოლებენ წარმართთა მიმართ სიტყუად, რადთა ცხონდენ, რადთა აღესრულნენ ცოდვანი მათნი მარადის; რამეთუ მოიწია მათ ზედა რისხვად სრულად.
17. ხოლო ჩუენ, ძმანო, ობოლ ღათუ ვიქმნენით თქუენგან წუთერთ ჟამ პირითა და არა გულითა, უმეტესად ვისწრაფეთ პირისა თქუენისა ხილვად მრავლითა წადიერებითა.
18. ვინაჲცა ვინებეთ მისლვად თქუენდა მე, პავლე, ერთ-გზის და ორ-გზის, და დამახრკოლნა ჩუენ სატანა.
19. რამეთუ რად-მე არს სასოებად ჩუენი ანუ სიხარული ანუ გვრგვნი სიქადულისად? ანუ არა-მე თქუენა წინაშე უფლისა იესუ ქრისტესა მისსა მას მოსლვასა?
20. რამეთუ თქუენ ხართ დიდებანი ჩუენნი და სიხარული.

3

1. ვინაჲცა ვერღარა დავთმეთ, ჯერ-ვიჩინეთ ათინას შინა დაშთომად მარტოთა
2. და მივავლინეთ ტიმოთე, ძმად ჩუენი და მსახური ღმრთისა და თანა-შემწე ჩუენი სახარებასა მას ქრისტესსა, რადთა დაგამტკიცნეს თქვენ და ნუგეშინის-გცეს თქვენ სარწმუნოებისა მაგის თქუენისათვის,
3. რადთა არას იურვიოდით ჰირთა ამათ შინა, რამეთუ თქვენ თვთ უწყით, ვითარმედ ვდგათ-ვე ამისთვის.
4. და ვიდრე-იგი თქვენ თანა ვიყვნით, წინაღწარ გითხრობდით თქვენ, ვითარმედ ჰირთა შესლვად ვართ, ვითარცა-ესე იქმნაცა და იხილეთ.
5. ამისთვის მეცა ვერღარა დავთმე და მივავლინე ტიმოთე, რადთა ვცნა თქუენი ეგე სარწმუნოებად, ნუუკუე განგცადნა თქვენ განმცდელმან, და ცუდად იყოს შრომად იგი ჩუენი.
6. ხოლო აწდა მოვიდა ტიმოთე თქუენით და მახარა ჩუენ სარწმუნოებად და სიყუარული თქუენი, და რამეთუ გაქუს ჰსენებად ჩუენი კეთილი მარადის და გსურის ხილვად ჩუენდა, ვითარცა-ესე ჩუენ თქუენდა.
7. ამისთვის ნუგეშინის-ცემულ ვიქმნენით, ძმანო, თქვენ ზედა ყოველთა მათგან ურვათა და ჰირთა ჩუენთა თქუენითა მაგით სარწმუნოებითა,
8. რამეთუ აწ ვცხონდით, უკეთუ თქვენ მტკიცედ სდგეთ უფლისა მიერ.

9. რამეთუ რომელსა-მე მადლობასა შემძლებელ ვართ მიცემად ღმრთისა თქუენთვის ყოველისა მისთვის სიხარულისა, რომლითა გზხარის თქუენთვის წინაშე ღმრთისა ჩუენისა.
10. ღამე და დღე უფროდს და უმეტეს ვევედრებით ხილვად პირისა თქუენისა და განმტკიცებად დაკლებული იგი სარწმუნოებისა თქუენისა.
11. ხოლო თავადმან ღმერთმან და მამამან ჩუენმა და უფალმან ჩუენმან იესუ ქრისტემან წარჰმართენ გზად ჩუენი თქუენდა მიმართ.
12. ხოლო თქუენ უფალმან გარდაგრიენ და გარდაგმატენ სიყურულითა ურთიერთას და ყოველთა მიმართ, ვითარცა-ესე ჩუენ თქუენდა მიმართ,
13. განმტკიცებად გულთა თქუენთა სიწმიდით და უბიწოდ წინაშე ღმრთისა და მამისა ჩუენისა მოსლვასა მას უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესსა ყოველთა თანა წმიდათა მისთა.

4

1. ამიერთგან, ძმანო ჩემნო, გიკითხავთ და გლოცავთ უფლისა მიერ იესუ ქრისტესა, რადთა ვითარცა-იგი ისწავეთ ჩუენგან, ვითარ ჯერ-არს თქუენდა სლვად და სათნო-ყოფად ღმრთისად, რადთა უფროდს ჰმატებდეთ;
2. რამეთუ იცით, ვითარნი მცნებანი მიგცენით თქუენ უფლისა მიერ იესუ ქრისტესა.
3. რამეთუ ესე არს ნებად ღმრთისად, სიწმიდე ეგე თქუენი, განშორებად თქუენდა სიძვისაგან,
4. ცნობად კაცად-კაცადისა თქუენისა თავისა თვისისა ჭურჭელი მოგებად სიწმიდით და პატივით,
5. ნუ ვნებთა გულის თქუმისადათა, ვითარცა-იგი წარმართნი, რომელთა არა იციან ღმერთი,
6. არა გარდასლვად და მოანგაჰრებად საქმესა ძმისა თვისისასა, რამეთუ შურის-მემძიებელ არს ღმერთი ამათ ყოველთათვის, ვითარცა-იგი წინადასწარ გარქუთ თქუენ და გიწამებდით.
7. რამეთუ არა გვჩინნა ჩუენ ღმერთმან არა-წმიდებად, არამედ სიწმიდედ.
8. აწ უკუე რომელმან შეურაცხყოს, არა კაცსა შეურაცხ-ჰყოფს, არამედ ღმერთსა, რომელმანცა მოგუცა სული წმიდად მისი თქუენ ზედა.
9. ხოლო ძმათ-მოყუარებისათვის არა გვკმს მიწერად თქუენდა, რამეთუ თქუენ თვთ ღმრთივ სწავლულნი ხართ სიყუარულისათვის ურთიერთარს.
10. და რამეთუ ჰყოფთ-ცა მას ყოველთა მიმართ ძმათა, რომელნი არიან ყოველსა მაკედონიასა. ხოლო გლოცავ თქუენ, ძმანო, გარდამატებად უფროდსდა
11. და პატივის-ცემის მოყუარე იყვენით და მყუდრო და იქმოდეთ თვისსა და შურებოდეთ კელითა თქუენითა, ვითარცა-იგი გამცენით თქუენ,
12. რადთა ხვდოდით შუენიერად გარემეთა მათ მიმართ, და ნურარად ვის გიკმნ.
13. ხოლო არა გუნებავს უმეცრებად თქუენი, ძმანო, შესუენებულთა მათთვის, რადთა არა სწუხდეთ, ვითარცა-იგი სხუანი, რომელთა არა აქუს სასოებად.
14. რამეთუ უკუეთუ გურწამს, ვითარმედ იესუ მოკუდა და აღდგა, ეგრეცა ღმერთმან შესუენებულნი იგი იესუდს მიერ მოიყვანნეს მის თანა.
15. ხოლო ამას გეტყვთ თქუენ სიტყვთა უფლისადათა, ვითარმედ ჩუენ, ცხოველნი ესე, რომელ დაშთომილ ვიყვნეთ მოსლვასა მას უფლისასა, ვერ მივეწინეთ შესუენებულთა მათ,

16. რამეთუ თავადი უფალი ბრძანებითა და ჳმითა ანგელოზთ მთავრისადათა და საყვრითა ღმრთისადათა გარდამოჳდეს ზეცით, და მკუდარნი იგი ქრისტეს მიერნი აღდგენ პირველად;
17. და მაშინლა ჩუენ, ცხოველნი ესე, რომელნი დაშთომილ ვიყვნეთ, მათ თანავე აღვიტაცნეთ ღრუბლითა შემთხუვევად უფლისა ჳაერთა ზედა და ესრეთ მარადის უფლისა თანა ვიყოფოდით.
18. ვინაჲცა ნუგეშინის-სცემდით ურთიერთარს სიტყუათა ამათ მიერ.

5

1. ხოლო ჟამთა მათთჳს და წელთა, ძმანო, არა გჳჳმს მიწერად თქუენდა,
2. რამეთუ თქუენ თჳთ გამოწულილვით იცით, რამეთუ დღე იგი უფლისაჲ, ვითარცა მჳარავი ღამისაჲ, ეგრეთ მოიწევის.
3. რამეთუ რაჟამს თქუან: “მშჳდობაჲ და კრძალულებაჲ”, მაშინ მეყსეულად მოიწიოს მათ ზედა მომსრველი, ვითარცა საღმობაჲ შობადისაჲ, და ვერ განერნენ.
4. ხოლო თქუენ, ძმანო, არა ხართ ბნელსა შინა, რაჲთა დღე იგი ვითარცა მჳარავი გეწიოს თქუენ.
5. რამეთუ თქუენ ყოველნი შვილნი ნათლისანი ხართ და შვილნი დღისანი, და არა ვართ ღამისანი, არცა ბნელისაგანი.
6. აწ უკუე ნუმცა გუძინავს, ვითარცა-იგი სხუათა, არამედ მღჳძარე ვიყვნეთ და განვიფრთხოთ.
7. რამეთუ რომელთა-იგი სძინავნ, ღამე სძინავნ, და რომელნი-იგი დაითრვნიან, ღამე დაითრვნიან.
8. ხოლო ჩუენ, რამეთუ დღისანი ვართ ნაშობნი, განვიფრთხოთ, შევიმოსოთ ჯაჳჳ იგი სარწმუნოებისაჲ და სიყუარულისაჲ და ჩაფხუტი იგი სასოებისაჲ და ცხორებისაჲ.
9. რამეთუ არა შემქმნნა ჩუენ ღმერთმან რისხვისათჳს, არამედ შესაწევნელად ცხორებისა უფლისა ჩუენისა მიერ იესუ ქრისტესა,
10. რომელი მოკუდა ჩუენთჳს, რაჲთა გინა თუ გუეძინოს გინა თუ გუედჳძოს, ერთბამად მის თანა ვცხონდეთ.
11. ამისთჳს ნუგეშინის-სცემდით ურთიერთარს და აღაშენებდით ერთიერთარს, ვითარცა-ეგე ჳყოფთცა.
12. ხოლო გლოცავთ თქუენ, ძმანო, იცნითმცა მშრომელნი იგი თქუენ შორის და წინამძღუარნი იგი თქუენნი უფლისა მიერ და მასწავლელნი იგი თქუენნი.
13. და უმეტესად შეჳრაცხენით იგინი სიყუარულით უფროჲს საქმისათჳს მათისა; და მშჳდობასა ჳყოფდით მათ თანა.
14. გლოცავთ თქუენ, ძმანო, სწავლიდით უწესოთა მათ, ნუგეშინის-სცემდით სულმოკლეთა, თავს-იდებდით უძლურთა მათ, სულგრძელ იყვნით ყოველთა მიმართ.
15. ეკრძალენით, ნუუკუე ბოროტისა წილ ბოროტი ვისმე მიაგოთ; არმედ მარადის კეთილსა შეუდეგით ურთიერთარს და ყოველთა მიმართ.
16. მარადის გიხაროდენ.
17. მოუკლებელად ილოცევდით.
18. ყოველსა შინა ჳმადლობდით, რამეთუ ესე არს ნებაჲ ღმრთისაჲ ქრისტე იესუჲს მიერ თქუენდა მიმართ.

19. სულსა ნუ დაავსებთ.
20. წინადაწარმეტყუელებათა ნუ შეურაცხ-ჰყოფთ.
21. ყოველივე გამოიცადეთ და უკეთესი იგი შეიკრძალებთ.
22. ყოვლისაგან საქმისა ბოროტისა განეშორებით.
23. ხოლო თავადმან ღმერთმან მშვიდობისამან წმიდა გყვენინ თქუენ ყოვლითა სრულებითა და ყოვლითა სიცოცხლითა, სული თქუენი, სამშენველი და გუამი უბიწოდ მოსლვასა მას უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესსა დაჰმარხენინ.
24. სარწმუნო არს, რომელმან-იგი გიჩინნა თქუენ, ვითარმედ და ყოსცა.
25. ძმანო, ილოცევდით ჩუენთვსცა.
26. მოიკითხებით ძმანი ყოველნი ამბორის-ყოფითა წმიდითა.
27. გაფუცებ თქუენ უფალსა, წარუკითხეთ წიგნი ესე ყოველთა ძმათა წმიდათა.
28. მადლი უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესი თქუენ თანა. ამინ.

პავლე მოციქულისა წიგნი თესალონიკელთა მიმართ მეორე

1

1. პავლე და სილოანე და ტიმოთე ეკლესიასა თესალონიკელთასა ღმრთისა მიერ მამისა ჩუენისა და უფლისა იესუ ქრისტესა:
2. მადლი თქუენდა და მშვიდობა ღმრთისა მიერ მამისა ჩუენისა და უფლისა იესუ ქრისტესა.
3. მადლობად გვღირს ღმრთისა მარადის თქუენთვს, ძმანო, ვითარცა-იგი ღირს არს, რამეთუ უმეტესად აღორძნდების სარწმუნოებად ეგე თქუენი და განმრავლდების სიყუარული კაცად-კაცადისა თქუენისა ურთიერთარს,
4. ვიდრეღა ჩუენ თვთ თქუენთვს ვიქადეთ ეკლესიათა შინა ღმრთისათა მოთმინებისა მის თქუენისათვს და სარწმუნოებისა ყოველთა მათ შინა დევნულებითა თქუენთა და ჭირთა, რომელთა თავს-იდებთ
5. სახედ სიმართლისა საშჯელისა ღმრთისა, რადთა ღირს იქმნეთ თქუენ სასუფეველსა ღმრთისა, რომლისათვსცა გევნების.
6. უკუეთუ სამართალ არს ღმრთისა მიერ მიგებად მაჭირვებულთა თქუენთა ჭირი,
7. და თქუენ, ჭირვეულთა, ლხინი ჩუენ თანა გამოჩინებასა მას უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესსა ზეცით ანგელოზთა თანა ძლიერებისა მისისათა,
8. ცეცხლითა აღისადათა მიგებად შურის-გებისა, რომელთა-იგი არა იციან ღმერთი და რომელნი-იგი არა დაემორჩილებიან სახარებასა მას უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესსა,
9. რომელთა-იგი საშჯელი მოეჰადოს, მომსრველი საუკუნოდ, პირისაგან უფლისა და დიდებისაგან ძლიერებისა მისისა,
10. რაჟამს მოვიდეს დიდებად შორის წმიდათა მისთა და საკვრველებად ყოველთა შორის მორწმუნეთა მისთა, რამეთუ სარწმუნო იქმნა წამებად ჩუენი თქუენდა მიმართ მას დღესა შინა,
11. რომლისათვს ვილოცავთ მარადის თქუენთვს, რადთა ღირს გყვენეს თქუენ ღმერთმან ჩინებისა მის და აღგავსნეს ყოვლითა სათნოებითა სახარებისადათა, და საქმითა სარწმუნოებისადათა და ძალითა,

12. რადთა იდიდოს სახელი უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესი თქუენ შორის, და თქუენ მის მიერ, მადლითა მით ღმრთისა ჩუენისადათა და უფლისა იესუ ქრისტესითა.

2

1. ხოლო გეტყვთ თქუენ, ძმანო, მოსლვისა მისთჳს უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესისა და ჩუენისა შეკრებისათჳს მისა მიმართ,
2. რადთა არა ადრე აღიმრნეთ თქუენ გონებითა, არცა შემფოთნეთ არცა სულითა, არცა სიტყვთა, არცა წიგნითა ვითარცა ჩუენ მიერ, ვითარმცა მოწევნულ იყო დღე იგი უფლისადა,
3. ნუმცა ვინ გაცთუნებს თქუენ ნუ რომლითა სახითა, რამეთუ უკუეთუ არა მოვიდეს განდგომილება იგი პირველად, და გამოჩნდეს კაცი იგი უმჯულოებისადა, შვილი იგი წარსაწყმედელისადა,
4. მჯდომი იგი და განლაღებული ყოველთა ზედა, რომელნი სახელ-დებულ არიან ღმრთად გინა სამსახურებელად, ვითარმედ და-ცა-ჯდეს იგი ტამარსა მას ღმრთისასა და გამოაჩინებდეს თავსა თჳსსა, ვითარცა ღმერთი.
5. არა გავსოვსა, რამეთუ ვიდრე-იგილა ვიყავ თქუენ თანა, ამასვე გეტყოდე თქუენ?
6. და აწ, რომელი-იგი დაგისწავიეს, და იცით გამოჩინებად იგი თჳსსა მას ჟამსა.
7. რამეთუ საიდუმლოდ იგი აწვე იქმნების უმჯულოებისადა, გარნა ხოლო, რომელსა-ესე უპყრიეს აწ, ვიდრემდე შორს განვიდეს,
8. და მაშინ გამოჩნდეს უმჯულოდ იგი, რომელი-იგი უფალმან აღვოცოს სულითა პირისა მისისადათა და განაქარვოს იგი გამოჩინებითა მით მოსლვისა მისისადათა,
9. რომლისა-იგი მოსლვად არს შეწევნითა ეშმაკისადათა, ყოვლითავე ძალითა და ნიშებითა სასწაულებითა ტყუილისადათა
10. და ყოვლითავე საცთურითა სიცრუისადათა და წარწყმედულთა მათ შორის, რამეთუ ვინადთგან სიყუარული იგი ჭემმარიტებისადა არა შეიწყნარეს, რადთამცა ცხონდეს იგინი,
11. ამისათჳს მოუვლინოს მათ ღმერთმან შემწე საცთურებისადა, რადთა ჰრწმენეს მათ ტყუვილისადა,
12. რადთა ისაჯნენ ყოველნი, რომელთა არა ჰრწმენ ჭემმარიტებისადა მის, არამედ სათნო-ეყვნეს სიცრუესა შინა.
13. ხოლო ჩუენ თანა-გუაც მადლობად ღმრთისადა მარადის თქუენთჳს, ძმანო საყუარელნო, უფლისა მიერ, რამეთუ გამოგირჩინა თქუენ ღმერთმან პირველად ნაყოფად ცხორებისად განწმედითა სულისადათა და სარწმუნოებითა ჭემმარიტებისადათა,
14. რომელსაცა გიჩინნა თქუენ სახარებისა მიერ ჩუენისა შესაწევნელად დიდებისა უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესა.
15. ამიერითგან, ძმანო, მტკიცედ დეგით და შეიკრძალეთ მოძღურებად ესე, რომელიცა გისწავიეს გინა სიტყვთა გინა წიგნითა ჩუენითა.
16. ხოლო თავადმან უფალმან ჩუენმან იესუ ქრისტემან და ღმერთმან და მამამან ჩუენმან, რომელმან შემიყუარნა ჩუენ და მოგუცა ნუგეშინის-ცემად საუკუნოდ და სასოებად კეთილი მადლითა მით,
17. ნუგეშინის-ეცინ გულთა თქუენთა და განგამტკიცენინ თქუენ ყოვლითა სიტყვთა და საქმითა კეთილითა.

1. ამიერითგან, ძმანო, ილოცვედით ჩუენთჳს, რადთა სიტყუად ღმრთისად რბიოდის და იდიდებოდის, ვითარცა-იგი თქუენდა მიმართ,
2. და რადთა განვერნეთ უწესოთა და უკეთურთა კაცთაგან, რამეთუ არა ყოველთად არს სარწმუნოებად.
3. ხოლო სარწმუნო არს უფალი, რომელმან მტკიცე გყვნეს თქუენ და დაგიცვნეს ბოროტისაგან.
4. ხოლო ვესავთ უფალსა თქუენთჳს, რამეთუ რომელსა-ესე გამცნებთ თქუენ, და ჰყოფთცა და ჰყოთცა.
5. ხოლო უფალმან წარუდართენ გულთა თქუენთა სიყუარულსა ღმრთისასა და მოთმინებასა ქრისტესსა.
6. გამცნებთ თქუენ, ძმანო, სახელითა უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესითა განშორებად თქუენდა ყოვლისავე მისგან ძმისა, რომელი უწესოდ ვიდოდის, და არა მოძღურებისა მისებრ, რომელი ისწავა ჩუენგან.
7. რამეთუ თქუენ უწყით, ვითარ-იგი ღირს ბაძვად ჩუენდა; რამეთუ არარად უჯეროდ ვყავთ თქუენ შორის;
8. და არცაღა ცუდად პური ვისგანმე ვჰამეთ, არამედ შრომითა და რუდუნებითა ღამე და დღე ვიქმოდეთ, რადთა არავის თქუენგანსა დაუმძიმოთ,
9. არათუ რამეთუ არა გუაქუს კელმწიფებად, არამედ რადთა თავნი თჳსნი სახედ მიგცნეთ თქუენ, რადთა მბაძვიდეთ ჩუენ.
10. და რამეთუ რაჟამს-იგი ვიყავ თქუენ თანა, ამასვე გამცნებდი თქუენ, ვითარმედ: უკუეთუ ვისმე არა უნებს საქმის, ნუცაღა ჰამნ.
11. რამეთუ მესმის ვიეთთჳსმე, რომელნი იქცევიან თქუენ შორის უწესოდ, არარას იქმან, არამედ მიმოწულილვენ.
12. ესევითართა უკუე მათ ვამცნებთ და ვჰლოცავთ უფლისა ჩუენისა მიერ იესუ ქრისტესა, რადთა მყუდროებით შურებოდინ და თჳსსა პურსა ჰამდენ.
13. ხოლო თქუენ, ძმანო, ნუ გეწყინების კეთილის ყოფად.
14. და უკუეთუ ვინმე არა ერჩის სიტყუასა ჩუენსა წიგნითა ამით, იგი შეისწავეთ და ნუ თანა-აღერევით მას, რადთა შეიკდიმოს.
15. და ნუ ვითარცა მტერსა შეჰრაცხთ მას, არამედ ასწავებდით ვითარცა ძმასა.
16. ხოლო თავადმან ღმერთმან მშჳდლობისამან მოგეცინ თქუენ მშჳდობად მარადის ყოვლითავე სახითა; უფალი თქუენ ყოველთა თანა!
17. კითხვად ჩემითა კელითა პავლესითა, რომელ არს სასწაული ყოველსა წიგნსა; ესრეთ მივწერე:
18. მაღლი უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესი თქუენ ყოველთა თანა. ამინ.

პავლე მოციქულისა წიგნი ტიმოთეს მიმართ პირველი

1. პავლე, მოციქული იესუ ქრისტესი, ბრძანებითა ღმრთისა და მაცხოვრისა ჩუენისადათა, და უფლისა იესუ ქრისტეს – სასოებისა ჩუენისადათა,

2. ტიმოთეს, ერთგულსა შვილსა სარწმუნოებით, მადლი, წყალობად, მშვედობად ღმრთისა მიერ მამისა ჩუენისა და ქრისტე იესუმს მიერ, უფლისა ჩუენისა.
3. ვითარცა-იგი გლოცევდ შენ დადგრომად ეფესოს შინა, მი-რად-ვიდოდე მაკედონიად, რადთა ამცნო ვიეთმე, რადთა არა სხუასა რასმე მოძღურებდენ,
4. არცა ერჩდენ ზღაპართა და ტომის-რაცხათა დაუსრულებელთა, რომელთა-იგი ძიებად შეამთხვიან უფრომს, ვიდრე მოღუაწებად ღმრთისად, რომელ არს სარწმუნოებით.
5. ხოლო დასასრული მცნებისად არს სიყუარული გულისაგან წმიდისა და გონებისა კეთილისა და სარწმუნოებისა შეუორგულებელისა,
6. რომელსა-იგი ვინმე ვერ მიემთხვნეს და გარდაიქცეს ამაოდა სიტყუად.
7. უნდა მათ, რადთამცა იყვნეს შჯულის მოძღუარ, და არა იცოდეს, არცა რასა-იგი იტყვან, არცა ვიეთთვს დაამტკიცებენ.
8. ხოლო ესე უწყით, ვითარმედ კეთილ არს შჯული, უკუეთუ ვინმე წესიერად იპყრას იგი;
9. უწყი ესე, რამეთუ მართალსა შჯულ არა უც, არამედ უშჯულოთა და ურჩთა, უმსახურებელთა და ცოდვილთა, უღირსთა და ბილწთა, მამის მაგინებელთა და დედის მაგინებელთა, კაცის-მკლველთა,
10. მეძავთა, მამათმავალთა, კაცის მსყიდელთა, მტყუვართა, ცრუფიცთა და სხუად, რომელი რადმე სიცოცხლისა ამის მოძღურებასა უკდების,
11. სახარებისა მისებრ დიდებისა ნეტარისა ღმრთისა, რომელი მერწმუნა მე.
12. და მადლიერ ვარ მისა, რომელმან-იგი განმადლიერა მე, ქრისტე იესუმს უფლისა ჩუენისა, რამეთუ სარწმუნოდ შემრაცხა მე და დამადგინა მე მსახურებასა ამას,
13. რომელი პირველად ვიყავ მგმობარ და მდევენელ და მაგინებელ, არამედ შევიწყალე, რამეთუ უმეცრებით ვიყავ ურწმუნობასა შინა.
14. ხოლო უფრომს გარდაემატა მადლი იგი უფლისა ჩუენისა სარწმუნოებითურთ და სიყუარულით ქრისტე იესუმს მიერ.
15. სარწმუნო არს სიტყუად და ყოვლისა შეწყნარებისა ღირს, რამეთუ ქრისტე იესუ მოვიდა სოფლად ცოდვილთათვს ცხორებად, რომელთად პირველი მე ვარ.
16. არამედ ამისთვს შევიწყალე, რადთა ჩემდა მომართ აჩუენოს პირველად იესუ ქრისტემან ყოველი სულგრძელებად მისი სახედ მერმეთა მათ მორწმუნეთა მისა მიმართ ცხორებად საუკუნოდ.
17. ხოლო მეუფესა მას საუკუნეთასა უხრწნელსა, უხილავსა, მხოლოსა ბრძენსა ღმერთსა პატივი და დიდებად უკუნითი უკუნისამდე. ამინ.
18. ამას მცნებასა შეგვედრებ შენ, შვილო ტიმოთე, მსგავსად მიძღუნებულთა მათ შენდა წინააღწარმეტყუელებათა, რადთა ჰსაგრობდე მას შინა კეთილსა მას საგრობასა,
19. და გაქუნდეს სარწმუნობად და კეთილი გონებად, რომელი-იგი ვიეთმე განიშორეს და სარწმუნოებისაგან განცკვეს;
20. რომელ არიან ჳმენეოს და ალექსანდროს, რომელნი-იგი მივსცენ ეშმაკსა, რადთა განისწავლნენ არა-გმობად.

2.

1. გლოცავ უკუე ყოვლისა წინა, რადთა ჰყოფდე ვედრებასა, ლოცვასა, თაყუანის-ცემასა და მადლობასა ყოველთა კაცთათვს,
2. მეფეთათვს და ყოველთა მთავართა, რადთა მშვედობით და მყუდროებით ვცხონდებოდით ყოვლითა ღმრთის მსახურებითა და სიწმიდითა,

3. რამეთუ ესე არს კეთილ და სათნო წინაშე მაცხოვრისა ჩუენისა ღმრთისა,
4. რომელსა ყოველთა კაცთაჲმ კნებაჲს ცხორებაჲ და მეცნიერებასა ჭეშმარიტებისასა მოსლვაჲ.
5. რამეთუ ერთ არს ღმერთი და ერთ არს შუამდგომელ ღმრთისა და კაცთა, კაცი იესუ ქრისტე,
6. რომელმან მისცა თავი თჳსი საკსრად ყოველთა საწამებელად ჟამთა თჳსთა,
7. რომლისათჳს დადგინებულ ვარ მე ქადაგად და მოციქულად, - ჭეშმარიტსა ვიტყვ ქრისტეს მიერ და არა ვტყუი, - მოძღუარი წარმართთაჲ სარწმუნოებითა და ჭეშმარიტებითა.
8. მნებაჲს უკუე ლოცვაჲ მამათაჲ ყოველსა ადგილსა აღპყრობად წმიდად ჳელთა თჳნიერ რისხვისა და გულის ზრახვისა;
9. ეგრეთვე დედათაჲ წესიერებისა სამკაულითა მორცხუედ და ღირსებით შემკობად თავთა თჳსთა, არა განთხზვითა, ანუ ოქროთა ანუ მარგალიტითა ანუ სამოსლითა დიდფასისაჲთა,
10. არამედ რომელი-იგი ჰშუენის დედათა, რომელთა აღეთქუას ღმრთის მსახურებაჲ საქმეთა მიერ კეთილთა.
11. დედაკაცი მდუმრად ისწავებდინ ყოვლითა დამორჩილებითა.
12. მოძღურებად დედათა არა უბრძანებ, არცა მთავრობად ქმრისა, არამედ რაჲთა იყოს იგი მყუდროებით.
13. რამეთუ ადამ პირველად დაიბადა და მერმე - ევა.
14. და ადამ არა სცთა, ხოლო დედაკაცი იგი სცთა და შჯულსა გარდაჰჳდა.
15. არამედ ცხონდების შვილთ სხმისაგან, უკუეთუ ეგნენ სარწმუნოებით და სიყუარულით და სიწმიდით ღირსებასა ზედა.

3

1. სარწმუნო არს სიტყუაჲ: უკუეთუ ვისმე ეპისკოპოსობის უნდეს, კეთილისა საქმესა გული ეტყჳს.
2. ჯერ-არს ეპისკოპოსაჲს, რაჲთა უბრალო იყოს, ერთის ცოლის ქმარ, ფრთხილ, წმიდა, შემკულ, სტუმართ მოყუარე, სწავლულ,
3. არა მეღჳნე, არა ანგაჰრ, არა საძაგელის შემძინელ, არამედ მყუდრო, ულაღველ, ვერცხლის უყუარულ,
4. თჳსისა სახლისა კეთილად განგებელ, შვილნიმცა უსხენ დამორჩილებულნი ყოვლითა ღირსებითა.
5. ხოლო უკუეთუ ვინმე თჳსისა სახლისა განგებაჲ არა იცის, ვითარ-მე ეკლესიათა ღმრთისათა მოღუაწებაჲ აგოს?
6. ნუ ახალ ნერგ, რაჲთა არა განლაღნეს და საშჯელსა შევარდეს ეშმაკისასა.
7. არამედ ჯერ-არს მისსა, რაჲთა წამებაჲცა კეთილი აქუნდეს გარემეთგან, რაჲთა არა ყუედრებასა შევარდეს და საფრჳცესა ეშმაკისასა.
8. დიაკონნი ეგრეთვე წმიდა, ნუ ორის-მეტყუელ, ნუ ღჳნოსა ფრიადსა მორჩილ, ნუ საძაგელის შემძინელ,
9. აქუსმცა საიდუმლოდ იგი სარწმუნოებისაჲ წმიდითა გონებითა.
10. და ესენი გამო-ღა-იცადნენ პირველად, და მაშინღა დიაკონებდედ, უბრალომცა არიან.
11. ცოლნი მათნი ეგრეთვე ღირსმცა არიან, ნუ მასმენელ, ფრთხილ, მორწმუნე ყოველსა შინა.

12. დიაკონნიმცა არიან ერთის ცოლის ქმარ, შვილთა კეთილად ზედამდგომელ და თვისსა სახლისა.
13. რამეთუ რომელნი კეთილად დიაკონებდენ, პატივი თავთა თვისთა კეთილი მოუგონ და მრავალი განცხადებულებად სარწმუნოებითა ქრისტე იესუმსითა.
14. ამას მივსწერ შენდა და ვესავ ადრე მოსლვასა ჩემსა;
15. ხოლო უკუეთუ ვყოვნო, რადთა უწყოდი, ვითარ-იგი ჯერ-არს სახლსა შინა ღმრთისასა სლვად, რომელ არს ეკლესიად ღმრთისა ცხოველისად, სუეტი და სიმტკიცე ჭეშმარიტებისად.
16. და, აღსარებულად, დიდ არს ღმრთის მსახურებისა საიდუმლოდ; ღმერთი გამოჩნდა ჯორცითა და განმართლდა სულითა, ეჩუენა ანგელოზთა, იქადაგა წარმართთა შორის, ჰრწმენა სოფელსა და ამაღლდა დიდებითა.

4

1. ხოლო სული წმიდად ცხადად იტყვს, რამეთუ უკუანადსკნელთა ჟამთა გან-ვინმე-დგენ სარწმუნოებისაგან და ერჩდენ იგინი სულთა მათ მაცდურთა და მოძღურებასა ეშმაკთასა
2. ორგულებითა და სიტყვთა ტყუილისადათა შემწუარნი თვისთა გონებითა,
3. აყენებდენ ქორწილსა და განაშორებდენ საჭმელთა, რომელნი ღმერთმან დაჰბადნა მისაღებულად მადლობით მორწმუნეთათვს და რომელთა იციან ჭეშმარიტებად.
4. რამეთუ ყოველი დაბადებული ღმრთისად კეთილ არს, და არარად არს განსაგდებელ, მადლობით მიღებული,
5. რამეთუ განწმიდნების სიტყვთა ღმრთისადათა და ლოცვითა,
6. ამას ასწავებდ მმათა და იყო კეთილად მსახურ ქრისტე იესუმსა და იზარდებოდი სიტყვთა სარწმუნოებისადათა და კეთილითა მოძღურებითა, რომელსაცა შეუდგ.
7. ხოლო შეგიწებულთა მათ და დედაბერებრთა ზღაპართაგან იჯმენ. ბოლო იწუართე თავი შენი ღმრთის მსახურებასა,
8. რამეთუ ჯორციელი წურთილებად წუთ ერთ ჟამ სარგებელ არს; ხოლო ღმრთის მსახურებად ყოვლითავე სარგებელ არს, რამეთუ აღთქუმად აქუს ცხოვრებისა აწინდელისა და მერმისად.
9. სარწმუნო არს სიტყუად და ყოვლისა შეწყნარებისა ღირს.
10. რამეთუ ამისთვის ვშურებით და ვიყუედრებით, რამეთუ ვესავთ ღმერთსა ცხოველსა, რომელ არს მაცხოვარი ყოველთა კაცთად, უფროდსლა მორწმუნეთად.
11. ამცნებდ ამას და ასწავებდ.
12. ნუმცა ვინ სიჭაბუკესა შენსა შეურაცხ-ჰყოფნ; არამედ სახე ექმნენ მორწმუნეთა მათ სიტყვთა, სლვითა, სიყუარულითა, სულითა, სარწმუნოებითა, სიწმიდითა.
13. ვიდრემდე მოვიდე, ეკრძალე საკითხავსა, ნუგეშინის-ცემასა, მოძღურებასა;
14. ნუ უდებ-ჰყოფ, რომელი-ეგე არს შენ თანა მადლი, რომელი მოგეცა შენ წინადაწარმეტყუელებითა, დასხმითა ჳელთა ხუცობისათა.
15. ამას იწურთიდ და ამას შინა იყავ, რადთა წარმატებულებად ეგე შენი ცხად იყოს ყოველსა შინა.
16. ეკრძალე თავსა შენსა და მოძღურებითა მით დაადგერ მათ ზედა, რამეთუ ამას რად ჰყოფდე, თავიცა შენი აცხოვნო და მორჩილნიცა შენნი.

1. მოხუცებულსა ნუ ჰრისხავ, არამედ ჰლოცევდ ვითარცა მამასა, ჭაბუკთა – ვითარცა ძმათა,
2. მოხუცებულთა დედათა – ვითარცა დედათა, ჭაბუკთა – ვითარცა დათა, ყოვლითა სიწმიდითა.
3. ქურივთა პატივ-ეც, ჭემმარიტად ქურივთა.
4. უკუეთუ ვისმე ქურივსა შვილ გინა შვილისშვილ ესხნენ, ისწავებედ პირველად თვსსა სახლსა ღმრთის მსახურებასა და პატივ-სცემედ მამა-დედათა, რამეთუ ესე არს კეთილ და სათნო წინაშე ღმრთისა.
5. ხოლო ჭემმარიტი ქურივი და მარტო-ქმნული ესავს უფალსა და დადგრომილ არს ვედრებასა და ლოცვასა ღამე და დღე.
6. ხოლო რომელი-იგი იშუებდეს, ცოცხლივვე მკუდარ არს.
7. და ამას ამცნებდ, რადთა უბრალო იყვნენ.
8. ხოლო უკუეთუ ვინმე თვსთა და უფროდსა სახლეულთა არა მოღუაწე იყოს, სარწმუნოებად უარ-უყოფიეს და არს იგი ურწმუნოდსა უძვრეს.
9. ქურივადმცა შერაცხილ არს ნუ უნაკლულეს სამეოცისა წლისა, რომელი ყოფილ არს ერთისა ქმრისა ცოლ,
10. და საქმეთა შინა კეთილითა წამებულ: უკუეთუ შვილნი განზარდნა, უკუეთუ სტუმარი ისტუმრნა, უკუეთუ წმიდათა ფერჯნი დაჰბანნა, უკუეთუ ჭირვეულთა შეეწია, უკუეთუ ყოველსა საქმესა კეთილსა შეუდგა.
11. ხოლო ქურივთა ჭაბუკთა განეშორე, რამეთუ რაჟამს დაიმღერნიან ქრისტესნი იგი, ქორწინების უნებნ.
12. აქუს მათ საშჯელი, რამეთუ პირველი იგი სარწმუნოებად შეურაცხ-ყვეს.
13. და ამას თანა უქმობასა ისწავებენ და მიმოსლვასა სახლითი სახლად, არა ხოლო უქმობასა, არამედ სიჩქურესა და გამოწულილვასა და იტყვედ უჯეროსა.
14. მნებავს უკუე ჭაბუკთა ქორწინებად, შვილთ სხმად, სახლისა პყრობად და არცა ერთსა მიზეზისა ცემად მჯდომისა ადგილად გინებისა.
15. რამეთუ აწვე ვინმე გარდაიქცეს შემდგომად ეშმაკისა.
16. უკუეთუ ვინმე მორწმუნე ესუას ქურივთა, იგი კმა-ეყავნ მათ და ნუ დაუმძიმებედ იგი ეკლესიასა, რადთა სხუათა ქურივთა კმა-ეყოს.
17. რომელი კეთილად ძლოდიან ხუცესნი, ორის ნაწილის პატივისა ღირს იყვნედ, უფროდს ხოლო, რომელნი შურებოდნიან სიტყვთა და მოძღურებითა.
18. რამეთუ იტყვს წიგნი: ჯარსა მეკალოესა არა დაუკრა პირი; და: ღირს არს მუშაკი სასყიდლისა თვსისა.
19. ხუცისათვს შესმენასა ნუ თავს-იდებ, გარნა ორითა და სამითა მოწამითა.
20. და რომელნი-იგი ცოდვიდენ, წინაშე ყოველთადას ამხილე, რადთა სხუათა მათ ეშინოდის.
21. ვწამებ წინაშე ღმრთისა და უფლისა იესუ ქრისტესსა და რჩეულთა ანგელოზთასა, რადთა ესე დაიმარხო თვნიერ ორგულებისა, ნურარას ჰყოფ თუალთ-ღებით.
22. ჯელთა ადრე-ადრე ნუვის დაასხამ, ნუცა ეზიარები სხვსა ცოდვათა, თავი შენი წმიდად დაიმარხე.
23. ნუ წყალსა ხოლო ჰსუამ, არამედ ღვინოდცა მცირედ იჯუმიე სტომაქისათვს და ზედადსზედა უძღურებისა შენისათვს.

24. რომელთამე კაცთა ცოდვანი წინადასწარ ცხად არიან და წინა უძღვან საშჯელად, ხოლო რომელთამე უკუანა შეუდგან.
25. ეგრევე საქმენი კეთილნი წინადასწარ ცხად არიან; და სხუებრ თუ ვისმე აქუნდეს, დაფარვად ვერ ჯელ-ეწიფების.

6

1. რაოდენნი-იგი არიან უღელსა ქუეშე მონებისასა, თჳსნი იგი უფალნი ყოვლისავე პატივისა ღირსად შეჰრაცხნედ, რადთა არა სახელი ღმრთისა და მოძღურება და ესე იგმოს.
2. რომელთა მორწმუნენი ესხნენ უფალნი, ნუ შეურაცხ-ჰყოფედ, რამეთუ ძმანი არიან; არამედ უფროდსად ჰმონებდედ, რამეთუ მორწმუნენი არიან და საყუარელნი და ქველის საქმისა შემწენი. ამას ასწავებდ და ნუგეშინის-სცემდ.
3. უკუეთუ ვინმე სხუასა მოძღურებდეს და არა მოვიდეს სიცოცხლისა მათ მოძღურებათა უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესთა და ღმრთის მსახურებისა ამის მოძღურებასა ზედა,
4. განლაღებულ არს, არარად იცის. არმედ სნეულ არს ძიებისათჳს და სიტყუათა ლაღვისათა, რომლისაგან იქმნებიან შურნი, ჯდომანი, გმობანი, იჭუნი ბოროტნი,
5. გულის წყრომანი, განხრწნილთა კაცთა გონება და ნაკლულევანთა და ქეშმარიტებისაგან, რომელნი ჰგონებენ, ვითარმედ სარეწავ არს ღმრთის მსახურება. განემორე ესევითართა მათგან.
6. ხოლო ნანდვლვე არს სარეწავ დიდ ღმრთის მსახურება უნაკლულოებით.
7. რამეთუ არარად შემოვიდეთ სოფლად; ჩანს, რამეთუ არცა განღებად რას ჯელ-გუეწიფების.
8. ხოლო მაქუნდეს თუ საზრდელ და საფარველ ჯორცთა, ამათ კმა-ვიყოფოდეთ ჩუენ.
9. ხოლო რომელთა ჰნებავს სიმდიდრე, შეცვვიან განსაცდელსა და საფრჳესა და გულის თქუმათა მრავალთა უცნაურთა და მავნებელთა, რომელთა დაანთქნიან კაცნი მოსასრველად და წარსაწყმედელად.
10. რამეთუ ძირი არს ყოველთა ბოროტთა ვერცხლის მოყუარება, რომლისა-იგი ვიეთმე გული უთქმიდა და შესცთეს სარწმუნოებისაგან და თავნი თჳსნი შესთხინეს საღმობათა მრავალთა.
11. ხოლო შენ, # კაცო ღმრთისაო, ამას ევლტოდე შეუდეგ სიმართლესა, ღმრთის მსახურებასა, სარწმუნობასა, სიყუარულსა, მოთმინებასა, სიმშჳდესა;
12. მოიღუაწე ღუაწლი იგი კეთილი სარწმუნოებისა, შეიტკბე საუკუნოდ იგი ცხობება, რომელსაცა იჩინე, და აღიარე კეთილი იგი აღსარება წინაშე მრავალთა მოწამეთა.
13. გამცნებ შენ წინაშე ღმრთისა, რომელმან ცხოველ ყვნის ყოველნი, და ქრისტე იესუსა, რომელმან-იგი წამა პონტოელისა პილატეს ზე კეთილი იგი აღსარება
14. დამარხვად შენდა მცნება იგი უბიწოდ და უბრალოდ ვიდრე გამოჩინებამდე უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესა,
15. რომელი-იგი ჟამთა თჳსთა აჩუენოს ნეტარმან მან და მხოლომან ძლიერმან მეუფემან მეუფეთამან და უფალმან უფლებათამან,
16. რომელსა მხოლოსა აქუს უკუდავება და ნათელსა მყოფ არს მიუწდომელსა, რომელი არავინ იხილა კაცთაგანმან, არცა ხილვად ჯელ-ეწიფების, რომლისა და არს პატივი და ძალი საუკუნოდ. ამინ.

17. მდიდართა მათ ამას სოფელსა ამცენ, რადთა არა მაღლოდნიან, არცა ესვიდენ სიმდიდრესა მას უჩინოსა, არამედ ღმერთსა ცხოველსა, რომელმან მომცის ჩუენ ყოველივე მდიდრად საშუებელად,
18. კეთილისა საქმედ, განმდიდრებად საქმეთა შინა კეთილთა, უხუად მიმცემულ იყვნედ, ეზიარებოდედ
19. და იუნჯებდინ თავისა მათისა საფუძველსა კეთილსა მერმისა მისთვის ჟამისა, რადთა შეეკრძალნენ საუკუნესა მას ცხორებასა.
20. # ტიმოთე, ვედრი იგი დაიმარხე და განეშორე ბილწთა მათგან ცუდთა ჳმათა და სიტყვს-გებათა მათგან ტყვეუილით სახელის მეცნიერებისასა,
21. რომელსა-იგი ვიეთნიმე აღუთქუმიდეს და სარწმუნოებისაგან ცუდნი განვარდეს. მაღლი შენ თანა. ამინ.

პავლე მოციქულისა წიგნი ტიმოთეს მიმართ მეორე

1

1. პავლე, მოციქული ქრისტე იესუმსი ნებითა ღმრთისადათა, აღთქუმისა მისებრ ცხოვრებისა ქრისტე იესუმს მიერ,
2. ტიმოთეს, საყუარელსა შვილსა, მაღლი, წყალობად მშჯდობად ღმრთისა მიერ მამისა და ქრისტე იესუმს უფლისა ჩუენისა.
3. ვჰმადლობ ღმერთსა, რომელსა ვჰმსახურებ დასაბამითგან წმიდითა გონებითა, ვითარ-იგი მოუკლებელად მაქუს შენთვის ჳსენებად ლოცვათა შინა ჩემთა ღამე და დღე,
4. და მსურის ხილვად შენი, - მომეჳსენებიან ცრემლნი ეგე შენნი, - რადთა სიხარულითა აღვივსო.
5. მოვიჳსენებ, რომელი-ეგე არს შენ თანა შეუორგულელებელი სარწმუნოებად, რომელმან დაიმკვდრა პირველად დედის დედისა შენისა ლუდიადს თანა და დედისა შენისა ევნიკის თანა; და მრწამს, რამეთუ შენ თანაცა.
6. რომლისათჳს მოგაჳსენებ შენ განცხოველებად მხურვალედ მაღლსა მას ღმრთისასა, რომელ არს შენ თანა დასხმითა ჳელთა ჩემთადათა.
7. რამეთუ არა მომცა ჩუენ ღმერთმან სული მოშიშებისად, არამედ ძლიერებისად და სიყუარულისა და სიწმიდისად.
8. ნუ უკუე გრცხუენინ წამებად იგი უფლისა ჩუენისად, ნუცა მე, კრული ესე მისი, არამედ თანა - იჰირვოდე სახარებასა მას ძალითა ღმრთისადათა,
9. რომელმან-იგი მიჳსნნა ჩუენ და მიჩინნა ჩუენ ჩინებითა მით წმიდითა არა საქმეთა ჩუენთათჳს, არამედ თჳსითა ნებითა და მაღლითა, რომელი მომცა ჩუენ ქრისტე იესუმს მიერ უპირატეს ჟამთა მათ საუკუნეთა,
10. რომელ გამოცხადნა აწ გამოჩინებითა მით მაცხოვრისა ჩუენისა იესუ ქრისტესითა, რომელმან-იგი განაქარვა სიკუდილი და განანთლა ცხორებად და უხრწნელებად სახარებითა მით,
11. რომლისათჳს დადგინებულ ვარ მე ქადაგად და მოციქულად და მოძღურად წარმართთა.

12. რომლისათვისცა ესე მევენების, არამედ არა მრცხუნის. რამეთუ ვიცი, რომელი-იგი მრწმენა და მრწამს, რამეთუ ძალ-უც ვედრისა მის ჩემისა დამარხვად მერმესა მას დღესა.
13. სახედ გაქუნდინ ცოცხლებისა სიტყუად იგი, რომელი გესმა ჩემგან სარწმუნოებითა და სიყუარულითა ქრისტე იესუმსითა.
14. კეთილი იგი ვედრი დაიმარხე სულითა წმიდითა, რომელმან დაიმკვდრა ჩუენ თანა.
15. უწყი სამე ესე, რამეთუ დამიტევეს მე ყოველთა, რომელნი არიან ასიას შინა, რომელ არიან ფიგელოს და ერმოგენი.
16. მიეცინ უფალმან წყალობად ონესიფორეს სახლსა, რამეთუ მრავალ-გზის მე განმისუენა და ჯაჰჰ ესე ჩემი არა სირცხვლ-უჩნდა;
17. არამედ მოვიდა ჰრომედ და მოსწრაფედ მეძიებდა მე და მპოვა.
18. მოეცინ მას უფალმან პოვნად წყალობად უფლისა მიერ მას დღესა შინა; და რაოდენი-იგი ეფესოს შინა მმსახურა, უმჯობეს შენ უწყი.

2

1. ხოლო შენ, შვილო ჩემო, განძლიერდი მადლითა იესუ ქრისტესითა,
2. და რად-იგი გესმა ჩემგან მრავლითა მოწამებითა, ესე შეჰვედრე მორწმუნეთა კაცთა, რომელნი შემძლებელ იყვნენ სხუათაცა სწავლად.
3. შენ უკუე ჭირი დაითმინე, ვითარცა კეთილმან მოლუაწემან ქრისტე იესომსმან.
4. არავინ მოლუაწე შეეყოფვის სოფლისა საქმეთა, რადთა ერისთავსა მას სათნო-ეყოს.
5. და უკუეთუ ვინმე ილუწიდესცა, არა გვრგვნოსან იქმნების, არა თუ შჯულიერად ილუაწოს.
6. მშრომელისა მის ქუეყანის მოქმედისაად ჯერ-არს პირველად ნაყოფისა მოღებად.
7. სცნობდ, რომელსა-ესე გეტყვ. რამეთუ მოგცეს შენ უფალმან გულისჯმის-ყოფად ყოველსა შინა.
8. მოიკსენე იესუ ქრისტე, აღდგომილი მკუდრეთით, ნათესავისაგან დავითისა, მსგავსად სახარებისა მის ჩემისა,
9. რომელსა შინა ძვრსა ვიხილავ ვიდრე კრულებადმდე, ვითარცა ძვრის-მოქმედი; არამედ სიტყუად იგი ღმრთისაად არა შეკრულ არს.
10. ამისთვის ყოველსა დავითმენ რჩეულთა მათთვის, რადთა მათცა ცხორებად პოვონ ქრისტე იესუმს მიერ დიდებასა თანა საუკუნესა.
11. სარწმუნო არს სიტყუად, რამეთუ უკუეთუ მის თანა მოვსწყდეთ, მის თანაცა ვცხონდეთ.
12. უკუეთუ დავითმინოთ, მის თანა ვსუფევდეთ; უკუეთუ უარ-ვყოთ, მანცა უარ-მყვნეს ჩუენ.
13. უკუეთუ არა გურწმენეს, იგი სარწმუნოდ ჰგიეს; უარ-ყოფად თვისისა ვერ ძალ-უც.
14. ამას მოაკსენებდ წინაშე ღმრთისა და უწამებდ ნუ სიტყვთა ლალვისადათა არად საკმარად, განსადრეკელად მსმენელთა მათ.
15. ისწრაფე თავისა შინისა რჩეულად წარდგინებად წინაშე ღმრთისა, მუშაკად ურცხვნელად, წარმართებად სიტყუასა მას ჭემმარიტებისასა.
16. ხოლო ბილწთა მათ და ცუდთა კმათა განემორე, რამეთუ უმეტეს წარემატნიან უმჯულოებითა,
17. და სიტყუამან მათმან, ვითარცა სრსულმან, საძოვარი პოვოს. რომელ არიან ვმენეოს და ფილიტოს,

18. რომელნი-იგი ჭეშმარიტებასა განუდგეს, იტყვან, ვითარმედ: აღდგომაჲ აწვე იყო, და გარდააქცევენ რომელთამე სარწმუნოებასა.
19. ხოლო მტკიცე იგი საფუძველი ღმრთისაჲ ჰგის, და აქუს ბეჭედი ესე: “იცნის უფალმან, რომელნი-იგი არიან მისნი.” და: “განემორენ სიცრუისაგან ყოველი, რომელი სახელ-სდებდეს სახელსა უფლისასა”.
20. სახლსა შინა დიდსა არა არს ჭურჭელი ოქროსაჲ ხოლო და ვერცხლისაჲ, არამედ ძელისაჲცა და კეცისაჲცა, რომელნიმე პატიოსნად და რომელნიმე უპატიოდ.
21. უკუეთუ ვინმე განიწმიდოს თავი თვისი ამათგან, იყოს იგი ჭურ პატიოსან, წმიდა და საკმარ უფლისა, ყოვლისავეთჳს საქმესა კეთილისა განმზადებულ.
22. ხოლო სიჭაბუკისა მათ გულის თქუმათა ევლტოდე და შეუდეგ სიმართლესა, სარწმუნოებასა, სიყუარულსა, მშჯდობასა მათ თანა, რომელნი ჰხადიან უფალსა გულითა წმიდითა.
23. ხოლო სიცოფისათა მათ და უსწავლელთა ძიებათაგან იჯმენ, უწყი, რამეთუ შვნიან ლალვანი.
24. ხოლო მონისა უფლისა არა ჯერ-არს ლალვაჲ, არამედ რადთა იყოს მყუდრო და სახიერ ყოველთა მიმართ, მასწავლელ, უმანკო,
25. მშჯდობით მასწავლელ წინააღმდეგომთა მათ, მო-ხოლო თუ-სცეს მათ უფალმან სინანული მეცნიერებაჲ ჭეშმარიტებისა,
26. და განიფროთხონ საფრჯისა მისგან ეშმაკისა მონადირებულთა მათ მის მიერ ნებისაებრ მისასა.

3

1. ხოლო ესე უწყოდე, რამეთუ უკუანადსკნელთა დღეთა მოიწინენ ჟამნი ბოროტნი.
2. და იყვნენ კაცნი თავის მოყუარე, ვეცხლის მოყუარე, ლალ, თავ მოთნე, ამპარტავან, მგომბარ, მამა-დედისა - ურჩ, უმადლო, უღირს, უყუარულ,
3. უწირავ, მასმენელ, უთმინო, დაუმჭირველ, უზავ, დაუმშჯდებელ, კეთილის მოძულე,
4. შინ-განმცემელ, წარმდებ, აღზუავებულ, გულის თქუმის მოყუარე უფროდს, ვიდრე ღმრთის მოყუარე,
5. აქუნდეს ხატი ღმრთის მსახურებისაჲ და ძალსა მისსა უარ-ჰყოფდენ. და ამათგანცა განემორე.
6. რამეთუ ამათგანნი არიან, რომელნი შევლენან სახლებსა და გამოსტყუენვენ დედათა, შეკრებულთა ცოდვითა, მოიპოვებენ გულის თქუმათა თჯთო-სახეთა
7. ყოველადვე ისწავებენ და არასადა მეცნიერებასა ჭეშმარიტებისასა შემძლებელ არიან მოსვლად.
8. ვითარცა-იგი იანე და იამბრე უჯდებოდეს მოსეს, ეგრეთცა ესენი უჯდებიან ჭეშმარიტებასა, კაცნი განხრწნილნი გონებითა, გამოუცდელნი სარწმუნოებითა.
9. გარნა არა წარმატნენ უფროდს, რამეთუ უგუნურებაჲ მათი ცხად იყოს ყოველთა, ვითარცა- იგი მათი იყო.
10. ხოლო შენ შემოდგომილ ხარ ჩემსა მოძღურებასა, გულს-მოდგინებასა, სარწმუნებასა, სულგრძელებასა, სიყუარულსა, მოთმინებასა,
11. დევნულებათა, ვნებათა, რაოდენი შემემთხვა მე ანტიოქიას შინა, იკონიას, ლუსტრას; რაოდენი დევნანი დავითმინენ, და ყოველთაგან მიკსნა მე უფალმა.
12. და ყოველთავე რომელთა ჰნებავს ღმრთის მსახურებით ცხორებაჲ ქრისტე იესუს მძიერ, იდევენ.

13. ხოლო უკეთურნი კაცნი და გრძნეულნი წარმატებოდიან უძვრესისა მიმართ, აცთუნებდენ და სცთებოდიან.
14. ხოლო შენ დაადგერ მას ზედა, რომელიცა გისწავიეს და გრწმენა, უწყი, ვისგან გისწავიეს;
15. და რამეთუ სიყრმითგან საღმრთონი წიგნნი იცნი, რომელნი შემძლებელ არიან განბრძნობად შენდა ცხოვრებისათვის სარწმუნოებითა ქრისტე იესოდსითა.
16. ყოველი წიგნი ღმრთივ სულიერი და სარგებელი სამოდღურებელად არს და სამხილებელად და განსამართლებელად და სასწავლელად სიმართლისა,
17. რადთა აწვე იყოს ღმრთისა იგი კაცი იგი, ყოვლისა მიმართ საქმისა კეთილისა განმტკიცებულ.

4

1. ვწამებ მე წინაშე ღმრთისა და უფლისა იესუ ქრისტესა, რომელმან განსაჯნეს ცხოველნი და მკუდარნი გამოჩინებისაებრ მისისა და სუფევისა მისისა.
2. ქადაგე სიტყუად, ზედა-ადეგ ჟამითი-უჟამოდ, ამხილე, შეჰრისხენ და ნუგეშინის-ეც ყოვლითა სულგრძელებითა და მოძღურებითა.
3. რამეთუ იყოს ჟამი, ოდეს სიცოცხლისა ამას მოძღურებასა არა თავს-იდებდენ, არამედ გულის თქუმისაებრ თავისა თვისისა შეიკრებდენ მოძღუართა ქავილითა ყურთადათა;
4. და ჭეშმარიტებისაგან სასმენელნი თვისნი გარე-მიიქცინენ და ზღაპრებსა მიექცენ.
5. ხოლო შენ ფრთხილ იყავ ყოველსა შინა, ძვრსა იხილევდ, საქმე ქმენ მახარებელისადა, მსახურებად შენი კეთილად აღასრულე.
6. რამეთუ მე აწ ესერა შევიწირვი, და ჟამი იგი მიქცევისა ჩემისადა მოიწია.
7. ღუაწლი კეთილი მომიღუაწებიეს, სრბად აღმისრულებიეს, სარწმუნოებად დამიმარხავს.
8. ამიერითგან მიმელის მე სიმართლისა იგი გვრგვნი, რომელი მომცემს მე უფალმან მას დღესა შინა, მართალმან მან მსაჯულმან; არა ხოლო თუ მე, არამედ ყოველთა, რომელთა შეიყუარეს გამოჩინებად მისი.
9. ისწრაფე მოსლვად ჩემდა ადრე,
10. რამეთუ დიმა დამიტევა მე და შეიყუარა სოფელი ესე და წარვიდა თესალონიკედ, კრისკე – გალატიად, ტიტე – დალმატიად, ლუკა არს მარტოდ ჩემ თანა.
11. მარკოზ ადადგინე და მოიყვანე შენ თანა, რამეთუ საჯმარ არს იგი ჩემდა მსახურებასა.
12. ტუქიკოს წარავლინე ეფესოდ.
13. ფელონი, რომელ დაუტევე ტროადას კარპოსს თანა, მო-რად-ხვდოდი, მოილე, და წიგნებიცა იგი, უფროდსლა წიგნის ტყავები.
14. ალექსანდრე მჭედელმან მრავალი ბოროტი შემაჩუნა მე. მიაგოს მას უფალმან საქმეთა მისთაებრ.
15. რომელსა შენცა ეკრძალე, რამეთუ ფრიად წინა-აღუდგა იგი ჩუენთა სიტყუათა.
16. პირველსა მას სიტყვს-გებასა ჩემსა არავინ თანა-დამიდგა მე, არამედ ყოველთა დამიტევეს მე. ნუ შეერაცხებინ მათ.
17. ხოლო უფალი თანა-დამიდგა და განმადლიერა მე, რადთა ჩემ მიერ ქადაგებად იგი აღესრულოს და ესმეს ყოველთა წარმართთა, და განვერი პირისაგან ლომისა.
18. და მიჯსნა მე უფალმან ყოველისაგან საქმისა ბოროტისა და მაცხოვნოს მე სასუფეველსა მისსა ზეცათასა, რომლისადა არს დიდებად უკუნუთი უკუნისამდე. ამინ.
19. კითხვად არქუ პრისკილას და აკვლას და ონესიფორეს სახლსა.

20. ერასტოს დადგა კორინთეს შინა; ხოლო ტროფიმე დაუტევე მელიტონს შინა უძღური.
21. ისწრაფე ზამთრისა წინა მოსლვად. გიკითხვენ შენ ევბულოს და პუდის და ლინოს და კლავდია და ძმანი ყოველნი.
22. უფალი იესუ ქრისტე სულისა შენისა თანა. მადლი ჩუენ თანა. ამინ.

პავლე მოციქულისა წიგნი ტიტეს მიმართ

1

1. პავლე, მონად ღმრთისად და მოციქული ქრისტე იესუსი, სარწმუნოებისაებრ რჩეულთა ღმრთისათა და მეცნიერებითა ჭეშმარიტებისადათა, რომელ არს ღმრთის მსახურებისად,
2. სასოებითა ცხორებისა საუკუნოდსადათა, რომელი-იგი აღუთქუა უტყუველმან ღმერთმან უწინარეს ჟამთა საუკუნეთა,
3. ხოლო გამოაცხადა ჟამთა თვსთა სიტყუად იგი მისი ქადაგებითა, რომელი მარწმუნა მე ბრძანებითა ღმრთისა, მაცხოვრისა ჩუენდათა,
4. ტიტეს, ერთგულსა შვილსა ზოგადისაებრ სარწმუნეობისა, მადლი, წყალობად და მშვედობად ღმრთისა მიერ მამისა უფლისა იესუ ქრისტეს მიერ, მაცხოვრისა ჩუენისა.
5. ამისთვის დაგიტევე შენ კრიტს შინა, რადთა ნაკლული იგი განაგო და დაადგინე ქალაქად-ქალაქად ხუცესნი, ვითარცა-იგი მე გიბრძანე შენ:
6. რომელი იყოს უბრალო, ერთის ცოლისა ქმარ, შვილნიმცა უსხენ მორწმუნენი, ნუმცა შესმენილ არიან ბილწებისათვის გინა ურჩებისა.
7. რამეთუ ჯერ-არს ეპისკოპოსისა უბიწო ყოფად, ვითარცა ღმრთისა მნისად, ნუ თავკედ, ნუ გულ-მწყრალ, ნუ მოღვნე, ნუ მოლალე, ნუ საძაგელის შემძინელ,
8. არამედ სტუმრის მოყუარე, კეთილის მოყუარე, წმიდა, მართალ, ღირს, მოთმინე, თავს-მდებელ მსგავსად მოძღურებისა მის.
9. სარწმუნეობისა სიტყვსა, რადთა შემძლებელ იყოს ნუგეშინის-ცემადცა მოძღურებასა მას შინა სიცოცხლისასა და სიტყვს-მგებელთა მათ მამხილებელ.
10. რამეთუ არიან მრავალნი დაუმორჩილებელცა და ამოღსა მეტყუელ და გონება-მაცთურ, უფროდს ხოლოდა წინადაუცუეთილებისაგანნი იგი,
11. რომელთადა ჯერ-არს პირსა დაყოფად, რომელნი ყოველსა სახლებსა გარდააქევენ, ასწავებენ, რომელი-იგი არა ჯერ-არს, საძაგელისა შემძინებისათვის.
12. თქუა ვინმე მათგანმან, თვსმანვე მათმან წინადაწარმეტყუელმან: კრიტელნი მარადის მტყუვარნი, მჯეცნი ბოროტნი, მუცელნი უქმნი.
13. წამებად ესე არს ჭეშმარიტ. ამისთვის ამხილე მათ თუალ-უხუავად, რადთა ცოცხალ იყვნენ სარწმუნებითა
14. და ნუ ერჩიედ ჰურიაებრთა ზღაპართა და მცნებასა კაცთასა, რომელნი გარე-მიქცეულ იყვნენ ჭეშმარიტებისაგან.
15. რამეთუ ყოველივე წმიდა არს წმიდათათვის; ხოლო შეგინებულთათვის და ურწმუნოთა არარად არს წმიდა, არამედ შეგინებულ არს მათი გულიცა და გონებაცა.
16. ღმერთსა აღიარებენ, ვითარმედ იციან, ხოლო საქმითა უარ-ჰყოფენ, საძაგელნი არიან და ურჩნი და ყოვლისა მიმართ საქმისა კეთილისა გამოუცდელ.

2

1. ხოლო შენ იტყოდე, რომელი შუენის სიცოცხლისა მას მოძღურებასა:
2. ხუცესნი ფრთხილ იყვნედ, ღირს, წმიდა, ცოცხალ სარწმუნოებითა, სიყუარულითა, მოთმინებითა;
3. მოხუცებულნი დედანი ეგრეთვე დაწყნარებულებითა შუენიერ, ნუ მასმენელ, ნუ ღვნოსა ფრიადსა მორჩილ, კეთილის მოძღუარ,
4. რადთა განაბრძნობდენ ჭაბუკთა მათ ქმართ მოყუარე ყოფად, შვილთ მოყუარე,
5. წმიდა, უბიწო, სახლის მპყრობელ, სახიერ, დამორჩილებულ თვსთა ქმართა, რადთა არა სიტყუად იგი ღმრთისად იგმობვოდის.
6. ჭაბუკთა მათ ეგრეთვე ჰლოცევდ, რადთა წმიდა იყვნენ.
7. ყოვლისათვსვე თავსა შენსა სახედ მისცემდი კეთილთა საქმეთა, მოძღურებასა მას შინა უხრწნელებად, ღირსებად, განურყუნელობად,
8. სიტყუად ცოცხალი, უგმობელი, რადთა წინააღმდეგომსა მას ჰრცხუენოდის და რადთა არა აქუნდეს ჩუენდა მომართ სიტყუად ბოროტისა.
9. მონანი თვსთა უფალთა დაემორჩილნედ და ყოველსა შინა სათნო იყვნედ, ნუ სიტყვს-მგებელ.
10. ნუ მომხუეჴელ, არამედ ყოველსავე სარწმუნოებასა აჩუენებედ კეთილსა, რადთა მოძღურებად იგი მაცხოვრისა ჩუენისა ღმრთისად შეამკონ ყოვლითა.
11. რამეთუ გამოჩნდა მადლი იგი ღმრთისად მაცხოვრად ყოველთა კაცთა
12. სამოძღურებელად ჩუენდა, რადთა უარ-ვყოთ უღმრთოებად და სოფლისა გულის თქუმად, სიწმიდით და სიმართლით და ღმრთის მსახურებით ვცხოვნდებოდით ამას სოფელსა
13. და მოველოდით ნეტარსა მას სასოებასა და გამოჩინებასა დიდებასა დიდისა ღმრთისა და მაცხოვრისა ჩუენისა იესუ ქრისტესსა,
14. რომელმან-იგი მისცა თავი თვსი ჩუენთვს, რადთა მიქსნნეს ჩუენ ყოვლისაგან ურჩულოებისა და განწმიდნეს თავისა თვსისა ერად მოგებულად, მობაძავად კეთილთა საქმეთა.
15. ამას ეტყოდე და ნუგეშის-სცემდ და ამხილებდ ყოვლითა ბრძანებითა, ნუცა ვინ შეურაცხ-გყოფს შენ.

3

1. მოაჴსენებდ მათ მთავრობათა და ჴელმწიფეთა დამორჩილებად და სარწმუნო-ყოფად და რადთა ყოვლისა მიმართ საქმისა კეთილისა განმზადებულ იყვნენ,
2. ნუმცა ვის ჰგმობენ, ულაღველ იყვნედ, სახიერ, ყოველსავე აჩუენებედ სიმშჯდესა ყოველთა მიმართ კაცთა.
3. რამეთუ ვიყვენით ოდესმე ჩვენცა უცნობელ და ურჩ, შეცთომილ და ვჴმონებდით გულის თქუმათა და გემოთა მრავალთა, უკეთურებასა და შურსა შინა ვიყვენით, შემაწუხებელ და მოძულე ურთიერთარს.
4. ხოლო რაჴამს სიტკბოებად და კაცთ მოყუარებად გამოჩნდა მაცხოვრისა ჩუენისა ღმრთისად,

5. არა საქმეთაგან სიმართლისათა, რომელნი-იგი ვქმნენით ჩუენ, არამედ წყალობითა თვისითა მივსნა ჩუენ, ბანითა მით მეორედ შობისადთა განახლებითა სულისა წმიდისადთა,
6. რომელი-იგი მოჰფინა ჩუენ ზედა მდიდრად იესუ ქრისტეს მიერ, მაცხოვრისა ჩუენისა,
7. რადთა განვმართლდეთ მადლითა მით მისითა და მკვდრ ვიქმნეთ სასოებისა მას ცხორებისა საუკუნოდსა.
8. სარწმუნო არს სიტყუად; და მათთვისცა მნებავს შენდა განმტკიცებად, რადთა ზრუნვიდენ კეთილთა საქმეთა ზედა-დგომად მორწმუნენი ღმრთისანი: რამეთუ ესე არს კეთილ და სარგებელ კაცთა.
9. ხოლო სიცოფისათა მათ ძიებათა და ტომის რაცხათა და ჯდომათა და ლაღვათა შჯულისათა განემორე, რამეთუ არიან ურგებ და ამაო.
10. მწვალებელსა კაცსა შემდგომად ერთისა და ორისა სწავლისა განემორე.
11. უწყოდე, რამეთუ გარდაგულარძნილ არს ეგევითარი იგი და ცოდავს და არს იგი თვთ დაშვილ.
12. ოდეს მოვავლინო შენდა არტემან ანუ ტჳქიკოს, ისწრაფე მოსლვად ჩემდა ნიკოპოლის, რამეთუ მუნ ვირჩიე დაზამთრებად.
13. ზინან შჯულის მწერალი და აპოლო ადრე წარმოგზავნენ, და ნუმცა რად აკლს მათ.
14. ისწავებდედ ჩუენნიცა იგი კეთილისა საქმესა წარდგინებად საჭიროთა მათთვის საკმართა, რადთა არა იყვნენ უნაყოფო.
15. გიკითხვენ შენ ჩემ თანანი ყოველნი. კითხვად არქუ, რომელნი გუყუარობენ ჩუენ სარწმუნოებით. მადლი თქუენ ყოველთა თანა. ამინ.

პავლე მოციქულისა წიგნი ფილიმონის მიმართ

1

1. პავლე, კრული ქრისტე იესუდსი, და ტიმოთე ძმაჲ ფილიმონს, საყუარელსა და თანა-შემწესა ჩუენსა,
2. და აპფიას, დასა და საყუარელსა, და არქიპოსს, თანამოსაგრესა ჩუენსა, და სახლისა შენისა კრებულთა.
3. მადლი თქუნდა და მშჯდობად ღმრთისა მიერ მამისა ჩუენისა და უფლისა იესუ ქრისტესა.
4. ვჰმადლობ ღმერთსა ჩემსა მარადის ჳსენებასა შენსა ვჰყოფ ლოცვათა შინა ჩემთა.
5. მესმის შენი ეგე სიყუარული და სარწმუნოებაჲ, რომელი გაქუს უფლისა მიმართ იესუ ქრისტესა და ყოველთა მიმართ წმიდათა,
6. რადთა ზიარებაჲ ეგე სარწმუნოებისა შენისაჲ შეწევნულ იყოს მეცნიერებითა ყოვლისა კეთილისაჲდა, რომელ არს ჩუენ შორის ქრისტე იესუდს მიმართ.
7. რამეთუ სიხარული დიდი მაქუს და ნუგეშის-ცემაჲ სიყუარულისა შენისათჳს, რამეთუ ნაწლევნი წმიდათანი განსუენებულ არიან შენთჳს, ძმაო.
8. ვინაჲცა მრავალი კადნიერებაჲ მაქუს ქრისტეს მიერ ბრძანებად შენდა ჯეროვნისა;
9. სიყუარულისათჳს უფროდსა გლოცავ ესევითარი ესე, ვითარცა პავლე მოხუცებული, ხოლო აწ კრულიცა ქრისტე იესუდსი.
10. გლოცავ შენ შვილისა ჩემისათჳს, რომელი ვჰევ კრულებათა შინა ჩემთა ონისიმე,

11. რომელი-იგი ოდესმე უკმარ შენდა, ხოლო აწ შენდა და ჩემდა საკმარ, რომელი-იგი მივავლინე შენდა,
12. ხოლო შენ შეიწყნარე, ესე იგი არს ნაწლავი ჩემი,
13. რომლისაჲ მეგულეზოდა დაყენებად ჩემ თანა, რადთა შენ წილ მმსახურებდეს მე კრულეზათა ამათ შინა სახარებისათა.
14. ხოლო თვნიერ ცნობისა შენისა არა ვინებე ყოფად, რადთა არა უნებლებით კეთილი იგი შენი იყოს, არამედ ნეფსით.
15. ვინ უწყის, გან-ვე ამისთვის –გემორა ჟამერთ, რადთა საუკუნოდ მიიყვანო იგი
16. არღარა ვითარცა მონად, არამედ უფროდსლა მონისა, საყუარელი ძმად. ვინადთგან ჩემდა ესრეთ, რაოდენ უფროდს შენდა ჯორციელადცა და უფლისა მიერცა!
17. უკუეთუ შეგირაცხიე მე თანა-ზიარად, შეიწყნარე ეგე, ვითარცა მე.
18. ხოლო უკუეთუ რადმე შეგცოდა გინა თანა-აც, იგი მე შემირაცხე.
19. მე, პავლე, დავწერე ჰელითა ჩემითა: მე გარდავიცადო; რადთა არა გრქუა შენ, ვითარმედ თავიცა შენი თანა-გაც ჩემდა.
20. ჰე, ძმაო, მე მოგიპოვე შენ უფლისა მიერ; განუსუენე ნაწლავთა ჩემთა ქრისტეს მიერ.
21. სასოებითა მორჩილებისა შენისადათა მივწერე შენდა, უწყი, რამეთუ რომლისათვის-ესე გეტყვ, ჰყოცა.
22. და მის თანა განმიმზადე მე ვანიცა; რამეთუ ვესავ, ვითარმედ ლოცვითა თქუენითა მიგემადლო თქუენ.
23. გიკითხვენ შენ ეპაფრა, თანა-ტყუე ჩემი ქრისტე იესუს მიერ,
24. მარკოზ, არისტარხოს, დიმა, ლუკა, თანა-შემწენი ჩემნი.
25. მადლი უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესი სულისა თქუენისა თანა. ამინ.

პავლე მოციქულისა წიგნი ებრაელთა მიმართ

1

1. მრავლით კერძო და მრავლით სახით მაშინვე ღმერთი ეტყოდა მამათა წინადასწარმეტყუელთა მიერ, ხოლო უკუანადსკნელთა ამათ დღეთა მეტყოდა ჩუენ მისა მიერ თვისისა,
2. რომელი-იგი დაადგინა მკვდრად ყოველთა, რომლისაგანცა შექმნა საუკუნენი,
3. რომელი-იგი არს ბრწყინვალეზად დიდებისაჲ და ხატი ძლიერებისა მისისაჲ, უტვრთვან ყოველნივე სიტყვთა მით ძლიერებისა მისისადათა, თავისა მიერ თვისისა განწმედაჲ ცოდვათა ჩუენთაჲ ყო; და დაჯდა იგი მარჯუენით სიმდიდრესა მისსა მალალთა შინა;
4. ესოდენ უმჯობეს იყო ანგელოზთა, რაოდენცა უმჯობესი მათსა დაიმკვდრა სახელი.
5. რამეთუ ოდეს - სადა ვის ჰრქუა ანგელოზთაგანსა: მე ჩემი ხარი შენ, და მე დღეს მიშობიე შენ? და მერმე იტყვს: მე ვიყო მისა მამა, და იგი იყოს ჩემდა მე.
6. და ოდეს კუალად შემოჰყავს პირმშოდ იგი სოფლად, იტყვს: და თაყუანის-სცემდენ მას ყოველნი ანგელოზნი ღმრთისანი.
7. ხოლო ანგელოზთათვის იტყვს: რომელმან შექმნა ანგელოზნი მისნი სულად და მსახურნი მისნი ალად ცეცხლისა.
8. ხოლო მისათვის იტყვს: საყდარი შენი, ღმერთო, უკუნითი უკუნისამდე; კუერთხი განგებისაჲ და კუერთხი სუფევისა შენისაჲ.

9. შეიყუარე სიმართლე და მოიძულე უმჯულოებად. ამისთვის გცხოს შენ ღმერთმან, ღმერთმან შენმან საცხებელი სიხარულისად უმტეს მოყუასთა შენთა.
10. და შენ დასაბამსა, უფალო, ქუეყანად დააფუძნე, და ქმნულნი კელთა შენთანი ცანი არიან;
11. იგინი წარკდენ, ხოლო შენ ეგო უკუნისამდე; და ყოველნი ვითარცა სამოსელნი დაძუელდენ,
12. და ვითარცა შესამოსელნი სცვალნე იგინი, და იცვალნენ. ხოლო შენ თავადი იგივე ხარ, და წელიწადთა შენთა არად მოაკლდეს.
13. ოდეს-სადა ვის ანგელოზთაგანსა ჰრქუა სადამე: დაჯედ მარჯუენით ჩემსა, ვიდრემდის დავსხნე მტერნი შენნი ქუეშე ფერკთა შენთა?
14. ანუ არა ყოველნივე არიანა მოხარკე სულეებ, მსახურად მოვლინებულ მათთვის, რომელთა-იგი დამკვდრებად არს ცხორებად?

2

1. ამისთვის ჯერ-არს უმეტესად კრძალვად ჩუენი, რომელთა-ესე გუასმიეს, რადთა არა მოუძღურდეთ.
2. რამეთუ უკუეთუ რომელი-იგი ანგელოზთა მიერ ითქუა სიტყუად, იქმნა მტკიცე, და ყოველმან შჯულისა გარდამავალმან და ურჩმან მიიღო საშჯელი კუალად-გებისად,
3. ვითარ-მე ჩუენ განვერნეთ, უკუეთუ ესოდენი-ესე უდებ-ვეოთ ცხორებად, რომელმან-იგი დასაბამი მოიღო სიტყუად უფლისა მიერ, მსმენელთა მათგან ჩუენდა მომართ დამტკიცნა,
4. თანა-მოწამებითა ღმრთისადთა, სასწაულებითა და ნიშებითა და ფერად-ფერადითა ძალითა და სულისა წმიდისა განყოფითა ნებისაებრ მისისა?
5. რამეთუ არა ანგელოზთა დაამორჩილა ღმერთმან მერმე იგი სოფელი, რომლისათვის-ესე ვიტყვთ;
6. ხოლო უწამებიეს სადამე ვისმე და იტყვს: რად არს კაცი, რამეთუ მოიკსენე იგი? ანუ მე კაცისად, რამეთუ მოხედე მას?
7. დააკლე იგი მცირედ რადმე ანგელოზთა შენთა; დიდებითა და პატივითა გვრგვნოსან ჰყავ იგი,
8. ყოველივე დაამორჩილე ქუეშე ფერკთა მისთა, რამეთუ დამორჩილებასა მას ყოვლისასა არარად დაუშთა მისა დაუმორჩილებელად. ხოლო აწ არლა ვხედავთ ყოველსავე დასამორჩილებელად.
9. ხოლო მცირედ რადმე ანგელოზთა დაკლებულად ვხედავთ იესუს ვნებითა მით სიკუდილისადთა და დიდებითა პატივითა გვრგვნოსანსა, რადთა მადლითა ღმრთისადთა ყოვლისავეთვს იხილოს გემოდ სიკუდილისად.
10. რამეთუ შე-ვე მისა-ჰგვანდა, რომლისათვის არს ყოველი და რომლისაგან არს ყოველი, რომელმან მრავალნი შვილნი დიდებად მოიყვანნა, და წინამძღუარი იგი ცხორებისა ჩუენისად ვნებითა სრულ ყოფად.
11. რამეთუ განმწმედელი იგი და განწმედილნი იგი ერთისაგან არიან ყოველნი, რომლისათვისცა არა ჰრცხუენის ძმად წოდებად მათი და იტყვს:
12. მიუთხრა სახელი შენი ძმათა ჩემთა და შორის კრებულსა გიგალობდე შენ.
13. და მერმე იტყვს: მე ვიყო მოსავ მისსა; და კუალად: აჰა ესერა მე და ყრმანი, რომელნი მომცნა მე ღმერთმან.

14. რამეთუ ყრმათაცა ეზიარა ჳორცითა და სისხლითა, და თავადმან მსგავსად მოილო მათივე, რადთა სიკუდილითა მით განაჳარვოს, რომელსა-იგი ჳელმწიფებაჲ აჳუნდა სიკუდილისად, ესე იგი არს ეშმაკი,
15. და განათავისუფლნეს ესენი, რაოდენნი შიშითა სიკუდილისადთა სამარადისოდ ცხორებად თანა-მდებ იყვნეს კირთებისა.
16. რამეთუ არასადადით ანგელოზთაჲთ იწყო, არამედ ნათესავისაგან აბრაჳამისა იწყო.
17. ამისთვის ჳერ-იყო მისა ყოვლითავე ძმათა მსგავსებაჲ, რადთა მოწყალე ექმნეს და სარწმუნო მღდეღთმოდღუარ ღმრთისა მიმართ, რადთა ულხინებდეს ცოდვათა ერისათა.
18. რამეთუ რომლითა-იგი ივნო თავადმან და გამოიცადა, ძალ-უც, რომელნი-იგი განიცადებოდინან, მათდაცა შეწევნად.

3

1. ვინაჲცა, ძმანო წმიდანო, ჩინებისა მის ზეცათაჲსა ჳიარნო, განიცადეთ მოციქული იგი და მღდეღთ-მოდღუარი აღსარებისა ჩუენისაჲ, იესუ ქრისტე,
2. რომელი სარწმუნო არს შემოჳმედისა თვისისა, ვითარცა-იგი მოხეცა ყოველსა მას სახლსა მისსა.
3. რამეთუ უმრავლესსა დიდებასა ესე ღირს იყო უფროჲს მოხესსა, ვითარცა-იგი უფროჲსი პატივი აჳუნ სახლისაჲ მის მაშენებელსა მას მისსა.
4. რამეთუ ყოველი სახლი აღიშენის ვისგანმე; ხოლო რომელმან ყოველივე აღაშენა, ღმერთი არს.
5. და მოხეცა სარწმუნო იყო ყოველსავე სახლსა მისსა, ვითარცა მსახური მოწამედ თქმულთა მათ.
6. ხოლო ქრისტე, - ვითარცა ძე სახლსა ჳედა მისსა; რომლისა სახლ ვართ ჩუენ, უკეთუ კადნიერებაჲ იგი და სიჳადული სასოებისაჲ მის ვიდრე აღსასრულადმდე მტკიცედ შევიკრძალოთ.
7. ამისთვის, ვითარცა იტყვს სული წმიდაჲ, დღეს თუ ჳმისა მისისაჲ ისმინოთ,
8. ნუ განიფიცხებთ გულთა თქუენტა, ვითარცა-იგი განმწარებასა მას დღისა მისებრ გამოცდისა უდაზნოსა ჳედა,
9. სადა-იგი განმცადეს მე მამათა თქუენტა; გამომცადეს მე და იხილნეს საქმენი ჩემნი ორმეოც წელ.
10. ამისთვის მოვიწყინე ნათესავი იგი და ვთქუ: მარადის სცთებიან იგინი გულითა მათითა და მათ არა იცნნეს გზანი ჩემნი.
11. ვითარცა ვფუცე რისხვითა ჩემითა, ვერ შევიდენ იგინი განსასუენებელსა ჩემსა.
12. ეკრძაღენით, ძმანო, ნუუკუე სადამე იყოს ვისმე თქუნთაგანსა თანა გული უკეთური ურწმუნოებისაჲ განდგომად ღმრთისაგან ცხოველისა.
13. არამედ ნუგეშინის-სცემღით თავთა თვსთა დღითი დღედ, ვიდრე-ესე დღესღა ჳრქვან, რადთა არა გან-ვინმე-ფიცხნეს თქუენგანი საცთურითა მით ცოდვისაჲთა.
14. რამეთუ თანა-ზიარ ქრისტესა ვიქმნენით, უკუეთუ დასაბამი იგი ძღიერებისაჲ აღსასრულადმდე მტკიცედ შევიკრძალოთ.
15. რაჳამს იტყოდის: დღეს თუ ჳმისა მისისაჲ ისმინოთ, ნუ განიფიცხებთ გულთა თქუენტა, ვითარცა-იგი განმწარებასა მას.
16. რამეთუ ესმა ვიეთმე და განამწარეს, არამედ არა ყოველთა, რომელნი გამოვიდეს ეგვჳტით მოხეს მიერ.

17. ხოლო ვიეთი მოიწყინა ორმეოც წელ? ანუ არა რომელთა-იგი შესცოდესა, რომელთა-იგი ძუალები დაცვვა უდაბნოსა ზედა?
18. ანუ ვიეთ ეფუცა არა შესლვად განსასუენებელსა მისსა? არა-მე ურჩთა მათ?
19. და ვხედავთ, რამეთუ ვერ შეუძლეს შესლვად ურწმუნობითა.

4

1. გუემინოდენ უკუე, ნუსადა, დატევებასა მას აღთქუმისასა შესლვად განსასუენებელსა მისსა, ჰგონებდეს ვინმე თქუენგანი დაკლებულად თავსა თვსსა.
2. და რამეთუ ვართ ჩუენ ხარებულ, ვითარცა-იგი იგინი; არამედ არარად არგო მათ სიტყუამან მან სმენისამან, ვინათგან არა თანა-შეეზავა სარწმუნებად იგი მსმენელთა მათ.
3. ხოლო ჩუენ შევიდეთ განსასუენებელსა მას, მორწმუნენი ესე, ვითარცა - იგი თქუა: ვითარცა ვფუცე რისხვითა ჩემითა, ვერ შევიდენ იგინი განსასუენებელსა ჩემსა; და დაღათუ საქმენი იგი დასაბამითგან სოფლისადთ ქმნულ იყვნეს.
4. რამეთუ უთქუამს სადამედ მეშვდისა მისთვს ესრეთ: და განისუენა ღმერთმან დღესა მას მეშვდესა ყოველთაგან საქმეთა მისთა.
5. და ამისა შემდგომად კუალად იტყვს: ვერ შევიდენ იგინი განსასუენებელსა ჩემსა.
6. ვინათგან უკუე და-ვიეთმე-აკლებს შესლვად მას შინა, და რომელნი-იგი წანადსწარ ხარებულ იქმნეს, ვერ შევიდეს ურწმუნობითა.
7. კუალად რასმე განაჩინებს დღესა დავითის მიერ და იტყვს, შემდგომად ესოდენისა ჟამისა, ვითარცა-იგი თქუმულ არს: დღეს თუ ჳმისა მისისად ისმინოთ, ნუ განიფიცხებთ გულთა თქუენტა.
8. რამეთუ უკუეთუმცა ისოს, ძესა ნავესსა, განესუენა მათდა, არამცა სხვსა დღისათვს ამისა შემდგომად იტყოდა.
9. და-სამე-აკლდების შაბათობად იგი ერსა მას ღმრთისასა.
10. რამეთუ რომელი-იგი შევიდა განსასუენებელსა მისსა, მანცა განისუენა საქმეთაგან მისთა, ვითარცა-იგი თვსთაგან ღმერთმან.
11. ვისწრაფოთ უკუე შესლვად განსასუენებელსა მას, რადთა არა მასვე სახესა ურწმუნობისასა ვინმე შთავარდეს.
12. რამეთუ ცხოველ არს სიტყუად ღმრთისად და ძლიერ და უმკუეთელეს უფროდს ყოვლისა მახვლისა ორპირისა: და მისწუდების იგი ვიდრე განსაყოფელადმდე სამშვნველისა და სულისა, ნაწევართა და ტვნთა, და განმკითხველ გონებათა და ზრახვათა გულისათა.
13. და არარდ არს დაბადებული დაფარულ წინაშე მისსა, არამედ ყოველივე შიშუელ და ქედ-დადრეკილ არს წინაშე თუალთა მისთა, რომლისათვს არს სიტყუად ესე ჩუენი.
14. მივის ჩუენ მღდელთმოდლუარი დიდი, რომელმან განვლნა ცანი, იესუ, ძე ღმრთისაი, შევიკრძალოთ აღსარებად იგი მართლ.
15. რამეთუ არა ეგევითარი გვვის მღვდელთმოდლუარი, რომელიმცა ვერ შემძლებელ იყო შეწყალებად უძლურებათა ჩუენტა, გამოცდილი ყოვლითავე მსგავსებითა, თვნიერ ცოდვისა.
16. მოუჳდეთ უკუე განცხადებულად საყდარსა მათ მადლისათა, რადთა მოვილოთ წყალობად და ვპოოთ მადლი ჟამსა შეწევნისასა.

5

1. რამეთუ ყოველივე მღდელთმოდღუარი, კაცთაგან მოყვანებული, კაცთათჳს დადგის იგი ღმრთისა მიმართ, რადთა შესწირვიდეს შესაწირავთა და მსხუერპლთა ცოდვათათჳს შენდობით
2. და სწორად წყალობად და შემძლებელ არს უმეცართა მათ და შეცთომილთა, ვინათგან მასცა ზედა-აც უძლურებაჲ;
3. და ამისთჳს თანა-აც ვითარცა ერისათჳს, ეგრეცა თავისა თჳსისათჳს შეწირვად მსხუერპლი ცოდვათათჳს.
4. და არავინ თავით თჳსით მოიღოს პატივი, არამედ რომელი წოდებულ არს ღმრთისა მიერ, ვითარცა-იგი აჰრონ.
5. ეგრეთცა ქრისტე არა თავი თჳსი ადიდა ყოფად იგი მღდელთმოდღურად, არამედ რომელი-იგი ეტყოდა მას: მე ჩემი ხარი შენ, და მე დღეს მიშობიე შენ.
6. ვითარცა-იგი სხუასაცა ადგილსა იტყვს: შენ ხარ მღდელ უკუნისამდე წესსა მას ზედა მელქისედეკისსა.
7. ვითარცა-იგი დღეთა მათ ჯორცთა მისთასა ვედრებასა და ლოცვასა შემძლებელისა მის მიმართ ჯსნად მისა სიკუდილისაგან ჯმითა მალლითა და ცრემლითა შესწირვიდა, და შეისმინა მისი მოშიშებისა მისგან.
8. და რამეთუ ძელა იყო, ისწავა, ვინათგან იგი ივნო, მორჩილებაჲ.
9. და სრულ იქმნა და ექმნა ყოველთა მორჩილთა მისთა მიზეზ ცხორებისა საუკუნოდსა;
10. და სახელ-ედვა ღმრთისა მიერ მღდელთმოდღუარ წესსა მას ზედა მელქისედეკისსა.
11. რომლისათჳს მრავლ არს ჩუენდა სიტყუად და ძნიად სათარგმანებელ თქუმად, ვინათგან უძლურ იქმნენით სასმენელითა.
12. და რამეთუ თანა-გედვა, რადთამცა იყვენით მოძღუარ ჟამისა ამისგან; კუალად გიქმს-ვე-და მოძღურებაჲ თქუენ ასოთა რათმე დასაბამისა სიტყუათა ღმრთისათა; და იქმნენით მოქენე სძისა და არა მტკიცისა საზრდელისა.
13. რამეთუ ყოველი, რომელი მიიღებნ სძესა, უმეცარ არს სიტყუასა მას სიმართლისასა, რამეთუ ჩჩვლ არს.
14. ხოლო სრულთაჲ არს მტკიცე იგი საზრდელი, რომელთა წესითა მით გონებანი წურთილნი ჰქონედ განრჩევად კეთილისა და ბოროტისა.

6

1. ამისთჳს დაუტეოთ დასაბამისა მის ქრისტეს სიტყუათაჲ და სისრულისა მიმართ მოვიდეთ; ნუ კუალად საძირკუელსა დავსდებთ სინანულისასა მკუდართაგან საქმეთა და სარწმუნოებისა ღმრთისა მიმართ,
2. ნათლის-ღებისა სწავლისა, დასხმისა ჯელთაჲსა და აღდგომისა მკუდართაჲსა და საშჯელისა მის საუკუნოდსა.
3. და ესე ვყოთ, უკუეთუ გჯბრძანოს ღმერთმან.
4. რამეთუ შეუძლებელ არს ერთ-გზის განათლებულთა მათ, რომელთა გემოდ ეხილვოს ნიჭთა მათ ზეცისათაჲ და ზიარ-ქმნულ იყვენენ სულისა წმიდისა
5. და კეთილი გემოდ ეხილვოს სიტყვსა ღმრთისაი და ძალი იგი მერმისა მის საუკუნოდსაჲ

6. და დაცემულთა კულად განახლება სინანულად, თანა-ჯუარ-ცუმად თავთა მათთა ძესა ღმრთისასა და განქიქებად.
7. რამეთუ ქუეყანამან რომელმან სკს მარავალ-გზის მის ზედა მოსრული წკმად და გამოიღის მწუანვილი, სარგებელი მათთვს, რომელთა-თვსცა იქმნების, მიიღებს კურთხევასა ღმრთისა მიერ.
8. ხოლო უკუეთუ მოიღოს ეკალი და კურომსთავი ურგები და წყევისა მახლობელი, რომლისა უკუანამსკნელი დასაწუველად არნ.
9. ხოლო ჩუენ გურწამს თქუენტვს, საყუარელნო, უმჯობესი და მახლობელი ცხორებისად, ესრეთ ღათუ ვიტყვთ.
10. რამეთუ არა არს სიცრუე ღმრთისა თანა, ვითარმცა დაივიწყნა საქმენი თქუენნი და შრომად სიყუარულისა თქუენისად, რომელი აჩუენეთ სახელისა მისისათვს, რამეთუ ჰმსახურებდით წმიდათა მათ და ჰმსახურებთცა.
11. გუსურის კაცად-კაცადისა თქუენისად, რადთა მასვე აჩუენებდეთ მოსწრაფებასა გულ-სავსებისა მის მიმართ სასოებისა ვიდრე აღსასრულადმდე,
12. რადთა არა მოჰმედგრდეთ, არამედ მობამავ იყვნეთ მათდა, რომელთა-იგი სარწმუნეობითა და სულგრძელებითა დაიმკვდრნეს აღთქუმანი.
13. რამეთუ აბრაჰამს აღუთქუა ღმერთმან, ვინამთგან არავინ იყო უფრომსი, რომელსამცა ფუცა, ფუცა თავისა თვსისა;
14. და თქუა, ვითარმედ: კურთხევით გაკურთხო შენ და განმრავლებით განგამრავლო შენ.
15. და ესრეთ სულგრძელ იქმნა და მიემთხვა აღთქუმასა.
16. რამეთუ კაცთა უფრომსისა მიმართ ფუციან და ყოვლისა ცილობისა მათისა დასასრულსა დასამტკიცებელად ფიცი არს.
17. რომლითა უმეტესად უნდა ღმერთსა ჩუენებად მკვდრთა მათ მის აღთქუმისათა შეუძრველობად ზრახვისა მისისად, შუამდგომელ ყო ფიცი,
18. რადთა ორთავე მათ საქმეთა მიერ შეუძრავთა, რომელთა შინა შეუძლებელ იყო ცრუებად ღმერთი, ძლიერი ნუგეშის-ცემად გუაქუენდეს ჩუენ, რომელნი-ესე შევევედრენით შეკრძალვად წინა-განმზადებულსა მას სასოებასა,
19. რომელი ვითარცა ხარისხი გვპყრიეს სულისად კრძალული და მტკიცე და შემავალი შინაგანსა მას კრეტსაბმელსა,
20. სადა-იგი წინამორბედად ჩუენთვს შევიდა იესუ, წესსა მას ზედა მელქისედეკისსა მღდელთმომძღუარ იქმნა იგი უკუნისამდე.

7

1. რამეთუ ესე მელქისედეკ, მეფე სალემისად, მღდელი ღმრთისა მაღლისად, რომელი შეემთხვა აბრაჰამს, მო-რად-ქცეულ იყო იგი მოწყუედისა მისგან მეფეთაძსა, და აკურთხა იგი,
2. რომელსაცა-იგი ათეული მისცა ყოვლისა მისგან ნაწილად აბრაჰამ, პირველად უკუე ითარგმანების ”მეუფე სიმართლისად”, და მერმე - ”მეფე სალემისად”, რომელ არს მეუფე მშჯდობისად,
3. უმამო, უდელო, ნათესავ-მოუქსენებელ; არცა დასაბამი დღეთად, არცა აღსასრული ცხორებისად აქუს, ხოლო მიმსგავსებულ არს იგი ძესა ღმრთისასა და ჰგიეს იგი მღდელად სამარადისოდ.

4. იხილეთ-და, რაბამ იყო ესე, რომელსა-იგი ათეულიცა მისცა აბრაჰამ რჩეულთა მათგან მამათმთავარმან.
5. და რომელნი-იგი ლევის ძეთაგანნი მღდელობასა მიიღებენ, მცნებად აქუს ათეულისა მიღებად ერისაგან მსგავსად რჩეულისა, ესე იგი არს ძმათაგან თვსთა, და გამოსრულთა მათგანდა წელთაგან აბრაჰამისთა.
6. ხოლო ნათესავ-მოუქსენებელმან მან მათგან ათეული მიიღო აბრაჰამისგან, და აკურთხა, რომელსა-იგი აღთქუმანი აქუნდეს.
7. ხოლო თვნიერ ყოვლისა ცილობისა უმცირესი იგი უმჯობესისაგან იკურთხევის.
8. და აქა რომელნი-იგი მოსწყდებიან კაცნი, ათეულსა მიიღებენ; ხოლო მუნ წამებულ არს, ვითარმედ ცხოველ არს,
9. და რადთა მოკლედ ვთქუათ, აბრაჰამისთვის და ლევისთვის, რომელი ათეულსა მიიღებს, ათეულადვე შეწირულ არს;
10. რამეთუ წელთადა შინა მამისათა იყო, ოდეს-იგი შეემთხვა მას მელქისედეკ.
11. რამეთუ უკუეთუმცა განსრულებად ლევიტელთაგან მღდელობისად იყო, - რამეთუ ერი იგი მას ზედა შჯულ-დებულ არს, - რადღა საჯმარ იყო მერმე წესსა მას ზედა მელქისედეკისსა სხუად აღდგინებად მღდელი და არა წესსა მას ზედა აპრონისსა თქუმად?
12. რამეთუ ცვალებასა თანა მღდელობისასა ჩანს იძულებით, რამეთუ შჯულისადა ცვალებად იქმნების,
13. რომელსა ზედა თქუმულ არს ესე: სხვსა ნათესავისამან დაიპყრა, რომლისაგანი არასადა საკურთხეველსა წარდგომილ იყო.
14. წინადაწარ ჩანს, რამეთუ იუდაძს ნათესავისაგან აღმოგვბრწყინდა უფალი ჩუენი, რომლისა ნათესავისად მღდელობისათვს არაა აქსენა მოსე.
15. და უმეტესადღა ცხად არს, უკუეთუ მსგავსად მელქისედეკისსა აღდგეს სხუად მღდელთმოდღუარი,
16. რომელი არა შჯულისა მისებრ მცნებისა ჯორციელისა იყო, არამედ ძალისა მისებრ ცხორებისა წარუვალისა.
17. რამეთუ ეწამების, ვითარმედ: შენ ხარ მღდელ უკუნისამდე წესსა მას ზედა მელქისედეკისსა.
18. რამეთუ შეურაცხებად იქმნების პირველისა მის მცნებისად უძღურებისა მისისათვს და ურგებობისა,
19. რამეთუ არარად სრულ ყო შჯულმან; ხოლო შემოსლვად უმჯობესისა სასოებისად, რომლისა მიერ მივეახლებით ღმერთსა.
20. და რაოდენ-იგი არა თვნიერ ფიცისა, - რამეთუ რომელნიმე თვნიერ ფიცისა არიან მღდელ ყოფილ;
21. ხოლო ესე - ფიცით მის მიერ, რომელმან-იგი ჰრქუა მას: ფუცა უფალმან და არა შეინანოს: შენ ხარ მღდელ უკუნისამდე წესსა მას ზედა მელქისედეკისსა, -
22. ესოდენ უმჯობესისა აღთქუმისა იქმნა თავს-მდებ იესუ.
23. და რომელნიმე მრავალნი არიან მღდელად დადგინებულნი სიკუდილისაგან დაყენებითა დადგრომად.
24. ხოლო ამას დადგრომისათვს მისისა უკუნისამდე წარუვალად აქუს მღდელობად იგი,
25. ვინადაცა ყოვლითურთ ცხორებად შემძლებელ არს მათდა, რომელნი-იგი მის მიერ მოუქდებიან ღმერთსა, და სამარადისოდ ცხოველ არს მეოხად მათთვის.
26. რამეთუ ესევითარი შე-ვე-ესევითარი - ჰგვანდა ჩუენდა მღდელთ მოძღუარი: წმიდად, უმანკოდ, შეუგინებელი, განშორებული ცოდვათაგან და უმაღლესი ცათად,

27. რომელსა არ უნეს დღითი დღედ, ვითარცა მღდელთ მოძღუართა მათ, პირველად თვსთა ცოდვათათვს მსხუერპლისა შეწირვად და მერმე ერისათვს, რამეთუ თავადმან ერთ გზის ყო ესე და თავი თვსი შეწირა.
28. რამეთუ შჯულმან კაცნი დაადგინნა მღდელთ მოძღურად, რომელთა აქუნდა უძღურებად, ხოლო სიტყუამან ფიცისამან, რომელი-იგი შემდგომად შჯულისა იყო, - მე, უკუნისამდე განსრულებული.

8

1. ხოლო თავად თქუმულთა მათ ზედა ესე არს: ესე ვითარი გვვის ჩვენ მღდელთ მოძღუარი, რომელი დაჯდა მარჯუენით საყდართა დიდებისათა ზეცათა შინა,
2. წმიდათა მსახური და კარვისა მის ჭემმარიტისად, რომელი აღაშენა უფალმან და არა კაცმან.
3. რამეთუ ყოველივე მღდელთ მოძღუარი შეწირვად მსხუერპლისა და შესაწირავისა დადგინებულ არს, ვინაღცა უღირს მასცა, რათა აქუნდეს რამე, რომელი-იგი შეწიროს თავისა თვსისათვს.
4. რამეთუ უკუეთუმცა იყო ქუეყანასა ზედა, არამცა იყო მღდელი, ყოფილთა მათ მღდელთა შემწირველთა, მსგავსად შჯულისა, მსხუერპლთა,
5. რომელნი-იგი სახედ და აჩრდილად ჰმსახურებენ ზეცისაჲსა მის, ვითარცა-იგი ბრძანებად მოილო მოსე საქმესა მას კარვისასა, რამეთუ იტყვს, ვითარმედ: იხილე და ქმენ ყოველივე მსგავსად სახისა მის, რომელი გიჩუენე შენ მთასა ზედა.
6. ხოლო აწ უმჯობესსა მიიწია მსახურებასა, ვითარცა-იგი არს უმჯობესისა აღთქუმისა შუა-მდგომელ, რომელი-იგი უმჯობესსა მას აღთქუმასა ზედა შჯულ-დებულ არს.
7. რამეთუ უკუეთუმცა პირველი იგი იყო უბიწო, არღარამცა მეორისად მის სამიებელ იყო ადგილი.
8. რამეთუ აბრალებს მათ და ეტყვს: აჰა ესერა დღენი მოვლენან, იტყვს უფალი, და აღვასრულო სახლსა ზედა ისრაჴლისასა და სახლსა ზედა იუდაჲსსა აღუთქუმად ახალი
9. არა აღთქუმისა მისებრ, რომელი-იგი აღუთქუ მამათა მათთა დღესა მას, რომელსა უპყარ ჴელი მათი გამოყვანებად მათდა ქუეყანით ეგვპტით, რამეთუ იგინი არა დაადგრეს შჯულსა ჩემსა, და მე შეურაცხვევენ იგინი, იტყვს უფალი.
10. რამეთუ ესე არს აღთქუმად, რომელი აღუთქუა სახლსა ისრაჴლისასა შემდგომად დღეთა მათ, იტყვს უფალი: მივსცნე შჯულნი ჩემნი გონებათა მათთა, და გულთა მათთა ზედა გამოვწერნე იგინი; და ვიყო მე მათა ღმრთად, და იგინი იყვნენ ჩემდა ერად.
11. და არა ასწავებდეს კაცად-კაცადი მოქალაქესა თვსსა და კაცად-კაცადი ძმასა თვსსა და ჰრქუას: “იცან უფალი”, რამეთუ ყოველთა მიცოდიან მე მცირითგან მათით ვიდრე დიდად მათამდე.
12. რამეთუ ულხინო სიცრუვეთა მათთა და უშჯულოებანი მათნი და ცოდვანი მათნი არღარა მოვიცენნე მერმე,
13. რაჴამს-იგი თქუას “ახალიო”, დააძუელა პირველი იგი; ხოლო დაძუელებადი იგი და დაბერებადი მახლობელ არს განწყუნისა.

1. რამეთუ აქუნდა პირველსა მასცა შჯულსა სამართალი მსახურებათა, წმიდა იგი სოფლიოდ;
2. რამეთუ კარავი შეიმზადა პირველი, რომელსა შინა იყო სასანთლე იგი და ტაბლად და დაგება იგი პურთა, რომელსა ერქუა “წმიდა”.
3. ხოლო შემდგომად მეორე იგი კრეტსაბმელი კარვისად, რომელსა ერქუა “წმიდად წმიდათა”.
4. ოქროდსა აქუნდა სასაკუმეველე და კიდობანი იგი შჯულისად, შემოსილი გარეთ და შინად ოქროდთა, რომელსა შინა იყო ტაკუკი იგი ოქროდსად, სავსე მანანადთა, და კუერთხი იგი აპრონისი რომელი განედლდა, და ფიცარნი იგი შჯულისანი,
5. ხოლო ზედა კერძო მისსა ქერობინი დიდებისად, რომელი აგრილობდა სალხინებელსა მას; რომელთათვის არა არს აწ თვთოეულად სიტყუად.
6. და ესე რად ესრეთ აღმართებულ იყო, პირველსა მას კარავსა მარადის შევლენედ მდღელნი და მსახურებასა მას აღასრულებედ.
7. ხოლო შინაგანსა მას ერთგზის წელიწადსა მდღელთმოდლუარი იგი ხოლო შევიდის და არა თვნიერ სისხლისა, რომელი-იგი შეწირის თავისა თვისსათვის და ერისა უმეცრებისათვის.
8. და ესე უწყებითა სულისა წმიდისადათა, რამეთუ არღა გამოჩინებულ იყო წმიდათა იგი გზად, არამედ პირველისა მისლა კარვისად აქუნდა წესი.
9. რომელი-იგი იგავი იყო ჟამისა მის მოწევნადისად, რომელსა შინა მსხუერპლნი და შესაწირავნი შეიწირვოდეს, რომელნი ვერ შემძლებელ იყვნეს გულითად სრულყოფად შემწირველთა მათ,
10. გარნა საჭმელთა ხოლო ზედა და სასუმელთა და პირად-პირადთა ბანათა და სამართალითა ჯორცთადათა ვიდრე ჟამადმდე განგებისა მის მოწევნადისა.
11. ხოლო ქრისტე მოვიდა, მდღელთ მოძღუარი იგი ყოფადთა მათ კეთილთა, უფროდსითა მით და უსრულესითა კარვითა, ჳელით უქმნელითა, ესე იგი არს, არა ამის დაბადებულისადათა,
12. არცა სისხლითა ვაცთა და ზუარაკთადათა, არამედ თვისითა სისხლითა შევიდა ერთ - გზის სიწმიდესა მას და საუკუნოდ გამოცხნა პოვა.
13. რამეთუ უკუეთუ სისხლი იგი ვაცთა და ზუარაკთა, და ნაცარი იგი დიაკუელთა, რომელი ეპკურებოდა შეგინებულთა მათ და განსწმედდა მსგავსად ჳორცთა მათ განწმედისათა,
14. რაოდენ უფროდს სისხლმან ქრისტესმან, რომელმან-იგი სულითა საუკუნოდ თავი თვისი შეწირა უბიწოდ ღმრთისა, განწმიდნეს გონებანი თქუენნი მკუდართაგან საქმეთა მსახურებად ღმრთისა ცხოველისა!
15. და ამისთვის ახლისა აღთქუმისა შუა-მდგომელ არს, რადთა სიკუდილიდა მოიწიოს გამოსაჯსრად პირველისა მის შჯულისა გარდასრულთა, აღთქუმა იგი მოიღონ ჩინებულთა მათ საუკუნოდსა მის მკუდრობისათა.
16. რამეთუ სადა-იგი წიგნის წერად არს, სიკუდილი უნებლიად ზედა-აც წიგნის მწერალსა მას,
17. რამეთუ ანდერძი დაწერილი მკუდართა შემდგომადლა მტკიცე არს; უკუეთუ არა, ვერსადა მტკიცე არნ, ვიდრე ცოცხალა არნ ანდერძის მწერალი იგი.
18. ვინადაც არცა პირველი იგი თვნიერ სისხლისა განახლდებოდა.

19. რამეთუ ითქუნეს ყოველნი იგი მცნებანი მსგავსად შჯულისა მოსეს მიერ ყოვლისა მიმართ ერისა, მოიღოს სისხლი იგი ზუარაკთა და ვაცთად წყალსა თანა მატყლითა მეწამულითა და უსუპითა, თვთ მასვე წიგნსა და ყოველსა ერსა აპკურის.
20. და თქვს: ესე სისხლი აღთქუმისად, რომელი გამცნო თქვენ ღმერთმან.
21. თვთ მას კარავსა და ყოველსა მას ჭურჭელსა სამსახურებელისასა ეგრეთვე მსგავსად სისხლი ასხურის.
22. და კნინდა ყოველივე იგი სისხლითა განწმიდნებოდა მსგავსად შჯულისა მის, და თვნიერ სისხლის დათხევისა არა იყო მოტევებად.
23. საჭირო არს უკუე, ვინაფთგან სახენი იგი ზეცისათანი ამით განწმდებოდეს, რადთა ზეცისანი იგი ამათსა უმჯობესითა მსხუერპლითა განწმდენ.
24. რამეთუ არა ჳელით ქმნულთა სიწმიდეთა შევიდა ქრისტე სახედ ჳემმარიტთა მათ, არამედ თვთ მათ ცათა, აწვე ჩუენებად პირსა ღმრთისასა ჩუენტვს,
25. არცა რადთა მრავალ გზის შეწიროს თავი თვსი, ვითარცა-იგი მღდელთ მოძღუარი იგი შევიდის წელიწადსა ერთ გზის სიწმიდესა მას სისხლითა სხვსაფთა;
26. უკუეთუ ჳერ-ვიდრემე-იყო მისა მრავალ-გზის ვნებად სოფლის დაბადებითგან; ხოლო აწ ერთ-გზის აღსასრულსა ჟამთასა შეურაცხის-ყოფად ცოდვათა მსხუერპლითა თვსითა გამოჩნდა.
27. და ვითარცა-იგი წინა-უც კაცთა ერთ-გზის სიკუდილი და მისა შემდგომად საშჯელი,
28. ეგრეცა ქრისტე ერთ-გზის შეიწირა მრავალთათვს აწოცად ცოდვათა, ხოლო მეორედ თვნიერ ცოდვათა გამოეცხადოს, რომელნი-იგი მოელიან მას მაცხოვრად.

10

1. რამეთუ აჩრდილი აქუნდა შჯულსა მერმეთა მათ კეთილთაფ, არა თვთ იგი ხატი საქმეთაფ მათ წლითი წლად მსხუერპლთა მათ, რომელთა შესწირვედ სამარადისოფ, ვერსადა შემძლებელ იყვნეს იგინი შემწირველთა მათ განსრულებად.
2. უკუეთუმცა არა, არასადა დასცხრეს შეწირვისაგან, ვინაფთგან არცა ერთილა-მცა რაფ იქვ აქუნდა ცოდვათაფ შემწირველთა მათ ერთ-გზის განწმედილთა,
3. არამედ მათ შინა კულაფ მოწსენებაფ ცოდვათაფ წლითი წლად,
4. რამეთუ ვერ შემძლებელ არს სისხლი ვაცთა და კუროთაფ აწოცად ცოდვათა.
5. ამისთვს შემო-რაფ-ვალს სოფლაფ, იტყვს: შესაწირავი და მსხუერპლი არა გთნდა, ხოლო ჳორცნი დაამტკიცენ მე.
6. საკუერთხი და ცოდვსათვს არა ინებე.
7. მაშინ ვთქუ: ესერა მოვალ, თავსა წიგნთასა წერილ არს ჩემთვს ყოფაფ, ღმერთო ჩემო, ნებისა შენისა.
8. ზემო კერძო იტყვს, ვითარმედ: მსხუერპლი და შესაწირავი და საკუერთხი, და ცოდვათათვს არა ინებე, არცა სათნო-იყავ, რომელნი-იგი მსგავსად შჯულისა შეიწირვიან,
9. მაშინ თქუა: ესერა მოვალ ყოფად ნებისა შენისა, აიღებს პირველს მას, რადთა მეორე იგი დაამტკიცოს.
10. რომლისა ნებითა ჩუენ განწმედილ ვართ შესაწირავითა მით, ჳორცითა იესუ ქრისტესითა ერთ გზის.
11. და ყოველი იგი მღდელი დგან დღითი დღე მსახურებასა მას და მათვე მსხუერპლთა შესწირავნ მრავალ-გზის, რომელნი-იგი არასადა შემძლებელ არიან აწოცად ცოდვათა.

12. ხოლო თავადმან ერთ-გზის შეწირა მსხუერპლი ცოდვათათჳს სამარადისოდ და დაჯდა იგი მარჯუენით ღმრთისა
13. და მიერთგან მოელის, ვიდრემდის დაისხნენ მტერნი მისნი ქუეშე ფერჯთა მისთა.
14. რამეთუ ერთი მსხუერპლი სრულ იქმნა სამარადისოდ განწმედილთა მათთჳს,
15. ხოლო მეწამეების ჩუენ სული წმიდადცა, რამეთუ შემდგომად სიტყჳსა მის,
16. ვითარმედ: ესე არს აღთქუმაჲ ჩემი, რომელი აღვთქუა მათდა მიმართ შემდგომად დღეთა მათ, იტყჳს უფალი, მივსცნე შჯულნი ჩემნი გულთა მათთა და გონებათა მათთა ზედა გამოვწერნე იგინი
17. და უშჯულოებანი მათნი და ცოდვანი მათნი არღარა მოვიცსენნე.
18. ხოლო სადა ამათი მოტევებაჲ არს, არღარა ჳამს მსხუერპლი ცოდვათათჳს.
19. გუაქუს უკუე, ძმანო, კადნიერებაჲ შესლვად სიწმიდეთა მათ სისხლითა იესუდსითა,
20. რომელ-იგი განგჯახლა ჩუენ გზაჲ ახალი და ცხოველი კრეტსაბმელითა მით, ესე იგი არს ჳორცითა მისითაითა,
21. და მღდელომოდღუარი დიდი სახლსა შინა ღმრთისასა,
22. მოუჯდეთ მას ჳემმარიტითა გულითა, გულ-სავსებითა სარწმუნეობისაჲთა, სხურებულნი გულითა იჳკსაგან ბოროტისა
23. და განზანილნი გუამითა წყლითა წმიდითა, შევიკრძალოთ აღსარებაჲ იგი სასოებისაჲ მოუდრეკელად, რამეთუ სარწმუნო არს, რომელმან-იგი აღმითქუა.
24. და განვიცდიდეთ ურთიერთარს აღბამებაჲდ სიყუარულსა და კეთილთა საქმეთა.
25. ნუ დაუტეობთ შესაკრებელსა თჳსსა, ვითარცა – იგი ჩუეულებაჲ არს ვიეთიმე, არამედ ნუგეშინის-სცემდით და ესოდენ უფროდს, რაოდენ-ესე ჳხედავთ მოახლებულსა ამას დღესა.
26. რამეთუ ნებსით შეცოდებათა ჩუენთათჳს, შემდგომად მოღებისა მის ცნობისა ჳემმარიტებისა, არღარა ცოდვათათჳს მოაკლდების მსხუერპლი,
27. არამედ საშინელი რამეჲ მოლოდებაჲ საშჯელისაჲ და ცეცხლისა შური შესჳამდეს მტერთა მათ.
28. უკუეთუ ვინმე შეურაცხ-ყოს შჯული მოსესი, თჳნიერ წყალობისა, ორითა ანუ სამითა მოწამითა, მოკუდების,
29. რაოდენ ჳგონებთ უძვრესისა ტანჯვისა ღირს-ყოფად, რომელმან მე ღმრთისაჲ დათრგუნოს და სისხლი იგი აღთქუმისაჲ არა-ღირსად შეჳრაცხოს, რომლითა განწმიდნა, და სული იგი მართლისაჲ აგინა?
30. რამეთუ ვიცით, რომელმან-იგი თქუა: ჩემი არს შურის-გებაჲ და მე მივაგო, იტყჳს უფალი. და კუალად იტყჳს, რამეთუ: განიკითხოს უფალმან ერი თჳსი.
31. საშინელ არს შევრდომად ჳელთა ღმრთისა ცხოველისათა.
32. მოიკსენებდით პირველთა მათ დღეთა, რომელთა-იგი ნათელ-იღეთ და მრავალი ღუაწლი დაითმინეთ ვნებათაჲ,
33. ესე არს, ყუედრებათა და ჳირთა შინა სოფლისა სახილველ იქმნენით და ესე, რამეთუ ეზიარენით მათ, რომელნი-იგი მათ შინა იქცეოდეს;
34. რამეთუ კრულებათა მათ ჩემთათჳს გელმოდა, და იავარის-ყოფაჲ იგი მონაგებთა თქუენტაჲ სიხარულით შეიწყნარეთ; უწყით, რამეთუ გაქუს თავისა თქუენისა საუნჯე უმჯობესი, ცათა შინა დადგრომილი.
35. ნუ განიშორებთ განცხადებულებასა მაგას თქუენსა, რომელსა აქუს დიდი სასყიდლის მოგებაჲ,
36. რამეთუ მოთმინებაჲ გიჳმს თქუენ, რადთა ნებაჲ ღმრთისაჲ ჳყოთ და მოილოთ აღნათქუემი იგი.
37. რამეთუ მცირედ, წუთერთ-ღა, მომავალი იგი მოვიდეს და არა ყოვნოს.

38. ხოლო მართალი სარწმუნოებითა ცხონდეს; და უკუეთუ იჯმნეთ მისგან, არა სთნავს სულსა ჩემსა მას შინა.
39. ხოლო ჩუენ არა ვართ ჯმნულებისანი მის წარსაწყმედელად, არამედ სარწმუნოებისანი შესაწევნელად სულისა.

11

1. ხოლო არს სარწმუნოებად მოსავთა მათ ძალ, საქმეთა მამხილებელ არა-ხილულთა,
2. რამეთუ ამას შინა იწამნეს მოხუცებულნი.
3. სარწმუნოებით გვცნობიეს დამყარებად საუკუნეთა სიტყვთა ღმრთისადათა, არა-საჩინოდსაგან ხილულად შექმნულად.
4. სარწმუნოებით უმრავლესი მსხუერპლები შეწირა ღმრთისა აბელ კაენისა, რომლისაგან იწამა, ვითარმედ მართალ არს წამებითა ღმრთისადათა მსხუერპლთა მათ მისთა ზედა; და ამისთვს მო-ღათუ-კუდა, მერმე იტყვსვე-ღა.
5. სარწმუნოებით ენუქ გარდაიცვალა, რადთა არა იხილოს სიკუდილი; და არა იპოვა, რამეთუ გარდაცვალა იგი ღმერთმან. რამეთუ პირველ გარდაცვალებისა მისისა წამებულ არს, ვითარმედ სათნო-იყო იგი ღმერთმან.
6. ხოლო თვნიერ სარწმუნოებისა ვერ შესაძლებელ არს სათნო-ყოფად; რამეთუ სარწმუნოებად უღირს რომელი მოუჭდების ღმერთსა, რამეთუ არს, და მეძიელებლთა მისთა სასყიდლის მიმცემულ ექმნების.
7. სარწმუნოებით ბრძანებად მოიღო ნოე არდასადა ხილულთა მათთვს, შეეშინა და ქმნა კიდობანი საცხორებელად სახლისა თვისისა, რომელითა დასაჯა სოფელი, და სარწმუნოებითა მით სიმართლისადათა იქმნა იგი მკვდრ.
8. სარწმუნოებით იწოდა რად აბრაჰამ, ერჩდა გამოსლვად ადგილსა მას, რომელი დაპყრობად იყო მისა სამკვდრებელად; და გამოვიდა და არა უწყოდა, ვიდრე მოვიდოდა.
9. სარწმუნოებით მწირობდა ქუეყანასა მას აღთქუმისასა, ვითარცა უცხოთა, კარავსა შინა მკვდრობდა ისაკ და იაკობის თანა, მკვდრთა მათ თანა მისვე აღთქუმისათა;
10. რამეთუ მოელოდა მას, რომელსა-იგი საფუძველ უსხენ ქალაქსა, რომლისა-იგი ხუროთმოძღვარ და შემოქმედ ღმერთი არს.
11. სარწმუნოებით იგიცა სარრა, ბერწ ღათუ იყო, ძალი მიიღო შესაწყნარებელად თესლისა და ჟამთა გარდასრულმან შვა, რამეთუ სარწმუნოდ შეჰრაცხა, რომელმან-იგი აღუთქუა მას.
12. ვინადცა ერთისაგან იშვნეს და ესე მკუდრისა მისგან, ვითარცა ვარსკულავნი ცისანი სიმრავლითა და ვითარცა ქვშად ზღვსად ურიცხვ.
13. სარწმუნოებით მოსწყდეს ესე ყოველნი, და არღა მოელო მათ აღნათქუემი იგი, არამედ შორით იხილეს იგი და მოიკითხეს და აღიარეს, რამეთუ სტუმარ და წარმავალ არიან იგინი ქუყანასა ზედა.
14. რამეთუ, რომელნი-იგი ესევითარსა იტყვედ, გამოაჩინებენ, ვითარმედ მამულსა ეძიებენ.
15. და თუმცა მას მოიქსენებდეს, ვინად-იგი გამოვიდეს, აქუნდამცა ჟამი მუნ მიქცევისად.
16. ხოლო აწ უმჯობესსა მას გული ეტყვს, ესე იგი არს ზეცისასა, ამისთვსცა არა სირცხვლ-უჩნს მათი ღმერთსა სახელის-დებად მათდა ღმრთად, რამეთუ განუმზადა მათ ქალაქი.

17. სარწმუნეობით შეწირა აბრაჰამ ისაკი გამოცდასა მას და მხოლოდ შობილსა მას შესწირვიდა, რომელმან აღთქუმა იგი მოილო,
18. რომლისა მიმართ ითქუა, ვითარმედ: ისაკისაგან გეწოდოს შენ ნათესავად.
19. ესრეთ შეჰრაცხა, ვითარმედ მკუდრეთითცა აღდგინებად შემძლებელ არს ღმერთი, რომლისათვისცა იგავით მოიყვანა იგი.
20. სარწმუნეობით მერმეთა მათთვის ისაკმან აკურთხა იაკობი და ესავი.
21. სარწმუნოთ იაკობმან, მო-რად-კუდებოდა, თვთოეულად ძენი იოსებისნი აკურთხნა და თაყუანის-სცა წუერსა ზედა კურთხისა მისისასა.
22. სარწმუნეობით იოესებ, აღრად-ესრულებოდა, გამოსლვისათვის ძეთა ისრაჴლისათა მოიჴსენა და ძუალთა თვისათვის ამცნო.
23. სარწმუნეობით მოსე, იშვა რად, დამალეს სამ თუე მამა-დედათა მისთა, რამეთუ იხილეს მკვრცხლ ყრმად იგი, და არა შეიშინეს ბრძანებისა მისგან მეფისა.
24. სარწმუნეობით მოსე, გან-რად-მწვსნა, უარ-ყო სახელის-დებად შვილად ასულისა ფარაოძსა,
25. უფროძსა გამოირჩია თანა-ძვრისხილვად ერსა თანა ღმრთისასა, ვიდრედარა რადთა აქუნდეს მას საწუთოდ იგი საშუებელი ცოდვისად;
26. უფროძსად სიმდიდრედ შეჰრაცხა ეგჴპტისა საფასეთა ყუედრებად იგი ქრისტესი, რამეთუ ჰხედვიდა იგი სასყიდლის კუალად-გებასა.
27. სარწმუნეობით დაუტევა ეგჴპტე და არა შეიშინა გულის წყრომისა მისგან მეფისა, რამეთუ უხილავი იგი ვითარცა ხილული შეჰრაცხა.
28. სარწმუნეობით ყო ზატიკი იგი და ჰკურებად იგი სისხლისად, რადთა არა მომსრველი იგი პირმშოთად შეეხოს მათ.
29. სარწმუნეობით წიაღჯდეს ზღუასა მას მეწამულსა, ვითარცა ჴმელსა ქუეყანასა, რომელსა-იგი აზმნეს მეგჴპტელთა და დაინთქნეს.
30. სარწმუნეობით ზღუდენი იერიქოძსანი დაეცნეს გარემოდგმითა შუდ დღე.
31. სარწმუნეობით რააბ, მეძავი იგი, არა წარწყმდა ურჩთა მათ თანა, რამეთუ შეიწყნარნა მსტოუარნი იგი მშუდობით.
32. და რადღა-მე ვთქუა? რამეთუ დამაკლებს მე ჟამი ესე მითხრობად გედეონისთვის, ბარაკისთვის და სამფსონისთვის და იეფთაესთვის, დავითისთვის და სამოელისთვის და წინაძსწარმეტყუელთა,
33. რომელნი სარწმუნეობით ერეოდეს მეფეთა; იქმოდეს სიმართლესა; მიემთხვნეს აღთქუმათა; დაუყვეს პირნი ლომთანი;
34. დაშრიტეს ძალი ცეცხლისად; განერნეს პირსა მახვლისასა; განძლიერდეს უძლურებისაგან; იქმნეს ძლიერ ბრძოლასა შინა; ბანაკები აოტეს უცხო თესლთად;
35. მოიყვანნეს დედათა აღდგომილნი მკუდარნი მათნი; ხოლო სხუანი წარკუეთითა თავთადთა აღესრულნეს; და არა მოიღეს მათ გამოჴსნად, რადთა უმჴობესსა აღდგომასა ღირს იქმნენ.
36. ხოლო სხუანი ტანჯვითა და გუემითა განიცადნეს; მერმე კუალად ბორკილებითა და საპყრობილითა;
37. ქვითა განიტჴნნეს; განიხერხნეს; განიცადნეს; სიკუდილითა მახვლისადთა მოსწყდეს; იქცეოდეს ხალენებითა და თხის ტყავებითა ნაკლულევანნი, ჴირვეულნი, ძვრ-ხილულნი,
38. რომელთა ღირსვე არა იყო სოფელი ესე, უდაბნოთა ზედა შეცთომილნი, მათათა და ქუაბთა შინა და ჴურელთა ქუეყანისათა.
39. და ესე ყოველნი იწამნეს სარწმუნეობით და არღა მოიღეს აღნათქუემი იგი,

40. რამეთუ ღმერთმან ჩუენთვის უმჯობესი წინადაწარ განიგულა, რადთა არა თვნიერ ჩუენსა სრულ იქმნენ.

12

1. აწ უკუე ჩუენცა, ესოდენი მაქუს გარე-მოდგომილი ჩუენდა სიმრავლე წმიდათა მოწამეთად, სიმძიმე ყოველი განვიშორით და მსწრაფლ მომავალი იგი ცოდვადად მოთმინებით ვრბიოდით წინა-განმზადებულსა მას ჩუენსა ღუაწლსა.
2. და ვხედვიდეთ სარწმუნოებისა ჩუენისა წინამძღუარსა და სრულებისა მოქმედსა იესუს, რომელმან-იგი წინა-განმზადებულისა მის წილ სიხარულისა დაითმინა ჯუარი და სირცხვლი შეურაცხ-ყო და მარჯუენით საყდართა ღმრთისათა დაჯდა.
3. გან-უკუე-იზრახეთ, რომელმან-იგი ესევითარი დაითმინა ცოდვილთაგან მისა მიმართი იგი სიტყვს-გებად, რადთა არა დაჰშურეთ სულითა თქუენითა და მოჰმედგრდეთ.
4. რამეთუ არღა სისხლთამდე წინა-დადგრომილ ხართ თქუენ ცოდვისა მიმართ ახოვნად
5. და მოჰმედგრდეთ ნუგეშინის ცემისაგან, რომელი ვითარცა შვილთა გეტყვს თქუენ: შვილო ჩემო, ნუ სულმოკლე იქმნების სწავლასა უფლისასა, ნუცაღა დაჰკსნდები მის მიერ მხილებასა.
6. რამეთუ რომელი უყუარნ უფალსა, სწავლის; და ტანჯის ყოველი შვილი, რომელი შეიწყნარის.
7. უკუეთუ სწავლასა დაუთმოთ, ვითარცა შვილთა შეგიწყნარებს თქუენ ღმერთი. რამეთუ ვინ-მე არს შვილი, რომელი არა სწავლის მამამან?
8. ხოლო უკუეთუ შორს ხართ სწავლასა, რომლისა ზიარ-ქმნულ არიან ყოველნი, მწირნი ვიდრემე ხართ და არა შვილნი.
9. აწ უკუეთუმცა გუესხნეს ჯორციელნი მამა-დედანი მასწავლელად, გუეკდიმებოდა სამემცა; არა-მე უფროდს დავემორჩილნეთა მამასა მას სულთასა და ვცხონდეთ?
10. რამეთუ რომელნიმე იგი მცირეთა დღეთა მათისაებრ ნებისა სწავლიდეს, ხოლო ესე უმჯობესისათვს, რადთა მოიღონ სიწმიდისაგან მისისა.
11. ყოველივე სწავლად მეყსეულად არა არნ სიხარულ, არამედ მწუხარება; ხოლო უკუანადსკნელ ნაყოფი მშვდობისა მის მიერ წურთილთა მათ მოაგის - სიმართლე.
12. ამისთვის დაშთომილნი ჳელნი და დაკსნილნი მუკლნი აღემართენით.
13. და ალაგნი მართლ ყვენით ფერტთა თქუენთანნი, რადთა არა მკელობელი იგი დაეცეს, არამედ უფროდსღა განიკურნოს.
14. მშვდობასა შეუდეგით ყოველთა თანა და სიწმიდესა, რომლისა თვნიერ ვერვინ იხილოს უფალი.
15. ეკრძალენით, ნუ ვინმე დაკლებულ იყოს მადლისაგან ღმრთისა; ნუ ვისმე თანა ძირი სიმწარისა ადმოცენებულ იყოს შემაურვებელი, და მის მიერ შეიგინნენ მრავალნი.
16. ნუვინ მეძავ და ბილწ არნ, ვითარცა-იგი ესავ, რომელმან ერთისა წილ საჰმლისა განყიდა პირმშობად თვისი.
17. უწყით, რამეთუ ამისა შემდგომად უნდა დამკვდრებად კურთხევად და შეურაცხ-იქმნა იგი, რამეთუ სინანულისა ადგილი არა პოვა და ცრემლით ღათუ ითხოვდა მას.
18. რამეთუ არა მოსრულ ხართ თქუენ მთასა მას ჳელით შესახებელსა და აღზნებულსა ცეცხლითა და წყუდიადითა და ბნელითა და ნისლითა
19. და საყვრისა ოხრასა და ჳმასა სიტყუათასა, რომელთად რომელთა-იგი ესმა, იჯმნეს, რადთა არღარა შეეძინოს მათ სიტყუად.

20. რამეთუ ვერ ითმენდეს ბრძანებულსა მას: მჯეცილა თუ შეეხებოდა მთასა მას, ქვითა განიდევნებოდა.
21. და ესრეთ საშინელ იყო საოცრებად იგი, მოსე თქუა: შეშინებულ ვარ და შეძრწუნებულ.
22. არამედ მოსრულ ხარო თქუენ მთასა სიონსა და ქალაქსა ღმრთისა ცხოველისასა, იერუსალჴმსა ზეცისასა, და ბევრეულსა ანგელოზთა კრებულსა
23. და ეკლესიასა პირმშოთასა, აღწერილსა ცათა შინა, და ღმრთისა მსაჯულისა ყოველთადასა და სულელებისა მართალთა მათ აღსრულებულთადასა.
24. და შჯულისა მის საღმრთოდსა შუა-მდგომელისა იესუმსა და სისხლითა ჰკურებასა, უმჯობესსა თქუმულისა მის აბელის მიერ.
25. ეკრძალენით, ნუუკუე იჯმნათ მეტყუელისა მისგან, რამეთუ უკუეთუ იგინი ვერ განერნის, რომელთა ქუეყანასა ზედა იჯმნეს ბრძანებისაგან, რაოდენ უფროდს ჩუენ, უკუეთუ ზეცისასა მას გარე-მოვექცეთ,
26. რომლისა ჳმამან ქუეყანად შეძრა მაშინ, და აწ აღუთქუამს და იტყვს: მერმე ერთ - გზისდა შევძრა მე არა ხოლო ქუეყანად, არამედ ცანიცა.
27. ხოლო ესე “ მერმე ერთ-გზისდა ” აუწყებს შეძრულთა მათ ცვალებასა, ვითარცა ქმნულთასა, რაითა ეგოს შეუძრველი იგი.
28. ამისთვისცა სასუფეველი შეუძრველი დავიპყრათ; მაქუს ჩუენ მაღლი, რომლითა ვჰმსახურებთ სათნოდ ღმერთსა, მოშიშებითა და ღირსებითა.
29. რამეთუ ღმერთი ჩუენი ცეცხლ განმღეველ არს.

13

1. ძმათ მოყუარებად ეგენ.
2. სტუმრის მოყუარებასა ნუ დაივიწყებთ, რამეთუ ამისგან ვიეთმე რეცა არა უწყოდეს და ანგელოზნი ისტუმრნეს.
3. მოიჴსენენით კრულებანი იგი, ვითარცა მათ თანავე კრულთა, და ძვრ-ხილულნი იგი, რამეთუ თქუენცა ჴორცნივე გასხენ.
4. პატიოსან არს ქორწილი ყოვლითავე და საწოლი შეუფინებელ; ხოლო მეძავნი და მემრუშენი საჯნეს ღმერთმან.
5. ვერცხლის უყუარულ იყვენით სახითა, კმა-გეყავნ, რომელი-იგი გაქუნდეს; რამეთუ თავადმან თქუა: არა დაგიტეო, არცა დაგაგდო შენ.
6. ვინაჲცა საკადრებელ არს ჩუენდა თქუმად: უფალი არს მწე ჩემდა, არა შემემინოს; რაჲ მიყოს მე კაცმან?
7. მოიჴსენენით წინამძღუარნი იგი თქუენნი, რომელნი გეტყოდეს თქუენ სიტყუათა მათ ღმრთისათა, და ჰხედევდით გამოსლვასა მას ცხორებისა მათისასა და ჰზადევდით სარწმუნოებასა მათსა.
8. იესუ ქრისტე გუშინ და დღეს და იგი თავადი არს უკუნისამდე.
9. მოძღურებასა მრავალ-სახესა და უცხოსა ნუ შეიწყნარებთ, რამეთუ კეთილად მაღლითა განმტკიცებულ ხარო გულითა და არა საჴმლითა, რომლითა ვერაჲ ირგეს, რომელნი ვიდოდეს მას შინა.
10. მაქუს ჩუენ საკურთხეველი, რომლისაგან ჴამად ვერ ჴელ-ეწიფების, რომელნი-იგი კარავსა მას ჴმსახურებენ.
11. რომელსა-იგი შეიწირვის საცხოვართა სისხლი ცოდვათათჴს სიწმიდესა მას შინა მღდელთ მოძღურისა მიერ, ამათნი იგი ჴორცნი დაიწუებოდეს გარეშე ზანაკსა მას.

12. ამისთვის იესუ, რადთა წმიდა-ყოს თვისთა სისხლითა ერი, გარეშე ბჭეთა ივნო.
13. აწ უკუე განვიდეთ მისა გარეშე ბანაკსა მას და ყუედრებად იგი მისი მოვილოთ.
14. რამეთუ არა მაქუს ჩუენ აქა საყოფელად ქალაქი, არამედ მერმესა მას ვეპიებთ.
15. ამისთვის შევსწირავთ მსხუერპლსა ქებისასა მარადის ღმრთისა, ესე იგი არს ნაყოფსა ბაგეთა და აღსარებასა სახელისა მისისასა.
16. ხოლო კეთილისა საქმესა და ზიარებასა ნუ დაივიწყებთ, რამეთუ ესევითარნი მსხუერპლნი სათნო არიან ღმრთისა.
17. დაემორჩილენით წინამძღუართა თქუენტა და ერჩდით მათ, რამეთუ იგინი იღვებენ სულთა თქუენტათვს, ვითარცა-იგი სიტყუად მისცენ; რადთა სიხარულით ამას ჰყოფდენ და არა სულთ-ითქუმიდენ, რამეთუ არა ადვილ არს ესე თქუენდა.
18. ილოცევდით ჩუენტვსცა, რამეთუ გურწამს, ვითარმედ კეთილი გონებად გუაქუს ყოველსა შინა და კეთილად გუნებავს სლვად.
19. უმეტესადლა გლოცავ ამას ყოფად, რადთა ადრე მოვიდე თქუენდა.
20. ხოლო ღმერთმან მშუდობისამან, რომელმან აღმოიყვანა მკუდრეთით მწყემსი იგი ცხოვართად დიდი სისხლითა მით აღთქუმისა საუკუნოდსადთა-უფალი ჩუენი იესუ ქრისტე,
21. დაგამტკიცენინ თქუენ ყოვლითა საქმითა კეთილითა ყოფად ნებისა მისისა, რომელმან ყვის სათნობად მისი ჩუენ შორის წინაშე მისსა ქრისტე იესუმს მიერ, რომლისად არს დიდებად უკუნითი უკუნისამდე. ამინ.
22. ხოლო გლოცავ თქუენ, ძმანო, თავს-იდევით სიტყუად ესე ვედრებისად, დაღათუ მცირედ მივწერე თქუენდა.
23. იცით ტიმოთე, ძმად ჩუენი, რომელ მივაკლინე, რომლისა თანა, ადრე თუ მოვიდეს, გიხილნე თქუენ.
24. კითხვად არქუთ ყოველთა წინამძღუართა თქუენტა და ყოველთა წმიდათა. გიკითხვენ თქუენ, რომელნი-იგი არიან იტალიადთ.
25. მაღლი უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესი თქუენ ყოველთა თანა. ამინ.

გამოცხადებად წმიდისა მახარებელისა და ღმრთისმეტყუელისა იოვანეწსი, რომელი გამოუცხადა მას ღმერთმან

1

1. გამოცხადებად იესუ ქრისტესი, რომელ-იგი მოსცა მას ღმერთმან ჩუენებად მონათა მისთა საქმეთა მათ, რომელთად ჯერ-არს ადრე აღსრულებად, და გამოუცხადა მოვლინებითა ანგელოზისა მისისადათა მონასა მისსა იოვანეს,
2. რომელმანცა წამა სიტყუად ღმრთისად და წამებად იესუ ქრისტესი, რავდენიცა იხილა და რომელიცა არს და რომელსა ეგულების ყოფად.
3. ნეტარ არს, რომელი იკითხვიდეს და რომელნი ისმენდენ სიტყუათა ამის წინადაწარმეტყუელებისათა და დაიმახონ, რად-იგი მას შინა წერილ არს, რამეთუ ჟამი ახლოს არს.

4. იოვანე შვდთა ეკლესიათა ასიადასათა: მადლი თქუენდა და მშვდობად ღმრთისაგან, რომელი არს და რომელი იყო და რომელი მომავალ არს, და შვდთა მათ სულთაგან, რომელნი წინაშე საყდარსა მისსა არიან.
5. და იესუ ქრისტესგან, მოწამისა მის სარწმუნოდასა, პირმშოდასა შესუენებულთადასა და მთავრისა მეფეთა ქუეყანისათა, რომელმან შემიყუარნა ჩუენ და განგუბანნა ცოდვათა ჩუენთაგან სისხლითა თვსითა.
6. და მევნა ჩუენ სამეუფო მღდელ ღმრთისა და მამისა თვსისა, რამეთუ მისი არს დიდება და სიმტკიცე უკუნითი უკუნისამდე. ამენ.
7. აჰა ესერა მოვალს ღრუბელთა თანა, და იხილოს იგი ყოველმან თუალმან და რომელთა-იგი უგუმირეს მას; და გოდებდენ ტომნი ქუეყანისანი: ჰე, ამენ.
8. მე ვარ ანი და ზ, იტყვს უფალი ღმერთი, რომელი არს და რომელი იყო და რომელი მომავალ არს, ყოვლისა მპყრობელი.
9. მე, იოვანე, ძმა თქუენი და ზიარი ჭირსა და სუფევასა და მოთმინებასა თქუენსა ქრისტე იესუს მიერ, ვიყავ ჭალაკსა მას, რომელსა ეწოდების პატმოს, სიტყვსათვს ღმრთისა და წამებისათვს იესუ ქრისტესისა.
10. ვიქმენ სულითა დღესა კვრიაკესა და მესმა უკუანადო კერძო ჩემსა ჳმად დიდი, ვითარცა საყვრისად,
11. რომელი მეტყოდა, ვითარმედ: რომელსა-ესე ჰხედავ, დაწერე წიგნსა შინა და წარეც შვდთა მათ ეკლესიათა ეფესოს და ზმირნას და პერლამოს და თვატირს და სარდეს, ფილადელფიას და ლავდიკის.
12. და მივიქეც მუნ ხილვად ჳმისა მის, რომელი მეტყოდა მე. და ვითარცა მივიქეც, ვიხილენ შვდნი სასანთლენი ოქროდასანი,
13. და შორის შვდთა მათ სასანთლეთა მსგავსი მისა კაცისად, შემოსილი ზეწრითა, და ერტყა სარტყელი ოქროდასად ძუძუთა თანა მისთა.
14. და თავი და თმანი მისნი სპეტაკ, ვითარცა მატყლი სპეტაკი, ვითარცა თოვლი, და თუალნი მისნი, ვითარცა ალი ცეცხლისად.
15. და ფერწნი მისნი მსგავს იყვნეს რვალსა გუნდრუკსა, ვითარცა ცეცხლსა შინა გამოჯურვებულნი, და ჳმად მისი, ვითარცა ჳმად წყალთა მრავალთად.
16. და მარჯუენესა ჳელსა მისსა აქუნდეს ვარსკულავნი შვდნი, და პირისა მისისაგან გამოვიდოდა მახული ორპირი აღლესული; და პირი მისი, ვითარცა მზე, ბრწყინავს ძალითა თვსითა.
17. და რაჟამს ვიხილე იგი, დავვარდი ფერწთა თანა მისთა, ვითარცა მკუდარი. და დადვა მან მარჯუენე მისი ჩემ ზედა და თქუა: ნუ გეშინინ: მე ვარ პირველი და უკუანადსენელი;
18. და რომელი ცხოველ ვარ და ვიქმენ მკუდარ, და აჰა ესერა ცხოველ ვარ უკუნითი უკუნისამდე. ამენ. და მქონან კლიტენი სიკუდილისა და ჯოჯოხეთისანი.
19. დაწერე უკუე, რად-ესე იხილე და რად-ესე არს და რად ეგულების ყოფად შემდგომად ამისა.
20. საიდუმლოდ შვდთა ამათ ვარსკულავთად, რომელნი იხილენ მარჯუენესა ზედა ჩემსა, და შვდნი ესე სასანთლენი ოქროდასანი. შვდნი ესე ვარსკულავნი ანგელოზნი შვდთა ეკლესიათანი არიან, და შვდნი ესე სასანთლენი შვდნი ეკლესიანი არიან.

1. ანგელოზსა ეფესოდსა ეკლესიისასა არქუ, ვითარმედ: ამას იტყვს, რომელსა უპყრიან შვდნი იგი ვარსკულავნი მარჯუენესა მისა, რომელი-იგი ვალს შვდთა მათ სასანთლეთა შორის ოქროდსათა:
2. ვიცნი საქმენი შენნი და შრომად შენი და მოთმინებად შენი და ვითარმედ ვერ ძალ-გიც ტვრთვად უკეთურთა მათ და გამოსცადენ იგინი, რომელნი იტყვან თავთა თვსთა მოციქულად, და არა არიან, და ჰპოვენ იგინი მტყუვარ.
3. და მოთმინებად გაქუს და იტვრთე სახელისა ჩემისათვს და არა დაშუერ.
4. არამედ მაქუს შენდა მომართ, რამეთუ სიყუარული იგი შენი პირველი დაუტევე.
5. მოივსენებდ, უკუეთუ სადადთ დაეცი, და შეინანე და პირველნივე საქმენი ქმნენ; უკუეთუ არა, მოვალ ადრე და აღვძრა სასანთლჳ შენი ადგილისაგან თვსისა, უკუეთუ არა შეინანო.
6. არამედ ესე გაქუს, რამეთუ გძულან საქმენი იგი ნიკოლაელთანნი, რომელნი-იგი მე მძულან.
7. რომელსა ჰქონან ყურნი, ისმინენ, რასა ეტყვს სული ეკლესიათა: რომელმან სძლოს, მივსცე მას ჭამად ძელისა მისგან ცხორებისა, რომელი არს შორის სამოთხესა ღმრთისა ჩემისასა.
8. და ანგელოზსა ზმირნისა ეკლესიისასა მიუწერე: ამას იტყვს პირველი და უკანადსკნელი იგი, რომელი იქმნა მკუდარ და ცხონდა:
9. ვიცნი საქმენი შენნი და ჭირი და სიგლახაკჳ, არამედ მდიდარ ხარ და გმობად იგი მათი, რომელნი იტყვან თავთა თვსთა ჰურიად, და არა არიან, არამედ შესაკრებელი ეშმაკისად.
10. ნუ გეშინის საქმეთაგან, რომელთა ეგულეების მოწევნად შენ ზედა, რამეთუ აჰა ესერა ეგულეების ეშმაკსა თქუენგანთა შთაგდებად საპყრობილესა რადთა გამოიცადნეთ ათ დღე. იქმენ მორწმუნე ვიდრე სიკუდილადმდე, და მოგცე შენ გვრგვნი იგი ცხორებისად.
11. რომელსა ჰქონან ყურნი, ისმინენ, რასა ეტყვს სული ეკლესიათა: რომელმან სძლოს, არად ევნოს მას სიკუდილისა მისგან მეორისა.
12. და ანგელოზსა პერლამისა ეკლესიისასა მიუწერე: ამას იტყვს, რომელსა-იგი აქუს მახვლი ორპირი აღლესული:
13. ვიცნი საქმენი შენნი, და თუ სადა მკვდრ ხარ, სადა-იგი არს საყდარი ეშმაკისად, და გიპყრიეს სახელი ჩემი და არა უარ-ჰყავ სარწმუნოებად ჩემი დღეთა მათ ანტიპას, მოწამისა ჩემისა სარწმუნოდსათა, რომელი-იგი მოიკლა თქუენ შორის, სადა-იგი ეშმაკი მკვდრ არს.
14. არამედ მაქუს შენდა მომართ მცირედი, რამეთუ გყვანან ვინმე, რომელთა უპყრიეს სწავლად იგი ბალამისი, რომელი ასწავა ბალაკს, რადთა დადვას დაბრკოლებად წინაშე ძეთა ისრაჴლისათა, და ჭამად კერპთა ნაზორევისა და სიძვად.
15. ეგრეთვე შენცა გყვანან, რომელთა უპყრიეს სწავლად იგი ნიკოლაელთად.
16. შეინანე: უკუეთუ არა, მოვალ შენდა ადრე და ბრძოლა-გყო მათ თანა მახვლითა პირისა ჩემისაათა.
17. რომელსა ჰქონან ყურნი, ისმინენ, რასა ეტყვს სული ეკლესიათა, ვითარმედ: რომელმან სძლოს, მივსცე მას მანანადსა მისგან დაფარულისა და მივსცე რიცხვ

სპეტაკი და რიცხუსა მას თანა სახელი ახალი დაწერილი, რომელი არავინ უწყის, გარნა რომელმან მიიღოს.

18. და ანგელოზსა თვატრისა ეკლესიისასა მიუწერე, ვითარმედ: ამას იტყვს ძმ ღმრთისაჲ: რომლისა თუალნი არიან, ვითარცა ალი ცეცხლისაჲ, და ფერწნი მისნი მსგავს არიან რვალსა გუნდრუკსა:
19. ვიცნი საქმენი შენნი და სიყუარული შენი და სარწმუნოებაჲ და მსახურებაჲ და მოთმინებაჲ და საქმენი შენნი უკუანადსკნელნი უმრავლეს პირველისა.
20. არამედ მაქუს შენდა მომართ, რამეთუ უტევე ცოლი შენი იეზაბელ, რომელი იტყვს თავსა თვსსა წინაწარმეტყუელად და ასწავლის და აცთუნებს ჩემთა მონათა სიძვად და ჭამად კერპთა ნაზორევისა.
21. და მივეც მას ჟამი, რადთა შეინანოს, და არა ჰნებავს სინანულად სიძვისაგან მისისა.
22. აჰა ესერა დავამჯუა იგი სარეცელსა ზედა, და რომელნი იმრუშებდეს მის თანა, შთავყარნე ჭირსა დიდსა, უკუეთუ არა შეინანონ საქმეთაგან მათთა.
23. და შვილნი მისნი მოვსწყვდნე სიკუდილითა, და ცნან ყოველთა ეკლესიათა, ვითარმედ მე ვარ, რომელი განვიკითხავ გულსა და თირკუმელთა; და მიგცე თქუენ თვთოეულსა საქმეთა თქუენთაებრ.
24. ხოლო თქუენ გეტყვ, სხუათა მაგათ, რომელნი ხართ თვატირს შინა, რომელთა არა გაქუს სწავლაჲ ესე, რომელთა არა გიცნობიან სიღრმენი ეშმაკისანი, ვითარ იტყვან, არღარა მოვაწიო თქუენ ზედა სხუად სიმძიმე.
25. არამედ რომელი-ევე გაქუს, დაიმჭირეთ, ვიდრემდის მოვიდე.
26. და რომელმან სძლოს და დაიმარხნეს ვიდრე აღსასრულადმდე საქმენი ჩემნი, მივსცე ჯელმწიფებაჲ წარმართთა ზედა.
27. და ჰმწყსიდეს მათ კუერთხითა რკინისაჲთა; ვითარცა ჭურნი იგი მეკეცეთანი შეიმუსრნიან, ვითარცა მე მოვიდე მამისაგან.
28. და მივსცე მას ვარსკულავი იგი განთიადისაჲ.
29. რომელსა ჰქონან ყურნი, ისმინენ, რასა ეტყვს სული ეკლესიათა.

3

1. და ანგელოზსა სარდისა ეკლესიისასა მიუწერე, ვითარმედ: ამას იტყვს, რომელსა ჰქონან შვდნი იგი სულნი ღმრთისანი და შვდნი იგი ვარსკულავნი: ვიცნი საქმენი შენნი, რამეთუ სახელი გაქუს და ცხოველ ხარ და მკუდარ ხარ.
2. იქმენ მღვდარე და დაამტკიცენ სხუანი იგი, რომელთაჲ გეგულეობდა განგდებაჲ, რამეთუ არა მიპოვნიან საქმენი შენნი აღსრულებულად წინაშე ღმრთისა ჩემისა.
3. იქსენებდ უკუეთუ ვითარ მიიღე და შეინანე. ხოლო უკუეთუ არა მღვდარე იყო, მოვიდე შენ ზედა, ვითარცა მპარავი, და ვერ სცნა, რომელსა ჟამსა მოვიდე შენ ზედა.
4. არამედ მცირედი სახელები გყავს სარდეს შინა, რომელთა არა შეუგინებდეს სამოსელები მათი, და ვიდოდინ იგინი ჩემ თანა სამოსლითა სპეტაკითა, რამეთუ ღირს არიან.
5. რომელმან სძლოს, ესრეთ შეიმოსოს სამოსელი სპეტაკი და არა აღვკოცო სახელი მისი წიგნისაგან ცხოველთაჲსა და აღვიარო სახელი მისი წინაშე მამისა ჩემისა და წინაშე ანგელოზთა მისთა.
6. რომელსა ჰქონან ყურნი, ისმინენ, რასა ეტყვს სული ეკლესიათა.

7. და ანგელოზსა ფილადეფიისა ეკლესიისასა მიუწერე: ამას იტყვს წმიდად იგი და ჭეშმარიტი, რომელსა აქუს კლიტჭ დავითისი, რომელი-იგი განაღებს, და არავინ დაჰკვამს, გარნა განმღებელმან მან, და არავინ განაღოს დაჰშული იგი.
8. აჰა ესერა მიმიცემია წინაშე შენსა კარი განღებული, რომლისა დაჰშვად ვერვინ შემძლებელ არს, რამეთუ მცირე ძალი გაქუს, და დაიმარხე სიტყუად ჩემი და არა უარ-ჰყავ სახელი ჩემი.
9. აჰა ესერა მიგცემ კრებულისაგან ეშმაკისა, რომელნი იტყვან თავსა თვსსა ჰურიად, და არა არიან, არამედ ტყუვიან; აჰა ესერა ვყვნი იგინი, რადთა მოვიდენ და თაყუანის-გცენ წინაშე ფერჯთა შენთა და ცნან, რამეთუ შეგიყუარე შენ.
10. რამეთუ დაიმარხე შენ სიტყუად მოთმინებისა ჩემისა, და მეცა დაგიცვა შენ ჟამისა მისგან განსაცდელისა, რომელსა ეგულების მოსლვად ყოველსა ზედა სოფელსა გამოცდად მკვდრთა მათ ქუეყანისათა.
11. აჰა მოვალ ადრე. იპყარ, რომელ-ეგე გაქუს, რადთა არავინ მიგიღოს გზრგზნი შენი.
12. რომელმან სძლოს, ვყო იგი სუეტად ტაძარსა შინა ღმრთისა ჩემისასა, და გარე არღარა განვიდეს და დავეწრო მის ზედა სახელი ღმრთისა ჩემისა და სახელი ქალაქისა ღმრთისა ჩემისა ახლისა იერუსალჴმისა, რომელი გარდამოვალს ზეცით ღმრთისაგან ჩემისა, და სახელი იგი ახალი.
13. რომელსა ჰქონან ყურნი, ისმინენ, რასა ეტყვს სული ეკლესიათა.
14. და ანგელოზსა ლავდიკიისა ეკლესიისასა მიუწერე, ვითარმედ: ამას იტყვს ამენ, მოწამე იგი სარწმუნოდ და ჭეშმარიტი, დასაბამი დაბადებულთა ღმრთისათა:
15. ვიცნი საქმენი შენნი, რამეთუ არცა გრილი ხარ, არცა ტფილი. ჯერ-იყო, რადთამცა ანუ გრილი იყავ, ანუ ტფილი.
16. არამედ ესრეთ ნელ-ტფილი ხარ და არცა გრილი, არცა ტფილი; მეგულების აღმოგდებად შენი პირისაგან ჩემისა.
17. რამეთუ იტყვ: მდიდარ ვარ და განვმდიდრდი და არარად მექმარების. და არა უწყი, რამეთუ შენ ხარ უბადრუკ და საწყალობელ და გლახაკ და ბრმა და შიშუელ.
18. განგაზრახებ შენ, რადთა იყიდო ჩემგან ოქროდ გამოკურვებული ცეცხლითა, რადთა განჰმდიდრდე, და სამოსელი სპეტაკი, რადთა შეიმოსო, და არა გამოცხადნეს სირცხვლი სიშიშულისა შენისა, და საოლავი, რადთა იოლნე თუალნი შენნი და ჰხედვიდე.
19. მე რომელნიცა მიყუარდენ, ვამხილებ და ვასწავებ. ეშურებოდე უკუე და შეინანე.
20. აჰა ესერა ვდგა კარსა ზედა და ვჰრეკ. უკუეთუ ვინ ისმინოს ჳმისა ჩემისა და განაღოს კარი, და შევიდე მის თანა და ვჰამო მის თანა სერი, და მან - ჩემ თანა.
21. რომელმან სძლოს, მივსცე მას დაჯდომად ჩემ თანა საყდარსა ჩემსა, ვითარცა-იგი მე ვსძლე და დავჯედ მამისა ჩემისა თანა საყდარსა მისსა,
22. რომელსა ჰქონან ყურნი, ისმინენ, რასა ეტყვს სული ეკლესიათა.

4

1. შემდგომად ამისა ვიხილე, და აჰა კარი განღებული ცათა შინა, და ჳმად იგი, რომელ მესმა პირველ, ვითარცა საყვრისა, მეტყოდა მე, ვითარმედ: აღმოვედ აქა, და გიჩუენო, რად-იგი ყოფად არს შემდგომად ამისა.
2. მეყსეულად ვიქმენ სულითა. და აჰა დგა საყდარი ცათა შინა.
3. და საყდარსა მას ზედა მჯდომარე იყო მსგავსი ქვასა მას იასჴსა და სარდიონსა; და ირისჭ იყო გარემო საყდრისა მის, და ეგრეთვე ხილვად სამარაგდეთად.

4. გარემო საყდრისა საყდარნი ოც და ოთხნი, და საყდართა მათ ზედა ოც და ოთხნი მღდელნი მსხდომარენი, შემოსილნი სამოსლითა სპეტაკითა, და თავთა მათთა ზედა გვრგვინი ოქროდსანი.
5. და საყდრისა მისგან გამოვლენ ელვანი და ჯმანი და ქუხილნი; და შვდნი ლამპარნი ცეცხლისანი იწუერებოდეს წინაშე საყდარსა მისსა, რომელნი არიან შვდნი იგი სულნი ღმრთისანი.
6. და წინაშე საყდარსა მისსა, ვითარცა ზღუად ჭიქისად, მსგავსი ბროლისად; და შორის საყდრისა და გარემო საყდრისა ოთხნი ცხოველნი, სავსენი თუალითა წინადთ და უკუანადთ.
7. და პირველი იგი ცხოველი მსგავსი იყო ლომისად, და მეორე ცხოველი მსგავსი იყო კუროდსად, და მესამესა ცხოველსა აქუნდა პირი კაცისად, და მეოთხე მსგავსი არწივსა მფრინვალესა.
8. და ოთხთა მათ ცხოველთა თვთოეულსა აქუნდეს ექუსნი ფრთენი გარემო, და შინაგან სავსე არიან თუალთა. და განსუენებანი არა აქუს დღე და ღამე, არამედ იტყვან: წმიდა არს, წმიდა არს, წმიდა არს უფალი ღმერთი, ყოვლისა მპყრობელი, რომელი იყო და რომელი არს და რომელი მომავალ არს.
9. და რაჟამს მისცენ ცხოველთა მათ დიდებად და პატივი და მადლობად მჯდომარესა მას საყდარსა ზედა, რომელი ცხოველ არს უკუნითი უკუნისამდე.
10. დავარდებიან ოც და ოთხნი იგი მღდელნი წინაშე საყდართა ზედა მჯდომარისა მის და თაყუანის-სცემენ მას, რომელი-იგი ცხოველ არს უკუნითი უკუნისამდე, და დასხმენ გვრგვინთა მათთა წინაშე საყდრისა მის და იტყვან:
11. ღირს ხარ შენ, უფალო ღმერთო ჩუენო წმიდაო, მიღებად დიდებისა და პატივისა და ძლიერებისა, რამეთუ შენ დაჰბადენ ყოველნივე, და ნებითა შენითა იყვნეს და დაიბადნეს.

5

1. და ვიხილე მარჯუენით საყდართა ზედა მჯდომარისა მის წიგნი, დაწერილი შინაგან და გარეგან, დაბეჭდული ბეჭდითა შვდითა.
2. და ვიხილე ანგელოზი ძლიერი, რომელი ქადაგებდა ჯმითა დიდითა, ვითარმედ: ვინ-მე ღირს არს განღებად წიგნისა ამის და განჰსნად ბეჭედთა მისთა?
3. და ვერვინ შემძლებელ იყო ზეცათა შინა, არცა ქუეყანასა ზედა, არცა უფსკრულთა შინა განღებად წიგნისა მის და არცა მიხედვად მისა.
4. და მე ვტიროდე ფრიად, რამეთუ არავინ იპოვა, რომელსამცა განელო წიგნი იგი, ანუმიცა მიეხედნეს მისა.
5. და ერთმან მღდელთა მათგანმა მრქუა მე: ნუ სტირ, აჰა ესერა სძლო ლომმან თესლისაგან იუდაძსა, ძირმან დავითისმან, რომელმან აღაღოს წიგნი და შვდნი იგი ბეჭედნი მისნი.
6. და ვიხილე შორის საყდრისა და ოთხთა მათ ცხოველთა და მღდელთაძსა კრავი მდგომარე, ვითარცა დაკლული. და აქუნდეს შვდნი რქანი და შვდნი თუალნი, რომელ არიან შვდნი იგი სულნი ღმრთისანი, რომელნი მოივლინებიან ყოველსავე ქუეყანასა.
7. და მოვიდა და მიიღო წიგნი მარჯუენისაგან საყდართა ზედა მჯდომარისა.

8. და რაჟამს მიიღო მან წიგნი იგი, ოთხნი იგი ცხოველნი და ოც და ოთხნი მღდელნი დავარდეს წინაშე კრავისა მის. და აქუნდა თითოეულსა ათძალი და ლანკნანი ოქროდსანი, სავსენი საკუმეველითა, რომელ არიან ლოცვანი წმიდათანი.
9. და გალობდეს გალობასა ახალსა და იტყოდეს: ღირს ხარ შენ მიღებად წიგნისა მის და აღებად ბეჭედთა მისთა, რამეთუ დაიკალ და გვყიდენ ჩუენ ღმრთისა სისხლითა შენითა ყოვლისაგანვე თესლისა და ენისა და ერთა და წარმართთა,
10. და ჰყვენ იგინი ღმრთისა ჩუენისა მეფედ და მღდელად, და სუფევდენ იგინი ქუეყანასა ზედა.
11. და ვიხილე და მესმა, ვითარცა ჳმად ანგელოზთა მრავალთაჲ გარემო საყდრისა და ცხოველთა და მღდელთაჲსა. და იყო რიცხვ მათი ბევრნი ბევრთანი და ათასნი ათასთანი,
12. რომელნი იტყოდეს ჳმითა დიდითა: ღირს არს კრავი იგი დაკლული მიღებად ძალისა და სიმდიდრისა და სიბრძნისა და პატივისა და დიდებისა და კურთხევისა.
13. და ყოველთავე დაბადებულთაჲ, რომელნი არიან ცათა შინა და ქუეყანასა ზედა და უფსკრულთა შინა და ზღუათა, ყოველთაჲ მესმა, რომელნი იტყოდეს: რომელი ზის საყდართა ზედა და კრავისა, კურთხევაჲ და პატივი და დიდებაჲ და სიმტკიცე უკუნითი უკუნისამდე. ამენ.
14. და ოთხთა მათ ცხოველთა თქუეს: ამენ. და მღდელნი იგი დავარდეს და თაყუანის-სცეს.

6

1. და ვიხილე, რამეთუ აღალო კრავმან მან ერთი შუდთა მათ ბეჭედთაგანი, და მესმა ერთისა ცხოველთა მათგანისაჲ, რომელი იტყოდა, ვითარცა ჳმითა ქუხილისაჲთა, ვითარმედ: მოვედ და იხილე.
2. და აჰა ცხენი სპეტაკი, და მჯდომარესა მას ზედა აქუნდა მშულდი, და მიეცა მას გვრგვნი, და განვიდა ძლევითა და სძლოსცა.
3. და რაჟამს აღალო მეორე ბეჭედი, მესმა მეორისა მის ცხოველისაჲ, რომელი იტყოდა, ვითარმედ: მოვედ!
4. და გამოვიდა სხუაჲ ცხენი წითელი, და მჯდომარესა მას ზედა მიეცა აღებად მშუდობაჲ ქუეყანით, რადთა ერთმანეთი მოსწყვდონ, და მიეცა მას მახული დიდი.
5. და რაჟამს აღალო მესამე ბეჭედი, მესმა მესამისა მის ცხოველისაჲ, რომელი იტყოდა: მოვედ და იხილე. და აჰა ცხენი შავი, და მჯდომარესა მას ზედა აქუნდა ჳელთა მისთა უღელი.
6. და მესმა ჳმად შორის ოთხთა მათ ცხოველთაჲსა, რომელი იტყოდა: სამაგდანნი იფქლი დრაჰკნის, და სამი სამაგდანნი ქერი დრაჰკნის, და ღვინოსა და ზეთსა ნუ ავნებ.
7. და რაჟამს აღალო მეოთხე ბეჭედი, მესმა მეოთხისა ცხოველისაჲ, რომელი იტყოდა: მოვედ და იხილე,
8. და აჰა ცხენი მწუანე, და მჯდომარესა მას ზედა სახელი მისი სიკუდილი; და ჯოჯობეთი შეუდგა მას, და მიეცა მას ჳელმწიფეზაჲ მეოთხედსა ზედა ქუეყანისასა მოსრვად მათდა მახვილითა და სიყმილითა და სიკუდილითა და მჳეცთა მიერ ქუეყანისათა.
9. და რაჟამს აღალო მეხუთე ბეჭედი, ვიხილენ საკურთხეველსა ქუეშე სულნი იგი მკუდართანი სიტყვსათჳს ღმრთისა და წამებისათჳს კრავისა მის, რომელ აქუნდა.

10. და ჳმა-ყვეს ჳმითა დიდითა და თქუეს: ვიდრემდის, მეუფეო წმიდაო და ჳემმარიტო, არა შჯი სისხლსა ჩუენსა მკვდრთაგან ქუეყნისათა?
11. და მიეცა მათ სამოსლები სპეტაკები, და ითქუა მათდა მიმართ, რადთა განისუენონ მცირედ ჟამდა, ვიდრემდის აღესრულნენ მათ თანა მონანი და ძმანი მათნი და რომელთა ეგულეზოდა სიკუდილი, ვითარცა მათ.
12. და ვიხილე, რაჟამს აღალო მეექუსე ბეჳედი, და ძრვად იქმნა დიდი, და მზღ შავ იქმნა, ვითარცა ძაძად ბალნისად, და მთოვარზ ყოვლითურთ იქმნა, ვითარცა სისხლი.
13. და ვარსკულავნი ცისანი გარდამოცვეს ქუეყანად, ვითარცა ლელუმან რად დაყარის ყუავილი თვისი, ქარისაგან დიდისა შერყეულმან.
14. და ცად წარიგრავნა, ვითარცა წიგნი წარგრავნილი. და ყოველნი მათნი და ბორცუნი ადგილთა თვისთაგან შეიძრნეს.
15. და მეფეთა ქუეყანისათა და მთავართა და ათასის-თავთა და მდიდართა და ძლიერთა და ყოველმან მონამან და აზნაურმან დამალნეს თავნი მათნი ქუაბთა შინა და კლდეთა შინ მთათასა.
16. და ეტყოდეს მათთა და კლდეთა: დამეცენით ჩუენ ზედა და დაგუფარენით ჩუენ პირისაგან საყდართა ზედა მჯდომარისა და რისხვისაგან კრავისა.
17. რამეთუ მოვიდა დღე იგი დიდი რისხვისა მისისად და ვინ შემძლებელ არს დადგომად?

7

1. და შემდგომად ამისა ვიხილენ ოთხნი ანგელოზნი, მდგომარენი ოთხთა კიდეთა ქუეყანისათა. და ეპყრნეს ოთხნი იგი ქარნი ქუეყანისანი, რადთა არა ქროდიან ქუეყანასა ზედა, არცა ზღუასა, არცა ხეთა.
2. და ვიხილე სხუად ანგელოზი, აღმომავალი აღმოსავალით მზისადთ, და აქუნდა ბეჳედი ღმრთისა ცხოველისად. და ჳმა-ყუო ჳმითა დიდითა ოთხთა მათ ანგელოზთა, რომელთა მიეცა ვნებად ქუეყანისა და ზღვსად, ვითარმედ:
3. ნუ ავნებთ ქუეყანასა, ნუცა ზღუასა, ნუცა ხეთა, ვიდრემდის დავჳბეჳდნეთ მონანი ღმრთისა ჩუენისანი შუბლთა ზედა მათთა.
4. და მესმა რიცხვ დაბეჳდულთად მათ: ას ორმეოც და ოთხი ათასი დაბეჳდულთად ყოვლისაგან ტომისა ძეთა ისრაჳლისათა:
5. თესლისაგან იუდაძსა ათორმეტი ათასი, დაბეჳდულთად, თესლისაგან რუბენისა ათორმეტი ათასი, თესლისაგან ღადისა ათორმეტი ათასი,
6. თესლისაგან ასერისა ათორმეტი ათასი, თესლისაგან ნეფთალემისა ათორმეტი ათასი, თესლისაგან მანასესა ათორმეტი ათასი,
7. თესლისაგან სვმეონისა ათორმეტი ათასი, თესლისაგან ლევისა ათორმეტი ათასი, თესლისაგან იზაქარისა ათორმეტი ათასი,
8. თესლისაგან ზაბულონისა ათორმეტი ათასი, თესლისაგან იოსებისა ათორმეტი ათასი, თესლისაგან ბენიამენისა ათორმეტი ათასი დაბეჳდულთად.
9. და შემდგომად ამისა ვიხილე, და აჳა ერი ფრიადი, რომლისა აღრიცხუვად ვერვინ შემძლებელ იყო, ყოველთაგან წარმართთა და ტომთა და ერთა და ენათა, მდგომარენი წინაშე საყდრისა და წინაშე კრავისა, შემოსილნი სამოსლითა სპეტაკებითა, და ჳელთა მათთა აქუნდა ფინიკები.
10. და ჳმობდეს ჳმითა დიდითა და იტყოდეს: მაცხოვარებად ღმრთისა ჩუენისად, მჯდომარისა საყდართა ზედა, და კრავისა.

11. და ყოველნივე ანგელოზნი დგეს გარემოდს საყდრისა და მღდელთადასა და ოთხთა მათ ცხოველთადასა და დავარდეს წინაშე საყდრისა მისისა პირთა ზედა მათთა და თაყუანის-სცეს ღმერთსა.
12. და იტყოდეს: ამენ. კურთხევად და დიდებად და სიბრძნე და მადლობად და პატივი და ძალი ღმრთისა ჩუენისადა უკუნითი უკუნისამდე. ამენ.
13. და მომიგო ერთმან მღდელთაგანმან და მრქუა: ესენი, რომელთა ჰმოსიეს სამოსლები სპეტაკები, ვიეთნი არიან, ანუ ვინაჲ მოსრულ არიან?
14. და ვარქუ მას: უფალო ჩემო, შენ უწყი. და მრქუა მე: ესენი არიან, რომელნი მოსრულ არიან ჭირისა მისგან დიდისა, და განრცხნეს, მათ სამოსელნი მათნი და განასპეტაკნეს სისხლითა მით კრავისადათა.
15. ამისთვის არიან წინაშე საყდარსა ღმრთისასა და ჰმსახურებენ მას დღე და ღამე ტაძარსა შინა მისსა. და მჯდომარემან მან საყდართა ზედა დაიმკვდროს მათ შორის.
16. არღარა მოემშოოს მათ, არცაღა მოეწყუროს, არცაღა მოვიდეს მათ ზედა მზღ. არცა ყოველივე სიცხღ,
17. რამეთუ კრავი იგი, რომელ არს შორის საყდრისა, ჰმწყის მათ და უძღვს წყაროთა მიმართ წყლისა ცხოველისათა, და აღვოცოს ღმერთმან ყოველივე ცრემლი თუალთაგან მათთა.

8

1. და რაჟამს აღალო მეშვდღ ბეჭედი, იქმნა დუმილი ცათა შინა, ვითარ ნახევარსა ჟამისასა.
2. და ვიხილენ შვდნი იგი ანგელოზნი, რომელნი წინაშე ღმრთისა დგანან, და მიეცნეს მათ შვდნი საყვრნი.
3. და სხუად ანგელოზი მოვიდა და დადგა საკურთხეველსა ზედა, რომელსა აქუნდა სასაკუმეველე ოქროდსადა; და მიეცა მას საკუმეველი ფრიადი, რადთა მისცეს იგი ლოცვასა წმიდათასა საკურთხეველსა მას ზედა ოქროდსასა, რომელი არს წინაშე საყდარსა.
4. და აღვდა კუამლი იგი საკუმეველთად ლოცვისა მიმართ წმიდათადასა კელისაგან ანგელოზისა მის წინაშე ღმრთისა.
5. და აღილო ანგელოზმან მან სასაკუმეველე იგი და აღავსო ცეცხლისა მისგან საკურთხეველისა და დაასხა იგი ქუეყანასა ზედა, და იქმნნეს ქუხილნი და ჳმანი და ელვანი და ძრვად.
6. და ანგელოზთა მათ, რომელთა აქუნდეს შვდნი იგი საყვრნი, განჰმზადნეს თავნი თვსნი ცემად.
7. და პირველმან მან დასცა, და იქმნა სეტყუად და ცეცხლი, შეერთებული სისხლითა, და მოვიდა ქუეყანად, და მესამედი ქუეყანისადა დაიწუა და და მესამედი ხეთად დაიწუა და ყოველივე თივად ნედლი დაიწუა.
8. და მეორემან ანგელოზმან დასცა საყვრსა და, ვითარცა მთად დიდი, მოტყინარე ცეცხლითა, შთავარდა ზღუად, და მესამედი ზღვსად იქმნა სისხლ.
9. და მოსწყდა მესამედი დაბადებულთა ზღვსათად, რომელთა თანა არს სული, და მესამედი ნავთად განიხრწნა.
10. და მესამემან ანგელოზმან დასცა, და გარდამოვარდა ზეცით ვარსკულავი დიდი მოტყინარე ვითარცა ლამპარი, და დავარდა მესამედსა ზედა მდინარეთასა და წყაროთა ზედა წყალთასა.

11. და სახელი ვარსკულავისად მის არს აფსინთი. და გარდაიქცა მესამედი წყალთად აფსინთად, და მრავალნი კაცთაგანნი მოსწყდეს წყალთა მიერ, რამეთუ დამწარდეს.
12. და მეოთხემან ანგელოზმან დასცა საყვრსა, და იწყლა მესამედი მზისად და მესამედი მთოვარისად და მესამედი ვარსკულავთად, რადთა დაბნელდეს მესამედი მათი და მესამედი მისი არღარა გამოჩნდეს, და დღე და ღამე ეგრეთვე.
13. და ვიხილე და მესმა ერთისა არწივისა მფრინვალისად ჰაერთა შინა, რომელი იტყოდა ჳმითა დიდითა: ვად არს, ვად არს, ვად არს მკვდრთა ქუეყანისათა სხუათა მათ ჳმათაგან საყვრთადსა სამთა მათ ანგელოზთა, რომელთა ეგულეზის ჳმობად.

9

1. და მეხუთემან ანგელოზმან დასცა საყვრსა, და ვიხილე ვარსკულავი, რომელი გარდამოვარდა ზეცით ქუეყანად, და მიეცა მას კლიტეი ჯურღმულისა მის უფსკრულისად.
2. და აღჳდა კუამლი ჯურღმულისა მისგან, ვითარცა კუამლი ცეცხლისა მოტყინარისად, და დაბნელდა მზე და ჰაერი კუამლისა მისგან ჯურღმულისა.
3. და კუამლისა მისგან გამოვიდეს მკალნი ქუეყანად. და მიეცა მათ ჳელმწიფებად ვითარცა აქუს ჳელმწიფებად ღრიაკალთა ქუეყანისათა.
4. და ითქუა მათდა მიმართ, რადთა არა ავნონ თივასა ქუეყანისასა, არცა ყოველსა მწუანვილსა, არცა ხეთა, არამედ კაცთა, რომელთა არა აქუს ბეჳედი ღმრთისად შუბლთა ზედა მათთა.
5. და მიეცა მათ, რადთა არა მოკლნენ იგინი, არამედ რადთა იტანჯნენ ხუთ თთუე. და ტანჯვად მათი, ვითარცა ტანჯვად ღრიაკალისად, რაჟამს უცის კაცსა.
6. და მათ დღეთა შინა ეძიებდენ კაცნი სიკუდილსა და ვერ პოვონ, და ჳსუროდის მოკუდომად, და ივლტოდის მათგანი სიკუდილი.
7. და მსგავსებად იგი მკალთად ესევითარი იყო: მსგავს იყვნეს ცხენთა, განმზადებულთა ბრძოლად. და თავთა ზედა მათთა, ვითარცა გვრგვინი ოქროდსანი, და პირნი მათნი, ვითარცა პირნი კაცთანი.
8. და აქუნდა თმები, ვითარცა თმანი დედათანი, და კბილნი მათნი ვითარცა ღომთანი იყვნეს.
9. და აქუნდა ჯაჳუები ვითარცა ჯაჳუები რკინისაი, და ჳმად ფრთეთა მათთად ვითარცა ჳმად ეტლთა ცხენთა მრავალთად, რომელნი რბიოდინ ბრძოლად.
10. და აქუს კუდები, მსგავსი ღრიაკალთად, და საწერტლები. და კუდებითა მათითა აქუს ჳელმწიფებად ვნებად კაცთა ხუთ თთუე.
11. და აქუს მათ ზედა მეფედ ანგელოზი იგი უფსკრულისაი. სახელი მისი ებრაელებრ: ავადონ, ხოლო ბერძლებრ აქუს სახელი აპოლიონ.
12. ერთი იგი ვაებად წარჳდა. აჳა ესერა მოვლენ ორნილა ვაებანი შემდგომად ამისა.
13. მეექუსემან ანგელოზმან დასცა საყვრსა თჳსსა, და მესმა ჳმად ერთი ოთხთა მათ რქათაგან საკურთხეველისა მის ოქროდსათა, რომელ არს წინაშე ღმრთისა,
14. რომელი ეტყოდა მეექუსესა მას ანგელოზსა, ვითარმედ: რომელსა-ეგე გაქუს საყვრი, განჳსნენ ოთხნი იგი ანგელოზნი, რომელნი შეკრულ არიან მდინარესა მას ზედა დიდსა ევფრატსა.
15. და განიჳსნენ ოთხნი იგი ანგელოზნი, განმზადებულნი ჟამისა მისთჳს და დღისა და თთჳსა და წელიწადისა, რადთა მოსრან მესამედი კაცთად.
16. და რიცხჳ მჳედრობათად მათ ცხენთად ბევრნი ბევრთანი, მესმა რიცხჳ მათი.

17. და ესრეთ ვიხილენ ცხენნი იგი ხილვითა, და მსხდომარეთა მათ ზედა აქუნდა ჯაჭუები ცეცხლისა და ვაკინთისა და წუმწუმის სახენი; და თავნი ცხენთანი ვითარცა თავნი ლომთანი; და პირთა მათთაგან გამოვალს ცეცხლი და კუამლი და წუმწუბად.
18. სამთა ამათ წყლულებათაგან მოსწყდა მესამედი კაცთად – ცეცხლისაგან და კუამლისა და წუმწუმისა, რომელ-იგი გამოვიდოდეს პირთაგან მათთა.
19. რამეთუ კელმწიფებად იგი ცხენთად მათ პირთა შინა მათთა არს და კუდთა, რამეთუ კუდნი მათნი მსგავს არიან გუელთა, და აქუს თავები და მით ავნებენ.
20. და სხუათა მათ კაცთა, რომელნი-იგი არა მოიკლნეს ამათ წყლულებათაგან, არა შეინანეს მათ საქმეთაგან კელთა მათთადა, რადთამცა არა თაყუანის-სცემდეს ეშმაკთა და კერპთა ოქროსა და ვეცხლისა და ქვისა და შეშისათა, რომელთა ვერცა ხედვად ძალ-უც, ვერცა სმენად ვერცა სლვად.
21. და არა შეინანეს კაცის-მკლველობათა მათთაგან და არცა მწამლველობათა მათთაგან, არცა სიძვისა მათისაგან, არცა მპარვობათა მათთაგან.

10

1. და ვიხილე ანგელოზი ძლიერი, გარდამომავალი ზეცით, და ემოსა ღრუბელი; და ირისე, რომელ არს მშვლდი ცისად ბერძლებრ, იყო თავსა ზედა მისსა; და პირი მისი, ვითარცა მზე, და ფერჭნი მისნი, ვითარცა სუეტნი ცეცხლისანი.
2. და აქუნდა კელთა მისთა წიგნი განღებული. და დადვა ფერჭი მისი მარჯუენწ ზღუასა ზედა და მარცხენე-ქუეყანასა ზედა.
3. და ჳმა-ყო ჳმითა დიდითა, ვითარცა ლომი რად ყვრინ. და რაჟამს ჳმა-ყო, თქუნეს შვდთა ქუხილთა ჳმანი მათნი.
4. და რაჟამს თქუნეს შვდთა მათ ქუხილთა, მეგულებოდა წერად. და მესმა ჳმად ზეცით, რომელი მეტყოდა: დაჳბეჳდე, რად-ეგე თქუნეს შვდთა მათ ქუხილთა, და ნუ დასწერ.
5. და ანგელოზმან მან, რომელი-იგი ვიხილე ქუეყანასა ზედა და ზღუასა ზედა მდგომარწ, აღილო კელი თვსი მარჯუენწ ზეცად
6. და ფუცა მისა, რომელი-იგი ცხოველ არს უკუნითი უკუნისამდე, რომელმან დაჳბადა ცად და რად არს მას შინა, და ქუეყანად და რად არს მას შინა, და ზღუად და რად არს მას შინა, ვითარმედ: ჟამი არღა იყოს.
7. არამედ დღეთა მათ ჳმისა მეშვდისა ანგელოზისა, რომელსა ეგულების დაცემად საყვრისა, და აღესრულა საიდუმლოდ ღმრთისად, ვითარცა ახარა მონათა თვსთა წინაწარმეტყუელთა.
8. და ჳმად იგი, რომელი მესმა პირველ, კუალად მეტყოდა მე, ვითარმედ: წარვედ და აღილე წიგნი იგი განღებული კელთა შინა ანგელოზისა მის, მდგომარისა ზღუასა ზედა და ჳმელსა.
9. და წარვედ ანგელოზისა მის და ვარქუ მას მოცემად ჩემდა წიგნი იგი. და მრქუა მე, ვითარმედ: აღილე და შეჳამე წიგნი ესე, და დაამწაროს მუცელი შენი, არამედ პირსა შენსა ტკბილ იყოს ვითარცა თაფლი.
10. და აღვილე წიგნი იგი კელთაგან ანგელოზისათა და შევჳამე. და იყო პირსა შინა ჩემსა ტკბილ ვითარცა თაფლი. და რაჟამს შევჳამე იგი, დაამწარა მუცელი ჩემი.
11. და მრქუა მე: ჳერ-არს შენდა კუალად წინაწარმეტყუელებად ერთა ზედა და წარმართთა და და ენათა და მეფეთა ქუეყანისათა.

1. და მომეცა მე ლერწამი, მსგავსი კუერთხისაჲ, და მრქუა: აღდეგ და განზომე ტაძარი ღმრთისაჲ და საკურთხეველი და თაყუანის-მცემელნი მას შინა.
2. და ეზოდ იგი, რომელი არს გარეგან ტაძრისა, განაგდე გარე და ნუ განჰზომ მას, რამეთუ მიეცა იგი წარმართთა, და ქალაქი იგი წმიდაჲ დათრგუნონ ორმეოც და ორ თთუე.
3. და მივსცე ორთა მათ მოწამეთა ჩემთა, და წინაწამეტყუელებდენ ათას ორას და სამეოც დღე, შემოსილნი ძაძითა.
4. ესენი არიან ორნი იგი ზეთისხილნი და ორნი სასანთლენი, მდგომარენი წინაშე უფლისა ყოვლისა ქუეყანისა,
5. და რომელსა უნდეს ვნებად მათდა, ცეცხლი გამოვალს პირისაგან მათისა და შეშჰამს მტერთა მათთა; და რომელსაცა ენებოს ვნებად მათი, ესრეთ ჯერ-არს მოკუდომად მისი.
6. ამათ აქუს კელმწიფებად დაჰშვად ცათა, რაჲთა არა წჷმდეს დღეთა მათ წინაწარმეტყუელებისა მათისათა; და კელმწიფებად აქუს წყალთა ზედა, რაჲთა გარდააქციონ სისხლად და რაჲთა შემუსრონ ქუეყანაჲ, რაოდენ-გზისცა ენებოს, ყოვლითავე წყლულებითა.
7. და რაჲმს აღასრულონ წამებად მათი, მჷვეცმან მან, რომელი აღმოვალს უფსკრულით, ბრძოლა-ყოს მათ თანა და სძლოს და მოკლნეს იგინი.
8. და მძორები მათი უბანთა ზედა ქალაქისა მის დიდისათა, რომელსა ეწოდების სულიერად სოდომი და ეგჷპტჷ, სადა-იგი უფალი მათი ჯუარს-ეცუა.
9. და იხილონ ერთა და ტომთა და ენათა და წარმართთა მძორები მათი სამ დღე და ნახევარ და არა უტეონ მძორებსა მათსა დადებად სამარებსა შინა.
10. და მკვდრთა ქუეყანისათა განიხარონ მათ ზედა და იშუებდენ და ძღუენი მისცენ ურთიერთას, რამეთუ ამათ ორთა წინაწარმეტყუელთა ტანჯნეს მკვდრნი ქუეყანისანი.
11. და შემდგომად სამისა მის და ნეხევრისა დღისა სული ღმრთისაჲ ცხოველი შევიდა მათ თანა; და აღდგეს ფერჷთა ზედა მათთა. და შიში დიდი დაეცა მათ ზედა, რომელნი ჰხედვიდეს მათ.
12. და მესმა ჴმად დიდი ზეცით, რომელი ეტყოდა მათ: აღმოვედით აქა. და აღვიდეს ზეცად ღრუბლითა. და იხილნეს იგინი მტერთა მათთა.
13. მას დღესა შინა იქმნა ძრვაჲ დიდი, და მეთაედი ქალაქისაჲ დაეცა, და მოსწყდეს ძრვისა მისგან კაცნი შჷდ ათასნი, და სხუანი იგი შეშინებულ იქმნეს და მისცეს დიდებაჲ ღმერთსა ცათასა.
14. ვაებად იგი მეორჷ წარჴდა, და აჰა ესერა ვაებად იგი მესამჷ მოვალს ადრე.
15. და მეშჷდემან მან ანგელოზმან დასცა საყვრსა, და იქმნეს ჴმანი დიდნი ცათა შინა, რომელნი იტყოდეს: იქმნა სუფევაჲ სოფლისაჲ უფლისა ჩუენისაჲ და ქრისტეს მისისაჲ.
16. და კუალად ოც და ოთხნი იგი მღდელნი, რომელნი სხენან წინაშე საყდარსა ღმრთისასა საყდართა ზედა მათთა, დავარდეს პირსა ზედა და თაყუანის – სცეს ღმერთსა
17. და თქუეს: გმადლობთ შენ, უფალო ღმერთო, ყოვლისა მჷყრობელო, რომელი ხარ და რომელი-ეგე იყავ, რამეთუ მიიღე ძალი ეგე შენი დიდი და ჰსუფევ.

18. და წარმართნი განრისხნეს. და მოვიდა რისხვად შენი და ჟამი მკუდართა შჯისად და მიცემად სასყიდელი მონათა შენთა წინაწარმეტყუელთა და წმიდათა და მოშიშთა სახელისა შენისათა, მცირეთა და დიდთა.
19. და განელო ტადარი ღმრთისად ტადარსა ცათა შინა, და იხილვა კიდობანი იგი აღთქუმისა ღმრთისად შინა მისსა. და იქმნეს ელვანი და ქუხილნი და ჳმანი და სეტყუად დიდი.

12

1. და სასწაული დიდი გამოჩნდა ცათა შინა: დედაკაცი, რომელსა ემოსა მზღ, და მთოვარღ იყო ქუეშესა ფერჯთა მისთა, და თავსა ზედა მისსა გზრგზნი ვარსკულავთა ათორმეტთად.
2. და მუცლად– ელო და ღაღადებდა, რამეთუ ელმოდა და იგუემებოდა შობად.
3. და იხილვა სხუად სასწაული ცათა შინა. და აჰა ვეშაპი ცეცხლისად დიდი, რომელსა ედგნეს თავნი შზდნი და რქანი ათნი, და თავთა ზედა მისთა შზდნი გზრგზნნი.
4. და კუდი მისი მიითრევდა მესამედსა ვარსკულავთა ცისათა, და გარდამოყარნა იგინი ქუეყანად. და ვეშაპი იგი დგა წინაშე დედეკაცისა მის, რომელსა ეგულებოდა შობად, რადთა ოდეს შვეს, შთანთქას შვილი მისი.
5. და შვა მან ძღ წული, რომელსა ეგულების მწყსად ყოველთა წარმართთად კუერთხითა რკინისადთა, და წარტაცებულ იქმნა შვილი მისი ღმრთისა მიმართ და საყდრისა მიმართ მისისა.
6. და დედაკაცი იგი ივლტოდა უდაზნოდ, სადა–იგი აქუს მუნ ადგილი განმზადებული ღმრთისა მიერ, რადთა მუნ გამოზარდონ იგი ათას ორას და სამეოც დღე.
7. და იქმნა ბრძოლად ცათა შინა: მიქაელ და ანგელოზნი მისნი ჰბრძოდეს ვეშაპსა მას, და ვეშაპი და ანგელოზნი მისნი ებრძოდეს მათ.
8. და ვერ შეუძლო და არცაღა ეპოვა მას ადგილი ცათა შინა.
9. და გარდამოვარდა ვეშაპი იგი დიდი, გუელი დასაზამისად, რომელსა ეწოდების ეშმაკი და სატანა, რომელი აცთუნებს ყოველსა სოფელსა; გარდამოვარდა ქუეყანად და ანგელოზნი მისნი მის თანა გარდამოცვეს.
10. და მესმა ჳმად დიდი ცათა შინა, რომელი იტყოდა, ვითარმედ: აწ იქმნა მაცხოვარებად და ძალი და სუფევად ღმრთისა ჩუენისად და ჳელმწიფებად ქრისტღს მისისად, რამეთუ გარდამოვარდა შემასმენელი ძმათა ჩუენთად, რომელი შესამენდა მათ წინაშე ღმრთისა ჩუენისა დღე და ღამე.
11. და მათ სძლეს მას სისხლითა მით კრავისადთა და სიტყვთა წემებისა მისისადთა და არა შეიყუარნეს სული მათნი ვიდრე სიკუდილადმდე .
12. ამისთვს იხარებდით ცანი და ყოველნი დამკვდრებულნი მას შინა. ვად არს ქუეყანისა და ზღვსა, რამეთუ გარდამოჯდა ეშმაკი თქუენდა მომართ სავსღ გულის–წყრომითა დიდითა, რამეთუ უწყის, ვითარმედ მცირედი ჟამი უც მას.
13. და რაჟამს იხილა ვეშაპმან მან, ვითარმედ გარდამოვარდა ქუეყანად, დევნა–უყო დედაკაცსა მას, რომელმან შვა ძღ იგი წული .
14. და მიეცნეს დედაკაცსა მას ორნი ფრთენი არწივისა მის დიდისანი, რადთა ფრინვიდეს უდაზნოდ ადგილსა მისსა, რადთა გამოიზარდოს მუნ წელსა და წელთა და კერძოსა წელიწადისასა პირისაგან გუელისა მის.
15. და აღმოასხა გუელმან მან პირისაგან თვსისა წყალი, ვითარცა მდინარღ, შემდგომად დედაკაცისა მის, რადთამცა წარილო დედაკაცი იგი მდინარემან მან.

16. და შეეწია ქუეყანად დედაკაცსა მას. და აღალო ქუეყანამან პირი თვისი და შთანთქა მდინარე იგი, რომელი აღმოასხა ვეშაჰმან მან პირით თვისით.
17. და განრისხნა ვეშეპი იგი დედაკაცისა მისთვის და წარვიდა ბრძოლის–ყოფად სხუათა მათ თანა თესლისა მისისათა, რომელნი იმარხვენ მცნებასა ღმრთისასა და აქუს წამებად იესუმსი.

13

1. და დავდეგ მე ქვასა ზედა ზღვასა და ვიხილე მკეცი ერთი აღმომავალი ზღვთ, რომელსა აქუნდეს ათნი რქანი და შვდნი თავნი და რქათა ზედა მისთა ათნი გვრგვინი და თავთა ზედა მისთა სახელნი გმოზისანი.
2. და მკეცი იგი, რომელი ვიხილე, იყო მსგავსი ვეფხისად, და ფერწნი მისნი, ვითარცა დათვსანი, და პირი მისი, ვითარცა პირი ლომისად. და მისცა მას ვეშაჰმან მან ძალი თვისი და საყდარი თვისი და ჯელმწიფებად დიდ.
3. და ერთი თავთა მისთაგანი, რომელი–იგი დაკლულ იყო სიკუდილდ, და წყლულებად იგი სიკუდილისა მისისად განიკურნა. და დაუკვრდა ყოველსავე ქუეყანასა მკეცისა მისთვის.
4. და თაყუანის–სცეს ვეშაჰსა მას, რომელმანცა მისცა ჯელმწიფებად იგი მკეცსა მას; და თაყუანის–სცეს მკეცსა და იტყოდეს: ვინ არს მსგავს მკეცისა მის? ვინ შემძლებელ არს ბრძოლად მისა?
5. და მიეცა მას პირი დიდად მეტყუელი და მგმობარი, და მიეცა მას ჯელმწიფებად ყოფად ბრძოლისა ორმოც და ორ თთუე.
6. და აღალო პირი თვისი გმოზად ღმრთისა მიმართ, გმოზად სახელისა მისისა და სამკვდრებელისა მისისა და ცათა შინა დამკვდრებულთა მათ.
7. და მიეცა მას ბრძოლისაცა–ყოფად წმიდათა მიმართ და ძლევად მათდა; მიეცა მას ჯელმწიფებად ყოველსა ზედა ტომსა და ერსა და ენასა და ნათესავსა.
8. და თაყუანის–სცენ მას ყოველთა მკვდრთა ქუეყანისათა, რომელთა სახელები არა დაწერილ არს დასაბამითგან სოფლისადთ წიგნსა მას ცხორებისასა კრავისა მის დაკლულისა.
9. რომელსა ჰქონან ყურნი, ისმინენ.
10. რომელსა აქუს ტყუეობად, წარვალს ტყუეობად; რომელი მახვლითა ჯერ – არს მისი მოკლვად, მახვლითა თვისითა მოიკლას. აქა არს მოთმინებად და სარწმუნოებად წმიდათად .
11. და ვიხილე სხუად მკეცი, აღმომავალი ქუეყანით, და აქუნდეს რქანი, მსგავსნი კრავისა, და ზრახვიდა, ვითარცა ვეშაჰი.
12. და ჯელმწიფებასა პირველისა მის მკეცისასა ყოველსა იქმნ წინაშე მისსა და ჰყოფდა ქუეყანასა და ყოველთა მკვდრთა მისთა, რადთა თაყუანის - სცენ მკეცსა მას პირველსა, რომლისა წყლულებად სიკუდილისა მისისად განიკურნა.
13. და იქმნ სასწაულთა დიდთა, და რადთა ცეცხლი გარდამოჰდეს ზეცით წინაშე კაცთა.
14. და აცთუნებს მკვდრთა მათ, რომელნი არიან ქუეყანასა ზედა, სასწაულთა მათთვის, რომელ მიეცნეს მას ქმნად წინაშე მკეცისა მის, და ეტყვს მკვდრთა ქუეყანისათა, რადთა ქმნან ხატი მკეცისად მის, რომელსა–იგი აქუნდა წყლულებად და ცხონდა მახვლისაგან.
15. და მიეცა მას სული მიცემად ხატსა მას მკეცისასა, რადთა იტყოდის ხატი მკეცისად მის და ქმნას. ყოველნი, რომელთა არა თაყუანის–სცენ ხატსა მკეცისასა, მოიკლნენ.

16. და ყვნეს ყოველნივე - მცირენი და დიდნი და მდიდარნი და გლახაკნი და აზნაურნი და მონანი, - რაათა მიიღონ ბეჭედი ჯელსა მათსა მარჯუენესა ზედა, ანუ შუბლსა ზედა მათსა.
17. და რაათა არავის ჯელ-ეწიფებოდის სყიდად, ანუ განსყიდად. გარნა რომელთა აქუნდეს ბეჭედი სახელისა მჯეცისა მის, ანუ რიცხვ სახელისა მისისა.
18. აქა არს სიბრძნე; რომელსა აქუს გონებად, აღიპყარნ რიცხვ იგი მჯეცისა, რამეთუ რიცხვ კაცისა არს რიცხვ მისი ექუსას სამეოც და ექუს.

14

1. და ვიხილე, და აჰა კრავი იგი მდგომარჯ მათსა ზედა სიონსა, და მისთანა რიცხვ ას ორმეოც და ოთხი ათასი, რომელთა აქუნდა სახელი მისი და სახელი მამისა მისისა დაწერილი შუბლთა ზედა მათთა.
2. და მესმა ზეცით ჳმაი, ვითარცა ხმა წყალთა მრავალთა და ვითარცა ჳმაი ქუხილისა დიდისა; და ჳმაი იგი, რომელი მესმა, ვითარცა მეათძალეთა, რომელნი სცემდეს ათძალთა მათთა
3. და გალობდეს გალობასა ახალსა წინაშე საყდრისა და წინაშე ოთხთა მათ ცხოველთა და მღდელთასა. და ვერვინ შემძლებელ იყო ცნობად გალობისა მის, გარნა ას ორმეოც და ოთხნი იგი ათასნი სყიდულნი ქუეყანისაგან.
4. ესენი არიან, რომელნი-იგი დედათა თანა არა შეიგინნეს, რამეთუ ქალწულ არიან; ესენი არიან, რომელნი შეუდგენ კრავსა მას, სადაცა ვიდოდის; ესენი იესუმს მიერ სყიდულ არიან კაცთაგან შესაწირავად ღმრთისა და კრავისა.
5. და არა იპოვა პირსა მათსა ტყუვილი, რამეთუ უბიწო არიან წინაშე საყდრისა ღმრთისადასა.
6. და ვიხილე ანგელოზი მფრინვალჯ შორის ცისა და ქუეყანისა, და აქუნდა სახარებად საუკუნოდ ხარებად მკვდრთა ქუეყანისათა და ყოველსა ერსა ზედა და ტომთა და ენათა და წარმართთა.
7. იტყოდა ჳმითა დიდითა: გეშინოდენ უფლისა და მიეცით მას დიდებად, რამეთუ მოვიდა ჟამი საშჯელისა მისისა, და თაყუანის-ეცით მას, რომელმან ქმნა ცად და ქუეყანად და ზღუად და წყარონი წყალთანი.
8. და სხუად, მეორე ანგელოზი შეუდგა მას და იტყოდა: დაეცა ბაბილონი იგი დიდი, რამეთუ ღვიენისა მისგან გულის-წყრომისა სიძვისა მისისა ასუა ყოველთა წარმართთა.
9. და სხუად ანგელოზი მესამე შეუდგა მას და იტყოდა ჳმითა დიდითა: რომელმანცა თაყუენის-ცეს მჯეცსა მას და ხატსა მისსა და მიიღოს ბეჭედი შუბლსა მისსა, ანუ ჯელსა მისსა,
10. მანცა სუას ღვნისა მისგან გულის წყრომისა ღმრთისა, რომელი-იგი წდეულ არს ურწყულად სასუმელსა მას შინა რისხვისა მისისასა, და იტანჯოს ცეცხლითა და წუმწუბითა წინაშე წმიდათა ანგელოზთა და წინაშე კრავისა.
11. და კუამლი ტანჯვისა მისისა უკუნითი უკუნისამდე აღვიდოდის, და არა აქუნდეს განსუენებად დღე და ღამე, რომელთაცა თაყუანის-სცენ მჯეცსა მას და ხატსა მისსა, ანუ მიიღონ ბეჭედი სახელისა მისისა.
12. აქა არს მოთმინებად, წმიდათა, რომელთა დაიცვნენ მცნებანი ღმრთისანი და სარწმუნოებად იესუმსი.

13. და მესმა ჯმად ზეცით, რომელნი მეტყოდა, ვითარმედ: დაწერე: ნეტარ არიან მკუდარნი იგი, რომელნი უფლისა მიერ მოკუდენ ამიერითგან. იტყვს სული: ჰე, რადთა განისუენონ შრომათაგან მათთა, და საქმე მათი შეუდგეს მათ თანა.
14. და ვიხილე, და აჰა ღრუბელი სპეტაკი, და ღრუბელსა მას ზედა მჯდომარე, მსგავსი ძისა კაცისაჲ. და აქუნდა თავსა ზედა თვსსა გვრგვნი ოქროსაი და ჯელთა მისთა მანგალი აღლესული.
15. და სხუად ანგელოზი გამოვიდა ტაძრისაგან და ჯმა-უყო ჯმითა დიდითა მჯდომარესა მას ღრუბელსა ზედა: მიყავ მანგალი ეგე შენი და მომკე, რამეთუ მოვიდა ჟამი მკისაჲ, და განჯმა სამკალი იგი ქუეყანისაჲ.
16. და მიყო მჯდომარემან მან ღრუბელსა ზედა მანგალი თვისი ქუეყანად და მომკო ქუეყანაჲ.
17. და სხუად ანგელოზი გამოვიდა ტაძრისა მისგან ზეცათაჲსა, და აქუნდა მასცა მანგალი მახული.
18. და სხუად ანგელოზი გამოვიდა საკურთხეველისაგან, რომელსა აქუნდა კელმწიფებაჲ ცეცხლსა ზედა, და ჯმა-უყო ჯმითა დიდითა, რომელსა-იგი აქუნდა მანგალი მახული, ვითარმედ: მიყავ მანგალი ეგე მახული და მოისთულენ ტევანნი იგი ვენაჯისა მის ქუეყანისანი, რამეთუ დამწიფებულ არს ყურმენი იგი ქუეყანისაჲ.
19. და გამოიღო ანგელოზმან მან მანგალი თვისი ქუეყანად და მოკრიბა ვენაჯი ქუეყანისაჲ და შთადვა საწნეხელსა მას გულის-წყრომისა ღმრთისა დიდისაჲსა.
20. და დაიწნია საწნეხელი იგი გარეშე ქალაქისა, და გამოჯდა სისხლი საწნეხელისა მისგან ვიდრე აღვრადმდე ცხენთა ათას ექუსასით უტევანით შორს.

15

1. და ვიხილე სხუად სასწაული ცათა შინა დიდი და საკვრველი: ანგელოზნი შჯდნი, რომელთა აქუნდეს შჯდნი იგი წყლელუბანი უკანაჲსკნელნი, რამეთუ მათ წყლულებათა ზედა აღესრულა გულის წყრომაჲ ღმრთისაჲ.
2. და ვიხილე, ვითარცა ზღუად ჭიქისაჲ, შერეული ცეცხლითა. და რომელთაცა სძლიან ხატსა მას და მჯეცსა და რიცხუსა მას სახელისა მისისაჲსა, მდგომარე იყვნეს ზღუასა მას ზედა ჭიქისაჲსა და აქუნდა ათძალეზი ღმრთისაჲ.
3. და გალობენ გალობასა მოსეს, მონისა ღმრთისაჲსა, და გალობასა მას კრავისაჲსა და იტყვან: დიდ და საკვრველ არიან საქმენი შენნი, უფალო ღმერთო, ყოვლისა მკყრობელო; მართალ და ჭემმარტ არიან გზანი შენნი, მეუფეო წმიდათაო.
4. ვინ არა შეშინდეს, უფალო, და ადიდებდეს სახელსა შენსა? რამეთუ შენ მხოლოდ ხარ წმიდა, და ყოველნი მოვიდენ და თაყუანის -გცენ წინაშე შენსა, რამეთუ სიმართლენნი შენნი გამოცხადნეს.
5. და შემდგომად ამისა ვიხილე, რამეთუ განელო ტაძარი კარვისაჲ მის საწამებელისაჲ ცათა შინა.
6. და გამოვიდეს შჯდნი იგი ანგელოზნი, რომელთა აქუნდეს შჯდნი იგი წყლულუბანი, რომელთა ემოსა სამოსელი სელისაჲ წმიდაჲ და ბრწყინვალე, და მკერდთა მათთა ზედა ერტყა სარტყლები ოქროსაჲ.
7. და ერთმან ოთხთა მათ ცხოველთაგანმან მისცნა შჯდთა მათ ანგელოზთა შჯდნი ლანჯნანი ოქროსანი, სავენი გულის-წყრომითა ღმრთისაჲთა, რომელი-იგი ცხოველ არს უკუნითი უკუნისამდე.

8. და აღივსო ტაძარი იგი ჯუამლითა დიდებისაგან ღმრთისა და ძლიერებისაგან მისისა. და ვერვინ შემძლებელ იყო შესვლად ტაძარსა, ვიდრემდის აღესრულნეს შვიდნი იგი წყლულებანი შვიდთა მათ ანგელოზთანი.

16

1. და მესმა ჳმად დიდი, რომელი იტყოდა შვიდთა მათ ანგელოზთა, ვითარმედ: წარვედით და დასთხინით შვიდნი ეგე ლანკნანი გულის-წყრომისა ღმრთისანი ქუეყანასა ზედა.
2. და ერთი იგი წარვიდა და დასთხია ლანკნად თვისი ქუეყანასა ზედა, და იქმნა შალალი ბოროტი კაცთა ზედა, რომელთაცა აქუნდა ბეჭედი იგი მკეცისად მათ ზედა; და თაყუანის-სცემდეს ხატსა მისსა.
3. და მეორემან ანგელოზმან დასთხია ზღუასა ზედა, და იქმნა სისხლი, ვითარცა მკუდრისად; და ყოველი სული, რომელი იყო ზღუასა შინა, მოკუდა.
4. და მესამემან დასთხია მდინარეთა ზედა და წყაროთა ზედა წყალთასა, და გარდაიქცეს სისხლად.
5. და მესმა ანგელოზისა მისგან წყალთადასა, რომელი იტყოდა: მართალ ხარ, რომელი-ეგე ხარ და იყავ წმიდა, რამეთუ ესე საჯე.
6. რამეთუ სისხლი წმიდათად და წინაწარმეტყუელთად დასთხიეს, და სისხლი ასუ მათ, რამეთუ ღირს არიან.
7. და მესმა საკურთხეველისად, რომელი იტყოდა: ჳე, უფალო ღმერთო, ყოვლისა მკყრობელო, მართალ და ჳემმარიტ არიან საშჯელნი შენნი.
8. და მეოთხემან ანგელოზმან დასთხია ლანკნად თვისი მზესა ზედა, და მიეცა მას ცეცხლითა დაწუვად კაცთა.
9. და დაიწუნეს კაცნი სიციბითა დიდითა და ჳგმობდეს კაცნი სახელსა ღმრთისასა. რომელსა-იგი აქუს ჳელმწიფებად წყლულებათა ზედა მათთა, და არა შეინანეს, რადთამცა მისცეს მას დიდებად.
10. და მეხუთემან დასთხია საყდარსა მას ზედა მკეცისა მის, და იქმნა მეუფებად მისი დაბნელებულ. და იცოხნიდეს ენათა თვისთა ტკივილისაგან
11. და ჳგმობდეს ღმერთსა ცათასა ტკივილთა მათთაგან და წყლულებათა, და არა შეინანეს საქმეთა მათთაგან.
12. და მეექუსემან დასთხია მდინარესა ზედა დიდსა ევფრატსა, და განჳმა წყალი მისი, რადთა განემზადოს გზად მეფეთად მათ, აღმოსავალით მზისადთ მომავალთად.
13. და ვიხილენ პირისაგან ვეშაპისა და პირისაგან მკეცისა და პირისაგან ცრუ-წინაწარმეტყუელისა მის სულნი არაწმიდანი სამნი, ვითარცა მყუარნი.
14. რამეთუ არიან სულნიცა საემმაკონი, მოქმედნი სასწაულთანი, რომელნი გამოვლენ მეფეთა ზედა ყოვლისა ქუეყანისათა შემოკრებად მათდა ბრძოლასა მას დიდისა მის დდისა ღმრთისა ყოვლისა მკყრობლისასა.
15. აჳა ესერა მოვალ, ვითარცა მპარავი. ნეტარ არს, რომელმან იღვძოს და დაიმარხოს სამოსელი თვისი, რადთა არა შიშულად ვიდოდის, და ჳხედვიდენ უშუერებასა მისსა.
16. და შემოკრიბნა იგინი ადგილსა მას, რომელსა ეწოდების ებრაელებრ მაგედონ.
17. და მემჳდემან მან ანგელოზმან დასთხია ლანკნად თვისი ჳაერსა ზედა, და გამოჳდა ჳმად დიდი ტაძრისაგან ზეცათადასა და საყდრისაგან, რომელი იტყოდა, ვითარმედ: იქმნა.
18. და იქმნეს ელვანი და ქუხილნი და ჳმანი და ძრვად დიდი, რომელ არა ქმნულ არს, ვინადთგან კაცნი დაეხადნეს ქუეყანასა ზედა, ესევითარი ძრვად, ესრეთ დიდი.

19. და განიყო ქალაქი იგი დიდი სამად, და ქალაქნი წარმართთანი დაეცნეს, და ბაბილონი დიდი მოკსენებულ იქმნა წინაშე ღმრთისა მიცემად მისდა სასუმელი იგი ღვინისა გულის-წყრომისა რისხვისა მისისაჲ.
20. და ყოველივე ქალაკი ლტოლვილ იქმნა, და მთანი არა იპოვნეს.
21. და სეტყუად დიდი მოვიდა ზეცით კაცთა ზედა და გმეს კაცთა სახელი ღმრთისაჲ წყლულებისა მისგან სეტყვსა მის, რამეთუ დიდ არს წყლულებაჲ მისი ფრიად.

17

1. და მოვიდა ერთი შვდთა მათ ანგელოზთაგანი, რომელთა აქუნდა შვდი იგი ლანკნები, და იტყოდა ჩემ თანა და თქუა: მოვედ, და გიჩუენო შენ საშჯელი იგი მეძვისა მის დიდისაჲ, რომელი-იგი ზის წყალთა მათ ზედა მრავალთა,
2. რომლისა თანა ისიძვეს ყოველთა მეფეთა ქუეყანისათა, და დაითრვნეს მკვდრნი ქუეყანისანი ღვინისა მისგან სიძვისა მისისა.
3. და წარმიყვანა მე სულითა უდაბნოს, და ვიხილე დედაკაცი მჯდომარჲ მკეცსა ზედა წითელსა, სავსესა სახელებითა გმობისაჲთა, რომელსა ედგნეს შვდნი თავნი და ათნი რქანი.
4. და დედაკაცსა მას ემოსა პორფირი და ძოწეული, შემკული ოქროთა და ქვითა პატიოსნითა და მარგალიტითა. და აქუნდა კელთა მისთა ბარძიმი ოქოძსაჲ, სავსე სამაგელებითა და არაწმიდებითა სიძვისა ქუეყანისაჲთა.
5. და შუბლსა მისსა ზედა სახელი დაწერილი: საიდუმლოჲ, ბაბილონი დიდი, დედაჲ მეძავთაჲ, და სამაგელებათა ქუეყანისაჲთა.
6. და ვიხილე დედაკაცი იგი დამთრვალი სასხლითა წმიდათაჲთა და სისხლითა მით მოწამეთა იესუძსთაჲთა. და დამიკვრდა, ვიხილე რაჲ იგი, საკვრველებითა დიდითა.
7. და მრქუა მე ანგელოზმან მან: რად დაგიკვრდა? მე გითხრა შენ საიდუმლოჲ დედაკაცისაჲ მის და მკეცისაჲ, რომელსა-იგი უტვრთავს, რომელსა ჰქონან შვდნი თავნი და ათნი რქანი.
8. მკეცი ეგე, რომელ იხილე, იყო და არა არს და ეგულების აღმოსლვაჲ უფსკრულით და წარსაწყმედელად წარსლვაჲ. და დაუკვრდეს მკვდრთა ქუეყანისათა, რომელთა სახელები არა წერილ არს წიგნსა მას ცხორებისასა დასაბამითგან სოფლისაჲთ, რაჟამს-იგი ჰხედვიდენ, რამეთუ იყო მკეცი იგი და არა არს და მოვიდეს.
9. აქა არს გონებაჲ, რომელსა აქუნდეს სიბაძნჲ. შვდნი იგი თავნი შვდნი მთანი არიან, რომელთა ზედა დედაკაცი ზის.
10. და მეფენი არიან შვდნი: ხუთნი იგი დაეცნეს, და ერთი არს, და სხუად იგი არღა მოსრულ არს, და მო-რაჲ-ვიდეს, მცირედ ჯერ-არს მისი ყოფაჲ.
11. და მკეცი იგი, რომელი იყო და არა არს, და ესე მერვე არს და შვდთაგანი არს და წარსაწყმედელად წარვალს.
12. და ათნი იგი რქანი, რომელ იხილენ, ათნი მეფენი არიან, რომელთა მეფობაჲ არღა მიუღია, არამედ კელმწიფებასა ვითარცა მეფენი ერთსა ჟამსა მიიღებენ მკეცისა მის თანა.
13. ამათ ერთი ნებაჲ აქუს და ძალსა და კელმწიფებასა მათსა მკეცსა მისცემენ.
14. ესენი კრავსა მას ებრძოლნენ, და კრავმან სძლოს მათ, რამეთუ უფალი უფლებათაჲ არს და მეუფჲ მეუფეთაჲ, და მის თანა წოდებულნი იგი და რჩეულნი და მორწმუნენი.
15. და მრქუა მე: წყალნი იგი, რომელ იხილენ, ერნი არიან და წარმართნი და ენანი.

16. და ათნი იგი რქანი, რომელ იხილენ, და მკეცი-მათ მოიძულონ მეძავი იგი, განრყუნილ და შიშუელ ყონ იგი და ჯორცნი მისნი შეჭამნენ და იგი დაწუნ ცეცხლითა.
17. რამეთუ ღმერთმან მოსცა გულთა მათთა ყოფად ნებისა მისისა და ყოფად ნებისა ერთისა და მიცემად მეფობა მათი მკეცსა, ვიდრემდის აღესრულნენ სიტყუანი ღმრთისანი.
18. და დედაკაცი იგი, რომელ იხილე, არს ქალაქი იგი დიდი, რომელსა აქუს მეფობა მეფეთა ქუეყანასა ზედა.

18

1. შემდგომად ამისა ვიხილე სხუად ანგელოზი, გარდამომავალი ზეცით, რომელსა აქუნდა ჯელმწიფება დიდი. და ქუეყანად განათლდა დიდებისაგან მისისა.
2. და ჯმა-ყო ჯმითა დიდითა, ვითარმედ: დაეცა ბაბილონი დიდი და იქმნა სამკვდრებელ ეშმაკთა და საყოფელ ყოვლისავე სულისა არაწმიდისა და საყოფელ ყოვლისა მფრინველისა არაწმიდისა და მოძულეზულისა.
3. რომეთუ ღვნისა მისგან გულისწყრომისა სიძვისა მისისა სუეს ყოველთა წარმართთა, და მეფეთა ქუეყანისათა მის თანა ისიძვეს, და ვაჭარნი ქუეყანისანი ძალისაგან საბორგილისა მისისა განმდიდრდეს.
4. და მესმა სხუად ჯმად ზეცით, რომელი იტყოდა: გამოვედით მისგან, ერო ჩემო, რადთა არა ეზიარნეთ ცოდვათა მისთა და წყლულებათა მისთაგან არა მიიღოთ.
5. რამეთუ მისწუდეს ცოდვანი მისნი ცადმდე, და მოიქსენნა ღმერთმან უმჯულოებანი მისნი.
6. მიაგეთ მას, ვითარცა-იგი მან მოგაგო, და შეკეცეთ ორკეცი იგი, ვითარცა მან ქმნა, და საქმეთა მისთაებრ ბარძიმსა შინა მისსა, რომელ გიწდია, უწდიეთ მას ორკეცი.
7. ვითარ-იგი აღიდა თავი თვისი და განცოფნა, ესეზომად მიეცა მას ტანჯვად და ტკივილი, რამეთუ გულსა თვისსა იტყვს, ვითარმედ: ვზი დედუფლად და ქურივ არა ვარ და გლოვად არა ვიხილო.
8. ამისთვის ერთსა დღესა მოვიდენ წყლულებანი მისნი, სიკუდილი, გლოვად და სიყმილი, და ცეცხლითა დაიწუას, რამეთუ ძლიერ არს უფალი ღმერთი, რომელმან განიკითხა იგი.
9. და ტიროდიან და გოდებდენ მის ზედა მეფენი ქუეყანისანი, რომელთა მის თანა ისიძვეს და განჯურდეს, რაჟამს ჰხედვიდენ კუამლსა მას ჯურვებისა მისისასა.
10. შორით მდგომარენი შიშისათვის ტანჯვისა მისისა იტყოდიან: ვად, ვად, ქალაქო დიდო ბაბილონო, ქალაქო ძლიერო! რამეთუ ერთსა ჟამსა მოვიდა საშჯელი შენი.
11. და ვაჭარნი ქუეყანასანი ტიროდიან და იგლოვდენ მის ზედა, რამეთუ ტვრთსა მათსა არღარავინ იყიდდეს.
12. არღარა იყოს ტვრთები ოქროსა და ვეცხლისა და ქვისა პატიოსნისა და მარგალიტისა და ბისონისა და პორფირისა და მეწამულისა და ძოწეულისა და ყოველივე შეშად სულნელი და ყოველივე ჭურჭელი პილოძ-ძულისა და ყოველივე ჭურჭელი შეშისა პატიოსნისა და რვალისა და რკინისა და მარმარილოსა
13. და კილამონისა და საკუმეველნი და მიჰრონი და გუნდრუკი და ზეთი და სიმინდი და იფქლი და ცხოვარი და ზროხად და ცხენნი და ეტლნი და ჯორცნი და სულნი კაცთანი.

14. და ხილი გულის-თქუმისად სულისა შენისად წარვიდა შენგან და ყოველი პოხილი და ბრწყინვალე წარვიდა შენგან და ვერღარა ჰპოვნე ესე ყოველნი.
15. ვაჭარნი ამის ყოვლისანი, რომელნი განმდიდრდეს მისგან, შორს დადგენ შიშისათვის ტანჯვისა მისისა და ტიროდიან და იგლოვდენ
16. და იტყოდინან: ვაჲ ქალაქი იგი დიდი, შემოსილი ბისონითა და პორფირითა და მოწეულითა და შემკული ოქროთა და ქვითა პატიოსნითა და მარგალიტითა! რომეთუ ერთსა ჟამსა განირყუნა ესოდენი იგი სიმდიდრე.
17. და ყოველივე წყალთა ზედა მავალი და მენავენი და რომელნიცა შურებიან ზღუასა ზედა, შორით დგეს
18. და ხედვიდეს კუამლსა მას ჯურვებისა მისისასა და იტყოდეს: ვინ არს მსგავს ქალაქსა მას დიდსა?!
19. და დაისხეს მიწად თავთა ზედა მათთა და დაღადებდეს ტირილით და გლოვით და იტყოდეს: ვაჲ, ვაჲ, ქალაქი იგი დიდი, რომელსა შინა განმდიდრდეს ყოველნი, რომელთა აქუნდა ნავები ზღუასა შინა პატიოსნებისაგან მისისა! რამეთუ ერთსა ჟამსა აღოჯრდა.
20. იხარებდი მის ზედა, ცაო და წმიდანო მოციქულნო და წინაწარმეტყუელნო, რამეთუ საჯა ღმერთმან საშუკელი თქუენი მისგან.
21. და აღილო ერთმან ანგელოზმან ძლიერმან ქვაჲ, ვითარცა წისქვილი დიდი, და შთააგდო იგი ზღუასა და თქუა: ესრეთ შთავარდეს ბაბილონ, ქალაქი იგი დიდი და არღარა იპოოს.
22. და ჯმად მეთაღლეთად და მეწინწილეთად და მესტვრეთად და მესაყვრეთად არღარა ისმეს შორის შენსა, და ყოველი კელოვანი ყოვლისა კელოვნებისად არღარა იპოვოს შენ შორის, და ჯმად წისქვილისად არღარა ისმეს შენ შორის.
23. და ნათელი სანთლისად არღარა იხილვოს შენ შორის, და ჯმად სიძისა და სძლისად არღარა ისმეს შენ შორის, რამეთუ ვაჭარნი შენნი იყვნეს მთავარნი ქუეყანისანი, რამეთუ მწამლველობითა შენითა სცთეს ყოველნი წარმართნი.
24. და შენ შორის სისხლნი წინაწარმეტყუელთანი და წმიდათანი იპოვნეს და ყოველთა მოკლულთად ქუეყანასა ზედა.

19

1. შემდგომად ამისა მესმა, ვითარცა ჯმად დიდი ერისა მრავლისად ცათა შინა, რომელნი იტყოდეს: ალილუიამ, მაცხოვარებამ და ძალი და დიდებამ ღმრთისა ჩუენისად!
2. რამეთუ ჭემმარიტებით და სიმართლით არიან საშუკელნი მისნი. რამეთუ საჯა მეძავი იგი დიდი, რომელმან განხრწნა ქუეყანად სიძვითა თვისითა, და გამოიძია სისხლი მონათა თვისთად კელისაგან მისისა.
3. და მეორედ თქუეს: ალელუიამ. და კუამლი მისი აღვალს უკუნითი უკუნისამდე.
4. და დავარდეს ოც და ოთხნი იგი მღდელნი და ოთხნი ცხოველნი და თაყუანის-სცეს ღმერთსა, მჯდომარესა საყდართა ზედა, და თქუეს: ამენ! ალელუიამ!
5. და ჯმად გამოვიდა საყდრით, რომელი იტყოდა: აქებდით ღმერთსა ჩუენსა ყოველნი მონანი მისნი და მოშიშნი მისნი - მცირენი და დიდნი.
6. და მესმა ვითარცა ჯმად ერისა მრავლისად და ვითარცა ჯმად წყალთა მრავალთად და ვითარცა ჯმად ქუხილთა ძლიერთად, რომელნი იტყოდეს: ალელუიამ! რამეთუ სუფევს უფალი ღმერთი ჩუენი, ყოვლისა მპყრობელი.

7. ვიხარებდეთ და ვიშუებდეთ და მივსცეთ მას დიდებად, რამეთუ მოვიდა ქორწილი კრავისად, და ცოლმან მისმან განმზადა თავი თვისი.
8. და მიეცა, მას რადთა შეიმოსოს მოწეული წმიდად ბრწყინვალე, რომეთუ მოწეული სიმართლენი წმიდათანი არიან.
9. და მრქუა მე: დაწერე, ვითარმედ: ნეტარ არიან წოდებულნი სერობასა მას კრავისასა, და მრქუა მე: ესე სიტყუანი ჭემმარიტნი ღმრთისანი არიან.
10. და დავვარდი წინაშე ფერჯთა მისთა თაყუანის-ცემად მისა, და მრქუა მე: იხილე ნუ, შენ თანა მონად ვარ მე და ძმათა შენთა, რომელთა აქუს წამებად იესუდსი; ღმერთსა თაყუანის-ეც, რამეთუ წამებად იესუდსი არს სული იგი წინაწარმეტყუელებისად.
11. და ვიხილენ ცანი განხუმულნი. და აჰა ცხენი სპეტაკი, და მჯდომარესა მას ზედა ეწოდებოდა სარწმუნოდ და ჭემმარიტი, და სიმართლით შჯის და იბრძვის.
12. და თუალნი მისნი იყვნეს ვითარცა ალი ცეცხლისად, და თავსა ზედა მისსა გვრგვინი მრავალნი, რომელთა ზედა წერილ იყო სახელები, და სახელი წერილი, რომელი არავინ უწყის, გარნა მან თავადმან.
13. და ემოსა სამოსელი შეღებული სისხლითა, და წოდებულ არს სახელი მისი: სიტყუად ღმრთისად.
14. და მკედრობანი ცათანი შეუდგეს მას, მსხდომარენი ცხენთა ზედა სპეტაკთა, შემოსილნი ბისონითა სპეტაკითა და ბრწყინვალითა.
15. და პირისაგან მისისა გამოვიდოდა მახვლი ორპირი ალლესული, რადთა მით მოსრნეს წარმართნი, და იგი ჰმწყსიდეს მათ კუერთხითა რკინისადათა. და იგი დასწნებს საწნებელსა მას ღვინისა მის გულის წყრომისა და რისხვისა ღმრთისა, ყოვლისა მპყრობელისასა.
16. და არს წერილ სამოსელსა მისსა ზედა და თემოსა მისსა სახელი, ვითარმედ: მეუფე მეუფეთად და უფალი უფლებათად.
17. და ვიხილე ანგელოზი, მდგომარე მზესა ზედა, და ეტყოდა ყოველთა მფრინველთა, მფრინვალეთა ცათა შინა: მოვედით და შემოკერბით სერსა მას დიდსა ღმრთისასა,
18. რადთა შჰამნეთ ჯორცნი მეფეთანი ჯორცნი ათასას-თავთანი და ჯორცნი ძლიერთანი და ჯორცნი ცხენთანი და მათ ზედა მსხდომარეთანი და ჯორცნი ყოველთა აზნაურთა და მონათა და მცირეთა და დიდთანი.
19. და ვიხილე მკეცი იგი და მეფენი ქუეყანისანი და მკედრობანი მათნი, შეკრებულნი ბრძოლის-ყოფად მჯდომარისა მის ცხენსა ზედა და მკედრობისა მისისა მიმართ.
20. და შეპყრობილ იქმნა მკეცი იგი და მის თანა ცრუ-წინაწარმეტყუელი იგი, რომელმან ქმნა წინაშე მისსა სასწაულნი, რომლითა აცთუნნა იგინი, რომელთა მიიღეს ბეჭედი იგი მკეცისად და თაყუანის-სცეს ხატსა მისსა. და ცოცხლივ შთავარდეს ორნივე იგი ტბასა მას ცეცხლისასა, რომელი-იგი იწუების წუმწუბითა.
21. და სხუანი იგი მოისრნეს მახვლითა ცხენსა მას ზედა მჯდომარისადათა, რომელი გამოვიდოდა პირით მისით, და ყოველნი მფრინველნი განძლეს ჯორცითა მათითა.

1. და ვიხილე ანგელოზი, გარდამომავალი ზეცით, და აქუნდა კლიტე უფსკრულისად და ჯაჰჰ დიდი ჯელსა მისსა.
2. და შეიპყარა ვეშაპი იგი - გუელი დასაბამისად, რომელ არს ეშმაკი და სატანა, რომელი აცთუნებს ყოველსა სოფელსა, და შეკრა იგი ათას წელ.

3. და შთააგდო იგი უფსკრულსა შინა და დაჰკედა კარი და დაჰბეჭდა მის ზედა, რადთა ვერღარა აცთუნებდეს წარმართთა, ვიდრემდე აღესრულოს ათასი წელი. შემდგომად ამისა ჯერ-არს განცხნად მისი მცირედ ჟამ.
4. და ვიხილენ საყდარნი, და დასხდეს მათ ზედა, და საშუელი მიეცა მათ და სულნი იგი მოკლულთანი წამებისათჳს იესუმსა და სიტყვსათჳს ღმთისა, და რომელთაცა არ თაყუანის-სცეს ხატსა მას მკეცისასა და არცა მიიღეს ბეჭედი მისი შუბლთა ზედა, ანუ კელთა მათთა, და ცხონდეს და სუფევდეს ქრისტეს თანა ათასსა მას წელსა.
5. და სხუანი იგი მკუდარნი არა ცხონდეს ათასსა მას წელსა. ესე არს აღდგომად იგი პირველი.
6. ნეტარ არს და წმიდა, რომელსა აქუნდეს ნაწილი აღდგომასა მას შინა პირველსა. მათ ზედა მეორესა მას სიკუდილსა არა აქუს კელმწიფებად, არამედ იყვნენ მღრთისა და ქრისტესა და სუფევდენ მის თანა ათასსა მას წელსა.
7. და შემდგომად ათასისა მის წლისა განიხსნას ეშმაკი საპყრობილისაგან თჳსისა.
8. და გამოვიდეს ცთუნებად წარმართთა, რომელნი არიან ოთხთა კიდეთა ქუეყანისათა, გოგს და მაგოგს, შემოკრებად მათდა და ბრძოლად, რომელთა სიმრავლჳ ვითარცა ქჳშად ზღვსად.
9. და აღმოვიდეს სივრცესა ზედა ქუეყანისასა და გარე-მოადგეს ბანაკსა წმიდათასა და ქალაქსა მას შეყუარებულსა. და გარდამოკდა ცეცხლი ზეცით და შექამნა იგინი.
10. და ეშმაკი, რომელი-იგი აცთუნებდა მათ, შთავარდა ტბასა მას ცეცხლისა და წუმწუბისასა, სადა იყვნეს მკეცი იგი და ცრუ-წინაწარმეტყუელი და იტანჯებოდინ დღე და ღამე უკუნითი უკუნისამდე.
11. და ვიხილე საყდარი დიდი სპეტაკი და მჯდომარე მას ზედა, რომლისა პირისაგან ლტოლვილ იქმნა ქუეყანად და ცად, და ადგილი არა ეპოვა მათ.
12. და ვიხილენ მკუდარნი, მდგომარენი წინაშე საყდრისა მის. და წიგნნი განებუნეს და სხუად წიგნი განედო, რომელ არს ცხორებისად. და განისაჯუნეს მკუდარნი წერილთა მათგან წიგნთა მათ შინა საქმეთაებრ მათთა.
13. და მოსცნა ზღუამან მკუდარნი, რომელნი იყვნეს მას შინა, და სიკუდილმან და ჯოჯობეთმან მოსცნეს მკუდარნი, რომელნი იყვნეს მათ შორის. და განისაჯა თითოეული საქმეთაებრ თჳსთა.
14. და სიკუდილი და ჯოჯობეთი შთავარდეს ტბასა მას ცეცხლისასა. ესე სიკუდილი მეორე არს ტბად იგი ცეცხლისად.
15. და რომელიცა არა იპოვა წიგნსა მას ცხორებისასა დაწერილ, შთავარდა ტბასა მას ცეცხლისასა.

21

1. და ვიხილე ცად ახალი და ქუეყანად ახალი, რომეთუ პირველი იგი ცად და პირველი ქუეყანად წარჯდეს, და ზღუად არღარა არს.
2. და ქალაქი იგი წმიდად, იერუსალჳში ახალი ვიხილე, გარდამომავალი ზეცით ღმრთისაგან, განმზადებული, ვითარცა სძალი შემკული ქმრისა მიმართ თჳსისა.
3. და მესმა კმად დიდი ზეცით, რომელი იტყოდა: აჰა სამკვდრებელი ღმრთისად კაცთა თანა, და დაიმკვიდროს მათ თანა, და იგინი იყვნენ ერმისა, და იგი ღმერთი თავადი მკვდრ იყოს მათ შორის.
4. და აჯოცოს ყოველივე ცრემლი თუალთაგან მათთა, და სიკუდილი არღარა იყოს, არცა გლოვად, არცა ღალადებად, არცა ტკივილი, რამეთუ პირველნი იგი წარჯდეს.

5. თქუა მჯდომარემან მან საყდარსა ზედა: აჰა ესერა ყოველსავე ახალგაზრდას. და თქუა: დაწერე, ვითარმედ: ესე სიტყუანი სარწმუნონი და ჭეშმარიტნი ღმრთისანი არიან.
6. და მრქუა მე: ვიქმენ მე ანი და ზ, დასაბამი და დასასრული. მე წყურთელსა მითსცე წყაროსა მისგან წყლისა ცხოველისა უსასყიდლოდ.
7. რომელმან სძლოს, მივსცე მას ესე ყოველი და ვიყო მისა ღმერთ, და იგი იყოს ჩემდა მე.
8. ხოლო მოშიშთა და ურწმუნოთა და ცოდვილთა და საძაგელთა და კაცის-მკლველთა და მეძავთა და მწამლველთა და კერპთ-მსახურთა და ყოველთა მტყუვართა და ნაწილი მათი იყოს ტბასა მას ცეცხლითა და წუმწუბითა მოტყინარესა, რომელ არს სიკუდილი იგი მეორე.
9. და მოვიდა ერთი შვიდთა მათ ანგელოზთაგანი, რომელთა-იგი აქუნდეს შვიდნი იგი ლანკნანი, სავსენი წყლულეზათა მათ მიერ უეუანადსკნელთა, და იტყოდა ჩემ თანა და მრქუა მე: მოვედ, და გიჩუენო შენ დედაკაცი იგი, სძალი კრავისა.
10. და წარმიყვანა მე სულითა მთასა მაღალსა და დიდისა და მიჩუენა მე ქალაქი წმიდად იერუსალჴმი, გარდამომავალი ზეცით ღმრთისაგან.
11. და აქუნდა დიდებად ღმრთისა. მნათობი მისი მსგავს იყო ქვასა პატიოსანსა, ვითარცა ქვასა იასპისა ბროლის-სახესა.
12. და აქუნდა ზღუდჴ დიდი და მაღალი ბჴენი ათორმეტნი და სახელები წერილი, რომელ არს სახელები მეთა ისრაჴლისათა.
13. და აღმოსავალეთისა ბჴენი სამნი და სამხრის სამნი და ჩრდილოდთ სამნი და დასავალით სამნი.
14. და ზღუდესა მას ქალაქისასა აქუნდეს ათორმეტნი საფუძველნი და მათ ზედა ათორმეტნი სახელნი ათორმეტთა მათ მოციქულთა კრავისათანი.
15. და რომელი-იგი იტყოდა ჩემ თანა, აქუნდა საზომი ლერწამი ოქროსა, რათამცა განზომა ქალაქი იგი და ბჴენი მისნი და ზღუდენი მისნი.
16. და ქალაქი იგი მოთხვითად არს; და სიგრძე მისი, ვითარცა სივრცე. და განზომა ქალაქი იგი ლერწმითა მით ათორმეტსა ათასსა უტევანსა. ათორმეტი სიგრძე და სივრცე და სიმაღლე მისი სწორ არიან.
17. და ზღუდე მისი ას ორმოც და ოთხი წყრთად საზომითა კაცისადა, რომელ არს ანგელოზისა.
18. და იყო მოსწორებად ნაშენები ზღუდისა მისისა იასპი, და ქალაქი იგი ოქროდ წმიდად, მსგავსი ჭიქასა წმიდასა.
19. და საფუძველნი ზღუდისანი ყოვლითა ქვითა პატიოსნითა შემკულნი. საფუძველი პირველი იასპი, მეორე საფირონი, მესამე ქალკიდონი, მეოთხე სამარაგდე
20. მეხუთე სარდონიხოდ, მეექუსე სარდიოდ, მეშვიდე ოქრო-ქვად, მერვე ბივრილი, მეცხრე ტოპაზი, მეათე ხრვსოპასოდ, მეთერთმეტე იაკინთი, მეთორმეტე ამეთვსოდ.
21. და ათორმეტნი იგი ბჴენი იყვნეს ათორმეტნი მარგალიტნი, თითოეული ბჴჴ იყო ერთისა და ერთისა მარგალიტისა. და უბანი ქალაქისა მის ოქროდ წმიდად და ჭიქად ბრწყინვალჴ.
22. და ტაძარი არა მიხილავს მას შორის, რამეთუ უფალი ღმერთი, ყოვლისა მპყრობელი, ტაძარ მისა არს და კრავი იგი.
23. და ქალაქსა მას არა უკმს მზე, ანუ მთოვარე მნათობად, რამეთუ დიდებამან ღმრთისამან განანათლა იგი, და სანთელ მისა არს კრავი იგი.
24. და ვიდოდინ წარმართნი ნათლითა მისითა, და მეფეთა ქუეყანისათა დიდებად და პატივი წარმართთა მისა მიიღონ.
25. და ბჴენი მისნი არა დაეკშნენ დღისი, რამეთუ ღამე მუნ არა იყოს.
26. და მიიღონ დიდებად და პატივი წარმართთა მუნ, რათამცა შევიდეს.

27. და არა შევიდეს მუნ ყოველივე შეგინებული და მოქმედი ბოროტისა და ტყუვილისა, გარნა დაწერილნი იგი წიგნსა მას ცხორებისა კრავისასა.

22

1. და მიჩუნა მდინარე ერთი წყლისა ცხოველისა ბრწყინვალე, ვითარცა ბროლი, გამოძვალა საყდრისაგან ღმრთისა და კრავისა.
2. შორის სივრცესა მის ქალაქისასა და მდინარისა მის ამიერ და წილ ძელი ცხორებისა, გამოძვალა ათორმეტსა ნაყოფსა, ყოველთა თთუეთა მომცემელი თვისისა მის ნაყოფისა, და ფურცელნი იგი მის ხისანი საკურნებლად წარმართთა.
3. და ყოველი წყევად არა იყოს მუნ, და საყდარი იგი ღმრთისა და კრავისა მას შინა იყოს, და მონანი მისნი ჰმსახურებდენ მას.
4. და იხილონ პირი მისი და სახელი მისი შუბლთა ზედა მათთა.
5. და ღამე არა იყოს მუნ, და არა საკმარ იყოს ნათელი და მზე, რომეთუ უფალმან ღმერთმან განანათლნეს იგინი, და სუფევდენ უკუნითი უკუნისამდე.
6. და მრქუა მე: ესე სიტყუანი სარწმუნო და ჭეშმარიტ არიან, და უფალმან ღმერთმან სულთა წინაწარმეტყუელთამან მოავლინა ანგელოზი თვისი ჩუენებად, რად-იგი ყოფად არს ადრე.
7. და აჰა ესერა მოვალ ადრე. ნეტარ არს, რომელმან დაიმარხნეს სიტყუანი წინაწარმეტყუელებისა ამის წიგნისანი.
8. და მე, იოვანე, რომელსა მესმოდა და ვხედევდი ამას ყოველსა, და რაჟამს მესმა და რაჟამს ვიხილე, დავვარდი თაყუანის-ცემად წინაშე ფერჯთა ანგელოზისა მის, რომელი მიჩუენებდა ამათ.
9. და მრქუა მე: იხილე ნუ, რამეთუ შენ თანა მონად ვარ და ძმათა შენთა თანა წინაწარმეტყუელთა და რომელთა დაიცვენენ სიტყუანი ამის წიგნისანი. ღმერთსა თაყუანის-ეც.
10. და მრქუა მე: ნუ დაჰბეჭდავ სიტყუათა წინაწარმეტყუელებისა ამის წიგნისათა, რამეთუ ჟამი ახლოს არს.
11. უსამართლოად იგი უსამართლოებდინ ჯერეთ, და მართალი სიმართლესა იქმოდენ ჯერეთ, და წმიდად იგი წმიდა იქმნებოდენ ჯერეთ.
12. და აჰა ესერა მოვალ ადრე, და სასყიდელი ჩემი ჩემ თანა მიგებად თითოეულსა, ვითარცა საქმე მისი იყოს.
13. მე ვარ ანი და მ, პირველი და უკუანადსკნელი, დასაბამი და დასასრული.
14. ნეტარ არიან, რომელნი იქმოდინ მცნებათა მისთა, რადთა იყოს კელმწიფებად მათი ძელსა მას ზედა ცხორებისასა, და ბჭეთა მათ მიერ შევიდენ ქალაქად.
15. გარე იყვენენ შეგინებულნი და მწამლველნი და მეძავნი და კაცის-მკლველნი და კერპთ-მსახურნი და ყოველი მოყუარე და მოქმედი ტყუვილისა.
16. მე, იესუ, მოვავლინე ანგელოზი ჩემი, რადთა გიწამოს ესე ყოველი თქუენ, ეკლესიათა. მე ვარ ძირი და ნათესავი დავითისი, ვარსკულავი ბაწყინვალე განთიადისად.
17. და სული და სძალი იტყვან: მოვიდოდე! და რომელსა ესმას, თქუნ: მოვიდოდე! და რომელსა სწყუროდის, მოვიდოდენ, რომელსა ჰნებავს მიღებად წყლისა მის ცხოველისა უსასყიდლოდ.
18. ეწამებ მე ყოვლისა მიმართ, რომელსა ესმოდინ სიტყუანი წინაწარმეტყუელებისა ამის წიგნისანი: უკუეთუ ვინ შესძინოს ამათ ზედა, შესძინენ ღმერთმან მის ზედა წყლულებანი იგი, რომელ წერილ არიან ამას წიგნსა.

19. და უკუეთუ ვინ მოაკლოს სიტყუათა წიგნისა ამის წინაწარმეტყუელებისათა, მოაკლენ ღმერთმან ნაწილი მისი ძელისა მისგან ცხორებისა და ქალაქისა მისგან წმიდისა, რომელ წერილ არიან ამას წიგნსა.
20. იტყვს, რომელი წამებს ამას: ჰე, მოვალ ადრე! ჰე, მოვიდოდე, უფალო იესუ!
21. მაदლი უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტესი ყოველთა წმიდათა თანა. ამენ.

განსრულდა სადიდებელად:

ღმრთისა

ამინ